

၀၁၃၊ ရန်ကင်း၊ ဒီဇင်ဘာလ၊ အတွဲ (၈)၊ အမှတ် (၆)

ပုဂံ

အနုပညာ

မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC .COM

[Handwritten signature]
2013

သက္ကရာဇ်

မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ

အတွဲ(၈)၊ အမှတ်(၆)

ဒို့တာဝန်ခေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး	... ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး	... ဒို့အရေး
အချွန်အခြာ အာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	... ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုမြင်ပီဒီပျားအား ဆန့်ကျင်ကြ။
 နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့်နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်လျက်သီး
 သူပျားအား ဆန့်ကျင်ကြ။
 နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်စက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံပျားအား
 ဆန့်ကျင်ကြ။
 ပြည်တွင်းပြည်ပအဖျက်သမားပျားအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး
 အမျိုးသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု ခိုင်မာရေး
 စည်းကမ်းပြည်ဝသော ဒီမိုကရေစီစနစ် ရှင်သန်ခိုင်မာအောင် တည်ဆောက်ရေး
 ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေနှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော
 နိုင်ငံတော်သစ်တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

စိုက်ပျိုးရေးကို ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်ဆောင်ရွက်ပြီး ခေတ်မီစက်မှုနှင့်
 ထူထောင်ရေးနှင့် အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း
 ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
 ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
 ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများဆိတ်ခေါ်၍
 စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
 နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဇန်နဝါးခိုင်မာစွာအားသည်
 နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့်အကျင့်စာရိတ္တပြုပြင်မာရေး
 အမျိုးဂုဏ် တတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ
 အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများပျောက်ပျက်အောင် ထိခိုက်စေရန်ရှောင်ရှား
 စစ်မှန်သော မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ်ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
 တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

**ကျေးဇူးရှင်မိဘနှစ်ပါးအား ရှိသေမြတ်နိုး
 လက်ဆယ်ဖြာထိပ်မှာမိုး၍
 ရှိခိုးပူဇော်ကန်တော့ပါ၏။**

သက်တော်မြဲဂါထာ

**အဋ္ဌာနမဟုတ် ဘိက္ခုဝေ အနုဝကာသော၊
 ယံ ပုဂ္ဂုပက္ကမေန တထာဂတံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေယျ။
 အနုပက္ကမေန ဘိက္ခုဝေ တထာဂတာ ပရိနိစ္စယန္တိ။
 စောေန သစ္စဝဇ္ဇေန သောဟိံ ဝေ ဟောတု သပ္ပဒါ။**

မာတိကာ

ဘာသာရေးဘုရားသမိုင်း

- သွင်ပြင်ထူးခြား မုဒြာများနှင့်	...	ခင်ခင်ဝင်း(မောရဝတီ)	၇
- ဝဲခူးတိုင်း ညောင်လေးပင်မြို့နယ်၊ ပိန်းလုပ်မြို့.....	...	ဂန္ထိရဆရာလှမျိုး	၁၃
- သာသနာ့စည်ပင်ဝေဆာ ကုတ္တိတိုင်းကျေးရွာ	...	ဗေဒသုတေသီဆရာမျိုး	၂၇
- သာဝဠီမြို့၊ အင်းသာအရပ်မှ.....	...	မြမ္မာဒေဝ(ကျွမ်းမင်း)	၅၉
- ဇေယျာတောင်သမိုင်းဝင် ရွှေတံသာမုနိစေတီတော်	...	ချစ်မင်းသူ	၆၃
- နွိုင်းပူဇော် ရွှေတံတစ် သရက္ခန်ရုပ်ပွားတော်	...	လင်းထက်ဝေ	၈၆
- သင်္ဃာဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်နှင့်.....	...	ခင်ခင်ဝင်း(မောရဝတီ)	၁၀၅

ဘာသာရေးသုတ/ရသဆောင်းပါး

- ဝေါက္ခသဘာဝိပုဏ္ဏား	...	ဒေါ်အုန်းကြည်သား	၂၀
- ဝုတ်တော်စွမ်းရည်	...	ဓမ္မာစရိယဦးဌေးလှိုင်	၂၃
- မိရိုးဖလာဗုဒ္ဓဘာသာနှင့်.....	...	မေတ္တာရှင်ရွှေပြည်သာ	၃၄
- နောင်ကြီးအိုင်ဆရာတော်ကြီး.....	...	ဒေဝသူရဆိပ်ခွန်	၄၃
- ရှမ်းတောင်အကျော် ဆရာတော်များ	...	ဥသျှောင်မှူး(လှိုင်လင်)	၄၆
- လူသားဘဝဖြင့် နတ်ပြည်ရောက်ရသူ	...	တက္ကသိုလ်သူင်သီရိ	၄၉
- ကပ္ပဋ္ဌိတိ(၄)ပါးနှင့်.....	...	လွမ်းသူင်နောင်(မဟာရွာသာ)	၈၂
- အသုဘနှင့် မိရိုးဖလာ.....	...	ပဉ္စသီ	၉၈
- မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံသည်.....	...	မင်းဖေမြင့်(ပုခုံ)	၁၂၅
- အရိပ်မဲ့ ကလေးတို့ နားခိုရာ	...	မင်းတိုင်ပင်(မြရောင်မြေ)	၁၃၈

မန္တန်၊ ဂါထာ၊ ကျင့်စဉ်

- ပုတီးစိပ်နည်း ၄ မျိုး	...	ရဲရဲထွန်း(ဟင်္သာတ)	၃၂
- အပါယ်ဘေးနည်းမှ ကင်းဝေးချမ်းသာစေသော.....	...	မင်းကြည်မြူ	၅၈
- သိကြားမင်းပေးလှူသော.....	...	ကိုရွှေမြသန်း(သမိုင်း)	၇၄
- လိုရာပြည့်စုံ ဂါထာထုံ	...	နတ်မောက်မှတ်ကျောက်	၁၀၃
- အာဇာနည်ယသုတ်	...	ကောင်းသော်	၁၂၉
- သမ္မုဒ္ဓေဂါထာတော်တန်ခိုး	...	ဝင်းယုမောင်(သုတေသီ)	၁၇၈

တိုင်းရင်းဆေး

- ရှားစောင်းလက်ပပ်နှင့်.....	...	မင်းကျော်နိုင်	၂၀၈
- တိုင်းရင်းဆေးဝါးပင်များနှင့်.....	...	ကျော်တင့်ဆွေ	၂၃၇
- ဆံပင်နက်မှောင်သန်စွမ်း.....	...	နတ်မောက်မှတ်ကျောက်	၂၅၂
- ဆေးစွမ်းထက်သော တောသဗျက်	...	ဧရာမြေကျော်ဝေ	၂၉၀
- လူကိုအကျိုးပြုသော ခရမ်းချဉ်သီး	...	တော်စွာတိန်း(ရွှေလေးတာ)	၂၉၆

မာတိကာ

ဗုဒ္ဓဝင်ရသ

- ကြောင်ခြေရာသူဌေး	...	စိတ်မိုး	၅၂
- တိလူးနဂါး.....	...	ယောဂီစောလွင်	၆၂
- ခြင်္သေ့လေးလား မြေခွေးလား	...	နန္ဒာမိုးကြယ်	၉၂
- တက္ကရာဇ်မှ ရုန်းထွက်ခဲ့သူ	...	ပေါ်လွင်ဦး(ဇေ)	၁၁၃

အထွေထွေသုတ၊ ရသဆောင်းပါး

- လူသစ်ကို မကျေနပ်သော ဝိညာဉ်	...	ညွန့်ဝင်း(နတ္ထလင်း)	၁၀၆
- မဟာဝိဇယစေတီတော်.....	...	ဦးဇေယျာကို(နက္ခတ်သိပ္ပံ)	၁၄၅
- နွဲ့ထဲက ကြာ	...	ကိုအေးမြင့်(ဇေ/သူ)	၁၅၉
- တမလွန်မှ အသံကို ငါကြားခဲ့သလား	...	တိုးထက်	၁၆၅
- အမေစုနှင့် အမိမြန်မာပြည်	...	သက်နှင်းဆွေ(ပုပ္ဖါ)	၁၇၀
- စာအုပ်စင်	...	သုတအံ့	၁၇၆
- ထူးဆန်းထွေလာဤကမ္ဘာ	...	မောင်လင်းအောင်	၂၀၀
- ကြာသပတေးပြိုဟ်နှင့်.....	...	နန္ဒာဦးကျော်	၂၂၂
- အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်ကြီး သခင်မြ.....	...	တင်နိုင်တိုး	၂၅၅
- သွေးနဲ့ပက်တဲ့တစ္ဆေ	...	မကျေးညိုစိမ့်	၂၆၂

ဂန္ထီရဆန်းကြယ်ဝတ္ထုများ

- ကွင်းမာယာ	...	သန့်စင်မွန်	၇၈
- ဦးစီးနှင့်ဆင် ထိုဝိညာဉ်	...	မင်းရဲကျော်	၁၂၀
- အဝေးပြေးကားလမ်းပေါ်ဝယ်	...	မြသိန်း	၁၃၄
- ဂန္ထီရမြေကွတ်.....	...	မင်းမြင့်နိုင်(ဘူးသီးတောင်)	၁၅၀
- ဒေါ်အိုလာ	...	သူခ	၁၈၀
- ဂန္ထီရဆန်သော ပွဲထိုးညောင်ပင်	...	ဧရာမြေကျော်ဝေ	၁၉၂
- ဥစ္စာစောင့် သတ္တဝါကြီး	...	မင်းဟိန်းထိပ်	၁၉၅
- မထင်မှတ်သော နေ့ရက်များ	...	အောင်ငြိမ်းလှိုင်(ဥက္ကလာ)	၂၀၀
- အမှတ်တရည	...	နေဝန်းနီ	၂၂၅
- သူတို့ကတဲ့ ဇာတ်ပွဲ	...	တင့်ထူး(ဇေယျဝတီ)	၂၃၂
- ကျွန်တော်သိသော ဦးဂျာအေး	...	တင်မောင်မောင်(ပေါက်ကုန်း)	၂၃၉
- ဂျာဖားဆုမှ ရွှေမင်းသမီး	...	ဘနှင်း(မြန်မာပြန်)	၂၅၃
- သေရွာပြန်ဇော်ထူး	...	ပန်းတနောင်နောင်လတ်	၂၅၇
- မှန်သောသစ္စာ	...	မြရာပင်မောင်တင်ယု	၂၆၈
- ကြုံဆုံခဲ့ရ လသာညတစ်ည	...	ဆုမွန်ဦး(ဟင်္သာတ)	၂၈၃
- ရုက္ခစိုးလူဝင်စား	...	မောင်မောင်မိုးအောင်	၂၉၇

အယ်ဒီတာချုပ်

မောင်ညိုအေး (ပန်းတော)

တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ

မြည်စိုး (10 D)

မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းဒီပိုင်း

ဟိန်းမင်းဇော်

တွန့်ပူတာစာပေ

စန်းစန်းထွေး A7 Group

ကြော်ငြာနှင့် ပြန်ချီဇေ - မိမိလေး၊ ယုန်လေး

ပြင်ပဆက်ထုယ်ဇေ - ယဉ်မင်းဆု

မျက်နှာဖုံးစာလုံးဒီပိုင်း - ကျော်မင်းမောင်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ - မောင်မြင့်ဌေး

အတွင်းသရုပ်ဖော်ဝန်းချီ

ဝင်းသိန်း၊ မောင်မြင့်ဌေး၊ ရန်နိုင်ဦး၊ သန့်စင်၊

ရဲရင့်နိုင်၊ အောင်နိုင်လတ်၊ ကျော်ဦး၊ စကျီ၊

ကျော်စိုးညိုနန်း၊ ဆူးထက်အောင်၊ ပညတ်၊

ထန်စိုး - (၂၂၀၀)ကျပ်

အုပ်စု - (၅၀၀)

ထုတ်ဝေသူ

ဦးညိုဇော်ထွဋ် (၀၄၃၃၇၇)

အယ်ဒီတာအဖွဲ့ နူးခန်းနှင့် ပြန်ချီဇေ

အမှတ်-၁၇၉၊ တတိယထပ်(၆) (၃၁)လမ်း(အထက်)

ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၇၃၀၅၀၄၇၁

အတွင်းဖလင် - ကိုမျိုးညွန့် (A7 Group)

စာအုပ်ချုပ် - ဦးတင်လှ

မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်

ဒေါ်ကျင်ယု(ကောင်းစံပုံနှိပ်တိုက်)

အမှတ်(၂၇၉/ခ)၊ ၄၀-လမ်း၊

အမှတ်(၉)ရပ်ကွက်၊ ကျောက်တံတား။

မန္တလေး တွန်းဦးစာပေ

ရမ်းကောင်း ကယား မိလျံနာစာပေ

မော်လမြိုင် ကျော်ကျော်

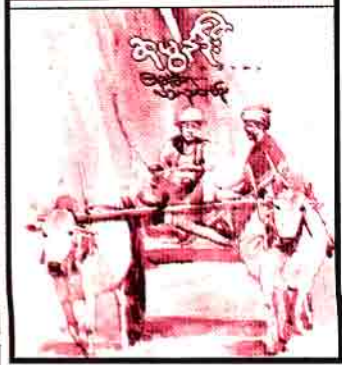
ပြည် သုခ၊ နေစေး

နေပြည်တော် မြတ်ရွှေတောင်စာပေ

နေပြည်တော်ယှဉ်းမနား မြို့လွင်စာပေ

ပဲခူး သလင်

ဟင်္သာတ တာလေးမောင်

အဆောင်၊ အစီအရင်၊ ယတြာ

- အကြံပြုစာမျက်နှာ	...	ခေတ္တရာဆရာကျော်	၂၀၆
- ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်	...	ခေတ္တရာဆရာကျော်	၂၂၉
- ဉာဏ်တော်သုံးပါး စက်စီရင်နည်း	...	ဧရာမြေတွန်းတွန်း	၂၄၆
- ဖူးစာကံရေးဆွေးနွေးမယ်	...	ဆရာဝိဝေအောင်ထွဋ်	၂၆၅
- အစွမ်းထက်သော ရတနာ	...	ကျော်မိုးလွင်(ဝါးခယ်မ)	၂၈၁
- အကာကြီး တန်ပြန်စမ	...	နေဝန်းသင်	၃၀၄
- မျက်နှာလက္ခဏာနှင့်.....	...	ညွန့်လွင်(စက်မှု)	၃၀၈
- မိတ်ထိုး ရန်ပယ် အစီအမံ	...	ဦးကိုကိုအေး(ကြို့ပင်ကောက်)	၃၁၀

အသုံးချပညာရပ်များ

- အဝပုစ္ဆာအဖြေရာ ကဏ္ဍ	...	ဆရာတက္ကသိုလ်စိုးမိုးနိုင်	၂၉၉
- ၂၀၁၃၊ နိုဝင်ဘာလ၊ ၁၂ ရာသီခွင်နှင့် သင့်ကံတရား	...	တက္ကသိုလ်စိုးမိုးနိုင်	၂၄၈
- ၂၀၁၃၊ နိုဝင်ဘာလ၊ ကောင်းကင်ဂြိုဟ် ရပ်တည်မှု	...		
- ၁၂ ရာသီ လက်ပိုင်ရွှင်တို့၏ နက္ခတ်ကံကြမ္မာ	...	ဦးဇေယျာကို	၂၇၃
- နာမက္ခရာဆန်း	...	ဝဋ်ရဆရာလှမျိုး	၂၈၈
- ခုနစ်ရက်သားသမီး ကံကြမ္မာဟောစာတမ်း	...	အောင်အတိတ်အောင်နိမိတ်ဆရာ	၂၉၂
- ၂၀၁၃၊ နိုဝင်ဘာလအတွက် လိုအင်ဆန္ဒပြည့်ဝ	...		
- အောင်မြင်စေမည့် (ကံအကျဉ်း)နဝင်းယတြာအစီအရင်များ...	...	ဆရာမြတ်ထွဋ်ခင်	၃၁၁

ပုဒ်

လိကြားမင်းဆက်သဘော သရက္ခန်ရုပ်ပွားတော်
ရွှေတန်တစ်ကျေးရွာ၊ ဝခုတ္တမြို့နယ်။

ဝမ္ဗဒါန

ဆင်ဖြူတော်ခံ မြတ်စွာဘုရား
အောင်ဓမ္မူတောရ ဓမ္မရိပ်သာ၊ နှော်ဘီ။

သွင်ဖြိုင်ထူးခြား မုဒြာများနှင့်
ရှေးဟောင်းဘုရားများ
ကိန်းဝပ်စံပျော်ရာ
 ခင်ခင်ဝင်း (မောဂဝတီ)

၁၃၇၅ ခု၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော်
 ၉ရက်၊ စနေနေ့ (၂၈-၉-၂၀၁၃) ဖြစ်သည်။

သီတင်းကျွတ်တော်မည်ဖြစ်၍ ခြေခင်း
 လက်ခင်းလည်း သာယာသည်။ မြကန်သာတို့တွင်
 ကြာမျိုးငါးမည်တို့သည်လည်း သီတင်းကျွတ်
 အကြိုအဖြစ် ပွင့်နေကြသည်ကို တွေ့ရလေ
 သည်။ ။ ဝသန္တ မိုးဥတုတွင် ပါဝင်သော်လည်း
 မိုးနှောင်းရာသီတွင်ဖြစ်သဖြင့် သဲသဲမဲမဲရွာသွန်း
 ခဲ့သောမိုးတို့ နည်းပါးစ ပြုပြီဖြစ်သည်။

**အာဇာနည်ကြီး ဝိသုဒ္ဓိကြီး
ဗြဟ္မစူဠာရတနာ**

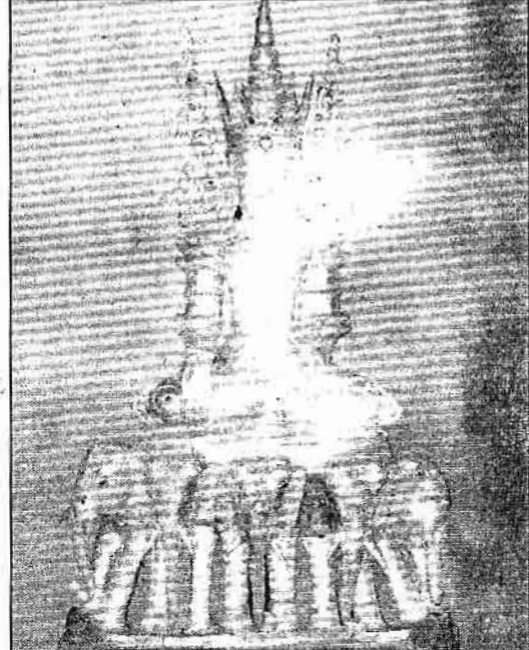
ပိတောက်မြို့နယ်၊ ကော့ကုသိန်မြို့
လက်လှော်လမ်း၊ မြတ်ဗောဓိတော်လမ်း၊ ဝေဟော်မြို့

မဲမောင်သော ဝိုးသားတိမ်လိပ်တို့ အနည်းငယ်သာရှိပြီး ကောင်းကင်ယံတွင် အညစ်အကြေးကင်းစင် ဖြူဝင်းပြာလဲ့ တောက်ပလျက်ရှိနေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရှိသော သစ်ပင်ပန်းမန်တို့သည် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ဖြင့် စိုပြည်လန်းဆန်းလျက် ရှိနေကြသည်။ ဝါတွင်းကာလ၏ နောက်ဆုံး သီတင်းကျွတ်တော်မူသည့်ဖြစ်၍ လေပြင်းမိုးပြင်း များ ရွာသွန်းတိုက်ခိုက်ခြင်း မရှိတော့သဖြင့် လောကတစ်ခွင် သည် သာယာအေးချမ်းလှပလျက် ရှိနေသည်။

ကျွန်မသည် ဝါတွင်းကာလတွင် ခရီးထွက်ကျင့်မရှိပါ။ ဝါတွင်း အရက်ဆွမ်းများ နှစ်စဉ် လောင်းလှူခြင်းရှိသည့် အပြင် အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်များ ရှိသည့်အတွက် ကိုယ်ရပ် ကိုယ်ရွာတွင်သာ လှည့်လည်ပူဇော်မှုများ ပြုမြဲဖြစ်ပါသည်။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင် သူငယ်ချင်းတစ်ဦး၏ လှူမှုရေးကိစ္စ အတွက် ရန်ကုန်သို့ အဖော်လိုက်ပေးရန် အကြောင်းပေါ်လာ သည်။ မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြားမှ အောင်ဇမ္ဗူ ဆရာတော်နှင့် တွေ့ဆုံခန်း ရှေးဟောင်းဘုရားများအကြောင်း ဖူးတွေ့ရသည်။

ဂန္ထီဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်းမှ အယ်ဒီတာတစ်ဦးကလည်း မှော်ဘီ အောင်ဇမ္ဗူတောရရှိ ရှေးဟောင်းဘုရားများအကြောင်း ရေး သားထားသည်ကို ဖတ်ရှုလိုက်ရသည်။ ကျွန်မ၏ ကိုးစနေ ကျင့်စဉ်ကလည်း (၂၀-၉-၂၀၁၃)နေ့နှင့် တိုက်ဆိုင်နေသည်။ “သွေးလေ ထက်လေ ကိုးစနေ”ကို ဂန္ထီဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်း တွင် ရေးသားပြီးဖြစ်သည်။ အောင်ဇမ္ဗူတောရ ဆရာတော် သည် ပျက်နေသော ဘုရားပလ္လင်များကို ပြုပြင်ရန် ရှိ ကြောင်း သိရသည့်အတွက် ပလ္လင်များတွင် အသုံးပြုရန် ကျောက်မျက်ရတနာများလှူရန် အစီအစဉ်လည်း ရှိနေသည့် အတွက် ထိုထိုသောအကြောင်းများ တိုက်ဆိုင်မှုအစုံစုံ ကြောင့် ၂၀-၉-၂၀၁၃ ရက်နေ့အစီ ရန်ကုန်မြို့သို့ သူငယ်ချင်း နှင့်အတူ ခရီးထွက်ခဲ့ပါသည်။

မှော်ဘီ အောင်ဇမ္ဗူတောရရှိ ရှေးဟောင်းဘုရားများ ဖူးရန် ဦးတည်ချက် အဓိကဖြစ်သည့်အတွက် ၂၀-၉-၂၀၁၃ ရက်နေ့မနက် နေထွက်ချိန်အစီ အောင်ဇမ္ဗူတောရကျောင်း သို့ အရောက်ထွက်ခဲ့သည်။ အောင်ဇမ္ဗူ ဆရာတော်သည် ကျွန်မတို့ မော်လမြိုင်မြို့တွင် သီရိမြိုင် သီဟလမ်း အောင်ဇမ္ဗူ ကျောင်းတိုက်ကြီးတွင်လည်း သီတင်းသုံးခဲ့ပြီး(သီတင်းသုံးဆဲ)

ဆင်ဖြူတော်ခံ ဗြဟ္မစူဠာရတနာ

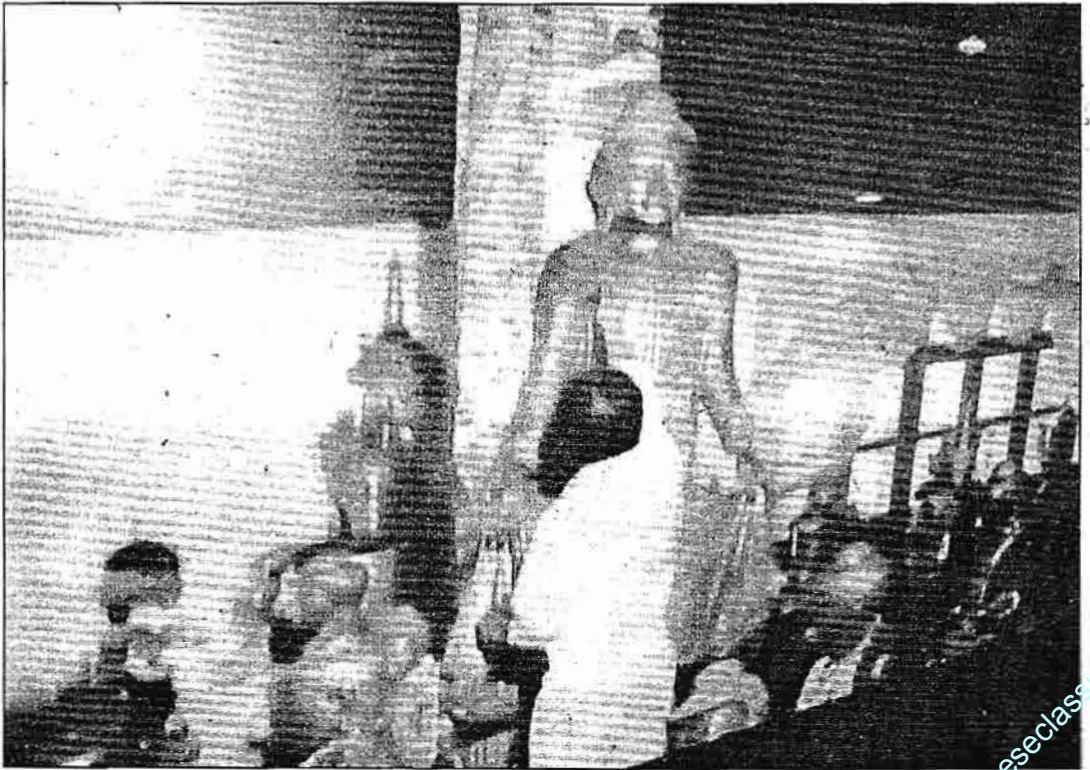
ပာဏသောဇ္ဇနရယ်ကင်မြို့
ပိတောက်မြို့နယ်၊ လက်လှော်လမ်း၊ မြတ်ဗောဓိတော်လမ်း၊ ဝေဟော်မြို့

လည်း ဖြစ်သည့်အတွက် ဆရာတော်၏ မွန်မြတ်လှသော လှူမှုဝန်ထမ်း ပရဟိတလုပ်ငန်းများ၊ ပရိယတ္တိ လုပ်ငန်းများကို မော်လမြိုင်မြို့သူမြို့သားများ သိရှိကြသည်

အပြင် ယခုအခါ မြန်မာပြည်တွင်သာမက၊ ကမ္ဘာကပင် သိရှိကြမည်ဖြစ်ပါသည်။

ရှေးဟောင်းဘုရားများ အပူဇော်ခံရာ ကျောင်းကြီး၏

အောက်ထပ်ရှိ ဘုရားများကို ဖူးမြော်ပြီး အပေါ်ထပ်ရှိ ဘုရားများကို ဖူးရပါသည်။ ရှေးဟောင်းဘုရားများသည် ထူးခြားသော မုဒြာအဖုံဖုံနှင့် တစ်ဆူနှင့် တစ်ဆူ မတူ၊ ကွဲပြားခြားနားဆန်းကြယ်၊ အသွယ်သွယ်သော အရွယ်အစားများကို ရင်သပ်ရှုမော အံ့ဩစွာ ဖူးတွေ့ရပါသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၀၀၀ကျော်မှ မြတ်စွာဘုရား၏ ရင်ငွေလှူဘုရားမှသည် ခေတ်အဆက်ဆက် ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသော လက်ရာသေသပ် ထူးဆန်းမှုများနှင့် ဆုတောင်းပြည့်ပုံများကို တစ်နေ့

တစ်ဆူနှင့်ဖြင့် ဖူးမည်ဆိုလျှင် ရက်ပေါင်း ၃၀၀ ကျော်မည် ဟု ကျွန်မ တွေးကြည့်မိရင်း နောင် ငါးထပ်ကျောင်းကြီး ပြီးသွားမှဟု အားခဲလိုက်ရပါသည်။

ကျွန်မနှင့် အတူပါလာသော သူငယ်ချင်းက ကျန်းမာရေး မကောင်း၍ မလိုက်ဖြစ်ခဲ့ပါ။ မုဒုံမှ ပြောင်းလာသော တခြားသူငယ်ချင်းတစ်ဦး၏ သမီးဖြစ်သူ ဆရာမနှင့်အတူ ဆရာတော်ထွက်၍ အဖူးမြော်ခဲ့သည့်အချိန်ကို စောင့်ရသည်။ တန်ခိုးကြီး ရှေးဟောင်းဘုရားများရှေ့မှောက်တွင် ကျွန်မ၏ “သွေးလေ ထက်လေ ကိုးစနေကျင့်စဉ်”ကို နံနက်ပိုင်း အဓိဋ္ဌာန်ကိစ္စ ပြီးစီးအောင်မြင်ခဲ့လေသည်။ ဆရာတော်မှ

မကြာမကြာထွက်၍ ပရိသတ်များအား သီလပေးခြင်းပြုသည် ဟု မော်လမြိုင်မှ ကပ္ပိယကြီးက ပြောပြပါသည်။ ဆရာတော်ကို စောင့်ရင်း အပေါ်ထပ်ရှိ တန်ခိုးကြီး ရှေးဟောင်းဘုရားများရှေ့မှောက်တွင် ပုတီးစိပ်နေပါသည်။ ဆရာတော်ထွက်ကြွလာပြီဖြစ်ကြောင်း လာပြောသောအခါ ဆရာတော်ရှေ့မှောက်သို့ သွားရောက်၍ ဆရာတော်အား ဖူးမြော်ဆက်ကပ် လှူဒါန်းပူဇော်ပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့်များ တောင်းခြင်း။

ရေးသားပူဇော်ခွင့်များ တောင်းခြင်း၊ ကျောက်မျက်ရတနာများ လှူဒါန်းခြင်းနှင့်အတူ သွေးလေ ထက်လေ ကိုးစနေကျင့်စဉ်ပါသော ဂမ္ဘီရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဓင်းစာအုပ်ကိုလည်း ဆရာတော်အား လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်၏ မေတ္တာနှင့် ခွင့်ပြုချက်ကို ခံယူရင်း မှတ်တမ်းတင် ဓာတ်ပုံများ ရိုက်ကူးပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

များပြားလှသော ဘုရားဖူး ပရိသတ်များသည် တန်ခိုးစိ၍ ကျောင်းတစ်ပတ်ပတ်ပြီး အောက်ထပ်ရှိ ရှေးဟောင်းဘုရားများကို ထိုင်ပြီး ပူဇော်ရပါသည်။ ပုံတော်တွင် ဂုဏ်တော်တင်၍ ဖူးမြော်ကြပြီး ထူးခြားသော ရှေးဟောင်းဘုရားရှစ်ဆူ၏ ပုံတော်များ၊ ဂျပန်ကြီး(ဘုရားအလှူရှင်)နှင့် ဆရာတော်များ၊ ပရိသတ်များ၊ ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင် နေတိုးနှင့် သက်မွန်မြင့်တို့ အလှူတော်များ ပါဝင်သော ဗီဒီယိုခွေများ၊ ဆရာတော်၏ ပုံတော်များကို ပူဇော်နိုင်ပါသည်။ ပြီးလျှင်

www.burmeseclassic.com

အပေါ်ထပ်သို့ စည်းကမ်းသေဝပ်စွာ တန်းစီ၍ တက်ကြွရပါသည်။ အကျိုးဆောင်များက စိမ့်ကွပ်ကဲ၍ ကုသိုလ်ပြုနေကြသည်။

အပေါ်ထပ်ရှိ ဘုရားများအားလုံးကိုတော့ မတ်တတ်ရပ် လက်အုပ်ချီ လမ်းလျှောက်ရင်း ဖူးသွားရပါသည်။ အကျိုးဆောင်များက ထူးခြားသော ဘုရားများ၏ အကြောင်းကို ပြောပြပေးနေကြသည်။ ထိုင်၍ ဖူးခွင့်မရကြခြင်းမှာ လူဦးရေများခြင်း၊ ရှေးဟောင်းဘုရားများ များခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ လမ်းလျှောက်ရင်း ဖူးသွားရသော်လည်း ရှေးဟောင်းဘုရား

များ သွားလာနေကြပုံများကို ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး သဘာဝအလှများနှင့် ဝေဆာနေသော ကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ ဘုရားကျောင်းကန် ရှုခင်းများကို လှည့်လည် မှတ်တမ်းပြုစာတ်ပုံရိုက်လိုက်ပါသည်။

ရေကန်တွင်းရှိ နဂါးရုံဘုရားမှာ ကန်ရေပြင်တွင် အရိပ်ထင်၍ စင်ကြယ် ကြည်နူးစွာ ဖူးတွေ့ရပါသည်။ စေတီကြီးပေါ်တွင် အေးချမ်းစွာ ဘုရားဖူးများ နေထိုင်သွားလာ ဖူးမြော်နေကြသည်ကိုလည်း တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ဇမ္ဗူအေး စေတီတော် မြတ်ကြီးအမည်နှင့် လိုက်ဖက်လှပါတော့သည်။ အလွန်

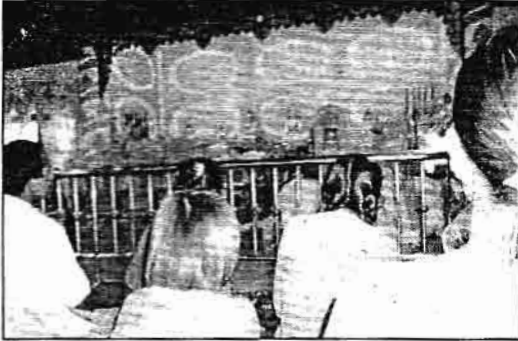
များ အစုံအကုန်ကို ရှေးနောက် ဖူးနိုင်ရန် စီစဉ်ထားပေးသည်။ ဥပမာ - နဂါးဘုရားကို ရှေးက ဘုရားပြု တစ်ပတ်ပတ်လိုက်သောအခါ အနောက်ဘက်(ကျောက်)တွင် နဂါးအမြီးများ ရစ်တတ်ထားပုံကိုလည်း ဖူးတွေ့ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

အပေါ်ထပ် ဘုရားများ ဖူးမြော်ပြီး အောက်ထပ် ပြန်ဆင်းသော လှေကားတွင် ဆရာတော်တစ်ပါးမှ လက်တွင် တော်ရသော အဆောင်ကွင်းကလေးများကို တစ်ယောက်တစ်ခုပေးပါသည်။ ထိုအဆောင်ကွင်းများကို ကျောင်းဝင်းအတွင်း အကျိုးဆောင်များက လက်တွဲ၍ ချည်နှောင်ပေးကြပါသည်။ အန္တရာယ်ကင်းသည်ဟု သိရပါသည်။

အေးချမ်းသာယာသော သစ်ပင်ရိပ်များ၊ စိမ်းလန်းစိုပြေသော မြက်ခင်းများ၊ ရှုမောမဆုံးအသာ သစ်ပင်သီးနှံများ၊ အရိပ်ခိုနားနေကြသူများ၊ သာသနာ့အလံတော်နှင့် သာသနာ့အဆောက်အအုံများတို့၏ အလှများသည် သဘာဝ ပန်းချီကားတစ်ချပ်ရေးဆွဲထားသည့်နယ် ရင်ဝယ် အေးချမ်းရွှင်လန်းစေပြီး ဘုရားဖူးများ၏ စိတ်နှလုံးတွင် ရွှင်ကြည်ပြီးကာ ပီတိဖူးနေသော အပြုံးမျက်နှာများကို မှတ်တမ်းပြုရင်း မေးမြန်းမိပါသည်။ အသက် ၈၀ကျော် ယောဂီဝတ် အဘွားအိုတစ်ဦးကလည်း "လှည်းတန်းက လာသည်"ဟု ပြောပါသည်။ မိသားစုများ ဝန်းရံလျက် "မနေကပ် တရားစခန်းက ထူး"

ပြီး ဒီနေ့ ရှေးဟောင်းဘုရားတွေ လာဖူးတာပါ” ဟု ပြောပါသည်။ ကုသိုလ်ထူးခြင်းပါတကာားဟု သာဓုခေါ် မှတ်တမ်းပြုခဲ့ပါသည်။

ကျောင်းဝင်းအပြင်ဘက်ကို လေ့လာလိုက်တော့ ယခုအောင်ဇမ္ဗူတောရကျောင်းတည်ရှိရာ ရွာလေးကို “ရေပြာရွာ” ဟု သိရသည်။ ကျောင်းဝင်းပြင်ဘက် မျက်နှာစာတွင် စားသောက်ဆိုင်များ၊ ခေါင်းရွက် စားစရာမုန့်များ၊ ရောင်းသူများ၊ ဘုရားပန်းရောင်းသူများ၊ ဆိုင်ကယ်အအပ်ခံ ဌာန၊ ဖိနပ်အအပ်ခံ ဌာန၊ မှော်ဘီအဝင်ဝ စမ်းချောင်းဝ မှတ်တိုင်မှ

ရေပြာရွာ၊ အောင်ဇမ္ဗူတောရထိ ဆိုင်ကယ်တက္ကစီများ၊ ခြံထွက် သီးနှံရောင်းချသူများဖြင့် ပြည့်နေသည်။ ရွာသားများ အရောင်းအဝယ် အလုပ်အကိုင်ဖြစ်နေကြသည်ကို ဝမ်းသာမိပါသည်။ “ဒီအနားပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အိမ်တွေ၊ ခြံတွေလည်း ဆယ်ဆခန့် ဈေးတက်လာပြီ” ဟု ရွာသားတစ်ဦးက ပြောပါသည်။ အောင်ဇမ္ဗူတောရ မွေရိပ်သာကျောင်းတိုက် ပရဝဏ်တစ်ခုခုကို လှူဒါန်းသော မော်လမြိုင်မြို့မှ ဦးဟုတ်ရီ+ဒေါ်ခင်သန်းဝင်းတို့၏ ကုသိုလ်တော်ကို သာဓုအကြိမ်ကြိမ်ခေါ်မိပါတော့သည်။

မှော်ဘီ စမ်းချောင်းအဝင်ဝလမ်းမှ အောင်ဇမ္ဗူတောရကျောင်းသို့ အဝင်အထွက်လမ်းသည် ကားများ၊ ဆိုင်ကယ်များ အသွားအလာများ၍ လမ်းများတချို့ ပျက်စီးနေပေပြီ။

သို့သော် မကြာခင် လမ်းတွေ ကောင်းသွားလိမ့်မည်ဟု ကျွန်မ သိနေသလို ပြောမိသည်။ အောင်ဇမ္ဗူဆရာတော်သည် မော်လမြိုင်မြို့တွင် လမ်းများ ပြုပြင်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ သို့မို့ကြောင့် ပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ ဆရာတော်၏ အောင်ဇမ္ဗူကျောင်းတိုက်ကြီးသည် တင့်တယ်ခန့်ညားလှပပြီး ကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိသော ဘုရားများ၊ အောင်မြေများနှင့် ကြည်ညိုဖွယ် တည်ရှိဖူးတွေ့ရပါသည်။ အောင်ဇမ္ဗူကျောင်းတိုက်သို့ ဈေးချိုမှ ဝင်သော လမ်းမကြီး

ရွာလမ်းမှ ဝင်သော အဝင်လမ်းမကြီးများကို ဆရာတော်မှ ဖောက်လုပ်ပြုပြင်ပြီး စာသင်ကျောင်းများ၏ လိုအပ်ချက်များနှင့် ကွန်ပျူတာများမှစ၍ ပညာရေး လိုအပ်ချက်များကို ကူညီပေးထားသည်မှ ဂုဏ်ယူထိုက်အောင် တန်ဖိုးကြီးလှပါသည်။ သဒ္ဓမ္မဇောတိကဓေတံ့ယူသောနှစ်က မော်လမြိုင်လမ်းတွင် ဖိုးလပြည်(အမျိုးသားစာပေဆုရှင်) မော်လမြိုင်စာရေးဆရာအသင်း ဥက္ကဋ္ဌမှ ရေးသားပူဇော်ပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရှေးဟောင်းဘုရားများ၏ တန်ခိုးတော်များနှင့် အောင်ဇမ္ဗူတောရ ဆရာတော်၏ ဘုန်းကံတို့ကြောင့် မှော်ဘီစမ်းချောင်းဝမှ ရေပြာရွာပတ်ဝန်းကျင်သည် မကြာမီစည်ကား၍ ချိန်မြိုက်လာတော့မည်မှာ သေချာပါတော့သည်။

ညနေလည်း စောင်းနေပြီ။ ကျွန်မတို့ ပြန်ကြတော့မည် မို့ ရှေးဟောင်းဘုရားများ အဖူးမြော်ခံရာ ကျောင်းတိုက်သို့ တစ်ခေါက်ပြန်ဝင် ဖူးမြော်၍ နောက်တစ်ခါလာရောက်ဖူးမြော်နိုင်ပါစေကြောင်း ဆုတောင်းလိုက်ရပါသည်။

မော်လမြိုင်မှ ကပိယံကြီးကို နှုတ်ဆက်၍ ပြန်တော့မည်အကြောင်းပြောတော့ မော်လမြိုင်သားတွေကို သတိကြောင်း ပြောပေးပါဆိုသော စကားလက်ဆောင်ကို သယ်ပိုးရင်း စိတ်ကြည်လင် ရွှင်လန်းပေါ့ပါးစွာ တစ်နေ့က ကုသိုလ်အစုစုကို အမျှပေးဝေလိုက်ရပါတော့သည်။

ခင်လင်းဝင်း(မောရဝတီ)

www.burmeseclassic.com

ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် (နှစ် ၁၀၀ ကျော်) သုဓမ္မာရာမ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်

■ ဂန္တိရ ဆရာလှမျိုး (B.Sc) ■

သုဓမ္မာရာမ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ပထမဆရာတော်ဘုရားကြီး

လွန်ခဲ့သောနှစ်၊ ဝါကျွတ်ချိန်တွင် ကျွန်ုပ် စာရေးသူနှင့် မိတ်ဆွေနှစ်ဦးတို့သည် ပဲခူး၊ ညောင်လေးပင်မြို့သို့ ခရီးထွက်ကြပါသည်။ ပဲခူးမြို့ ရွှေမောစောဘုရားကြီးအနောက်ဘက်ရှိ စာအုပ်ဆိုင်တန်းတွင် ကျွန်ုပ်ရေးသားထုတ်ဝေသော အတ္ထုပ္ပတ္တိအုပ်စုဟုတ်သော ဂန္တရီ စာအုပ်တင်ပေးခဲ့သည်။ အောင်အောင်စာအုပ်ဆိုင်တွင် ဘာသာရေး၊ လောကီ ဂန္တရီဆိုင်ရာ စာအုပ် တရားဓမ္မဆိုင်ရာ စာအုပ်အမျိုးမျိုး ဝယ်ယူရရှိနိုင်သည်။ စာအုပ်တင်ပြီး ဟင်္သာတန်းဘက်ရှိ ဘာဝနာ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်သို့ ခရီးဆက်ခဲ့ကြပါသည်။

ဘာဝနာကျောင်းတွင် အနားယူပြီး ရေမိုးချိုး၊ ထမင်းစားကာ နေ့ခင်းဘက်တွင် စာအုပ်၊ ဂျာနယ်များ ဖတ်ကြပါသည်။ ဘာဝနာဆရာတော် အရှင်သောဘနာဘိဝံသသည် မဟာဂန္ထဝါစက ပဏ္ဍိတဘွဲ့ရ ဆရာတော်ဖြစ်ပြီး စာရေးစာဖတ်ဝါသနာပါသည်။ စာပေကျမ်းဂန်များလည်း ရေးသားပြုစုသူဖြစ်သည်။ ဆရာတော်၏ အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ စာအုပ်များ ရှာဖွေပြီး ခေတ္တဖတ်ရန် ယူကြည့်ရာ သုဓမ္မာရာမ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်မှ နှစ် ၁၀၀ပြည့် ပူဇော်ပွဲအထိမ်းအမှတ်နှင့် ဦးမြတ်ထွန်းအောင်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိစာတမ်း ပေးအပ်

သုဗ္ဗမာရဏ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ဒုတိယဆရာတော်ဘုရားကြီး

သည်။ မျက်နှာဖုံးရှိ ကျောင်းပုံမှာ ရုတ်တရက်ကြည့်လိုက်ရာ ခရစ်ယာန်ဘုရားရှိခိုးကျောင်းပုံစံနှင့် တူနေပါသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုစာအုပ်မျက်နှာဖုံးကို ကြည့်ပြီး စိတ်ဝင်တစား ဖတ်ကြည့်မိပါသည်။

ဘာဝနာဆရာတော်မှ...

“လှမျိုးတို့ ညောင်လေးပင်သွားရင် အပြန် ပိန်းလုပ် ကျောင်းကို ဝင်လေ့လာ။ နှစ်ပေါင်း ရာကျော်က အဆောက်အအုံတွေ ရှိတယ်”

ဟု မိန့်ဆိုပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ညောင်လေးပင်၊ ဖဒိရွာဘက်သို့ သွားရန် အစီအစဉ်ရှိသည်။ နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် စာရေးသူ လှစံ(ပညာရေး) ကျော်ဇောဟိန်း(နံ့သာ)တို့သည် ညောင်လေးပင်မှ ဖဒိသို့ သွားကြ၏။ ဖဒိမှ ကရင်သိဒ္ဓိရင် ဗြဟ္မာစိုရ်အသင်းတည်ထောင်သူ ဘိုးပိက်ဆံအကြောင်း လေ့လာရန် သွားကြခြင်းဖြစ်သည်။ အပြန်တွင် ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီစီးပြီး ပိန်းလုပ်တွင် ညအိပ်ရန် စီစဉ်လိုက်သည်။ ဖဒိအထွက်တွင် ကိုရင်ကြီးကျောင်းသို့ ဝင်သည်။ အဆောက်အအုံကြီးများ ဆောက်လုပ်နေပြီး သာသနာပြုလုပ်ငန်း ပြုလုပ်နေသည်ဟု သိရ၍ ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် အခန်းတွင် ကျိန်းနေသည်ဟု တပည့်တစ်ယောက်

မှ လာပြော၍ မတွေ့ခဲ့ရပေ။ စာရေးဆရာတွေဆိုတော့ စိတ်မဝင်စားပုံရသည်။ သို့နှင့် ပိန်းလုပ်သို့ ခရီးဆက်ခဲ့ကြသည်။

ကျောင်းတိုက်ကြီးသို့ ရောက်သောအခါ တိုက်အုပ် စာချဆရာတော် အရှင်သောဘနကို မေးရသည်။ ထိုဆရာတော်သည် ကျွန်ုပ်အား...

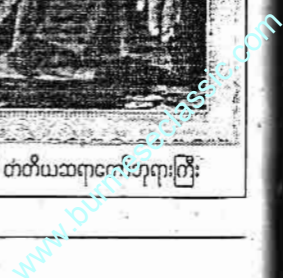
“ပဲခူးရောက်လျှင် ပိန်းလုပ်ဘက် တစ်ခေါက်လာလည်ပါဦး။ ပိန်းလုပ်ကျောင်းကို လာကြည့် လေ့လာပါ။”

ဟု မကြာခဏခေါ်သော်လည်း ယခုမှ ရောက်ဖြစ်သည်။ ဆရာတော် အရှင်သောဘနနှင့် ဘာဝနာဆရာတော်တို့မှာ စာသင်ဘက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ အရှင်သောဘန အပေါ်ထပ်မှ စာချပြီး ဆင်းလာသောအခါ အားရဝမ်းသာ ကြိုဆိုနှုတ်ဆက်ပါသည်။ ကြိုတင်အကြောင်းမကြားထား၍ တအံ့တဩလည်း ဖြစ်သွားပုံရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အား ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ ပိဋကတ်တိုက်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားပါသည်။

ဘုရားနှင့် ဆရာတော်အား ဦးချကန်တော့ပြီးသည်နှင့် ပိဋကတ်တိုက်ကို လေ့လာရာ အပေါ်ထပ်သို့ တက်သော ကြောင်လိမ်လှေကားမှာ ကျွန်းသာဖြင့် ပြုလုပ်ထားပြီး သစ်

သုဗ္ဗမာရဏ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက် တတိယဆရာတော်ဘုရားကြီး

စွန်းအနီး တည်ရှိသော လယ်မြေများကို အဖိုးငွေ ၁၅၀၀ ပေးဝယ်ပြီး မြေဖို့ ပြုပြင်ကာ လေးမျက်နှာပတ်လည်ကို အငွေမဟာရုံတံတိုင်း ပြုလုပ်လေသည်။ မဟာရုံတံတိုင်းပြီး လျှင် အဖိုးငွေ ၇သောင်းကုန် သာသနာဟိတ ကာရီအငွေ ကျောင်းကြီး၊ ဘုရားရှိခိုး ဝတ်တက်ရန် ဂန္ဓကုဋီတိုက်စေတီ တော်၊ ကျောက်ဆင်းတုရုပ်ပွားတော်နှင့်တကွ ဓမ္မာရုံ အငွေ တိုက်ကြီးကို အုတ်ဖိနပ်ခံ၍ အငွေလှူကား နှစ်ခင်းတက်သော တန်လျား သစ်သားကုဋီများ၊ ရေတွင်းနှစ်လုံးနှင့်အတူ ရှေးဦးစွာ တစ်ပြိုင်တည်း ဆောက်လုပ်သည်။

၁၂၇၁ ခုနှစ်တွင် အလုံးစုံပြီးစီးသဖြင့် ခေတ္တယာယီ ကျောင်းဖြင့် ကိုးကွယ်ထားအပ်သော ဆရာတော် ဦးဇာဂရ ကို ပင့်ဆောင်ကာ စတုဒိသာ သံဃိက ရေစက်သွန်းချ အပ်နှင်းပြီး လှူဒါန်းကိုးကွယ်ကြလေသည်။

အဖိုးငွေ ၇သောင်းကုန် သာသနာဟိတကာရီ (ခေါ်) ခုံးကျောင်းတော်ကြီးမှာ ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး၊ ဗဟိုတရားရုံး ကြီး၊ ဝန်ကြီးများရုံး စသည့် ရန်ကုန်မြို့ရှိ အနီးရောင် အဆောက်အအုံကြီးနှင့် တူပါသည်။ အင်္ဂလိပ်ခေတ် လက်ရာ များဖြစ်ကြောင်း သိသာထင်ရှားသည်။ ယခုဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်း ၁၀၈ နှစ်ရှိပေပြီ။ စာရေးဆရာကြီးများ လာရောက်လေ့လာ ကြသလို မြဝတီ၊ MRTV-4 နှင့် Sky Net တို့မှလည်း

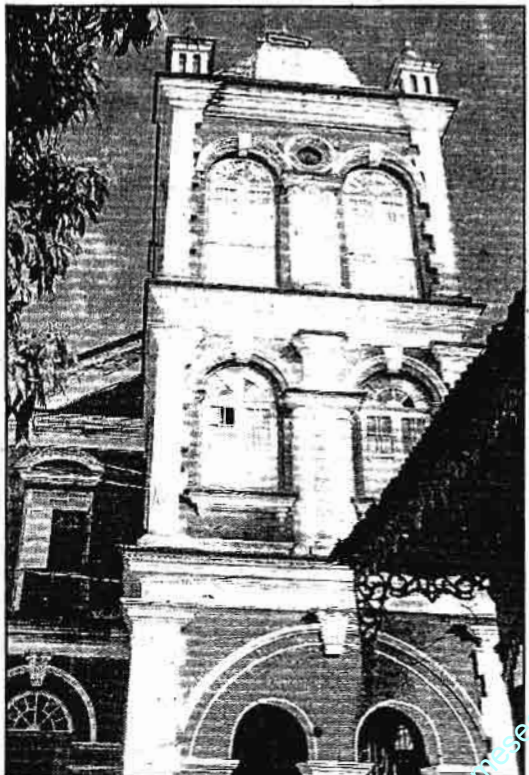
သားကို အဆက်မရှိ သဘာဝ ဘုကျ လိမ်ကောက်ထားပုံမှာ လက်ရာပြောက်လှ၏။ အပေါ်ယံတွင် ကျမ်းစာအုပ်များ ထည့်ထားသော နံရံကပ် မှန်ဗီရိုကြီးများကို တွေ့ရသော်လည်း ရှေးဟောင်း ပေထုပ်များလည်း ရှိသည်ဟု ဆိုပါသည်။ အပြင်က အဆောက်အအုံမှာ အိန္ဒိယလူမျိုးလက်ရာဖြစ်၍ အတွင်းအဆောက်အအုံ လက်ရာများမှာ တရုတ်လူမျိုး လက်သမားဆရာကြီးများ၏ လက်ရာဟု သိရသည်။

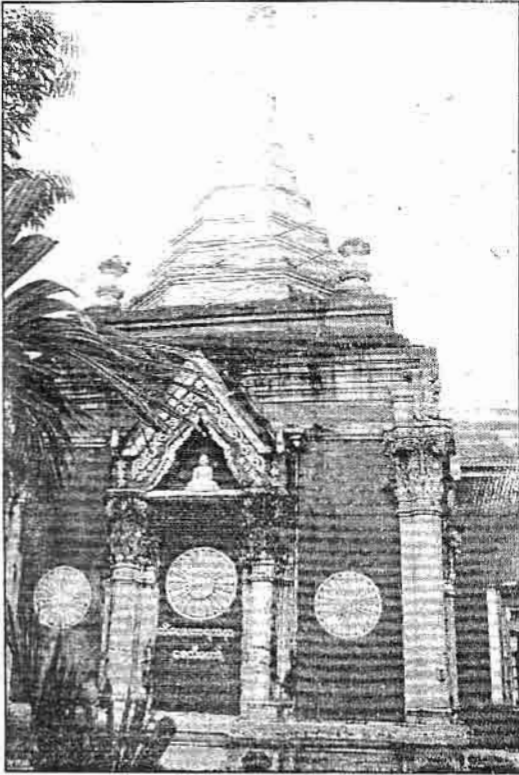
သုဓမ္မာရာမ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ဆရာတော်ကြီးမှာ ရန်ကုန် ဆေးကုကြံသွား၍ မဖူးတွေ့ရပေ။ သုဓမ္မာရာမ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက် တတိယ ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှာ ဘန္တုတ္တမသာရ ဖြစ်သည်။

ထိုကျောင်းတိုက်ကြီးသမိုင်းကို မှတ်တမ်းတင် ရေးသား ဖော်ပြလျှင် မပါမဖြစ် ဖော်ထုတ်ရေးသားရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ရှိနေသည်။ ထိုသူမှာ ကျောင်းဒကာကြီး ဦးမြတ်ထွန်းအောင် ပင် ဖြစ်သည်။

ဦးမြတ်ထွန်းအောင်၊ ဇနီး ဒေါ်လှပေါ်နှင့် သားသမီး တစ်စုတို့သည် ၁၂၆၆ခုနှစ်တွင် အစပြု၍ ကျောင်းတိုက်ကြီး တည်ထောင်ရန် သင့်လျော်သော ပိန်းလေပိမြို့ အရှေ့ဘက်

ဓာတ်ပုံ၊ ဗွီဒီယိုမှတ်တမ်း လာရိုက်ကြသည်ဟု သိရပါသည်။ အချို့ ဌာနဆိုင်ရာအကြီးအကဲများသည် ထိုအဆောက်အအုံများကို ဖျက်ပြီး မြန်မာမှုအနုပညာပုံစံ ပြန်လည်ဆောက်သင့်ကြောင်း အကြံပြုသည်။ သို့သော် ဆရာတော်များက လက်မခံကြပေ။

ကျောင်းဒါယကာကြီး ဦးမြတ်ထွန်းအောင်၏ စေတနာ သဒ္ဓါတရားကို မျက်ကွယ်ပြု မေ့ပစ်၍ မရပါ။ သမိုင်းဝင် အဆောက်အအုံလည်း ဖြစ်၊ ခိုင်မာတောင့်တင်း မပျက်စီးသေး၍ ဆက်ထားပါသည်။ အချို့ ပျက်စီးသော အဆောက်အအုံများကို ဖျက်ပြီး ပြင်ဆင်မှု ပြုလုပ်ထားတာ တွေ့ရသည်။ ကျောင်းတိုက်ကြီး တံခါးချပ်များမှာ အလွန်ထူပြီး လေးလံပါသည်။ ပတ္တာ၊ တံခါးထောက်၊ မင်းတုံး စသည့် ပစ္စည်းများမှာ ကြေးဖြင့် ပြုလုပ်ထားတာ တွေ့ရသည်။ ထိုသို့သော ကျောင်းတိုက်ကြီးမျိုးကို ဤတစ်ခါသာ တွေ့ဖူးပါသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ဦးမြတ်ထွန်းအောင်အား သူငွေ ဦးမြတ်ထွန်းအောင်၊ ဘုရားဒါယကာကြီး ဦးမြတ်ထွန်းအောင်ဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။ ကျောင်းတိုက်ကို သုခမ္မာရာမကျောင်းတိုက်ဟု မှည့်ခေါ် သမုတ်လေသည်။

၁၂၇၇ ခုနှစ်တွင် ပိဋကတ်တော် စသော လောကီ၊

လောကုတ္တရာဆိုင်ရာ ပေစာအုပ်၊ ကျမ်းစာများ ထည့်ထား ကိုးကွယ်ရန် ဗီရိ၊ စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်များနှင့်တကွ ပိဋကတ်တိုက်ကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းကြပြီးလျှင်၊ ၎င်းတိုက်အတွင်း၌ အဖိုးငွေ တစ်သောင်းကျော်ကုန် ပေစာစက္ကူ၊ ပိဋကတ်တော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ၊ ယောဇနာ၊ ဂဏ္ဍိ စသော လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ကျမ်းစာများကို အပြည့်အစုံ လိုသည်မရှိရအောင် အစုံအထပ်ထပ် မေ့ပူဇာအဖြစ် လှူဒါန်းပူဇော်ထားကြလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့အား တိုက်အုပ် စာချဆရာတော် အရှင်သောဘနမု ကျောင်းတိုက်ကြီးဝင်းအတွင်းရှိ ကျောင်းတိုက်များ၊ သိမ်တော်၊ မဏ္ဍပ်၊ ဥပုသ်ဇရပ်၊ အဋ္ဌကေ ဝင်းကြီး၊ ရုပ်တုပြတိုက်၊ ဓမ္မဗိမာန်တော်၊ ရွှေကျောင်းတော်ကြီး စသည်တို့ကို လိုက်လံပြသ ရှင်းပြပေးပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဆရာတော် ပြောတာ နားထောင်ရင်း ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းတင်ကြပါသည်။

ထိုအဆောက်အအုံများမှ ဦးဘိုးကြင်-ဒေါ်ဖြူတို့၏ သုဝဏ္ဏဝတီအုတ်ကျောင်း (ခေါ်) ရွှေကျောင်းတော်ကြီးမှာလည်း လှပတင့်တယ်နေပြီး သမိုင်းဝင် အဆောက်အအုံကြီးအဖြစ် လေ့လာကြရပါသည်။ ဤနေရာတွင် နှစ် ၁၀၀ပြည့်စာအုပ်၌ ယခင်အသုံးအနှုန်း “အဋ္ဌ”ဟု ရေးထားသလို၊

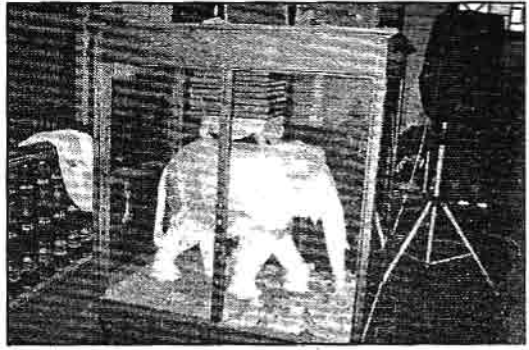

ယနေ့ခေတ်အသုံး “အုတ်” ဟူ၍ အချို့နေရာတွင် တွေ့ရသည်။ မူရင်းကို အဓိကထား ရေးသားပေးပါမည်။

သုဝဏ္ဏဝတီအဖွဲ့ကျောင်းကြီးမှာ အရှေ့အနောက် အထက်ဘက်ဆိုင်ဆောင်များကို ရွှေများအပြည့် မွမ်းမံချထား သည်။ ၎င်းအဖွဲ့ကျောင်းကြီး ဒါယကာများမှာ ကျောင်း ဒါယကာမကြီး ဒေါ်လှပေါ်၏ အစ်မအရင်း ဒေါ်ဖြူဦးဘိုးကြင် သားသမီးတစ်စုတို့ ဖြစ်ကြ၏။

ကျောင်းတိုက်ဝင်းကြီးများသည် အလွန်ကျယ်ဝန်းလှ ပေသည်။ သူဌေးကြီး ဦးမြတ်ထွန်းအောင်သည် လယ်ကေ ၃၀၀၀ ကျော် ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ရာ ပထမကေ ၃၅၀၊ နောက်ထပ် ၁၀၀၊ ၇၈ပေါင်း ကေ ၄၅၀ လှူဒါန်းထားခဲ့သည်ဟု သိရ သည်။ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး မမာမကျန်းဖြစ်စဉ် အဖွဲ့ ကျောင်း၊ ဒေဋ္ဌတိုက်နှင့် သပ္ပာယ် ဖြစ်တော်မမဟု ယူဆပြီး ကျွန်းသစ်ဖြင့် သုခကာရီနှင့် ကန်ကျောင်း(ကျွန်းကျောင်း) တို့ကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသည်။ ထိုကျောင်းများကို တစ်လ အတွင်း ပြီးအောင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ကြသည်။

မျက်လုံးထဲ ထူးခြားနေသည်မှာ သာသနာ့ဗိမာန်(ခေါ်)

သုဓမ္မာရေပံတော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။ အဝေးမှ လှမ်းကြည့် လျှင် အာဆီယံကျောင်းဟူ၍ ထင်မှတ်ရ၏။ သို့သော်လည်း အလုံးကြီးပေါ်ရှိ စေတီများကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာကျောင်းဟူ ၍သာ သတ်မှတ်ရမည်မှာ သေချာပါသည်။

သူဌေးကြီးသည် တရုတ်၊ အိန္ဒိယ၊ နိုင်ငံရပ်ခြားမှ အလုပ်သမားများ ခေါ်ယူ၍ အလုပ်သမားတန်းလျှားဆောက် ပြီး အဆောက်အအုံများ ဆောက်လုပ်ပေးပါသည်။ မြန်မာမှု စစ်စစ်မဟုတ်သော်လည်း အတွင်းဝင်ကြည့်ပါက ဘုရား ကျောင်းဆောင်၊ မုန်စိရိကြီးများ၊ သပ်ရပ် သေချာသော မျက်နှာကြက်၊ ကျွန်းတိုင်လုံးကြီးများ၊ လျှာထိုးအခင်းများ၊ စရွေးကိုက် ညီညာခိုင်ခံ့စွာ ပြုလုပ်ထားသော ပြတင်းပေါက် တံခါးများ၊ မျက်နှာကြက်တွင် တပ်ဆင်ထားသော မီးဆိုင်း ကြီးများ စသည်တို့ကို ကြည့်၍ စေတနာပါပါ။ အလုပ်ကို အလုပ်နှင့် စူအောင် ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်ဟု မှတ်ချက်ချရ ပေမည်။

ယခင်သ သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ)မှ စာသင် သံဃာ များပင် ထိုကျောင်းတိုက်သို့ လာရောက် ပညာသင်ယူကြရ သည်။ တိုင်းတစ်ပါးမှ အလုပ်သမားများကို မြန်မာသူဌေးက ခေါ်ခိုင်းနိုင်ခဲ့သည်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်း၌ပင် အိမ်နီး ချင်း နိုင်ငံမှ ကျောင်းသားများ ကျောင်းလာတက်ကြရသည် ဟု ဆိုပါသည်။ ယနေ့ခေတ်နှင့်ကား ပြောင်းပြန်ဖြစ်နေပေ

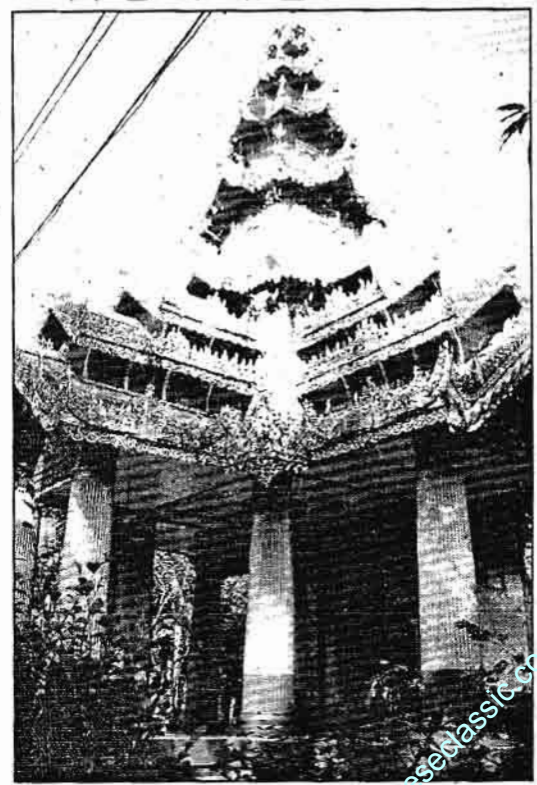
ပြီး သာသနာ့ဗိမာန် (ခေါ်) သုဓမ္မာဇရပ်တော်ကြီးကို ၁၂၇၇ ခုနှစ်တွင် စတင်ဆောက်လုပ်၍ ၁၂၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပြီးစီးသည်။ အလျား ၈၂ပေ ၈ခန့်၊ အနံ ၆၄ပေ ၆ခန့်ရှိသည်။ စာမေးပွဲကျင်းပရာဌာန "သုဓမ္မာဇရပ်တော်ကြီး" ဖြစ်လေသည်။

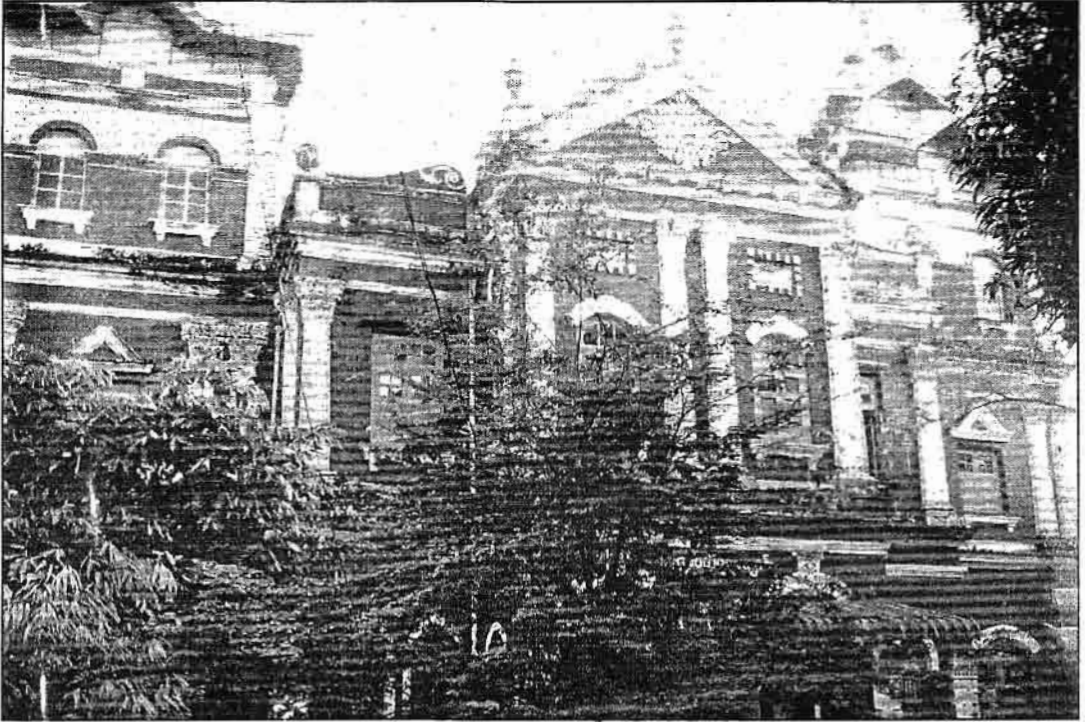
သုဓမ္မာဇရပ်တော်ကြီးမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့ရာ ယခင် လက်ဖက်ရည်မဏ္ဍပ်ကို ယခု ရုပ်ပြတိုက် ပြုလုပ်ထားသည်။ အိန္ဒိယပန်းချီဆရာကြီး၏ ဗုဒ္ဓဝင် ပန်းချီကားပုံအချို့ကို တွေ့ရသည်။ ပလတ်စတစ် သေချာလောင်းမထား၍ ရာသီဥတုဒဏ်ကြောင့် အများအပြား ပျက်စီးသွားသည်ဟု ကြားသိရသည်။

အဖိုးငွေ ၄သောင်းကျန် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတု ကိန်းဝပ်ရာ ဘုရားကျောင်းတော်ကိုလည်း ဖူးတွေ့ရပါသည်။ မြန်မာမှုနှင့် ပြုလုပ်ထားသော ပန်းကနုတ်များဖြင့် လှပတင့်တယ်နေသည့် သိမ်တော်ကိုလည်း လေ့လာရပါသည်။ ကြည့်ညှိဖွယ် ဘုရားရုပ်ပွားတော်ကို မှန်ကာထားသော ဂန္ဓကုဋီတိုက်တွင် ဖူးမြင်ရသည်။ သိမ်မှာ အကာအရံမရှိသော သိမ်ဖြစ်သည်။ အဖိုးငွေ တစ်သိန်းကျန် ဦးမောင်ကြီး + (ခေါ်ရွှေမြင့်) + ဒေါ်သန်းထိန်တို့၏ သဒ္ဓမ္မ ဇောတိကပါလသိမ် ပြာသာဒ်တော်ကြီးဖြစ်သည်။ သိမ်အပေါ်တွင် ယခင်က ပန်းကနုတ်ပြာသာဒ်များကို ရွှေအစစ်ပင် ချထားသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဆွမ်းချက်ဆောင်၊ ဆွမ်းစားဆောင်၊ ဥပုသ်ဇရပ်၊ အုဋ္ဌတန်းလျား၊ ကုဋီ၊ ရေကန်နှင့် ရေစင်၊ ဓာတ်မီးအင်ဂျင်စက်ရုံ စသည်ဖြင့် အဆောက်အအုံတိုင်းကို စနစ်တကျ ပြုလုပ်

ထားတာ တွေ့မြင်ရပါသည်။ ဘုရားဒါယကာကြီး ဦးမြတ်ထွန်းအောင်တို့ ဇနီးမောင်နှံသည် ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညို လေးစားပြီး အနာထဝိဇာတိဌာနနှင့် ဝိသာခါတို့နည်းကျင့်သုံးခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကျောင်းဒါယကာမိသားစုတို့သည် ကျောင်းတိုက်ကြီးများသာမက၊ ပစ္စည်းလေး

ပါး ဆွမ်း၊ ကျောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ဆေးတို့အပြင် ကျောင်းအသုံး အဆောင်အမျိုးမျိုး၊ စာပေးပွဲကိစ္စ၊ ပရိဘောဂ၊ ရဟန်းခံ ရှင်ပြု၊ ဝါဆို၊ ကထိန်ပွဲအလှူ၊ စသည်အလှူ၊ ဒါနအမျိုးမျိုးကို စေတနာ သဒ္ဓါထက်သန်စွာ အားရတင်းတိမ်ခြင်း မရှိဘဲ အစဉ်မပြတ် ကုသိုလ်ဒါနဆက်ကာ လှူဒါန်ခဲ့ကြောင်း မှတ်တမ်းတစ်ထားပါသည်။

သုဓမ္မာရာမကျောင်းတိုက် ဒါယကာကြီး ဦးမြတ်ထွန်း အောင်သည် ပိန်းလေပင်မြို့၊ တီပီအက်(စ်)ဘွဲ့တံဆိပ်ရ မြေပိုင်ရှင်သူဌေး အတ္ထုပ္ပတ္တိဇာတ်လမ်းမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းပြီး ဂမ္ဘီရဆန်မှုများလည်း ကြားသိရပါသည်။ သူဌေး ကြီး၏ ဘဝဇာတ်ကြောင်းအား သီးသန့်ဆောင်ပါးတစ်ပုဒ် ရေးသားဖော်ပြမှသာ ပြည့်စုံနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ယခု သာသနာနှင့် ဆိုင်သော အချက်အလက်အချို့ကိုတော့ ကောက်နုတ် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

သုဓမ္မာရာမ ပရိယတ္တိ စာသင်တိုက်၏ လက်ရှိ တတိယမြောက် ပဓာန ဆရာတော်ဘုရား၏ လက်ထက်တွင် စာသင်တိုက် ဆက်လက်ဖွင့်လှစ်ပြီး တစ်ဖက်က ပရိယတ္တိ ပညာရေးကို ဖော်ဆောင်နေသလို၊ တစ်ဖက်မှာလည်း ဟောင်းနွမ်းပြိုကျ ပျက်စီးနေသော မူလ သာသနိက အဆောက်အအုံများကို ပြုပြင်မွမ်းမံ၍ အတော်အသင့် ခရီး

ရောက်လာချိန်၌ ကျောင်းတိုက်ကြီး၏ သက်တမ်းမှာ နှစ် ပေါင်း ရာကျော်ရှိနေပေပြီ။

တတိယဆရာတော်လက်ထက်တွင် ပြုပြင်ထိန်းသိမ်း ထားသော အဆောက်အအုံများမှာ -

- (၁) သာသနာ မာမက အုဋ်ကျောင်း (တောင်ဘက် ဥပုသ်ဇရပ်)
- (၂) သာသန ဝေပုလ္လ အုဋ်ကျောင်း (မြောက်ဘက် ဥပုသ်ဇရပ်)
- (၃) လက်ဝဲ-လက်ယာ ထမင်းကျွေးမဏ္ဍပ် နှစ်ခု၊
- (၄) ဘုရားကျောင်းနှင့် ဂန္ဓကုဋီတိုက်၊
- (၅) သာသန ဟိတကာရီ (ခေါ်) ဒုန်းကျောင်းတော် ကြီး၊
- (၆) ဆွမ်းစားကျောင်း၊ သာသနာဗိမာန်၊ ဓမ္မာရုံအတွင်း၊
- (၇) ဓမ္မဗိမာန်တော်ကြီး၊ သာသန မာမကကျောင်း၊ ကန်သာယာကျောင်း၊
- (၈) ဘုရားကျောင်း၊ ဂန္ဓကုဋီတိုက်၊
- (၉) သဒ္ဓမ္မ ဇောတီပါလသိမ်၊
- (၁၀) ပိဋကတ်တိုက်၊
- (၁၁) သုဝဏ္ဏဝတီ (ရွှေကျောင်းတော်ကြီး) အကြီးစား ပြင်ဆင်ခြင်း...

စသည့် သာသနိက အဆောက်အအုံများ ပြင်ဆင်

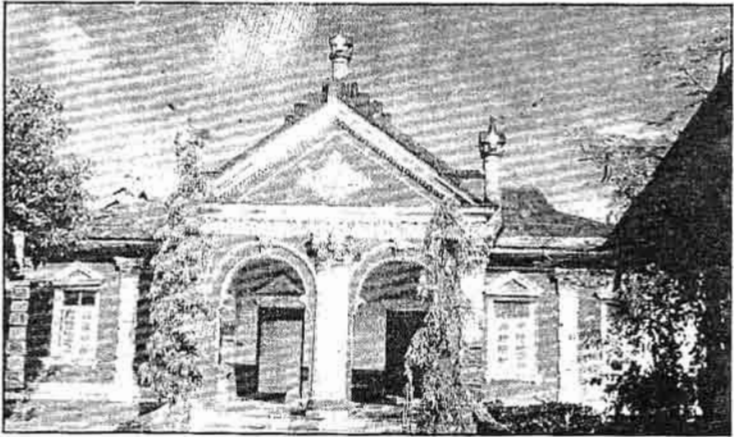

မွန်အခြေကို အလှူရှင်အမည် ကုန်ကွေ့များနှင့် ဖော်ပြပေးထားတာ ဖတ်ရပြီး သာသနာ့ဆိုင်ခံမိပါသည်။

သုဗ္ဗမ္မရာမ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်မှ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ ဆရာတော်များမှာ -

- (၁) အရှင်သောဘန (သာသနဓဇ သီရိပဝရ ဓမ္မာစရိယဘွဲ့၊ သဒ္ဓမ္မောဒယ ဝိနယဓရဘွဲ့၊ ဗုဒ္ဓသာသနာ ဝိနယဓရ)။
- (၂) အရှင်ကုမာရ (သာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ၊ ဒီယဘာဏကဘွဲ့)။
- (၃) အရှင်ပဝရ (သာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ)။
- (၄) အရှင်သုနန္ဒ (သာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ)...

စသည့် ဆရာတော်များသည် စာသင်တိုက်မှ ဘွဲ့ရပြီး ပရိယတ္တိစာပေ ပြန်လည်သင်ကြားပို့ချပေးလျက်ရှိသည်။ နံနက်၊ နေ့လယ်၊ ည စာအံ၊ စာဖတ်၊ စာကျက်နေသံ၊ ဘုရားရှိခိုးသံများသာ ကြားရပြီး ဗုဒ္ဓသာသနာ၏ အခြေခံအုတ်မြစ် ပရိယတ္တိ သာသနာကို ခိုင်မာအောင် ချနေသည်ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ ထိုသို့သာ ကျောင်းတိုက်ကြီးတွင် စာသင် သံယာတော်များအတွက် လိုအပ်သော ပစ္စည်းလေးပါး၊ အသုံးအဆောင်များကို ကုသိုလ်ဒါနပြုသင့်ပါသည်။ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ လာရောက်ကြသော စာသင်သားများအတွက် ကူညီထောက်ပံ့ပေးသင့်ပါသည်။

ဒါန စသော ကုသိုလ်များကို ဆည်းပူးကြရာတွင်လည်း လောက သာသနာ အကျိုးစီးပွားများနှင့်တကွ မင်၊ ပိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးကိုသာ တောင့်တပြုစုကြသဖြင့် “သံဝေလည်းရ၊ ယခုကလျှင် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာဖြင့်၊ သုံးဖြာဝဋ္ဋ၊ ဝဲပ ထွက်လွန်၊ လည်မပြန်သာ။ နိဗ္ဗာန်မြို့ခိုင်၊ တိုင်စိမ့်သမ္မ၊ လုံ့လပြုလော့” ဟူသော ဘူရိဒတ် ဇာတ်ပေါင်းလင်္ကာနှင့်ညီညွတ်စေကြလေသည်။

ယခင်ခေတ်အနေဖြင့် လှူသော ငွေတန်ဖိုးသည် ယခုခေတ် အဆ ၁၀၀တိုးလျှင် သိန်းထောင်သောင်းမက ရှိနိုင်ပါသည်။ သဒ္ဓမ္မဗေဒတိုက်ခေ၊ မဏိဗေဒတရ စသည့် ဘွဲ့တူဂုဏ်ထူးကြီး ပေးသင့်ပါသည်။ သူ့ခေတ်သူ့အခါက သာသနာ့အကျိုးစီးပွားနှင့် တိုင်းသူပြည်သားတို့၏ အကျိုး၊ ပရဟိတလုပ်ငန်းများ၊ စေတနာသဒ္ဓါတရား ထက်သန်စွာ ဆောင်ရွက်မှုများကြောင့် ၁၉၁၈ ခု၊ ဇွန်လ ၃ ရက်နေ့နှင့် တီပီအက်စ်ဘွဲ့ရွှေတံဆိပ်ဖြင့် အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ်မင်း၏ ချီးမြှင့် မြှောက်စားခြင်းကို ခံယူရရှိသည့်အပြင်၊ အစိုးရမင်းတို့နှင့် အရပ်ရပ်တိုင်းရေးပြည်မှုတို့ကို ဆောင်ရွက်ရာတွင် ကူညီမှု ပြုခြင်း စသည့် မိမိဒေသ၊ ပတ်ဝန်းကျင် ဘာသာ၊ သာသနာအကျိုးဆောင်ရွက်မှုကြောင့် ၁၉၁၉ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၂ ရက်တွင် ပဲခူးခရိုင်ဝန် ရှင်တော်မင်းကြီး၏ ဂုဏ်ထူးဆောင်လက်မှတ်ဖြင့် ချီးမြှင့်မြှောက်စားခြင်းကိုလည်း သူဌေးကြီး ဦးမြတ်ထွန်းအောင်မှ ခံယူရရှိခဲ့ပါသည်။

မည်သို့ပင် ဆိုစေကာမူ၊ စာဖတ်ပရိသတ်များအနေဖြင့် ပဲခူးတိုင်း၊ ညောင်လေးပင်ခရိုင်၊ ပိန်းလှုပ်မြို့နယ် ရောက်ရှိပါက သုဗ္ဗမ္မရာမ ကျောင်းတိုက်ကြီး တည်ဆောက်ထားမှု၏ ကြီးကျယ်ခမ်းနားမှု၊ ရှေးဟောင်းလက်ရာများအား ဝင်ရောက် လေ့လာ၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုသင့်ပါသည်။ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး တွေ့ရခြင်းရဲ့သော လွတ်လပ်ရေးမရခင်က လက်ရာများမှာ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှသလို၊ တည်ဆောက်ခဲ့သူများကိုလည်း ချီးကျူးဖွယ်ကောင်းလှပေသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာလူမျိုးတို့၏ စေတနာ၊ သဒ္ဓါတရားကြီးမားပုံကိုလည်း မှတ်တမ်းတင်ထားနိုင်ခဲ့ပါသည်။

သုဗ္ဗသင်္ခါရာ အနိစ္စ

ရီပါက သုဗ္ဗမ္မရာမ ကျောင်းတိုက်ကြီး တည်ဆောက်ထားမှု၏ ကြီးကျယ်ခမ်းနားမှု၊ ရှေးဟောင်းလက်ရာများအား ဝင်ရောက် လေ့လာ၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုသင့်ပါသည်။ မြန်မာ

တစ်နိုင်ငံလုံး တွေ့ရခြင်းရဲ့သော လွတ်လပ်ရေးမရခင်က လက်ရာများမှာ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှသလို၊ တည်ဆောက်ခဲ့သူများကိုလည်း ချီးကျူးဖွယ်ကောင်းလှပေသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာလူမျိုးတို့၏ စေတနာ၊ သဒ္ဓါတရားကြီးမားပုံကိုလည်း မှတ်တမ်းတင်ထားနိုင်ခဲ့ပါသည်။

သုဗ္ဗသင်္ခါရာ အနိစ္စ

ဂဠိရဆရာလှူဆွဲ (B.Sc.)

အိန္ဒိယ

ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏား

ပေါက္ခရသာတိ ပုဏ္ဏား

ပေါက္ခရသာတိ ပုဏ္ဏားသည် ကောသလမင်းကြီး၏ ဆရာဖြစ်သောကြောင့် ကောသလမင်းကြီးက လွန်စွာမှ ကြည်ညိုသောအခါ ဥက္ကဋ္ဌမြို့တော်ကို အပိုင်းစား အပ်နှင်းခြင်းခံရသော မြို့စားကြီးတစ်ဦးဖြစ်လေ၏။

ဗေဒပါရဂူ

မြို့စားကြီးသည် ကသာပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏ အဆုံးသို့ ရောက်သော ဗေဒပါရဂူဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားရှင်တော်အား အလှူတော်ပေးကာ မြတ်စွာဘုရားရှင်ထံမှ တရားတော်ကို နာယူခဲ့ဖူးသော ကောင်းမှုကံကြောင့် နတ်ပြည်၌ ဖြစ်စေ၏။

ပဒမ္မာ

နတ်ပြည်မှ စုတေသောအခါ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေတည်ရခြင်းကို လွန်စွာမှ စက်ဆုပ်၍ ဟိမဝန္တာအရပ်ရှိ ရေအိုင်ကြီးတစ်အိုင်အတွင်း ပဒမ္မာကြာတိုက်၌ ပဋိသန္ဓေတည်လေတော့၏။

လွန်စွာမှ ကြီးမားသော ကြာငုံကြီး

ထိုရေအိုင်ကြီး၏ မနီးမဝေး၌ ရသေ့တစ်ပါးသည် သစ်ရွက်မိုးထားသော ကျောင်းသစ်ခင်း၌ သီတင်းသုံး နေထိုင်လေ၏။

ထိုရသေ့သည် ရေအိုင်၏ မနီးမဝေးတွင် ကမ်း၌ ရပ်တော်မူကာ သူငယ် သန္ဓေတည်နေသော ပဒမ္မာကြာငုံကြီးကို မြင်လိုက်သည်နှင့်...

“ဤကြာငုံကြီးကား အခြားသော ကြာငုံတို့ထက် ကြီးမား၏။ ပွင့်သောအခါ ငါ ဆွတ်ယူမည်”

ဟု ဆိုကာ ကြံလေ၏။

ဘုန်းကံကြီးမားသူ

ထိုကြာငုံကြီးကား ခုနစ်ရက်လွန်သော်လည်း မပွင့်သေးသောကြောင့်...

“ဤကြာငုံသည် အဘယ်ကြောင့် မပွင့်သနည်း။ ယခု ငါချိုးယူမည်”

ဟု ရေကန်တွင်း ဆင်း၍ ချိုးယူလေတော့၏။

ထိုသို့ ရသေ့က ချိုးယူလိုက်စဉ် ကြာငုံကြီးသည် ပွင့်လာ၏။

ရသေ့သည် ပွင့်လာသော ကြာငုံအတွင်းသို့ ကြည့်လိုက်သည်အခါ လွန်စွာမှ ထူးဆန်းဖွယ်ရာ ရွှေရောင်အဆင်းကဲ့သို့ ဝါဝင်းတင့်တယ်သော သူငယ်လေးကို မြင်လိုက်ရလေတော့၏။

ထိုအခါ ရသေ့က...

“ဤသူငယ်ကား လွန်စွာမှ ဘုန်းကံကြီးမားသော သူငယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤသူငယ်ကို ယူ၍ ငါကျွေးမွေးရမည်”

ဟု ဆိုသော စိတ်ကူးအကြံတို့ဖြင့် ကျောင်းသစ်ခင်းသို့ ဆောင်ယူကျွေးမွေးပြီးလျှင် သူငယ် ခုနစ်နှစ်သားအရွယ်မှစ၍ ဗေဒင်သုံးပုံကို သင်ကြားပေးလေတော့၏။

ကောသလမင်းကြီး၏ ဆရာ

ရသေ့ သင်ကြားပေးမှုကြောင့် သူငယ်လေးကား ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်၍ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းအပြင်၌ မြတ်သော ဗြဟ္မဏပဏ္ဍိတ်အဖြစ်ဖြင့် ထင်ရှားကျော်ကြားလေ၏။

ထိုနောက် ပေါက္ခရသာတိ ပုဏ္ဏားဖြစ်လာကာ နောင်သောအခါ ကောသလမင်းကြီးအား အတတ်ပညာသင်ကြားပေးသောကြောင့် မင်းဆရာဖြစ်လာခဲ့ရလေတော့၏။

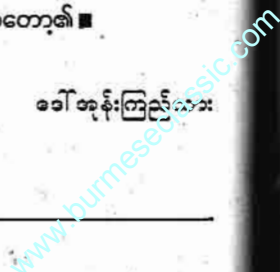
မြို့စားကြီး

ကောသလမင်းကြီးသည် ဆရာဖြစ်သော ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားအား ကြည်ညိုသည်ဖြစ် ဥက္ကဋ္ဌအမည်ရှိသော မြို့ကို မြို့စားအဖြစ် ခန့်အပ်လိုက်လေတော့၏။

ပေါက္ခရသာရ

ဤသို့ဖြင့် ဥက္ကဋ္ဌမြို့စားကြီးသည် ပေါက္ခရမည်သော ကြာတိုက်၌ ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကြာဖြူပန်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ နတ်မြို့တော်၌ စိုက်ဆောက်အပ်သောကြောင့် ပေါက္ခရသာတိဟူသော အမည်ဖြင့် လွန်စွာမှ ထင်ရှားလေတော့၏။

ခင်္ဂါအုန်းကြည့်သား

အိမ်ထောင်ရေး

ဝတ္ထုစုံယ
ဦးငွေစိုင့်

Thant
2015

ဘုရားရှင်၏ ကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော်တို့ကို အမြဲ မပြတ် သတိရ အောက်မေ့နေသူများ ရရှိနိုင်သော အကျိုး နှင့် စပ်၍ ပညတ်အားဖြင့် လူမင်း၊ နတ်မင်း စသည် ဖြစ်ရ ကြောင်း ဝတ္ထုသာဓကများ များစွာရှိပေ၏။

ဤ၌ တန်ခိုးသတ္တိစွမ်းအင်အချုပ်ကိုသာ ဖော်ပြပါအံ့။

“ရဟန်းတို့...တစ်ခုသော သဘောတရားကို ပွားများ အပ်သည်ရှိသော်၊ ကြိမ်ဖန်ထပ်ထပ်ပြုအပ်သည် ရှိသော် -

- (၁) ဝင့်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းငှာ၊
- (၂) တပ်မက်မှု ကင်းခြင်းငှာ၊
- (၃) ကိလေသာတို့ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းငှာ၊
- (၄) ကိလေသာအပူငြိမ်း အေးခြင်းငှာ၊
- (၅) ဖြစ်ပျက်ကို သိမြင်ခြင်းငှာ၊
- (၆) သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှာ၊
- (၇) နိဗ္ဗာန်ကို ရရှိခြင်းငှာ ဖြစ်ပေသည်။

တစ်ခုသော သဘောတရားကား အဘယ်နည်းဟူမူ ဗုဒ္ဓိနုဿတိ (စသော အနုဿတိ ဆယ်ပါးတို့တွင် တစ်ခုခု) ပင်တည်း။ (ကိလေသာ အပူကင်းရခြင်းကို ကြီးမြတ်သော ကျေးဇူးဟု သိပါ။)

(အင်္ဂုတ္တရ၊ ဧကမေဃ၊ ပ-ဝဂ်)

ဘထွေးတော်နှင့် ဘုရားဂုဏ်တော်

ထိုမှတစ်ပါး သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အမြဲ နှလုံး သွင်း နေထိုင်ပုံအကြောင်းကို ဘုရားရှင်၏ ဘထွေးတော် “မဟာနာမ်” သာကီဝင်မင်းက လျှောက်ထား၍ အနုဿတိ ၆ပါးကို အမြဲနှလုံးသွင်း၍ နေလေ့ရှိကြောင်း ဖြေဆိုတော်မူ သည်။ (သာမန် ဥပါသကာတို့လည်း ထိုသို့ပင် နှလုံးသွင်း နေရမည်။)

ယင်းသို့ ဖြေဆိုတော်မူရာ၌ ဗုဒ္ဓိနုဿတိ၏ စွမ်းအင် သတ္တိကျေးဇူးဂုဏ်ကို အောက်ပါအတိုင်း ဟောတော်မူ၏။

အဋ္ဌကထာ၊ ဇီကာ ဆရာကြီးတိုင်း လက်သုံး သာဓက ပြုရသော ဖြစ်ရပ်လည်း ဖြစ်သည်။

မဟာနာမ် အနိယာဖြစ်သော သာဝက(တပည့်တော်) သည် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို အောက်မေ့ ဆင်ခြင်နေသောအခိုက် (ဆင်ခြင်နေသမျှ) -

- (၁) ရာဂ ဖိစီးနှိပ်စက်သောစိတ် မဖြစ်ရတော့ပြီ။
 - (၂) ဒေါသ ဖိစီးနှိပ်စက်သောစိတ် မဖြစ်ရတော့ပြီ။
 - (၃) မောဟ ဖိစီးနှိပ်စက်သောစိတ် မဖြစ်ရတော့ပြီ။
- (ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ဟူသော ပင်မ ကိလေသာ

အပူဓာတ်များ မဝင်သာတော့ပြီ။)

(၄) မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်တို့ကိုသာ နှလုံး သွင်းလျက် (တစ်သမတ်တည်း) ဖြောင့်မန်သော စိတ် အစဉ်ဖြစ်လျက်နေ၏။

(လမ်းကွေ့ကောက်စေတတ်သော မာယာ၊ သာဌေယျ မရှိ။ တလွဲတက်စေ၊ ကျစေနိုင်သော ရာဂ စသည် မရှိ။ ဆုတ်ဆိုင်း ပေါ့လျှံစေတတ်သော လီန(ပီရိယာလျော့ခြင်း) နှင့် ဥဒ္ဓစ္စ(ပျံ့လွင့်မှု) မရှိ၍ တစ်ဖြောင့်တည်း မရွံ့မ ပဋိပဒါ လမ်းစဉ်မန်နေပြီဟု ဆိုလိုသည်။ မဟာဇီကာ။

(အင်္ဂုတ္တရ-ဇို၊ ဂဉ္ဇ “ဝိထိ”အစား “ထိနံ မိဒ္ဓံ”ရှိနေ၏။)

(၅) ဖြောင့်မန်သော စိတ်အစဉ်ရှိသော အနိယာ သာဝက(ယောဂီ)သည် အကြောင်းအကျိုး၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ဆင်ခြင်၍ဖြစ်သော နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်မှုကို ရ၏။

(၆) အကြောင်းခြင်းရာနှင့် ဒေသနာပါဠိကို ဆင်ခြင် ၍ဖြစ်သော နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်မှုကို ရ၏။

(၇) ကြောင်းကျိုးနှစ်ဖြာ သဒ္ဓါအနက်ကို ဆင်ခြင်၍ တရားနှင့် စပ်သော နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်မှုကို ရ၏။

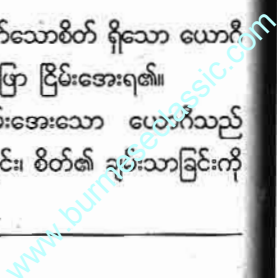
(ဤနေရာ၌ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဆိုသည် ဂုဏ်တော်ပါဠိ အနက်မျှလောက်ကိုသာ ဆိုရာရောက်သဖြင့် အကျိုး အာနိသင် ကျဉ်းမြောင်းနေ၏။ ထို့ကြောင့် မဟာဇီကာနှင့် အင်္ဂုတ္တရ-ဇို၊ ဇို-တို့အရ ပြလိုက်၏။)

စင်စစ်၊ ဗုဒ္ဓိနုဿတိ စသော တစ်စုံတစ်ခုသော ဘာဝနာကို ပွားများသူများသည် တကြည့်ခြင်း၊ တရားနာယူ ခြင်း စသည်၌ အခြားသူများနှင့် မတူနိုင်။ ကြောင်းကျိုး နှစ်ဖြာ သဒ္ဓါအနက် အဓိပ္ပာယ်ကွင်းဆက်များ ပို၍နက်ရှိုင်း စွာ သိမြင်ကျေနပ်မှု ရရှိကြရသည်။ လောကီ ကြီးပွားရေး စသည်ကို စဉ်းစားကြံဆရာ၌လည်း အချက်ကျကျ ပို၍ ရှင်းလင်းစွာ သိမြင် ကြီးပွားနိုင်သည်မှာ ယုံမှားဖွယ် မရှိ ထိုက်။)

(၈) နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်မှုရှိသော ယောဂီအား အလွန်နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်မှု(ပီတိငါးမျိုး)သည် ဖြစ်၏။

(၉) နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သောစိတ် ရှိသော ယောဂီ အား ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ငြိမ်းအေးရ၏။

(၁၀) ကိုယ်၊ စိတ် ငြိမ်းအေးသော ယောဂီသည် ကိုယ်၏ ချမ်းသာခြင်း၊ စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းကို

ခံစားရ၏။

(၁၁) ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းရှိသော ယောဂီ၏ စိတ်သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းအားရ၌ ကောင်းစွာ စူးစိုက် ရပ်တည်၍ နေ၏။ တည်ကြည်၏။ (သမာဓိဖြစ်လျှင် အသိဉာဏ်ပညာများ တိုးပွားတော့သည်သာ။)

(အင်္ဂုတ္တရ-၂ ဆက္က၊ မဟာနာမသုတ်-၂၅)

ဂုဏ်တော်ပီတိနှင့် မင်းအဖြစ် မလဲနိုင်

၁။ ဂုဏ်တော်ပွားများသူသည် “အရဟံ” ပုဒ်၏ အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို စဉ်းစားကြည့်နေရသည်။ “ဝိတက်” ခေါ်၏။
၂။ အထပ်ထပ် ဆင်ခြင် သုံးသပ်ကြည့်ရသည်။ “ဝိစာရ” ခေါ်၏။

၃။ အဖန်တလဲလဲ ကြံစည် စဉ်းစားနေပါက ကျေနပ်မှု စိတ်ထဲတွင် လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ရှိလာသည်။ ကြက်သီး တဖြန်းဖြန်းထလာသည်။ “ဝိတိ” ခေါ်၏။

၄။ နောက် ကိုယ်ရော စိတ်ပါ ငြိမ်းအေးပြီး ချမ်းသာလာ၏။ “သုခ” ခေါ်၏။

၅။ ကိုယ်၊ စိတ် ငြိမ်းအေး ချမ်းသာလာပြီးနောက် ဘုရားရှင်၏ ကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော်တို့၌သာ စိတ်သည် စုတ်စုတ်နစ်နစ် စူးဝင်ရပ်တည်နေတော့သည်။ “သမာဓိ-ကောဂ္ဂတာ” ခေါ်၏။

ယင်း ဝိတက်၊ ဝိစာရ၊ ဝိတိ၊ သုခ၊ ကောဂ္ဂတာ ငါးမျိုး

ဖြစ်နေသည်ကို “ပထမဈာန်” ဟု ခေါ်သည်။

သို့သော် အစစ်ကား မဟုတ်သေး။ တိုက်ရေ၊ ဥပစာ မြေကွက်၌ ရောက်နေသူနှင့် တူ၏။ တိုက်ဥပစာက ရပ်၍ တိုက်ကို အနီးကပ် ခန့်မှန်းနိုင်သကဲ့သို့ ပထမဈာန်ရသူ၏ နှုတ်သားကို အနီးကပ် ခန့်မှန်းနိုင်သူကား ဖြစ်လေပြီ။

ထိထိမိမိ တိတိကျကျ စီးစီးပိုင်ပိုင် ပွားများကြပါကုန်။ သို့ရာတွင် ဂုဏ်တော်တို့သည် ကျယ်ပြော နက်ရှိုင်းလွန်းအား ငြိမ်သဖြင့် ဥပစာရဈာန်မျှလောက်သာ ရောက်ရှိနိုင်၍ အပ္ပနာဈာန်ကြီးသို့ကား မတက်နိုင်ချေ။

မည်သို့ဖြစ်စေ၊ ထိုမျှလောက် ပေါက်မြောက်ရရှိသော စိတ်သည်ပင် ဇမ္ဗူဒိပ်တစ်ပြင်လုံးရှိ နိုင်ငံအားလုံးကို အစိုးရသော မင်းဖြစ်ရသည်ထက် တန်ဖိုးကြီးမြတ်ကြောင်း ဟောကြား ဖွင့်ဆိုတော်မူကြကုန်၏။ (ပြဗ္ဗာဇာလ-ဋ္ဌ၊ ၅၄။)

အကျိုး (၉)ချက် လက်ငင်းရ

ဗုဒ္ဓါနုဿတိဂုဏ်တော် ပွားများခြင်း၏ အကျိုးအနိသင် စွမ်းအင်သတ္တိကို (ဝိသုဒ္ဓိမဂ်- ၁၊ ၂၀၆ ၌)

အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားပြန်သည်။ မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှ၏။

(၁) မြတ်စွာဘုရားအပေါ် ရိုသေလေးစားမှု၊ တုပ်ဝပ်ကျိုးနွံမှု ရှိလာခြင်း။

(၂) ရတနာသုံးပါးနှင့် ကံကံ၏ အကျိုးကို သက်ဝင်ယုံကြည်စိတ်၊ အမှတ်သတိကောင်းခြင်း (မရှူးသွပ်နိုင်၊ အိုသော်လည်း သူငယ်မပြန်နိုင်သည်ကို သတိပြု)၊ အသိဉာဏ်နှင့် ကုသိုလ်များ တိုးပွားလာခြင်း (ယုံကြည်စိတ် ပြင်းပြ၍ သဒ္ဓါရင့်သန်လာလျှင် ကျန် ဝီရိယ၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ဣန္ဒြေများလည်း ဆက်လက်ရင့်သန်ပြီ)။

(၃) နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်မှု များပြားလာခြင်း။

(၄) ကြီးကြီးငယ်ငယ် အသွယ်သွယ်သော ဘေးရန်နှင့် ဆင်းရဲဒုက္ခမှန်သမျှကို ခံနိုင်ရည်ရှိလာခြင်း။ (ဤနေရာ၌ ဘုရားရှင်က ရဟန်းတို့အား “တစ်စုံတစ်ရာ ကြောက်မက်ဖွယ် ဘေးရန်ကြုံလာလျှင် ငါ့ကို အောက်မေ့လိုက်၊ တလိုက်ကြ၊ ငါ့ကို သတိမရဖြစ်လျှင် တရားနှင့် သံဃာဂုဏ်ကို အောက်မေ့ကြ၊ ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့ဖွယ် ဘေးရန်များ ပျောက်ကွယ်သွားလိမ့်မည်” ဟု ဟောတော်မူသော “ဂေဂ္ဂသုတ်” ပရိတ်တော်ကို သတိပြုပါ။)

ဤစာအုပ်ရေးပိုင်း၌ ပြခဲ့သည့်အတိုင်း “ဗုဒ္ဓသရဏဂစ္ဆာမိ” မှအစ ပရိတ်၊ ပဏ္ဍန်း စသော ပါဠိတော်များ၊ ဂါထာများကို မိမိတို့ နှုတ်တက်သလို ရွတ်ဆို၍ ဘေးအန္တရာယ်အမျိုးမျိုးမှ လွတ်မြောက်ကြရာတွင်လည်း သဘောအချုပ်အားဖြင့် ရတနာသုံးပါး၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို သတိရခြင်းပင်ဖြစ်၍ “ဤဂါထာက ဓားပြီးသည်” ဟု မကန့်သတ်ရ။

ကျမ်းစာအုပ်တိုင်းတွင် “နမော တဿ” ကို ရှေးဆုံး ထည့်၍ ပဌာမ (ရိခိုးခြင်း) ပြုကြရာ ကျမ်းပြုဆရာများက “ဘေးရန်ကင်းရှင်း၍ ကျမ်းစာပြီးဆုံးအောင် ရေးသားနိုင်ခြင်း အကျိုးများရှိသည်” ဟု ယုံကြည်ယူဆလေ့ ရှိကြသည်။

ထို့အတူ ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ ရတနာသုံးပါးကို သတိရခြင်း ရိုနေပါမှ တစ်နည်းနည်းဖြင့် ဘေးရန်အမျိုးမျိုးမှ အံ့ဩလောက်အောင် လွတ်ကင်း၍ ကောင်းကျိုးချမ်းသာခြင်း အမျိုးမျိုး တို့လည်း ကြံဖန်၍ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သည်ချည်းပင်။)

ရိုခိုးခံနည်း ဂုဏ်တော်အတု

(၅) မြတ်စွာဘုရားနှင့် အတူတကွ နေနေရသည်ဟု

မှတ်ထင်ခြင်း (မိဘနှင့် အတူနေသကဲ့သို့ အား ရှိသည်။ စားချိန်ကျလျှင် စားရ၏။ နှိပ်စက် စော် ကားရဲသူ မရှိ။ မပူပင် မကြောင့်ကြရ။ အားကိုးရ မည်သူ။ အကာအကွယ်ပေးမည်သူ ရှိနေ၏။ ကိုးကွယ်ရာ ရထားသည်။)

(၆) မိမိတစ်ကိုယ်လုံး ဂုဏ်တော်များ ပွမ်းထုံ စိမ့်ဝင် နေပြီဖြစ်၍ ဂန္ဓကုဋီစေတီတော်ကဲ့သို့ အပူလောင်ခံ ထိုက်သူ ဖြစ်လာခြင်း။

(ရှေးအခါမှ စ၍ ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် လူကြီးမိဘ သက် ကြီးရွယ်အိုများသည် တပည့်သားမြေးနှင့် ငယ်ရွယ်သူများက ရိုနှိုးကန်တော့ကြသောအခါ “အသက်ကြီးတဲ့ ဝယဂုဗ္ဗိဂုဏ်နဲ့ ပဲ ရှိခိုး ကန်တော့ခံထိုက်ပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် နှစ်ဦးနှစ်ဝ ခု အကျိုးများအောင် အခြားသူများ ရိုနှိုးလျှင် ကိုယ်က အရဟံ ဂုဏ်တော်ကို ကြိုတင် နှလုံးသွင်းနေတာ အကောင်းဆုံးပဲ” ဟု ယူဆကာ၊ ထိုသို့ပင် ပြုလေ့ရှိသည်မှာ အဓိပ္ပာယ်ရှိလှ ပါပေ၏။ ကိုယ်ခံမရှိဘဲ ရိုနှိုးခံရခြင်းသည် လုံနှင့် ထိုးသည် ထက် နာတတ်၏။)

(၇) (ဂုဏ်တော်ပွားများဖန်များလျှင် ဘုရားဖြစ်ရခြင်း ၏ ကျေးဇူးဂုဏ် မြင့်မြတ်သည်ကို အားကျ၍) ဘုရားဖြစ်ရမှု၌ စိတ်ညွတ်လာခြင်း။ ကိုယ်တိုင် ဘုရားစိတ်ပေါက်နေခြင်း။

(မိမိနှင့် ဘုရား ခွဲခြား၍ မရအောင်ပင် ဘုရားဓာတ် အားများ ကူးစက်စိမ့်ဝင်၍ နေခြင်းဖြစ်သည်။ အရဟံ စသော ဂုဏ်တော်များကို ပွားများခြင်းဖြင့် သေချာပေါက် မြတ်စွန်း မည် သိ၍ သူဌေးကြီးထံမှ ချေးငှားရောင်းဝယ်ရသဖြင့် ကြွယ်ဝလာသော သူဌေးကဲ့သို့ ကိုယ်ပိုင်မရှိမီ ချေးငှားထားရ သော ဂုဏ်များသာ ဖြစ်သေးသည်။ အပိုင်မဟုတ်။ သို့သော် မူလ သူဌေးကြီး၏ အချိန်အခါ ဓနအင်အားများ ကူးစက်ကာ မူလ သူဌေးကြီးလောက်နီးနီး လူမှုဒုက္ခကင်းဝေး၍ ချမ်းသာ ရာ ရနိုင်၏။

ကိုယ်ပိုင်ဖြစ်စေရန် သာဝက တစ်ဦးအနေဖြင့် ဖြစ်နိုင် ရနိုင်သော အရဟံ- ကိလေသာ ကင်းရေးသူ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓိ- အမှန်ကို ကိုယ်တိုင်သိသူဖြစ်အောင် ကိုယ့်အား ကိုယ်ကိုး ကြိုးစားကြရမည်သာ ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ဘုရားဆုပန်ခြင်းကိုမူ အလေးအနက် စဉ်းစားသင့်ကြသည်။)

အခြေခံ သူတော်ကောင်းအင်အား

(ဂ) မိမိရှေ့တွင် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး အမြဲ

ကြွရောက် သီတင်းသုံးနေသကဲ့သို့ ရှိ၍ တစ်စုံ တစ်ခု မကောင်းမှု ပြုလုပ်ရန် ရှက်ရွံ့ ကြောက် လန့်နေခြင်း(ရိန်ခြင်း)။

(မကောင်းမှု ပြုလုပ်ရန် ရှက်ကြောက်ရုံမျှသာမက၊ ပရိသတ်ထံ နေရာရာ၌ မျက်နှာ မထားတတ်။ အိုတိုး အမ်းတမ်း ရှက်ကြောက်နေလျှင်လည်း အရဟံ စသော ဂုဏ်တော်တစ်ခုခုကို ပွားများနေရန် ရှေးက ဘုန်းတော်ကြီး နှင့် လူကြီးမိဘများက ဆုံးမလေ့ရှိကြသည်။ မျက်နှာသုံးပုံ ခြင်း၊ ရှုတင်းခြင်း၊ ရှက်အမ်းခြင်း၊ လက်ခြေ မငြိမ်မဆိတ် ခြင်း မရှိ။ ပီရိသေဝပ်သွားသည်။

“အမှတ် ၁- ၅၊ ၈ တို့ဖြင့် ရံခါ ပုံတော်သဏ္ဍာန်လည်း ထင်နိုင်သည်ကို ခြွင်းချက်ပြုသည်”ဟု မှတ်။)

(၉) အကြောင်းမပြည့်စုံသေး၍ အထက်အထက်ဖြစ် သော စွန်းမင်္ဂလကို မရ မရောက်နိုင်သေးစေ ကာမူ သုဂတိဘဝ (လူကောင်း၊ နတ်ကောင်းဖြစ် ရန်) သေချာခြင်း။

ဤကား ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ပွားများရခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူး စွမ်းအင်သတ္တိထူးများ ဖြစ်ကြကုန်၏။ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ အဘယ်အရာ လိုနေသေးသည်ဟု မရှိရအောင် ပြည့်စုံနေ ပြီကို ဝမ်းမြောက် အားကျသင့်ကုန်၏။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိ စသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား အားထုတ်သူ များသည် “အဘယ်ည ထ်စဉ်ရောက်ပြီ၊ ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ မည်သို့ဖြစ်သည်” စသော “ဥတ္တရိ မနုဿဓမ္မ - လူထုထက်လူ တရားကြီး” များကို အသာထား၍...

(၁) အခြေခံဖြစ်သော ရတနာသုံးပါးအပေါ်၌ မည်မျှ ရှိသေးလေးမြတ် တုပ်ဝပ် ကျိုးနွံလာသနည်း။

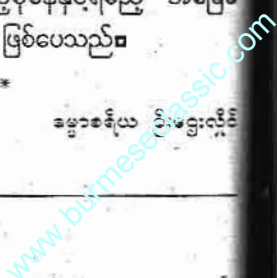
(၂) လိမ်လည် ဝါကြွားခြင်းမှအစ အကုသိုလ်ကိစ္စ၌ မည်မျှ လက်ရွံ့ နှုတ်ရွံ့လာသနည်း။ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်၊ အမူအရာ မည်မျှယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့လာ သနည်း။

(၃) ကောင်းဆိုးနှစ်တန် လောကံစ တရားကို မည်မျှ ခံနိုင်ရည်ရှိလာသနည်း။ မည်မျှ ကိုယ်၊ စိတ် ချမ်းမြေ့လာသနည်း။

ကမ္မဋ္ဌာန်းအားလုံးတို့၏အစ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ သမထ ကမ္မဋ္ဌာန်းလောက်ကပင် ပြည့်စုံနေနှင့်ရမည် အခြေခံ သူတော်ကောင်း အင်အားများ ဖြစ်ပေသည်။

* * *

ဓမ္မာဓနိယ ဦးမဋ္ဌးလိဒိ

သာသနာစည်ပင်ဝေသာ ကုက္ကိုကိုင်းကျေးရွာ

မေဒုတေသိ ဆရာမျိုး

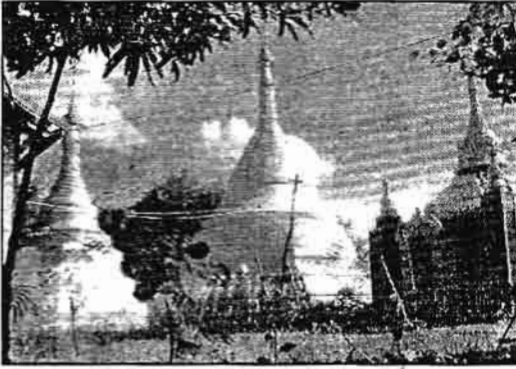
ကုက္ကိုကိုင်းကျေးရွာသည် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ရမည်းသင်းခရိုင်၊ ခံပျက်ဘွယ်မြို့နယ်၊ ဧတင်ချမ်းတောင်ကျေးရွာအုပ်စုအတွင်း တည်ရှိပါသည်။ စာရေးသူအား ကျောက်ဆည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ ကုက္ကိုကိုင်းကျေးရွာတွင် တည်ရှိသော ဘုရားစေတီ ပုထိုးတော်များအကြောင်းကို မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာပေါ်တွင် ပူဇော်ရေးသားပေးစေရန် တာဝန်ပေး ဖေလွတ်ချက်အရ သွားရောက်ခဲ့ပါလေ၏။ စာရေးသူသည် ကုက္ကိုကိုင်းတွင် ဂေါပကဥက္ကဋ္ဌ ဦးတင်အောင်နှင့် အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ဝင် ဦးညွန့်မောင်တို့နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ပါလေ၏။

ကုက္ကိုကိုင်းကျေးရွာသည် အိမ်ခြေ ၅၀ ခန့်သာရှိသော ရွာငယ်လေးတစ်ရွာပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ရပ်ရွာ၏

သာရေးနာရေးကိစ္စတို့၌ တစ်အိမ်တစ်ယောက်ကျ စုပေါင်းတိုင်ပင်၍ မိသားစုအသွင်သဏ္ဍာန် ဝိုင်းဝန်းကူညီဆောင်ရွက်ကြပုံမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ရွာအများက လေးစားအတုယူ စံနမူနာပြုထိုက်သော စံပြရွာကလေးပင် ဖြစ်ပေ၏။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၉၀၀ ခန့်က ကျွန်တော်တို့ရွာဦးထိပ်မှာ ပုဆိုးသုံးကွင်းပတ်အရွယ်ရှိတဲ့ ကုက္ကိုပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိခဲ့တာကို အမိပြုပြီး ကုက္ကိုကိုင်းကျေးရွာရယ်လို့ မှည့်ခေါ်ခဲ့တာပဲ ဖြစ်တယ်။ ထူးခြားတာက ရမည်းသင်းမြို့နယ်အတွင်းက ရွာကို ကုက္ကိုပင်ရွာလို့ ခေါ်ပြီး၊ ကျွန်တော်တို့ရွာကို ကုက္ကိုကိုင်းရွာရယ်လို့ ခေါ်ဝေါ်တာပဲလေ။ သူတို့က အပင်၊ ကျွန်တော်တို့က အကိုင်းပေါ့။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်တို့ရွာမှာ စေတီပေါင်း ရှစ်ဆူရှိပါတယ်။ ဒီစေတီတွေကို ၁၃၆၂ ခုနှစ်ကနေ ၁၃၆၄ ခုနှစ်အတွင်းမှာ ပြန်လည်ပြုပြင်ခဲ့ကြပါတယ်။ နောက်ပြီး ရွာဦးရေကန်တည်ခဲ့တယ်။ အရင်က ရေကန်မရှိပါဘူး။ ကန်မြေနေရာ (၁၀၅) ကေကို ဒေါ်လှငြိမ်းမိသားစုမှ လှူဒါန်းခဲ့ပြီး ရပ်ရွာစုပေါင်း လုပ်အားနဲ့ တည်ဆောက်ခဲ့တာပါ။

ဒီနောက် စာရေးသူတို့ဟာ ရွာဦး ဘုန်းကြီးကျောင်းကို သွားရောက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ကုက္ကိုကိုင်းရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ကအော့ ဦးနာရဒဖြစ်ပြီး သက်တော် ၇၂ နှစ်နဲ့ ဝါတော် (၇)ဝါဖြစ်ပါတယ်။ ပထမ ဆရာတော်ကတော့ ဦးနန္ဒဖြစ်ပြီး တော့ ၂၀၀၇ ခုတိယဝါဆိုလဆန်း ၁၂ ရက်မှာ ပျံလွန်တော်မူခဲ့တဲ့အတွက် ဆရာတော် ဦးနာရဒက ဒုတိယ ဆရာတော်အဖြစ်နဲ့ ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းခဲ့တာပါ။ မိုးကုတ်ပိပဿနာ ၇ ရက် တရားစခန်းပွဲကို နှစ်စဉ် တပို့တွဲလဆန်း ၅ ရက်နေ့မှာ ပုံမှန် ကျင်းပခဲ့တာဟာ အခုဆိုရင် ၆ ကြိမ်မြောက်ရှိခဲ့ပါပြီ။ ယောဂီဦးရေ ၁၇၀ ရှိပြီး ဒုလ္လဘ ရဟန်းအပါး ၃၀ ကျော် ပါဝင်ပါတယ်။ ဘုရား၊ ကျောင်း၊ ဓမ္မာရုံ ဒါယကာကတော့ ရန်ကုန်မြို့၊ ခုံးပုံသင်္ကန်းတိုက်မှ ဦးထွန်းရှိန်+ဒေါ်ပြုံးကြည် မိသားစုဖြစ်ပြီး ၁၃၆၇ ခုနှစ်က လှူဒါန်းခဲ့တာပါ။ ကျောင်းအဝင် ခေါင်းရင်းဘက် ကမည်းကျောက်စာမှာ အောက်ပါ အတိုင်း ရေးထိုးထားပါတယ်။

**သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၅၅၁ ခုနှစ်
ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၀ ခုနှစ်**

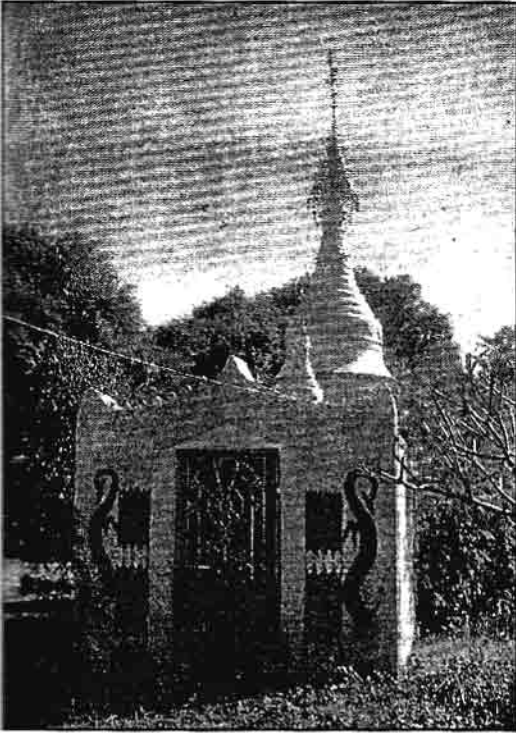
ပျော်ဘွယ်မြို့နယ်၊ တောင်ချမ်းတောင်အုပ်စု၊ ကုက္ကိုကိုင်းရွာနေ အများတစ်စု ကိုးကွယ်အားထားရာဖြစ်စေခြင်း ငှာ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၆၅ ခုမှ ဘုရားစေတီပုထိုးများ မွမ်းမံပြင်ဆင်ရာဝယ် မန္တလေး ရွှေမြို့တော်မှာ သာသနာပြု ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တနာရဒမု ကြီးကြပ်ဦးစီးကာ ရေးသမိုင်းဝင် ဘုရားစေတီ ရှစ်ဆူကို အသစ်တစ်ဖန် ပြန်လည်မွမ်းမံ

ပြင်ဆင်ရာတွင် ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၌ ပြီးမြောက်အောင်မြင်ပါ၍ ကျောင်း၊ ဘုရား၊ ဓမ္မာရုံ၊ ဆွမ်းစားကျောင်း၊ ယောဂီကျောင်း စုသည့် အဆောက်အအုံများကို ရန်ကုန်မြို့၊ မြောက်ဥက္ကလာပ နေ ဦးထွန်းရှိန်+ဒေါ်ပြုံးကြည်၊ ခုံးပုံသင်္ကန်းတိုက် မိသားစု မှ တစ်ဦးတည်း ဒါယကာအဖြစ် လှူဒါန်းပါသည်။

ထို့နောက် စာရေးသူတို့သည် ကျောင်းခေါင်းရင်း တောင်ဘက်ခြမ်းမှ စေတီသုံးဆူတွဲကို စတင်ဖူးမြော်လေ့လာ ကြပါသည်။ လက်ဝဲအစွန်ဆုံးစေတီမှာ အောင်သိဒ္ဓိစေတီ ဖြစ်ပြီး ထီးဒါယကာကတော့ ဦးအောင်မောင်း + ဒေါ်စန်းဝေ ဖြစ်ပါသည်။ အလယ်စေတီတော်ကြီးမှာ မြသိန်းတင်/စေတီ တော်ကြီးဖြစ်ပြီး ထောင့်လေးထောင့်တွင် ခြင်္သေ့လေးကောင် ခြံရံထားပါသည်။

ရှေးနှစ်ပေါင်း ၉၀၀ ခန့်က မထီစည်သူမင်းကြီး တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူခဲ့သော ဤဘုရားစေတီတော်မြတ် ကြီးသည် ပျက်စီးယိုယွင်းနေရာတွင် နောက်ထပ် ၁၀၀ နှစ် ပြန်လည်၍ လုံးပတ်တော်ဖွင့် ဉာဏ်တော် ၂၁ ထောင့်ထွာ အရှိ မြှင့်တင်ပြီး ဤ "အောင်တော်မူ မြသိန်းတင်" စေတီတော် မြတ်ကြီး ရွှေထီးတော်တင်လှူပွဲကို သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၅၅၁၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၆၉၊ ကဆုန်လဆန်း ၄ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့၊ အမြတ္တစုတ်ရက် (၁၄-၄-၂၀၀၇) တွင်

မြေနေရာကို ညွှန်ပြ၍ နဂိုလ်ရေသိမ်နဲ့ ဆုံးမခဲ့ရာကနေ အခုချိန်မှာ "ဝိသုံဂါမ ဗုဒ္ဓသိမ်ပြုလုပ်ရန် ဆောင်ရွက်ဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဝိသုံဂါမ ဗုဒ္ဓသိမ်ဆိုတာဟာ နိုင်ငံပိုင်သိမ်လို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။

ထို့နောက် သိမ်မြေနေရာ၏ မြောက်ဘက်တွင် ရှိသော ကျီးမန်းဘုရားကို ပြသပါသည်။ ဒီဘုရားကို နေ့ချင်း ပြီး တည်ဆောက်မှု ဖော်နိုင်ခဲ့လို့ ကျီးမန်းဘုရားလို့ ဘွဲ့မည် ပေးထားပါသည်။ အလှူဒကာကတော့ ပျော်ဘွယ်မြို့၊ မန္တလေးတန်းရပ်ကွက်က ဦးအေးမောင်+ဒေါ်နု မိသားစုဖြစ် ပါသည်။

ထို့နောက် အောင်သိန္နီစေတီတော်၏ မြောက်ဘက် တွင် ရှိသော ဝိဇ္ဇာဓာတ်ခန်းနှင့် တံခွန်တိုင်ကို ဆက်လက် လေ့လာကြပါသည်။ ဓာတ်ခန်း၊ ဒါယကာကတော့ ကုက္ကို ကိုင်းကျေးရွာက ဒေါ်လှတင် ဖြစ်ပါသည်။

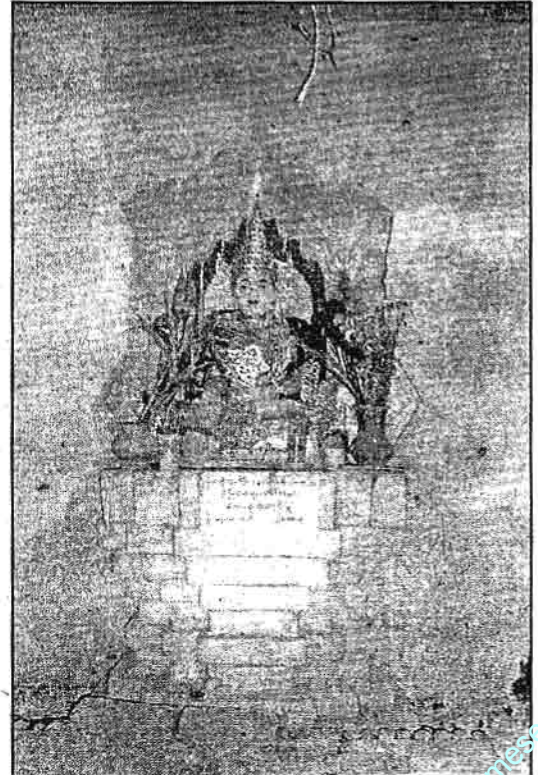
မူလ-ဝံသ-သစ္စာ-ဝါရီ ပဌမံ ဝိသုဒ္ဓိယျ သာသနာပြု အဖွဲ့မှ ဦးစီး၍ တရားဓာတ်ခန်းလိုက်ဂူနှင့် ဘိုးတော်များ ဒါယကာကတော့ ဒုရဲအုပ် စိုးလွင် + မခင်စန်းမူ မိသားစု ကောင်းမှုဖြစ်ပါသည်။ တံခွန်တိုင် ဒါယကာကတော့ ကုက္ကို ကိုင်းကျေးရွာက ဒေါ်အေးတင် ဖြစ်ပါသည်။ မြသိန်းတန် စေတီ၊ အောင်သိန္နီစေတီ၊ ဝိဇ္ဇာဓာတ်ခန်း၊ တံခွန်တိုင်တို့ဖြင့်

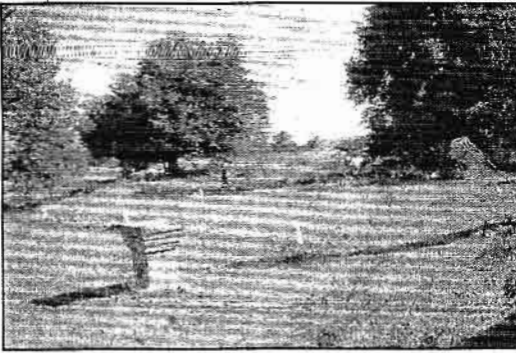
နိဗ္ဗာန်ကျေးရွာ (ဦးလှိုင်) အံ့စိန် မိသားစုမှ လှူဒါန်းပါ သည်။

ဂန္ဓကုဋီတိုက်၊ လိုဏ်အတွင်း ဘုရား၊ တက်၊ ပလ္လင် နှင့်အထက် ကပ်ပြည့်စေတီတော်တို့ကို ပျော်ဘွယ် မန္တလေးတန်းရပ်နေ ဦးမြင့်ဆွေ+ဒေါ်အေးမာ မိသားစုတို့ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၊ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ နှစ်တွင် လှူဒါန်းပါသည်။ အထက် အရန်စေတီလေးဆူ အလှူရှင်များမှာ -

- (၁) ဦးဝင်းစိန် + ဒေါ်မြရီ
- (၂) ဦးအောင်ခင် + ဒေါ်ခေရာ
- (၃) ဦးဝင်းကြည် + ဒေါ်ခင်မာစိုး
- (၄) ဦးမောင်မောင် + ဒေါ်တင်ဝင်း

တို့ ဖြစ်ပါသည်။ အဆိုပါ စေတီတော်များ၏ တောင် တစ်တွင် ရှေးလိုဏ်ဂူနှင့် ဆုတောင်းပြည့်စေတီတို့တွင် အလှူဒကာအဖြစ် ဦးမောင်ပု + ဒေါ်မိနှင့် ဂူဒကာအဖြစ် သာတာမြို့နယ်၊ ပြည်သူ့ရုံတပ်ဖွဲ့ စခန်းမှူး ဦးစိုးလွင်+ မခင်စန်းမူတို့မှ လှူဒါန်းထားရှိသည်ကို "အိုးစည်သံ တီး နှင်းပြင်" ဟူသော စာချိုးဖြင့် ၁၃၆၇ခုနှစ်တွင် လှူဒါန်းပြီးစီး ခြင်း သိရှိရပါသည်။ ထို့နောက် ဆရာတော်ကြီးမှ အောင်ပြည့် လိုဏ်ဂူ၏ အရှေ့ဘက်မှ သိမ်နတ်ထားသော

ပူးတွဲ၍ အကျိုးတော်ဆောင်များဖြစ်ကြသော ဦးညွန့်မောင်နှင့် ဦးအောင်ဝင်းတို့ကို ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းတင် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူတို့ဟာ တောင်ဘက်ခြမ်း ဘုရားလေးဆူကို မှတ်တမ်းတင်ပူဇော်ပြီးချိန်မှာ မြောက်ဘက်ခြမ်း ဘုရားလေးဆူကို ဆက်လက်မှတ်တမ်းတင် ပူဇော်နိုင်ရန်အတွက် စင်္ကြံလမ်းတစ်လျှောက်ကို ပြန်လှည့်ခဲ့ကြပါသည်။ ဦးစွာ ပထမ တံခွန်တိုင်ကို ရမည်းသင်းမြို့နယ်၊ ငှက်သိုက်အုပ်စု၊ သာယာကုန်းကျေးရွာမှ ဦးထွန်းကျော် + ဒေါ်သန်းတို့မှ လှူဒါန်းပါသည်။

၁။ ပြည်လုံးချမ်းသာစေတီတော်ကို ၁၃၆၆ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလမှာ ကုက္ကိုကိုင်းကျေးရွာမှ ဦးသောင်းအေး + ဒေါ်ခွေးတို့မှ ပြုပြင်လှူဒါန်းထားပါသည်။

၂။ ဘဝမီးငြိမ်း စေတီတော်ကို ရမည်းသင်းမြို့နယ်၊ ကန်အောက်ကျေးရွာ ရသေ့မကြီး ဒေါ်ပြုံး၊ သား ကိုတင်သိန်းနှင့် ကုက္ကိုကိုင်းကျေးရွာ အများကောင်းမှုအဖြစ် ၁၃၆၆ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လတွင် ပြုပြင်လှူဒါန်းထားပြီးလျှင် ရွှေထီးတော် ဒါယကာမှာ ကိုစိုးတင် + မဝင်း၊ မန္တလေး ချမ်းမြသာစည်မြို့သစ်မှ ဖြစ်ပါတယ်။ ရွှေသင်္ကန်းအလှူရှင်ကတော့ (ဦးမြိုင်) + ဒေါ်လှခင်၊ ပန်းတောကျေးရွာမှ ဖြစ်ပါသည်။

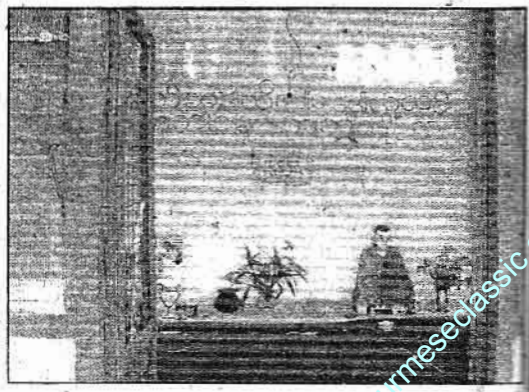
၃။ ကိုးနဝင်းစေတီတော်ကို ပျဉ်းမနားမြို့ နေရောင်ပြအင်းဆရာတော် ဦးခေမိန္ဒနှင့် တပည့် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများက ၁၃၆၆ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လမှာ စုပေါင်းပြုပြင်ထားပြီးတော့ ရွှေထီး ဒါယကာကတော့ မန္တလေး ချမ်းမြသာစည်မြို့နယ်မှ ကိုကျော်လွင် + မလဲလဲကြည် ဖြစ်ပါသည်။

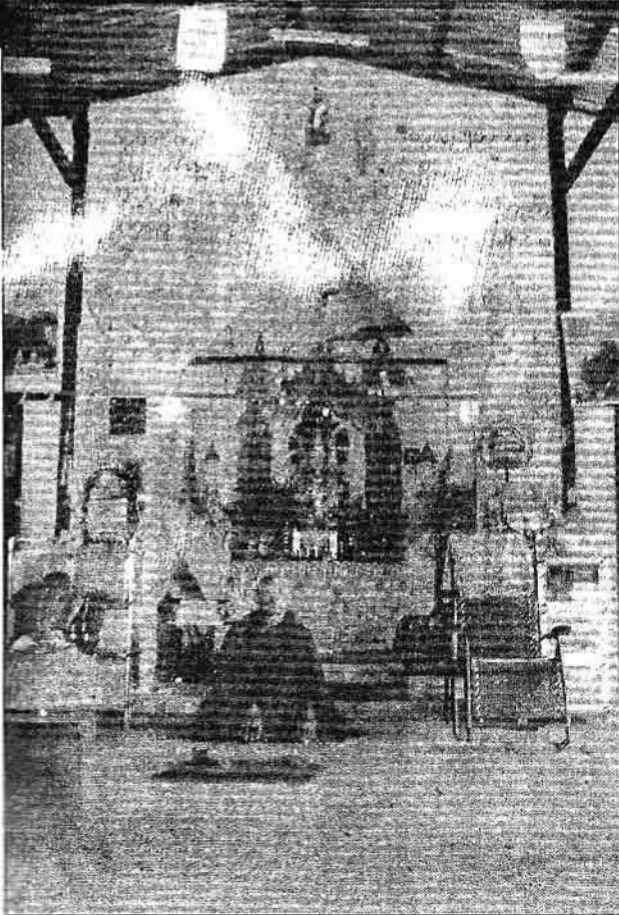
၄။ ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်ကိုတော့ ၁၃၆၆ ခု၊ နတ်တော်လမှာ ကုက္ကိုကိုင်းရွာသား အများကောင်းမှုအဖြစ် စုပေါင်းပြုပြင်ထားကြခြင်းဖြစ်ပြီးတော့ ရွှေထီး ဒါယကာကတော့ မန္တလေး၊ ချမ်းမြသာစည်မြို့နယ် ဦးလှသောင်း + ဒေါ်မြလေး မိဘနှစ်ပါးအား အမှူးထား၍ ဒုရဲအုပ် ကိုစိုး

လွင် + မခင်စန်းမှတို့မှ ၁၃၆၆ ခု၊ နတ်တော်လတွင် လှူဒါန်းထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မြောက်ဘက်ခြမ်း စေတီများကို ထီးတော်တင် ပြုပြင်ပြီးစီး အောင်မြင်ချိန် ၁၃၆၅ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တွင် ထူးခြားစွာ မြေငလျင်များ မဟာပထဝီပြေကြီးမှ ကောင်းချီးပေးသကဲ့သို့ လှုပ်ရှားလာသော်လည်း အိုးအိမ်အဆောက်အအုံများကို ထိခိုက်ချို့ယွင်းပျက်စီးမှု တစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ ဆွမ်းတော်ဟင်းခွက်အချို့ ဖိတ်စဉ်မှသာ ရှိခဲ့သည်။ နောက်တစ်ချက်မှာ ရာပြည့်ပန်းဆိုသည်မှာ ပွင့်လေပွင့်ထ မရှိသော ပန်းအမျိုးအစားဖြစ်ပါသည်။ ထိုပန်းအမျိုးအစားမှ ထူးခြားစွာ ဖူးပွင့်လာပြီးလျှင် ထီးတင်ပွဲအခမ်းအနား ပြီးဆုံးချိန်နောက်ပိုင်း၌ ရွာသူရွာသားအများစုမှာ စီးပွားရေးပြေလည်ခြင်း၊ အကြံအစည်အောင်မြင်ခြင်း၊ ရောင်းပန်းဝယ်ပန်းများ ပွင့်လန်းခြင်း အစရှိသည် ထူးခြားမှုများ ဖြစ်ပွားခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

အဲဒီနောက်မှာတော့ ညနေစောင်းပြီးဖြစ်တဲ့အတွက် စာရေးသူနှင့် ဦးညွန့်မောင်တို့သည် ဆရာတော်ကြီးကို နှုတ်ဆက် ကန်တော့ပန်းဆင်ပြီးသကာလ လာရာလမ်းကို ပြန်ခဲ့ကြပါတော့သည်။

အဆွေတော် စာရွာသူများအနေဖြင့် ရွာငယ်သော်လည်း သာသနာ မညှိုးငယ်ပေသော ရှေးနှစ်ပေါင်း ၉၀၀ ခန့်က မထီစည်သူမင်းကြီး တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူခဲ့သော ရှေးသမိုင်းဝင် ဘုရားစေတီပုထိုးများကို ဖူးမြော်ကြည့်ညို့ လှူဒါန်းပူဇော်လိုလျှင် ဖြစ်စေ၊ စီးပွားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လိုလျှင် ဖြစ်စေ၊ ဆုတောင်းပြည့်ဝလိုကြသည်ဆိုရင် ပျော်ဘွယ်မြို့မစူးမြောက်ဘက် အနော်ရထာလမ်းမမှ အရှေ့သို့ လားသော် ပတ္တလားတံတားကို ဖြတ်လျက် ကားနှင့် မြင်းလှည်းများဖြင့် စီးနင်းလိုက်ပါခဲ့ပြီး တောင်ချမ်းတောင်ရွာထိပ်တွင် ဆင်း၍ ကုက္ကိုကိုင်းကျေးရွာသို့ ခြေကျင်လျှောက်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီဖြင့် လာရောက်ပါက

ကုက္ကိုကိုင်းကျေးရွာသို့ တောက်လျှောက်
 လာရောက်နိုင်ကြောင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ကုက္ကိုကိုင်း ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်
 ဦးနာရဒထံသို့ နံနက် ၆နာရီမှ ည ၉နာရီ
 အတွင်း ဖုန်းနံပါတ် ၀၉ ၄၇၁၂၇၆၄၇ သို့
 ဆက်သွယ်လျှောက်ထား၍လည်းကောင်း၊
 လှူဒါန်းပူဇော်နိုင်ပါသည်အကြောင်း နိဗ္ဗာန်
 အကျိုးကို ရည်မှော်၍ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်
 လိုက်ရပါပေတော့သတည်း။ ■

ဓမ္မသုတေသီဆရာမိုး

ယခု တင်ပြမည့် ပုတီးစိပ်နည်းမှာ စိပ်ပုတီးသမိုင်း မဟုတ်ပါ။ ပုတီးကို မည်ကဲ့သို့သော သဘောမျိုးဖြင့် စိပ်ကြ သည်ကို ဖော်ပြသော ပုတီးစိပ်နည်းလေးမျိုးတို့အကြောင်း အရာပင် ဖြစ်သည်။ ရှေးပထမလူက စ၍ အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် သူတော်စင်များ၊ ယောဂီကြီးများ၊ ဆာဇူးကြီးများတို့သည် ပုတီးစိပ်နည်းအလေအထ ရှိခဲ့ကြသည်။ ထို့ပြင် ဗေဒင် မန္တန်တို့ကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်လေ့ရှိကြသော ဗြဟ္မဏများ သည်လည်း စိပ်ပုတီးကိုင်စွဲသည့် အလေအထရှိကြောင်း သိရသည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံအဝှမ်း ဂေါ်ရခါးလူမျိုးများအပါအဝင် ရှေးဘိုးဘေးတို့မှ အစဉ်အလာအရ ပုတီးစိပ်နည်း လေးမျိုး ရှိကြသည်ဟု ရှေးကျမ်းဂန်များတွင် လေ့လာတွေ့ရှိရသည်။ ထိုစိပ်ပုတီးစိပ်နည်းလေးမျိုးမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

ပုတီးစိပ်နည်းလေးမျိုး

ရုဇ္ဈနီ

ဂန္ဓိး ခေါ်သော ရေတွက်ရာ၌ ပုတီးစိပ်ခြင်း

မြန်မာနိုင်ငံတွင် တစ်ရာရှစ်လုံးရှိသော ပုတီးကုံးဖြင့် မိမိနှစ်သက်ရာ ဂုဏ်တော်များကို စိပ်သကဲ့သို့ပင် တူညီနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ အထူးသဖြင့် ပုတီးပတ်ကို ရေတွက်စိပ်လေ့ရှိကြသည်။

ဂျပန် ခေါ် မန္တန်ကို ရွတ်ဆိုနေစဉ်အတွင်း ပုတီးစိပ်နေခြင်း

မြန်မာနိုင်ငံ၌ အထက်လမ်း ဆရာများ၊ ပယောဂဆရာများ၊ လောကီထွက်ရပ်ပေါက်အမျိုးမျိုးကို မျှော်မှန်းချက် တစ်စုံတစ်ရာ ကြီးစားနေသူများလည်း မန္တန်များ ရွတ်ဆိုနေစဉ် စိပ်ပုတီးကို စိပ်လေ့ရှိကြသည်။ ရည်ရွယ်ချက်မှာ မန္တန်ရွတ်ဆိုမှု သိဒ္ဓိဝင်စေရန် ပုတီးကို မပြတ်စိပ်နေလေ့ရှိသည်။

ဒီးလ်ဆေးဂျပန် ခေါ် အသံထွက်၍ ရွတ်ဆိုပုတီးစိပ်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ မိမိလိုရာကို အာရုံပြု ပုတီးစိပ်ခြင်း

မြန်မာနိုင်ငံ၌ ရဟန်းရှင်လူတို့သည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာဂုဏ်တော်တို့ကို စိတ်ထဲက ကြည်ညို ရည်မှတ်၍ ပုတီးစိပ်လေ့ရှိကြသည်။ ထိုနည်းတူ အိန္ဒိယပြည်တွင်လည်း အာရုံပြု ပုတီးစိပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ရှိကြသည်။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တကို ဆင်ခြင်လျက်ဖြင့် ပုတီးစိပ်လေ့ရှိကြသည်။

ပရတ္တနား ခေါ် မေတ္တာပို့လွှတ်ခြင်း ဆုတောင်းခြင်းကို ပြုရာ၌ ပုတီးစိပ်ခြင်း

မိမိစိတ်ကို တည်ငြိမ်စွာ သမာဓိအား ထူထောင်ပြီး စိတ်ထဲမှ မှန်းဆ၍ ဖြစ်စေ၊ နှုတ်မှ အသံထွက် ရည်မှန်း ရွတ်ဆိုနေသည် ဖြစ်စေ၊ မေတ္တာပို့လွှတ်ခြင်း၊ ဆုတောင်း မေတ္တာပို့သခြင်းတို့ ဆောင်ရွက်ရာတွင် ဖြစ်စေ၊ လက်ထဲမှ စိပ်ပုတီးကို မပြတ်စိပ်နေရင်း မေတ္တာဓာတ်များ ပို့လွှတ်ခြင်း၊ အမျှဝေခြင်း စသည့်အမှုတို့ ပြုလုပ်သည့်အခါ စိပ်လေ့ရှိသည်။

သမိုင်းမှတ်တမ်းများအရ ပုတီးစိပ်ခြင်းအလေ့ကို အိန္ဒိယနိုင်ငံ အိန္ဒြမြစ်ဝှမ်းမှ စတင်ပျံ့နှံ့ခဲ့ပြီး အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများသို့ တစ်စပ်တည်းရောက်ရှိသွားခြင်းဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံသို့ တကောင်းခေတ်ကတည်းက စတင်ရောက်ရှိနေသည့် လက္ခဏာရှိသည်။ တရုတ်ပြည်၌ ဘုရားပွင့်တော်မူသည့်အချိန်မှစ၍ စိပ်ပုတီးကို ဘုန်းတော်ကြီးများ ကိုယ်နှင့်မကွာ ဆောင်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ပိဋကတ်စာပေထဲတွင် စိပ်ပုတီးအကြောင်း ဘုရားဟောခဲ့သည့် အထောက်အထား မတွေ့ရပေ။ ဘုရားရှင်

သက်တော်ထင်ရှားရှိသည့် အချိန်ကာလဖြစ်သဖြင့် စိပ်ပုတီးမှာ မလိုအပ်ဘဲ မင်ပေါက်၊ ဖိုလ်ပေါက်၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားတော်များကို လက်တွေ့ ကြားနာမှု၊ အားထုတ်မှုများ ရှိနေခြင်းတို့ကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပိဋကတ်စာပေများတွင် စိပ်ပုတီးအကြောင်း မပါဝင်ခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံတော်အတွင်းရှိ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်အပေါင်းတို့သည် ထိုစိပ်ပုတီးစိပ်နည်းလေးမျိုးထဲမှ မည်သည့်စိပ်နည်းကိုမဆို စိပ်သည်ဖြစ်စေ ကောင်းမွန်သော အလေ့အကျင့်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပုတီးစိပ်နေစဉ်အတွင်း မကောင်းသော စိတ်များ ကွယ်ပျောက်၍ ကောင်းသောစိတ်များ စီးဝင်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ထိုအချိန်တွင် အပါယ်တံခါး ပိတ်နေသည်ဟု စိတ်ထဲမှ ယုံကြည်နိုင်ပါသည်။ ပုတီးစိပ်နေစဉ်အတွင်း သမာဓိအားကိုလည်း တိုးပွားနိုင်မြဲစေသည့် အတွက် မကောင်းမှုများ ရှောင်ကြဉ်နိုင်ပြီး ကောင်းမှုများကို ဆောင်နိုင်သော လူသားတစ်ဦး၏ ဘဝကို ရရှိနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

စိပ်ပုတီးစိပ်ရာတွင် မည်သည့်ဂုဏ်တော်၊ မန္တန်၊ ဂါထာ စသဖြင့် စိပ်နေသည်ဖြစ်စေ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ကောင်းကျိုး ချမ်းသာအမှန်ကို ရရှိခံစားရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဗုဒ္ဓ၏ ဂုဏ်တော်တို့သည် ဗုဒ္ဓနုဿတိ ဖြစ်နေပါမည်။ မန္တန်နှင့် ဂါထာတို့သည်လည်း ကောင်းမြတ်သော မေတ္တာဓာတ်များ လွှမ်းခြုံ အေးချမ်းနေမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပုတီးစိပ်နည်း လေးမျိုးတို့၏ အကျိုးကျေးဇူးများကို သိရှိထားပြီး မိမိနှစ်သက်သလို စိပ်ပုတီးကို စိပ်၍ အေးရိပ်သာသည့် သံသရာခရီးလမ်းတို့တွင် မမောမပန်း ချမ်းသာကျန်းမာစွာဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက်ပြုစေပါကြောင်း ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့သအပ်ပါသည်။

* * *

ရဲရဲထွန်း(ဟင်္သာတ)

မှီငြမ်း

- တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမသာရ၏ ဘဝဝန်ခွန်အောင်လမ်းညွှန် တရားတော်များ။

ယနေ့ သာသနာတော်နှစ် ၂၅၄၇ ခုနှစ်၊ ကောလာသက္ကရာဇ် ၁၃၆၅ ခု
တပေါင်းလဆန်း ၄ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်တိုင်း၊ ရွှေပြည်သာမြို့နယ်၊ ၆/၁၄
ရပ်ကွက်၊ တောင်ငူပန်းခြံအတွင်းရှိ အောင်သီရိမင်္ဂလာ ဓမ္မာရုံကြီးအတွင်း၌
ကျင်းပပြုလုပ်သော ဓမ္မဒါန တရားအလှူပွဲ ပထမနေ့၌ ဟောကြားအပ်သည့်
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း အရေးတကြီး နာကြားကြရမည့် တရားတစ်ပုဒ်ဖြစ်သည့်
“မိရိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်နှင့် တကယ်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်” အမည်ရှိသော

မိရိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်နှင့် တကယ် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်

ဓမ္မာရုံကြီး

Thank you

တရားတော်။

“ဒီနေ့ တရားတော်ရဲ့ အမည်ကို ဘယ်လိုမှတ်ကြမှာလဲ”

“မိရိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်နှင့် တကယ် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ပါ ဘုရား”

“တရားဒေသနာ နာကြားရင်းနဲ့ ပရိသတ်များ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆန်းစစ်ပါ။ ငါသည် မိရိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လား။ တကယ်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လား။ ကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပါ။ ဒီက မိရိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ရဲ့ စိတ်နေစိတ်ထား အပြုအမူတွေ ဟောလိမ့်မယ်။ တကယ်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ရဲ့ စိတ်နေစိတ်ထား အပြုအမူ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ ဟောလိမ့်မယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို တိုက်ကြည့်ကြ။”

တိုက်ကြည့်ရင်းနဲ့ ည့်တဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ထဲ ပါနေတယ် ဆိုရင် တော်တဲ့၊ ကောင်းတဲ့ တကယ်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ထဲ ပါအောင် ကြိုးစားဖို့ဟာ ပရိသတ်များရဲ့ တာဝန်ဖြစ်တယ်။

ဒါဆို ယနေ့ တရားကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာမှာ လာတဲ့ ပုထုဇဉ်များ ကြိုပြီးတော့ မသိနိုင်တဲ့ အရာငါးမျိုးက စကြရအောင်။ အတွေးအခေါ်လေးတွေ ပါတဲ့အတွက်ကြောင့် ပရိသတ်များကလည်း တွေးတွေးဆဆ ဖြေပေးပါ။

ဒီက အဋ္ဌကထာအဖွင့်အတိုင်း တစ်လုံးချင်း။ ဖြည်းဖြည်းချင်း မေးပေးပါမယ်။ အဲဒီမှာ ဖွင့်ထားတာက...

“ဇီဝိတံ ဗျာဓိကာလောစ ဒေဟနိက္ခေပနံဂတိ။

ဇီဝိတံ - ပုထုဇဉ်မှန်ရင် ဘယ်အသက်အရွယ်မှာ သေရမယ်လို့ ကြိုပြီးတော့ သိနိုင်ပါရဲ့လား။”

“မသိနိုင်ပါဘူး ဘုရား”

“ဗျာဓိ - ဘယ်အနာရောဂါနဲ့ သေရမယ်ဆိုတာ ကြိုပြီးတော့ သိနိုင်ရဲ့လား။”

“မသိနိုင်ပါ ဘုရား”

“ကာလ မနက်မှာ သေမလား။ နေ့လယ်မှာ သေမလား။ ညမှာ သေမလား။ ကြိုပြီးတော့ သိနိုင်မလား။”

“မသိနိုင်ပါ ဘုရား”

“ဒေဟနိက္ခေပနံ - ဘယ်နေရာ၊ ဘယ်ဒေသမှာ သေမယ်၊ ဘယ်သုသာန်မှာ သင်္ဂြိုဟ်မလဲရော ကြိုပြီးတော့ သိနိုင်ရဲ့လား။”

“မသိနိုင်ပါ ဘုရား”

“ဂတိ - သေပြီးတဲ့နောက် ဘယ်ဘုံရောက်မယ်ဆိုတာ ကြိုပြီးတော့ သိနိုင်ရဲ့လား။”

“မသိနိုင်ပါ ဘုရား”

“ဒီတော့ ပုထုဇဉ်တွေဟာ ဘဝအာမခံချက် ဘာမှ မရှိဘူး။ ဘယ်အသက်အရွယ်မှာ သေရမှာလည်း မသိ။ ဘာရောဂါနဲ့ သေရမှာလည်း မသိ။ နံနက်၊ နေ့လယ်၊ ည ဘယ်ကာလမှ သေရမှာလည်း မသိ။ ဘယ်ဘုံရောက်မှာလည်း မသိ။ ဘာမှကို မသိဘူး။ မုန်းသမ်း ရမ်းသမ်းနေကြတာ။ စကားတစ်ခုရှိတယ်ပေါ့။ မျက်ကန်း တစ္ဆေမကြောက်တဲ့ ဘာတဲ့တုန်း...”

“မျက်ကန်း တစ္ဆေမကြောက်ပါ ဘုရား”

“အဲဒါ အကန်းပုထုဇဉ်တွေကို ပြောတာ၊ ကြည့်စမ်း။ ဘယ်အချိန် သေမှာလည်း မသိ၊ ဘယ်အသက်အရွယ် သေမှာလည်း မသိ၊ ဘယ်ဘုံရောက်မှာလည်း မသိဘူး။ အဲဒါလည်း ပျော်တပြုံးပြီး မော်မဆုံးဘဲ နေလိုက်ကြတာ။

ဒီတော့ ဘာဖြစ်သလဲတဲ့။ အပါယ်ကျတဲ့ ပုထုဇဉ်တွေ များတာပေါ့။ သံယုတ်ပါဠိတော် နက္ခသီပူမ သုတ်မှာ ဗုဒ္ဓက ဥပမာလေးနဲ့ ဟောပါတယ်။

ချစ်သား။ ချစ်သမီးတို့... ငါဘုရားလက်သည်းပေါ်က မြေမှုန့်လေးရယ်၊ ဟောဒီအောက်က မဟာပထဝီမြေကြီးရယ်၊ ဘယ်ဟာက များသလဲလို့ မေးတော့ ပရိသတ်တွေက မြေကြပ်ပါတယ်။

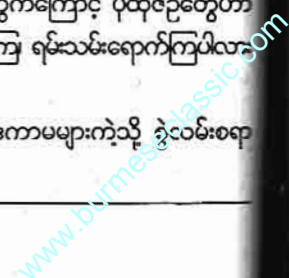
မြတ်စွာဘုရား... မဟာပထဝီမြေကြီးက အဆမတန် များပြားပါတယ် ဘုရား။ မြတ်စွာဘုရား လက်သည်းပေါ်က မြေမှုန့်ဟာ အနည်းငယ်ပါ ဘုရား။ မနှိုင်းလောက်ပါဘူး။

ဒီတော့ ဗုဒ္ဓက -

ချစ်သား။ ချစ်သမီးတို့... ဒီဥပမာအတိုင်းပဲ လူ့ဘဝကနေ သေပြီးတော့ သုဂတိလို့ ခေါ်တဲ့ လူ့ဘုံ၊ နတ်ဘုံ၊ ဗြဟ္မာဘုံရောက်တဲ့ လူ့သားတွေဟာ ငါဘုရားလက်သည်းပေါ်က မြေမှုန့်ပမာဏလောက်ပဲ ရှိတယ်။ အဲဒီ လူ့ဘဝက သေပြီးတော့ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ အသူရကာယ်၊ ပြိတ္တာဆိုတဲ့ အပါယ်လေးဘုံကျတဲ့ လူ့သားတွေကတော့ ဟောဒီအောက်က မဟာပထဝီမြေပေါ်က အမှုန့်ပမာဏလောက် ရှိတယ်လို့ ဒီလို ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

ဒါကြောင့်က ယခု တရားနာ ပရိသတ်များ ဒါဆို သံဝေဂယူတတ်ပါပြီ။ ဩော်... ဒါကြောင့် အပါယ်လေးဘုံမှာ သတ္တဝါတွေ များကြတာကိုး။ ယခုမေးတဲ့ မေးခွန်းငါးချက်ကို တစ်ခုမှ မဖြေနိုင်ခဲ့တဲ့အတွက်ကြောင့် ပုထုဇဉ်တွေဟာ ရမ်းသမ်းနေကြ၊ ရမ်းသမ်းသေကြ၊ ရမ်းသမ်းရောက်ကြပါလားလို့ သံဝေဂယူစေချင်တယ်။

ဒီတော့ ဒီလို ဒကာ၊ ဒကာမများကဲ့သို့ ခွဲငမ်းစရာ

သားတွေ၊ မယားတွေ၊ ဇနီးတွေ၊ ခင်ပွန်းတွေ၊ တိုက်တွေ၊
ခြံတွေပေါ့။ စွဲလမ်းစရာ များပြားတဲ့ လူပုဂ္ဂိုလ်တွေ မဆိုပါ
နဲ့ စွဲလမ်းစရာ ဘာမှမရှိပါဘူးလို့ သတ်မှတ်ထားတဲ့ ပုထုဇဉ်
ရဟန်းသံဃာအချို့တောင် အပါယ်ကျကြတယ်။

နားထောင်၊ စကားလေးတစ်ခု ရှိတယ်ပေါ့။ အတွေး
အခေါ်ပညာ ကြီးမားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ သူများအများကို ကြည့်
ပြီးတော့ သင်ခန်းစာယူတတ်တယ်။ အတွေးအခေါ်နည်းတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်တွေကျတော့ သူများအများကို ကြည့်ပြီးတော့ သင်ခန်း
စာ မယူတတ်ဘူး။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်မှားမှ သင်ခန်းစာယူတတ်
တယ်။ သူက ညံ့သွားပြီ။ အဲဒီထဲ အညံ့ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့
ကိုယ်ကိုယ်တိုင် မှားတာတောင်မှ သင်ခန်းစာ မယူတတ်ဘူး။
အခု သင်ခန်းစာယူစရာအကြောင်းလေး နားထောင်ရအောင်။
ဒါကို မယဒေဝမှာ အလင်္ကာလေးနဲ့ ပြောထားတယ်။

ဥစ္စာစုကို၊ မဆိုထားလွတ်
ကိုယ်ဝတ်ခြုံနွမ်း၊ ပုဆိုးနွမ်းက
သင်္ကန်းမျှော်၊ လောဘဏှဟိတ်
ငဲ့သည့်စိတ်ကြောင့်၊ ဘုတ်ပြိတ်သန်းပြ
မြစ်ကုန်ကြမ်း။

ဗုဒ္ဓလက်ထက်က တိဿအမည်ရှိတဲ့ ရဟန်းတစ်ပါး
တာ ရဟန်းကောင်း။ ရဟန်းမြတ်တစ်ပါးပါပဲ။ သို့သော်
ပုထုဇဉ်ပါ။ တစ်ခါတော့ သူ့ရဲ့ တူမတစ်ယောက်က လှူတဲ့
အင်မတန် နူးညံ့ပျော့ပျောင်းတဲ့ သင်္ကန်းအကောင်းစားတစ်ခု
ရတော့ သူက သိပ်ဝမ်းသာတယ်။ စွဲလမ်းမိရာတယ်။
ကောင်းလိုက်တဲ့ သင်္ကန်းလေး။ သွားရာလာရာ ဝတ်မယ်ဆို
တဲ့ စိတ်နဲ့ ခေါင်းအုံးအောက်မှာ ထားပြီး အိပ်ပါတယ်။
တိုင်းပါတယ်။ ညကျတော့ သူကတော့ အသက် လေးငါး
ဆယ်နဲ့ မသေသေးဘူး ထင်တာပေါ့။ သို့သော် ဘုရားက
သောထားပြီလေ။

ဒီဝိတ - ပုထုဇဉ်မှန်ရင် ဘယ်အသက်အရွယ်သေရ
မယ်ဆိုတာ ကြိုမသိဘူး။ ဒီတော့ ညသန်းခေါင်မှာပဲ ရောဂါ
တစ်ခုနဲ့ ပျံလွန်တော်မူသွားရာတယ်။ ဒီတော့ ရဟန်းသံဃာ
များကို အပ်နှံထားခဲ့ရင် ကျန်တဲ့ ပစ္စည်းဟာ "မတသန္တတ"
ပေါ့။ ကျန်တဲ့ သံဃာတွေ ဝေခြမ်းယူမယ်လုပ်တော့ သင်္ကန်း
ခေါက်ထဲက အသံကြီးတစ်သံ ထွက်လာတယ်။

“ငါ့သင်္ကန်း မယူကြနဲ့၊ ငါ့သင်္ကန်း မယူကြနဲ့”
ရဟန်းသံဃာတွေက မကြားဘူး။ ဘုရားရှင်က ကြား
တော့ သူတို့ရဲ့ ဝေခြမ်းမှုကို ခဏဆိုင်းခိုင်းတယ်။
ချစ်သားတို့... မဝေခြမ်းကြနဲ့ဦး။ တိဿရဟန်းကြီး

ဟာ သင်္ကန်းကို စွဲတဲ့ လောဘနဲ့ ပျံလွန်တော်မူခဲ့လို့ သင်္ကန်း
ခေါက်ထဲမှာ သန်းပြိတ္တာကြီးဖြစ်နေတယ်။ မကျွတ်သေးဘူး။
ကြည့်စမ်း၊ ဘယ်လောက် သံဝေဂရဖို့ ကောင်းသလဲ။ ခုနစ်
ရက်စေ့မှ ကျွတ်ပြီး နတ်ပြည်ရောက်လိမ့်မယ်။ သင်တို့
ခုနစ်ရက်ပြည့်မှ ဝေဖန်ကြပါ။ ခွဲခြမ်းကြပါ။”

အဲဒီလိုပြောမှ ခုနစ်ရက်စောင့်ကြရတယ်။ ခုနစ်ရက်
ပြည့်မှ သန်းပြိတ္တာဘဝက လွတ်ပြီးတော့ နတ်ရွာသုဂတိကို
ရောက်ပါတယ်။

“ကိုင်း... ပရိသတ်များ သင်ခန်းစာယူစရာ မကောင်း
ဘူးလား။”

“ကောင်းပါတယ် ဘုရား။”

“အဲဒါ စွဲလမ်းတဲ့ လောဘကြောင့် ပြိတ္တာဘုံကျတာ။
ဒါကြောင့် ဘာကိုမှ မစွဲလမ်းပါနဲ့လို့ အရေးတကြီး မှာလိုက်
ပါတယ်။ ဒီတော့ ပုထုဇဉ် ရဟန်းသံဃာအချို့တောင်မှ
အပါယ်လေးဘုံကျရင် ဒကာ၊ ဒကာမများဆိုရင် ပိုပြီးတော့
မကျနိုင်ဘူးလား။”

“ကျနိုင်ပါတယ် ဘုရား။”

“ကျနိုင်တယ်။ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ လူဦးရေဟာ သန်း
ပေါင်း ခြောက်ထောင်ကျော်ပဲ ရှိတာ။ ကြည့်၊ ပြိတ္တာ၊ သရဲ
တစ္ဆေပေါင်းဟာ ကုဋေပေါင်း ခြောက်ထောင်မကဘူး။ အများ
ကြီးပဲ။ ပရိသတ်တို့ မမြင်ရလို့။”

သူတို့ကို လူတွေက မမြင်ရဘူး။ ကံက ပေးတဲ့
တန်ခိုးလေးပေါ့။ ဒါပဲ ရှိတာပဲ။ အများကြီးပဲ။ ဒီတော့ ဒါဆို
“အရှင်ဘုရား... တပည့်တော်တို့ ပုထုဇဉ်တွေ ဒီဒေသနာ
အရဆိုရင် အပါယ်ငရဲပဲ အားလုံးဆင်းကြရတော့မလား
ဘုရား။ ဆိုရင် မဆင်းရပါဘူး။ အဲဒီလို မဆင်းစေချင်လို့ပဲ
ဒီနေ့ တရားပွဲကြီး ကျင်းပရတာပါ။ ဒီလို မဆင်းစေတဲ့
တရားကိုလည်း ဗုဒ္ဓက ဟောပေးထားပါပြီ။ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌ
ကထာမှာ ပုထုဇဉ်တွေ အပါယ်မကျအောင် တားပေးမယ်
ကုသိုလ်ခုနစ်မျိုးတဲ့၊ မှတ်ကြရမယ်နော်။

အဲဒီ လင်္ကာလေး အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာမှာ ဖွင့်ပါ
တယ်။ လင်္ကာလေးက -

ရတနာရွဲလုံး ပုလဲလုံးစိန်စိ
မြဲအသုံးသမဂ္ဂိငယ် ပဉ္စသီနေတိုင်း
နိဗ္ဗဓမဝေးလံ စာရေးတံ ဆွမ်းဝတ်ရက်ပိုင်း
အနေတန် ခက်အင်္ဂုတ္တိုရ်ရယ်နဲ့ ယုဂ်သိုင်းတဲ့ ကျောင်းငယ်
သည်ခုနစ်အိမ်ကာလစွဲ ဒါမြဲသုံး ဆောက်သည်ဘွယ်
သောတာပန်တတ်အနွယ် အမြတ်နွယ်ခိုမှီလို့

ဟိုအသီသုံးတိုက်တသူ ဆုံးအမြတ်ယူ၊
ရေဒါနသီတဂုဇယ် အရည်တူ လှူမြဲကွယ်လေး။

အာပိယာလေး နားထောင်ကြစမ်းပါ။ ပုထုဇဉ်တိုင်း
အားကိုးရမယ့် အပါယ်တံခါးပိတ်တဲ့ ကုသိုလ်ဖြစ်လို့ပါပဲ။

နံပါတ်တစ် အပါယ်တံခါးပိတ်မယ့် ကုသိုလ်ကတော့
ဒကာ၊ ဒကာမများ သီလယူခါနီးမှာ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ လို့ မဆိုကြဘူး
လား။”

“ဆိုကြပါတယ် ဘုရား။”

“ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါး စွဲမြဲတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
သည် ဘယ်တော့မှ အပါယ်မလားပါ။ အားကိုးစရာ မကောင်း
ဘူးလား။ အားကိုးရမယ့်နော်။

နံပါတ်နှစ်က ငါးပါးသီလမြဲတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် အပါယ်မလား
ပါ။ နံပါတ်သုံးက အရဏ်ဆွမ်း၊ နေ့ဆွမ်း နေ့စဉ်မပြတ်
လှူဒါန်းသူတိုင်း အပါယ်မလားပါ။ နံပါလေးက စာရေးတံမဲ
လှူဒါန်းသူတိုင်း အပါယ်မလားပါ။ နံပါတ်ငါးက ဝါဆိုသင်္ကန်း
လှူတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း အပါယ်မလားပါ။ နံပါတ်ခြောက်က
ရေတွင်းရေကန်လှူတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း အပါယ်မလားပါ။ နံပါတ်
ခုနစ်က သံယံကကျောင်းဆောင်လှူတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ အပါယ်
မလားပါ။ အပါယ်မလားတဲ့ ကုသိုလ် ဘယ်နမျိုးလဲ”

“ခုနစ်မျိုးပါ ဘုရား။”

“ခုနစ်မျိုးလုံး လုပ်စရာ မလိုပါဘူးဗျာ။ တစ်မျိုးလုပ်
ရင်ပဲ အပါယ်တံခါးပိတ်တယ်နော်။ အဲဒီတော့ အပါယ်တံခါး
ပိတ်တဲ့ ကုသိုလ် မပြောမီမှာ သရဏဂုံတည်တဲ့အတွက်
ကြောင့် အပါယ်တံခါးပိတ်ပုံပြောမှာဆိုတော့ သရဏဂုံရဲ့
ကောင်းကျိုးကိုလည်း နာကြားကြဦးစို့”

မူလ ပဏ္ဍာသအဋ္ဌကထာမှာ သရဏဂုံတည်မြဲတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ရမယ့် ကောင်းကျိုးငါးမျိုး ဖွင့်ပြထားပါတယ်။

သရဏတ္ထတောတာဝံ သရဏဂတာနံ
ဘယသန္တသံဒုက္ခံ ဒုဂ္ဂတိ ပဋိဂီလေတံ
ဟိသတိ ဝိနာသေတတိအတ္ထော
ရတနတ္ထ ယသေသေဝတံ အဓိဝစနံ။

ရှေးဦးစွာ သရဏတ္ထတော သရဏသဒ္ဓါအနက်ကို
ပြရမည်ဆိုလျှင် သရဏဂတာနံ - ဘုရား တရား သံဃာ
ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်ဆည်းကပ် သိမှတ်ကြသူ
ရှင်လူမြတ်တို့၏ ဘယ် - ဘေးမှန်သမျှကို၊ ဟိသတိဝိနာ
သေတိ - ပယ်ဖျောက်တတ်၏။

“ပထမဆုံး သရဏဂုံတည်တဲ့ ကောင်းကျိုးက ဘေး

တွေ ကင်းတယ်။ ဘာကင်းတယ်...”

“ဘေးကင်းပါတယ် ဘုရား”

“ဒါကြောင့် ဘေးကင်းချင်ရင် သရဏဂုံဆောင်ဖို့
မှာချင်တယ်။

နံပါတ်နှစ်၊ ဟိသတိတဲ့။ ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်မှု
မှန်သမျှကိုလည်း ဟိသတိ ဝိနာသေတိ - ပယ်ဖျောက်တတ်
ပါပေ၏။ သန္တာသံ - ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်မှု မှန်သမျှကို
ပယ်ဖျောက်တတ်ပါပေ၏။

တစ်ခါတစ်ရံ ဒကာ၊ ဒကာမများ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်
လှသူကင်းမဲ့ပြီး မှောင်နေတဲ့အခါ ကြောက်တဲ့ လန့်တဲ့
စိတ်များ ဖြစ်တတ်တယ် မဟုတ်လား။ ကြက်သီးတွေ
ဘာတွေ ထပြီးတော့။ အဲဒါမျိုးဆိုရင် နည်းလေးပေးလိုက်ပါ
ရစေ။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံယံ
သရဏံ ဂစ္ဆာမိလို့ ဆောက်တည်လိုက်။ ကြောက်တဲ့ လန့်
တဲ့ စိတ်တွေ အကုန်ပျောက်တယ်၊ ဟုတ်လား။ ဒါက
ဒုတိယကောင်းကျိုး။

တတိယကောင်းကျိုးက ဒုက္ခံ - ကိုယ်ဆင်း... စိတ်
ဆင်းရဲမှန်သမျှကို၊ ဟိသတိ ဝိနာသေတိ - ပယ်ဖျောက်
တတ်ပါပေ၏။ ကိုယ်၊ စိတ် ဆင်းရဲနေလျှင်လည်း ဘုရား၊
တရား၊ သံဃာသာ အာရုံပြုလိုက်စမ်းပါ။ အကုန်ပျောက်
တယ်။

ဒုဂ္ဂတိပရိဂီလေသံ၊ လေးနဲ့ ငါးက ပေါင်းပြတယ်။
အပါယ်ကျမယ့်ဘေးကိုလည်း ပယ်ဖျောက်စေတယ်။ ကိုယ်
စိတ်ရဲ့ ညစ်နွမ်းမှုမှန်သမျှကိုလည်း ပယ်ဖျောက်စေတယ်။
ဣတိ - ထို့ကြောင့်၊ သရဏံ - သရဏာ မည်ပါပေ၏။
ဧတံ - ဤသရဏာဟူသော အမည်သည် ဘုရား၊ တရား၊
သံဃာ ရတနာသုံးပါး၏ အဓိဝစနံ အမည်ပါတည်း။ ဒီတော့
သရဏာဆိုတာ သရဏဂုံသုံးပါး၊ ရတနာသုံးပါးတို့ရဲ့ အမည်
ပါပဲ။

အဲဒီ အကျိုးငါးမျိုးထဲ ယခု ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ
သရဏဂုံတည်မြဲတဲ့အတွက်ကြောင့် ဘေးကင်းပုံကို နာယူ
ကြရအောင်။ ပထမဆုံး ဒုဂ္ဂတိပေါ့။ အပါယ်တံခါးပိတ်ပုံက
စကြရအောင်။ ဒါက ပိုစိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတယ်။ ဒီ
တော့ တစ်ခဏတာ သရဏဂုံနဲ့ တစ်တဝတာ သရဏဂုံရယ်
လို့ နှစ်မျိုးခွဲပြီး ပြောမယ်။

အင်္ဂုတ္တိရံ အဋ္ဌကထာမှာ ဖွင့်တဲ့ “ဒမိဋ္ဌ တံငါသည်”
အကြောင်း စရအောင်။

တံငါသည်ဆိုတာ ပရိသတ်တို့ရေ... သူ့ရဲ့ သက်တမ်း

အပြည့်ပေါ့လေ၊ ငါးတွေကို သတ်ဖြတ်နေတဲ့ ပါဏာတိပါတ
ကံ အပြည့်မရှိဘူးလား။

“ရှိပါတယ် ဘုရား။”

“ရှိတယ်။ သူ ဒါတွေပဲ သတ်နေတာ။ အဲဒီလိုနဲ့ နေ
လိုက်တာ။ သူ့အသက်သတ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မှတ်ထား။
ဒါနဲ့ သီလတချို့ တံငါသည်တွေလည်း မပြုဘူးလား။”

“ပြုပါတယ် ဘုရား။”

“ပြုတယ်။ သတ်တာက အကုသိုလ်၊ ပြုတာက
ကုသိုလ်ပဲ။ ဒါကြောင့် တံငါသည်ဖြစ်သော်လည်းပဲ လူ့ဘဝ
ပြန်ရောက်တဲ့သူလည်း ရှိပါတယ်။ သို့သော် သူ့အသက်
သတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် လူ့ဘဝကို ပြန်ရောက်ရင် ခြေလက်မပါတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်တတ်တယ်။ မျက်စိအကန်းလေး ဖြစ်လာ
တတ်တယ်။ နားအကန်းဖြစ်လာတတ်တယ်။ အတိတ်က
သူ့အသက်ကို သတ်ခဲ့တဲ့ ကံပါတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေပါပဲ။ ပြီးတော့
သက်တမ်းတိုတယ်။ အနာရောဂါများတယ်။”

ယခုဘဝမှာတင် ဒေဝိဒ္ဓ တံငါသည်ကြီးဟာ အိမ်ရာထဲ
မှာပဲ သံပြီး သေရတော့မယ်။ မှတ်ကြဟော့ အရေးကြီးတယ်။
သေခါနီးဆဲဆဲလေးမှာ ကပ်ပြီးတော့ မိမိရောက်မယ့် ဘုံဌာနေ
အရိပ်နိမိတ် မြင်ရတတ်ပါတယ်။ ဟောတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ နာတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်အကုန်လုံး သေကြရမှာပါ။ ပုထုဇဉ်အဖြစ်နဲ့ သေမယ်
ဆိုရင် သေခါနီး မိနစ်ပိုင်းလေးမှာ ကပ်ပြီးတော့ မိမိရောက်
မယ့် ဘုံဌာနေရဲ့ အရိပ်နိမိတ်ကို မြင်ရတယ်။

ဆိုကြပါစို့။ မိမိသေပြီးနောက် ခွေးဖြစ်မယ်ဆိုရင် ခွေးမ
ကြီးပုံစံမြင်ရတယ်။ အဲဒါ ခွေးပဲလို့ တန်းသိလိုက်။ ဘယ်လို
မှ လုပ်လို့ မရတော့ဘူး။ ကာကွယ်လို့ မရတော့ပါဘူး။
တစ်ဖန် ပြိတ္တာ၊ တစ္ဆေ သရဲဖြစ်မယ်ဆိုလည်း အင်းကြီးတွေ၊
အိုင်ကြီးတွေ၊ တောကြီးတွေ၊ တောင်ကြီးတွေ မြင်ရတတ်
တယ်။ သိလိုက်ပါတော့။ ပြိတ္တာ၊ တစ္ဆေ သရဲဖြစ်ပြီ။ အဲဒါ
ကပ်ပြီး သိရတယ်။

ဘေးပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဘယ်သူမှ မမြင်ရဘူး။ သေမယ်
ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ မြင်ရတယ်။ နောက်တစ်ခါ လူ့ပြန်ဖြစ်မယ်ဆိုရင်
မိမိကိန်းမယ် အမိဝမ်းရေးပေါ့။ အမိသားအိမ်ပဲ ဆိုကြပါစို့။
အဲဒီဝမ်းရေး ကမ္မလာအနီ အဆင်သဏ္ဍာန်လေး မြင်ရတယ်
တဲ့။ ဒါဆိုလည်း ငါသည် လူ့ဘဝပြန်ရောက်တော့မယ်ဆို
တာ သိ။

တစ်ဖန် နတ်ပြည်ရောက်မယ်ဆိုရင် နတ်သားတွေ၊
နတ်သမီးတွေ၊ ဗိမာန်တွေ၊ ပဒေသာပင်တွေ မြင်ရတတ်
တယ်။ ဒါဆိုရင် ငါသည် နတ်ပြည်ရောက်မယ်လို့ သိလိုက်။

တစ်ဖန် ငရဲကျမယ်ဆိုရင်တော့ မိမိကို နှိပ်စက်မယ်
ငရဲသားတွေ၊ ခွေးနက်ကြီးတွေ၊ ငရဲမီးတွေ အကုန်မြင်ရ
တယ်။ တကယ်ကိုပဲ ပူလောင်ပါတယ်။ တကယ်ကိုပဲ
ဆင်းရဲပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ လူးလွန်နေ
အောင် အော်ကြတယ်။ အခုလည်း ဒေဝိဒ္ဓ တံငါသည်ကြီး
ဟာ လူးလွန်အောင် အော်ရှာပါတယ်။ “ကယ်ကြပါ။ မီးတွေ
ငြိမ်းပေးကြပါ။ ခွေးနက်ကြီးတွေ မောင်းထုတ်ပေးကြပါ” ဆိုပြီး
ဆူညံပြီးတော့၊ ခွေးတွေ ပြန်ပြီးတော့ အော်ကြတယ်။
ကြည့်စမ်း၊ သားတွေ၊ မယားတွေ ကယ်လို့ ရကြသေးရဲ့
လား။

“မရပါ ဘုရား။”

“အိမ်ထောင်ဦးစီး ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း မေတ္တာအပြည့်
နဲ့ ပြောပါရစေ။ သမ္မာအာဇီဝကျကျပဲ ရှာကျွေးကြပါ။ ခိုး
ကျွေးဖို့၊ သတ်ကျွေးဖို့၊ လိမ်ကျွေးဖို့ လုံးဝ စိတ်မကျွေးကြပါနဲ့။
ခိုးကျွေး၊ သတ်ကျွေးတာ စားကြရင် မိသားစုအားလုံး စား
ကြရမယ်။ ခံရင်တော့ အဲဒီရှာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ပဲ
ငရဲသွားရပါတယ်။ အဲဒါလေး အားလုံးသိကြစေချင်ပါတယ်။

အခုကြည့်။ ဖြစ်တော့ သားတွေ၊ မယားတွေက
လက်ပိုက်ကြည့်ရတယ်။ ဘာလုပ်နိုင်သေးတုန်း။ ဘာမှ
မတတ်နိုင်တော့ဘူး။ အဲဒီအချိန်မှာ သူ ကံကောင်းတယ်။

“စူဠဝိဏ္ဏပါတိကတိဿ” ဆိုတဲ့ ဆွမ်းခံကိုယ်တော်
တစ်ပါးကြွလာတယ်။ ရဟန်းသံဃာဆိုတော့ အသံနက်ကြီး
ကြားတာနဲ့ သိတယ်။ “ဟာ... ဒီဒကာကြီး ငရဲကျတော့မှာ
ပဲ။ ငါ့ကို ဒီဒကာကြီး ဆွမ်းလောင်းဖူးတယ်။ သူ့ကိုယ်တိုင်
ဆွမ်းလောင်းဖူးတဲ့ ရဟန်းသံဃာရှေ့မှာ အပါယ်မကျသင့်
ဘူး။ ငါ့ကယ်မယ်” ဆိုပြီးတော့ အိမ်ပေါ် တက်ကြွ၊ ငရဲသွားလှ
ဆဲဆဲ ဒေဝိဒ္ဓ တံငါသည်ကြီးရဲ့ ခေါင်းရင်းက ထိုင်ပြီးတော့
“ဒကာကြီး... ယခုကြွလာတဲ့သူဟာ ဒကာကြီး ဆွမ်းလောင်း
ဖူးတဲ့ ရဟန်းသံဃာဖြစ်ပါတယ်။ ဒကာကြီးကို သရဏဂုံနဲ့
ငါးပါးသီလအောက်တည်ပေးပါရစေ။ ဒကာကြီးနှုတ်က မဆို
နိုင်ရင် စိတ်က ဆိုပါ” လို့ မိန့်တယ်။ ပရိသတ်များလည်း
ကယ်ဖို့ နည်းလေး သေချာမှတ်သွားကြပါ။

အဲဒီမှာတင် ဒကာကြီးလည်း သတိရတော့ မထေရ်
မြတ်က ရှေ့က တိုင်ပေး။ သူက လိုက်ဆိုပေါ့။ နှုတ်က
မဆိုနိုင်တော့ စိတ်က ဆိုတယ်။ ဒါပေမယ့် သေမယ့်အချိန်
က နီးတော့ အဟံဘန္တေစပြီး သရဏဂုံလည်း ဆိုပြီးရော
သေသွားရှာတယ်။ ငါးပါးသီလအထိ မရောက်လိုက်ပါဘူး။
ကြည့်စမ်း၊ ဒကာ၊ ဒကာမတို့။ သရဏဂုံရဲ့ စွမ်းအား ဘယ်

လောက် ထူးခြားသလဲဆိုရင် နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကျော် သတ်ဖြတ်ခဲ့တဲ့ ပါဏာတိပါတ အကုသိုလ်ကံကြောင့် ထင်နေတဲ့ ငရဲဦးတွေ၊ ခွေးနက်ကြီးတွေ၊ ငရဲသားတွေ အကုန်ပျောက်။ နတ်သမီးတွေ၊ နတ်သားတွေထင်ပြီးတော့ လှူသက်နဲ့ဆိုရင် နှစ်ပေါင်းကိုးသန်း အသက်ရှည်တဲ့ စတုမဟာရာဇ်နတ်ဘုံ ရောက်တယ်။ ဘယ်နတ်ဘုံရောက်သလဲ”

“စတုမဟာရာဇ် နတ်ဘုံပါ ဘုရား”

“အဲဒါ တခြားအစွမ်းလား၊ သရဏဂုံအစွမ်းလား”

“သရဏဂုံအစွမ်းပါ ဘုရား”

“အဲဒီ စတုမဟာရာဇ်နတ်ဘုံက အတိုဆုံး နတ်သက် နော်။ ရှေ့သူ့အထက်က ငါးဘုံရဲ့ နတ်သက်တွေကို သိချင်ရင် လေးနဲ့ မြှောက်သွားရတယ်။ ဒါက ဗဟုသုတပေါ့။ ကိုးသန်းကို သေးနဲ့ မြှောက်ရင် သုံးကုဋေနဲ့ ခြောက်သန်းဖြစ် သွားတယ်။ သုံးကုဋေနဲ့ ခြောက်သန်းသည် တာဝတိံသာ နတ်သက်၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ရောက်ရင် နှစ်ပေါင်း သုံးကုဋေနဲ့ ခြောက်သန်း အသက်ရှည်ပါတယ်။

အဲဒါကို လေးနဲ့ ထပ်မြှောက်လို့ရှိရင် တစ်ဆယ့်လေး ကုဋေနဲ့ လေးသန်းဖြစ်လိမ့်မယ်။ တစ်ဆယ့်လေးကုဋေနဲ့ လေးသန်းဟာ ယာမာနတ်သက်ဖြစ်သွားတာပေါ့။ အဲဒါကို လေးနဲ့ ထပ်မြှောက်လို့ရှိရင် ငါးဆယ့်ခုနစ်ကုဋေနဲ့ အနှစ် ခြောက်သန်းဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒါ တုသိတာဘုံ နတ်ပြည်ရဲ့ နတ်သက်။ အခု ဒကာ၊ ဒကာမတို့ စောဇနာ၊ မျှော်လင့်နေ သော အရိမေတ္တာယုဘုရားရှင်ဟာ အဲဒီ တုသိတာ နတ်ဘုံ မှာ ရှိပါတယ်။ သူသည် နတ်သက်နဲ့ ငါးဆယ့်ခုနစ်ကုဋေ အနှစ်ခြောက်သန်း နေဦးမှာပါ။ တစ်ခါ အဲဒီ တုသိတာ နတ်သက်ကို လေးနဲ့ တစ်ခါထပ်မြှောက်ရင် နှစ်ရာသုံးဆယ် ကုဋေနဲ့ လေးသန်းဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒါဟာ နိမ္မာနရတီ နတ်သက်ပေါ့။

နောက်ဆုံး ဦးဇင်းတို့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ကို မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်မရအောင်၊ ကာမဂုဏ်တောထဲမှာ မေ့နေအောင် ဒုက္ခပေးတဲ့ မာရ်နတ်ကြီးဟာ အထက်ဆုံး နတ်ပြည်မှာ နေတာပါ။ မာရ်နတ်ကြီး နေတဲ့ အထက်ဆုံး နတ်ပြည်ဟာ နတ်သက် ကိုးရာနှစ်ဆယ့်တစ်ကုဋေခြောက်သန်း အသက် ရှည်ပါတယ်။

အဲဒီတော့မှ တံငါသည်ကြီးက သိတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ “ဪ... ငါဟာ တံငါသည်ပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ အပါယ်မကျဘဲ နတ်ပြည်ကို ရောက်ပါလိမ့်” လို့ ဒိဗ္ဗစက္ခုနဲ့ ပြန်ကြည့်တော့ “ဪ... ငါ ဆွမ်းလောင်းပြီးတဲ့ ရဟန်းက

သရဏဂုံဆောက်တည်ပေးတာ ကျေးဇူးများလိုက်တာ” လို့ သိရာပါတယ်။

သူ ချက်ချင်းဆင်းလာပါတယ်။ အဲဒီတော့ သူ အလောင်းက ရှိတုန်းပေါ့။ သူက အခုမှ သေခါစပေါ့။ အဲဒါ ရဟန်းကို သူ ရိုနှိုးပြီးတော့ “အရှင်ဘုရားကျေးဇူးကြီးပါတယ် ဘုရား။ အရှင်ဘုရား သရဏဂုံဆောက်တည်ပေးလို့ တပည့် တော် ငရဲက လွတ်ပြီး ငရဲမကျတော့ဘဲနဲ့ စတုမဟာရာဇ် နတ်ဘုံကို ရောက်ခဲ့တယ် ဘုရား။ အကယ်၍ တပည့်တော် သည် ငါးပါးသီလပေးပါဆိုပြီး သေမယ်ဆိုရင် ဒီထက်မြင့်တဲ့ ဘုံကို ရောက်ဦးမှာတဲ့။ အခု သရဏဂုံလေး ဆိုမိရုံနဲ့ သေ သွားလို့ စတုမဟာရာဇ်နတ်ဘုံတင် ကျေနပ်လိုက်ရတာ ဘုရား။ ဒီလောက် ကျေးဇူးများတဲ့ သရဏဂုံတရားကို ကျွန် တဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမများအားလည်း ဟောကြားပေးပါ ဘုရား” လို့ လျှောက်ထားတယ်။

အခု တံငါသည်ကြီး နတ်ပြည်မှာ ပျော်ပျော်ကြီး စံစား နေပါပြီ။ ပရိသတ်များ အဲဒါက တစ်ခဏတာ သရဏဂုံ ဘာသရဏဂုံလဲ”

“တစ်ခဏတာ သရဏဂုံပါ ဘုရား”

“တစ်ခဏတာ တည်တဲ့ သရဏဂုံကတောင် ဒီလောက် ကောင်းကျိုးပေးရင် အခု တရားနာပြီးတဲ့ အချိန် က စပြီး တစ်ဘဝတာ သရဏဂုံ မြကြမယ်ဆိုရင် ဒီမိဋ္ဌ တံငါသည်ထက် ပိုပြီးတော့ ကောင်းကျိုးတွေ မရနိုင်ဘူးလား”

“ရနိုင်ပါတယ် ဘုရား”

“သက်သေပြမယ်။ ဦးဇင်းက အထောက်အထားနဲ့ ချည်း ပြောမှာနော်။ သက်သေပြမယ်။ အဲဒါက အပါဒါန် ပါဠိတော်က လာပါတယ်။ အပါဒါန်ပါဠိတော်က လာတဲ့ မထေရ်ကြီးဘွဲ့တော်ကတော့ တိသရဏဂမနိယ မထေရ်။ မြန်မာလိုဆိုရင် သရဏဂုံသုံးပါးတည်တဲ့ မထေရ်လို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။ အဲဒီ မထေရ်မြတ် ရဟန္တာကြီးက ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာက ပွင့်တော်မူခဲ့သော အနောမဒေသီ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ သာသနာမှာ စန္ဒဝတီ နေပြည်တော်မှာ မျက်မမြင် မိဘနှစ်ပါးကို လုပ်ကျွေးတဲ့ သားလိမ္မာဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

သူဟာ သံဝေဂ ဉာဏ်တွေ ရပြီးတော့ ရဟန်းပြုချင် တယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့မိဘကို လုပ်ကျွေးမယ့် တခြား သား သမီး မရှိဘူး။ မိဘက မျက်စိမမြင်ရှာတော့ ရဟန်းမဝတ်ရ ရှာဘူး။ ငါ ရဟန်းမဝတ်ရရင် လူ့ဘဝ အကောင်းဆုံး ကုသိုလ်တွေ ငါရှာမယ်ဆိုပြီး စုံစမ်းကြည့်လို့ကတော့

သရဏဂုံတည်တဲ့ ကောင်းကျိုးတွေကို တွေ့သွားတယ်။

အဲဒီမှာတင် အနောမဗဒသီမြတ်စွာဘုရားရဲ့ လက်ျာတော်ရံ အရှင်နိဿဘမထေရ်ကို ပင့်ပြီး ယနေ့ တောင်ငူ ယန်းခြံ အောင်သီရိမင်္ဂလာ ဓမ္မာရုံကြီးနားက ဒကာ၊ ဒကာမ များကဲ့သို့ပေါ့။ ရဟန်းတော်ကို ပင့်ပြီး သရဏဂုံနဲ့ ငါးပါးသီလ ကို ဆောက်တည်တယ်။ အဲဒီ သရဏဂုံကို တစ်ဘဝလုံး မြဲခဲ့တယ်။ ဘယ်လိုမြဲခဲ့သလဲ”

“တစ်ဘဝလုံး မြဲခဲ့ပါတယ် ဘုရား”

“ကြည့် ပရိသတ်တို့၊ တစ်ခဏတာ သရဏဂုံတောင် ဒီလောက် ကောင်းကျိုးများခဲ့ရင် တစ်ဘဝစာ သရဏဂုံဆို ပိုရမှာပေါ့။ အဲဒီတော့ သူရတဲ့ ကောင်းကျိုးတွေကို ကြည့် ဖမ်း ဘယ်လောက် အားကျစရာကောင်းလိုက်သလဲဆိုရင် နှိပ်တတ်တစ် ကောင်းကျိုးက အဲဒီဘဝက စုတေကွယ်လွန် တဲ့အခါ ကိုးဆယ်တစ်ကမ္ဘာ အပါယ်တံခါးပိတ်တယ်။ ဘယ် ကမ္ဘာ အပါယ်တံခါးပိတ်သလဲ”

“ကိုးဆယ်တစ်ကမ္ဘာပါ ဘုရား”

“တခြားကုသိုလ်လား၊ သရဏဂုံတည်တဲ့ ကုသိုလ် လား”

“သရဏဂုံတည်တဲ့ သီလပါ ဘုရား”

“အေး၊ တခြား ဒါန၊ သ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာ ဘာမှ မပါသေးဘူး။ သရဏဂုံတစ်ခုတည်းတင် ဗုဒ္ဓဘာသာ မြစ်ရတဲ့ တန်ဖိုး ဘယ်လောက်ကြီးမား သလဲလို့၊ ဒါတင်လား၊ မကသေးဘူး။

သူဟာ သိကြားမင်းအဖြစ်က အကြိမ်ရစ်ဆယ်၊ တစ်ကမ္ဘာလုံး အုပ်ချုပ်ရတဲ့ စင်္ကြာမင်းအဖြစ်က ခုနစ်ဆယ် ဝါကြိမ်၊ ဒါတင်ပဲလား။ မကသေးပါ။ ရိုးရိုးနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ အုပ်ချုပ်ရတဲ့ ပဒေသရာဇ်၊ ဧကရာဇ်ဘုရင်အဖြစ်ကတော့ အကြိမ်ပေါင်း မရေမတွက်နိုင်အောင် မြစ်ခဲ့ရပါတယ်။

အဲဒီလို လူမင်းစည်းစိမ်၊ နတ်မင်းစည်းစိမ်တွေ ဘဝ သင်္ခါများစွာ ခံစားပြီးတဲ့အခါမှာတော့ ဘဒ္ဒကမ္ဘာမှာ ပွင့်တော် မူတဲ့ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တဲ့ သာသနာမှာ သာဝတ္ထိမြို့ ခေါ် “မဟာသလ” ဆိုတဲ့ သူဌေးမျိုးမှာ သူဌေးသား သွားဖြစ် သယ်တဲ့၊ ခုနစ်နှစ်သားအရွယ်ကျတော့ သူနဲ့ ရွယ်တူ ကလေးတွေနဲ့ ပြေးလွှားဆော့ကစားကြရင်း ရဟန္တာကြီး တစ်ပါး သီတင်းသုံးတဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းထဲကို ဆောက်သွားကြတယ်။

ဒီတော့ ရဟန်းကြီးက အကျိုးအကြောင်းသိတော့ သာကြဟေ့... ကလေးတွေ ဆိုပြီးတော့ သရဏဂုံဆောက်

တည်ပေးလိုက်တယ်။ သူတို့ ဆောက်တည်ကြပါတယ်။ ကျန် တဲ့ ကလေးတွေက သရဏဂုံတည်တဲ့ ကောင်းကျိုးပဲ ရပါ တယ်။ တစ်ဘဝတာ သရဏဂုံတည်ခဲ့တဲ့ ကလေးလေးက တော့ သရဏဂုံအဆုံးမှာတင် ခုနစ်နှစ်သားအရွယ်နဲ့ ကိလေသာ အာသဝေါကုန်ခန်းတဲ့ ရဟန္တာကြီး မြစ်ခဲ့ရပါ တယ်။ သူ့ကို သရဏဂုံရဲ့ အဆုံးမှာ ရဟန္တာဖြစ်ခဲ့ရလို့ “တီသရဏဂမနိယ မထေရ်” လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဘယ်လိုခေါ် ပါသလဲ”

“တီသရဏဂမနိယ မထေရ်လို့ ခေါ်ပါတယ် ဘုရား”

“သရဏဂုံအဆုံးမှာ ရဟန္တာဖြစ်တဲ့ မထေရ်၊ ဒီတော့ ပရိသတ်များရေ... ဗုဒ္ဓ သရဏံ၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဆိုတဲ့ ကုသိုလ်ဟာ သာမန် ကာ လျှံကာ ကုသိုလ်လား၊ ရဟန္တာဖြစ်တဲ့အထိ ပိုတဲ့ ကုသိုလ်လား”

“ရဟန္တာဖြစ်တဲ့ ကုသိုလ်ပါ ဘုရား”

“သာမန်ကာလျှံကာ မထင်လိုက်ပါနဲ့။ ဒီတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ကို အတွေးအခေါ်တစ်ခုပေးချင်ပါတယ်။ ကိုယ် တိုင်လည်း စဉ်းစားပြီးတော့ ဖြေပါ။ ကိုယ်တိုင်လည်း စဉ်းစား ပါ။ သုံးသပ်ပါ။ ဒါဆို ဗုဒ္ဓဘာသာအားလုံးတို့သည် သရဏဂုံ တစ်ဘဝတာ တည်မြဲဖို့ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။ သရဏဂုံ ကို အပျက်လည်း မခံပါနဲ့။ အညှိုးလည်း မခံပါနဲ့။ ဒါဆို သရဏဂုံညှိုးတာ သရဏဂုံပျက်တာပေါ့လေ။ ပျက်တာ ဦးစားပေးပြီး ပြောကြပါစို့။

အဲဒီ မူလ ပဏ္ဍာသအဋ္ဌကထာမှာ သရဏဂုံပျက်ခြင်း နှစ်မျိုးဖွင့်ပြတယ်။ အဓိက အမျိုးသမီးများ သေသေချာချာ အာရုံစိုက်ပြီး နာစေချင်တယ်။ သရဏဂုံဟာ အများအားဖြင့် အမျိုးသမီးတွေကြောင့် ပျက်တာ များတယ်။ ဘာတွေလဲ ဆိုတော့...

သရဏ ဂမနဿဘောဒေါသာ ဝဇ္ဇောစ၊

အနဝဇ္ဇောစ ဒုဝိဒေါ ဟောတိ။

သရဏဂုံပျက်ခြင်းမှာ အပြစ်ရှိသော ပျက်ခြင်းနဲ့ အပြစ် မရှိသော ပျက်ခြင်းလို့ နှစ်မျိုးရှိတယ်။ ဒါဆိုရင် ဘာတွေလဲ တဲ့။

အပြစ်ရှိသော ပျက်ခြင်းက ကာလကရိယာ ဘောဒေါ အနဝဇ္ဇ ဘောဒေါတိ ဝုစ္စတိတံ။ ပုထုဇဉ် ဗုဒ္ဓဘာသာ တစ်ယောက်သေရင် သရဏဂုံပျက်တယ်။ အဲဒါ အပြစ်မရှိ ဘူး။ အကုသိုလ် မဖြစ်ဘူးလို့ မှတ်ပါ။ အဲဒါ ဓမ္မတာလို့ မှတ်ပါ။ ဓမ္မတာပဲ။ ပုထုဇဉ်သေရင် သရဏဂုံပျက်တာ...

ဒါဆို သရဏာဂုံ မပျက်တာ ဘယ်သူလဲဆိုရင် အရိယာ။ အရိယာသေရင် ဘဝဆက်တိုင်း ဘယ်ဘဝမှ သရဏာဂုံ မပျက်တော့ဘူး။

ဒါကြောင့် ဘဝအဆက်ဆက် သရဏာဂုံ မပျက်စေချင်ရင် သံသရာတစ်ကြော သရဏာဂုံပါသွားစေချင်ရင် ဝိပဿနာကို အရိယာဖြစ်တဲ့အထိ နာကြားအားထုတ်ဖို့ မလိုဘူးလား။

“လိုပါတယ် ဘုရား။”

“အဲဒါက နောက်မှ ဆက်နာကြတာပေါ့၊ ဟုတ်လား။ ဒီတော့ အပြစ်မရှိသော ပျက်ခြင်းက သေလို ပျက်တာ။ ဒါဆိုရင် အပြစ်ရှိသော ပျက်ခြင်းက ဘယ်လိုဟာမျိုးလဲ။ နားထောင်၊ ဒါက ပိုအရေးကြီးတယ်။

အညသတ္တာရာဒီသု၊ အဟံအတ္တာနံ၊
ပရိစ္စတမီတိ၊ ဝေ အညသတ္တာရဒ္ဓေသဝသေန၊
သာဝဋ္ဌ ဘေဒေါတိ ဝုစ္စတိ။

တဲ့။ အညသတ္တာရာဒီသု ဘုရား။ တရား။ သံဃာမှ တစ်ပါး အခြားသော ဘိုးတော်တွေ၊ မယ်တော်တွေ၊ ကိုကြီးကျော်တွေ၊ မနဲလေးတွေ . . . အဲဒီနတ်တွေအားလုံးတို့၌ အဟံ-တပည့်တော်၊ တပည့်တော်မတို့သည်၊ ပရိစ္စတမီ-အသက်နှင့် ခန္ဓာကို အပ်နှင်း လှူဒါန်းကိုးကွယ်ပါ၏။ ဣတိ-ဤသို့၊ အညသတ္တာရဒ္ဓေသဝသေန - ဘုရားမှတစ်ပါး အခြားသော ဘိုးတော်တွေ၊ မယ်တော်တွေ၊ နတ်စိမ်းမျိုးစုံတွေမှာ ဆရာရာခြင်းအစွမ်းဖြင့် သရဏာဂုံ ပျက်စီးခြင်းမျိုးကိုတော့ အာဝဋ္ဌဘေဒေါတိ - အပြစ်ရှိသော ပျက်စီးခြင်းလိုမှတ်။”

“မှန်လှပါ ဘုရား။”

“အမျိုးသမီးတွေ သေချာနားထောင်ပါ။ ဘုရား။ တရား။ သံဃာမှတစ်ပါး အခြားသော ဘိုးတော်တွေ၊ မယ်တော်တွေ၊ အတွင်းအပြင် ဥဂမင်းတွေ၊ ကိုကြီးကျော်တွေ၊ မနဲလေးတွေ သူရဿတီတွေ အစုံပေါ့။ အဲဒါတွေကို သူတို့ရှေ့မှာ ကျွဲကျွဲလေးထိုင်ပြီး “အရှင်ကြီး၊ အရှင်ကောင်းတို့အား ကျွန်ုပ်တို့ အသက်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ် အပ်နှင်းပြီးတော့၊ လှူဒါန်းပြီးတော့ ကိုးကွယ်ပါတယ်လို့ ပြောပြီး ကန်တော့ရင် သရဏာဂုံပျက်ရော။ ဘာသရဏာဂုံမှ မရှိတော့ဘူး။ သရဏာဂုံရဲ့ အကျိုးကို တစ်စေ့မှ မခံစားရတော့ဘူး။ အဲဒီတော့ မနစ်နာဘူးလား ပရိသတ်တို့။”

“နစ်နာပါတယ် ဘုရား။”

“နစ်နာတယ်နော်။ အမျိုးသမီးတွေ သေချာစဉ်းစား။”

ဒါတွေက အမျိုးသားတွေ ဒီလောက်မပါဘူး။ အမျိုးသမီးတွေ အဓိကကျတယ်။ စဉ်းစားပါ။ ဦးလင်းက ရှဉ့်လည်း လျှောက်သာ၊ ပျားလည်း စွဲသာနည်းလည်း ပေးပါ့မယ်။ အစဉ်အဆက် လုပ်လာကြတော့ မစွန့်ရကြဘူး။ မစွန့်ရဲလည်း မစွန့်နဲ့ ထားလိုက်။ ဒါပေမယ့် ကိုးကွယ်ခြင်းနဲ့ ပ,သခြင်းကို စွဲပါ။ ဘယ်လို ခွဲရမယ်။”

“ကိုးကွယ်ခြင်းနဲ့ ပ,သခြင်းပါ။”

“ဒီနေ့ တရားမှာ လွှတ်ပစ်စရာ တစ်လုံးမှ မပါဘူး။ တစ်လုံးမှ လွှတ်မသွားအောင် နားထောင်။ အနှစ်တွေချည်း ပြောနေတယ်။ ကိုးကွယ်ခြင်းက ဘာလဲ၊ ပ,သခြင်းက ဘာလဲ။ ဩဏ်း . . . ဒါကို ကိုးကွယ်ခြင်းက ဘဝသံသရာအဆက်ဆက် ဘဝချမ်းသာခြင်းကို ရမှ။ အပါယ်ဘေးကင်းမှာဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့ ကိုးကွယ်ခြင်းက ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာပဲ။ ကျန်တာ ဘာမှ လာမရောနဲ့။

အေး၊ ကျန်တဲ့ အရပ်မျိုးစုံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးစုံကို ပ,သရင်တော့ ပ,သကောင်းပါတယ်။ ပ,သတယ် ဆိုတာကတော့ တင်တာ၊ ကျွေးတာကို ဆိုလိုပါတယ်။ တင်ချင် တင်ဖို့ ကျွေးချင် ကျွေးပါ။ အဲဒါ အပြစ်မရှိပါဘူး။ တိရစ္ဆာန်ကျွေးတောင် ကုသိုလ်ရသေးတာကိုး။ ပ,သကောင်းပါတယ်။ သို့သော် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကဲ့သို့ မကိုးကွယ်ကောင်းဘူးမှတ်ပါ။ ဒါလေး မှတ်ပါ။ မိမိရဲ့ ပြုတဲ့ ကုသိုလ် အမျှပေးပါ။ မထွာပို့ပါ။ သူတို့ အင်မတန် ချစ်ခင်နှစ်သက် စောင့်ရှောက်ပေးပါ။ အဲဒီ ဒကာ၊ ဒကာမများ ကိုးကွယ်တဲ့ ဥဂမင်းတွေကိုကြီးကျော်တွေ၊ မနဲလေးတွေ အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဘုံအနေနဲ့ ခွဲရင် သူက အပါယ်ဘုံသားဖြစ်ပါတယ်။ ပြိတ္တာဘုံသားတွေပါ။ ဘာဘုံသားတွေလဲ။”

“ပြိတ္တာအပါယ်ဘုံသားတွေဟာ လူထက် နိမ့်သလား မြင့်သလား။”

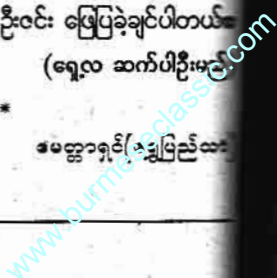
“နိမ့်ပါတယ် ဘုရား။”

“နိမ့်တယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့သည် ကိုးကွယ်စရာ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မဟုတ်ပါဘူး။ သနားစရာ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ။ ဘာ ပုဂ္ဂိုလ်တွေလဲ။”

“သနားစရာ ပုဂ္ဂိုလ်တွေပါ ဘုရား။”

“ဒါကြောင့် နေ့စဉ် အမျှပေးပါ။ မေတ္တာပို့ပါ ဟုတ်လား။ ဒီလို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းနဲ့ ဦးလင်း ပြေပြေခွဲချင်ပါတယ်။ (ရှေ့လ ဆက်ပါဦးမည်။)

မေတ္တာပို့ခြင်းဖြင့်

ဒေဝသူ

ဆိပ်ခွန်

ရှင်ကြီးအိုင်ဆရာတော်ကြီး

ဘိုးဗိုလ်

ပေတ္တာတရား

illustration by aungkyaw@09421054457

မေတ္တာတရားဟူသည် သည်းခံခြင်း၊ ခွင့်လွှတ်ခြင်း၊ ကြင်နာသနားခြင်းပင် ဖြစ်၏။ သည်းခံခြင်းဂုဏ်၊ ခွင့်လွှတ် တတ်ခြင်းဂုဏ်၊ တစ်ဦးတစ်ယောက်အပေါ် ကြင်နာသနားခြင်း ဂုဏ်အား လူတိုင်း မထားနိုင်ကြပါ။

တပည့်မိုက်သလို၊ ဆရာက တပည့်ကို တုပြီး မမိုက် နဲ့။

“ဪ... ဒီကောင်လေး၊ ငါက တော်တော်လေး လိမ္မာတယ် မှတ်နေတာ၊ လူမိုက်လေးပဲ”

ဆရာသမားများ တပည့် မလိမ္မာရင် ကရုဏာဒေါ သောနဲ့ ပြောတတ်ကြတယ်။

စာရေးသူတို့၏ ကျေးဇူးတော်ရှင် ပဲခူးမြို့၊ သာသနာ့ မဏ္ဍိုင် ပါဠိတက္ကသိုလ်တိုက် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဆရာတော် ကြီး က စာသင်သား သံဃာတော်များကို ဩဝါဒပေးတဲ့ စကားကို သတိတရ ရှိမိသေးတော့၏။

“ကိုယ်တော်တို့ နှစ်ကောင် မဖြစ်စေကြနဲ့။ တစ်ဦးကို တစ်ဦး တုပြီး ပြိုင်ပြီး ရန်မဖြစ်ကြနဲ့။ စကားမများကြနဲ့။ ငြင်းခုံမနေကြနဲ့”

ဟူ၍ မိန့်ခြင်းဖြစ်၏။

ယခု တင်ပြလိုသော အကြောင်းကား စစ်ကိုင်းတိုင်း ဒေသကြီး၊ အရာတော်မြို့နယ်၊ နောင်ကြီးအိုင်ရွာ၊ ပြာသို ကျောင်း ဆရာတော်ကြီး ဦးဇိန(ဘိုးဇိန)၏ မေတ္တာတရား ကြီးမားပုံအကြောင်း ပြောပြလိုခြင်းဖြစ်၏။

ဆရာတော်ကြီးကား လူပြည့်ပြီး၍ နတ်ထီးစံလေပြီ။ ဆရာတော်ကြီး ပုံလွန်တော်မူပြီးမှ ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့် “တာတီး ဆိုသူက ပြောပြသည်ကို ရေးဖွဲ့ တင်ပြခြင်းဖြစ် ၏။

တစ်ည၌ လဆန်းရက်ဖြစ်၍ လရောင်လေးကား ပြုံးပြီးပြက်ပြက် လင်းအား မကောင်းသေး။ -စောစောပင် လကား ဝင်ခဲ့ချေ၏။

ကျောင်းသား ကိုရင်များသည် ဘုရားဝတ်ပြုပြီး၍ အိပ်ရာထဲပင် ရောက်နေကြချေပြီ။

ဆရာတော်ကြီးကား ကရမက်ပင်အောက်ရှိ ကွပ်ပျစ် လေးပေါ်တွင် သင်းပိုင်အဟောင်းကို ခင်းပြီး ဘုရားဝတ်ပြု၊ ပရိတ်ရွတ်၊ မေတ္တာပို့ အမှုပေးဝေပြီး၍ ဗုဒ္ဓါနုဿတိပွားများ လျက် ပုတီးစိပ်နေ၏။

တစ်ညတာ ပြုဖွယ်ကိစ္စများ ပြီး၍ ကျိန်းစက်ရန် ကုဋ်သွားပြီး ကျောင်းကြီးပေါ်သို့ တက်ခဲ့၏။

ရှေးဘုန်းကြီးဖြစ်၍ ပစ္စည်းပစ္စယက ပေါ၏။ မူးစုပဲစု ခေတ်ဖြစ်၍ အသင့်အတင့်ရှိ၏။ ဆရာတော်ကြီး ဘိုးဇိနသည် လှေကားမှ တက်လာပြီး ငါးခုမြောက် လှေကားနှင့်ခုံသို့ ရောက်သောအခါ တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် နောက်ကနေ တက်လာပြီး ဘုန်းကြီး၏ ကျော့ကို သေနတ်နဲ့ ထောက် ပြီး...

“ဘုန်းဘုန်း... မအော်နဲ့ ဘုရား။ ကျောင်းတံခါးသာ ဖွင့်ပါ ဘုရား”

ဟူ၍ တပည့် တာတီး၏ အသံဖြစ်သည်။ ဆရာတော် ကြီးသည် စဉ်းစားမိ၏။ ငါ့ရဲ့ အသက်ကိုတော့ အန္တရာယ်ပြု မှာ မဟုတ်ဘူး။ သူလိုချင်တာပေးရင် ရမှာပဲဟု စိတ်ထဲက အောက်မေ့ပြီး ခါးကြားမှာ လိပ်၍ထားသော သော့ကို ယူ ၍ ဖွင့်ပေးရင်း...

“မလုပ်ပါနဲ့ကွယ်၊ မင်းလိုချင်တာ ယူပေါ့”

ဟူ၍ ကျောင်းတံခါးကို ဖွင့်ရင်း မေတ္တာရပ်ခံ၏။ ကျောင်းအပေါ်ထပ်သို့ ရောက်သောအခါ ဆရာတော် ကြီး ဘိုးဇိနသည် ဘုရားရှေ့ရှိ သင်ဖျာလေးပေါ်တွင် ထိုင် ရင်း...

“တာတီးရယ်... မိုက်ပါကွာ”

ဟု ဆိုတော်မူ၏။

တာတီးသည် ဆရာတော်ကြီးကို ဝတ်ပြုရင်း...

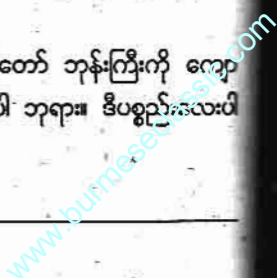
“တပည့်တော်... စားစရာမရှိလို့ ကြံရတာပါ ဘုရား” မျက်နှာညှိုးငယ်စွာဖြင့် တပည့်ဖြစ်သူ တာတီးသည် ဆရာတော်ကြီးကို လျှောက်၏။ ယူထားသည့် မိန်းမက အပျင်း။ ပျင်းရတဲ့အထဲ ဖျင်းလိုက်သေး၏။ သားသမီးက ငါးယောက်။ တာတီးသည် မကြံစည်သင့်တာကို ကြံရလေ တော့၏။

ဆရာတော်ကြီးက...

“မင်းက အခု ငါ့ကို သေနတ်နဲ့ ကျော့ထောက်ပြီး ကျောင်းပေါ်တက်တော့ ငါက ခွင့်လွှတ်တယ်ထားဦး၊ တရား ဥပဒေက...”

တာတီးသည် လက်သုတ်ပဝါအနွမ်းလေးနဲ့ ထုပ်ထား သော ပစ္စည်းကို ပြုရင်း...

အရှင်ဘုရား... တပည့်တော် ဘုန်းကြီးကို ကျော့ ထောက်တာ သေနတ်မဟုတ်ပါ ဘုရား။ ဒီပစ္စည်းလေးပါ ဘုရား”

ဟု ဆိုကာ ဆေးတံအိုးလေးတစ်ခုကို ထုတ်ပြ၏။
ဆရာတော်ကြီး ဘိုးဇိနသည် တပည့်ထုတ်ပြသော
ပစ္စည်းကို ကြည့်ရှင်း...

“ဪ...မင်းက ဆေးတံအိုးကို သေနတ်လုပ်ပြီး
ငါ့ကို စားပြတိုက်တာပေါ့။ လူ့မိုက်...လူ့မိုက်။ မင်း အခု
ဘာလိုချင်တာလဲ၊ ပြော”

ဆရာတော်ကြီးသည် အေးအေးဆေးဆေးဖြင့် တပည့်
မိုက် တာတီးကို မေး၏။

“တပည့်စော်တို့ မိသားစု ထမင်းနပ်မမှန်လို့ ကြံမိ
ကြရာ ကြံမိတာပါ ဘုရား။ ဆန်သုံးပြည်လောက် စွန့်ပါ
ဘုရား”

ဆရာတော်ကြီးသည် တပည့် တာတီးကို ပြုံးပြီး
ကြည့်ရှင်း...

“ကဲ...ကဲ၊ မင်းကိုယ်တိုင် ဟောဟိုအခန်းထဲက
တောင်းပါ မပြုံး ယူသွား လူ့မိုက်”

တာတီးသည် ကျက်သရေခန်းထဲမှ ဆန်ကို တောင်း
လိုက် ယူလာပြီး ဘုန်းကြီးရှေ့ချကာ ရိုခိုးပြီး...

“ဘုန်းဘုန်း...တပည့်တော် ပြန်တော့မယ် ဘုရား”
ဟု နှုတ်ဆက်၏။ ဆရာတော်ကြီးက...

“အေးအေး...လူ့မိုက်၊ နောင် ဒီလိုမလုပ်နဲ့၊ ကိုယ့်
ဆရာသမားကို”

ဟူ၍ ဆုံးမလိုက်သောအခါ တပည့် တာတီးက -
“မှန်ပါ ဘုရား။ ဘုန်းဘုန်း တံခါးလုံလုံခြုံခြုံပိတ်ဦး
ဘုရား”

ဟူသတတ်။

တကယ်တော့ ဘိုးဇိနသည် ကြောက်တတ်၏။
တပည့်ဖြစ်၍ မကြောက်ခြင်းဖြစ်၏။ နောင် တပည့် တာတီး
ကျောင်းကို လာသောအခါ ဆရာတော်ကြီးသည် မှန်၊
ငှက်ပျောသီး စသည်ဖြင့် ကျွေးမွေး၏။ မေတ္တာမပျက်ပါ။

“ရှေး...စား၊ ငါ့တပည့်။ နောင် မမိုက်နဲ့နော်”

ဟု ပြောကာ စားစရာများကို ကျွေး၏။ တကယ်ကို
မေတ္တာတရားကြီးမားကြပါပေ၏။ စာတစ်စောင်၊ ပေတစ်ဖွဲ့
ထုန့်ရစ်ခဲ့ပေ၏။

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ အရာတော်မြို့နယ်၊ နောင်
ကြီးအိုင်ရွာ၊ ပြာသိုကျောင်းဆရာတော် ဘိုးဇိနသည် မိမိ
ကျောင်း၌ အလှူအတန်းရှိ၍ ရွာနီးချုပ်စပ်မှ ကိုယ်တော်
ကျောင်းထိုင် ဘုန်းကြီးများ ကြွရောက်လာလျှင်...

“အရှင်ဘုရားတို့... ဒူးထောင်၊ ပေါင်ကား ကြိုက်
သလို သီတင်းသုံးနေတော်မူပါ ဘုရား”

ဟူ၍ ခွင့်ပြုစကားဆို၏။
ဆွမ်းဘုဉ်းပေးသောအခါ အာဂန္တု(ဧည့်သည်) ရဟန်း
ငယ်များကို...

“အရှင်ဘုရားတို့...လက်တံရှည်သလောက် ဆွမ်း
ဟင်းခွက်များကို နှိုက်ယူ ဘုဉ်းပေးတော်မူပါ ဘုရား”

ဟူ၍လည်း ခွင့်ပြုစကား မိန့်ကြားတတ်သေး၏။
ဘိုးဇိန၏ စကားတစ်ခွန်းကား ရှိသေး၏။

“သက်ကြီးစကား သက်ငယ်ကြား၊ မှုတ်သားကြစေ
ရန်”ဆိုသည်နှင့်အညီ ကျန်းမာရေး သတိပေးစကားဖြစ်၏။

ဆရာတော်ကြီး၏ မမေ့စရာ စကားကား...

“ဥပပါးရောဂါဖြစ်လျှင် မန်ကျည်းပင်နဲ့ တမာပင်
အောက်ကို ဝင်၊ မန်ကျည်းပင်နဲ့ တမာပင်အောက် ရောက်၊
ရောဂါလည်း ပျောက်”ဟူသတတ်။

ဘဝနတ်နန်း စံမြန်းတော်မူပြီးဖြစ်သော ဆရာတော်
ကြီးအား အခါခါဦးညွတ် သတိရလျက်...

(ပျံလွန်တော်မူပြီးဖြစ်သော ဒုတိယ ပြာသိုကျောင်းဆရာ
တော် ဦးသာသန၏ ပြောပြသည်များကို မေတ္တာတရား အစွန့်ရှည်
စွာ ထားနိုင်ကြဖို့အရေးကို ဂန္တိရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်းကြီးမှတစ်ဆင့်
မြန်မာပြည်တစ်နံတစ်လျား စာဖတ်အများသို့ တင်ပြလိုက်ပါ
သည်။)

၁၁၁၁၁ (ဆိပ်ခွန်)

ရှမ်းတောင်အကျော် ဆရာတော်များ

လွိုင်လင်မြို့နယ်၊ သာသနဝိပုလ ဓာတ်တော်စာသင်တိုက်၊

ပဓာန နာယက ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ဒေါက်တာ ပညာနန္ဒ

(မဟာဂန္ထဝါစက ပဏ္ဍိတ၊ အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစက ပဏ္ဍိတ၊

အဂ္ဂမဟာ သဒ္ဓမ္မ ဇောတိကဓဇ - Ph.D)

နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယက (တွဲဖက် အကျိုးတော်ဆောင်)၏

ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ယေရုပုတ္တိနှင့် အဆုံးအမများ

ဥသျှောင်မှူး (လွိုင်လင်)

လင်းဆွေစေတီလှိုင် Dr. ဘဒ္ဒန္တပညာနန္ဒ
ဝတ်.ထုတ်.ကျေး. ပိုင်.လှိုင်

စကားဦး

ဂန္ထီရဆန်းကြယ် မဂ္ဂဇင်းမှာ “ရှမ်းတောင်အကျော် ဆရာတော်များ” ဆိုသည့် ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ရှမ်းပြည်နယ် တောင်ပိုင်းအတွင်းရှိ သာသနာဥသျှောင် ရှေ့ဆောင် သာသနာပြု

ဆရာတော်ကြီးများ၏ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ယေရုပုတ္တိနှင့် လိုက်နာ မှတ်သားဖွယ်ရာ အဆုံးအမ ဩဝါဒများကို ရေးသား တင်ပြခဲ့ရာမှာ ယခု သာသနဝိပုလ ဓာတ်တော်ဆရာတော်ကြီးနှင့်ဆိုလျှင် ခုနစ်ပါးပြောက်ခဲ့ပါပြီ။ ထိုအနက် အချို့

ဆရာတော်များမှာ ပျံလွန်တော်မူကြပြီးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် နောင်လာ နောက်သားများအတွက် မိမိတို့ ဆရာ သမားများ၏ ဂုဏ်တော်ကို သိရှိကြည့်ညိုနိုင်ရန်အတွက် ရည်စူးကာ တင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ယခု ရေးသားတင်ပြ လတ္တံ့သော သာသနာပုံစံအတိုင်း ဆရာတော်ကြီးသည် စာရေးသူ၏ ဆရာသမားတစ်ပါးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ယနေ့ အထိတိုင်လည်း စွမ်းစွမ်းတမ်းဖြင့် သာသနာပြု လုပ်ငန်းများ ကို မနေမနား ကြိုးစားပြုပွားလျက် ရှိပါသည်။ ဆရာတော် ၏ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ထေရုပ္ပတိနှင့် မှတ်သားလိုက်နာဖွယ် အဆုံးအမများကို ဖတ်ရှု ကြည့်ညိုကြပါဦးစို့လား စာရှုသူ။

ဇာတိချက်ကြွ မွေးရပ်မြေနှင့် သန္ဓေပွင့်သစ် ဖွားချစ်

ဆရာတော်လောင်းလျာသည် ရှမ်းပြည်နယ်(တောင် ပိုင်း) ရပ်စောက်မြို့နယ်၊ မိုင်းပျဉ်းဒေသ၊ ကြည်တော်ရွာနေ ဒေသနည်းတော် ဦးလုံးထွမ်း + မယ်တော် ဒေါ်ပါလွတ်တို့မှ ကော့ဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း ၅ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့တွင် သန္ဓေသန်စင် ဖွားမြင်တော်မူခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်သည် တစ်ဦးတည်းသော သားလှရတနာဖြစ်ပါ သည်။

သာသနာ့အမွေ ရှင်သာမဏေ

ဆရာတော်လောင်းလျာသည် သန္ဓေသန်စင် ဖွားမြင် တော်မူပြီးသည့်နောက် ရက်မှသည် လသို့ ချီ၍ လမှသည် နှစ်ဆီသို့တိုင်အောင် ကောင်းအတိတ်၊ ကောင်းနိမိတ်များ ဖြင့် တရိပ်ရိပ်ကြီးပြင်း အရွယ်ရောက် လူလားမြောက်သော အသက် ၁၀နှစ်အရွယ်၊ ကော့ဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၂၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၂၅ ရက်နေ့တွင် ရပ်စောက်မြို့နယ်၊ နှစ်ခုတော်ကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပညာဝံသအား ဥပဇ္ဈာယ် ပြုလျက် ကျေးဇူးရှင် မိဘနှစ်ပါးတို့၏ ပစ္စယာနဂ္ဂဟကို ခံယူကာ သာသနာတော်အတွင်းဝယ် ဗုဒ္ဓမြေးချစ် ရှင်သာ မဏေအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူခဲ့ပါသည်။ ဘွဲ့တော်မည်မှာ "ရှင်ပညာနန္ဒ" ဟု မှည့်တွင်တော်မူခဲ့ပါသည်။

သကျနွယ်ဇာတ် ရဟန်းမြတ် ဖြစ်လတ်ချိန်ခါ မင်္ဂလာ

ဆရာတော်လောင်းလျာသည် ကော့ဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၃၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၂၅ ရက်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၈ရက်၊

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ မိုင်းပျဉ်းလေးဒေသ ရပ်စောက်မြို့နယ်၊ နှစ်ခုတော်ကျောင်း၊ ခဏ္ဍသိမ်တော်အတွင်း ဝယ် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပညာဝံသအား ကျောက်ထီးတန္တု ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလျက် ကျေးဇူးရှင် မိဘနှစ်ပါးတို့၏ ရှစ်ပါးသော ပရိက္ခရာ၊ လေးပြာသော ပစ္စယတို့ကို ခံယူကာ မြင့်မြတ် သော သကျနွယ်ဇာတ် ရဟန်းမြတ်ဘဝသို့ ရောက်ရှိတော်မူ ခဲ့ပါသည်။

ပညာဆည်းပူး နေရာထူး ကျေးဇူးဂုဏ်အင် ထေရ်အရှင်

ဆရာတော်လောင်းလျာ အရှင်သူမြတ်သည် ရှင်သာ မဏေဘဝသို့ ရောက်ရှိသည့်အချိန်မှစ၍ ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်၏ ခြေတော်ရင်းဝယ် အခြေခံ ရှမ်းသင်ပုန်းကြီး၊ မြန်မာသင်ပုန်း ကြီး၊ ပရိတ်ကြီး၊ ရှင်ကျင့်ဝတ်၊ လောကနီတိနှင့် ဝိနည်း၊ သဒ္ဓါ၊ သင်္ဂြိုဟ် အစရှိသော ပရိယတ်အခြေခံ စာပေများကို သင်ယူ ဆည်းပူးတော်မူခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် ကော့ဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၂၈ ခုနှစ်မှ စ၍ ၁၃၃၃ ခုနှစ်အထိ ခရစ်နှစ် ၁၉၆၈ မှစ၍ ၁၉၇၃ ခုနှစ်အထိ တောင်ကြီးမြို့၊ ကုန်းသာကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ပညာဝံသ(အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)၏ ခြေတော်ရင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ သီတင်းသုံးကာ ဖြန့်တိုင်တိုင် နေထိုင်တော်မူပြီး ပထမမယ်၊ ပထမလတ်၊ ပထမကြီးတန်း စသော ပရိယတ်စာပေပညာ များကို ကြိုးစားသင်ယူ အောင်မြင်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် ခရစ်နှစ် ၁၉၇၈ ခုနှစ်မှစ၍ ၁၉၈၅ ခုနှစ် အထိ ညောင်ရွှေမြို့၊ သာသနာပုံစံ ရွှေဂူကျောင်းတိုက်သို့ ရွှေပြောင်းနေထိုင်တော်မူကာ ပဓာန နာယက ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပိလာသ(အဘိဓမ္မေဟာရဋ္ဌဂုရု)နှင့် စာချအကျော် ဆရာတော်များထံတွင် အထက်တန်း ပိဋကတ် ကျမ်းဂန်စာ ပေများကို သင်ယူ ဆည်းပူးတော်မူခဲ့ပါသည်။

သာသနာပြုလုပ်ငန်း အရှင်ထမ်း

* ခရစ်နှစ် ၁၉၇၆ ခုနှစ်မှစ၍ ရှမ်းပြည်နယ်တောင် ပိုင်း၊ လွိုင်လင်မြို့၊ သာသနာ ပိပုလ ဓာတ်တော် စာသင်တိုက် သို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ ပဓာန နာယက ဆရာတော်အဖြစ်ဖြင့် စာသင်သား ရဟန်းသံဃာအပါး ၁၇၀ ကျော်တို့ကို မူလတန်း မှစ၍ ဓမ္မာစရိယတန်းအထိ ရှမ်း-မြန်မာ နှစ်ဘာသာဖြင့် စာပေပို့ချလျက်ရှိပါသည်။

* ခရစ်နှစ် ၁၉၇၇ ခုနှစ်မှစ၍ ၁၉၉၉ ခုနှစ်အထိ

ပင်လုံမြို့နယ်၌ နှစ်စဉ် ကျင်းပပြုဖြစ်သော ရှမ်းပြည်နယ်လုံး ဆိုင်ရာ ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မပါလ စာပြန်ပွဲတော်၏ အတွင်းရေးမှူး ဆရာတော်တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်တော်မူခဲ့ပါသည်။

* ခရစ်နှစ် ၁၉၉၆ ခုနှစ်မှစ၍ ၂၀၀၅ ခုနှစ်အထိ နိုင်ငံတော် သံဃဗဟိုဝန်ဆောင်ဆရာတော်တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်တော်မူခဲ့ပါသည်။

* ခရစ်နှစ် ၁၉၉၉ ခုနှစ်မှစ၍ ၂၀၀၃ ခုနှစ်အထိ ရှမ်းပြည်နယ်လုံးဆိုင်ရာ ရှမ်းသံဃာ့အဖွဲ့အစည်း၏ အတွင်းရေးမှူးဆရာတော်တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်တော်မူခဲ့ပါသည်။

* ခရစ်နှစ် ၂၀၀၅ ခုနှစ်မှစ၍ ရှမ်းပြည်နယ်လုံးဆိုင်ရာ ရှမ်းသံဃာ့အဖွဲ့အစည်းကြီး၏ ဥက္ကဋ္ဌတာဝန်ကို ယနေ့အထိ ထမ်းဆောင်တော်မူလျက် ရှိပါသည်။

* ခရစ်နှစ် ၂၀၀၈ ခုနှစ်မှစ၍ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယက(တွဲဖက်အကျိုးတော်ဆောင်) ဆရာတော်တာဝန်ကို ယနေ့အချိန်ထိ ထမ်းဆောင်တော်မူလျက်ရှိပါသည်။

ထို့အပြင် ဆရာတော်သည် တောင်ကြီး စာဖြေငှာနု၊ လွိုင်လင် စာဖြေငှာနုတို့၌ ပထမပြန် စာမေးပွဲများ ကျင်းပသောအခါ ပုစ္ဆာဆရာတော်၊ စာစစ်ဆရာတော်၊ ပင်လုံမြို့ ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မပါလ စာပြန်ပွဲတွင် အကျိုးတော်ဆောင် ဆရာတော်နှင့် ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်တာဝန်၊ လွိုင်လင်မြို့ မူလမင်းကွန်းကမ္မဋ္ဌာန်းတိုက်၊ ဝိုးကုတ်ဝိပဿနာ တရားစဉ်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ် ပြန်ပွားရေးအဖွဲ့ခွဲ ဝမ်း၊ ပင်လုံမြို့ မဟာရတ္တာဘိသာယိုစေတီတော်ကြီး၊ လွိုင်လင်မြို့ မွေတော်ဖိဖျာရားကြီး၊ ကွန်ဟိန်းမြို့ မဟာကမ္ဘောဇ ပြည်ငြိမ်းအေးစေတီတော်တို့၏ ဩဝါဒစရိယ ဆရာတော်၊ လွိုင်လင်မြို့နယ် အစိုးရပိဋိစာဖြေငှာနု စာမေးပွဲကျင်းပရေး ဥက္ကဋ္ဌတာဝန်တို့ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ ထမ်းဆောင်ဆဲနှင့်အတူ ၁၉၉၄ ခုနှစ်မှစ၍ ယနေ့အချိန်ထိ ဝေးလံခေါင်သီသော နယ်စပ်ဒေသများဆီသို့ သွားရောက် သာသနာပြုခြင်း၊ မိုင်းယောင်းမြို့မှ ဘာသာခြားတစ်ဦးနှင့် လွိုင်လင်မြို့ လီရှောရွာတစ်ရွာလုံးအား ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်လာအောင် ဗုဒ္ဓ၏ ဓမ္မများဖြင့် ဟောပြောသွန်သင်ပြသနိုင်ခဲ့ခြင်း စသည့် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို ထမ်းဆောင်တော်မူခဲ့၊ ထမ်းဆောင်တော်မူဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

တန်း၊ ဒုတိယတန်း၊ တတိယတန်း၊ စတုတ္ထတန်း၊ ပဉ္စမတန်း၊ ဆဋ္ဌမတန်း။

ပင်လုံမြို့ ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မပါလ စာပြန်ပွဲဝယ် မူလတန်း မှ မွှောစရိယတန်းအထိ။

ဆက်ကပ်ခံရပြီးသော သာသနာရေးဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်များ

- (၁) မဟာဂန္ထဝါစက ပဏ္ဍိတ - ၂၀၀၀ ခုနှစ်။
- (၂) အဂ္ဂမဟာ ဂန္ထဝါစက ပဏ္ဍိတ - ၂၀၀၆ခုနှစ်။
- (၃) အဂ္ဂမဟာ သဒ္ဓမ္မဗေဒတိကဇေ - ၂၀၀၉ခုနှစ်။
- (၄) ထိုင်းနိုင်ငံ မဟာချူလာလောင်းကွမ်းတက္ကသိုလ်မှ ဒေါက်တာဘွဲ့. (Ph.d)။

ဆရာတော်၏ အဆိုအမိန့် အဆုံးအမများ

- * ပရိယတ်ကြိုက်တတ်တဲ့သူအတွက် ပရိယတ်အာဟာရကို ကျွေးနိုင်ရမယ်။
- * ပဋိပတ်ကြိုက်တတ်တဲ့သူအတွက် ပဋိပတ်၊ အာဟာရကို ကျွေးနိုင်ရမယ်။
- * မကျွေးနိုင်ရင်တော့ တခြားတစ်နေရာမှာ သူတို့ဘာသာသွားရှာစားမှာပဲ။
- * ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အပေါင်းတို့ ဘာသာတရားအပေါ် သစ္စာရှိမှုမှာ ဟိန္ဒူ(ဗြဟ္မဏ)များကို အတုယူကြပါ။
- * စည်းကမ်းလိုက်နာမှုမှာ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များကို အတုယူကြပါ။
- * ရဲရင့်မှုမှာ အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်များကို အတုယူကြပါ။
- * မညီသည့်အလုပ်ကိုပဲ လုပ်လုပ်၊ လုပ်ခရ၍ လုပ်ခြင်း မဖြစ်ပါစေနှင့်။ အလုပ်လုပ်၍ လုပ်ခရခြင်းသာဖြစ်ပါစေ။
- * ရက်ကောင်း၊ မကောင်းဆိုတာ လူပေါ်မှာ မူတည်၏။ လူကောင်း၊ မကောင်း စိတ်ပေါ်မှာ မူတည်၏။ စိတ်ကောင်းလျှင် လူကောင်းဖြစ်၍၊ လူကောင်းလျှင် ရက်ကောင်းဖြစ်ပါသည်။

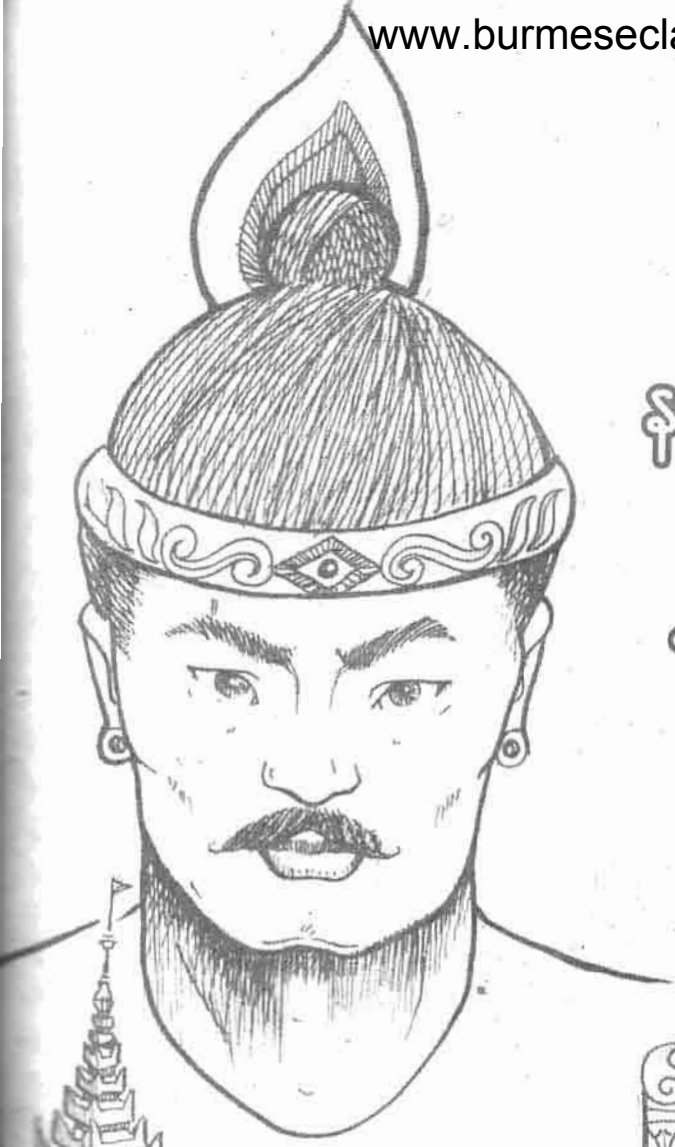
တပည့်ဥဇ္ဈာန်မှူး(လွိုင်လင်)

အောင်မြင်တော်မူခဲ့သော စာမေးပွဲများ
ပထမငယ်တန်း၊ ပထမလတ်တန်း၊ ပထမကြီးတန်း၊
ဓမ္မာစရိယတန်း၊
ရုပ်စောက်မြို့ပနယ်၊ ဝိနယာဒိနဂ္ဂဟ စာမေးပွဲ၌ မူလ

လူသားဘဝဖြင့်
နတ်ပြည်ရောက်ရသူ၏
အံ့ဩဖွယ်ဒါန

တက္ကသိုလ် သျှင်သီရိ
(ဓမ္မာစရိယ၊ ဘီအေ)

ဗာရာဏသီပြည်ဝယ် “ဓမ္မိက ပဏ္ဍိတ” အမည်ရှိသော မင်းသည် မင်းကျင့်တရား ဆယ်ပါး၊ သင်္ဂဟတရား လေးပါး နှင့်အညီ မင်းပြုသည်။ ထိုမင်း၏ ဖိနပ်ကား သုခမ္မာအမည် ရှိ၍ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်သည်။

တစ်နေ့တွင် မင်းကြီးသည် အလှူကြီး ပေးလှူလို သော ဆန္ဒဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် လက်သမားတို့ကို ခေါ်ဆောင် ကာ မြို့လယ်၌ အလှူမဏ္ဍပ်ကြီးတစ်ဆောင်ကို တည် ဆောက်စေသည်။

မဏ္ဍပ်ကြီးဆောက်လုပ်ပြီးစီးသောအခါ လက်သမား တို့ကို အဝတ်တန်ဆာ ဥစ္စာရွှေငွေတို့ကို ပေးခဲ့သည်။

ဆောက်လုပ်ထားသော အလှူမဏ္ဍပ်ကို ကြည့်ရှုရန် အတွက် အမတ်ပေါင်း ခြံရံလျက် နန်းတော်မှ ထွက်ခွာလာ ခဲ့သည်။ မဏ္ဍပ်ကို မြင်တွေ့ရသောအခါ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက် လှသည်ဖြစ်၍ အမတ်တို့ကို...

“အမတ်တို့... ကျွန်ုပ်၏ အလှူမဏ္ဍပ်သည် ရှုကြည့် စဖွယ်ရှိပါ၏။ မွန်မြတ်တင့်တယ် အဖွယ်ရှိပါသည်။ ထိုမဏ္ဍပ် ၌ အလှူကြီးကို ပေးလှူလိုပါ၏။ လူအပေါင်းအား ဂုရက် တိတိ အလှူကို ပေးလှူပါအံ့”

ဟု ပြောကြားလေသည်။

ထိုနောက် မြို့ကို စည်လည်စေ၍ မင်းကြီးကိုယ်တိုင် လူတို့အား အလှူကို ပေးလှူသည်။

“အနာဂတ်ကာလ၌ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်အတွက် အယုတ်အလတ် အမြတ်မရွေး အလှူကို ပေးလှူပါ၏။ အလိုရှိသမျှ အလှူခံတော်မူကြပါလော့”

ဟု ဆုတောင်းမှု ပြုလေသည်။

လူအပေါင်းတို့သည် နေ့စဉ် မဏ္ဍပ်သို့ လာရောက်၍ အလှူခံကြသည်။ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ မင်းကြီးသည် အလှူကြီးဖြစ်သော ပရိဘောဂ(အသုံးအဆောင်)အလှူကို ပေးလှူလေသည်။ ထိုအလှူပေးမှုကြောင့် မင်းကြီးကိုယ်တိုင် ကြက်သီးမွေးညင်းထသည်။ မဟာပထဝီမြေကြီးသည် တုန် လှုပ်လေသည်။ မြို့တော်တစ်ခုလုံး အနန်းအနန်းကျက်ကျက် တစ်ခဲနက်သောအသံများ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ထိုအခါ သိကြားမင်း၏ ဘုံဗိမာန်သည် ပူသောအခြင်း အရာကို ပြုလာသည်။ သိကြားမင်းသည် လူလောကကို ကြည့်ရှုသော် ထို ဓမ္မိက ပဏ္ဍိတမင်းကြီး၏ ကြီးစွာသော ပရိဘောဂအလှူအကြောင်းကို သိ၍...

“ယခုအခါ ဓမ္မိက ပဏ္ဍိတမင်းသည် လူအပေါင်းတို့ အား အလှူကြီးကို ပေးလှူသဖြင့် နောင်အခါ၌ ဘုရားစင်စစ် ကေနိဖြစ်လတ္တံ့။ ငါသည် ယခုအခါ၌ လူပြည်သို့ သွား၍ ထိုမင်းအား နတ်ပြည်သို့ ခေါ်ဆောင်ပြအံ့”

ဟု ကြံစည်ပြီးလျှင် ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် ပြီးသော ရထားကို စီရင် ဖန်ဆင်း၍ ထိုရထားကို စီးကာ လူပြည် သို့ ဆင်းလာပြီးလျှင် မင်းကြီး၏ အလှူမဏ္ဍပ်အရှေ့ဘက် ၌ ရပ်တည်နေလေသည်။

မင်းကြီးသည် ထိုနတ်ရထားဗိမာန်ကို မြင်၍...

“ကျွန်ုပ်ရှေ့မှောက်၌ ရောက်ရှိလာသော ဗိမာန်ရှင်ကား အဘယ်သူနည်း။ အဘယ်အမည်ရှိ၍ အဘယ်အတွက် ကြောင့် ဤအရပ်သို့ ရောက်လာပါသနည်း”

ဟု မေးသည်။

“အရှင်မင်းမြတ်... ကျွန်ုပ်ကား ရှေးဘဝက ပြုခဲ့သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကြောင့်ဖြစ်သော သိကြားမင်းဖြစ်ပါသည်။ သင် မင်းကြီးကို နတ်ပြည်သို့ ကြွရောက်ရန် ဖိတ်ကြားဖို့ ရောက်လာပါသည်။ အရှင်မင်းမြတ်... သင်သည် ဘုရားဆု ကို ပန်လျက် ယခုအလှူကြီးကို ပေး၍ မဟာပထဝီမြေကြီး ကို တုန်လှုပ်စေသည်မှာ နောင်အခါ ကေနိစင်စစ် ဘုရားဖြစ် လတ္တံ့။ ကျွန်ုပ်သည် သင် မင်းကြီး အလှူပေးခြင်းကို ဝမ်း မြောက်နှစ်သက်၍ ဤအရပ်သို့ လာပါသည်။ အရှင်မင်းမြတ် သည် ရထားပေါ်သို့ တက်၍ နတ်ပြည်သို့ လိုက်ပါပါလော့”

“ကောင်းပါပြီ အရှင်သိကြားမင်း”

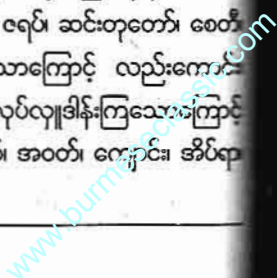

ဓမ္မိက ပဏ္ဍိတမင်းကြီးသည် သိကြားမင်း၏ ရထား ပေါ်သို့ တက်စီးကာ နတ်ပြည်သို့ လိုက်သွားလေသည်။ နတ်ပြည်သို့ ရောက်သောအခါ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် ဆန်းကြယ် သော ရွှေဖြင့်ပြီးသော ဗိမာန်ပေါင်းများစွာကို တွေ့ရသဖြင့် သိကြားမင်းကို...

“အရှင်သိကြားမင်း... ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် ဆန်းကြယ် သော ဤရွှေဗိမာန်တို့ကို ရကြကုန်သည်ကား အဘယ် ကောင်းမှုကြောင့် ဖြစ်ပါသနည်း”

ဟု မေးသည်။

“အရှင်မင်းကြီး... ဤနတ်တို့သည် ဘုရား၊ သံဃာ စသည်တို့အား ကျောင်း၊ ကန်၊ ဇရပ်၊ ဆင်းတုတော်၊ စေတီ၊ ဗောဓိပင်တို့ကို လှူဒါန်းကြသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဇရပ်၊ တံတားတို့ကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းကြသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ထမင်း၊ အဖျော်၊ အဝတ်၊ ကျောင်း၊ အိပ်ရာ

နေရာတို့ကို လှူခဲ့သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ တံခွန်၊
 ထုက္ကာ၊ ထီး၊ တောင်ဝှေးတို့ကို လှူခဲ့သောကြောင့် လည်း
 ကောင်း၊ ပန်းကန်ခွက်ယောက်၊ သစ်သား၊ ဒန်ပူ၊ ရေတို့ကို
 ပေးလှူခဲ့သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဆီမီး၊ အမွှေးတိုင်၊
 နန်းနံ့သာတို့ကို ပေးလှူခဲ့သောကြောင့် လည်းကောင်း။
 သီရိကုမ္ဘာရှင်၊ သံပုံစေတီ၊ တည်ဆောက်မှု ပေးလှူခဲ့သော
 ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဖိနပ်၊ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၊
 ဝတ္ထု၊ ဥစ္စာရွှေငွေ၊ စပါး၊ ဘောဇဉ်တို့ကို ပေးလှူခဲ့သော
 ကြောင့် လည်းကောင်း ဤမည်သော ဘုံဗိမာန်အသီးသီးကို
 ဆိုခံစားကြရပါသည်။ အရှင်းမင်းမြတ် နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော
 ဤဘုံဗိမာန်တို့ဝယ် စိတ်အလိုရှိသမျှ နေပါလော့”

“အရှင်သိကြားမင်း... ဤယာဉ်ရထားနှင့် ဥစ္စာစည်း
 စိမ့်တို့ ပြည့်စုံနေခြင်းသည် သူတစ်ပါးတို့ လှူဒါန်းခဲ့သော
 အလှူကြောင့် ပြည့်စုံနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သူတစ်ပါး၏
 အလှူကြောင့် ရသော စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို ကျွန်ုပ် အလို
 ရှိမိ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ကောင်းမှုပြု၍ ရရှိသော စည်းစိမ်
 ဥစ္စာ ဘုံဗိမာန်ကိုသာ အလိုရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် လှူပြည်
 နှင့် ပြန်၍ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာတို့ကို ဆောက်တည်ပြုလုပ်
 ပြုစုပါမည်။ ကိုယ်တိုင်ပြုမှသာ နောင်အခါ ပူပန်ခြင်း ကင်းရပါ
 မည်။ မိမိကိုယ်တိုင်ပြုသော စည်းစိမ်ဖြင့်သာ သင် သိကြား
 မင်းထံ လာနေလိုပါသည်။”

သိကြားမင်းသည် ဓမ္မိက ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါး၏ စကားကို
 ကြားရသောအခါ များစွာနှစ်သက် သဘောကျသည်ဖြစ်၍
 ဤစည်းစိမ်နှင့်တကွ နတ်ပြည်မှ လှူပြည်သို့ မင်းကြီး
 မှ ပြန်လည်ပို့ပေးလေသည်။

အမတ်များနှင့် လူအများတို့သည် ဓမ္မိကပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါး
 မှ ပြန်ရောက်လာသည်ကို သိကြ၍ မင်း၏ နန်းတော်ရပ်ပြင်
 မှ ဝေးရောက်ရှိလာကြသည်။ မင်းကြီးသည် ပရိသတ်

အမတ်နှင့် လူအများတို့... နတ်ပြည်၌ ရွှေဖြင့်ပြီး
 ဖိနပ်သည် အရောင်တလက်လက် ပြီးပြီးပြန်ပြန်
 စည်းစိမ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဖျော်ဖြေမှု အဆိုအက
 လည်းကောင်း တင့်တယ်လှလေ၏။

နတ်အများတို့ မွေ့လျော်အောင် ဖျော်ဖြေနေသော
 နတ်သမီးအပေါင်း သာယာလှ၍ နတ်သမီးအပေါင်း
 နေရာသည်မှာလည်း တင့်တယ်လှပလှပါ၏။

ဥစ္စာရွှေငွေ အထွေထွေပြည့်စုံမှုတို့ဖြင့် ထွန်းလင်း

တောက်ပလျက် နတ်ဥယျာဉ်၊ ရေကန်တို့ဖြင့် ဝန်းရံထား
 သော နတ်ဘုံ၊ နတ်နန်း၊ ပြာသာဒ်တို့သည်လည်း တင့်တယ်
 လှပလှပါသည်။

လိုရာဟူသမျှ အားလုံးရသော ပဒေသာမင်းတို့၏
 ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်း နတ်တို့အတွက် ဖျော်ဖြေဖွယ်ဖြစ်ပါ
 ၏။

ကုသိုလ်ကောင်းမှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ဝါဂွမ်း၊
 အဝတ်အထည် စသော ဝတ်စုံ ပဒေသာပင်တို့ဖြင့်လည်း
 တင့်တယ်လှပလှပါ၏။

နတ်မြို့တော်၌ နားထောင်ဖွယ်ကောင်းသော သာယာ
 ညဉ့်ပျောင်းဖွယ် နတ်တူရိယာသံတို့သည် အပြိုင်နေပါသည်။

မိမိတို့၏ ကောင်းမှုအဟုန်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော
 ပုလဲ၊ ပတ္တမြား စသော ရတနာတန်ဆာတို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ အစားအစာတို့သည် လည်းကောင်း နတ်တို့ပြည်
 ဝယ် ပေါများ ပြည့်စုံကြပါ၏။

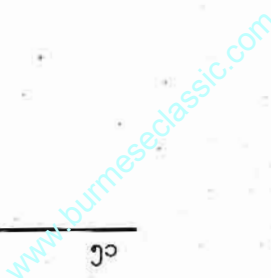
ဟု နတ်ပြည်၏ အတွေ့အကြုံများကို ဓမ္မိကပုဂ္ဂိုလ်
 က မိန့်ကြား ပြောပြသောအခါ မင်းအမတ်များနှင့် ပြည်သူ
 ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်
 ရှိကြကာ ကောင်းမှုတို့ကို ပြုလုပ်ရန် စိတ်ဆုံးဖြတ်ကြပြီး
 ကောင်းမှုအမျိုးမျိုးတို့ကို ပြုလုပ်ကြလေသည်။

ထိုသူတို့သည် သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ နတ်ပြည်သို့
 ရောက်ကြပြီး နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစား၊ စံစားကြရတော့
 သတည်း။

အာဒိတ္တဂ္ဂ၊ ဓမ္မိကပုဂ္ဂိုလ် တတက

တက္ကသိုလ်သျှင်သီရိ(ဓမ္မာစရိယ၊ ဘိဇ္ဇာ)

တစ်နိုင်ငံတော်

SUE
HTAT
AUNG

နိုင်ငံတော်
ပြန်လှေ့ရအောင်

ဗုဒ္ဓနှင့် သူဌေး

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် သာဝတ္ထိပြည်၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌ ညီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူလျက်ရှိသည်။ “ဗိဇ္ဇာလပါဒက” သူဌေးလည်း သာဝတ္ထိပြည်၌ပင် သူ၏ အိမ်၌ နေထိုင် နေထိုင်လျက်ရှိသည်။ ယင်းသို့ တစ်ခြားတည်း၌ အတူနေထိုင် သော ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်နှင့် ဗိဇ္ဇာလပါဒက သူဌေးတို့၏ ဆုံဆည်း နေ့ကာလ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာဖြစ်သည်။ ဤ၌ အနည်းငယ် ဆော်ပြပါမည်။

ဆွမ်းအလှူခံ ပင့်လျှောက်ခြင်း

အခါတစ်ပါး၌ သာဝတ္ထိ မြို့သူမြို့သားတို့သည် အစု အဖွဲ့ပြု၍ အလှူဒါနပေးလှူကြ၏။ ထိုအခါ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် သည် သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား ကရုဏာမေတ္တာဖြင့် အနု နောဒနာတရား ဟောကြား ချီးမြှင့်တော်မူသည်။

သာဝတ္ထိမြို့ကား ဇေတဝန်ကျောင်း၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း၊ သော သာသနိက အဆောက်အအုံတို့ဖြင့် ကြီးကျယ်ခမ်း နားလှက် အလွန်ကျက်သရေရှိသောမြို့ ဖြစ်သည်။ ဘုရား အိမ်ကား ကျောင်းဒါယကာ၊ ဆွမ်းအလှူရှင်၊ သင်္ကန်းအလှူ ရှင် ကျောင်းအလှူရှင်၊ ဆေးအလှူရှင် စသော အလှူရှင် သူတော်စင်တို့ စုဝေးနေထိုင်ရာ၊ ကုသိုလ်ပန်း ပွင့်လန်း ဖွားမြင်ရာဖြစ်၍ ပညာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ နှစ်ခြိုက် ပျော်မွေ့ရာ ဖြစ်သည်။

ယခုအခါ ထိုမြို့၌ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် တရားဟောကြား တော်မူခြင်းဖြစ်သည်။ ပညာရှိ သူဌေး၊ သူကြွယ်၊ သူဆင်းရဲ စသော အယုတ်အလတ် အမြတ်မရွေး လာရောက် တရား အယူကြသဖြင့် ပရိသတ် စုံလင်သော တရားပွဲဖြစ်သည်။

တရားပွဲဖြင့်လျှင် ပညာရှိ ယောက်ျားတစ်ယောက်သည် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ဟောကြားသောတရား ကြားနာရ၍ ကြည်ညို နှစ်သက်သဖြင့် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အား -

“အရှင်မြတ်ဘုရား... နက်ဖြန် တပည့်တော်၏ ဆွမ်း အလှူခံတော်မူပါ ဘုရား”

ဟု လျှောက်ထားသည်။
ထိုအခါ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်က -

“အဘယ်မျှ အရေအတွက်ရှိသော ရဟန်းတို့ဖြင့် အလှူခံသနည်း”

ဟု မေးရာ...
“အရှင်မြတ်ဘုရား... အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့ဖြင့်

အလိုရှိပါသည် ဘုရား”

ဟု လျှောက်ထားသည်။
ဤမျှဖြင့် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အား ဆွမ်းအလှူခံ ပင့်လျှောက် ခြင်းဆိုင်ရာ ဆောင်ရွက်မှု ပြီးစီးအောင်မြင်ပါသည်။

နိဗ္ဗာန်ဆော်

လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူး၌ စိတ်ဝင်စားသော ပညာရှိ အမျိုးသားသည် ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်း သံဃာ အား နက်ဖြန်ခါ ဆွမ်းကပ်လှူ ပူဇော်ရန် လျှောက်ထားခဲ့ သည့်အကြောင်း မြို့မိမြို့မ၊ ရပ်မိရပ်ဖတို့ထံ ချဉ်းကပ်၍...

“အို... မိခင်၊ ဖခင်တို့... အကျွန်ုပ်သည် နက်ဖြန် ကောင်းမှုဖြစ်စေဖို့အတွက် ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်း သံဃာအား ပင့်ဖိတ်အပ်ပါပြီ။ ဘဝကောင်းကျိုး မျှော်လင့် တောင့်တ၍ တတ်စွမ်းသမျှ လှူဒါန်းကြကုန်လော့။ ယာဂ ဆွမ်း စီမံရန် ဆန် စသည်တို့ကို ယူဆောင်လာကြလော့။ တစ်နေရာတည်း ပြုအပ်သော အလှူပစ္စည်း၌ စုပေါင်း လှူဒါန်းကြကုန်အံ့”

ဟု နိုးဆော် ပန်ကြားသည်။

အကျိုးဆောင် ပညာရှိ ယောက်ျားကား ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ၏ တရားတော်၌ အလွန်ကြည်ညိုနှစ်သက်၍ မိမိကိုယ်တိုင် လည်း လှူမည်။ သူတစ်ပါးတို့ကိုလည်း လှူစေရန် တိုက် တွန်း စည်းရုံးသည်။ သိုက်သိုက်မြိုက်မြိုက် စည်းလုံးညီညွတ် စွာဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ စုပေါင်းလှူဒါန်းခြင်းလည်း ဖြစ် စေလိုသည်။ အားလုံး ကုသိုလ်ဖြစ်ထွန်း တိုးပွားစေလိုသော ဆန္ဒလည်း ရှိသည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်အား ဂုဏ်သိက္ခာ ထိခိုက် ညှိုးနွမ်းစေလိုသော ညံ့ဖျင်းစိတ်လည်း ကင်းရှင်း သည်။ စိတ်ထားမြင့်မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ဆော် အကျိုးဆောင် ဖြစ်သည်။

သို့သော် အကျိုးဆောင် နိဗ္ဗာန်ဆော်၏ ဆောင်ရွက်မှု ကို မနှစ်သက်သူကား ဗိဇ္ဇာလပါဒက(ကြောင်ခြေရာ)သူဌေး ဖြစ်သည်။ ထိုသူဌေးသည် သူ၏ ပစ္စည်းယုတ်လျော့ခြင်း၊ စွန့်လွှတ်ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်၍ မနှစ်သက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ စင်စစ် ကပ်စေးနဲဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့ကြောင့် အကျိုးဆောင် ဒါယကာ သူ၏ စီးပွားရေး ဈေးဆိုင်အနီး ရောက်လာလျှင်...

“ဤသူကား မနိုင်ဝန်ကို ထမ်း၏။ သူတစ်ဦးတည်း တတ်စွမ်းသမျှ လှူလျှင် ပြီးလျှက်နှင့် အခြားလူတို့ကို ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးဖြစ်စေဘိ၏”

ဟု ဗျစ်တောက်ဗျစ်တောက် ရေရွတ်ကာ အပျက်

ဒေါသထွက်၏။

ထိုစဉ် နိဗ္ဗာန်ဆော် ပုဂ္ဂိုလ် သူထံသို့ ဆိုက်ဆိုက် ဗြူကံဗြူကံရောက်လာ၏။ ထိုအခါ ဗိဇ္ဇာလပါဒက စဉ်းစား၏။ သူဌေးကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်လျက် တစ်စုံတစ်ခုမျှ မလှူဒါန်းလျှင် ကဲ့ရဲ့ခံရဖွယ်ဖြစ်၏။ ကဲ့ရဲ့ခံရခြင်းကိုကား စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့၏။ ထို့ကြောင့် ကဲ့ရဲ့ခံရခြင်း လွတ်ကင်းစေရန် ရည်ရွယ်၍ လက်ဖျစ်လက်သုံးချောင်း (လက်မ၊ လက်ညှိုး၊ လက်ခလယ်)ဖြင့် ဆန်းအနည်းငယ် ယူဆောင်ကာ ပေးလှူ၏။ ထို့အတူ ပဲလွန်း၊ ပဲနောက်တို့ကိုလည်း လက်သုံးချောင်းဖြင့် ယူဆောင်ကာ အနည်းငယ်သာ ပေးလှူ၏။

ယင်းသို့ လက်သုံးချောင်းဖြင့် ယူဆောင် လှူဒါန်းသော် ဆန်း၊ ပဲလွန်း၊ ပဲနောက်တို့၌ ကြောင်ခြေရာကဲ့သို့ လက်သုံးချောင်းရာ အရေးအကြောင်းဖြစ်၍ ကျန်ခဲ့၏။ ထိုသို့ ကြောင်ခြေရာကဲ့သို့ အရေးအကြောင်းဖြစ်ရုံမျှ ဆန်း၊ ပဲလွန်း၊ ပဲနောက်တို့ကို အနည်းငယ်သာ လှူဒါန်းသောကြောင့် ထိုသူဌေးကို “ကြောင်ခြေရာ (ဗိဇ္ဇာလ- ကြောင်၊ ပါဒက- ခြေရာ)သူဌေး” ဟု ခေါ်ဝေါ်ရာမှ စ၍ “ကြောင်ခြေရာ သူဌေး” ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဆီ၊ ထောပတ်၊ တင်လဲတို့ကို လှူဒါန်းရာ၌လည်း ဆီပေါက်အနည်းငယ်ကျရုံမျှသာ ဖြစ်စေ၍ ပေးလှူ၏။

အကျိုးဆောင် နိဗ္ဗာန်ဆော် ဒါယကာသည် ထို ဗိဇ္ဇာလပါဒက(ကြောင်ခြေရာ)သူဌေး လှူဒါန်းသော ဆန်း၊ ပဲလွန်း၊ ပဲနောက်၊ ဆီ၊ ထောပတ်၊ တင်လဲတို့ကို အခြားအလှူရှင်တို့ လှူသော လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့နှင့် မရောနှောဘဲ သီးခြားယူဆောင်သည်။

ထိုအခြင်းအရာကို ဗိဇ္ဇာလပါဒက(ကြောင်ခြေရာ) သူဌေးကြီးသည် စေ့စပ်သေချာစွာ ကြည့်ရှု၍...

“ဤသူကား အခြားအလှူရှင်တို့ လှူသော ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ကိုမူ တစ်ပေါင်းတည်းပြု၍ ယူဆောင်၏။ မိမိလှူသော ဆန်း၊ ပဲလွန်း၊ ပဲနောက်၊ ဆီ၊ ထောပတ်၊ တင်လဲ အနည်းငယ်တို့ကိုကား သီးခြားယူဆောင်၏။ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြုသနည်း”

ဟု အကြံဖြစ်သဖြင့် အလုပ်အကျွေး လုလင်ငယ် တစ်ယောက်အား အကျိုးဆောင် နိဗ္ဗာန်ဆော် ဒါယကာ၏ အပြုအမူကို သေချာစွာ လိုက်လံ စုံစမ်းကြည့်ရှုပြီးလျှင် ဆောင်ရွက်မှုအလုံးစုံကို ပြန်ကြားပြောဆိုလော့ဟု မှာကြားစေလွှတ်သည်။

အကျိုးဆောင် ဒါယကာသည် လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများ

စုပေါင်းထားရှိရာ အလှူမဏ္ဍပ်ရောက်လျှင် ဗိဇ္ဇာလပါဒက (ကြောင်ခြေရာ)သူဌေးလှူသော ဆန်း၊ ပဲလွန်း၊ စသည်တို့ကို အခြားအလှူရှင်တို့ လှူဒါန်းထားသော ဆန်း၊ ပဲလွန်း၊ စသည်တို့၌ တစ်စေ့စီ တစ်စေ့စီ လိုက်၍ထည့်သည်။ ပဲလွန်း၊ ပဲနောက်တို့ကိုလည်း ထိုအတူပင် ထည့်သည်။ ဆီ၊ ထောပတ်၊ တင်လဲတို့ကိုလည်း အခြားဆီအိုးတို့၌ တစ်ပေါက်စီ တစ်ပေါက်စီပင် အစုံအစေ့ လိုက်၍ထည့်သည်။

နိဗ္ဗာန်ဆော် အကျိုးဆောင် ဒါယကာ၏ ဤသို့ ပြုမူဟန်ကား ထူးခြားသည်ဟု ထင်ရသည်။ ရှေးယခင်တို့၌ ဤသို့ပြုသည့် အစဉ်အလာမရှိ။ လျှို့ဝှက်ချက် ပါဝင်သည်ဟု ထင်မှတ်ဖွယ်ရာဖြစ်သည်။ သူ၏ သဘောထား၊ ရည်ရွယ်ချက်အမှန် သိရဖို့ကား စောသေးသည်။ ခေတ္တစောင့်ရလိမ့် ဦးမည်။

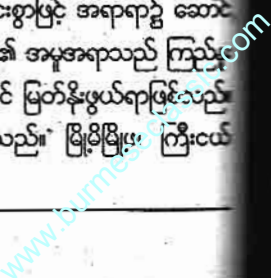
ယနေ့ကား ဘုရားအမျိုးရှိသော ရဟန်း သံဃာတို့အား ဆွမ်းဆက်ကပ်သော အလှူမင်္ဂလာနေ့ဖြစ်သည်။

ဗိဇ္ဇာလပါဒက သူဌေးကြီးသည် အလုပ်အကျွေးလူငယ် ပြောကြားသဖြင့် အကျိုးဆောင် ဒါယကာ၏ ဆောင်ရွက်မှု အလုံးစုံကို သိပြီးဖြစ်သည်။

ဗိဇ္ဇာလပါဒက သူဌေးသည် အကျိုးဆောင် ဒါယကာ၏ ဆောင်ရွက်မှုတို့ကို ကျေနပ်နှစ်သက်ခြင်း မရှိ။ အဓိပ္ပာယ်ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မထင်ရှား။ အမျိုးမျိုးထင်ရ မြင်ရသည်။ ဇဝေဇဝါဖြစ်ရသည်။ သူ၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိခိုက်စေမည်လော့ဟု အတွေးဝင်ကာ အမျက်ဒေါသလည်း ဖြစ်ပွားလျက် ရှိသည်။

“အကယ်၍သာ နိဗ္ဗာန်ဆော် ဒါယကာသည် ပရိသတ်အလယ်၌ ငါ၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုအံ့၊ ငါ၏ နာမည်ကို ပြောဆိုကာမျှ၌ပင် နိဗ္ဗာန်ဆော်ကို ဓားဖြင့် ထိုးသတ် သေကြေပျက်စီးစေအံ့” ဟု ကြီးဝါးကာ ဓားမြှောင်ကို ပုခုံးအဝတ်ကြား၌ ဖွဲ့ချည်၍ ဆွမ်းအလှူပွဲ ကျင်းပရာ မဏ္ဍပ်သို့ တွေဝေခိုက်မဲစွာ လာရောက်သည်။

နိဗ္ဗာန်ဆော် အကျိုးဆောင် ပညာရှိကား ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့၏။ ဘုရားအမျိုးရှိသော ရဟန်း သံဃာအား သက္ကဋ္ဌဂါရဝဖြင့် အလေးအမြတ် ဆည်းကပ် လုပ်ကျွေး၏။ အပြောအဆို၊ အပြုအမူ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းစွာဖြင့် အရာရာ၌ ဆောင်ရွက်သော အကျိုးဆောင် ပညာရှိ၏ အမူအရာသည် ကြည့်ရှုနှစ်သက်ဖွယ်ရာဖြစ်သည်။ ချစ်ခင် မြတ်နိုးဖွယ်ရာဖြစ်သည်လေးစား ယုံကြည်ဖွယ်ရာဖြစ်သည်။ မြို့မိမြို့ဖူး ကြီးငယ်

ရွယ်လတ် ပရိသတ်အပေါင်းတို့လည်း နိဗ္ဗာန်ဆောင် အကျိုးဆောင် ပညာရှိ၏ ဆောင်ရွက်မှုတို့ကို ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ ကျေနပ် လက်ခံကြသည်။

ဗိဇ္ဇာလပါဒက တစ်ယောက်သာလျှင် “ငါ၏ ဂုဏ်သိက္ခာ ထိခိုက်စေသော ကျေးဇူးမဲ့ စကားဖွင့်ဟခဲ့သော် နိဗ္ဗာန်ဆော်အား အသေသတ်အံ့” ဟူသော လျှို့ဝှက်အကြံဖြင့် ပုဆိုးအဝတ်ကြား ဖွဲ့ချည်ထားသော ဓားမြှောင်ကို လက်ယာလက်ဖြင့် တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာတည်း။

အများအကျိုးအတွက် ဆောင်ရွက်ရာ၌ သတိပြုဖွယ်ရာဖြစ်သည်။ ကောင်းကျိုးကိုယ်စီ ရရှိစေရန် ဖြူစင်မြင်မြတ်သောစိတ်ဖြင့် ဆောင်ရွက်သော်လည်း အားလုံး လက်ခံကြိုက်နှစ်သက်သည်ဟု တစ်ထစ်ချ မမှတ်သင့်။ မနှစ်သက်သူလည်း ရှိနိုင်ကြောင်း သတိပြုရသည်။

နိဗ္ဗာန်ဆော်၏ လျှောက်ထားချက်

နိဗ္ဗာန်ဆော် ပညာရှိ ဒါယကာသည် ဘုရားအမှူးရှိသော သံယာတော်များအား ဆွမ်းလှူ ပူဇော်ပွဲ ဆည်းကပ် ထုပ်ကျွေးပြီးလျှင် ရိုသေစွာ ရှိခိုးကန်တော့၍... “အတုမရှိ ဘုန်းတန်ခိုးရှင်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်မြတ်ဘုရား... တပည့်တော်သည် လူအများကို နှီးဆော်စည်းရုံး၍ ဤဆွမ်းခဲဖွယ်တို့ကို ကပ်လှူ ပူဇော်ပါသည် ဘုရား။ ထိုအလှူ၌ အလှူရှင်တို့သည် စွမ်းအားအလျောက် အနည်းအများပါဝင်၍ ဆန်၊ ပဲနောက်၊ ပဲလွန်း၊ ဆီ၊ ထောပတ်၊ ဆင်လဲ စသည်တို့ကို လှူဒါန်းကြပါသည် ဘုရား။ အလုံးစုံသော အလှူရှင်တို့အား အကျိုးထူး၊ အကျိုးမြတ် အညီအမျှခံစားခွင့် ရရှိကြပါစေ ဘုရား။”

ဟု လျှောက်ထားသည်။

ထိုစကားကြားလျှင် ဗိဇ္ဇာလပါဒက သူဌေးသည်... “ဗိဇ္ဇာလပါဒက သူဌေးကား လက်ဖျစ်(လက်သုံး) ချောင်းဖြင့် ဆန်၊ ဆီ၊ ပဲလွန်း၊ ပဲနောက် စသည်တို့ကို လှူထား၏”

ဟု ပရိသတ်အလယ်၌ ငါ့အမည်ကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုသောအခါ ထိုသူအား အသေသတ်အံ့ဟူသော ညံ့ဖျင်းစိတ်ဖြင့် နှိပ်စားလာခဲ့သည်။

ဤနိဗ္ဗာန်ဆော် ပညာရှိကား အားလုံးသောသူတို့ကို နှိပ်စက်ခြင်းအားဖြင့်... “အချို့ အလှူရှင်တို့သည် ပြည်တောင်း စသည်ဖြင့်

ခြင်၍ ပေးလှူကြ၏။ အချို့ အလှူရှင်တို့သည် လက်သုံးချောင်းဖြင့် ယူ၍ ပေးလှူကြ၏။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား အကျိုးထူး၊ အကျိုးမြတ် အညီအမျှဖြစ်ကြပါစေ”

ဟု ဆိုဘိ၏။

နိဗ္ဗာန်ဆော် ပညာရှိ စကားသည် ဖြောင့်မတ် တည်ကြည်၍ ဣန္ဒြေ သိက္ခာရှိခြင်းအရာ၌ သက်ဝင်စေသဖြင့် မြင်မြတ် မှန်ကန်ခြင်း၊ ဂုဏ်ရှိသော ဂန္ဓဝင် မှတ်တမ်းဝင် အနှစ်သာရ စကားဖြစ်သည်။

သူတစ်ပါးအကျိုး ရှေးရှု စည်းရုံးခြင်း ဟူ၍လည်း အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ရသည်။ အခြားပုဂ္ဂိုလ်အား ဂုဏ်သိက္ခာထိခိုက်စေလိုသော အခြင်းရာ လက္ခဏာ မပါဝင်ခြင်းသည်လည်း နိဗ္ဗာန်ဆော်၏ အရည်အချင်းပြောင်ပြောက်သော အနှစ်သာရ စကားဖြစ်သည်။

ဗိဇ္ဇာလပါဒက သူဌေးသည် နိဗ္ဗာန်ဆော် ဒါယကာ၌ သူ၏ မိုက်မဲတွေ့စေိတ်ဖြင့် မှားယွင်းစွာ ထင်မြင်ခြင်း၊ မှားယွင်းစွာ ကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်၍ ဝေဒနာပြင်းစွာ ခံစားရလျက် ရှိသည်။

ဝန်ခံခြင်း

ဗိဇ္ဇာလပါဒက သူဌေးသည် အကယ်၍သာ လေးစားမြတ်နိုးအပ်သော သူတော်ကောင်း နိဗ္ဗာန်ဆော်အား မိမိ၏ မိုက်မဲတွေ့ဝေခြင်း၊ မှားယွင်းကျူးလွန်ခြင်းကို သည်းခံစေခြင်း၊ တောင်းပန်ခြင်း မပြုသော် ဒေဝဒဏ်(ဒေဝဒဏ္ဍ) ခံရအံ့ဟု စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့ကာ ဂနာမဗြိဇ္ဇ ကုန္ဒမြေမရ ဖြစ်နေရရှာသည်။

ထို့ကြောင့် ယင်းသို့ ခံစားနေရသော သောကဝေဒနာ ငြိမ်းအေးစေရန် ရင်တွင်းဖြစ် မေတ္တာ ဂါရဝဖြင့် နိမ့်ချမာန်လျှော့ ကန်တော့လို၍ အကျိုးဆောင် နိဗ္ဗာန်ဆော်အား-

“အို... အဆွေတော် လူကြီးမင်း၊ အကျွန်ုပ်အား သည်းခံပါလော့”

ဟု ချီးမြှ သိမ်မွေ့စွာ မြွက်ကြား တောင်းပန်သည်။

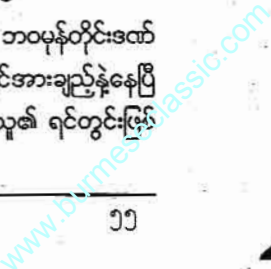
ထိုအခါ နိဗ္ဗာန်ဆော် ပညာရှိက -

“အဘယ့်ကြောင့် ဤသို့ ဆိုသနည်း”

ဟု မေးလျှင် ဗိဇ္ဇာလပါဒက သူဌေးက သူ၏ ညံ့ဖျင်းသော အပြုအမူနှင့် တွေဝေ မိုက်မဲသော ကြံစည်ခြင်းတို့ကို ကျိုးနွံသောအမူအရာဖြင့် မခြင်းမချန် ဖွင့်ဟ ဝန်ခံသည်။

အကုသိုလ်ခေါင်းဆောင်

စင်စစ်၊ ဗိဇ္ဇာလပါဒက သူဌေးကား ဘဝမုန်တိုင်းဒဏ်ခံရ၍ တက်ကြွ လန်းဆန်းခြင်း မရှိ။ အင်အားချည့်နေပြီ ဖြစ်သည်။ သူ့ဘဝ၌ အားကိုးရာဟူ၍ သူ၏ ရင်တွင်းဖြင့်

သူရသတ္တိသာလျှင် ဖြစ်သည်။ ဗိဇ္ဇာလပါဒက သူဌေးသည် လောဘာ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ဟူသော အကုသိုလ်ခေါင်းဆောင် တို့၏ ပူးတွဲ စစ်ဆင်မှုကြောင့် ဘဝမန်တိုင်း ကျရောက် ခံစားခဲ့ရသည်။

နိဗ္ဗာန်ဆော် အကျိုးဆောင် အလျှင် ပုဂ္ဂိုလ် ကြွရောက် သည့်အခါ သူ့၌ စွဲကပ်နေသော “လောဘ” ၏ ငြိငြင်မှု ကြောင့် ဖြူစင်မြင်မြတ်သော “သဒ္ဓါ” ဖြစ်ခွင့် ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် အလျှင် ပုဂ္ဂိုလ်အား ဆန့် . ဆီ၊ ပဲတို့ကို ရက်ရက်ရောရော လျှာဒါန်းရန် အင်အားမရှိ ဖြစ်ရသည်။ လက်ဖျစ်(လက်သုံးချောင်း)ဖြင့်သာ မဖွယ်မရာ လျှာဒါန်းခဲ့ ၍ သေးသိမ်ညံ့ဖျင်းသော အလျှာဒါန်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

အကယ်၍သာ မိမိပစ္စည်းဥစ္စာ၌ စွဲလမ်းတပ်မက်ခြင်း “လောဘ” ပြင်းထန်စွာ စိုးမိုးခြင်း မခံခဲ့ရသော် အကျိုး ဆောင် အလျှင် အိယကာ၏ လက်ဝယ်သို့ လျှာဖွယ်ဝတ္ထုတို့ ကို ကိုယ်ထိလက်ရောက် ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ လျှာဖြစ်ခဲ့ရာ၏။ သို့သော် လောဘကြောင့် လျှာခွင့်မရခဲ့။

“လောဘ” ဖြစ်ခြင်း၊ စွဲကပ်ခံရခြင်း၊ စိုးမိုးခံရခြင်းကား “မောဟ” ကြောင့် ဖြစ်သည်။ မောဟသည် လင်းလက် တောက်ပခြင်းကို ဖြတ်တောက်တတ်သည်။ တွေဝေမိုက်မဲ ခြင်းကို ကြီးပွားဖွံ့ဖြိုးစေတတ်သည်။ မကောင်းရာသို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ရောက်စေရန် လမ်းညွှန်တတ်သည်။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာဖြစ်ခွင့်ဟူသမျှတို့ကို ဖျက်ဆီးခြေမှုန်း

တတ်သည်။ လောဘဖြစ်ခြင်းကို အလွယ်တကူ ခွင့်ပြုတတ် သည်။

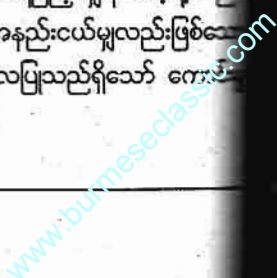
စင်စစ် “မောဟ” ကြောင့် “လောဘ” ဖြစ်ရသည်။ လောဘဖြစ်သော် “ဒေါသ” ဖြစ်ရန် လွယ်ကူသည်။ အကယ် ၍သာ ဗိဇ္ဇာလပါဒက သူဌေးသည် ပစ္စည်းဥစ္စာ၌ တွယ်တာ ငြိကပ်ခြင်းလောဘ မဖြစ်ခဲ့သော်၊ ဒေါသဖြစ်ရန် ခက်ခဲမည်။ ဒေါသ မဖြစ်ခဲ့သော် ညံ့ဖျင်းစွာ ပြုမှုခြင်း၊ ကြံစည်ခြင်းတို့ကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းပြီး ဖြစ်သည်။ စင်စစ် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတို့ကား အကုသိုလ်ခေါင်းဆောင်များ ဖြစ်သည်။ အကုသိုလ်ခေါင်းဆောင်တို့ ပူးပေါင်းကြံစည်ခြင်း ခံရပြီးဆိုလျှင် အတိဒုက္ခရောက်ပြီဟူ၍ မှတ်ရမည်။

ဗိဇ္ဇာလပါဒက သူဌေးသည် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ဟူသော အကုသိုလ်ခေါင်းဆောင်တို့ ဝင်ရောက် နှောင့်ယှက် မှုကြောင့် သူ၏ ဘဝတစ်ကွေ့၌ ကမောက်ကမ ဖြစ်ခြင်း တို့နှင့် ဆုံစည်းကြုံတွေ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဗိဇ္ဇာလ ပါဒက သူဌေးကား ရဲရင့်ခြင်း သူရသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသည်။ စင်စစ် သူ၏ဘဝ နံချာညံ့ဖျင်း မိုက်မဲများယွင်းခြင်းအရာ၌ ခေတ္တကျရောက်ခဲ့ရသည်။ သို့သော် မိုက်မဲများယွင်းပြီဖြစ် ကြောင်း သိလျှင်သိချမ်း။ သူ့ဘဝကို လျင်မြန်စွာ ကယ် တင်နိုင်ခဲ့သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ အမှားကျူးလွန်ခြင်းကို အမှားကျူးလွန်ကြောင်း ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ဖွင့်ဟဝန် ဖြစ်သည်။ တောင်းပန် ဝန်ချသည်။ နိဗ္ဗာန်ဆော် ဒါယကာ၏ ခြေရင်း၌ ရိုသေစွာ တပ်ဝပ်လျက် ကန်တော့သည်။ ဤ သည်ပင် ဗိဇ္ဇာလပါဒက သူဌေး၏ သူရသတ္တိဖြစ်သည်။ ဤ သူရသတ္တိဖြင့် သူ၏ ဘဝကို ကယ်တင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သောတာပတ္တိဖိုလ်

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် နိဗ္ဗာန်ဆော် အကျိုးဆောင် ဒါယကာ နှင့် ဗိဇ္ဇာလပါဒက သူဌေးတို့၏ ထူးခြားသော အမှုအရာတို့ ကို မြင်တော်မူ၍ စိစစ်မေးမြန်းပြီးလျှင် ဤတရား ဟောကြား တော်မူသည်။

“ဒါယကာ သူဌေး... အနည်းငယ်လျှင်ဖြင့် ပြုအပ် သော ကုသိုလ်ကံသည် အကျိုးပေးသောအားဖြင့် ကုသိုလ် ရှင်ထံသို့ မရောက်လာလတ္တံ့ဟု ကောင်းမှုကို မထေမဲ့မြင် မထင်မမှတ်ရာ။ ရေတစ်ပေါက်... တစ်ပေါက်ကျခြင်းဖြင့် ကြီးစွာသော အိုးကြီးသည်ပင် ရေပြည့်လှုံ့ရသကဲ့သို့၊ ပညာ ရှိသည် အနည်းငယ်... အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကို ပွားများစေမှု လုံ့လပြုသည်ရှိသော် ကေး... ဖြင့် ပြည့်စုံရသည်ပင်တည်း။”

ဗုဒ္ဓ၏ ဤတရားအဆုံး၌ ဗိဇ္ဇာလပါဒက သူဌေးသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်ရသတည်း။

ကြောင်ခြေရာနှင့် သောတာပန်

ဗိဇ္ဇာလပါဒက(ကြောင်ခြေရာ)သူဌေးသည် ဆန်၊ ပဲ၊ ဓား၊ ပဲနောက်တို့ကို လက်သုံးချောင်းဖြင့် ကြောင်ခြေရာကဲ့သို့ အရေးအကြောင်းထင်ရုံမျှ ဖြစ်စေလျက် ယူဆောင်၍ နိဗ္ဗာန်ခေတ် အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်၏ လက်ဝယ်သို့ ကိုယ်ထိ ထက်ရောက် ပေးကမ်းလှူဒါန်းပါသည်။

တစ်ဖန် ယင်းသို့ လှူဒါန်းခြင်းသည် သေးသိမ်ညံ့ဖျင်းသော ပြက်ရယ်ပြုဖွယ်ရာ အလှူဖြစ်ကြောင်း ကိုယ်တိုင်ပင် ထင်စားဆင်ခြင် အသိဝင်သည်။

တစ်ဖန် ယင်းသို့ လက်သုံးချောင်းဖြင့် လှူဒါန်းကြောင်း နိဗ္ဗာန်ခေတ် အလယ်၌ နာမည်ထုတ်ဖော် ဖွင့်ဟပြောဆိုခဲ့သော နိဗ္ဗာန်ခေတ် ဒါယကာအား ဓားဖြင့် ထိုးသတ်ရန် အမြှောင်ကဲ့သို့ ပုဆိုးအဝတ်ကြား၌ သိုဝှက်ယူဆောင်၍ အလှူမဏ္ဍပ်၌ လာခဲ့သည်။

ဆွမ်းကပ်လှူပွဲသို့ ရောက်သော် နိဗ္ဗာန်ခေတ် ဒါယကာ၏ ဆောင်ရွက်မှုသည် အလွန်မြင့်မြတ် စင်ကြယ်ကြောင်း၊ ညာရုံ ပီသကြောင်း၊ ဆင်းရဲချမ်းသာမရွေး ကောင်းကျိုး နှစ်သာရရှိစေမှု ရှေးရှုဆောင်ရွက်ကြောင်း ထင်ရှားစွာ သိရသည်။

ထိုအခါ ဗိဇ္ဇာလပါဒက သူဌေးသည် "ငါ မှားပြီ" ဟု ဆင်တရဲလာသည်။ စင်စစ် အမှားကို အမှားဟူ၍ သိမြင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ သိမြင်ခြင်းသည် သူ့အား အထူးအထူးပေးပြုခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ကြောက်မက်ဖွယ် အမှားကို ဆုတ်ခွာခြင်း ရှင်းလင်းသုတ်သင်ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဗိဇ္ဇာလပါဒက သူဌေးသည် တွေဝေ နောက်ကျသော နည်းစဉ်စဉ်ကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းပြီးလျှင် နိဗ္ဗာန်ခေတ် အကျိုးဆောင် ဒါယကာ၏ ရှေးမှောက်၌ ကျိုးနွံတုပ်ဝပ်ကာ အားပေးသောစိတ်ဖြင့် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စေလျက် မသိမသိမာ မိုက်မဲခြင်းကြောင့် ပြုခဲ့၊ ကြံစည်ခဲ့သည်တို့ကို ခြုံငုံမချန် ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း ဖွင့်ဟ ဝန်ခံ၍ တောင်းပန် တောင်းဆိုသည်။

စင်စစ် အမှားကို အမှားဟူ၍ သိလျှင်သိချင်း ဖွင့်ဟ ဝန်ခံခြင်းသည် ကောင်းမြတ်ရာသို့ ရှေးရှု ဦးတည်ခြင်းဖြစ်၍ ညာရုံ သူတော်ကောင်းတို့၌ တွေ့မြင်ရသော သူရသတ္တိ ဖြစ်သည်။

အပြစ်ကို အပြစ်အားလျော်စွာ သည်းခံစေရန် ဝန်ချ

တောင်းပန်ခြင်းသည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းသော သူရဲကောင်းစိတ်ဖြစ်၍ ချီးကျူးဖွယ်ရာဖြစ်သည်။

ဒေါသ၊ မာန်မာန် ထွေးစွန့်၍ ခြေသုတ်ပုဆိုး မြွေစွယ် ကျိုးကဲ့သို့ စိတ်ကို ထိန်းသိမ်း နှိမ်ချလျက် အမှားကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ဖွင့်ဆိုကာ တုပ်ဝပ် ကန်တော့ခြင်းသည် ချီးကျူးဖွယ်ရာဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓကိုယ်တိုင် စိစစ်မေးမြန်းသောအခါ တွေဝေမိုက်မဲမှု ဖြစ်စဉ်တို့ကို အမှန်အတိုင်းဝန်ခံ ဖွင့်ဟ လျှောက်ထားခြင်းသည် လေးစားဖွယ်ရာဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓ တရားဟောကြား ချီးမြှင့်ရာဝယ် တရားတော်၌ သမာဓိသွင်း၍ ကြည်လင်သော အာရုံဖြင့် နာယူမှတ်သား ပွားများခြင်းသည် သာဓုခေါ်ဖွယ်ရာဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓ တရားဟောကြားခြင်း ပြီးဆုံးလတ်သော် တရားတော်၌ အာရုံစိုက်၍ ရှုမှတ်ပွားများခြင်းကြောင့် ရအပ်သော အကျိုးကား သောတာပတ္တိဖိုလ်ဖြစ်၍ ကြည်ညိုဖွယ်ရာတည်း။

ဗိဇ္ဇာလပါဒက(ကြောင်ခြေရာ)သူဌေး၏ ဘဝတွင် အခါအခွင့်မသင့်၍ အမည်းစက်များ စွန်းထင်းခဲ့သော်လည်း သန့်ရှင်းစွာ ဆေးကြောသုတ်သင်ခြင်း၊ အမှတ်တမ်းဖြစ်ခဲ့သော "ဒေါသ" ကို ကြီးပွားတောက်လောင်ခြင်း မဖြစ်စေမူ၍ လျင်မြန်စွာ ငြိမ်းအေးစေခြင်း၊ ဗုဒ္ဓ စိစစ်မေးမြန်းသောအခါ မှန်ကန်စွာ ဖွင့်ဟ လျှောက်ထားခြင်း၊ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အား ကြည်ညိုစွာ ဆည်းကပ် ပူးမြော်ခြင်း၊ ဗုဒ္ဓတရားတော်ကို ယုံကြည်လေးစားစွာ နာယူမှတ်ခြင်းတို့ကြောင့် အရည်အသွေးရင့်ကျက်သော သူတော်ကောင်းဖြစ်ရပြီးလျှင် ဆည်းပူးခဲ့ရသော ပါရမီတို့၏ ခွင့်ပြုချက်ကြောင့် သောတာပတ္တိဖိုလ် ရရှိခြင်းဖြစ်၍ ကြောင်ခြေရာနှင့် သောတာပန် ထိုက်တန် သင့်လျော်ကြောင်း ဂုဏ်ပြု ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

(ဗိဇ္ဇာလပါဒက ဝတ္ထု ဓမ္မပဒ၊ ၄၊ ၂)။

* * *

နိဗ္ဗာန်

အပါယ်ဘေးမှ ကင်းဝေးချမ်းသာစေသော

ဘုရားရှင်တိုင်း၏ အဆုံးအမဩဝါဒ

မင်းကြည်ဖြူ

ပါတီမောက် ဒေသနာတော်

“လူ့ပြည်လူ့ရွာရောက်လာကြသူများ... တို့ပြန်လျှင် ဘာယူသွားမယ် စဉ်းစားလို့ထား” ဟူသော ပညာရှိ သူတော် ကောင်းတို့၏ သတိပေး နှိုးဆော်ချက်ကို သတိပြု ဆင်ခြင် သင့်ပါသည်။ လူအများစုသည် မိမိတို့၏ ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာ မှုကို အစပြု ရှာဖွေရင်း အတ္တတွင်း၌ မေ့လျော့စွာ သက်ဆင်းနေကြသည်က များ၏။

အတ္တတွင်း၌ သက်ဆင်းနေမိကြသဖြင့် ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန်မာနတရားတို့နှင့်ပင် ရောထွေးယှက်ထင်နေမိ ကြ၏။ အတ္တပုံးလွှမ်းနေသဖြင့် သတိတရား မေ့လျော့ကာ အသိတရားများ ခန်းခြောက်နေ၏။ နေ့ညပြောင်းလဲခြင်း သဘောတရားကိုပင် ဆင်ခြင်မှု ကင်းဝေးနေတတ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်ရာ အတ္တ၏ ရှေ့ဆောင်မှုဖြင့် ဒုစရိုက်တရားများကို ပြစ်မှားကျူးလွန်ကြကာ အပါယ်လမ်းသို့ ခြေဦးတည်စိသည် ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။

တကယ်တမ်းမှာမူ လူသည် လောက၌ အသိဉာဏ် အရှိဆုံး၊ ဉာဏ်ရည်အမြင့်မားဆုံးသော သတ္တဝါလည်း ဖြစ် ၏။ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိရန်မှာလည်း လူ့ဘဝကို ရရှိမှ ဖြစ်၏။ လူ့ဘဝသည် အမြိုက်နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာရွှေ့ပြည်သို့ လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဆင်းရဲအပေါင်းတို့ ပြည့်စုံရာ အပါယ် ငရဲသို့ လည်းကောင်း သွားလိုရာ သွားရောက်နိုင်သည့် လမ်းခွ ဆုံဖြစ်လေ၏။

သို့ဖြစ်ရာ သံသရာဝင်ဆင်းရဲဒုက္ခအပေါင်းတို့ ဆုံစည်း ရာ အပါယ်ငရဲသို့ မကျရောက်ကြစေရန်နှင့် ချမ်းသာသုခ ပြည့်ဝရာ နိဗ္ဗာန်ရွှေ့ပြည်မြတ်သို့ ရောက်ရှိစေရန်အလိုတူ လည်း လမ်းမှန် ညွှန်ပြပေးသည့် ဘုရားရှင်တို့၏ အဆုံးအမ ဒေသနာတရားတော်များကို လေးလေးစားစား လိုက်နာ ဆောင်ရွက်သင့်ကြပါ၏။

အလှူဟူသမျှ တရားတော်အလှူသည် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သကဲ့သို့၊ အရသာဟူသမျှတွင်လည်း တရားတော်၏ အရသာသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။ ထိုနည်းတူစွာ မွေ့လျော် ခြင်းဟူသမျှတွင်လည်း တရား၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် အမြတ် ဆုံးဖြစ်ပါ၏။ တရားစောင့်သူကို တရားက ပြန်လည်စောင့် ရှောက်မည်မှာလည်း ဧကန်အမှန်ပင် ဖြစ်ပါပေ၏။

အဆုံးအမတော်ကြီး (၃)ပါး

ပထမ ဂါထာတော်

- (၁) ခန္တီပရမံ တပေါ ကိတိက္ခာ - လွန်ချုပ်တည်းဟူသော သည်းခံခြင်းသည် အလွန်မွန်မြတ်သောအကျင့်တည်း။
- (၂) နိဗ္ဗာနံ ပရမံ ဝဒန္တိဗုဒ္ဓါ - နိဗ္ဗာန်တရားကို အမြတ်ဆုံး ဟူ၍ ဘုရားရှင်တို့ ဟောတော်မူကုန်၏။
- (၃) နဟိပဗ္ဗဇိတော ပရူပယာတိ - သူတစ်ပါးကို သတ်သော သူသည် စိတ်အညစ်အကြေး နှင်ထုတ်သူမဟုတ်။
- (၄) နသမဏော ဟောတိ ပရုံစိဟေဌသန္တော - သူတစ်ပါး ကို ညှဉ်းဆဲသောသူသည် မကောင်းမှုကို ငြိမ်းစေသူ မဟုတ်။

ဒုတိယ ဂါထာတော်

- (၅) သဗ္ဗပါပဿ အကရဏံ - မကောင်းမှု ဟူသမျှကို မပြုလုပ်ရာ။
- (၆) ကုသလဿ ဥပသမ္ပဒါ - ကောင်းမှုဟူသမျှကို ပြည့်စုံ စေရာ၏။
- (၇) သစိတ္တ ပရိယောဒပနံ - မိမိစိတ်ကို သန့်ရှင်းဖြူစင်စေ ရာ၏။

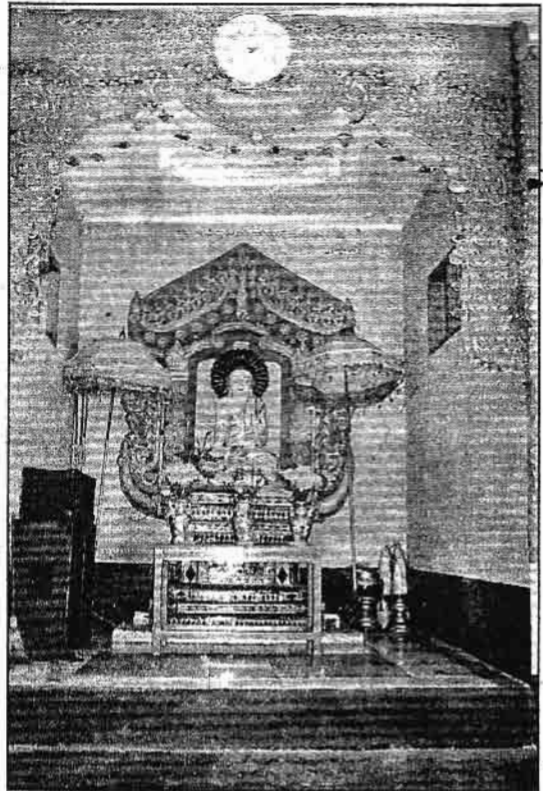
တတိယ ဂါထာတော်

- (၈) အနုပဝါဒေါ - သူတစ်ပါးကို မစွပ်စွဲ မပြစ်မှားရာ။
 - (၉) အနုပယာတော - သူတစ်ပါးကို မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်ရာ။
 - (၁၀) ပါတိမောက္ခ စသံဝရော - မြတ်သောသီလ၌ စောင့် စည်း လုံခြုံစေရာ၏။
 - (၁၁) မတ္တညုတာစ ဘတ္တသ္မိံ - စားသုံးဖွယ်၌ ပမာဏကို သိရာ၏။
 - (၁၂) ပန္နဉ္စသယနာသနံ - အစွန်အဖျားကျောင်းအိပ်ရာ၌ နေရာ၏။
 - (၁၃) အခိစိတ္တေစ အာယာဂေါ - ထူးမြတ်သောစိတ်၌ လွန်စွာ အားထုတ်ရာ၏။
- တေ မုဒ္ဓါနံ သာသနံ - ဤကား ဘုရားရှင်တို့၏ အဆုံးအမတော်ပေတည်း။ လိုက်နာကျင့်သုံး ဆောက်တည် ကြပါကုန်။

မင်းကြည်ဖြူ

ကိုးကား
- ဓမ္မသံဝေဂ၊ ဩဝါဒများ။
- ဒေါ်စန်းစန်းမေ၏ ဓမ္မပုဒာ။

သာဝတ္ထိမြို့ အင်းသာအရပ်မှ ဝိပုရားတူးဖော်နှင့် ဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်

မြမဇ္ဇူဝေ (ကျုံမဝေး)

မြန်မာပြည်၏ ကျက်သရေသည် ဗုဒ္ဓသာသနာထွန်း
ဆင်းပင်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာပြည်တွင်းရှိ မြို့
ရွာတိုင်း၌ သာသနာအမွေခံ စေတီ၊ ဘုရား၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်
တို့နှင့် အတင့်အတယ်လည်း ရှိနေကြပြန်ပါသည်။
ကျွန်မအနေဖြင့် ဘုရားဖူးခရီးသွား ဆောင်းပါးများကို
ရေးသားနေသူဖြစ်သည်နှင့် မြန်မာပြည်တွင်းသို့
ရောက်ရှိလာရမည့်အခါများလည်း မကြာခဏသွားလာဖြစ်ခဲ့ မြန်မာ
ပြည်၏ မြို့တော် နေပြည်တော်အတွင်းသို့ ရောက်ရှိနေခိုက်
နေပြည်တော် လယ်ဝေးမြို့နယ်၊ သာဝတ္ထိမြို့ကလေး၌ ရက်

ရည်စွာ နေချိန်တွင် ရှေးဟောင်းစေတီဘုရားများသို့ သွား
ရောက် ဖူးမြော်ခဲ့ရပါသည်။
သာဝတ္ထိမြို့သည် မီးရထားလမ်း၊ ကားလမ်းဆုံးရာ မြို့
ဖြစ်သည်နှင့် စီးပွားရေးကောင်းမွန်သော စိုက်ပျိုးရေးမြို့လေး
ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာပြည်တစ်ဝန်းလုံးမှ ရောင်းဝယ်ဖောက်
ကား ဈေးသည်များလည်း အခြေချ ရောင်းချမှု ကောင်းသော
မြို့ဖြစ်သောကြောင့် ရောင်းဝယ်သူ စည်ကားရာဟုလည်း
ဆိုနိုင်ပါသည်။
မြို့အလယ် စစ်ဆေးရေးဂိတ်ဟု ခေါ်သော ကားလမ်း

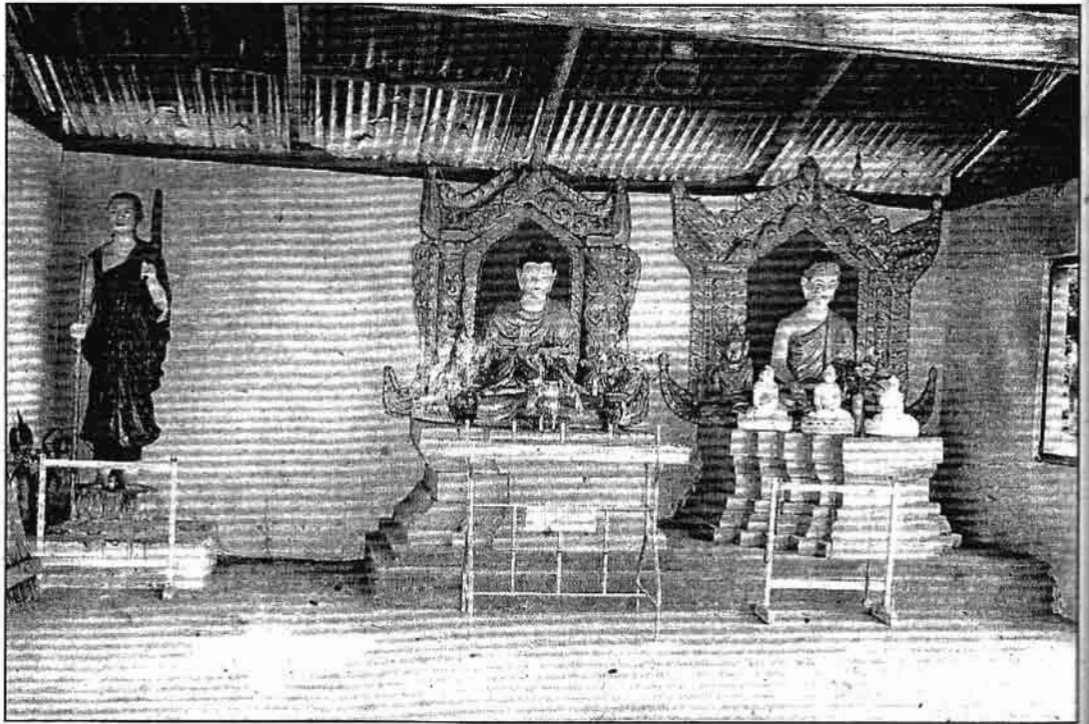

ဆေးရာ ဂိတ်အလွန်တွင် “အင်းသာရပ်” ဟု ခေါ်သော ရပ်ကွက်တစ်ခုရှိပါသည်။ ထိုအရပ်တွင် အမည်နာမဘွဲ့တွင် ထူးဆန်းသော စေတီတစ်ဆူရှိပါသည်။ စေတီ၏ ဘွဲ့မည်မှာ “မိဖုရားစေတီ” ဟု ခေါ်ကြောင်းနှင့် စေတီတည်ရာကို မိဖုရားကုန်းတော်ဟု ခေါ်သည်ဟု ဒေသခံများက ဆိုပါသည်။

စေတီတော်ကြီးတွင် ဘုရားပူးများ အခါမလပ် စည်ကားနေတတ်ပြီး ဒေသခံများအနေဖြင့် မိမိတို့ အလိုရှိအပ်သော ဆုပန်မှုများ ပြည့်စုံကြသဖြင့် “ဆုတောင်းပြည့်စေတီ”

အဂ္ဂမဟာ သဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ ဘဒ္ဒန္တပုတ္တိတ အရှင်သူမြတ်ထံ လျှောက်ထား မေးမြန်းရန်ဖြစ်၍ ဆရာတော် သီတင်းသုံးနေသောကျောင်းသို့ သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်၏ မိန့်ဆိုမှု စကားကြောင့် မှတ်သားခဲ့ရသော အကြောင်းများမှာ ဤသို့ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ တိုင်းပြည်ရေးရာအခြေအနေသည် ယိုးဒယားနှင့် စစ်မက်ဖြစ်ပွားနေချိန် မင်းကေရာဇ်မှာ အလောင်းမင်းတရား ဦးအောင်ဇေယျဖြစ်ပြီး မငြိမ်သက်သော

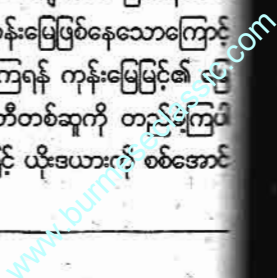

ဟုလည်း ခေါ်သည်ဟု ဆိုကြပြန်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မိဖုရားကုန်းတော်နှင့် ဤဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်၏ သမိုင်းဝင်ခဲ့သော အကြောင်းများကို စုံစမ်းမေးမြန်းရာ ပါးစပ်ရာဇဝင်လူကြီးသူမများ ပြောဆိုခဲ့သည့်အကြောင်းများသာ ရှိနေကြောင်း ပြောဆိုကြသဖြင့် သိမိသမျှ မြို့ခံ လူကြီးသူမများ၏ ဆိုစကားမှာလည်း ခိုင်လုံနိုင်ကြောင်းနှင့် သေချာစွာ စုံစမ်းမေးမြန်းလိုပါက သာဝတ္ထိမြို့၊ အင်းသာအရှေ့ကျောင်းဆရာတော်ထံ လျှောက်ထား မေးမြန်းသင့်သည်ဟု လမ်းညွှန်ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် သာဝတ္ထိမြို့၊ အင်းသာအရှေ့ကျောင်းဆရာတော်ကို စုံစမ်းလိုက်သောအခါ ဆရာတော်မှာ နိုင်ငံတော် သံဃနာယကအဖွဲ့ (၄၇)ပါး စုံညီအဖွဲ့ဝင် ဆရာတော်

အခြေအနေဖြစ်၍ မိဖုရားမောင်းမမိသံများနှင့်အတူ ပြေးပြေးလွှားလွှား စစ်ချီနေရာ စစ်ချီရာ လမ်းခုလတ် တစ်ခုဒေသ မြေပြန့်ကျယ်ကျယ် တောင်ကုန်းငယ်တွင် စခန်းချပြီး မိဖုရားများကို နားစေ၏။ မင်းကြီးအနေဖြင့် သားတော်ကြီးမောင်လောက်၊ သားတော်ငယ် မောင်ရွှေ(ဆင်ဖြူရှင်မင်းလောင်းလျာ)နှင့် အတူစစ်ချီခဲ့၏။

မိဖုရားများအနေဖြင့်လည်း စစ်ထွက်သူအတွက် အောင်ပါစေကြောင်း ဆုခြွေတောင်းချင်စိတ် ဖြစ်နေသော်လည်း စေတီဘုရားမရှိသော ကုန်းမြေဖြစ်နေသောကြောင့် တောင်းဆုကို အကြောင်းပြုနိုင်ကြရန် ကုန်းမြေမြင့်၏ လှေပြန်တစ်နေရာတွင် မြေစိုက်စေတီတစ်ဆူကို တည်ခဲ့ကြပါသည်။ ထိုအချိန် မင်းကြီးအနေဖြင့် ယိုးဒယားကို စစ်အောင်

နိုင်ခဲ့သော်လည်း ခရီးကြမ်းကြမ်း၊ စစ်ရေးပင်ပန်းမှုကြောင့် ငှက်ဖျားရောဂါဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး ကံတော်ကုန်ခဲ့ရပါသည်။

အချိန်ကာလ ကြာမြင့်လာသည်နှင့် မိဖုရားများ ကျန်ရစ်ခဲ့သော ကုန်းမြေသည် မင်းကြီး ပြန်အလာကို စောင့်ရင်း ဆုတောင်းပြည့်စေတီဘုရားကြီးတွင် ဆုတောင်း၊ ဆုခြေပြုမှုကြောင့် စစ်ကို အောင်သော်လည်း မင်းတရားကြီးမှာ ပြန်မလာဖြစ်ခဲ့ရသောကြောင့် ကုန်းတော်တွင် နေထိုင်ရင်း စောင့်နေမှုကို ကျောခိုင်းကာ တိုင်းနိုင်ငံသို့ ပြန်ခဲ့ကြလေသည်။ မိဖုရားတို့ အတ္တ စံမြန်းခဲ့ရာ ကုန်းမြေနှင့် စေတီတော်

မြေနှင့် စေတီတော်ကြီးမှာလည်း ရှေးယခင် မိဖုရားများ စံနေတော်မူခဲ့သည်ကို အစွဲပြု ခေါ်ခဲ့ကြသော "မိဖုရားကုန်း" အမည်နာမနှင့်ပင် တည်ရှိနေခဲ့ပါသည်။ စေတီတော်ကြီးကိုလည်း လာရောက်ဖူးမြော်ကြသူများ အဓိဋ္ဌာန်ပြုခြင်း အောင်မြင်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ အဓိဋ္ဌာန်အောင်သော ဆုတောင်းပြည့်စေတီဟုပင် ခေါ်ခဲ့ကြပါသည်။

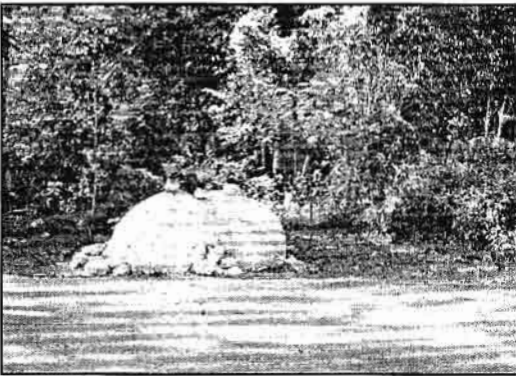
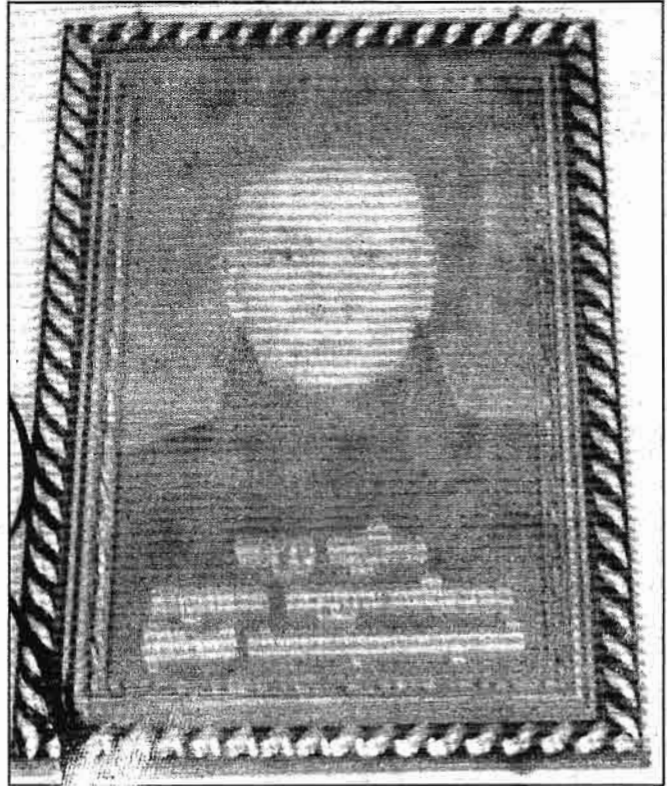
မိဖုရားကုန်းနှင့် စေတီတော်ကြီးအတွက် ထူးခြားမှုတစ်ခုကို ထပ်မံ တွေ့ရှိရသည်မှာ မိဖုရားကုန်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ကားလမ်းခြားသော မြေပြင်တွင် စေတီတည်စဉ်

ကြီးမှာလည်း ပိုင်ရှင်မဲ့ခဲ့ရပြီး နှစ်ကာလအတော်ကြာကြာ မြှုပ်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သူ မရှိ၊ အိုဟောင်းကာ တည်နေခဲ့သော်လည်း ကုန်းမြေကို မိဖုရားကုန်းစေတီတော်ကြီး ဆုတောင်းပြည့် မိဖုရားကုန်းစေတီ ဟူသော အမည်နှင့်အတူ တည်နေခဲ့သည်မှာ ယနေ့တိုင် ဖြစ်နေပါသည်။ စစ်ချိန်ရာ ခရီးလမ်းဖြစ်ခဲ့သော သာဝတ္ထိနယ်မြေသည် ခြည်းခြည်း လူနေအိမ်ခြေများဖြင့် ပြည့်စုံလာခဲ့ပြီး သာသနာကို ရိုသေလေးစားကြသော သူတော်စင်၊ သူတော်ဆောင်များ အဆင်ဆင်ထိန်းသိမ်းမှုဖြင့် တည်နေခဲ့ပါသည်။ နှစ်ကာလ နှစ်များစွာကို ဖြတ်သန်းခဲ့ပြီးသော ဤကုန်း

အခါက ကျောက်များပုံခဲ့ရာ ကျောက်ပုံအပိုင်းအစများသည် နှစ်ကာလလာသည်နှင့် ဖယ်မရ ရွှေ့ရနှင့် ကျောက်ပုံမှာလည်း ခိုင်မြဲသည်ထက် ခိုင်မြဲကာ အပုံလိုက်ဖြစ်နေရာ အင်းသာ အရပ်မှ လူအများက ထိုကျောက်ပုံကို ထုံးသုတ်ထား၏။ ထိုအခါ မြင်တွေ့ရသော ပုံသဏ္ဍာန်မှာ ဆင်ဖြူတော် တစ်ကောင်က မြေမှာ ဝပ်တွား၍ မိဖုရားကုန်းမှ စေတီတော်ကြီးအား ရိုခိုးနေဟန်ဖြစ်နေသည်ကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

သာဝတ္ထိပြည်၏ သာသနိက အမွေအနှစ်များသည် ထူးခြားဆန်းကြယ်ခြင်း၊ လျှို့ဝှက်နက်နဲခြင်း၊ ဆုတောင်းပြည့်

ခြင်းဟူသော အဖြာဖြာသော ထူးခြားမှုများနှင့် ပြည့်စုံနေသော်လည်း အချို့သော အကြောင်းအရာများသည် တိမ်မြုပ်နေသေးသည်ဟု ကျွန်မ ထင်မိပါသည်။ ဤတိမ်မြုပ်နေမှုများတွင် သမိုင်းဝင် ထင်ရှား စေတီဘုရားများလည်း ပါဝင်နေသောကြောင့် ဖော်ထုတ်သင့်သည်ဟု ထင်မိပါသည်။

ကျွန်မအနေဖြင့်လည်း ရောက်သည့်အချိန်အခါနှင့် ညီစွာ မေးမြန်းစုံစမ်း မှတ်မိသရွေ့ ရေးသားရသောကြောင့် လိုအပ်သည်များ ရှိနေမည်ဟု ထင်မိပါသည်။ သို့သော်လည်း ခရီးသွားဟန်လွှဲ စာတစ်ပုဒ်ဖြစ်လျှင် စုံစမ်းရကျိုးနပ်သည်ဟုသာ ယူဆမိပါသည်။ လိုအပ်သည်များကိုလည်း ဖြည့်စွက်နားလည်နိုင်ကြပါစေဟု ပန်ကြားအပ်ပါသည် ■

မြေခွေခွေ

ပိုခြမ်းမှု

- နိုင်ငံတော် သံဃနာယက ၄၇၀း စုံညီအဖွဲ့ဝင် ဆရာတော် အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မ ဇောတိကဇေ ဘဒ္ဒန္တပန္နိတ ဆရာတော် (အင်သာ အရှေ့ကျောင်းတိုက်၊ သာဝတ္ထိမြို့)၏ မိန့်ဆို ချက်ကို ပိုခြမ်းပါသည်။
- ဒေသခံများနှင့် စာရေးသူ တွေ့ဆုံမေးမြန်းမှု မှတ်တမ်းများ

ရွှေဘုံသာမဏိ ရုပ်ပွားတော်
ဝန်းတောင်း၊ ပြည်။

ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် ရွှေဘုံသာယာပုဂံစေတီတော် | ချစ်မင်းသူ |

ကျွန်တော်နှင့် ခင်ရာမင်ရာ စာရေးဆရာတစ်သိုက်
သည် ဘာသာရေးကိစ္စဖြင့် မကြာခဏ ခရီးထွက်ဖြစ်ကြ
သည်။ ကျွန်တော်က မပါမပြီး ပါရသည်ချည်းဖြစ်၏။
အကြောင်းမှာ ကျွန်တော်က ဂီတနှင့်ပါ နွယ်ယှက်သောသူ

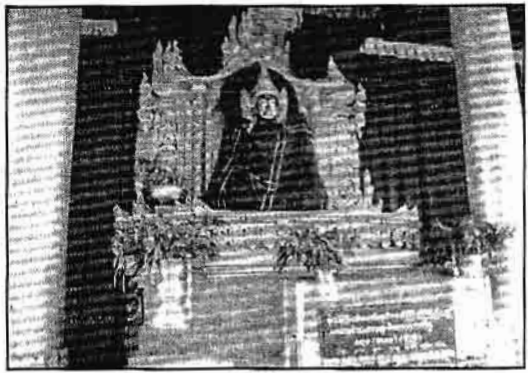
ဖြစ်၍ ဘုရားထီးတင်ပွဲ၊ ဝိဇာတပွဲ၊ ပဋ္ဌာန်းပွဲ စသည်များတွင်
ဂီတနှင့်ပါ ဖျော်ဖြေ တင်ဆက်ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။
ဤသို့ဖြင့် ပြည်မြို့ရှိ မရှိခဏ ဆရာတော်၏ ဝိဇာတဓမ္မေးနေ
ပွဲသို့ ဖိတ်ကြားခြင်းခံရသဖြင့် ကျွန်တော်အပါအဝင် ဆရာ

မောင်လွမ်းနွယ်(အောင်လံ)၊ ကောင်းမြတ်(ခရကေ)၊ ဆရာ
ဟိန်းဇေ၊ ဆရာမ မြနန်းရှင်၊ မြမဉ္ဇူဝေ (ကျမငေး)၊ ဝါဝါ
ထင်လင်းတို့သည် ထိုမွေးနေ့ပွဲကို ဆင်နွှဲရန် ပြည်သို့ သွား
ဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်။

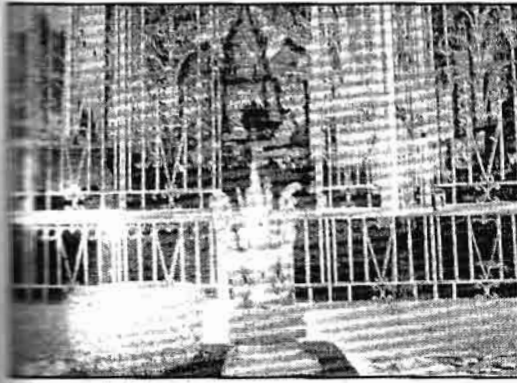
မရှိခဏ ဆရာတော်၏ မွေးနေ့ပွဲကို ဆင်နွှဲကြပြီးသည့်
နောက် ဆရာတော်မှ ပြည်မြို့ရှိ တန်ခိုးကြီးစေတီဘုရားများ
သို့ လိုက်လံ ပို့ဆောင်ပေးပါသည်။ ဦးစွာ ပြည်မြို့ရှိ တန်ခိုး
ကြီး ဆံတော်ရှင်စေတီတော်သို့ ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ကြပြီး
နောက် မရောက်ဘူးသေးသော ပြည်တစ်ဖက်ကမ်းရှိ ရှေး
ဟောင်းသမိုင်းဝင် ရွှေဘုံသာမန်စေတီတော်ကြီးသို့ လိုက်ပါ

လျင်မြန်စွာ ထိန်းသိမ်းမောင်းနှင်နိုင်သည့် ကားမောင်းသူ၏
စွမ်းရည်ကလည်း ချီးကျူးစရာတစ်ခုဖြစ်သည်။ မကြာမီ
အမြင့်အနိမ့်တို့ ရောပြွန်းသည့်ကြားမှ နောက်ဆုံး ရောဝတီ
မြစ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ရောက်ကာ မြစ်ကမ်းနှင့် မနီးမဝေးတွင်
တည်ထားသည့် သမိုင်းဝင် ရွှေဘုံသာမန်စေတီတော်မြတ်
ကြီးထံပါးသို့ ရောက်ရှိသွားပါတော့သည်။ ဦးစွာ ဘုရားကို
ကန်တော့ပြီးမှ ဂေါပကအဖွဲ့များနှင့် တွေ့ဆုံရာတွင် ရွှေဘုံသာ
မန်စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ သမိုင်းကို ရှင်းပြရုံသာမက၊
သမိုင်းစာအုပ်ကို ပေးကမ်းလိုက်သည့်အတွက် ဂေါပကအဖွဲ့

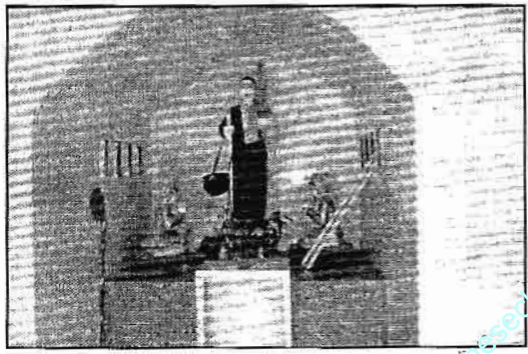
ဝင် ဦးတိုး၊ ဦးဝိုင်း၊ ဦးသန်းတင်၊ ဦးတင်ဝင်းတို့ကို အထူး
ကျေးဇူးတင်ရပါလေသည်။

ရွှေဘုံသာမန်စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ သမိုင်းကား
အထူးစိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလှပါသည်။ ရှေး မင်းကောင်း
မင်းမြတ်တို့၏ ဘုရားရှင်အပေါ် ထားသည့် သဒ္ဓါယုံကြည်မှု
သည်လည်း အလွန်အတုယူဖွယ်ကောင်းသည်ကို တွေ့ရပါ
သည်။ ထို့ပြင် ထိုမင်းကောင်းမင်းမြတ်တို့၏ သတ္တိစွမ်းပကား
ကိုလည်း ဤရွှေဘုံသာမန်သမိုင်းကို လေ့လာဖတ်ရှုရုံဖြင့်
သိနိုင်ရာသည်။ သမိုင်းကား ဤသို့တည်း။ မဟာသက္ကရာဇ်
၉၇ခုနှစ်တွင် ရက္ခပူရဓညဝတီ ရခိုင်ပြည်ကြီးတွင် ဓန္ဒသူရိယ
မင်းကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူကြောင်း ကြား

ဆောင်ပေးရန် ပူဆာသဖြင့် မိမိတို့ စိတ်တိုင်းကျ ပို့ဆောင်
ပေးပါသည်။ လမ်းခရီးတွင် ပြည်နှင့် ပန်းတောင်းကို ဆက်
ဆက်ထားသည့် နဝဒေးတံတားကို ဖြတ်သွားရသည်မှာ
ကြည့်ရှုချမ်းမြေ့လှပါသည်။ ရောဝတီမြစ်နှင့် ဘေးပတ်လည်
ပူဆာတောင်ရေမြေတို့မှာ ကြည့်မဝ ရှုမဝနိုင်အောင်
ကြည့်ရှုရပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ရွှေဘုံသာမန်စေတီတော် တည်ရှိရာသို့
ရောက်ရှိအကွေ့အကောက်တို့ဖြင့် သွားလာရသည်မှာလည်း
ပြည်ယားစရာတစ်ခုဖြစ်သည်။ ထိုအကွေ့အကောက်ကို

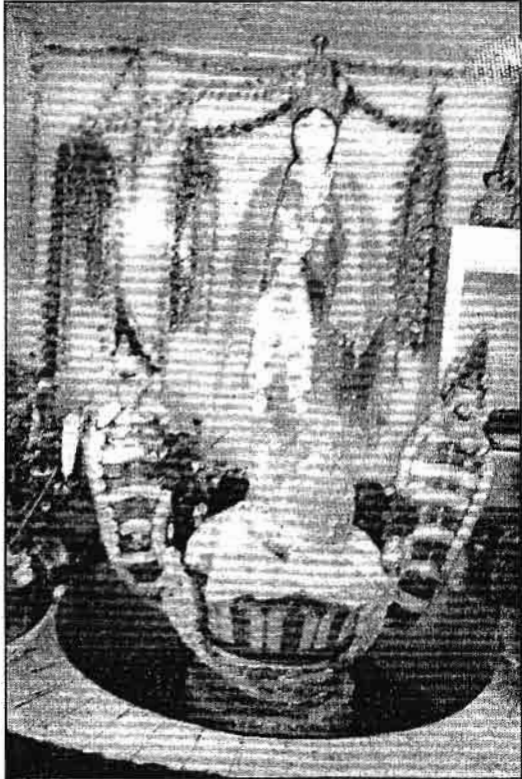

www.burmeseclassic.com

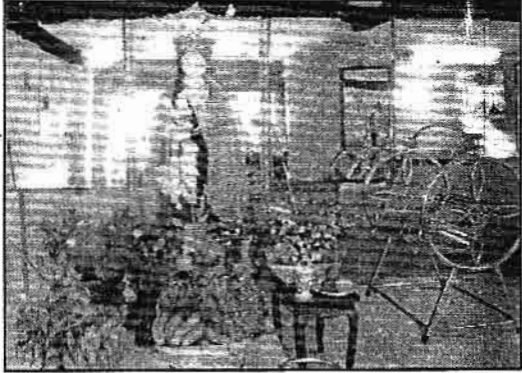
သိသောအခါ ဘုရားရှင်အား ရခိုင်ပြည်သို့ ကြွရောက်ပါရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြု ပင့်ဆောင်တော်မူပါသည်။

ဘုရားရှင်သည် သတ္တဝါများ၏ အကျိုးကို မြင်သောကြောင့် သက္ကရာဇ် ၁၂၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် ရခိုင်ပြည်နယ်၊ ကျောက်တော်တစ်ဖက်ကမ်းရှိ သေလာဂီရိ တောင်ထိပ်သို့ ရဟန္တာ ၅၀၀ ခြံရံလျက် ကြွလာတော်မူခဲ့သည်။ စန္ဒာသူရိယမင်းနှင့်တကွ ပြည်သူပြည်သားများက မြတ်စွာဘုရားသခင်နှင့် ရဟန္တာ ၅၀၀ တို့အား အထူးထူး ပူဇော်ကန်တော့ကြပြီး ဘုရားရှင် ပြန်လည်ကြွချီတော်မူမည်

ပြုစဉ် စန္ဒာသူရိယမင်းက မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်ပွားတော် ထားရစ်ခဲ့ပေးပါရန် လျှောက်ထား တောင်းပန်တော်မူပါသည်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကလည်း သာသနာတော်ထွန်းကား စည်ပင် ပြန့်ပွားဖွယ်ကို မြင်သဖြင့် ကိုယ်ပွားတော် ထားရစ်ခဲ့ရန် လိုက်လျော့တော်မူခဲ့ပါသည်။

စန္ဒာသူရိယမင်းသည် လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ထံမှ စုဆောင်းရရှိသည့် တန်ဖိုး ကိုးကုဋေခန့်ရှိ ရတနာ ၆၅တင်းကို ကျီချက်၍ ကိုယ်ပွားတော် သွန်းလုပ်စေခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ သွန်းလုပ်ခဲ့သည့် ရုပ်ပွားတော်မှာ မဟာမြတ်မုနိရုပ်ပွားတော်

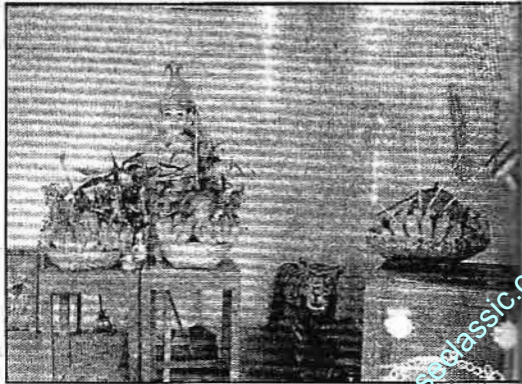

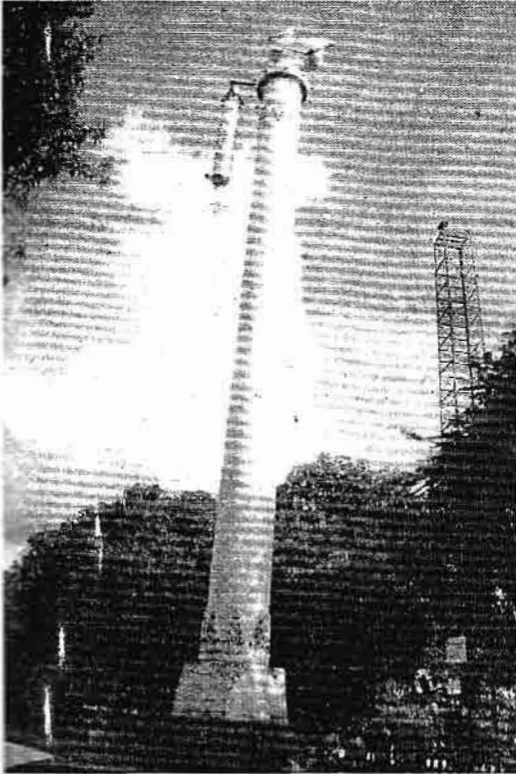
ပင် ဖြစ်သည်။ မဟာမြတ်မုနိဉာဏ်တော်မှာ ဥပေ ၆လက်မ ရှိပါသည်။ ထိုရုပ်ပွားတော်သွန်းလုပ်ရာမှ ပိုလှုံ့သော ရတနာများဖြင့် ညီတော်ကိုယ်ပွားများ သွန်းလုပ်စေခဲ့ရာ...

- (၁) ရှင်ကျော်မုနိ (ဉာဏ်တော် ၆ပေ၊ ၈လက်မ)
- (၂) ရွှေဘုံသာမုနိ (ဉာဏ်တော် ၅ပေ၊ ၄လက်မ)
- (၃) မာရ်အောင်မြင်မုနိ (ဉာဏ်တော် ၃ပေ၊ ၉လက်မ)

ဟူ၍ မုနိသုံးဆူ ထပ်မံရရှိခဲ့သည်ဟု သိရပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ကိုယ်ပွားတော် မဟာမုနိရုပ်ပွားတော် မြတ်ကြီးအား သရေခေတ္တရာခေတ် သုပညာနာဂရသိန္ဓုမင်းလက်ထက်တွင် တစ်ကြိမ်၊ ပုဂံအနော်ရထာမင်းစောလက်ထက်တွင် တစ်ကြိမ်၊ ပုဂံအလောင်းစည်သူမင်းကြီးလက်ထက်တွင် တစ်ကြိမ် ပင့်ဆောင်ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သော်လည်း မအောင်မြင်ခဲ့ပါ။

မဟာမုနိ ရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီးကို ပင့်ဆောင်ရာ၌ မဟာမုနိရုပ်ပွားတော်ကြီး၏ ပလ္လင်အောက်၌ "ငါ့မြတ်ဆရာဘဂဝါကို မည်သို့သော မင်းအပေါင်းမှ ပင့်ချီ၍ မရစေသတည်း။ နောင်ခါ ဘုန်းတော်ကြီးမား ငါကားဖြစ်ချေလျှင် ငါသာလျှင် ပင့်ဆောင်ကိုးကွယ်ခြင်းငှာ ရပါစေသတည်း" ဟူသော စန္ဒာသူရိယမင်းကြီး၏ ဆုတောင်းရွှေပေချပ် ပါရှိလေရာ မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီးကို မည်သူမျှ ပင့်

ဂန္ဓကုဋိတိုက်၌ ထားရစ်ခဲ့ပြီး မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီး နှင့်အတူ ရွှေဘုံသာမုနိနှင့် မာရ်အောင်မြင်မုနိတို့ကို တောတောင်အထပ်ထပ်ကို ဖြတ်ကျော်၍ ခက်ခဲလှစွာ နေပြည်တော် အမရပူရသို့ ပင့်ဆောင်တော်မူခဲ့ပါသည်။

လမ်းခုလတ် ပြည်တစ်ဖက်ကမ်းသို့အရောက်တွင် ခေတ္တ တပ်စခန်းချနေခိုက် ရခိုင်ပြည်သူ့ပြည်သားများ လိုက်ပါလာပြီး ရုပ်ပွားတော်အား ရခိုင်သို့ ပြန်လည်ပင့်ဆောင် ခွင့် တောင်းခဲ့ပါသည်။ အိမ်ရှေ့မင်းသားက ရခိုင်သို့ ပြန်လည် ပင့်ဆောင်ခြင်းကို ခွင့်မပြုဘဲ ယခု ရောက်ရှိနေသော တပ်စခန်းချရာနေရာတွင် ထားရှိပါကလည်း ရခိုင်ပြည်သူ့ ပြည်သားများသာမက၊ ဒေသခံ ပြည်သူ့ပြည်သားများလည်း ပူးမြော်ခွင့်ရမည်ဟုဆိုကာ ပြည်တစ်ဖက်ကမ်း ရွှေဘုံသာ စေတီတွင် ကိုယ်ပွားတော်တစ်ဆူ ထားရစ်ခဲ့ပါသည်။

မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီးနှင့် ညီတော် ကိုယ်ပွား တော်တစ်ဆူတို့အား နေပြည်တော်သို့ ဆက်လက်ပင့်ဆောင် ခဲ့ပြီး ၁၁၄၆ ခု၊ တပေါင်းလကွယ်နေ့တွင် နေပြည်တော်သို့ ရောက်ရှိပြီး နန်းတော်၏ အရှေ့မြောက်ယွန်းတွင် ယခု မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီး ကိန်းဝပ်ရာ စံကျောင်း

ဆောင်၍ မရနိုင်ခဲ့သည့် အဓိကအကြောင်းအချက်ဖြစ်လေ သည်။

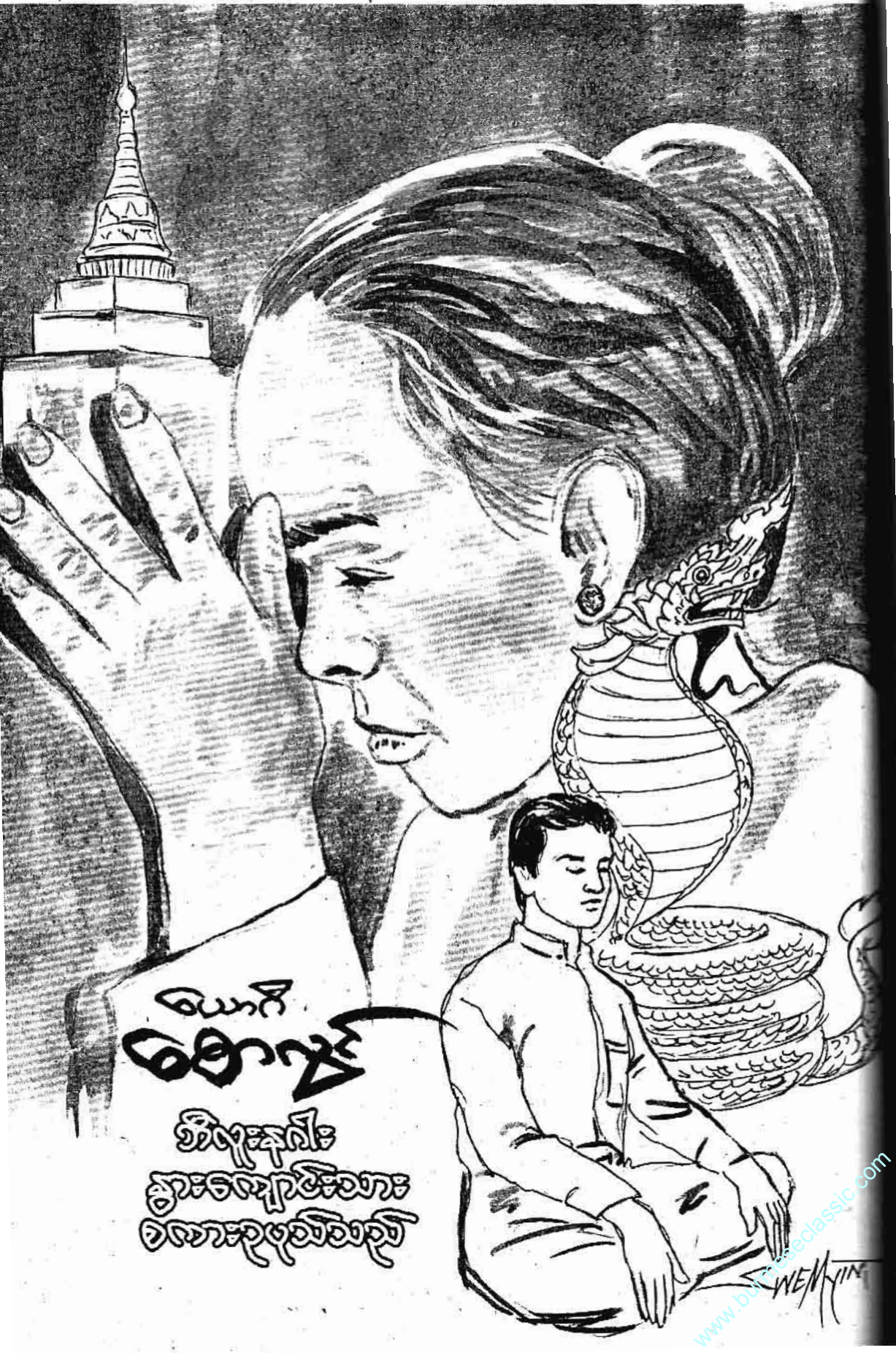
ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၄၆ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလ ဆန်း ၄ရက်၊ စနေနေ့တွင် အမရပူရ နေပြည်တော်တွင် နန်းစံတော်မူသော (ပဒုံမင်း) ဘိုးတော်မင်းတရားကြီးက ယင်း၏ သားတော် အိမ်ရှေ့ ဥပရာဇာသီဟသူရ မင်းသား အား ရခိုင်ပြည်သို့ သွားရောက်၍ သိမ်းပိုက်ရန် စေလွှတ် တော်မူသည်။ အိမ်ရှေ့မင်းသား သီဟသူရသည်လည်း ရန်သူ အပေါင်းတို့အား အနိုင်တိုက်ခိုက် အောင်မြင်သောအခါတွင် မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီးနှင့်တကွ ညီတော် မုနိရုပ်ပွား တော်များကို အိမ်ရှေ့မင်းကိုယ်တိုင် ၁၁၄၆ ခု၊ ပြာသိုလပြည့် ဆယ့် ၁၁ရက်နေ့၌ သွားရောက်ပင့်ဆောင်တော်မူခဲ့ပါသည်။

မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီးကို ပင့်ဆောင်ရာ၌ မဟာမုနိ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး၏ ပလ္လင်အောက်ရှိ စန္ဒာ သူရိယမင်းကြီး၏ ဆုတောင်းကို တွေ့ရလေရာ အိမ်ရှေ့ မင်းသား သီဟသူရသည် ဘဝဟောင်းတစ်ခုက စန္ဒာသူရိယ မင်းကြီးဖြစ်ခဲ့သောကြောင့်သာ မုနိတော်မြတ်များအား ပင့် ဆောင်နိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အိမ်ရှေ့စံ သီဟသူရမင်းသား သည် ရှင်ကျော်မုနိရုပ်ပွားတော်အား မူလ ကိန်းဝပ်စံပယ်ရာ

ဆောက်လုပ် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။ ဖော်ပြပါ ရွှေဘုံသာမုနိ ပြည်တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်ရှိပြီး ကိန်းဝပ် စံပယ်ရပုံမှာ ထူးခြားဆန်းပြားလှသည်ဖြစ်ရာ ထိုစေတီတော်မြတ်ကြီးကို သွားရောက်ဖူးမြော်ကြသူ အပေါင်းလည်း ထူးခြားမည်ကား အမှန်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။ ခုနစ်ရက်သားသမီးများ ကြုံကြိုက်ပါက ဝင်ရောက် ဖူးမြော် နိုင်ကြစေရန် ရည်သန်၍ ဤဆောင်းပါးကို ရေးသားပူဇော် ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။ ■

ရစ်မင်းသို့

သမား
မိမိ
 အိမ်ထောင်
 မှားလျှင်အိမ်ထောင်
 စတင်ပုံစံပုံစံ

WEN YIN

မိထွေးတော် ဂေါတမီ၏ သံယံက သင်္ကန်းဒါန

ဒါနကောင်းမှုသည် လောကီရေးကိစ္စ၌ သိကြားမင်း၊
သင်္ကန်းတံမင်းမှ အစ၊ စကြာဝတေးမင်းအဆုံး မင်းစည်းစိမ်
အလုံးကို အကျိုးပေးရန် ကျေးဇူးပြုနိုင်စွမ်းရှိပေ၏။
သာကုတ္တရာရေးကိစ္စ၌လည်း သာဝက ဗောဓိဉာဏ်၊
ဆာဏတသော ဆန္ဒကြီးမားလျှင် သမ္မာသမ္မောဓိ ဉာဏ်
အားကြီးအထိ အကျိုးဆက်ရန် ကျေးဇူးပြုတတ်ပေ၏။
ဤသို့ မပြုပါဟု အလျင်စလို မပြောမဆိုကြပါနှင့်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ ဟောကြားတော်မူခဲ့သော သုတ္တန်ဒေသနာ
အားများစွာအနက်မှ ဥပရိပဏ္ဍာသပါဠိတော် ဒက္ခိဏ
အသုတ်၌ ဖတ်ရှုရသော "မိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ ဒါနအမှု"
သက်သေအဖြစ် သာကောပြုပါအံ့။

ကဝိလဝတ်ပြည့်၊ နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်၌ သီတင်း
နေတော်မူသော မြတ်ဗုဒ္ဓထံပါးသို့ မိထွေးတော် မဟာ
ဗညတီ ဂေါတမီသည် လှူဒါန်းရန် သင်္ကန်းဝတ်စုံသစ်များ
အကွဲ ရောက်လာပါသည်။

ဘုန်းတော်သခင် အရှင် ဘုရား... တပည့်တော်မ
အရှင်မြတ်အား ရည်မှန်းလျှက် ဤဝတ်စုံသစ် သင်္ကန်း
အသစ် ကိုယ်တိုင်စီစဉ် ရက်လုပ်ထားပါ၏။ အရှင်မြတ်သည်
အလှူအား ကရုဏာထား၍ အလှူငွေယူခြင်းအားဖြင့်
အမြောက်တော်မူပါ ဘုရား။

မိထွေးတော်၏ လျှောက်ထားချက်တင် စကားအပေါ်
အရှင်မြတ် ဤသို့ မြွက်ကြား၍ တုံ့ပြန်တော်မူပါ၏။

အို... ဂေါတမီ သံယံကအား ရည်မှန်း၍ ပေးလှူသည်
အစ ငါဘုရားကို ပုဇွန်ပြန်သက်သို့ သံယံကတော်များ
အလှူ ပုဇွန်ပြန်ပေးအံ့။ သံယံကအား ပေးလှူပါလော့။

မိထွေးတော်သည် သဘောမတူသဖြင့် မျှော်လင့်ချက်
အစ သုံးကြိမ်အထိ ဆက်၍လျှောက်ကြားလေသည်။
အရှင်မြတ်သည် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် အလှူမခံဘဲ သံယံကအား
အလှူငွေသာလျှင် တိုက်တွန်းတော်မူပါ၏။ ဤတွင် အရှင်
မိထွေးတော်အတွက် အကူအညီဖြစ်စေရန်
အလှူငွေ လျှောက်တင်ပြန်ရာ မြတ်ဗုဒ္ဓက အောက်ပါကဲ့သို့
တော်မူလေသည်။

အာနန္ဒာ... ချစ်သားပြောသည်အတိုင်း မှန်ပေသည်။
အာနန္ဒာ... နာကြားဦးလော့။ အာနန္ဒာ... သစ္စာ

လေးပါး မြတ်တရား၌ ယုံမှားကင်းသော တပည့်ဖြစ်သူသည်
သူ၏ ဆရာမြတ်အား ရှိခိုးခြင်း၊ ခရီးဦး ကြိုဆို၍ အစိုအသေ
ပြုခြင်း၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ အိပ်ရန်နေရာ၊ ဆေးဝါးတို့
ကို လှူဒါန်းခြင်းတို့ဖြင့် ကျေးဇူးတုံ့ပြန်ခြင်းကို ကောင်းမြတ်
သော ကျေးဇူးတုံ့ပြန်ခြင်းဟု ငါ မဟောချေ။

အာနန္ဒာ... ဆက်၍ ဟောကြားဦးအံ့...။ ပုဂ္ဂလိက
အလှူ။ သံယံကအလှူဟူ၍ ရှိကြ၏။ ပုဂ္ဂလိက အလှူ
၁၄မျိုး၊ သံယံကအလှူ ၇မျိုးဟူ၍ ပိုင်းခြား သိအပ်ပေ၏။

အာနန္ဒာ... ပုဂ္ဂလိကအလှူ ၁၄မျိုးတို့တွင် တိရစ္ဆာန်
၌ ပေးလှူခြင်းသည်ပင် ကောင်းကျိုး ကြီးမားလေ၏။ သီလယုံ
သော ပုထုဇဉ်၌ ပေးလှူခြင်းသည် ထိုထက် အဆပေါင်း
များစွာပို၍ ကောင်းကျိုးကြီးမားလေ၏။ အဆင့်ဆင့်အားဖြင့်
၁၄ ခုမြောက်ဖြစ်သော မြတ်ဗုဒ္ဓအထံ၌ ပေးလှူခြင်းသည်
ကား နှိုင်းဆ ရေတွက်၍ မကုန်နိုင်အောင် ကောင်းကျိုး
ကြီးမားလွန်းပေစွ။

ဆက်၍ ဟောပြောမည့် အာနန္ဒာ။ နောင်သော ကာလ
တွင် သင်္ကန်းကို လည်ပင်းသိုင်းလျက်ရှိကြသော ရဟန်းမျိုး
နွယ်တို့ ပေါ်ပေါက်လာလေအံ့။ ထိုသူတို့သည် သီလယုံလျက်
ယုတ်မာသော အကျင့်တို့ဖြင့် ရဟန်းယောင် ရဟန်းတုအဖြစ်
ဆောင်ယူကြပေအံ့။

အာနန္ဒာ... သံယံကကို ရည်မှန်း၍ ထိုသူယုတ်မာ၊
ရဟန်းတုများထံ၌ လှူဒါန်းခြင်းသည်ပင် သံယံကအလှူ၏
ကောင်းကျိုးသည် ကြီးမားလှပေ၏။ ရေတွက်၍ မပြနိုင်
လောက်အောင် များပြားလွန်းပေ၏ဟု ငါဘုရား ဟောကြား
၏။ အာနန္ဒာ... မည်သည့်အကြောင်း ပရိယာယ်နှင့်မှ
ပုဂ္ဂလိကဒါနသည် သံယံကဒါနထက် ပို၍မြတ်၏ဟု ငါ
ဘုရား မဟောကြားပေ။

ဤကာလမတိုင်မီ ကဝိလဝတ်ပြည့်၌ မြတ်ဗုဒ္ဓ ပထမ
ဆုံးအကြိမ် မြို့တွင်း အိမ်စဉ်အတိုင်း ဆွမ်းခံဝတ်တော်မူသော
အခါ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး နန်းတော်မှ အဆောတလျှင် ဆင်း
သက်၍ သပိတ်တော်ကို လှမ်းယူကာ ရွှေနန်းတော်ထက်သို့
ပင့်ဆောင်ခဲ့လေသည်။ ထိုနန်းပြဿာဒိရှိ ခြင်္သေ့ခံ ရာဇပလ္လင်
ထက်မှ နေ၍ "ဓမ္မဥရေ သုစရိတံ၊ နနံ ဒုစုရိတံ စရေ"
အစရှိသော ဂါထာကို ဟောတော်မူရာတွင် သုဒ္ဓေါဒနမင်း
ကြီး သကဒါဂါမ်တည်ပြီး မိထွေးတော် ဂေါတမီလည်း
သောတာပန်တည်ခဲ့လေ၏။

မြတ်ဗုဒ္ဓ မိန့်ကြားချက်နှင့်အညီ သောတာပန် မိထွေး
တော်လည်း ဝတ်စုံသင်္ကန်းများကို သံယံကအား ရည်မှန်းလျှက်

လှူဒါန်းခြင်း ပြုခဲ့ရလေ၏။ ထိုကာလကို လွန်မြောက်၍ မြတ်ဗုဒ္ဓ ပဉ္စမ ဝါဆိုဝါကပ်ရန် ဝေသာလီပြည်၊ ကူတုဂါရသာ လာ(မဟာဂုန်တော)သို့ ကြွရောက် သီတင်းသုံးနေတော်မူချိန် တွင် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး သည်းထန်သောရောဂါ စွဲကပ်ပါ သည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓသည် ခမည်းတော်မင်းကြီးထံ ကြွသွား၍ တရားဖြင့် ချီးမြှောက်တော်မူရာ မင်းကြီးလည်း သုံးရက် မြောက်နေ့တွင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ကာ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင် စံခဲ့လေ၏။

မိသွေးတော် ဂေါတမီလည်း ကြင်ရာတော် မင်းကြီး ၏ သရီရ စျာပနကိစ္စပြီးစီးလျှင် ဝေသာလီပြည်သို့ ကြွချီ၍ ရဟန်းပြုပါသည်။ ကမ္မဗွန်းအစဉ်အတိုင်း အားထုတ်သဖြင့် လောကုတ္တရာအတွက်သို့ ရောက်တော်မူပါ၏။ မိသွေးတော် ၏ အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်ခြင်းသည် သင်္ကန်းဒါနကောင်း မှု၏ ကျေးဇူးပြုသော အကျိုးဆက်ပေတည်း။

ဒါနအပင်ပေါ်မှ စိတ်နှလုံး ကြည်လန်းစေသော သီလအပွင့်

ယသလုလင်၏ ဖခင် သူဌေးကြီး (ယနာနိဆွမ်းအလှူ ရှင် သုဇာတာ၏ ခင်ပွန်း)အား ဝိသုဒ္ဓိတော်၌ မြတ်ဗုဒ္ဓသည် ဒါနကထာ၊ သီလကထာ၊ သံဂုကထာ၊ ကာမာဒိနဝ၊ ဩကာရ သင်္ကလေသ ဟူသော အစဉ်အတိုင်း တရားဝကား တော်တို့ကို ဟောပြောတော်မူခဲ့လေသည်။

ဒါနကထာကို အဦးအစအားဖြင့် မြွက်ဟာ မိန့်ကြား တော်မူခြင်းမှာ တရားနာသူတို့၏ စိတ်အစဉ်၌ ပျင်းရိမှု၊ မေ့လျော့မှု၊ သဒ္ဓါမဲ့မှု၊ တွေဝေမှု၊ ပျံ့လွင့်မှု ဟူသော စိတ် အပြစ်အဆိုး လွှမ်းအုပ်ထားမှုမှ ကင်းရှင်းသွားစေရန် မြတ် ဗုဒ္ဓက ရည်သန်အားထုတ်တော်မူခြင်း ဖြစ်၏။

အမှန်အားဖြင့် ဒါနတရားသည် နာကြားသူတို့၏ စိတ် နှလုံးကို နူးညံ့သိမ်မွေ့စေသော သတ္တိရှိလေသည်။ ဒါန ကောင်းမှု ပြုစုနေသူတို့၏ သိမ်မွေ့ စိတ်နှလုံးသည် ထိုဒါန ၏ ကောင်းစွာ ကျေးဇူးပြုမှု သတ္တိစွမ်းကြောင့် ဒါနထက် အဆင့်မြင့်သော သီလဆောက်တည်ရန်နှင့် သမထ၊ ဝိပဿနာ၊ ဘာဝနာ အားထုတ်ရန် အဆင်သင့်အနေအထား အထိ နီးကပ် ဆိုက်ရောက်သွားစေပါသည်။ ကောင်းစွာ အောင်မြင်သော သီလကောင်းမှု၊ ဘာဝနာကောင်းမှုတို့ကို လှမ်းဆွတ်ရယူနိုင်ခြင်းသည် မှန်ကန်သော ဒါနတရား၏ ကျေးဇူးပြုမှု သတ္တိကြောင့်ပင်တည်း။

ဒါနသည် အပင်နှင့် တူမျှ၏။ သီလသည် အပွင့်နှင့်

တူမျှ၏။ ဘာဝနာသည် အသီးနှင့် တူမျှပါ၏။

အပင်မရှိ၍ အပွင့်မရှိရာ။ အပွင့်မရှိ၍ အသီးမသီး မချေ။ ဤနိယာမသဘောအရ ဒါနစေတနာအပင် မရှိပါက သီလစေတနာအပွင့်နှင့် ဘာဝနာစေတနာအသီးတို့သည် လည်း မဖြစ်ပေါ်နိုင်၊ မရှိနိုင်ဟု မှတ်သိရပေမည်။

အပင်ရှိနေလျက် ပီဇ နိယာမနှင့် မညီ၊ မပွင့်မသီး သော အခြေအနေတွင် ထိုအပင်တို့သည် ရုက္ခရည်မှန်းချက် သို့ မျိုးဆက်ရန် ခက်ခဲပေသည်။ ဒါနစေတနာရှိနေပါလျက် မွေ့နိယာမနှင့် မညီဘဲ၊ သီလစေတနာ မပေါ်လျှင်၊ ဘာဝနာ စေတနာမပေါ်လျှင် ထိုသီလ၊ ဘာဝနာမဲ့သော အခြေအနေ တွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နိဗ္ဗာန်ရည်မှန်းချက်အထိ တိုးတက် ရန် ခက်ခဲလွန်းပေစွ။

အပင်၊ အပွင့်၊ အသီး သုံးကဏ္ဍစလုံးတွင် ပီဇနိယာမ အတိုင်း အပြည့်အဝ ပေါင်းစုပါဝင်နေပါမှ ရုက္ခရည်မှန်း ချက်နှင့်အညီ မျိုးဆက်တည်တံ့နိုင်ပေမည်။ ထိုနည်းတူ နိယာမအတိုင်း ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ စေတနာ သုံးကဏ္ဍ စလုံးတွင် အပြည့်အဝ ပေါင်းစုပါဝင်စေပါမှ နိဗ္ဗာန်ရည်မှန်း ချက်နှင့်အညီ တိုးတက်ဆိုက်ရောက်နိုင်မည့် အလားအလာ ကောင်း ရှိပေသည်။

ကနဦးအားဖြင့် စိုက်ပျိုးထားပြီးသော ဒါနအပင်ပေါ် သီလအပွင့်ရှိနေစေရန် အရေးကြီးလှပါ၏။

ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါတို့၌ ကဲ့ရဲ့ဖွယ်အပြစ်တို့မှ ကင်းရှင်း ၍ ချီးမွမ်းဖွယ် အကျင့်သိက္ခာများစွာ ဖြစ်ပွားလာခြင်းသည် သီလဆောက်တည်ကျင့်သုံးခြင်း (သို့မဟုတ်) ဒါယကာ ပရိသတ်၏ ဒါနအပင်၌ ထိုသီလအပွင့်ရှိလာခြင်း ဖြစ်ပေ သည်။

ခါးဝတ်ပုဆိုးအထည် စသည်တို့ကို မြဲမြံစွာ ဝတ်ဆင် ထားခြင်းအားဖြင့် မိမိတို့ကိုယ်ကာယကို မိမိ လုံခြုံအောင် အရှက်မရအောင် စောင့်ရှောက်နိုင်ကြပါသည်။ အလားတူပင် ဂရုဗမ္မဟု ဆိုအပ်သော ပဉ္စသီလ၊ အဋ္ဌင်္ဂသီလ စသည်တို့ မြဲမြံစွာ ကျင့်သုံးနေခြင်းအားဖြင့် မိမိတို့၏ ကိုယ်၊ စိတ် နှစ်မျိုးစလုံးကို အပြစ်အနာကင်းအောင်၊ ချီးမွမ်းဖွယ် အောင် စောင့်ရှောက်နိုင်ကြလေသည်။

ဒါယကာ ပရိသတ်သည် ရဟန်း သံဃာတော်ထံသို့ ဖြစ်စေ၊ စေတီဘုရား ရုပ်ပွားဆင်းတုတော် ရှေ့မှောက်သို့ ဖြစ်စေ၊ ပဉ္စသီလကို အချိန်၊ နေ့ရက်မရွေး ခံယူကာ စောင့်ရှက်ဆက်မပျက် ဆောက်တည် ကျင့်သုံးအပ်လေသော အဋ္ဌင်္ဂသီလကိုမူ ကာလအားဖြင့် သုံးလား ဟစ်လ၊ ဆယ်

ရက်၊ ရှစ်ရက်၊ ခြောက်ရက်၊ လေးရက်ဟူ၍ အမျိုးမျိုး သတ်မှတ်ရာတွင် မိမိဆန္ဒနှင့်အညီ ရွေးချယ် ဆောက်တည် ကြကုန်၏။

နေ့စဉ် အစာအာဟာရ စားသုံးဖြည့်တင်းမှုသည် နည်းကာယ ကြံ့ခိုင်မှုအတွက် အထောက်အပံ့ဖြစ်စေရန် ကျေးဇူးပြုလေသည်။ နေ့စဉ် ပစ္စည်းအောက်တည်ကျင့်သုံး သည့်လည်း စိတ်နှလုံးကြည်လန်းစေမှုတွင် အထောက်အပံ့ ထောင်းအဖြစ် ကျေးဇူးပြုပါ၏။ အကယ်၍ တတ်စွမ်းနိုင် သဖြင့် အဋ္ဌင်္ဂသီလကို စွဲမြဲစွာ ဆောက်တည်နိုင်ခဲ့ပါလျှင် စိတ်နှလုံးကြည်လန်းမှုသည် ပို၍လျင်မြန်စွာ ဖြစ်ပွားတိုးတက် သာပေမည်။ သီလတို့ကို စွဲမြဲစွာ ဆောက်တည်နေသော နိဗ္ဗာန်ယုဂ်များအား ပညာရှိအပါအဝင် တခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့က ဆောက်ပါကဲ့သို့ ချီးမွမ်းစကားပြောကြားကာ ဆက်ဆံလာ နှစ်ရာ ရှိပါသည်။ လိုလားအပ်သော မှတ်ကျောက်ပင်။

“ဤဒါယကာသည် ပါဏာတိပါတမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ နှစ်ပိသုတို့အား ညှဉ်းဆဲနိပိစက်ရန် ကြံစည်ပြုမူခြင်း မရှိ။ နှစ်ပိအပြင် မုသာဝါဒကို ပယ်စွန့်၍ မဟုတ်မမှန်သော စကား တို့ မပြောကြား။ လိမ်ခြင်း၊ ညာခြင်းကို ရှောင်ရှားတတ်၏။ နိဗ္ဗာန် သီလဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူပါတကား။”

ဆိုခဲ့ပါ သီလဂုဏ်တို့ကို ပြည့်စုံလျက် စင်ကြယ်မှု တွင် တရွေ့ရွေ့တိုးတက်လာသောအခါ ထိုဒါယကာ၏ စိတ် နှစ်ပိသည် ကြည်လန်း၍ ဝမ်းမြောက်နှစ်သက်မှု ပီတိနုနု ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ပီတိနုနုသည် လွန်ကဲနှစ်သက်မှု ပီတိရင့်ရင့် ချီးမြှောက်ခြင်း၏။ ပီတိရင့်ရင့်က ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးစလုံး၌ ငြိမ်း သောပု ပဿဒ္ဓိနှင့် ချမ်းသာမှု သုခတို့ကို ဆောင်ယူပေး၏။ နှစ်ပိဖြစ်လာလျှင် ကြံစည်မှု ပျောက်ငြိမ်းသွားပြီးနောက် စိတ် နှစ်ပိကြည်မှု သမာဓိအဆင့်သို့ ရောက်ရှိပါသည်။ ဤစင် ကြယ်မှု ကောင်းကျိုးက “ပဓာနကောင်းကျိုးမဟာ” ပါတည်း။

ပါဠိဟာရိယ ပဋိဇာဂရနှင့် ပကတိဥပုသ်

သီလစင်ကြယ်မှုသည် ဆိုခဲ့ပါအတိုင်း ဤမျက်မှောက် နှစ်ပိပင် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာတည်ကြည်မှုတို့ဖြင့် နှစ်ပိခွင့်ကို ဖြစ်ပေါ်စေ၏။ အနာဂတ်ကာလတွင်လည်း နှစ်ပိလေးပါးကျရောက်ခြင်းဘေးမှ ကင်းဝေးစေလျက် သာဓိတံ၊ ကောင်းမြတ်ရာ ဘဝအသီးသီးသို့ ရောက်စေ ပြုပါသည်။ ကမ္မတ္တန်းတရား အားထုတ်သူမုနိပါက ဤသီလ စင်ကြယ်မှုအခြေခံ အထောက်အပံ့အားလျော်စွာ ယခုဘဝ (သို့မဟုတ်) ဒုတိယဘဝ၌ မဂ်ဖိုလ်ဆိုင်ရာ အသိထူး၊

ညဏ်ထူးရရှိရေးတွင် ကောင်းစွာ ကျေးဇူးပြုတတ်ပေသည်။ ဂေါတမဗုဒ္ဓ မပွင့်ထွန်းသေးမီ သာသနာပ ကာလမျိုး တွင် အဋ္ဌင်္ဂသီလဟု ခေါ်သော ရှစ်ပါးသီလရှိနေစေကာမူ တိတ္ထိတို့ ကျင့်သုံးသောကြောင့် နိဂဏ္ဍာသီလမျိုး ဖြစ်ခဲ့လေ ၏။ ဥပုသ်သီလမျိုး မဟုတ်သေးချေ။

ဗုဒ္ဓပွင့်ထွန်းတော်မူပြီးနောက်မှသာလျှင် “ဥပေါသထံ ဥပဝသန္တိ” ဟု ဖွင့်ပြသောကြောင့် သတ်မှတ်ရက်တွင် ညဏ၊ မွန်းလွဲစာ မစားခြင်းဟူ၍ “ဥပဝသ” အရ “ဥပုသ်” ဆိုနိုင်ပေ သည်။ ထိုအပြင် အဋ္ဌင်္ဂသမ္ပန္နဂတံ ဥပေါသထသီလံ ဆို သောကြောင့် အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဥပုသ်သီလဟု ခေါ်ရ၏။

ဗုဒ္ဓစာပေကျမ်းဂန်များအဘော်အရ ဥပုသ်ကာလ၊ ဥပုသ်နေ့ သတ်မှတ်ချက်အမျိုးမျိုးရှိပါသည်။ ပါဠိဟာရိယ ဥပုသ်ကာလ၊ ပဋိဇာဂရ ဥပုသ်ကာလ၊ ပကတိဥပုသ်ကာလ၊ အခြားဥပုသ်ကာလဟု သိအပ်ပါ၏။

ပါဠိဟာရိယဥပုသ်ကာလတွင် အောက်ပါ သတ်မှတ် ချက် ၄မျိုး ပါဝင်နေသည်။

(၁) ၅လသတ်မှတ်ချက် - ဝါဆိုချိန်၊ ဝါဆိုရက်မှ ရှေးအဖို့ရှိသော ဝါဆိုလ(၁၅ရက်)၊ ဝါတွင်းကာလ(၃လ)၊ ဝါကျွတ်ပြီးချိန်မှ တန်ဆောင်မုန်းလတစ်လ(၄၅ရက်)အထိ ပါဝင်သော ကာလ(ပေါင်း ၅လ)။ (သုတ္တနိပါတ်၊ ဓမ္မိကသုတ် အဋ္ဌကထာ)

(၂) ၃လသတ်မှတ်ချက် - ဝါတွင်းကာလ(၃လ)(ရာဇ သုတ်အဋ္ဌကထာ) သို့မဟုတ် ဝါဆိုလတစ်လ၊ တန်ဆောင် မုန်းလတစ်လ၊ တပေါင် လတစ်လ(ပေါင်း ၃လ)။ (ဆရာ စဉ်ဆက်ဝါဒ)

(၃) တစ်လသတ်မှတ်ချက် - ပဝါရဏာနှစ်ပါးအလယ် ကြား၌ မပြတ်မပေါက်သော ကာလ(တစ်လ)။ (ရာဇသုတ် အဋ္ဌကထာ)

(၄) လဝက်သတ်မှတ်ချက် - ပထမ ပဝါရဏာမှ စတင်သော လဝက်(၁၅ရက်)။ (ရာဇသုတ်အဋ္ဌကထာ)

ပဋိဇာဂရ ဥပုသ်ကာလတွင် လတစ်လ၏ လဆန်း ပကုဋ္ဌ၌ ၅ရက်နှင့် လဆုတ်ပကုဋ္ဌ၌ ၆ရက်၊ စုစုပေါင်း ၁၁ရက် သတ်မှတ်ချက် ရှိလေသည်။ ပကတိ ဥပုသ်ရက်တို့တွင် အကြိုအဆောင်း တစ်ရက်စီ ယူခြင်းပင်။

ပကတိ ဥပုသ်ကာလတွင် လတစ်လ၏ လဆန်းပကု ဖြစ်စေ၊ လဆုတ်ပကုဖြစ်စေ၊ လေးရက်စီအားဖြင့် ပေါင်း ရှစ်ရက် သတ်မှတ်ချက် ရှိပါသည်။ ဥပုသ်သီလသိက္ခာနှင့်

နေထိုင်ခြင်းဟူသည် ထိုလ၏ ရှစ်ကြိမ်မျှသော နေ့ရက်တို့
၌ ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို ဆောက်တည် ထိန်းသိမ်းထားမှုပင်
ဖြစ်ကြောင်း တိကအင်္ဂုတ္တိုရ် ပထမ ပဏ္ဍာသ အဋ္ဌကထာက
ဤကဲ့သို့ ဖွင့်ဆိုတော်မူပါ၏။

“ဥပေါသထံ ဥပဝသန္တိတိ၊ မာသဿ အဋ္ဌဝါရေ
ဥပေါသထဂါနိ အဓိဋ္ဌဟန္တိ”

ထိုကျမ်း၏ အဘော်အရ အဆုံးအဖြတ်မှာ ငါးရက်၊
ရှစ်ရက်၊ ဆယ်လေးရက်၊ ဆယ်ငါးရက် ဟူ၍ လဆန်းပက္ခ
၌ ၄ရက်၊ ထိုနည်းတူ လဆုတ်ပက္ခ၌ ၄ရက်(ရက်မစုံလ
တွင် ဆယ်သုံးရက်နှင့် ဆယ်လေးရက်ဖြင့် သတ်မှတ်ရန်)
ဖြစ်၍ ထိုလ၏ ရက် ပမာဏသည် ပကတိ ဥပုသ်ကာလ
ဖြစ်လေသည်။

ခပ်သိမ်းသော ကာလတို့တွင် သတ်မှတ် ဖြေရက်
အတွက် ညစာမစားခြင်းကို ဥပုသ်ဟု မည်ကြောင်း အဋ္ဌက
နိပါတ်၊ သင်္ခါလဇာတ်၌ ဤကဲ့သို့ ဖော်ပြထားပါ၏။ သီးခြား
အမည်မသိ၍ အခြားဥပုသ်ဟု ဆိုရပါ၏။

“သဗ္ဗေ မာသဿ ဆဒိဝေသေ ဥပေါသထံ ဥပဝသန္တိ”

ထိုဇာတ်အဋ္ဌကထာ၏ အဘော်အတိုင်းဆိုရပါလျှင်
လကွယ်နေ့၊ ရှစ်ရက်နေ့၊ ဆယ်တစ်ရက်နေ့ဟူ၍ လဆန်း
ပက္ခ၌ ၃ရက်ပမာဏသည် လည်းကောင်း၊ ထိုနည်းတူ
လပြည့်နေ့၊ ရှစ်ရက်နေ့၊ ဆယ်တစ်ရက်နေ့ဟူ၍ လဆုတ်
ပက္ခ၌ ၃ရက်ပမာဏသည်လည်းကောင်း၊ လတစ်လ၏ ဤ
ဖြေရက်မျှသော ပမာဏသည် ဥပုသ်ကာလဖြစ်ပါသည်။

ဝေဿန္တရာဇာတ် အဋ္ဌကထာ၌လည်း ဤ ဖြေရက်
ဥပုသ်ကာလကို ရည်ရွယ်ပုံရသကဲ့သို့ “မာသဿ ဆက္ခတ္တံ”
ဟု ဖော်ပြထားကြောင်း တွေ့ရလေသည်။ အထက်နည်းတူ
အခြားဥပုသ်ဆိုရပါ၏။

ယနေအထိ ဝံတွင်ကျယ်စွာ လိုက်နာစောင့်သုံးဆဲ ဥပုသ်
ကာလမှာ လဆန်း၊ လဆုတ် ရှစ်ရက်နေ့တို့နှင့် လပြည့်
လကွယ်နေ့ဟူသော လတစ်လ၏ ၄ရက် ပမာဏပင် ဖြစ်
တော့သည်။ ဤစောင့်သုံးမှု ဥပုသ်ကာလ ၄ရက်သည် တိက
အင်္ဂုတ္တိုရ်၊ ပထမ ပဏ္ဍာသ အဋ္ဌကထာဖွင့်ဆိုချက်ပမာဏ
ရှစ်ရက်မှ ထက်ဝက်တိတိကို လျော့ချသတ်မှတ်ခြင်း ဖြစ်
ဟန်တူသည်ဟု အနမာန ခန့်မှန်းကြံဆဖွယ်ရှိပါ၏။ သီးခြား
အမည်ကို မသိရချေ။

ဆိုခဲ့ပါ ဇာတ်အဋ္ဌကထာနှစ်ခု၌ ဖော်ပြထားသော
ဥပုသ်ကာလ ဖြေရက် သတ်မှတ်ချက်၊ ယနေ့ ကျင့်သုံးဆဲ
ဥပုသ်ကာလ ၄ရက် သတ်မှတ်ချက်အသီးသီးတွင် ဥပုသ်

အမည် သီးခြားပေးထားခြင်းကို မမြင် မတွေ့ရပါ။ အမည်
သီးခြားရှိမရှိ တပ်အပ် မသိသေးမီတွင် ထို ဖြေရက်နှင့် ၄ရက်
ဥပုသ်မျိုးကို စာရေးသူက ယာယီအားဖြင့် အခြား ဥပုသ်
ခေါင်းစဉ်အတွင်းသို့ ထည့်သွင်းဖော်ပြထားခဲ့ပါသည်။

ကာယစိတ္တ သုခချမ်းသာ ဥပုသ်အရိယာ

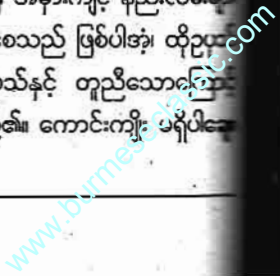
ပစ္ဆာသီလ၊ ဒဿသီလတို့သည် မွန်းလွဲညစာ အာဟာ
စားသောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်
ကျင့်ဝတ် မပါရှိသောကြောင့် ဥပေါသထအမည်ကို မရနိုင်
ကြချေ။ ထိုကျင့်ဝတ်သိက္ခာပုဒ်ကို ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်း
သော ဆိုခဲ့ပါ အဋ္ဌင်္ဂသီလသည်သာလျှင် ဥပေါသထ အမည်
ရ၍ ဥပုသ်သီလ ဖြစ်ပေ၏။

ဥပုသ်သီလခံယူထားသော ဒါယကာ ပရိသတ်၏
ဥပုသ်ကာလအတွင်း စိတ်အတွေး၊ နှုတ်အပြော၊ ကိုယ်ကျင့်
အပြုအမူတို့ပြားချက်နှင့်အညီ ပိုင်းခြားသတ်မှတ်အပ်သော
ဥပုသ်သုံးမျိုးရှိကြောင်းကို သိနားလည်သင့်ပါသည်။ အင်္ဂုတ္တ
နိကာယ၊ တိကနိပါတ်၊ ပါဠိတော်၌ ဂေါပါလဥပုသ်၊ နဂဏ္ဍ
ဥပုသ်၊ အရိယာဥပုသ်ဟူ၍ ဥပုသ်သုံးမျိုး ပိုင်းခြားသတ်မှတ်
ထား၏။

မည်ကဲ့သို့ တွေးကြံ ပြောဆို ပြုမူနေလျှင် မည်သည့်
ဥပုသ်မျိုးဖြစ်လာမည်နည်း။

အကယ်၍ ငါသည် ဥပုသ်ထွက်မည့် နက်ဖြန်ခါတွင်
အဘယ် အစာအာဟာရကို စားသောက်အံ့၊ အဘယ်
အထည်ဆန်းကို ဆင်မြန်းအံ့၊ အဘယ် အိမ်မှုကိစ္စတို့ကို
ပြုလုပ်အံ့ဟူသော တွေးကြံချက်များဖြင့် ဥပုသ်ကာလကို
ကုန်ဆုံးစေသည် ဖြစ်ပါအံ့။ ထိုဥပုသ်မျိုးသည် နွားအပေါင်း
တို့အား လှည့်လည်ထိန်းကျောင်းရာအရပ်၊ မြက်ကျွေ၌
ရေတိုက်ရာအရပ်တို့၌သာ အာရုံပြု၍ အောက်မေ့ တွေးကြံ
နေတတ်သော နွားကျောင်းသားအလုပ်မျိုးနှင့် တူညီသော
ကြောင့် “ဂေါပါလဥပုသ်” မည်ပေလိမ့်မည်။ ကောင်းကန်
မရှိပါ။

အကယ်၍ ငါသည် ဤအရပ်နယ်ပယ်အတွင်း
သားကောင်သတ္တဝါတို့ကို သတ်ဖြတ်မည်၊ ခိုးယူမည် ဤ
အရပ်နယ်ပယ်အပရိ သားကောင်သတ္တဝါတို့ကို မသတ်ဖြတ်
ပါ။ မခိုးယူပါ စသော အမှားကြံ၊ အမှားကျင့် နည်းလမ်းမှာ
ဖြင့် ဥပုသ်ကာလကို ကုန်ဆုံးစေသည် ဖြစ်ပါအံ့။ ထိုဥပုသ်
မျိုးသည် တိတ္ထိတို့၏ မိစ္ဆာဥပုသ်နှင့် တူညီသောကြောင့်
“နိဂဏ္ဍဥပုသ်” ဖြစ်သွားတော့၏။ ကောင်းကျိုး မရှိပါ။

အကယ်၍ ငါသည် ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်
တို့ကို တွေးကြံ ရွတ်ဖတ်ခြင်း၊ ဓမ္မစကားတို့ဖြင့် လျှောက်
ဖတ် သင့်တန်ရာ ပြောဆိုဆွေးနွေးခြင်း၊ ဘာဝနာအလုပ်ကို
အထိုက်အလျောက် ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းအားဖြင့် ဥပုသ်
ကာလကို ကုန်ဆုံးစေသည် ဖြစ်ပါအံ့။ ထိုဥပုသ်မျိုးသည်
အနိယာ သူတော်ကောင်းတို့ ကျင့်သုံးအပ်သော လမ်းစဉ်
နှင့် တူညီသောကြောင့် “အနိယာဥပုသ်” မည်ပါပေ၏။

အနိယာဥပုသ်ကား နေလပမာအရောင်အဝါ လင်းပြာ
အနုသာမက၊ အတုမရှိနိုင်သော ကြီးမြတ်ကောင်းကျိုးအဝဝ
နှင့် ပြည့်စုံ ပြည့်ဝစေနိုင်ပါသည်။ ဆိုခဲ့ပါ။ ဥပုသ်သုံးမျိုးအနက်
ဂေါပါလ ဥပုသ်နှင့် နိဂဏ္ဍဥပုသ်တို့ကို ယယ်စွန့်၍ အနိယာ
ဥပုသ်မျိုးကို ရွေးချယ် ကျင့်သုံးအပ်ပေသည်။

အထက် ဆိုခဲ့ပါ ဥပုသ်သုံးမျိုးကို အခြေခံလျက်
ဇနရား ရဟန်း၊ သံဃာတော်၊ ဆရာတော်ကြီးများက
အသကာအသီးသီးအား ဥပုသ်သီလ ချီးမြှင့်ရာတွင် “ဥပုသ်
သည် ငါးမျိုး” အထိ ချဲ့ထွင်ပိုင်းခြား၍ ဟောကြားဆုံးမတော်
ပြုခဲ့ပါသည်။ ဒါယကာများ မှတ်သားရလွယ်စေရန် ဖွဲ့စီ
ပြုခဲ့သော သံပေါက်လင်္ကာတို့ကို ကူးယူတင်ပြလိုပါ၏။

- (၁) ဘာဝနာပွားကား၊ စောင့်သုံးပါ။ အနိယာ ဥပုသ်
သည်(မူလပါဠိတော်)။
- (၂) လူမှုရေးရာ၊ ကြံစည်ပါ။ ဂေါပါလ ဥပုသ်သည်
(မူလပါဠိတော်)။
- (၃) တရားမပူး၊ အစားကြား၊ ဘီလူးဥပုသ်သည် (ချဲ့ထွင်
ဩဝါဒ)။
- (၄) တရားမပွား၊ အအိမ်များ၊ နဂါးဥပုသ်သည်(ချဲ့ထွင်
ဩဝါဒ)။
- (၅) တရားမဖက်၊ စကားမြွက်၊ ဆက်ရက်(ဇရပ်)
ဥပုသ်သည်(ချဲ့ထွင် ဩဝါဒ)။

သံပေါက်လင်္ကာ ငါးပုဒ်အနက်မှ မူလ ပါဠိတော်လာ
သော ပထမ နှစ်ပုဒ်ကို ရှင်းပြပြီးဖြစ်သဖြင့် ကျန်သော
ဆယ့် ဩဝါဒလာ သံပေါက်လင်္ကာ သုံးပုဒ်မျှကိုသာ ဆက်၍
ဆင်ဖော်ပြရန် ရှိပါသည်။

ဥပုသ်ဆောက်တည်ရက်၏ နေ့မွန်းမတည့်မီ အစာ
အာရက်စွဲတွင် စားသုံးရန်အတိုင်းအရှည် ပမာဏကို
ထိုက်နာပါက ချမ်းသာမှု ရှိလေသည်။ ထိုသို့ မသိဘဲ
ဘောဇနာပုဒ်ကို အကြောင်းပြု၍ အလွန်အကဲ၊
အဆိုးကန် စားသောက်နေပြန်လျှင် ဆင်းရဲရောက်ရုံသာ
မက “ဘီလူး ဥပုသ်သည်” ဖြစ်ရပါ၏။

ဥပုသ်ရက်၏ နေ့ပိုင်း နာရီများတွင် စင်္ကြံပျံ့ပင် မသွား
နိုင်အောင် လဲလျောင်းခြင်းကို လွန်ကဲစွာ နှစ်သက်နေပါက
အိပ်စက်၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသာ ရရှိနိုင်လေသည်။ ထိုသို့ အိပ်
ပျော်ခြင်း၊ ဝိုက်မျှော်ခြင်း၊ ထိုင်းပိုင်း ပျင်းရိသွားခြင်းတို့ကြောင့်
အချိန်ကုန်၊ အကျိုးမဲ့ရုံသာမ၊ “နဂါးဥပုသ်သည်” ခေါင်းစဉ်
အောက်သို့ ရောက်ရပါ၏။

ဆိုခဲ့ပါ နေ့ပိုင်း နာရီများတွင် သင့်တန်ရာ ဓမ္မစကား
ပြောခြင်းထက် အဆမတန် အလွန်အကဲ စကားပြောများပြီး
အနှစ်အသား ဗလာဖြစ်နေပါက ပတ်ဝန်းကျင် ဆိတ်ငြိမ်မှု
ပျက်စီးသွားနိုင်လေသည်။ မိမိနှင့်တကွ တစ်ပါးသူ၏ သီလ
စင်ကြယ်မှုနှင့် ဝေးကွာစေရုံသာမက “ဇရက်ဥပုသ်သည်”
အမည်စာရင်းသို့ သွတ်သွင်းခံရတော့၏။

လိမ္မာပါးနပ်သော ဥပုသ်သည်တို့ကား ဥပုသ်ကာလ
အတွင်း စင်္ကြံသွားခြင်း၊ ဥပုသ်အင်္ဂါ၊ သိက္ခာပုဒ် ရှစ်ပါးအလိုက်
သီလာနုဿတိ ရှုမှတ်ခြင်း၊ ရုပ်နာမ်တို့၏ ဖြစ်ပျက်မှု သင်္ခါရ
သဘော၊ မမြဲဆင်းရဲ အစိုးမရသော သဘောတို့၌ နှလုံးသွင်း
ဆင်ခြင်ခြင်းကို ပြုလုပ်ကြလေသည်။ စိတ်ကို ထိန်းကျောင်း
သော မနောအလုပ်ပီပီ ကာယစိတ္တ သုခချမ်းသာရှိစေလျက်
သမာဓိ တည်ကြည်မှုအပြင် သီလစင်ကြယ်မှု ဝိသုဒ္ဓိအရောက်
ထွန်းပေါက်သော ဥပုသ်သည်ဖြစ်စေပေလိမ့်မည်။ “အနိယာ
ဥပုသ်သည်” ပါတည်း။

“ဘီလူးနဂါး၊ နွားကျောင်းသား၊ စကားဥပုသ်သည်”
ဖြစ်လာတတ်ခြင်းကို အလိုမရှိအပ်ပေ။

သောဂီဇောလွင်

- ကျမ်းကိုး
- ပရမတ္ထစက္ခုကျမ်း (ဒီပဲယင်းဆရာတော်ဘုရား)။
 - ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်း (ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်ဘုရား)။
 - လောကုတ္တရာအခြေပြကျမ်း (ပညာဝန်ထောက် ဦးဘိုးစိုး)။
 - ဖာရိလတ္တဒီပနီ (မင်္ဂလာဘုံကျော် ညောင်ကန်ဆရာတော်ဘုရား)။
 - ဗုဒ္ဓ၏ ဝါဒစစ်ပွဲများ (ဆရာကြီး လေးဖြိုင်)။

ကိုရွှေမြသန်း
(သမိုင်း)
**သိကြားမင်းပေးလှူသော
ဘေးကင်းရန်ကွချမ်းသာဂါထာ**

အများသိဖို့၊ အများကျင့်ဖို့ စာပေပြုစုတယ် ဆိုတာ တကယ်တော့ အများခိုးအောင်ဖို့ တွင်းတူးပေးနေတာလို ဆိုရင် မမှားပါဘူး။

တွင်းတူးပြီး မအောင်းတဲ့ ကြွက်၊ တွင်းအောင်းပြီး မတူးတဲ့ ကြွက်၊ တွင်းလည်း မတူး၊ အောင်းလည်း မအောင်း တဲ့ ကြွက်၊ တွင်းလည်း တူး၊ အောင်းလည်း အောင်းတဲ့ ကြွက်လို့ ကြွက်လေးမျိုးရှိပါတယ်။

အဲဒီ ကြွက်လေးမျိုးမှာ တွင်းမတူးပေမယ့် အောင်းတဲ့ ကြွက်ဟာ စိတ်ဝင်စားစရာ သိပ်ကောင်းပါတယ်။ တွင်းတူး တဲ့ အလုပ်နဲ့ တွင်းအောင်းတဲ့ အလုပ်မှာ တွင်းအောင်းတဲ့ အလုပ်က အဓိက ကျပါတယ်။ တွင်းမှာ အောင်းနေ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းပြီး စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ် ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံမှာမို့ပါ။

ကိုယ်တိုင် တွင်းမတူးဘဲ သူများတူးပြီး သားတွင်း

ဝင်အောင်းပြီး ဘေးရန်ကင်းရှင်း ချမ်းသာခြင်းကို အရယူနိုင် တဲ့ ကြွက်ရဲ့ လိမ္မာပါးနပ်မှုဟာ ချီးကျူးစရာလည်း၊ ကောင်း သလို၊ အတုယူစရာလည်း ကောင်းလှပါတယ်။

ကြွက်လေးမျိုးရှိသလို၊ လူမှာလည်း သိပြီး မကျင့်တဲ့ လူ၊ ကျင့်ပြီး မသိတဲ့ လူ၊ သိလည်း မသိ၊ ကျင့်လည်း မကျင့်တဲ့ လူ၊ သိလည်းသိ၊ ကျင့်လည်း ကျင့်တဲ့ လူလို လူလေးမျိုးရှိပါတယ်။

ကြွက်ရဲ့ တွင်းတူးခြင်းကို လူရဲ့ သိအောင် လေ့လာ ခြင်းနှင့် တင်စားထားသလို၊ ကြွက်ရဲ့ တွင်းအောင်းခြင်းကို လည်း လူရဲ့ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခြင်းနှင့် ထပ်တူပြုထားပါ တယ်။

တွင်းတူးတယ်ဆိုတဲ့ စကားထဲမှာ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် သိဖို့ လေ့လာနေတာလည်း ပါသလို သူများသိဖို့ ဟောပြော ရေးသားနေတာတွေလည်း ပါဝင်ပါတယ်။

တွင်းအောင်းတယ်ဆိုတဲ့ စကားထဲမှာလည်း ကျင့်ကြံ အားထုတ်တာရော၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခြင်းကြောင့် အပါယ် ဘေး သံသရာဘေးမှ လွတ်မြောက်ပြီး နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို မျက်မှောက်ပြုသွားတာပါ အကျုံးဝင်ပါတယ်။

ဓမ္မဗဟုသုတတွေ အများကြီး မသိပေမဲ့ ကိုယ် သိသလောက် နည်းနည်းလေးကို လိုက်နာကျင့်သုံးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ကျင့်သလောက်လည်း ကိစ္စပြီးမြောက် ချမ်းသာရောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို 'တွင်းမတူးပေမဲ့ အောင်းတဲ့ ကြွက်နဲ့ ဥပမာ နှိုင်းနှိုင်းထားတာမို့ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာလည်း စိတ်ဝင်စားစရာ၊ အတုယူစရာ ဖြစ်နေရပြန်ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်လက်ထက်တုန်းက တရားဂါထာ တစ်ဂါထာပဲ ရပေမယ့် အဲဒီ တစ်ဂါထာကျင့်စဉ်အတိုင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်လို့ ရဟန္တာဖြစ်သွားတဲ့ မထေရ်ကြီးတစ်ပါး တောအုပ်တစ်ခုမှာ သီတင်းသုံးခဲ့ဖူးပါတယ်။

မြို့က ကြွလာတဲ့ ပိဋကတ်သုံးပုံဆောင် ပုထုဇဉ် မထေရ်ကြီးတွေ အကျယ်တဝင့် တရားဟောတဲ့အခါ တော ထဲက နတ်သားတွေက လုံးဝ သာဓုမခေါ်ဘဲ၊ တစ်ဂါထာ တည်းရတဲ့ ရဟန္တာမထေရ်ကြီးက အဲဒီ တစ်ဂါထာတည်း တရားဟောတဲ့အခါမှာတော့ တစ်တောလုံးည ဘဝဂ်လှူ အောင် နတ်တွေ သာဓုခေါ်ခဲ့ကြဖူးပါတယ်။

ဒါကို ထောက်ဆကြည့်ရင် တွင်းတူးဖို့ထက် တွင်း အောင်းဖို့က အဓိကကျတယ်ဆိုတာ သိသာထင်ရှားလှပါ တယ်။ သူများ တူးထားတဲ့ တွင်းမှာ ဝင်အောင်းတဲ့ ကြွက် လောက် လိမ္မာပါးနပ် ကျွမ်းကျင်တာမျိုး လောကမှာ ရှိပါဦး

မလာ။ ဘေးကင်းရန်ကွာ ချမ်းသာတာချင်းအတူတူ သူများ တူးပြီးသားတွင်းမှာ ဝင်အောင်းရတာက ပိုပြီးသက်သာတာ ပေါ့။

အောင်းဝင် ခိုနားရမယ့် တာဝန်ကတော့ ဘေးကင်း ရန်ကွာ ချမ်းသာလိုသူတိုင်းရဲ့ တာဝန်ပါပဲလို့ အရှင်အာစာရာ လင်္ကာရ(စစ်ကိုင်း၊ ရွှေဟင်္သာ)ရဲ့ ပုလဲရတနာ ဓမ္မစာအုပ် အမှာစာမှာ အရှင်ဆန္ဒစိက(ရွှေပါရမီတောရ)က ရေးသား မှာကြားထားသလို၊ ဓမ္မဒူတ အရှင်ပညိဿရကလည်း သူ့ရဲ့ လိုတိုရှင်း ဝိပဿနာစာအုပ် လိုတိုရှင်း နိဒါန်းစကားမှာ...

“ပင်လယ်သည် ကျယ်ပြန့်၏။ နက်ရှိုင်း၏။ ထုထည် ပမာဏကြီးမား၏။ ချင့်တွက် တိုင်းတာရန် ခက်ခဲ၏။ သို့ သော် ပင်လယ်ရေ၏ အရသာကို သိရန် အကုန်မ္မေ့နောက် သောက်ကြည့်ဖို့ မလိုပါ။ တစ်ပေါက်တစ်စက် တို့ထိကြည့် ရုံမျှဖြင့် သိနိုင်ပါသည်။

ထို့အတူ ဗုဒ္ဓဓမ္မသည် ကျယ်ပြန့်၏။ နက်ရှိုင်း၏။ ထုထည်ပမာဏ ကြီးမား၏။ ချင့်တွက်တိုင်းတာရန် ခက်ခဲ၏။ သို့သော် ဗုဒ္ဓဓမ္မရသကို သိရန် အကုန်မ္မေ့နောက် လေ့လာ ကြည့်ဖို့ မလိုပါ။ တစ်ပုဒ်၊ တစ်ဂါထာကို လက်တွေ့ ကျင့်သုံး ကြည့်ရုံမျှဖြင့် သိနိုင်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓပင်လယ်ပြင်ကျယ်တွင် သူတ္တန်တစ်ခုဟူသည် တစ်ပေါက်တစ်စက်မျှသာ ဖြစ်၏။ သေးငယ်သော အစိတ်အပိုင်းလေးမျှသာ ဖြစ်၏။ ထိုအစိတ် အပိုင်းလေးသည်ပင်လျှင် ဓမ္မရသကို အပြည့်အဝဖော်ဆောင် ပေးနိုင်စွမ်း ရှိပါတယ်။

လို့ ဖော်ပြထားပါတယ်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ဘေးကင်းရန်ကွာပြီး သံသရာတစ်လျှောက် လုံး ချမ်းသာလိုသူတိုင်းအတွက် “ပညာနေ့တို့ ဝိပဿနာ ကျမ်း”မှ ဘုရားမပွင့်မီ ရှေးအဖိုးက ရှင်ရသေ့ကို သိကြားမင်း ပေးလှူသော “မဟာဇေယျ သိဒ္ဓိကာမ ဒဒမာလိနီ ဂါထာ တော်” ကျင့်စဉ်အား ကောက်နုတ်ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါ၏။ ဗုဒ္ဓဓမ္မပင်လယ်ပြင်ကျယ်မှ ဓမ္မရသ တစ်ပေါက်တစ်စက်မျှ သာ ဖြစ်ပါ၏။

လက်တွေ့ စမ်းသပ်ကြည့်ပါက ပြောပြ၍ မစွမ်းသာ နိုင်သော လောကီ၊ လောကုတ္တရာ အကျိုးစီးပွားတို့ကား များပြားလှပါသည်။ ဟိုနှယ်ဒီနှယ် အတွေးနယ်ချဲ့ကာ စိတ်ကူး ကောင်းသူများ (လက်တွေ့မလုပ်ဘဲ) နားလည်နိုင်သော အရာမဟုတ်ပေ။ စိတ်ကူးကောင်းသလောက် လွှဲတတ်သလို စိတ်ကို ထူးခတ်လုပ်တတ်သလောက် သနိုးရောက်၍ အကျိုး စီးပွားသက်ရောက်နိုင်ပါပေ၏။

မဟာဇေယျသိဒ္ဓိကာမ ဒေမာလိနီဂါထာတော်

သုဂတော သုဂတဓာနံ၊ သုဂတော သုန္ဓရံပီစ။

နိဗ္ဗာန် သုဂတော ယာဏိ သုဂတော တေ နမော နမာ။

သုဂတော - ကောင်းသော ဝိပဿနာတရားကို ပြောဆိုလေ့ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုဂတဓာနံ - ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတည်းဟူသော ရန်သူဘေးမှ လွတ်ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌ တည်တော်မူ၏။ သုဂတော - ဤနိဗ္ဗာန်၌ တည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သုဂတဟူသော ဂုဏ်တော်သည်။ သုဂတံ - ကောင်းသော ဝိပဿနာ ဘာဝနာကို ရွတ်ဆိုလေ့ရှိသော သဒ္ဓါနဿရိမည်သော သပ္ပုဂ္ဂိုလ် သူတော်ကောင်းအပေါင်းကို။ သုန္ဓရံပီ - အလွန်ကောင်းမြတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာန် - ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတည်းဟူသော ရန်သူဘေးမှ လွတ်ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။ ယာတိစ - ကိုယ်တော်တိုင်လည်း ကြွသွားတော်မူ၏။ သူတစ်ပါးကိုလည်း ကြွသွားစေတော်မူ၏။ သုဂတော - ဝိပဿနာ ဘာဝနာတည်းဟူသော ကောင်းသော စကားကို ပြောဆိုတော်မူတတ်သောကြောင့် သုဂတဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား။ နမော - ဦးခေါင်းညွတ်ကျိုး လက်အုပ်မိုး၍ အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်။ နမာ - ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဤ မဟာဇေယျသိဒ္ဓိကာမ ဒေမာလိနီ မည်သော သုဂတောဂုဏ်တော်သည် အကျိုးထူး အကျိုးမြတ်ကို မချကေန် ပေးစွမ်းနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်နှစ်သက် မြတ်နိုးခြင်းအမှုကို ပြုရန် လိုအပ်၏။ ပြုလည်း ပြုရာ၏။ ဤသို့ ယုံကြည်လေးနက် နှစ်သက်ပွားများ အားထုတ်ခြင်းကြောင့် အာယု-အသက်ရှည်ခြင်း၊ ဝဏ္ဏ - အဆင်းလှခြင်း၊ သုခ - စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်၏ ချမ်းသာခြင်း၊ ဗလ - ကာယဗလ ပြည့်စုံခြင်း၊ ဉာဏဗလပြည့်စုံခြင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံ၍ ပဋိဘာနဝါယာဖြင့် ဝိပဿနာကို ထိုးထွင်းသိမြင်၍ မဂ်အခြေ ဖိုလ်အခြေသို့ ရောက်သဖြင့် အပါယ်တံခါးပိတ်နိုင်ပါမည်။

ဤဂုဏ်တော် ဂါထာတော်သည် အလွန်တန်ခိုးကူခွီပါဒိ ကြီးကျယ်သော ဂုဏ်တော်ဂါထာတော်တည်း။ ဤဂုဏ်တော်ဂါထာတော်သည် ဘုရားမပွင့်မီ ရှေးအဗိုက ရှင်ရသေ့ကို သိကြားမင်းလာ၍ ပေးလှူသော ဂုဏ်တော် ဂါထာတော်ဟု ဇမ္ဗူဒိပ်တိုင်းသား ရဟန်းတော် ရှင်အာဒိစ္စရသီ စီရင်သော သုဂတမဂ္ဂကျမ်း၌ ဖော်ညွှန်းထားပါသည်။ ၎င်းဂုဏ်တော် ဂါထာတော်ကို မဇ္ဈိမတိုက်၊ သီဟိုဠ်၊ ယိုးဒယားပြည်တို့၌ အားထုတ်ကြသည်ဟု ဆိုသည်။

ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်နည်း

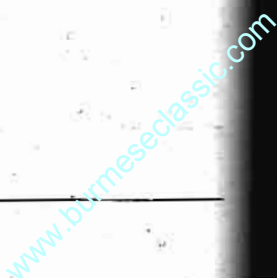
ဤဂုဏ်တော် ဂါထာတော်ကို ပွားများအားထုတ်နည်းမှာ ငါးပါးသီလကို ဆောက်တည်ပြီး ဆွမ်းဘောဇဉ်ခဲဖွယ်တို့နှင့်တကွ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီးတို့ကို လှူဒါန်းပူဇော်ပြီးလျှင် ဓမ္မက္ခန္ဓာ ရှစ်သောင်းလေးထောင်ရအောင် ဖော်ပြပါ ဂါထာကို ပွားများပါမည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ နှစ်သိန်းလေးသောင်းမြေအထုနှင့် တူစွာ နှစ်သိန်းလေးသောင်းရအောင် ဂါထာတော်ကို ပွားများပါမည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ကိုးသိန်းခြောက်သောင်းရှိသော လေထုနှင့်တူစွာ ကိုးသိန်းခြောက်သောင်းရအောင် ဂါထာတော်ကို ပွားများအားထုတ်ပါမည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပွားများအားထုတ်၍ ပုတီးစိပ်ပါမည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အဓိဋ္ဌာန် ပါရမီဖြင့် ခံယူဆောက်တည်ပြီး ဖော်ပြပါ ဂါထာတော်ကို ပွားများအားထုတ်ရမည်။

ဤဂါထာတော်ကို ပုတီးစိပ်သည့်အခါ တစ်ပုဒ်ကို တစ်ခါစိပ်လျှင် သုဂတောဂုဏ်တော် ငါးပါးရသည်။ ပုတီးတစ်ပတ်ပြည့်လျှင် သုဂတောဂုဏ်တော်ပေါင်း ငါးရာလေးဆယ် ရပါသည်။ ပုတီးပတ်ပေါင်း ၁၅၆ ပတ်ရလျှင် ဓမ္မက္ခန္ဓာ ရှစ်သောင်းလေးထောင်ပြည့်၍ ဘုရားမှာ ဆွမ်းခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီးနှင့်တကွ ရှစ်သောင်းလေးထောင် ဘာဝနာကုသိုလ်ကို ပူဇော်ပြီး လိုရာဆုနိဗ္ဗာန်ကို အဓိဋ္ဌာန်ပြု ရရှိအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

ဤသို့ အတန်တန်ပွားများ အားထုတ်သည်ရှိသော် “ဘာဝိတာ ဗဟုလီကထာ အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တန္တိ”ဟု ဗောဇ္ဈင်ဒေသနာ၌ ဟောပြောတော်မူသည့်အတိုင်း သမ္မောဓာယ ဟူသော သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်အပ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်၊ သစ္စာလေးပါးကို သိစွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်နှင့်တကွ နိဗ္ဗာန်သို့ ကိုင်းရှိုင်း၍ ညွတ်သော စိတ် ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

လက်တွေ့မလုပ်ဘဲ အတွေးနယ်ချဲ့ကာ နားလည်နိုင်သော အရာမဟုတ်ပေ။ စိတ်ကို ထူးဆတ်လုပ်တတ်သလောက် အကျိုးစီးပွားသက်ရောက်နိုင်ပါ၏။

ကိုဇွေမြသန်း(သမိုင်း)

ပုရောဟိတ်လက္ခဏာဆရာကြီး ဆရာစန္ဒြ၏သား

ဆရာဒေဝ A.G.T.I (Civil)

လက္ခဏာနှင့် နက္ခတ်ဗေဒပညာရှင်

၂၆	၁၄	၆
၈၅		၃
	၀	၈

အမှတ် ၇၅၊ ဓမ္မစေတီလမ်း (တော်လှန်ရေးပန်းခြံရှေ့) **Sweet Centre** နှင့် ကပ်လျက်
မြန်မာ့နန်း၊ ခမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။ ပုန်း - ၅၀၅၁၇၁။

E.mail; sayadeva@myanmar.com.mm, Internet- http://www.sayadeva.com

တိကျမှန်ကန်လို့ အံ့ဩမဆုံး

၁၃၇၂ ခု

၂၀၀၅ . ၁ . ၂၈

၁၉၉၈ ခုနှစ် ၁၃၇၂ ခုနှစ် လာဘ်ကုန်က

ကောက် ၂၃ နှစ် ၃၆ နှစ် ကြား ပွား 'ဖူးချွန်ဆူး' ရရှိမယ်လို့ လောသံပါတယ်...။

ဖူးမထား ၃ ပါး...။

၂၀၀၃ ခု လွန်ပြီလမှာ ၁၃၇၂ ခုနှစ် နှစ်က နှစ်က...

ဒီတစ်နှစ် နှစ်က နှစ်က ပွား 'ဖူးချွန်ဆူး' ရမယ်လို့ ထင်ပြောပါတယ်...။

နိဂါလ် မလျှောက်ပေ...။

၁၃၇၂ ခု လောထဲ ကိုယ်လို့ မလျှောက်ပေ သိ: 'ဖြစ်ဟုပြန်လို့ ဖူးချွန်ဆူး

ရရှိခဲ့ပါတယ်...။

၁၃၇၂ ခု လောကြား နှစ်ကစွာ တိကျမှန်ကန်လို့ အံ့ဩမဆုံး ဖြစ်ပါတယ်...။

ဖူးချွန်ဆူး

စိုးမြတ်နိုး

သန့်စင်ဖွား

ကွင်းမာယာ

ထူးမောင်နှင့် ငထွန်းက သောက
ဖော်စားဖက်တွေ။ ဝါသနာတူ၊ စရိုက်
တူကြသည်ဆိုလျှင် မမှား။ ယခုလည်
အရက်အတူသောက်စားရင်း ပိုက်
ရှာရန် အသီးသီး အကြံထုတ်နေကြ
ခြင်းဖြစ်သည်။ အကြံမထုတ်ကြ

Thank you
2013

လည်း မဖြစ်။ ထူးမောင်နှင့် ငထွန်းက လက်ကြောတင်းသူတွေ မဟုတ်။ ဒါကြောင့်လည်း သပြေစမ်းတစ်ရွာလုံးက ထူးမောင်နှင့် ငထွန်းဆိုလျှင် လူပေ လူတေတွေဟု သတ်မှတ်ထားကြခြင်း ဖြစ်သည်။

“ငထွန်း”
“ဘာလဲ ထူးမောင်”
“ဟိုဟာကို ကြံရင် ကောင်းလား”

“မင်းဥစ္စာကြီးက အရင်းမရှိ၊ အများမရှိ စကားကြီးကွာ။ ဘာလဲ... မင်း အကွက်ကောင်းတွေထားလို့လား”

“အကွက်ကောင်းကွ၊” ပိုက်ဆံတော့ အများကြီးရမှာ သေချာတယ်”

ထူးမောင် အရက်မူးနှင့် ထွက်ပေါ်လာသည် အာလေးလျှာလေး စကားသံကို ကြားလိုက်ရ၍ ငထွန်း နှက်လုံးပြူးသွားမိသည်။ ထူးမောင် အကျင့်ကို ငထွန်းက အနီးကပ်နေသူ ခု သိသည်။ ထူးမောင်က အလုပ်တစ်ခု ဆုပ်လျှင် ပီရီသေသပ်သူဖြစ်သည်။

“ပြော... ပြောစမ်းပါဦး ထူးမောင်၊ ခင်ဆံ့အများကြီးရမယ်ဆိုတော့ ဘာဆဲ မင်း အပျိုကြီး ရွှေဆင့်ကို တင်ဆောင်းမလို့လား။ ခု ရွှေဆင့်သတင်း ခါ ကြားနေရတယ်ကွ”

“ဘာ... ရွှေ... ရွှေဆင့်သတင်း ဆိုတာလား”

ငထွန်းစကားကို ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရ၍ ထူးမောင် သောက်မည့် အရက်ကိုပင် ဆက်မသောက်နိုင်တော့။ အပျိုကြီး ရွှေဆင့်မျက်နှာကို မြင်သော်လည်း သွားမိသည်။

“ခု ရွှေဆင့်က ဟိုဘက်ရွာက ဆန်ကိုပွက ရွှေတစ်ဆင်စာ တင်ဆောင်ပုံပုံမယ်လို့ သတင်းကြားနေရတယ် ထူးမောင်”

“တောက”
ငထွန်းစကားသံကြောင့် ထူးမောင် တက်ခေါက်မိရင်း ခံပြင်းသွားမိသည်။ မုဆိုးဖို ကိုပွက လယ်ပိုင်ယာပိုင်ဖြစ်၍ ငွေရေးကြေးရေး အဆင်ပြေသူ။ ထူးမောင် ဆက်မတွေးချင်တော့။ လက်ကျန် အရက်ခွက်ကို တစ်ရိုက်ထိုး မော့သောက်ချပြီး မျက်စိထဲတွင် မြင်ယောင်နေမိသည်က ဦးသာလေ လက်သပ်မွေးထားသည့် နွားနီ နှစ်ကောင်။

ဦးသာလေ တယုတယ မွေးထားသည့် ခြံပေါက် နွားနှစ်ကောင်ဖြစ်၍ နွားချော၊ နွားသန်တွေဖြစ်ပြီး သန်မာထွားကြင်းသည်။ နွားအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံ၍ နွားလိုချင်သူတွေက ကြိုက်ဈေးပေးပြီး ဝယ်ကြသည်။ ဦးသာလေက သူ့နွားနှစ်ကောင်ကို စိတ်မချဖြစ်ပြီး နွားတင်းကုပ်ကို ခြံကာထားပြီး အမြဲမပြတ် အစောင့်ထားသည်။

“ဟေ့ကောင် ထူးမောင်၊ မင်းပြောမယ် ပိုက်ဆံရဖို့ကိစ္စ ပြောလေကွာ”

“ငါ... ငါ ဦးသာလေရဲ့ နွားနှစ်ကောင်ကို ကိုမှတ်ကြီးဆီ ရောင်းဖို့ ပြော... ပြောထားပြီပြီ ငထွန်း”

“ဟို... ဟို... ဦးသာလေနွား၊ ဟုတ်လား”

ထူးမောင်စကားကြောင့် ငထွန်းနားမယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားမိသည်။ ငထွန်းက အလုပ်လက်ကြောတင်းအောင် မလုပ်သော်လည်း အရက်သောက်၊ ဖဲရိုက်အကျင့်က လွဲလို့ ဘာမှမလုပ်တတ်။

“မင်းဥစ္စာကြီးက ဖြစ်... ဖြစ်ပါမလား ထူးမောင်ရယ်။ တော်ကြာကြားလို့ မကောင်းကြီးကွာ”

“တော်ပြီ ငထွန်း။ ငါကြံထားတာ

အောင်မြင်ရင် ငါ ရွှေဆင့်နဲ့ အမြန်ဆုံး နီးမှာကွ။ ဘာလဲ၊ မင်းက ငါနဲ့ ရွှေဆင့်အတွက် မကူညီနိုင်ဘူးလား”

“ငါ မကူညီချင်လို့ မဟုတ်ပါဘူး ထူးမောင်ရာ။ ဒီအလုပ်ကို ငါ တစ်ခါမှ မလုပ်ဘူးလို့ ပြောတာကွ။ ပြီးတော့ ဦးသာလေ နွားခြံက လူအမြဲတမ်း စောင့်နေတာကွ”

“အဲဒီအတွက် စိတ်မပူစမ်းပါနဲ့ ငထွန်းရယ်။ ငါ အားလုံး စီမံပြီးပြီ။ ဒီကိစ္စ အဆင်ပြေရင် မင်း ဖဲရူးကြွေးလည်း ဆပ်နိုင်ပြီမဟုတ်လား။ ခု လာမယ် လကွယ်ညကျရင် အလုပ်စမယ် ငထွန်း”

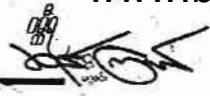
ထူးမောင်က ကြိုတင် အကွက်ချထားပြီး ငထွန်းကို ပြောရင်း အရက်ကို တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွင့် ဆင့်သောက်နေသည်။ ငထွန်း ထူးမောင်အဖြစ်ကို ကြည့်ပြီး ငြင်းပယ်ရန် ခက်သွားသည်။ အမှန်ဆို ထူးမောင်နှင့် ငထွန်းက ဘယ်နေရာ ဘာလုပ်လုပ် သောက်အတူ၊ စားအတူတွေ မဟုတ်ပါလား။

ညအမှောင်ထု ဖုံးအုပ်ထားသော်လည်း ကြယ်ရောင်အလင်းကြောင့် မှုန်ဝါးဝါးမြင်နေရဆဲ ဖြစ်သည်။ နွားတင်းကုပ်ကို ဝိုးတဝါး မြင်တွေ့နေရပြီး နွားတင်းကုပ်အတွင်းမှ နွားနှစ်ကောင်၏ လှုပ်ရှားမှုကို ကြားနေရ ဆဲဖြစ်သည်။ ငထွန်း စိတ်မလုံဘဲ နွားတင်းကုပ်ပတ်ဝန်းကျင်အနံ့ ကြည့်လိုက်မိသည်။ လူအရိပ်အယောင် လှုပ်ရှားသံမကြားရာ မကြာမီ နွားတင်းကုပ်တံခါးပွင့်သွားပြီး နွားနှစ်ကောင်ကို ဆွဲထုတ်လာသည့် ထူးမောင်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“ငထွန်း... နွားဆွဲပြီး အမြန် သွားတော့”

ထူးမောင်က မောကြီးပန်းကြီး

လေသံနှင့် တိုးတိုးပြောပြီး နွား နှစ်ကောင်၏ နဖားကြီးကို လှမ်းပေး လိုက်၍ ငထွန်းနွားကို ဆွဲပြီး နွားတင်း ကုပ်နှင့် ဝေးရာသို့ အပြေးဆွဲပြီး လာခဲ့ မိသည်။ ထူးမောင်က အခြေအနေကို အကဲခတ်ကြည့်ရင်း နောက်မှ လိုက် လာသည်အသံကို ကြားနေရသည်။ နှစ်ဦးသား စကားပင် မပြောနိုင်။ ချုံကြို ချုံကြား ကွင်းကြီးကွင်းကြား အနှံ့ အပြားပြေးဆွဲလာ၍ ငထွန်းတစ်ကိုယ် လုံး တောခွေးမောခွေးများ ရွဲနှစ်ပြီး စိတ်ထဲတွင် လိပ်ပြာမလှဘဲ ဖြစ်နေမိ သည်။

“ငထွန်း... တို့ ခဏနားဦးမှ ဖြစ်မယ်။ ရွာနဲ့ အတော်ကြီးဝေးသွား ပြီကွ။ တို့ နွားဆွဲလာတာ ဘယ်သူမှ မသိဘူး”

ထူးမောင်က လယ်ကွင်းစပ်ရှိ သစ်ပင်ကြီးအောက်တွင် နားရင်း နွား နှစ်ကောင်ကို ချုံထဲတွင် ကြီးချည်ပြီး ပြောလိုက်၍ ငထွန်း သစ်ပင်ကြီးကို ကျောမိုးပြီး ထိုင်ချလိုက်သည်။ ဘယ် နေရာကြည့်ကြည့် ညအမှောင်ထုက ဖုံးနေသော်လည်း ကြယ်ရောင် ဝိုး တဝါးအလင်းက ရှိသည်။ ထူးမောင် က ငထွန်းအနီးတွင် ထိုင်ချလိုက်သည်။

“ထူးမောင်... ဒီနွားတွေကို ဘယ်ပို့မှာလဲ”

“ငါ မနေက နွားပွဲစား ကိုမှတ် ကြီးကို သွားပြောတော့ သူက ကြေး မကိုက်လို့ မယူဘူးကွ။ အဲဒါ ငါ ကိုချက်ကြီးဆီ သွားပို့မှာ။ ကိုချက်ကြီး ဆီ ရောက်ရင် အားလုံးစိတ်ချရတယ်။ မင်း ဘာမှစိတ်မပူနဲ့။ ကဲ - ခဏနား တုန်း အမောပြေလေး သောက်ကြရ အောင်”

ထူးမောင် ပြောပြောဆိုဆို သိုင်း လွယ်လာသည့် လွယ်အိတ်ကြီးထဲမှ

အရက်ပုလင်းကို ထုတ်ယူပြီး မော့ သောက်လိုက်သည်။ ငထွန်းလည်း မနေသာ။ တစ်ခါမှ သည်လိုအလုပ်မျိုး မလုပ်ဘူး၍ ရင်တုန်ပန်းတုန်ဖြစ်နေ သဖြင့် အရက်ပုလင်းကို ယူပြီး မော့ သောက်လိုက်သည်။

“ဖူး...ဖူး...ဖူး...”

“ဟာ...နွားတွေ ဘာတွေလို လည်း မသိဘူး။ ငထွန်း နာမူတ်နေပါ လား”

ထူးမောင်က အရက်သောက်နေ ရာမှ ကြီးချည်ထားသည့် နွားနှစ်ကောင် ရုန်းကန်ရင်း နာမူတ်နေသဖြင့် ထိန်းနေ ရသည်။ နွားနှစ်ကောင်က ရုန်းကန်နေ ၍ ငထွန်းပါ မနေသာ။ နွားတစ်ကောင် ကို အပြေးဆွဲပြီး စုတ်သပ်ကာ ချော လိုက်သည်။ နွားနှစ်ကောင်က ဘယ်လို ထိန်း ထိန်း ချောချော မရ။ နာတဖူးဖူး မူတ်ရင်း ရုန်းကန်နေဆဲဖြစ်သည်။

“ဖူး...”

“ခုတ်”

“အား...”

ထူးမောင် ထိန်းထားသည့်နွားက ရုန်းကန်ရင်း ခွာဖြင့် ကန်လိုက်၍ ထူးမောင် လဲကျပြီး နာကျင်သံ ပေါ် လာသည်။ ထူးမောင် ဒေါသဖြစ်ပြီး လဲ နေရာမှ ထကာ သစ်ကိုင်းကို ချိုးပြီး နွားကို တဖုန်းဖုန်းမြည်အောင် ရိုက် လိုက်သည်။ သည်တော့မှ ရုန်းကန်နေ သည့် နွားနှစ်ကောင် ငြိမ်သက်သွား သည်။ ထူးမောင်ခြေထောက်တွင် နွား ကန်ချက် ရုပ်ထိပြီး ဖွန်းပဲ့နာသွားသည်။ ထူးမောင် ခြေထောက်ကို ပွတ်သပ်ရင်း ဒေါသစိတ်က မပြေနိုင်။

“ဘယ်ကောင်လဲကွ။ အနောင် အယုက်ပေးနေတာ။ သတ္တိရှိရင် ထွက် ခဲ့စမ်း။ အမှောင်ထဲကနေ နွားတွေကို မခြောက်နဲ့။ ငါက ဘယ်သရဲ၊ ဘယ်

ကွင်းပိုင်မှ မကြောက်ဘူးကွ။ ဆက် ခြောက်နေရင် မလွယ်ဘူး”

“ထူးမောင်... မင်းတွေလို ဆဲ ဆိုကြိမ်းနေတာလား”

“မင်း မတွေ့ဘူးလားကွ။ နွားတွေ တဖူးဖူး နာမူတ်နေတာ”

ထူးမောင်ပြောမှ ငထွန်း ရင် အလိုလိုခနဲသွားမိရင်း ပတ်ဝန်းကျင် အနှံ့သို့ ကြည့်လိုက်မိသည်။ ည အမှောင်ထုကြားမှ ဝိုးတဝါးတွေ မြင် နေရဆဲဖြစ်သည့် လယ်ကွင်းပြင်နှင့် သစ်ပင်အုပ်အုပ် တောတန်းချုံကြီးများ ငထွန်း နွားတင်းကုပ်နှင့် ဝေးအောင် နွားဆွဲလာသော်လည်း ဘယ်နေရာ ရောက်နေမှန်း မသိတော့။

“ထူးမောင်... ငါ... ငါတို့ ဘယ် ရောက်နေတာလဲဆိုတာ ကြည့်စမ်း ဦးကွာ”

ငထွန်းပြောမှ ထူးမောင် သတိ ထားမိပြီး ပတ်ဝန်းကျင်အနှံ့သို့ ကြည့် လိုက်မိသည်။ နွားတောကြောင့် နှစ်ဦး သား ဘယ်ရောက်နေမှန်း မသိတော့

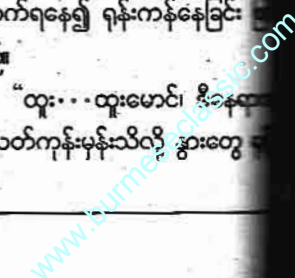
“တို့ ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ ငထွန်းရာ။ မိုးလင်းအောင် စောင့်လို့ မကိုချက်တို့ မလာရင် ဒီနွားတွေလဲ တောထဲမှာ ဝှက်ထားရဦးမှာ”

“ဖူး...ဖူး...ဖူး...”

“ဟာ...ဒီနွားတွေ လုပ်ပြန် ဆွဲ...ငထွန်း၊ ဆွဲ...ဆွဲ”

ထူးမောင်က ရုတ်တရက် မူတ်ပြီး ရုန်းကန်နေသည့်နွားကို ဆွဲမိ ငထွန်းကို ပြောလိုက်သဖြင့် ငထွန်း နွားတစ်ကောင်ကို ထိန်းလိုက်သည့် နွားနှစ်ကောင်က တစ်ခုခုကို အ အသက်ရနေ၍ ရုန်းကန်နေခြင်း ဖြစ် သည်။

“ထူး...ထူးမောင်၊ ဒီနေရာက နွားသတ်ကုန်းမှန်သိလို့ နွားတွေ

ဆန်နေတာနဲ့ တူတယ်”

“ငထွန်းပြောမှ ထူးမောင် သတိရပြီး နွားသတ်ကုန်းနေရာသို့ ကြည့်လိုက်မိသည်။ လေအရေတွင် ပါလာသည့် နွားသားအပုပ်နံ့”

“မဖြစ်ဘူး ထူးမောင်၊ နွားကို ဆန်နေရာရာဆွဲပြီး သွားထားမှ ဖြစ်မယ်”

“ငထွန်းက အပုပ်နံ့စူးစူးကြီး နံနံ့ နွားကို ဆွဲပြီးသွားလိုက်သည်။ အတန်ကြာမှ ငထွန်း နွားဆွဲရင်း ကြည့်လိုက်မိသည်။ ငထွန်းနှင့် ထူးမောင် အရက်သောက်ခဲ့သော ပုလင်းလွတ်များ ငထွန်း မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားမိသည်။”

“ထူး...ထူးမောင်၊ တို့နားခဲ့တဲ့ သစ်ပင်ကြီးအောက်ကို ပြန်ရောက်နေပါဦး”

“ငထွန်းစကားကြားမှ ထူးမောင် ချစ်ကြည့်လိုက်မိသည်။ သစ်ပင်ကြီးကြောင့်တွင် သူတို့သောက်ခဲ့သည့် အရက်ပုလင်းကို တွေ့လိုက်ရသည်။”

“ဟို...ဟိုမှာ နွားသူခိုးတွေ ချော့ပြီကွ၊ တွေ့ပြီ”

ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရသော အသံများကြောင့် သစ်ပင်ကို မှီပြီး လှေဖျော်နေသည့် ထူးမောင်နှင့် ငထွန်း နှစ်ဦးတို့ လန့်နိုးပြီး ကြည့်လိုက်မိသည်။ နှစ်ဦးစလုံး ဦးသာဝေနှင့် ရွာသား ဝေအောက်၊ လက်ထဲတွင် တုတ်၊ ဓားလုံများကို ကိုင်ဆောင်ပြီး အပြေးလာနေသည့် မြင်ကွင်းပင်ဖြစ်သည်။

“ကျွန်...ကျွန်တော်တို့ နွားသူခိုးတွေ ပူးပူးနဲ့ ရွာမပြန်နိုင်လို့ ဒီ...ဒီအိမ်နေမိတာပါ”

“ငါ့ကို မညာနဲ့ ထူးမောင်၊ ညက ငထွန်းနစ်ကောင် ပျောက်သွားလို့

လိုက်ရာခဲ့တာ ကွင်းတွေ၊ မြဲတွေ နံ့ခံပြီကွ။ မိုးလင်းမှ နွားခြေရာတွေလို လိုက်ရာတာ။ မင်းတို့ကို တွေ့တာ။ ပြောစမ်း၊ ငါ့နွားနစ်ကောင် ဘယ်မှာ ဝှက်ထားသလဲ”

ဦးသာဝေက နွားနစ်ကောင်ကို မတွေ့ရ၍ ဒေါသဖြစ်ပြီး လက်ထဲမှ ကိုင်ထားသည့် လှံဖြင့် ထူးမောင်နှင့် ငထွန်းကို ခိုနှိပ်ပြီး တွင်တွင်မေးနေခြင်း ဖြစ်သည်။

“ကျွန်တော်တို့ သူဌေးနွားကို လုံးဝ မခိုးပါဘူးဗျာ။ ဟိုဘက်ရွာကို ဖဲရိုက်သွားရင်း ဖဲရုံးလို အရက်မူးမူးနဲ့ ပြန်...ပြန်...”

“ဖူး...ဖူး...ဖူး”

ရုတ်တရက် သစ်ပင်ကြီးနောက်ရှိ ချုံကြီးထဲမှ နွားနစ်ကောင်၏ နာမူတ်သံကို ကြားလိုက်ရ၍ ထူးမောင်နှင့် ငထွန်း အံ့အားသင့်သွားမိသည်။ ရွာသား လေးငါးယောက်က ချုံကြီးထဲသို့ အပြေးသွားပြီး နွားနစ်ကောင်ကို ဆွဲထုတ်လာသည်။ နွားနစ်ကောင်က ထူးမောင်နှင့် ငထွန်းကို တွေ့လိုက်ရ၍ နာမူတ်သံပေးပြီး ဝှေ့ရန် ပြင်နေသဖြင့် ရွာသားများက နွားဆွဲရင်း အံ့အားသွားသည်။

“တွေ့လား ထူးမောင်၊ ငါ့နွားတွေက မင်းတို့ကို ဝှေ့ပို့ လုပ်နေတာကွ။ ခု မင်းတို့ ရောက်နေတဲ့ နေရာကို ပြန်ကြည့်စမ်း”

ဦးသာဝေ စကားကြောင့် ထူးမောင်နှင့် ငထွန်း ကြည့်လိုက်မိသည်။ အလိုလို အံ့အားသွားမိသည်။ လယ်ကွင်းကြီးတစ်ခုသာ ခြားပြီး ထီးထီးမားမား လှမ်းတွေ့ရသည့် သပြေစမ်းရွာထိပ်ရှိ မန်ကျည်းပင်ကြီး။

“မင်းတို့က ငါ့နွားကို ခိုးပြီး လွတ်အောင် မဆွဲနိုင်ကြဘူး မဟုတ်

လား”

ဦးသာဝေ စကားကြောင့် ထူးမောင်နှင့် ငထွန်း ရွာထိပ်ရှိ မန်ကျည်းပင်ကြီးကို ကြည့်ရင်း ညက တစ်ညလုံး နွားဆွဲခဲ့သည့်အဖြစ်က မယုံနိုင်စရာ။ သပြေစမ်းရွာနှင့် လယ်ကွင်းသုံးလေးကွင်းခြားသည့် သင်ဖြူးရွာကို ကျော်ပြီး ကိုချက် နွားသတ်ကုန်းသို့ ပင် ရောက်ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ခုတော့ ထူးမောင်နှင့် ငထွန်း သပြေစမ်းရွာနှင့် သိပ်မဝေးသည့် သစ်ပင်ကြီးနေရာမှ သစ်ပင်ကြီးအောက်သို့ ပြန်ရောက်နေသည့် အဖြစ်ပင်။

“ငါ့နွားတွေ အခိုးခံရမှန်း သိကတည်းက နွားသူခိုးတွေ ကိုချက် နွားသတ်ကုန်းကို သွားမှာပဲ ဆိုပြီး တို့လိုက်တော့ ကိုချက်ကို တွေ့ခဲ့တယ်။ ဘယ် နွားသူခိုးမှ မလာဘူးဆိုလို့ ပြန်လာခဲ့တယ်။ မင်းတို့ကို ရွာနားမှာပဲ ပြန်တွေ့ရတာ။ ကဲ - နွားသူခိုးတွေကို ကြီးတုတ်ပြီး ခေါ်လာခဲ့ကွာ။ သက်ဆိုင်ရာကို ဝိုမယ်”

ဦးသာဝေ စကားကြောင့် ထူးမောင်နှင့် ငထွန်း တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ပြီး သစ်ပင်ကြီးကို မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။ အုပ်အုပ်ဆိုင်းဆိုင်းရှိနေသည့် သစ်ပင်ကြီး။ လေအလာ ယိမ်းနွဲ့ပြီး တရဲရဲမြည်နေဆဲ ဖြစ်သည်။

ထူးမောင် အရက်မူးမူးနှင့် ကွင်းပိုင်ကြီးကို ဆဲဆို ကြိမ်းမောင်းခဲ့၍ ကွင်းပိုင်ကြီးက လမ်းဖျောက်ပြီး ရွာသို့ ပြန်ပို့ခဲ့တာလား။ ကွင်းခြောက်တာလား။ တွေးရင်း ကျောချမ်းသွားမိလေတော့သည်။

သန့်စင်မွန်

သစ်သစ်
ကျွန်ုပ်တို့လည်း
အနတ္တသတ္တ

ဤလောက၌ အမှန်တရားသည် တကယ်ရှိ၏။ ထို အမှန်တရားကို ကျွန်ုပ်တို့အပါအဝင် သက်ရှိသတ္တဝါအားလုံး ရှာဖွေနေကြ၏။ အမှန်တရားဆိုတာ ဘာလဲလို့ မေးလျှင် အလွန်နက်နဲလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။ စာရေးသူလည်း ဉာဏ်မီ

သလောက်နှင့်သာ တွေး၍ ရေးခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ အမှန် တရားသည် စကြဝဠာနှင့် တူ၏။ ကျယ်ပြန့်သော စကြဝဠာ သော်မှ အနန္တစကြဝဠာ ဟူ၍ရှိ၏။ ထိုအတူ အမှန်တရား တွင်လည်း အန္တိမသည် ရှိ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ လူသားများသည် သွားလာနေထိုင် စား သောက်ဖို့ရာ အလုပ်များကို လုပ်ဆောင်နေကြရသလို

သက်ရှိ သတ္တဝါအားလုံးတို့မှာ မိမိကိုယ်ပိုင် ဉာဏ်ရည်ပြဋ္ဌာန်း
 အာသည့် အမှန်တရားကိုယ်စီဖြင့် အသက်ရှင်သန် နေထိုင်
 ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ကြောင်တစ်ကောင်သည် ကြွက်တစ်
 ကောင်၏ အသားကို စားဖို့ရာ ကြွက်ကို ချောင်းရမည်ဟု
 သော ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ရည်ကိုယ်စီဖြင့် အမှန်တရားကိုယ်စီ
 နှုတ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ရည်မှန်းချက်ပေါက်ရောက်စေဖို့မှာ
 သဘာဝနှင့်လည်း သက်ဆိုင်နေမည်ဖြစ်၏။ စာရေးသူတို့
 သဘာဝတွင် ကံအကြောင်း၊ အကျိုးဆက်စပ်မှုဟု ဆိုထား
 သည်။ တစ်ဦးချင်းစီအတွက် အကြောင်းသည် ကိုယ်ပိုင်
 အမှန်တရားဖြစ်သလို၊ အကျိုးသည်လည်း သဘာဝက ပေး
 သော ကိုယ်ပိုင်အမှန်တရားဖြစ်ပါသည်။ အန္တိမအတွက်မူ
 အကြောင်းနှင့် အကျိုး အမှန်တရားတို့ကို ဆက်စပ်ပေး
 သော သစ္စာ(အမှန်)သည်သာ အခရာဖြစ်သည်ဟု ဆို
 နေပါသည်။

အတ္တအစွန်းနှစ်ဖက်တွင် အန္တိမ မရှိနိုင်ပါ။ သင်္ချာ
 သဘာဝအရ အနတ်လက္ခဏာနှစ်ခုအတွက် အမြေမှန်မှာ
 ခြင်းခြင်း (သို့မဟုတ်) နတ်ခြင်းနှင့်သာ သက်ဆိုင်ကြောင်း
 ဖြစ်သည်။

ရေဒီယို၊ အင်တာနက်၊ မိုဘိုင်းဖုန်း အစရှိသော
 သိပ္ပံသွယ်မှုများ၊ နျူကလီးယား အစရှိသော သိပ္ပံဆိုင်ရာ
 အလက်များသည် အံ့ဩဖွယ်ရာအများဖြစ်သော်လည်း
 ဤကလကတည်းက ထိုအမှန်တရားများ ရှိနေမည်ကို
 ငြင်းနိုင်မည် မဟုတ်သလို ရေတွင် ဆက်လက်၍
 ဆန်းကြယ်မှုများလည်း ရှိနေဦးမည်သာ ဖြစ်သည်။
 စာရေးသူတို့အတွက် ရုပ်ဝါဒဆန်သော အတ္တ
 အမှန်တရားများသာ ဖြစ်သည်။ အတ္တအမှန်တရားများရှိလျှင်
 အမှန်တရားများလည်း ရှိနေမည်သာပင်။ အနတ္တ
 အမှန်တရားအတွက် သဿတနှင့် ဥစ္စေဒ တရားနှစ်ပါး
 တွင်လဲ လိုပါသည်။ ထိုအနတ္တအမှန်တရားမှာ ပစ္စုပ္ပန်
 ရှိနေကြောင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ လူတစ်ဦး၏ ဒေါသ၊
 တစ်ခုခုကြောင့် ပူလောင်မှုကို ဖြေဖျောက်အေးငြိမ်း
 သောလုပ်ရမည်ဟူသောအတွေးမှာ အနတ္တ၏ အခြေခံ
 အမှန်တရားကို ရှာဖွေလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ထိုအနတ္တ
 အမှန်တရားများသည် အတ္တအမှန်တရားများကို
 ဖြစ်စေရန်အတွက် ဖြစ်ရပ်ဆန်း သာဓကများကို ဘုရား
 တော်များမှတစ်ဆင့် ထုတ်နုတ်တင်ပြလိုခြင်း
 ဖြစ်သည်။
 အနတ္တအမှန်တရားကို ဗုဒ္ဓဘာသာတွင် ကပ္ပဋိတိ လေးပါးသည်

ရှိ၏။ ကပ္ပဋိတိလေးပါး ဆိုသည်မှာ တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး
 တည်နေသော အံ့ဖွယ်တရားလေးပါးကို ဆိုလိုရင်းဖြစ်၏။

ပထမ အံ့ဖွယ်တရားမှာ ဘုရားအလောင်းတော် ငှမင်း
 ၏ သစ္စာဖြစ်သည်။

ရှေးအခါ မဂတိုင်ပြည်တွင် ဘုရားအလောင်းတော်
 သည် ငှမင်း ငှမင်းဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ငှမင်း မသွားနိုင်၊ မပျံနိုင်
 သောအရွယ်တွင် ငှမင်းနေထိုင်ရာအရပ်၌ တောမီးကြီး
 လောင်ကျွမ်းခဲ့ဖူး၏။ ငှမင်း၏ မိဘများနှင့် အခြားသော
 ငှမင်းအများသည် အသက်ဘေးကြောင့် ကိုယ်စီ နေထိုင်ရာ
 အသိုက်များအတွင်းမှ ထွက်ပြေးကြသော်လည်း ငှမင်းမှာ
 နနယ်ငယ်ရွယ်သေး၍ မပြေးနိုင်၊ မပျံနိုင်ရှိ၏။ ထိုအခါ ငှမင်း
 မှာ သစ္စာမှတစ်ပါး အားကိုးစရာမရှိဟူသော အသိဖြင့် သစ္စာ
 ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

“သန္တိ ပက္ခာ အပတနာ၊ သန္တိ ပါဒါ အဝဠာနာ။
 မာတာပိတာစ နိက္ခန္တာ၊ ဇာတဝေဒ ပဋိက္ကမ။”

“အို . . . တောမီး၊ ငါ့မှာ အတောင်ရှိသော်လည်း
 ကောင်းကင်သို့ မပျံနိုင်။ ငါ့မှာ ခြေထောက်ရှိသော်လည်း
 မြေပြင်မှာ မသွားနိုင်။ ငါ့မိဘများလည်း ငါ့ကို စွန့်ပြေးကြ
 ကုန်ပြီ။ ဤမှန်ကန်သော သစ္စာစကားကြောင့် တောမီးကြီး
 ဖယ်ခွာစေတည်း။”

ငှမင်း၏ သစ္စာစကားကြောင့် ငှမင်းနေထိုင်ရာ ဝါ
 မင်းပယ် ကျယ်ဝန်းသော ထိုအရပ်ကို တောမီးကြီး ဖယ်ခွာ
 သွား၏။ ထိုအရပ်မှာ ငှမင်း၏ သစ္စာစကားကြောင့် တစ်ကမ္ဘာ
 ပတ်လုံး မီးမလောင်သော “ကပ္ပဋိတိ” အမှတ်တစ်နေရာ
 အဖြစ် ရှိနေလေ၏။

ဒုတိယ အံ့ဖွယ်တရားမှာ “ယဋိကာရ”၏ တဲအိမ်
 နေရာဖြစ်သည်။

ယဋိကာရမှာ ဂေါတမ ဘုရားအလောင်းတော်ဖြစ်ခဲ့
 ဖူးသည့် “ဇောတိပါလ” လှလင်၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်၍ ကဿပ
 ဘုရားရှင်၏ အလုပ်အကျွေး အိုးထိန်းသည်ဖြစ်၏။ အလွန်
 သဒ္ဓါတရား အားကောင်းသော အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။
 မိမိထက် အမျိုးဇာတ်မြင့်သူ သူငယ်ချင်း ဇောတိပါလကို
 ဘုရားရှင်အား အလွန်ကြည်ညိုနိုင်လာဖို့ရာ အသက်ကို စွန့်
 ရဲစွာဖြင့် တိုက်တွန်း ကူညီခဲ့သလို၊ မျက်မမြင် မိဘနှစ်ပါး
 ကိုလည်း လုပ်ကျွေးနေသူဖြစ်၏။ ကဿပဘုရားရှင်သည်
 ဝေဂဋိဂ်ရွာကြီး၌ နေစဉ် ယဋိကာရအိမ်သို့ ဆွမ်းခံကြွမ်း

ယဇ်ကာရ မရှိသောကြောင့် မိဘနှစ်ပါးမှာ မျက်မမြင်များ ဖြစ်သဖြင့် ဆွမ်း၊ ဆွမ်းဟင်းတို့ကို လိုသလောက် ခပ်ယူ သုံးဆောင်တော်မူပါ ဘုရားဟုသာ လျှောက်ထားရ၏။ ဘုရား ရှင်လည်း ယဇ်ကာရ ချက်ပြုတ်ခဲ့သော ဆွမ်းခဲဖွယ်တို့ကို လိုသလောက် ခပ်ယူခဲ့၏။ ထိုအကြောင်းကို သိသော ယဇ် ကာရသည် အားကြီးသော ပီတိဖြင့် ၁၅ရက်ပတ်လုံး ချမ်းသာစွာ နေခဲ့၏။

ကဿပဘုရားရှင်သည် ဝေဂဋီဂ်ရွာကြီး၌ သီတင်းသုံး စဉ် ကျောင်းကုဋီသည် မိုးမလုံခြင်းရှိ၏။ ဘုရားရှင်က ယဇ်ကာရ၏ နေအိမ်တွင် မြက်သက်ကယ် ရှိမရှိ စုံစမ်းခိုင်း ၏။ ရဟန်းတို့က ယဇ်ကာရ၏ အလုပ်တဲအိမ်တွင် မြက် သက်ကယ်မိုးထားသည်မှာ မကြာသေးကြောင်း လျှောက် ထားလျှင် ဘုရားရှင်က ယဇ်ကာရအလုပ်တဲမှ မြက်သက် ကယ်တို့ကို ယူ၍ မိုးခိုင်း၏။ ယဇ်ကာရ၏ မျက်မမြင် မိဘ နှစ်ပါးလည်း အကြောင်းစုံကို သိ၍ စွာယူတော်မူကြပါ ဘုရား ဟု လျှောက်ထား၏။ ထိုအကြောင်းကို သိသော ယဇ်ကာရ သည် ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရား သည် ငါ့အား ဤသို့ အကျွမ်းဝင်တော်မူတိ၏။ ငါ့အား အရတော်ပေစွ။ ငါသည် ကောင်းစွာ ရအပ်ပေသည်တကား ဟု အားရနှစ်သက်သော ပီတိဖြင့် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ချမ်းသာ စွာ နေ၏။

ယဇ်ကာရ၏ တဲအိမ်သည် ကောင်းကင်၌ အမိုးရှိ သလို၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး မိုးမစိုခြင်းသည် ဖြစ်၏။ ထိုမှ စ၍ ယဇ်ကာရ၏ တဲအိမ်နေရာမှာ တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး မိုးမစိုသော “ကပ္ပဋ္ဌိတီ” အမှတ်တစ်နေရာအဖြစ် တည်ရှိ နေပေ၏။

တတိယ အံ့ဖွယ်တရားမှာ အလုံးစုံ အပေါက်ပါသော ကျူဝါးအကြောင်းဖြစ်သည်။

ဘုရားအလောင်းတော်သည် မျောက်အပေါင်း ရှစ် သောင်း ခြံရံသော မျောက်မင်းဖြစ်စဉ်က ဖြစ်၏။

အလောင်းတော် မျောက်မင်းသည် မျောက်အပေါင်း အား ခေါ်ယူ၍ ဤတောအတွင်း၌ မစားကောင်းသော အသီး များ ရှိသလို၊ ဘီလူးစောင့်သော ရေကန် တည်ရှိ၏။ ထို့ ကြောင့် မစားဘူးသော အသီး၊ မသောက်ဘူးသော ရေကန် ရှိလျှင် ငါ့အား ပန်ကြားရမည်ဟု အမိန့်ထုတ်ထား၏။

တစ်ရက်တွင် မျောက်များသည် ဘီလူးစောင့်သော ရေကန်အနီးသို့ ရောက်လာကြ၍ ရေသောက်ချင်ကြသော်

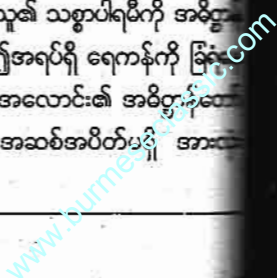
လည်း မျောက်မင်း၏ အမိန့်အရ ဆင်းမသောက်ဝဲကြဘဲ မျောက်မင်းကို ပန်ကြားကြ၏။

အလောင်းတော် မျောက်မင်းသည် ရေကန်ကို ဆင် ခြင်ကြည့်သောအခါ အဆင်းခြေရာကိုသာ မြင်၍ ပြန်တက် သော ခြေရာကို မမြင်သဖြင့် ဘီလူးစောင့်သော ရေကန်နန်း သိလေ၏။ မျောက်အပေါင်းတို့ကိုလည်း ရေကန်အတွင်းသို့ မဆင်းကြရန် အမိန့်ပေး၏။ ထိုအခါ ရေကန်စောင့် ဘီလူး မှာ ရေကို ခွဲထွက်၍...

“ဘာကြောင့် ဆိုင်းနေသနည်း။ ရေကန်တွင်းသို့ ဆင်း ပြီး ရေသောက်ကြ”

ဟု ပြော၏။

သူသည် ရေကန်စောင့် ဘီလူးဖြစ်သဖြင့် ရေကန်တွင်း သို့ ဆင်း၍ ရေသောက်သူကိုသာ ဖမ်းယူစားနိုင်ကြောင်း သိ သည်ကို မျောက်မင်း သိလေသောအခါ မျောက်အပေါင်းတို့ ကို ရေကန်တွင်းသို့ မဆင်းစေဘဲ ရေကို သောက်၍ ရန် ရန် ရေကန်ကို ရံနေသော ကျူဝါးအားလုံးကို အဆစ်အပိတ် ဖြစ် မှုရှိ တစ်ပေါက်တည်းရှိစေဟု သူ၏ သစ္စာပါရမီကို အဓိဋ္ဌာန် တော်မူခဲ့၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ ဤအရပ်ရှိ ရေကန်ကို ခြံရံ သော ကျူဝါးများသည် ဘုရားအလောင်း၏ အမိန့်အတိုင်း ကြောင့် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး အဆစ်အပိတ်မရှိ အားလုံး

အပေါက်ဖြစ်လျက် “ကပ္ပဋိတိ” အမှတ်တစ်နေရာအဖြစ်
တည်ရှိနေလေ၏။

စတုတ္ထ အံ့ဖွယ်တရားမှာ လမင်း၏ အတွင်းမှ ယုန်
ရှပ်အရေးဖြစ်သည်။ ဘုရားအလောင်းတော် ယုန်မျိုး၌ ယုန်
မင်းဖြစ်စဉ်က ဖြစ်၏။

ဘုရားအလောင်း ယုန်မင်း နေထိုင်ရာ တောသည်
တစ်ဖက်က တောင်၊ တစ်ဖက်က မြစ်ရှိပြီး တစ်ဖက်က
ရွာရှိ၏။ မျောက်၊ မြေခွေး၊ ဖျံတို့ သုံးဦးနှင့် မိတ်ဆွေများ
ဖြစ်နေကြ၏။

တစ်နေ့တွင် ယုန်မင်းသည် ကောင်းကင်သို့ မော့ကြည့်
ရာ လပြည့်လုလုဖြစ်နေသဖြင့် မနက်ဖြန်သည် လပြည့်
ဥပုသ်နေ့ဆိုတာကို သိ၏။ မိတ်ဆွေ လေးဦး ဆုံကြသော
အခါ မနက်ဖြန် လပြည့်နေ့ ဥပုသ်စောင့်ကြမည်။ သီလနှင့်
ဆိုင်သော ဒါနသည် အကျိုးကြီးသဖြင့် အလှူပေးဖို့
ဆတ်နိုင်သမျှ ရှာဖွေကြရန် ပန်ကြား၏။

ထို့ကြောင့် အလှူအတွက် ဖျံက ဂင်္ဂါမြစ်အနီး သဲ
ဆွင် ရွာသားတစ်ဦး မြှုပ်ခဲ့သည့် ငါးကြင်းများကို ရခဲ့၏။
မြေခွေးက အစာရှာထွက်ရင်း လယ်သမားတစ်ယောက် သိမ်း
ထားခဲ့သော အမဲတံစို့၊ ဖွတ်ကင်နှင့် နို့ဓမ္မအိုးကို ရခဲ့၏။
မျောက်က သရက်သီးခိုင်ကြီးတစ်ခိုင်ကို ရခဲ့၏။ ယုန်မင်းမှာ
နေရာမြက်စားသော အမျိုးမို့ ဘာကိုမှ မရှာဖွေဘဲ နေရာမြက်
အနီးမှာ ဝပ်ပြီး ဥပုသ်စောင့်မည်။ အကယ်၍ ဥပုသ်စောင့်
ရင်း အလှူခံတွေ့ခဲ့သော် မိမိအသားကို လှူမည်ဟု ကြံလေ
၏။

အလောင်းတော် ယုန်မင်း၏ သီလတန်ခိုးကြောင့်
သိကြားမင်း၏ ပဏ္ဍာကမ္မလာကျောက်ဖျာနေရာသည် ပူ
ဆောင်လာ၏။ သိကြားမင်းက ဆင်ခြင်ကြည့်သောအခါ ယုန်
မင်း၏ သီလနှင့် စိတ်အကြံကို သိလေ၏။ ထို့ကြောင့်
အလိုကို စုံစမ်းဖို့ရာ သူတို့လေးဦးထံသို့ ပုဏ္ဏားယောင်ဆောင်
၍ အလှူခံရပ်၏။

သင်တို့ထံမှ တစ်စုံတစ်ရာသော အာဟာရကို ရခဲ့လျှင်
ဥပုသ်ဆောက်တည်နေလိုသည်အတွက် အလှူခံရပ်ရသည်
ဟု ဆိုသဖြင့် ဖျံက သူ့ရခဲ့သော ငါးကြင်းများကို လှူဒါန်း၏။
မြေခွေးကလည်း အမဲတံစို့၊ ဖွတ်ကင်နှင့် နို့ဓမ္မအိုးကို လှူ
၏။ ယုန်မင်းကား မလှူဘူးသေးသော အလှူကို ငါလှူမည်။
မျောက်ကို ပြုပါ။ ငါ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို လှူမည်ဟု ဆို၏။

သိကြားမင်းက မီးကျိုကို ဖန်ဆင်းပေးသောအခါ သူ၏

ကိုယ်မှ အမေးအမားများကို ကင်းစင်အောင် သုံးကြိမ်ခါပြီး
မီးပုံတွင်းသို့ ခုန်ဆင်းလေ၏။ သိကြားမင်း ဖန်ဆင်းသော
မီးက ယုန်မင်းကို မလောင်၍ မေးမြန်းသောအခါမှ သိကြား
မင်းက သူသည် သိကြားမင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယုန်မင်း၏
စေတနာကို စမ်းသပ်လို၍ လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယုန်မင်း၏
စေတနာကို တစ်ကမ္ဘာလုံး သိအောင် တောင်ဆီနှင့် ယုန်ရှပ်
ရေးခဲ့မည်ဟု ပြောဆိုလျက် လကမ္ဘာတွင် ယုန်ရှပ်ရေးခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် လတွင် ရှိသော ယုန်ရှပ်အရေးသည် တစ်
ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်နေမည့် “ကပ္ပဋိတိ” အမှတ်တစ်နေရာ
အဖြစ် တည်ရှိနေလေ၏။

ထိုဝတ္ထု သာဓက အကြောင်းများမှာ ဘုရားရှင်
ဟောကြားခဲ့သော ကမ္ဘာ့အံ့ဖွယ် တရားလေးပါးဖြစ်ပါသည်။
ဘုရားရှင်တို့မည်သည် အတုမဲ့ အနှိုင်းမဲ့များ ဖြစ်ကြ၏။

ဘုရားတစ်ဆူပွင့်ဖို့ရာ အဘယ်မျှ ရည်ကြာသည်။
ဘုရားဖြစ်ဖို့ရာ အဘယ်မျှ ပါရမီဖြည့်လာရမည်ကို ဗုဒ္ဓ
ဘာသာဝင်များ သိကြ၏။ စကြဝဠာသည် အနန္တဖြစ်သလို၊
ဘုရားရှင်၏ ကံတော်နှင့် ဉာဏ်တော်တို့မှာလည်း အနန္တ
ဖြစ်သည်။ ဘာသာတရား၊ သဒ္ဓါတရား၊ သစ္စာတရားတို့၏
နက်နဲမှုများသည် အတ္တအမှန်တရားများကို ချိုးဖျက်နိုင်စွမ်း
ရှိသော အနတ္တ၏ အခြေခံ အမှန်တရားများဖြစ်ကြောင်းကို
ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။ ■

ဒုးမိးသွင်နောင်(မဟာသာဓွာ)

နှိခိုးမှုခေါ် ရွှေတန်တစ် သရက္ခန်ရုပ်ပွားတော်

လင်းထက်ဝေ

ကျွန်တော်တို့မိသားစု မထင်မှတ်ဘဲ ပခုက္ကူမြို့နယ် အတွင်းရှိ ရွှေတန်တစ်ကျေးရွာ၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်သွားခဲ့သည်။ ကျွန်တော်တို့ မူလခရီးစဉ်က ပုဂံခရီး စဉ်ပင်ဖြစ်သည်။ ပုဂံကို မသွားခင် နယ်ခံအသိ၏ ကျေးဇူးကြောင့် ရွှေတန်တစ် သရက္ခန်ရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးမြော်ခွင့်

ရခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ သရက္ခန်ရုပ်ပွားတော်များသည် အလောင်းစည်မင်းနှင့် အများကြီး ပတ်သက်သလို၊ သိကြားမင်းဆက်သစ်သော ရုပ်ပွားတော်များလည်း ဖြစ်၏။ မြင်မိရင်တောင်သို့ အရောက်သွားဖို့ ဆန္ဒပြင်းပြ

သော အလောင်းစည်သူမင်းကြီးအား သိကြားမင်းက
“အဝန်း ဆယ်ယူဇနာတိုင်တိုင် မွှေးကြိုင်သော သရက္ခနံ့သား
ကို ဖြတ်၍ ရှင်ဂေါတမ ရုပ်တုတော်ငါးဆူကို ထု၍
ကိုးကွယ်ရသည်ရှိသော် မြင့်မိုရ်တောင်မက အကျိုးကြီးမြတ်
ပါသည်”

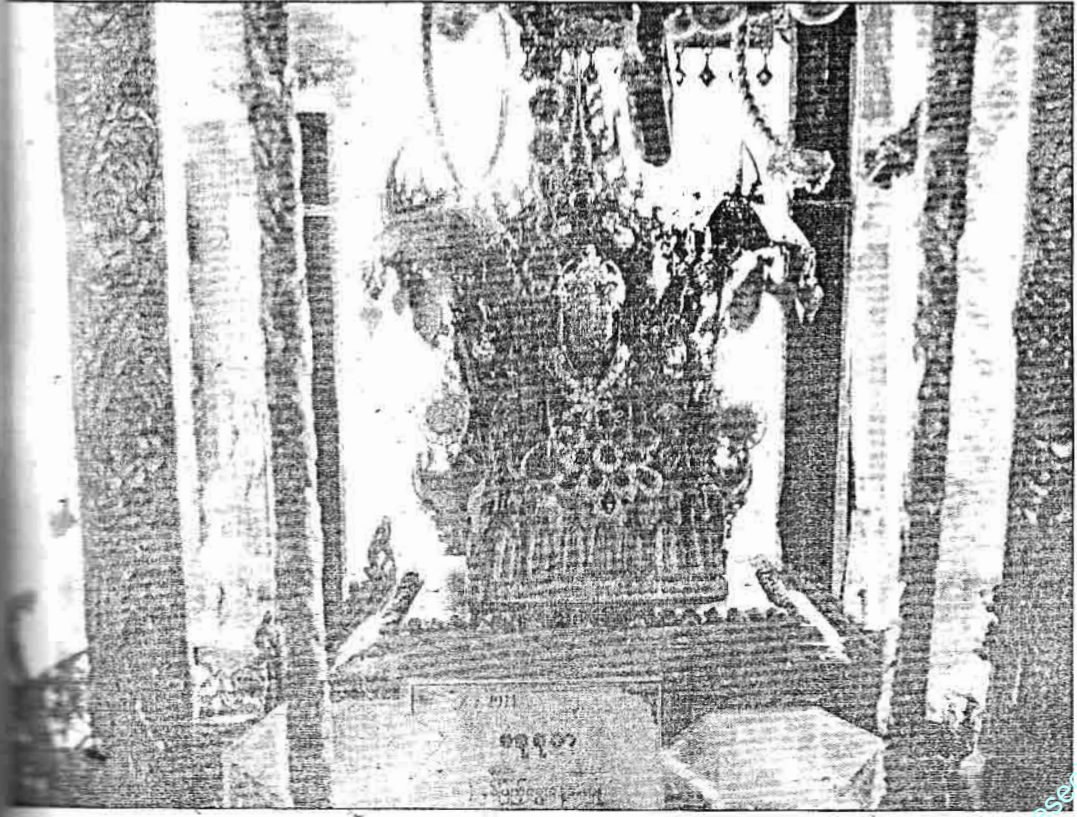
ဟု မိန့်တော်မူခဲ့ခြင်းက သရက္ခနံ့ ရုပ်ပွားတော်များ၏
သမိုင်းအစပဲ ဖြစ်သည်။

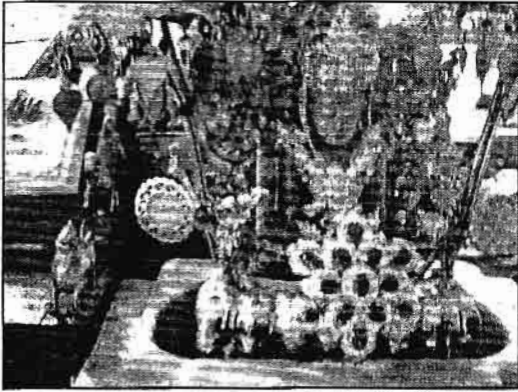
သိကြားမင်းက လက်လေးသစ်ခန့် ရုပ်တုတော် ငါးဆူ
ထုလုပ်ပြီး စူးစာ၊ ဆောက်စာ၊ ဓားငယ်စာအမှုန်များကို
သစ်စေးသရိုးများဖြင့် နယ်ပြီး ရုပ်တုတော်ထုလုပ်ပေးပြီး
အလောင်းစည်သူမင်းကြီး ကိုးကွယ်ပူဇော်ခွင့်ရသည့် သရက္ခနံ့
ရုပ်ပွားတော် ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

နယ်ခံကပင် သရက္ခနံ့ရုပ်ပွားတော်များနှင့် ဆက်စပ်ပြီး
ပခုက္ကူမြို့ ဖြစ်ပေါ်လာပုံ၏ ပါးစပ်ရာဇဝင်ကိုလည်း ပြောပြ၏။

အလောင်းစည်သူမင်းကြီးသည် သရက္ခနံ့ ရုပ်ပွားတော်
များကို ဂူသွင်း ဌာပနာရန် ရောဝတီမြစ်ကြောင်းအတိုင်း
ဖောင်ဖြင့် ဆန်တက်တော်မူခဲ့၏။ ဖောင်စကြာမှာ ပေါက်အင်း
အနီးသို့ ရောက်သောအခါ ဖောင်ပေါ်တွင် ပါလာသော

ကိုယ်ဝန်ဆောင် မောင်းမတစ်ဦးမှာ တံငါလှလင်ကို မြင်ပြီး ဣန္ဒြေပျက်စွာ ရယ်မော၏။ မင်းကြီးက မိန်းမတို့ ဣန္ဒြေကို မစောင့်စည်းရကောင်းလားဟု အမျက်ထွက်ပြီး ကြိမ်စကြာဖြင့် ရိုက်နက် ဆုံးမ၏။ မင်းကြီး ဆုံးမတာ လက်လွန်ပြီး ကိုယ်ဝန်ဆောင် မောင်းမငယ် ကွယ်လွန်ခဲ့၍ သန္ဓေသားကို ထုတ်ထားပြီး ဂူသွင်းထားခဲ့သည်။

ထိုအရပ်ကို “သားထုတ်ဂူမြို့”ဟု တွင်စေခဲ့၏။ ဣာလရွေးလျားလာသောအခါ ပခုက္ကူမြို့ဟု တွင်ခဲ့ကြောင်း သိရပြန်သည်။

ပထမ သရက္ခန် ရုပ်ပွားတော်မှာ စည်သူရှင်ဘုရား ပုခန်းတွင် ကိန်းဝပ်တော်မူ၍၊ ဒုတိယ သရက္ခန်ရုပ်ပွားတော်မှာ ရွှေတန်တစ်ဘုရားတွင် ရှိ၏။ တတိယ ရုပ်ပွားတော်မှာ ရှင်မတောင်မှာ ရှိသည်။ (ယခုအခါ ပခန်းကြီး စည်သူရှင်လိုဏ်ဂူမှာ ကိန်းဝပ်တော်မူ၏။) စတုတ္ထ ရုပ်ပွားတော်မှာ ဆင်းဂျိုးရွှေကူဘုရားတွင် ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ ပဉ္စမ ရုပ်ပွားတော်မြတ်မှာ သပိတ်ကျင်းမြို့နယ်၊ ဧရာဝတီမြစ်ဝကျွန်းပေါ်ရှိ အညာသီဟတောတွင် ကိန်းဝပ်သည်။ နောက်ဆုံး ရုပ်ပွား

တော်မြတ်မှာ မြတ်ပေါင်းမဇ္ဈဘုရားတွင် ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။

အလောင်းစည်သူမင်းကြီး၏ ဖောင်စင်္ကြာမှာ ပိုက်ကွန်ရွာအရပ်သို့ ရောက်သော်၊ များစွာသော ငှက်အပေါင်းတို့ ကောင်းကင်ယံမှာ ဝဲပျံ၏။ မင်းကြီးက မြင်၍ မေးတော်မူရာတွင်...

“ဤအရပ်သည် နောင်အခါ “မဟာနဂရဆိန္ဒ”ပြည်ကြီးဖြစ်လတ္တံ့။ ဤအရပ်တွင် ဘုရားရုပ်တုတော် ကိန်းဝပ်

တော်မူလိုသည်”

ဟု ပညာရှိ အမတ်တို့က လျှောက်တင်၏။ ဆင်ဖြူတော် နာဂရွှေကြီးထက်တွင် ဒုတိယ သရက္ခန်ရုပ်ပွားတော်ကို တင်ပြီး လွှတ်လိုက်၏။ ဆင်ဖြူတော်မှာ ဘုရားရှင် အလောင်းတော်တို့ ကျင်လည်ခဲ့သော အရပ်တွင် ဖီလာတန်အစ်၍ မသွားဘဲ တောချုံကို နှာမောင်းတန်းလှောင်နေတော့သည်။ မင်းကြီး၏ ပညာရှိတို့က တောချုံကို သေကြည့်လေသော် စေတီတော်တစ်ဆူကို တွေ့၏။ စေတီတော်မှာ အခြားမဟုတ်၊ သီရိဓမ္မာ သောကမင်းကြီး တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော ကောင်းမှုတော်စေတီတစ်ဆူဖြစ်နေ၏။

www.burmeseclassic.com

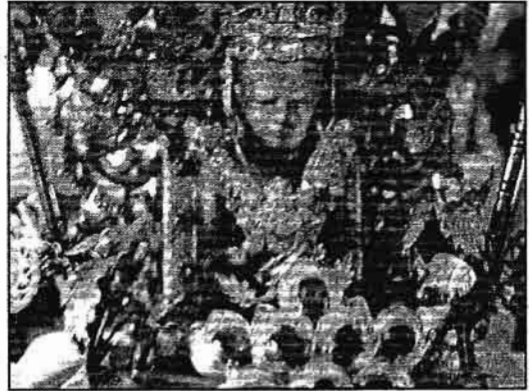

မင်းကြီးကိုယ်တိုင် စေတီတော်ကို မွမ်းမံတော်မူပြီး “ဆင်တန်းအစ်” ဟု ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ရာမှ ကာလကြာသော် “ရွှေတန်တစ်” ဟု အမည်တွင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

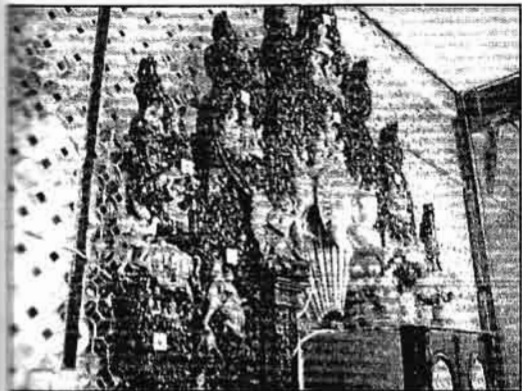
ရွှေတန်တစ်ဘုရား ဆွမ်းချပွဲကို တစ်နှစ်လျှင် သုံးကြိမ် ကျင်းပသည်။ ပြာသိုလတွင် သီရိဓမ္မာ သောကမင်းကြီးပွဲ၊ ကဆုန်လတွင် အလောင်းစည်သူမင်းကြီးပွဲနှင့် တော်သလင်းတွင် မင်းတုန်းမင်းကြီးပွဲဟု အစွဲပြုပြီး ကျင်းပကြသည်။

ရွှေတန်တစ်ဘုရားဝိုင်း၏ တောင်ဘက်မုခ်တွင်

သစ်နှင့် ယမနေ စုစုပေါင်း ၁၃လုံးဖြင့် ပေါင်းစပ်ထုတ်လုပ်ထားသည်။ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၅၇တွင် ပန်းပုဆရာများ ဖြစ်သည့် ရွှေတန်အစ်ရွာသား ဆရာ ဦးချမ်းသာနှင့် ထန်းမကောက်ရပ်မှ ဆရာအေးတို့နှစ်ဦးမှ စတင်ထုတ်လုပ်ခဲ့ပြီး ၁၂၆၀ပြည့်နှစ် နယုန်လဆန်း ၁၅ရက်နေ့တွင် ပြီးမြောက်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

တံကဲတော်ကြီးမှာ အခန်း ၁၃ခန်းဖြင့် ဝိဓုရဇာတ်တော်ကြီးကို သရုပ်ဖော်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ လက်ရာမြောက်လွန်းလှသော မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု ရှေးဟောင်းလက်ရာများပင်

ခြင်္သေ့ကြီးနှစ်ကောင် ရှိသည်။ အရှေ့ဘက် ခြင်္သေ့မှာ ပန်းထက်ရာဖြစ်ပြီး အနောက်ဘက် ခြင်္သေ့မှာ မန္တလေးလက်ရာ ဖြစ်သည်။ ၁၁၈၂ ခုနှစ်တွင် တည်ခဲ့ခြင်းဟု သိရသည်။ ဧရာဝတီမြစ်အတွင်း လူးလာသွားကြသော လှေသင်္ဘောများအဖို့ ခြင်္သေ့ကြီးနှစ်ကောင်ကို မြင်ရသည်နှင့် ရွှေတန်တစ်တို့ ရောက်ပြီဟု ပြောဆိုလေ့ ရှိကြသည်ဟု ဆို၏။

ရုပ်ပွားတော်ကိန်းဝပ်ရာ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်တွင် ထူးဆန်းသော သုံးထပ် တံကဲမဟာကြီးများ တည်ရှိသည်။ တံကဲမဟာတော်ကြီးကို ၃နှစ် ၂လနှင့် ၁၀ရက်ကြာအောင် ကျွန်း

ဖြစ်သည်။

ဘုရားဖူးရောက်လာသူအပေါင်းတို့က လက်လေးသစ်ခန့်ရှိသော သရက္ခန်ရုပ်ပွားတော်ကို ဦးခေါင်းထက်တွင် ရွက်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်းကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုလည်း အများနည်းတူ ဦးခေါင်းထက်ရွက်ကာ ဆုတောင်းကြသည်။

နယ်ခံ မိတ်ဆွေက ပြောသည်မှာ သိကြားမင်းဆက်သခေသာ “ထိ-ထ-မ-စ” ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ ရွှေတန်တစ် သရက္ခန်ဘုရားရှိခိုး ဂါထာတော်ကို ရွတ်ဆို နှလုံးသွင်းပြီး

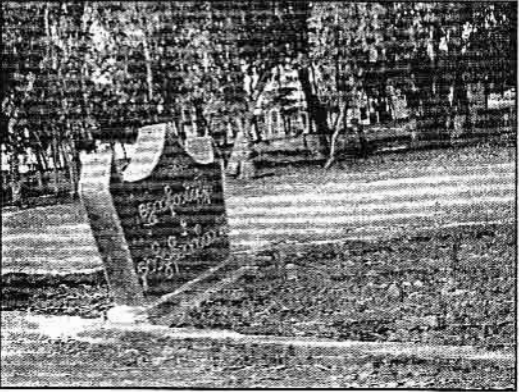
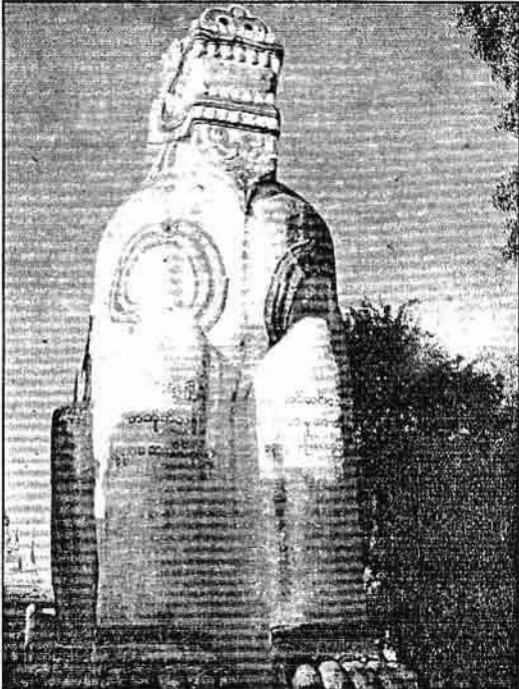

ဗုဒ္ဓဘုရား၌ဌာပနာသော မြတ်စွာဘုရား၏ဝမ်း

မြတ်စွာဘုရား၏ ဝမ်းတော်ကို
 သီရိဗန္ဓာတော်၊ ၆ နေရာ
 လက်ယာလက်ဘက်စိတ်တော်၊ ၁ နေရာ
 ဒဏ္ဍိတော်စိတ်တော်၊ ၁ နေရာ
 လက်ယာလက်ဘက်စိတ်တော်၊ ၁ နေရာ
 ကျောရိုးတော်၊ ၁ နေရာ
 သရီယာစိတ်တော်၊ ၁ နေရာ

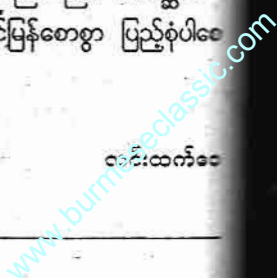
ပုဒ္ဓေါင် ၁၂ နေရာ

မြတ်စွာဘုရား၏ ဝမ်းတော်ကို	၆ နေရာ	ဆင်တော်စီယူရုံ	ဟင်္သာတမြို့
သီရိဗန္ဓာတော်	၆ နေရာ	ဂရုဗုဒ္ဓ	ပရိသတ်
လက်ယာလက်ဘက်စိတ်တော်	၁ နေရာ	ဂရုဗုဒ္ဓ	ပရိသတ်
ဒဏ္ဍိတော်စိတ်တော်	၁ နေရာ	ဂရုဗုဒ္ဓ	ပရိသတ်
လက်ယာလက်ဘက်စိတ်တော်	၁ နေရာ	ဂရုဗုဒ္ဓ	ပရိသတ်
ကျောရိုးတော်	၁ နေရာ	ဂရုဗုဒ္ဓ	ပရိသတ်
သရီယာစိတ်တော်	၁ နေရာ	ဂရုဗုဒ္ဓ	ပရိသတ်

ဆုတောင်းပါက ပိုမိုပြည့်စုံ ပြီးမြောက်သည်ဟု ဆိုသည်။
 ဂန္ထိရဆန်ကြယ် ပရိသတ်များမှာ ပခုက္ကူမြို့သို့ ရောက်
 ဖြစ်ပါက ရွှေတန်တစ်ဘုရားသို့ အရောက်သွား၍ သရက္ခနှင့်
 ရုပ်ပွားတော်ကို ဦးခေါင်းထက် ရွက်ကာ ဆုပန်နိုင်ဖို့ ဂါထာ
 တော်နှင့် မြန်မာပြန်အနက်ကို ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။
 သိကြားမင်း ဆက်ကပ်သော “ထိ-ထ-မ-စ” ဘွဲ့တံဆိပ်
 တော်ရ ရွှေတန်တစ် သရက္ခဘုရားရှိခိုး ဂါထာတော်မှာ -
 ထိတံ သံသာရ သောတမီ
 ထပေန္တံ ခေမ မဂ္ဂတော
 မဟိတဗ္ဗံ သီရိနိက္ခ
 စယျေနတံ သဒနမေ
 ပုညောနာနေန သဗ္ဗဗ္ဗိ
 သမိဇ္ဈတု ယတိစ္ဆိတံ။
 သံသာရသောတမီ - သံသာရရေအလျဉ်း၊ ထိတံ-
 ရပ်တည်နိုင်ထသော၊ ခေမ- မဂ္ဂတော ဘေးမဲ့ရာ နိဗ္ဗာန်ခရီး
 ဌ၊ ထပေန္တံ - တင်ထားအပ်ထသော၊ သီရိနိက္ခစယျေနတံ -
 သီရိနိက္ခရွှေစင် အပေါင်းစုဖြင့်၊ မဟိတဗ္ဗံ - ပူဇော်သက္ကာရ
 ပြုအပ်ထသော၊ တံပုဗ္ဗံ - ထိုရွှေတန်တစ် သရက္ခနှင့်
 ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်မြတ်ကို၊ သဒါ - အခါခပ်သိမ်း၊ နမေ-
 ဘယ လာဘာ ကုလ ကြည့်ရှောင်း ဂုဏ်တော်ပေါင်းကို
 အောက်မေ့၍သာ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။
 အနေနပုညေန - ဤသို့ ရွှေတန်တစ် သရက္ခနှင့်
 ရုပ်ပွားတော်မြတ်အား ရှိခိုးရသော ကောင်းမှုကြောင့် သဗ္ဗဗ္ဗိ-
 အလုံးစုံ တောင်းသမျှသော ဆရာသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ -
 အလိုရှိတိုင်း၊ သမိဇ္ဈတု - လျင်မြန်စွာ ပြည့်စုံပါစေ
 သတည်း။

 လင်းထက်စေ

၂၁ ရာစု
ဆရာဦးအောင်မိုး၏

EX-စာပေဗိမာန်

အထက်တန်း လက္ခဏာ နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်

သင်တန်းနည်းပြ

စာရေးဆရာ ဆရာမ ဝေဝေအောင်ထံမှ စာတစ်စောင်-

၁၇

Handwritten Burmese text

Handwritten signature

(စာရေးသူ)

Handwritten text

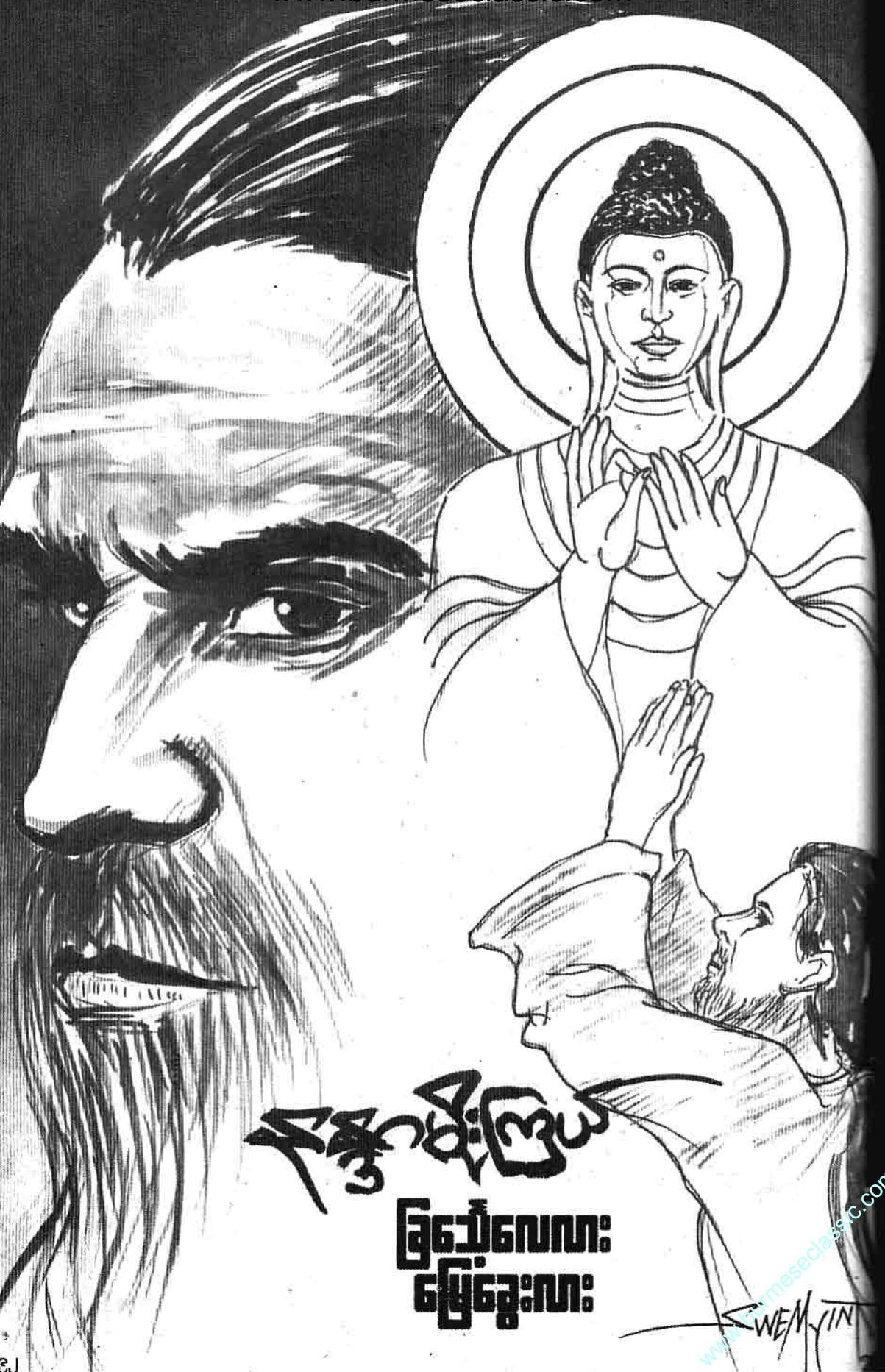
Handwritten text

Handwritten text

ph. 290046

09-51-38742

အမှတ် (၁၄)၊ ရွှေဘုန်းပွင့် ဘုရားဈေးတန်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်။ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၀၇၆၈၀၈
အလုပ်ချိန် -နံနက် (၈:၃၀) မှ ညနေ (၆:၀၀)

နန္ဒာသိန္ဓဝ
ခြင်္သေ့ပေး
မြေခွေးပေး

ရာဇဂြိုဟ်မြို့အနီး၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်နှင့် မဝေးလွန်းလှသော အရပ်ဝန်းကျင်မှာတော့ တိတ္ထိတို့၏ ကျောင်းသင်္ခန်းစာလေးတွေက အစီအရီ။

သည်အထဲမှာမှ ကျောင်းသင်္ခန်းငယ်တစ်ခုဝယ် တိတ္ထိအပေါင်းတို့ စုဝေးနေခဲ့ကြပြီး အရေးပေါ် အစည်းအဝေးတစ်ရပ်ကို ကျင်းပနေကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဦးစွာ အသက်အကြီးဆုံး တိတ္ထိတစ်ဦးက စကားစတင်ပြောဆိုလိုက်သည်။

“တပည့်တို့... သင်တို့ သိတဲ့အတိုင်း ဂေါတမဟာအစ်နေ့တခြား တန်ခိုးထွားပြီး လာဘ်လာဘတွေ ပေါ်ကြွယ်လာသလောက်၊ ငါတို့ကျတော့လည်း တစ်နေ့တခြား မှေးမိန်သာရုံမက၊ လာဘ်လာဘတွေ ဆိုတာဟာ ခေါင်းပါးသည်ထက် ခေါင်းပါးလာနေတယ်။ အဲဒါဟာ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ သိအောင် လုပ်ရမယ်။ သိပါမှပဲ ဘယ်လို ရှေ့ကို ဆက်ရမယ်ဆိုတာ အဖြေထုတ်နိုင်ကြမိမ့်မယ်”

တိတ္ထိကြီး၏ စကားကြောင့် အသံအားလုံး တိတ်ဆိတ်သွားခဲ့ကြသည်။ တစ်ဦးကို တစ်ဦး ငေးကြည့်ရင်း ဘယ်သူ့ဘာပြောမလဲဆိုသည်ကို ငေးကြည့်နေမိကြပြန်သည်။ ရုတ်တရက် အားဖြင့်တော့ မည်သည့်အသံမျှ ပေါ်ထွက်လာခြင်း မရှိ။ အတော်ကလေးကြာမှပင် ထောင့်တစ်နေရာမှ ပရိဗိုဇ်လင်တစ်ဦး ထိုင်နေရာမှ ထလျက် အကြောင်းတစ်ခုကို ဆင်ပြလိုက်သည်။

“တပည့်တော် သိထားတာ တစ်ခုကို တင်ပြချင်ပါတယ်”

အားလုံး၏ အကြည့်များသည် ပရိဗိုဇ်လင်အပေါ်သို့ ပြိုကျရောက်သွားခဲ့သည်။ ၎င်းထံမှ ဘာများ ထွက်ပေါ်လာမည်နည်းဟူ၍လည်း ငုံ့လင့်နေမိကြသည်။

“တပည့်တော် သိထားတာက ရဟန်း ဂေါတမရဲ့ အညွှတ်တွေဟာ ၁၅ရက် တစ်ကြိမ် တံခါးပိတ် စည်းဝေးလေ့ရှိပါတယ်။ ဘယ်လောက်များ တင်းကျပ်သလဲတော့ မသိဘူး။ ရှင်သာမဏေကိုတောင်မှ ဝင်ခွင့်မပေးကြဘူး။ ရှင်သာမဏေတင် မကပါဘူး။ ဘယ်ဒကာ၊ ဒကာမတွေကိုမှ မြင်ခွင့်မပေးကြဘူး။ သူတို့အားလုံးဟာ အာဝဇ္ဇနိမာယာကို အာပန္နန်နှင့် မန်းမှုတ်သလို သွင်းပြီး လူတွေအပေါ် လှည့်ပစ်တဲ့ တန်ခိုးကို ဖန်တီးကြတာ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ မာယာအတတ်နဲ့ ကြည့်ညှိအောင် ဟောပြောနိုင်တဲ့အတွက်ကြောင့်လည်း လာဘ်လာဘပေါများရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့ရဲ့ လှည့်စားနိုင်မှု “မာယာအတတ်” ကို တပည့်တော်

တို့ ရအောင် ယူနိုင်ခဲ့ရင် ရှင်ကြီး ဂေါတမလို တန်ခိုးထွားရုံမက၊ လူသူ ဒါယကာအပေါင်းရဲ့ ကြည့်ညှိမှုကို ခံရပြီး လာဘ်လာဘတွေ အလှူပယ် ပေါ်ကြွယ်လာမှာ သေချာပါတယ် အရှင်”

သည်စကားကို တင်ပြ ပြောဆိုပြီးသကာလ၊ ပရိဗိုဇ်လင်လင်လည်း နေရာတွင် ပြန်ထိုင်လိုက်လေ၏။ တိတ္ထိခေါင်းဆောင်ကြီးမှအစ တိတ္ထိအားလုံးလိုလိုပင် လှလင်၏ စကားအပေါ် အလေးအနက် စိတ်ဝင်စားသွားမိကြသည်။ ဤတွင် တိတ္ထိခေါင်းဆောင်ကြီးက စကားစတင်လိုက်၏။

“ကိုင်း... သည်တော့ အဲသည် မာယာအတတ်ကို ရအောင် ဘယ်သူ ယူနိုင်မလဲ။ ယူနိုင်တဲ့သူကို အဖွဲ့ရဲ့ ခေါင်းဆောင်အကြီးအမှူးအဖြစ် တင်မြှောက်မယ်။ ကိုင်း... မာယာအတတ်ကို သင်ယူနိုင်မယ့်သူ ဘယ်သူရှိသလဲ ပြောပါ။ ပြောပါ”

ထိုသို့ ပြောဆိုနေရင်း ပရိဗိုဇ်တစ်ဦးချင်းစီကို သေသေချာချာကြည့်သည်။ တုပ်တုပ်မျှ မလှုပ်ကြ။ ထိုစဉ်မှာပင် ငြိတ်ဆိတ်နေသည့် ပရိဗိုဇ်များကြားမှ “သရဘ” အမည်ရှိ ပရိဗိုဇ်သည် နေရာမှ ရုတ်ခန့် ထရပ်လိုက်သည်။

“အရှင်တို့... အရှင်တို့ရဲ့ စကားအတိုင်း ကျွန်ုပ်ကို အကြီးအကဲအဖြစ် တင်မြှောက်မယ်ဆိုရင် ရှင်ကြီး ဂေါတမရှိရာ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ပေါ်ကျောင်းရှိရာသွားပြီး မာယာအတတ်ကို မရ၊ရအောင် သင်ယူခဲ့ပါမယ်”

“ကောင်းလေစွ သရဘ။ သိပ်ကို ကောင်းလေစွ။ သင်သာ မာယာအတတ်ကို ယူလာနိုင်ခဲ့လို့ကတော့ အကြီးအကဲရာထူးဟာ သင့်အတွက် အချိန်မဆိုင်းဘူးဆိုတာ စိတ်ချထားလိုက်ပါ။ သင် ဘာတွေ လုပ်မလဲဆိုတာ ပြောပြပါဦး”

“အရှင်တို့ - ကျွန်ုပ်ဟာ ရှင်ကြီး ဂေါတမရဲ့ သာဝက ရဟန်းဆောင်ပြီး သူတို့ ယုံကြည်မှု ရိုလာရအောင် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုရပါလိမ့်မယ်။ သူတို့ရဲ့ သပိတ်ထဲက ဆွမ်းကျွန်တွေကို စားရပါလိမ့်မယ်။ ဒါကို ခွင့်ပြုကြတယ် မဟုတ်လား”

“ဟား... ခွင့်ပြုတယ်၊ ခွင့်ပြုတယ်။ သင့်အနေနဲ့ သူတို့တစ်တွေ ယုံမှားသံသယ မဝင်အောင် လုပ်တဲ့ဥစ္စာပဲ။ သင် ဘာပဲလုပ်လုပ် ခွင့်ပြုရပေမေပေါ့။ အရေးကြီးတာက သင်ဟာ မာယာအတတ်ကို ပိုင်နိုင်ကျွမ်းကျင်အောင် သင်ယူတတ်မြောက်လာခဲ့ဖို့ပါပဲ”

“ဒါအတွက်တော့ စိတ်သာချပါ။ တစ်ခု သတိထားရမှာက အရှင်တို့အားလုံးဟာ ခုချိန်က စပြီး ကျွန်ုပ်ကို

ဘယ်မှာပဲ တွေ့တွေ့ မသိကျိုးကျွန်ပြုနေဖို့ပါပဲ”

“ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒါ အရေးကြီးတဲ့ အချက်ပဲ။ စိတ်သာ ချ သရဘာ၊ သင်ဖြစ်စေချင်တဲ့ ဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်စေရမယ်”

သို့ဖြင့် သရဘာလည်း တိတ္ထိကျောင်းသစ်မ်းကလေးကို ကျောခိုင်းခဲ့လေသတည်း။

သရဘာ ပရိပိုင်အဖို့ မိမိစကားနှင့် မိမိထွက်လာခဲ့ပြီး သည့်နောက် အချိန်အတန်အသင့် ကြာမြင့်ချိန်ဝယ် ဘုရား ရှင် သီတင်းသုံးတော်မူရာ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ပေါ်ကျောင်း၏ ဝန်းကျင်သို့ ရောက်သွားခဲ့ပေပြီ။

တောင်ပေါ်ကျောင်းဝန်းကျင်မှာတော့ ဘုရားရှင်၏ သားတော်များ ဖြစ်ကြသည့် ရဟန်းအပေါင်းတို့၏ ကျောင်း သစ်မ်းကလေးတွေက အစီအရီ၊ အဆိုပါ ရဟန်းတော်တွေ ကို တွေ့တော့ တွေ့သည့်နေရာမှာပင် သရဘာလည်း ခြေသုတ် ပုဆိုး ခြေစွယ်ကျီးသည့်အလား ဖျပ်ဝပ် ရိုသေစွာဖြင့် နှုတ်ပတ် ရိုနှိုးနေပါပြီကော။ ပြီးတော့ နှုတ်ကိုလည်း အလကား မထား။

“အရှင်တို့... အရှင်တို့ဟာ တော်ပါပေတယ်။ တော် တာနဲ့အမျှ ကုသိုလ်လည်း ထူးကြပါပေတယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ သရဘာ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အရှင်တို့ဟာ ဘယ်ဆရာ ကောင်းဆီမှာ ရဟန်းပြုရမယ်ဆိုတာ သိကြတယ်။ ပြီးတော့ သင့်လျော်ရာ အရပ်မှာ ရဟန်းပြုခွင့် ရကြလို့ပဲပေါ့။ တပည့် တော်မှာသာ အရာရာကို မစုံစမ်းဘဲ အလွယ်တကူ ပရိပိုင် ပြုမိတဲ့အတွက် သံသရာဝင်ဆင်းရဲက လွတ်မြောက်ရာ မဟုတ်တဲ့လမ်းကို သွားနေမိလျက်သား ဖြစ်နေရတာပေါ့ ဘုရား”

သည်သို့ အပလီနော လိမ်ညာပြောရင်း ရဟန်းတို့ကို ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်များ ပြုနေခဲ့သည်။ ကာလအတန်ကြာတော့ ကံအားလျော်စွာပင် မဟာထေရ်တစ်ပါးထံ၌ ရဟန်းပြုခွင့်ရ သွားခဲ့လေသည်။ သည့်အတွက် အကြံသမား သရဘာခမျာ ဝမ်းသာ၍ မဆုံးတော့။ ထို့နောက် ၁၅ရက်တစ်ကြိမ် ဥပုသ် နေ့တိုင်း ပြုနေကျဖြစ်သည့် ဥပုသ်ပြုခြင်းကိစ္စ၌ ပါဝင်ခွင့်ရခဲ့ ပြန်သည်။ ဤ၌ ရဟန်းတော်များ၏ ပါတိမောက်ရွတ်ပုံ၊ လေးလေးစားစား ရိုသေစွာ နာယူကြပုံတို့ကို သူ အံ့ဩခြင်း ကြီးစွာဖြင့် တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။

“ဒါဟာ အာဝဇ္ဇနိမာယာအတတ်ကို သွင်းနေကြတာပဲ ဖြစ်မယ်”

သည်သို့ပင် သူ့စိတ်ထဲက မှတ်ယူထားလိုက်သည်။

ဥပုသ်ပြုခြင်းကိစ္စ ပြီးစီးလေတော့ ကိုယ် သီတင်းသုံး ရာ ကျောင်းသစ်မ်းများသို့ အသီးသီးပြန်လာခဲ့ကြသည်။

သရဘာလည်း ကျောင်းသစ်မ်းသို့ ရောက်သည်နှင့် ဥပုသ်ပညာဆရာအရှင်အား ဦးချပြီး သူ့သိလိုသော အကြောင်း ကိစ္စတို့အား မေးမြန်းလေတော့သည်။

“ဆရာအရှင်... တပည့်တော် သိချင်တာလေးတွေ ရှိလို့ မေးလျှောက်ပါရစေ ဘုရား”

“မေးပါ ငါ့ရှင်၊ မေးပါ။ ငါသိတာ မှန်သမျှ ဖြေကြား ပေးဖို့ရာ အဆင်သင့်ပါပဲ”

“ဒီလိုပါ ဆရာအရှင်။ တပည့်တော်တို့ ပြုခဲ့တဲ့ တရား ကို ဘာတရားလို့ ခေါ်ပါသလဲ”

“ပါတိမောက်လို့ ခေါ်လေရဲ့ ငါ့ရှင်”

“ဆရာအရှင် သည်လိုဆိုရင်ဖြင့် အဲသည် ပါတိမောက် ဆိုတဲ့ တရားဟာ တပည့်တော်တို့အတွက် အရေးကြီးဆုံး သော တရား၊ အကောင်းဆုံးသော တရားလို့ ဆိုနိုင်ပါ သလား”

“ဆိုနိုင်တာပေါ့ ငါ့ရှင်။ သိပ်ကို ဆိုနိုင်တာပေါ့။ ပါတိ မောက်ဆိုတဲ့ တရားဟာ သာသနာအလုံးစုံကို ဆောင်နိုင်စွဲ ရသောက်ဖြစ် သိက္ခာကျင့်ဝတ်ပါပဲ”

“ဆရာအရှင်... သည်လိုဆိုရင် သည်တရားဟာ အမြတ်ဆုံး သိက္ခာကျင့်ဝတ်ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့အတွက် အဲသည် တရားကို တပည့်တော် သင်ယူလိုပါတယ် ဘုရား”

“ကောင်းပြီ ငါ့ရှင်”

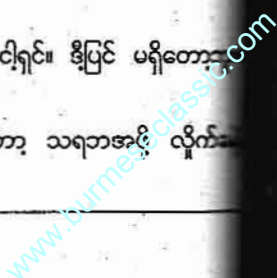
သို့ဖြင့်ပင် ဆရာအရှင်မထေရ်ကြီးလည်း အကြံသမား သရဘာအား ရဟန်းဖြစ်လျှင်ဖြစ်ချင်း သင်ရသော ပါတိ မောက်အား စေ့စပ်သေချာစွာ သင်ကြားပေးတော်မူပါလေ ၏။ ဤ၌ တိတ္ထိအပေါင်းတို့အပေါ် သရပူဆောင်းလျှင် ခေါင်းဆောင်ရာထူးကို ရယူလိုသော သရဘာသည် စိတ်ဆန္ဒ ပြင်းထန်စွာဖြင့် အားကြီးမာန်တက် သင်ယူပါလေ၏။ သို့ နှင့်ပင် ကာလ မကြာမတင်၌ ပါတိမောက်တရားတော်အား ပြီးဆုံးအောင်မြင်စွာ တတ်မြောက်သွားပါလေတော့၏။

“ဆရာအရှင်... ဒီဥစ္စာ အကုန်ပဲလား။ နောက် ဘာ များ ကျန်ပါသေးလဲ ဘုရား”

မထေရ်ကြီးအဖို့ ပါတိမောက်တစ်ခုတည်းကိုသာ ရည်ရွယ်ထားလေရကား...

“ဒီဟာပဲ ရှိပါတယ် ငါ့ရှင်။ ဒီပြင် မရှိတော့ဘူး မကျန်တော့ပါဘူး”

သည်စကား ကြားရတော့ သရဘာအဖို့ လိုက်...

ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်သွားရပါလေတော့၏။

“ဟား... မာယာအတတ်ကို ငါပြောကွ။ မာယာအတတ်ကို ငါပြောပြီ။ ခုပဲ ငါနေရာကို ပြန်သွားမယ်။ အားလုံးရဲ့ ခေါင်းဆောင်အဖြစ်ကို ခံယူမယ်ကွ”

ထိုသို့ စိတ်အာရုံတွင် ကြိုးဝါးရင်း မထေရ်ကြီးနှင့် တကွ အခြား အခြားသော ရဟန်းအပေါင်းတို့ သတိမထားမိခင်မှာပဲ တောင်ပေါ်ကျောင်းဝန်းကျင်မှ ထွက်ခွာလာခဲ့လေတော့သည်။

တိတ္ထိအပေါင်းတို့၏ ပရိပိုင်ကျောင်းသင်္ခမ်းလေးများ ရှိရာသို့ သရဘာ ဝင်လာပုံက တကယ်ကို မာန်ပါလွန်းလှသည်။ ထိုထက် ဆောင်ကြားကြားနိုင်လှသည်ဟု ဆိုရလျှင် မှားနိုင်ပေ။ ပရိပိုင်များသည် အတန်ကြာ ပျောက်ကွယ်နေသော သရဘာကို တွေ့မြင်ရလေသောအခါ အပါးသို့ ပိုင်းအုံလာခဲ့ကြသည်။

“ဘယ်လိုလဲ ဆရာ သရဘာ။ ဂေါတမ တပည့် ခင်ရဟန်းတွေရဲ့ မာယာအတတ်ကို တတ်မြောက်လာခဲ့ပြီလား”

“ဒါပေါ့ ငါ့ရှင်တို့။ ငါဟာ အချိန်ကာလအနည်းငယ်အတွင်း ဥပါယ်တံမျှညွှန့် ကျားကုတ်ကျားခဲ သင်လာခဲ့တာ။ နှစ်ရက် မာယာအတတ်ကို လုံးဝညသံ့ မမြွင်းမချန် တတ်မြောက်သွားခဲ့ပြီ။ ငါ့ရှင်တို့ ဘာမှမပူကြန့်တော့။ အာဝဇ္ဇနိ မာယာအတတ်ပိုင်ရှင် ငါ့ကြောင့် တို့များ တိတ္ထိအပေါင်းကို သူတွေ ခန့်ညားရုံသေပြီး ကြည့်ညှိလာကြတော့မယ်။ ဆွမ်းကွမ်းကအစ လာဘ်လာဘာတွေ အလှူပယ် ပေါ်ကြွယ်ဝလာ ထိမယ်”

“ဟေး... ဆရာ သရဘာကွ။ ဆရာ သရဘာ”

ပရိပိုင်အပေါင်း၏ တစ်ခဲနက် ဟစ်ကြွေးသံက သရဘာ၏ စိတ်ဘဝင် လိပ်ပြာကို အတောင်ပံတွေ လှုပ်ခတ်သွားစေခဲ့သည်။ သည့်နောက်မှာတော့ သရဘာလည်း သူ တတ်မြောက်လာခဲ့သော ပါတိမောက်ကို အာဝဇ္ဇနိမာယာအတတ်ကြောင့် အထင်ဖြင့် ပြန်လည်သင်ကြား ပို့ချပေးလေတော့၏။

ပရိပိုင်အားလုံး သင်ကြားတတ်မြောက်ကြပြီဆိုတော့ အခဲရိုထားသည့်အတိုင်း သရဘာအား တိတ္ထိတို့၏ ခေါင်းဆောင်ကြီးအကဲအဖြစ် တင်မြှောက်လိုက်ကြသည်။

ခေါင်းဆောင်ကြီး သရဘာနှင့်တကွ နောက်ပါ ပရိပိုင်အပေါင်းလည်း မာယာအတတ်ပိုင်ရှင်များဟူ၍ ယူဆကာ လူများထင်ကြွလျက်နေကြပေပြီ။

နောက်တစ်ရက်ရောက်လေတော့ ခေါင်းဆောင်ကြီး သရဘာကို ရှေ့တန်းတင်လျက် ရာဇဂြိုဟ်မြို့အတွင်းသို့ ဝင့်ဝင့်ကြွားကြွား ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ ပရိသတ်စုစုဝေးဝေး ရှိရာသို့ ရောက်လျှင်ပင် သရဘာသည် နေရာအမြင့်တစ်ခုပေါ်သို့ တက်လျက် အာပေါင်အာရင်းသန်သန်ဖြင့် ဖွင့်ဟပါလေတော့သည်။

“အို... ပရိသတ်အပေါင်းတို့၊ ငါတို့အားလုံးဟာ ရှင်ကြီးဂေါတမရဲ့ တရားမှာ အဆီအနှစ်ဆိုတာ ဘာမျှ မရှိဘူး။ တကယ်တမ်း အဆီအနှစ်ရှိတယ်ဆိုရင် ငါဟာ သူတို့ရဲ့ အဝန်းအဝိုင်းက ထွက်လာခဲ့ပါ့မလား။ အခုတော့ ဘယ်လိုမှ အနှစ်သာရမရှိတဲ့အတွက် ငါထွက်လာခဲ့တာပဲ။ တကယ်တော့ ရှင်ကြီး ဂေါတမရဲ့ ရဟန်းတွေဟာ မာယာဆိုတဲ့ မျက်လှည့်အတတ်ကို သွင်းပြီး လောကကြီးကို လိမ်ညာစားသောက်နေကြတာ ဖြစ်တယ်”

လေယူလေသိမ်းက ကောင်းလွန်း၊ ပြတ်သား တိကျလွန်းသည့်အတွက် ပရိသတ်အားလုံးပင် သရဘာ၏ လေလျှင်ကြောင့် မျောတလွင့်လွင့်ဖြစ်သွားပုံရသည်။ သည့်အဖြစ်၊ သည့်မြင်ကွင်း၊ သည့်အသံတို့ကို ရာဇဂြိုဟ်သို့ ဆွမ်းခံဝင်ကြွခဲ့ကြကုန်သော ရဟန်းတို့ သိရ မြင်၊ ကြားရလေသည်တွင် စိတ်ထဲ မချမ်းမြေ့ကြတော့။

သည့်အတွက် သူတို့ ကြုံခဲ့၊ မြင်ခဲ့၊ ကြားခဲ့ရသမျှတို့အား ဘုရားရှင်ထံ ပြန်လည်တင်ပြ လျှောက်ထားခဲ့ကြသည်။

“အရှင်ဘုရား... သရဘာ ပြောဆိုနေသမျှကို ဆိတ်ဆိတ်နေခဲ့မယ်ဆိုရင် သူဟာ သည့်ထက်ပိုပြီး ရောင့်တက်လာပါလိမ့်မယ် ဘုရား။ အဲသည်အခါကျရင် သူ့အပေါ် အပြစ်တွေ ပိုပြီးလေးလံလာတော့မှာပါ။ သည့်အတွက် သရဘာကို သနားတဲ့အနေနဲ့ ပရိပိုင်တွေရဲ့ ကျောင်းသင်္ခမ်းတွေ ရှိရာကို ကြွမြန်းလို့ ဆုံးမပေးစေချင်ပါတယ် ဘုရား”

ကြည့်စမ်းပါဦးတော့။ ရဟန်းတော်တို့သည် မိမိတို့ တမြတ်တန်းရှိလှသော တရားတော်အား ပုတ်ခတ် ချိုးနှိမ်လာသည့်အပေါ်တွင် အပြစ်မမြင်ခဲ့ကြ။ သနား ကရုဏာထား၍ပင် ဖျောင်းဖျ လျှောက်ထားနေပြန်သေးတော့သည်။ သူတို့သည် အတ္တမာန်ပိုးနေသည့် သရဘာအပေါ်၌ သနား စိုးရိမ်နေကြသည့်နည်းတူ သတ္တဝါ ဝေနေယျအပေါင်းတို့အား ကယ်မ ချေချွတ်တော်မူသည့် အနိုင်မဲ့ ဘုရားရှင်အပေါ်၌လည်း မြတ်မြတ်နိုးနိုး အားကိုးယုံကြည်ထားကြသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ကား ခပ်မဆိတ်။

ပုဒ္ဒဘုရားရှင်သည် ရုတ်တရက် ကြွတော်မမူခဲ့။
နေ့လယ်အချိန်ရောက်တော့လည်း ဈာန်သမာပတ်ဝင်
စားနေခဲ့သည်။

ညနေအချိန်သို့ ရောက်တော့မှသာလျှင် ကိုယ်တော်
တစ်ပါးတည်း ပရိပိုင်များရှိရာ ကျောင်းသခံမ်းသို့ ကြွသွား
တော်မူခဲ့သည်။

ဤသို့ တစ်ပါးတည်း ကြွသွားခြင်း၌ အကြောင်းရင်းခံ
ရှိပါသည်။ အကြောင်းမူကား တပည့်သား သံဃာအပေါင်းနှင့်
ကြွသွားမည်ဆိုပါက အင်အားအလုံးအရင်းကို အသုံးပြုလျက်
ချိန်းနှိမ်သည်ဟု အထင်ရောက်မှာစိုးသောကြောင့် ဖြစ်ချေ၏။
လောက၌ တရားမမြင်သေးသည့် သာမန် ပုထုဇဉ် လူသား
တို့ကား မိမိတို့တွင် ရှိသော မြင့်မိုရ်တောင်တမူ အပြစ်ကိုမူ
မမြင်တတ်ကြဘဲ တစ်ပါးသူတို့၏ အမှား ဆီးစေ့လောက်ကို
ကျ မြင်တတ်ကြသည်မဟုတ်ပါလား။

ထိုအချိန်မှာတော့ ပရိပိုင်တို့၏ အလယ်၌ ထည့်ဝါ
ခံညားလှစွာဖြင့် ခေါင်းဆောင်ရာထူး ရယူထားသော သရဘာ
သည် အခန့်သားဖြင့် မြိန်မြိန်ကြီး နေရာယူထားလျက် ရှိ
ချေ၏။

ဤတွင် ပရိပိုင်လှလင်တစ်ဦးက စကားစလောခဲ့၏။
“ဆရာအရှင်... ဆရာအရှင်ဟာ သည်ကနေ တစ်
မနက်လုံး ရှင်ကြီးဂေါတမရဲ့ အပြစ်တွေကို တစ်မြို့လုံးအနှံ့
လှည့်လည် ကြွေးကြော်ခဲ့ပြီးပါပြီ။ အခုနေ့များ ရှင်ကြီး
ဂေါတမ ရောက်လာခဲ့လို့ရှိရင် ဘယ်နှယ်လုပ်ကြမှာလဲ
ဆရာအရှင်”

“အို... ငါ့တပည့်တို့၊ သည်ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့
ဘာမျှ တွေးကြောက်နေစရာ၊ စိုးရွံ့ ထိတ်လန့်နေစရာ မလို
ပါဘူးကွယ်။ အခုနေ ရှင်ကြီးဂေါတမ ရောက်လာလို့များက
တော့ သူက တစ်ခုပြောလာရင် ငါက နှစ်ခုပြန်ပြောလိုက်
မယ်။ သူက နှစ်ခုထပ်ပြောဦးမလား။ ငါက လေးခု ထပ်ပြော
ပစ်လိုက်မယ်။ အေး၊ ဒါနဲ့တောင် လက်စမသတ်ဘဲ သူက
တစ်ရာလောက် ပြောလာဦးမလား။ မပူကြပါနဲ့ တပည့်တို့၊
ငါက အခု တစ်ထောင်လောက်ကို ပြန်ပြောပစ်လိုက်မှာ”

သည်သို့သည်ပုံ ကရားရေလွှတ် တုတ်တုတ်တွတ်ပြော
ဆိုနေစဉ်မှာပင် ဘုရားရှင်လည်း ၎င်းတို့ထံသို့ တည့်တည့်
မတ်မတ် ကြွလှမ်းလာနေခဲ့ချေပြီ။

“ဟိ... ဟိ... ဟိမှာ ရှင်ကြီးဂေါတမ ကြွလာပြီ၊
ကြွလာပြီ”

“ဟေ... ”

သည်စကားကြားရတော့ သရဘာအဖို့ ထိတ်ခနဲဖြစ်
ကာ အာမေဇိတ်သံ ထွက်ပေါ်လာရင်း ဇက်ကလေးပုသွား
ခဲ့တော့သည်။ ရင်အစုံမှာလည်း ကတုန်ကယင်။

ပုဒ္ဒဘုရားရှင်ကား မှန်လည်း မှန်ကန်၍၊ အကျိုးရှိ
သော စကားကိုသာ ပြောဆိုတတ်သူ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို
နှစ်သက်သူ၊ မည်သည့်တိတ္ထိဂိုဏ်းကိုမျှ ပုတ်ခတ် ပြစ်တင်
ခြင်း မပြုသောသူ၊ မေတ္တာ၊ ကရုဏာလွမ်းခြုံ၍ ကြည်လင်
စွာ နေတတ်သူ၊ သည့်အတွက်ကြောင့်လည်း တိတ္ထိတို့အဖို့
ဘုရားရှင်အား ကြည်ညိုလေးစားရင်းစွဲရှိနေသည်ကမူ မငြင်း
သာသော အချက်ဖြစ်ချေသည်။ သည့်အတွက်ကြောင့်ပင်
တိတ္ထိအချို့သည် ပျာပျာသလဲဖြင့် မိမိတို့၏ ခေါင်းရင်းဘက်
၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူရန် နေရာထိုင်ခင်းကို ခင်းဖေး
ကြကုန်၏။ ဘုရားရှင်လည်း တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်စွာဖြင့်ပင်
ခင်းထားသော နေရာ၌ ထိုင်တော်မူလိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ
သီဟနာဒ ခြင်္သေ့မင်းနှင့် မခြား နှုတ်တော်ကို ဖွင့်ဟလိုက်
လေသည်။

“သရဘာ... သင်ဟာ ငါ့ရဲ့ တပည့် ရဟန်းတွေရဲ့
တရားကို အကုန်သိပြီးပြီ။ သိပြီးတဲ့အတွက် ဘာမှ အနှစ်
အရသာ မရှိဘူးဆိုပြီး သူတို့ရဲ့ သာသနာကနေ ထွက်လာခဲ့
တယ်လို့ လှည့်လည် ကြွေးကြော်နေတဲ့အကြောင်း ငါ
ကြားရတယ်။ သင် သည်အတိုင်းပြောဆိုခဲ့တယ် ဆိုတာ
မှန်ပါသလား”

ဘုရားရှင်၏ တိကျ ပြတ်သားသော အမေးစကားက
သရဘာ၏ အာခံတွင်းထဲသို့ အာစေးများ ထည့်လိုက်သည်
နှင့် မခြား။ ကွယ်ရာ၌ လေလုံးထွားခဲ့သော သရဘာထံမှ
မည်သည့်စကားသံမျှ ထွက်ပေါ်မလာခဲ့။

“အို... သရဘာ၊ ပြောစမ်းပါ။ သင်ဟာ ရဟန်းသံဃာ
တို့ရဲ့ တရားကို ဘယ်လိုမျိုး သိနေတာတဲ့လဲ။ သင်သိထား
တယ်ဆိုတဲ့ တရားထဲမှာ လိုအပ်နေတာများ ရှိနေခဲ့မယ်ဆို
ရင် ငါ့ကိုယ်တိုင် ဖြည့်စွက်ပေးပါ့မယ်။ တကယ်လို့ သင်သိ
ထားတဲ့ တရားဟာ ပြည့်စုံနေမယ်ဆိုရင်တော့ ငါ ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာ သာဓုခေါ်ချင်လို့ပါ သရဘာ”

ထိုအမေးစကားကို ဘုရားရှင် မိန့်ကြားခဲ့သည်မှာ
တစ်ကြိမ်တည်းမဟုတ်။ သုံးကြိမ် သုံးခါတိတိ။

ထိုသို့ သုံးကြိမ် သုံးခါတိုင်အောင် အမေးစကားရှိခဲ့ပါ
သော်လည်း သရဘာခမျာ ဆွံ့အနေသူနှင့် မခြား၊ နှုတ်ဆိတ်
နေခဲ့သည်။

ထိုအချိန်မှာတော့ ရဟန်းတော်များ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့

ဦးစားများအပေါင်းတို့သည် ပရိပိုင်ကျောင်းသစ်ရုံးရိရာသို့ ဘုရားရှင် ကြွသွားတော်မူသည်ကို သိရသည့်အတွက် အံ့နုနှင့် ဖျင်းနှင့် ဆိုသကဲ့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြလေပြီ။

ဘုရားရှင်၏ နှုတ်ထွက်စကားတွေက သရဘာအပေါ်၌ ဒေါသထွက်မှု၊ ဟန်မဲမှုတို့ ကင်းစင်နေခဲ့သည်။

သည်အတွက် သရဘာမှ လွဲ၍ ပရိပိုင်အပေါင်းတို့သည် ဘုရားရှင်၏ မျှတသော စကားအပေါ်၌ အာရုံတိမ်းညွတ်လာခဲ့ကြပါပကော။ သူတို့ တင်မြှောက်ခဲ့သော ခေါင်းဆောင်ကြီး သရဘာအပေါ်၌ အားမလို အားမရဖြစ်လာခဲ့ကြသည်။ သည်အတွက်ကြောင့်လည်း ပရိပိုင်ထံမှပင် ဆံတစ်သံက စူးစူးရဲရဲထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

“ဆရာ သရဘာ၊ သင် တောင့်တနေတဲ့ အချက်အထက်ကိုပဲ အရှင်ဂေါတမက ကြံ့ဆို ဖိတ်မန္တက ပြုနေတယ်လေ။ သင် သိနေ၊ တတ်နေတယ်ဆိုတာတွေကို ပြန်ပြန်ပြလိုက်ပါတော့လား။ အရှင်ဂေါတမက သင်လိုနေတာပဲ။ ပြည့်စုံနေရင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာဓုဆိုလို့ ပြောနေတယ်လေ”

သည်လို ဆိုပြန်တော့လည်း သရဘာသည် တုတ်တုတ်မူ မလှုပ်။ ကြက်ဖကြီး လည်လိမ်ခံထားရသည့်အလား၊ နှစ်ဘက်က ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျနေသည်။ ဤတွင် ဘုရားရှင်လည်း ခွန်းဟပြန်ပါသည်။

“သရဘာ... သင့်ကို ငါဘုရားရှင် ပြန်မေးပါဦးမယ်။ သင့် ကြိုက်သလို၊ သင် ဖြေတတ်သလိုပဲ ဖြေပါ။

ငါဘုရားရှင်ဟာ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိသူဖြစ်တယ်။ ပရိပိုင်တစ်ဦးဦးက ဘယ်တရားတွေကိုဖြင့် မသိဘဲ နှစ်နှစ်သေးတယ်လို့ ပြောလာရင် အဲသည်ပြောတဲ့သူကို အလှည့်ဖျိုး ပြန်လည်ပြီး စစ်ဆေးမေးမြန်းရပါတယ်။ သည်အတိုင်း သူဟာ ရှေ့စကားကို နောက်စကားနဲ့ ဖုံးကွယ်ချင်တာပဲလို့ မယုံလိမ့်မယ်။ ဒါမှမဟုတ် အပြင်ဘက် စကားတစ်ခုခု အဆိုသွင်းချင် သွင်းပါလိမ့်မယ်။ ဒါမှမဟုတ် စိတ်ဆိုးဆိုးထွက် မနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်း အထင်အရှား ပြောချင်တယ်လို့ မယုံလိမ့်မယ်။ အဲသည် သုံးမျိုးမှာတော့ တစ်မျိုးမဟုတ်ဘဲ ကျန်နှစ်မျိုးက ကန်ဖြစ်ရလိမ့်မယ်။ သည်လိုမှ မဖြစ်ခဲ့ရင် သင်အထက်မှ သူ့စကားမေးမရအောင် ဖြစ်နေပါလိမ့်မယ်။

သရဘာ... ငါဘုရားရှင်ဟာ ကိလေသာကုန်ခန်းပြီးသူပဲ။ နှစ်နှစ်သေးထားပါတယ်။ အဲသည်အခါ ပရိပိုင်တစ်ဦးဦးက သာဓုသာ မကုန်သေးဘူးလို့ ပြောလာရင် အဲသည်ပြောတာကို အခုလိုမျိုး ပြန်လည်ပြီး စစ်ဆေးမေးမြန်းတဲ့အခါ

အထက်ပါ သုံးမျိုးမှာ တစ်မျိုးမျိုး ကောက်ဖြစ်ရပါလိမ့်မယ်။ သည်လိုမှ မဖြစ်ခဲ့ရင် သင်ပိုင်နေသလို စကားမေးမရအောင် ဖြစ်နေပါလိမ့်မယ်။

သရဘာ... ငါဘုရားရှင် ဟောကြားထားတဲ့အတိုင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့သူဟာ ငါဘုရားရှင် ပြောတဲ့ အကျိုးမရနိုင်ဘူးလို့ ပရိပိုင်တစ်ဦးဦးက ပြောလာရင်၊ ဥပမာ - ရာဂကို ဖယ်ခြင်းအကျိုးမှာ အသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ပေမယ့် ရာဂကို မပယ်နိုင်ဘူးလို့ ပြောလာခဲ့ရင်၊ အဲသည် ပြောလာသူကို အခုလိုမျိုး ပြန်လည်ပြီး စစ်ဆေးမေးမြန်းတဲ့အခါ အထက်ပါအတိုင်း အဖြစ်သုံးမျိုးမှာ တစ်မျိုးမျိုးတော့ ကောက်ဖြစ်ရပါလိမ့်မယ်။ သည်လိုမှ မဟုတ်ရင် သင့်လိုမျိုး စကားမေးမရအောင် ပိုင်တွေပြီး နေရပါလိမ့်မယ် သရဘာ”

သည်သို့ မိန့်ကြားပြီးသည်နောက် ကြွရောက်လာကြသော ပရိသတ်အပေါင်းအား သစ္စာလေးပါး တရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။ ပြီးသည်နှင့် အဘိညာဉ်တန်ခိုးတော်ဖြင့် ပြန်လည်ကြွမြန်းသွားတော်မူခဲ့သည်။

ခုတော့ဖြင့် ပရိသတ်များစွာ၏ အလယ်၌ သရဘာ အဖြစ်က ခေါင်းမဖော်ပြနိုင်လောက်အောင် ဆွံ့အသွယ်ဖြစ်ကာ အရက်အကွဲကြီး ကွဲရလေပြီကော။

သည်တွင် တပည့်ငယ်သား ပရိပိုင်အပေါင်းတို့မှာ သည်းခံခြင်းက မစွမ်းသာတော့။

“ဟယ်... သရဘာ၊ သင်ဟာ ခြင်္သေ့နဲ့ မတွေ့ခင်တုန်းက ခြင်္သေ့လို ဟောက်လိုက်မယ်လို့ ကြုံးဝါးထားပြီးတော့ ခြင်္သေ့အစစ်နဲ့ ရင်ဆိုင်တွေ့ရတဲ့အခါ လုံးဝကို မပောက်ဝံ့ဘဲ အခြီးကုပ်ထားရတဲ့ မြေခွေးလို ဖြစ်နေပါပေါ့လား။ ငါတို့အားလုံး သင့်ကို အလိုမရှိ။ ခေါင်းဆောင်နေရာက ဖြုတ်ချလိုက်ပြီ”

“ဟုတ်တယ် သရဘာ၊ ဆင်း... ဆင်း၊ အမြန်ဆင်း။ သည်နေရာက ထွက်သွားတော့”

သရဘာကား ဘာမျှ တုံ့ပြန်စကား မဆိုတော့။

“ငါနှင့် ငါသာ နှိုင်းစရာ၊ ငါမှတစ်ပါး အခြားမရှိ” ဆိုသော ဟန်စွယ်များ တွင်တွင်ကျိုးကာ မမြင်ကွယ်ရာ အရပ်တစ်ပါးသို့ ပြေးထွက်သွားရချေပြီတကား။

နန္ဒာမိုးကြယ်

ကျမ်းကိုး - အနာဂတ် သာသနာရေးကျမ်း (အရှင်ဇနကာဘိဝံသ)။

အသုဘနှင့်
မိရိုးဖလာအယူအဆ
အစွဲအလမ်းများ
ပဏ္ဍိတ

၂၀၀၀ ၂၀၁၃

ယနေ့ထိ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ကျင့်သုံး လက်ခံနေကြ သည့် တချို့အယူအဆများသည် ထေရဝါဒ စံပေတံနှင့် ဘာကြည့်လိုက်ပါက မည်သို့မျှ အံ့မဝင် ခွင့်မကျဘဲ ချွေချော်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုသို့ ဖြစ်ရခြင်းကလည်း အဓိက ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည့် မိရိုးဖလာအစဉ်အလာဟူသည်ကို ဆန့်ကျင်ဆန့်ကျင် တရားသေကိုင်ဆုပ် လက်ခံထားသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ဤသည်မှာလည်း နှစ်ပေါင်းများစွာကြာမြင့်ခဲ့ချေ ခဲ့

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ ဆုပ်ကိုင်လက်ခံထားခဲ့ကြသည့် အယူအဆအစဉ်အလာ အစွဲအလမ်းမှာ မြောက်မြားစွာပင် ရှိကြသည်။ ထိုအစွဲအလမ်းများထဲ၌ အသုဘနှင့် ဆိုင်ရာ အစွဲအလမ်းသည်လည်း အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အသုဘနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ အယူအဆများကို ဆန့်ကျင်ဆန့်ကျင် လှုံ့ဖွား လက်ခံထားသည့် အယူအဆများကို ဆန့်ကျင်ပြုစုကြည့်လိုက်မိသောအခါ...

- (၁) သေသူကို သရဏဂုံတင်ခြင်း။
- (၂) လူသေလျှင် အိမ်မှာ ခုနစ်ရက်နေသည်ဟု ယူဆ ခြင်း။
- (၃) ကူးတို့ခ တစ်မတ်ထည့်ပေးခြင်း။
- (၄) သင်္ချိုင်းမှ ခဲလုံး (သို့မဟုတ်) သစ်ခက်၊ ပန်းပွင့် များ ယူဆောင်လာခြင်း။
- (၅) အသုဘချမှည့်နေ့တွင် အိမ်အဆင်း လှေကားရင်း ၌ အိုးရိုက်ခွဲခြင်း။
- (၆) လောက်လန်းသဖွယ် ဝိညာဉ်တွယ်သည်... ဟု အစဉ်အလာအရ လှုံ့ဖွားစွာ ယုံကြည်လက်ခံနေ ကြသည်တို့ကို တွေ့ရှိရလေသည်။

(၁) အသုဘ၌ သေသူကို သရဏဂုံတင်ခြင်း
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဖြစ်ကြသောကြောင့် တစ်စုံ တစ်ယောက်သေဆုံးသည်နှင့် ကျန်ရစ်သူများက ဘုန်းကြီး များ၌ သေဆုံးသူအနိတင် သရဏဂုံသီလ ဆောက်တည်ကာ အယူအဆအတန်းပေးဝေလေ့ရှိကြသည်။
ထိုသို့ ပြုလုပ်ခြင်းကို "သရဏဂုံတင်သည်"(သို့) "သေပျောက်ဆွမ်းသွတ်"သည်ဟု အရပ်ထဲတွင် ခေါ်ကြ သည်။ ဤသည်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အများစုအနေနှင့် အစဉ်

အလာအရ မှားယွင်းစွာ လက်ခံ ယုံကြည်ထားကြသည့် အချက်မှာ လူသေကို သရဏဂုံတင်သည်ဟူ၍ပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အချင်းချင်းပြောဆိုကြသည့်အခါများတွင် "ငါ့ အတွက် သရဏဂုံကို မသေခင်ကတည်းက တင်ပြီးပြီကွ။ ငါ့သေရင် သရဏဂုံတင်စရာ မလိုတော့ဘူး" စသည့် စကား တို့ကို ကြားရတတ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဤစကားအရ သေသူကို သရဏဂုံတင်ခြင်း ဖြစ် သည်ဟု မှားယွင်းစွာ လက်ခံထားကြကြောင်း ထင်ရှားလှ သည်။ အမှန်ဆိုရပါမူ သေသူ အသုဘအား မည်သူမျှ သရဏဂုံတင်၍ မရချေ။ သေသွားသည့်သူကလည်း မည်သို့ မျှ သရဏဂုံ မယူနိုင်တော့ပေ။ သရဏဂုံတင်ခြင်းဟူသည် သရဏဂုံကို ခံယူဆောက်တည်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

သရဏဂုံ ဆောက်တည်ရာ၌ နှုတ်မှ ရွတ်ဆိုမှု ပါရ ၏။ သေသွားသည့်သူသည် အဘယ်သို့လျှင် နှုတ်က လိုက် ၍ ရွတ်ဆိုနိုင်ပါမည်နည်း။ ဤနေရာတွင် သရဏဂုံ ပျက်ခြင်း ကို သိထားသင့်ပေသည်။ မိမိတို့ ခံယူဆောက်တည်ထားကြ သည့် သရဏဂုံသည် တခြားဘာသာသို့ ကူးပြောင်းသွား လျှင် လည်းကောင်း၊ သေသွားလျှင် လည်းကောင်း သရဏဂုံ ပျက်သွားတော့သည်။

ဘာသာခြားသို့ ကူးပြောင်းသွားသည့်အတွက် သရဏဂုံ ပျက်သွားသူအား အပြစ်များစွာ၊ ဆိုးကျိုးများစွာ ဖြစ်ပွားစေ နိုင်သည့်အတွက် အပြစ်ရှိသော သရဏဂုံပျက်ခြင်းဟု ခေါ် ပြီး။ သေ၍ ပျက်သွားခြင်းကိုမူ အပြစ်မရှိသော သရဏဂုံ ပျက်ခြင်းဟု ခေါ်သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် အသုဘအခမ်းအနားတွင် သရဏဂုံ တင်ခြင်းသည် အချည်းနီး အဓိပ္ပာယ်မဲ့ ဖြစ်သွားပြီဟု ဆို စရာရှိသည်။ ထိုသို့ကား မဟုတ်ချေ။ သရဏဂုံဆောက်တည် ခြင်း၌ စေတနာ၊ ရည်ရွယ်ချက်၊ ဦးတည်ချက်ကား အပြည့် အဝရှိသည်။ ထိုရည်ရွယ်ချက်စေတနာမှာ အခြားမဟုတ်ချေ။ ကျန်ရစ်သူများသည် ကွယ်လွန် သေဆုံးသူအတွက် ရည်စူး ၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများ ပြုလုပ်သည့်အခါ ကုသိုလ်၏ အစွမ်းအာနိသင်ကို ပို၍ထက်မြက်စေရန်နှင့် အမှုအတန်းပေး ဝေရာ၌ ပို၍ထိရောက်စေရန် သရဏဂုံသီလဆောက်တည် ကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ကျမ်းဂန်များ၌လည်း "ပုညကမ္မံ နာမ ပေတာနံ ပဏ္ဍာ ကာရေ" ဟူ၍ ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူခဲ့သည့် ပုညကမ္မံ နာမ - ကောင်းမှုကုသိုလ်သည်။ ပေတာနံ - ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းသွားသူတို့အတွက်၊ ပဏ္ဍာကာရေ - အကောင်းဆုံး

လက်ဆောင်ဖြစ်သည်ဟူ၍ပင်။

ထိုပါဠိတော်အရ သရဏဂုံ ခံယူဆောက်တည်၍ သေသူအား အမျှအတန်းပေးဝေခြင်းသည် ကုသိုလ်လက်ဆောင်ကို ပြန်လည်ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်သည်အတွက် မွန်မြတ်သည် လုပ်ရပ်ပင်ဖြစ်သည်။ နောက်တစ်ချက်က အကယ်၍ ဘဝအဆက်ဆက်မှ တော်စပ်လာခဲ့ကြသည့် ဆွေမျိုးများသည် အကယ်၍ ပေတဂတိ(ပြိတ္တာဘုံ)သို့ ရောက်ရှိနေခဲ့ပါမူ သာဓုခေါ်နိုင်စွမ်း ရရှိကြနိုင်လေသည်။ ထို့ကြောင့် အသုဘ၌ သရဏဂုံတင်ခြင်းသည် သေသူကို သရဏဂုံတင်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ၊ သေသူ၏ နောက်ဆုံးခရီးအတွက် အကောင်းဆုံး အကူအညီပေးခြင်းဖြစ်သည်ဟု အမှန်ကို မြင်ပြီး အစဉ်အလာ အစွဲအလမ်းတို့ကို ပယ်ဖျက်သင့်ကြပေသည်။

(၂) အိမ်မှာ ခုနစ်ရက် မနေပါ

အသုဘနှင့် ပတ်သက်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တော်တော်များများက အစဉ်အလာအရ လွှဲများစွာ ခံယူထားကြသည့် နောက်ထပ်အချက်မှာကား အိမ်မှာ ခုနစ်ရက်နေသည်ဟု ယုံကြည်စွဲလမ်းနေကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သေသူအတွက် ခုနစ်ရက်မြောက်သည့် နံနက်အခါတွင် ရက်လည်ဆွမ်းသွတ်ကြခြင်းသည်ပင် အစဉ်အလာအရ လက်ခံပြုလုပ်နေကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ပိဋကတ် မှတ်တမ်းများတွင် ခုနစ်ရက်လည်ပြီးနောက် ဆွမ်းသွတ်ခဲ့သည့် ဖြစ်ရပ်တတ်လမ်းတစ်ခုမျှ မရှိပေ။ ထိုဝါဒသည် ဟိန္ဒူ(ဗြဟ္မဏ)ဝါဒမှ ထေရဝါဒအတွင်းသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာသော ဝါဒပင် ဖြစ်သည်။ ထေရဝါဒအလိုအရ

မူ သတ္တဝါ၊ လူ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သေဆုံးခဲ့ပါက ရောက်သင့် ရောက်ထိုက်သည့် ဘဝငါးမျိုးရှိသည်ဟု တိတိကျကျ ဖော်ပြထားသည်။ ဂတိငါးပါးဟု ခေါ်၏။ ထိုဂတိငါးပါးမှာ -

- (၁) ဒေဝဂတိ - နတ်ဘုံ၊
- (၂) မနုဿဂတိ - လူဘုံ၊
- (၃) နိယာဂတိ - ငရဲဘုံ၊
- (၄) ပေတဂတိ - ပြိတ္တာဘုံ၊
- (၅) တိရစ္ဆာဂတိ - တိရစ္ဆာန်ဘုံ... တို့ပင် ဖြစ်ကြသည်။

ဤနေရာတွင် ထေရဝါဒအရ ဘဝကျားပြောင်းပုံကို သိသာရုံမျှ တင်ပြပါဦးမည်။ ဤဘဝ၌ နောက်ဆုံးဖြစ်သည့် စိတ်ကို "စုတိစိတ်"ဟု ခေါ်၍ ဘဝသစ်၌ ပထမဆုံးဖြစ်သည့် စိတ်ကို "ပဋိသန္ဓေစိတ်"ဟု ခေါ်သည်။ စုတိစိတ်နှင့် ပဋိသန္ဓေစိတ် ကြား၌ တစ်စက္ကန့်မျှ မခြားဘဲ ပဋ္ဌာန်းအန္တရရစွည်း သတ္တိဖြင့် ဘဝသစ်တစ်ခုဖြစ်ရသည်။

ဆိုလိုရင်းမှာ ယခုဘဝမှ သေဆုံးသည့်နစ်၊ ကြားထဲတွင် တစ်စက္ကန့်မျှ မခြားဘဲ အထက်ပါ ဘဝငါးမျိုး(ဂတိငါးပါး) တွင် ချက်ချင်းဖြစ်ကြရသည်။ ထေရဝါဒ အဆိုအရ ဘဝဟောင်း စုတိစိတ်နှင့် ဘဝသစ် ပဋိသန္ဓေစိတ်ကြားတွင် တစ်စက္ကန့်မျှ မခြားဟုဆိုလျှင် ခုနစ်ရက်မျှနေသည့် ကြားဘဝသည် မည်သို့လျှင် ရှိနိုင်ပါမည်နည်း။ သို့သော် ဟိန္ဒူ(ဗြဟ္မဏ)ဝါဒတွင်မူ သေပြီးသည်နှင့် ရောက်သင့် ရောက်ထိုက်သည့်ဘဝသို့ မရောက်သေးဘဲ၊ ကြား၌ ခုနစ်ရက်မျှနေသည့် ဘဝဇာတိမျိုးရှိသည်ဟု ယုံကြည်လက်ခံထားခဲ့ကြ၏။

ဗုဒ္ဓကမူ ထိုဝါဒကို "အန္တရာဘဝဒိဋ္ဌိအယူ" ဟူ၍ ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။ အန္တရာဘဝဒိဋ္ဌိအယူ ဟူသည်မှာ ကြားထဲတွင် ခုနစ်ရက်မျှနေသည့် ဘဝရှိသည်ဟု လက်ခံထားသည့် မှားယွင်းမှုအယူဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ထို့ကြောင့် လူသေပြီးနောက် အိမ်မှာ ခုနစ်ရက်နေသည့် အစဉ်အလာအရ သိမှတ်ထားကြသည့် အစွဲအလမ်းမှာ သည် ထေရဝါဒအလိုအရ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကြောင်း အမှန်ကို သိမြင်၍ မိမိတို့၏ အသိစိတ်ထဲမှ ထိုအစွဲအလမ်းကို ဖယ်ရှားသင့်ကြပေသည်။

(၃) ကူးတို့ခ ထည်တာ ဘာကြောင့်လဲ
အသုဘနှင့် ဆိုင်ရာ အစဉ်အလာ အစွဲအလမ်းများတွင် တတိယအနေနှင့် သိသင့်သိထိုက်သော အချက်က

www.burmeseclassic.com

ကူးတို့ခ တစ်မတ်ထည့်ပေးရသည်ကိုစွပင် ဖြစ်၏။ မိမိတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် အများကို အမှန်ထင်လျက် အစဉ် အလာအရ လက်ခံ ပြုလုပ်နေကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အများ နှိုင်းရေသောက်နေကြသည့်အတွက်ကြောင့်လည်း လိုက်၍ ဆောင်ရွက်နေကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ကူးတို့ခ တစ်မတ်ထည့်ရသည်ကလည်း ကြားဘဝ တွင် ခုနစ်ရက်မျှ နေသည်ဟု ယုံကြည်လက်ခံထားခဲ့ကြ သည့် ဟိန္ဒူ(ဗြဟ္မဏ)ဝါဒမှ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာအတွင်း သို့ ဝင်ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုဝါဒအရ ခုနစ်ရက်မျှ နေသည့် ဘဝကူးတွင် သေသည်သူ စားနိုင်ဖို့အတွက် အိမ် ဆင်းရင်း (သို့) အခေါင်းပေါ်တွင် ထမင်းပွဲ (သို့) စားမြိန် ထပ် တင်ပေးထားခဲ့ကြသည်။ တချို့ဆိုလျှင် အစဉ်အလာ တို့ ထပ်၍ထွင်လာကြရာမှ ဆေးလိပ်ပွဲပင် ပါလိုက်သေး သည်။ ထိုအပြင် ခုနစ်ရက် ရက်လည်သောနေ့တွင် ထမင်း ပွဲနှင့်အတူ သေသူ၏ အဝတ်အစားတစ်စုံကိုပင် ချထားကြ သည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။ ခုနစ်ရက်မျှ နေသည့်ဘဝတွင် စားနိုင်သောကံနှင့် ဝတ်နိုင်စေရန် ကျန်ရစ်သူများက ပြုလုပ် နေကြခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ဤကဲ့သို့ မိမိတို့သည် ဟိန္ဒူ (ဗြဟ္မဏ)ဝါဒမှ ဆင်းသက်လာသည့် အယူဝါဒများကို အတိအကျပြုလုပ်နေကြပါက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်စစ်စစ်ဟု ဆိုနိုင်ပါ သည်လော။

ထို့ကြောင့် ကူးတို့ခထည့်သည့် အယူအဆသည်လည်း ထေရဝါဒနှင့် ဆန့်ကျင်သည့် အခြားဘာသာမှ အယူဝါဒ တစ်ရပ်ကို လက်ခံထားခြင်းဟု သိမြင် သဘောပေါက်ကာ အမှန်ကို ရောက်အောင် ပြင်သင့်သည်ကို ပြင်၍ ကြည့်သင့် သည်ကို ကြည့်ဖယ်ကြရမည်ဖြစ်သည်။ သို့မှသာ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်ကောင်းတစ်ယောက်ဟု ဆိုနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

(၄) သင်္ချိုင်းမှ ခဲလုံး၊ သစ်ခက်၊ ပန်းပွား ယူဆောင်လာခြင်း

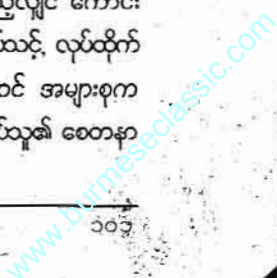
အသုဘနှင့် ပတ်သက်၍ ထပ်မံ တင်ပြလိုသော အချက်မှာကား ခဲလုံး (သို့) သစ်ခက်သစ်ကိုင်းများကို ယူ ဆောင်လာခဲ့သည့် ကိစ္စအယူအဆပင် ဖြစ်သည်။ မိမိတို့ သည် ထိုခဲလုံး၊ သစ်ခက် စသည့် အရာဝတ္ထုများကို သင်္ချိုင်းမှ နေ၍ မည်သည့်အဓိပ္ပာယ်၊ မည်သို့သော သဘောနှင့် ယူ ဆောင်လာခဲ့ကြပါသနည်း။

အဖြေကမူ မိဘ၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ၊ ဆွေမျိုး စသည့် တစ်ယောက်ယောက်သေဆုံးသွားသည့်နောက် ရက်လည် သောအခါတွင် တရားကြားနာနိုင်ရန်အတွက် စေတနာနှင့် ခေါ်လာခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

“အဖေ... တရားနာဖို့ လိုက်ခဲ့ပါ”၊ “အမေ... တရား နာဖို့ လိုက်ခဲ့ပါ” စသော စကားလုံးများကို သုံးကာ ခေါ်လာ ခဲ့ကြသည်။ ထိုကိစ္စကား ရိုးရိုးစဉ်းစားကြည့်လျှင် ကောင်း သလိုလိုထင်ရ၏။ ကောင်းသည့်အလုပ်၊ လုပ်သင့်၊ လုပ်ထိုက် သည့်အလုပ်ဟု သတ်မှတ်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အများစုက ပြုလုပ်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပြုလုပ်သူ၏ စေတနာ

မိမိတို့ကိုယ်တိုင် မည်သည့်ဘာသာဝင်ဖြစ်သည်ကို ဆိုခြင်းသုံးသပ်သင့်၏။ ထိုမျှပင်မက၊ မိမိတို့က စေတနာနှင့် ပြုလုပ်ပေးကြသော်လည်း ထိုထမင်း၊ ဆေးလိပ်နှင့် အဝတ် အစားတို့ကို သေသူသည် မည်သို့လျှင် စားနိုင်သောကံနှင့် ခံနိုင်ပါအနည်း။ ထိုထမင်းပွဲ စားမြိန်ထုပ်ကို “ကန္တီထမင်း” ဟု ခေါ်ကြသည်။ သူ့ဘာသာ အယူဝါဒအရ ပြုလုပ်သည်မှာ သေသော်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ယောက်အနေနှင့် ထို သေသူအလာ အစွဲအလမ်းများသည် လုံးဝ မှားယွင်းသော အယူဝါဒများပင် ဖြစ်သည်။

ကူးတို့ခ တစ်မတ်ထည့်ရသည်ကလည်း ခုနစ်ရက်မျှ နေသည့်ဘဝတွင် သွားချင်သည့် နေရာကို သွား၍ရအောင် မိမိတို့ထည့်ပေးခြင်းဟု ဆိုနိုင်သည်။ ယခင်အခါက သေသော်လည်း ခရီးတစ်ခုကို သွားနိုင်မည်ဖြစ်သော်လည်း သေသော်အခါတွင်မူ ခရီးမရောက်တော့ပေ။ ယခုခေတ် ကူးတို့ခထည့်ပေးမည်ဆိုပါက အနည်းဆုံး ခရီးတစ်ခု (သို့) တစ်ထောင်တန်တစ်ရွက်တော့ ထည့်ပေးရ သည်။

နှင့် ရည်ရွယ်ချက်က မည်သို့ပင် ကောင်းမွန်စေကာမူ ထေရဝါဒပေတံနှင့် တိုင်းတာကြည့်ပါက လုံးဝ(လုံးဝ)ပင် အမှားကြီး မှားနေ၏။ အဘယ်ကြောင့် မှားနေရပါသနည်း။ အထက်က ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ယူဆောင်လာသူ၏ ရည်ရွယ်ချက်က သေသွားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်အနေနှင့် ပြိတ္တာဘဝထံမှ မတော်တဆ ကျရောက်ခဲ့ပါက အမှုအတန်းပေးဝေသောအခါ သာဓုခေါ်နိုင်ပြီး ကောင်းရာဘုံဘဝသို့ ရောက်ရှိပါစေဟူသည့် ရည်ရွယ်ချက်ကောင်းပင်ဖြစ်သည်။

ထိုသူ၏ စေတနာက ကောင်းသော်လည်း အယူအဆ မှားယွင်းနေကြောင်း။ ထိုသူ မသိရာပေ။ သတ္တဝါတစ်ဦး တစ်ယောက်သေသည့်အခါ ရောက်ရမည့် ဘဝငါးမျိုးရှိကြောင်း အထက်က တင်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ အကယ်၍ သေဆုံးသွားခဲ့သူသည် ပြိတ္တာဘဝသို့ ရောက်ခဲ့မည်ဆိုလျှင် သင်္ချိုင်း၊ အိမ်၊ သစ်ပင် စသည်ဖြင့် စွဲလမ်းရာ တစ်နေရာရာတွင် ရှိမည်ဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ သရဲ၊ တစ္ဆေ၊ ပြိတ္တာဘဝတွင် ခုနစ်ရက်မျှသာမကဘဲ တစ်လ၊ တစ်နှစ် စသည်ဖြင့် အကုသိုလ် ကံမကုန်မချင်းနေရမည်သာ ဖြစ်၏။ မိမိတို့ ယူဆထားသကဲ့သို့ လူသေတိုင်း အိမ်မှာ ခုနစ်ရက်နေသည် ဆိုပါက သေသည်သူတိုင်း ပြိတ္တာဖြစ်သည်ဟု ယူဆစရာ ရောက်၏။ ထိုအယူအဆကပင်လျှင် မှားယွင်းသည့် "အန္တရာဘဝဒိဋ္ဌိ-မှားယွင်းသည့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူ" ဖြစ်နေ၏။

ထေရဝါဒအရ လူသေတိုင်း ပြိတ္တာ၊ သရဲ၊ တစ္ဆေ မဖြစ်နိုင်ပေ။ ဒေဝဂတိနတ်ဘုံသို့ ရောက်သွားလျှင် လည်း ကောင်း။ ငရဲဘုံ၌ ဖြစ်သည်သူကို လည်းကောင်း၊ မည်သို့မျှ တရားနာရန် ခေါ်၍မရနိုင်ပေ။ လူ့ဘုံ တိရစ္ဆာန်ဘုံရောက်သွား

ရာတွင်လည်း ထိုအတူပင်ဖြစ်၏။ သို့သော် မှားယွင်းမှု လက်ခံထားခဲ့ကြသည့် အစဉ်အလာ အစွဲအလမ်းအရ မိမိတို့က တရားနာရန်ဟူသည့် စေတနာနှင့် အိမ်သို့ ခေါ်လာကြသည်။ ထိုအခါ ကြားလိုက်ရသည့် ပြိတ္တာတစ်ကောင်ကောင်းကင် အချောင်စားချင်သည့်အတွက် ဝင်ကပ်ပူးဖော်၏။

မိမိတို့ ခေါ်လာခဲ့သည်က သေဆုံးသွားသည့် သက်ဆိုင်သောသူကို ဖြစ်သော်လည်း၊ မသက်ဆိုင်သူက သင်္ချိုင်းလိုက်လာခဲ့သည်။ ထိုအခါ ခေါ်လာခဲ့မိသည့်သူအတွက် ခံကျိုးကိုသာ ရရှိလိုက်တော့သည်။ သေသွားခဲ့သည့်သူသည် မည်သည့်ဘုံဘဝသို့ ရောက်နေမှန်း အတိအကျမသိရမ်းသမ်းခေါ်လာခဲ့သည့်အဖြစ်ပင် ဖြစ်သည်။ ဆိုရ၏။ သင်္ချိုင်းမှ ခဲလုံး (သို့) သစ်ခက် အစရှိသည့် အရာဝတ္ထု တစ်ခုခုကို ယူဆောင်လာခဲ့ခြင်းသည် ထေရဝါဒနှင့် မညီမျှ မပတ်သက်သော မှားယွင်းသည့် အယူအဆဖြစ်ကြောင်း အမှန်ကို သိမြင်၍ အစဉ်အလာ အစွဲအလမ်းများကို မိမိပုဒ္ဓဘာသာဝင်များ၏ ဦးနှောက်အသိစိတ်ထဲမှ အပြစ်ပယ်ဖျောက်သင့်သည်ကား အမှန်ပင် ဖြစ်ပါလေတော့သည်။

(မှတ်ချက်။ အိုးရိုက်ခွဲခြင်း၊ လောက်လန်းသားပိညာဉ်တွယ်ခြင်း အစဉ်အလာများကို ဆက်လက်ရေးသားဦးမည်။)

ကျမ်းကိုး ။ ။ ပုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့နှင့် အစဉ်အလာအစွဲအလမ်း

မဂ္ဂဇင်း

အယ်ဒီတာအဖွဲ့၊ ရုံးခန်းနှင့် ဖြန့်ချိရေး
အမှတ်-၁၇၉၊ တတိယထပ်(၁) (၃၁)လမ်း(အထက်)
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၇၃၀၅၀၄၇၁။

လှိုရာပြည့်စုံ ဂါထာဆုံ

ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေ ကိုမောင်ကြီးသည် ဂါထာ မန္တန်
ရွတ်ပွားခြင်းကို အထူးဝါသနာတုံ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်း နေ့စဉ်
ရွတ်ပွားသော ဂါထာ မန္တန် ၉မျိုး၊ ၁၀မျိုးခန့် ရှိသည့်အပြင်၊
အဓိဋ္ဌာန်ဝင်း၊ ပုတီးစိပ်သည် ဂါထာ မန္တန်များလည်း ရှိနေပါ
သေးသည်။

တစ်နေ့ ကိုမောင်ကြီးနှင့် ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား
ရင်ပြင်တွင် ဆုံစဉ်၊ ၎င်း၏ တူတော်မောင်တစ်ယောက်
အကြောင်းကို ပြောပြသဖြင့် ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

“ဒီလို ဆရာမှတ်ရ၊ ကျွန်တော့်တူတော်မောင် ဇော် ထွန်းဆိုတာ အရက်ကလေးသောက်လိုက်၊ ဆိုင်ကယ်ပွဲစား လိုလို၊ အိမ်ခြံမြေပွဲစားလိုလိုနဲ့ စီးပွားရေး နာလန်မထူဘူး။ လူကလည်း မကျန်းမာ၊ သူ့ဝန်းက ကိုယ်ဝန် နေ့စေ့လစေ့နဲ့ ကြွေးပူ ဒုက္ခပူဖြစ်လာရော့ဗျ။ တိုတိုဆိုပါစို့။ ကျွန်တော့်ဆီ ရောက်လာတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဆိုစမ်းပါဦး။ ရောက်လာတော့...”

“ရောက်လာတော့ ကျွန်တော်က ပြောလိုက်တယ်။ နံပါတ်တစ်၊ မင်း လုံးဝ အရက်မသောက်ပါဘူးဆိုတဲ့ ကတိ ကဝတ်ကို ဘုရားရှေ့မှာ သစ္စာဆိုရမယ်။ နံပါတ်နှစ် အရောင်း အဝယ်ပဲ လုပ်လုပ်၊ ဘာပဲလုပ်လုပ် မဖြစ်နိုင်၊ မတတ်စွမ်းနိုင် တာကို ကတိမပေးနဲ့။ တာဝန်ခံခံနဲ့၊ တာဝန်ခံမိ၊ ကတိပေး မိရင်လည်း မဖြစ်မနေ ဆောင်ရွက်ပေးပါ။ နံပါတ်သုံး၊ နေ့စဉ် ဒီဂါတာကို ဥပဒေခေါက် မနက်တစ်ကြိမ်၊ နေ့လယ် တစ်ကြိမ်၊ ညအိပ်ရာဝင် တစ်ကြိမ်ရွတ်ပွားရမယ်။ စား၊ သွား၊ အိပ်၊ နေ အမှတ်ရတဲ့ အချိန်တိုင်းလည်း ရွတ်ပွားနိုင်တယ်။ ဂါတာ ကို အထုံရနေအောင်၊ ထုံနေအောင် ရွတ်ခိုင်းတဲ့ သဘောပါ ပဲ။ ကျွန်တော်တို့ ခလုတ်တိုက်မိ၊ မတော်တဆ ခိုက်မိ တိုက်မိရင်တောင်မှ ဗုဒ္ဓေါတို့ မြတ်စွာဘုရား ကယ်တော်မူပါ တို့ စသဖြင့် ဘုရားကို အထုံရနေအောင်၊ ရင်ထဲမှာ ဘုရား တည်နေသလိုမျိုးဖြစ်အောင် ဂါတာကို ရွတ်ခိုင်းတာပဲ”

“အဲဒီတော့ ဦးမောင်ကြီးရဲ့ တူတော်မောင်က” လက်ခံ သလား။”

“အံ့မယ်...၊ ပွဲစားပီပီ ချက်ချင်း ကျွန်တော့်ကို ပြန် ပြီးဆွယ်တယ်။ ချက်ချင်း ခေါင်းမညိတ်ဘူးဗျ။ ဦးလေး ပြော သလို ဖြစ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင် ကျွန်တော် သုံးရက်လောက် စဉ်းစား ပါဦးမယ်။ ဦးလေးရဲ့ စည်းကမ်းချက် နံပါတ်နှစ်မှာ ပါသလို မဖြစ်နိုင်တာကို ကတိပေးမိမှာစိုးလို့ပါဆိုပြီး ပြန်သွားတယ် ဗျ”

“ဒါပေါ့လေ။ သူပြောတာ ဟုတ်သားပဲ”

“ကျွန်တော်က မဟုတ်ဘူးပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီကောင်မှာ ပွဲစားဉာဏ်၊ ပွဲစားစကားအပြည့်ရှိတာကို ပြော ပြတာပါ။ အဲဒါနဲ့ နောက်သုံးရက်ရှိတော့ ပြန်လာတယ်”

“ဒီတော့ ဦးမောင်ကြီးရဲ့ တူက ဘာပြောလဲ”

“သူ သေချာစဉ်းစားပြီးပါပြီတဲ့။ အရက်လုံးဝ မသောက် တော့ပါဘူး။ မဖြစ်နိုင်တာကို ကတိမပေးပါဘူး။ ကတိပေး မိရင်လည်း ဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်ပါမယ်။ ဦးလေး ပေးမယ့် ဂါတာကိုလည်း ရွတ်ပွားပါမယ်ဆိုတာနဲ့ ဂါတာပေးလိုက်ရ

တယ်”

“လုပ်စမ်းပါဦး။ အဲဒီ ဂါတာ ကျွန်တော်လည်း စိတ် ဝင်စားပါတယ်။ ကျွန်တော်သိပြီးသား ဂါတာပေးလား၊ ပြော ပါဦး”

“ဆရာမှတ် သိပြီးဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်မှာပါ။ ဂါတာက တိုတိုလွယ်လွယ်လေးပါ။ ဝတ်မပျက် ရွတ်ပွားဖြစ်ဖို့သာ အဓိကပါ။ ဝေ၊ ဒါ၊ ဒါ၊ ယ ဂါတာလို ခေါ်တယ်။

ဝေရော စနေဟီ နေကောဟီ၊

ဒါတုံ ကလမ္ပိ နုတ္တဟိ၊

ဒယာဒိကံ ဂုဏာရဗ္ဗ

ယတ် ယဿစ တံ နမေ၊

ပုညောနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊ သင်္ခါဗ္ဗတု ယထိန္ဒိတံ- တဲ့ဗျ။ မြန်မာလို အနက်အဓိပ္ပာယ်ကတော့ အကြင်

မြတ်စွာဘုရား၏ မဟာဂုဏာ အစရှိသော၊ စောင့်စည်းအပ် သော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို အကြောင်းပြု၍ အဖိုးစားနား ပိုင်းခြားခြင်းငှာ အသိန်းမက များလှကုန်သော၊ အလိုဆန္ဒနဲ့ သမ္ပုကို ပေးစွမ်းနိုင်သော၊ ပတ္တမြားရတနာတို့ဖြင့် တစ်ဆယ် ခြောက်စိတ် စိတ်၍ တစ်စိတ်မျှကိုလည်း မထိုက်မတန်လေး ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပါ၏။ ဤသို့ ရှိခိုးပူတော်ရသော ကောင်းမှုကြောင့် အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံပါစေသတည်းလို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။ မြန်မာပြန်ကို ရွတ်ဆိုဖို့ မလိုပေမယ့် သိထားတော့ ပိုပြီးယုံကြည်လေးနက် စွာ ရွတ်ပွားပူတော်ဖြစ်တာပေါ့ ဆရာမှတ်ရယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ။ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဟုတ်ပါတယ်”

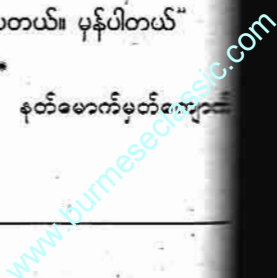
“ဟော... အခု ကျွန်တော့်တူတော်မောင်ဟာ ငါးနှစ်အတွင်းမှာ တိုက်နဲ့ ကားနဲ့ တကယ်လုပ်ငန်းကြီး သမားဖြစ်နေပြီဗျ။ ဒီဂါတာနဲ့ မြန်မာပြန်ကိုလည်း သူ့အသက် ၄၀ပြည့်မွေးနေ့မှာ စောင်ရေတစ်သောင်း ဓမ္မဒါန ဝေငှတယ် ဗျ”

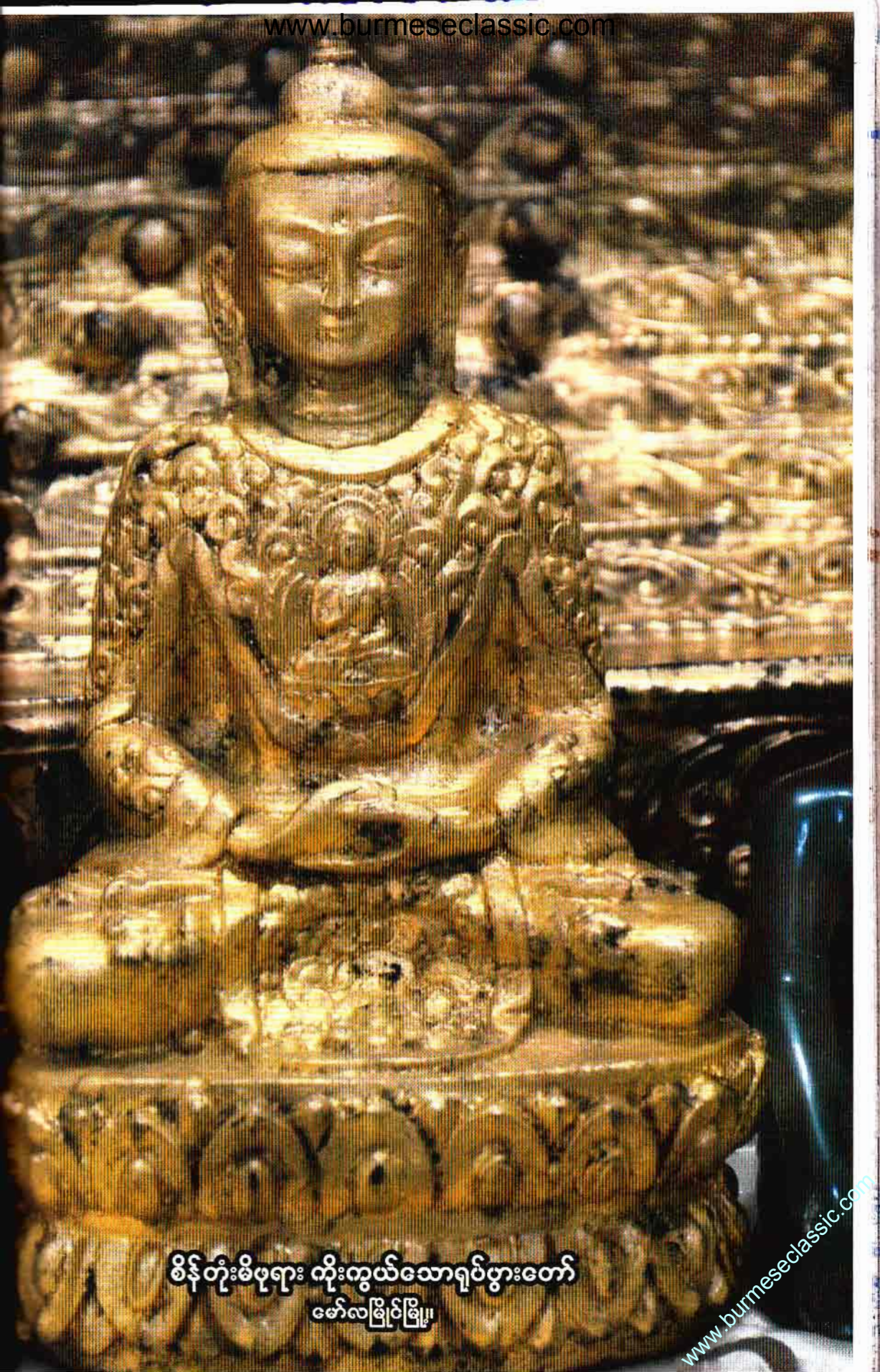
“သာဓုပါဗျာ၊ သာဓုပါ...သာဓုပါ”

“အဲဒီတော့ ကျွန်တော် ဆိုလိုချင်တာက ဂါတာတစ်ခု ကို မြန်မာပြန်ပါ သိထားပြီး အထုံရအောင်၊ ထုံနေအောင် ရွတ်ပွားပြီး အလုပ်လုပ်မယ်ဆိုရင် လိုရာပြည့်စုံစေတယ် ဆိုတာပါပဲဗျာ”

“မှန်ပါတယ်ဗျာ။ မှန်ပါပေတယ်။ မှန်ပါတယ်”

နတ်မေခတ်မှတ်တော်မူ

စိန်တုံးစိပုရား ကိုးကွယ်သောရုပ်ပွားတော်
မော်လမြိုင်မြို့။

သင်္ဂါယနာ ဆုတောင်းပြု၍ စေတီတော်နှင့် စိန်တုံး မိဖုရားကြီး

ခင်ခင်ဝင်း (မောရဝတီ) အပိုင်း (၃)

ယခင်လမှ အဆက်...

စိန်တုံး မိဖုရားကြီးသည် သီဟိုဠ်ကျွန်းမှအပြန်တွင် အနုရာဇမြို့မှ ဗောဓိပင်ငယ်ကို ပင့်ဆောင်ခဲ့ကြလေသည်။ ၁၂၅၄ ခု ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၅ရက်နေ့တွင် အိမ်တော်ရာ သီလရှင်စာသင်တိုက်ဝင်းထဲ၌ စိုက်ထား ပူဇော်ထားလေသည်။ “မဟာဗောဓိ”ကျောက်စာကို စိုက်ထူခဲ့သည်။ တစ်ဖက်တွင် “စိန်တုံးမိဖုရား ကုသိုလ်တော်”ကျောက်စာကို ရေးသားထားသည်။ အမှီပေါ်တွင် စေတီတည်ထား၍ သင်္ဂါယနာ မဟာဗောဓိညောင်ပင်နားတွင် ရှိပါသည်။

၁၂၅၅ ခုနှစ်ခန့်တွင် ကျောင်းဒါယကာများ ဖြစ်ကြသော ဦးညို၊ ဦးတိုးလုံ၊ ဆရာ ဦးရန်နင်းတို့သည် သီဟိုဠ်

ကျွန်း(သီရိလင်္ကာ)ရှိ မြတ်စွာဘုရား၏ စွယ်တော်စစ်ကို ရွှေကြတ်သွန်းလုပ် ပူဇော်ချင်သော စိတ်ဆန္ဒ သဒ္ဓါတရားတို့ တားမရအောင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြလေသည်။ ထိုသဒ္ဓါတရားတို့ အကောင်အထည်ဖော်ရန် ဝဇီရာ ရာမ ဆရာတော်အား လျှောက်ထားကြလေသည်။ ထိုအခါ ဝဇီရာ ရာမ ဆရာတော်က သီဟိုဠ်ကျွန်းရှိ စွယ်တော်ထိန်း ဥက္ကဋ္ဌ သီရိသုမင်္ဂလာ မထေရ်ကြီးထံ ရွှေကြတ်တော်လှူရန် အခွင့်အရေးတောင်းရာ မထေရ်ကြီးက ခွင့်ပြုကြောင်း ပြန်စာပေးတော်မူခဲ့သည်။ ကျောင်းအမကြီး ဒေါ်ရွှေပွင့်နှင့် ဘုရားဒါယကာ ဦးစိတ္တဝါ ပါ စုပေါင်းပြီး ကျပ်တစ်သောင်းကျော် စိုက်ထုတ် မတည်ပဲခူးတိုင်း၊ ဧရာဝတီတိုင်း၊ မန္တလေးတိုင်း၊ ရှမ်းပြည်နယ်များ

www.burmeseclassic.com

ထိုလမ်း၍ အလှူခံရာ အလှူငွေများ ရရှိခဲ့သည်။ ၁၂၅၉ခုနှစ်တွင် ရတနာဘုံမြင့်ကျောင်းအတွင်းတွင် ရတနာရွှေကြွတ်တော်ကြီးနှင့် ညောင်မလ္လာပိကြီးများ ဆောက်လုပ်ကာ အလှူခံရမည့်အရာများက ရွှေကြွတ်မျက်နှာကြက်၊ သလွန်အင်္ကျီများကို နေညမပြတ် လုပ်ကိုင်ကြရာ ဥလနှင့် ပြီးဆုံးအောင်မြင်သွားလေသည်။

တို့ဖြစ်သည်။

ငွေမျက်နှာကြက်တွင် ပါဝင်သော ကြေး၊ ဘော်၊ ရွှေငွေ၊ စိန်၊ ကျောက် စာရင်းမှာ -

- (၁) အတွင်းခံ ကြေးချိန် ၁၂ပိဿာ၊ သင့်ငွေ ၃၀ကျပ်။
- (၂) အပေါ်မွှမ်း ဘော်ချိန် ၁၂၃၉ ကျပ်၊ စပဲသား၊ သင့်ငွေ ၁၄၈၆ကျပ် ၁၅ပဲ။
- (၃) ရွှေချိန် ၁ပိဿာ ၂၃ကျပ်သား၊ သင့်ငွေ ၃၅၅၀ ကျပ်။
- (၄) ကျောက်နီလုံးရေ ၇၇၈ လုံး၊ သင့်ငွေ ၁၃၆၀ ကျပ်။
- (၅) စိန်လုံးရေ ၃၄ လုံး၊ သင့်ငွေ ၂၀၂ကျပ် စပဲ။
- (၆) မြလုံးရေ ၃၄၁ လုံး၊ သင့်ငွေ ၄၀၅ ကျပ်။
- (၇) နီလာလုံးရေ ၆လုံး၊ သင့်ငွေ ၂၆ကျပ်။
- (၈) ပုလဲလုံးရေ ၃၁လုံး၊ သင့်ငွေ ၈၀ကျပ်တို့ဖြစ်သည်။

ငွေသားသလွန်တွင် ပါဝင်သော ကြေး၊ ဘော်၊ ရွှေ၊ ကျောက်နီ၊ စိန်၊ မြ၊ နီလာ၊ ပုလဲတို့မှာ -

- (၁) အတွင်းခံကြေး ၁၂ပိဿာ၊ သင့်ငွေ ၃၀ကျပ်။
- (၂) အပေါ်အမွှမ်း ဘော်ချိန် ၁၄ ပိဿာ ၅၆ကျပ် ၅မူးသား၊ သင့်ငွေ ၁၇၄၇ ကျပ် ၁၄ပဲ။
- (၃) ရွှေချိန် ၂၀ကျပ်သား၊ သင့်ငွေ ၈၄၀ ကျပ်။

ရတနာရွှေကြွတ်တော်တွင် ပါဝင်သော စိန်၊ ရွှေ၊ ကျောက်စာရင်းမှာ -

- (၁) ရွှေစလွယ်ကြီး ငါးသွယ်ပါ ရွှေသားချိန် ၅၆၀ကျပ် ၄ပဲ ၂ရွှေ၊ သင့်ငွေ ၁၇၈၁၁ ကျပ် ၁၅ပဲ။
- (၂) ရွှေကြွတ်တွင် ကျောက်နီ ပတ္တမြားကြီးတစ်လုံး သင့်ငွေ ၂၀၀၀ ကျပ်။
- (၃) ကျောက်နီလုံးရေ ၂၃၃၉၊ သင့်ငွေ ၄၃၉၀၀ကျပ်။
- (၄) စိန်လုံးကြီးတစ်လုံး၊ သင့်ငွေ ၈၀၀၀ ကျပ်။
- (၅) စိန်လုံးရေ ၈၂၀ လုံး၊ သင့်ငွေ ၃၁၂၄၈ ကျပ်။
- (၆) မြလုံးရေ ၃၂၀ လုံး၊ သင့်ငွေ ၅၆၃၀ ကျပ်။
- (၇) နီလာလုံးရေ ၉၃လုံး၊ သင့်ငွေ ၃၉၄ကျပ် စပဲ။
- (၈) ပုလဲလုံးရေ ၄၃လုံး၊ သင့်ငွေ ၁၀၆ ကျပ်။
- (၉) လက်ခဲ၊ စားစရိတ် ကုန်ငွေ ၃၈၀၇ ကျပ် ၂ပဲ

- (၄) ကျောက်နီလုံးရေ ၁၁၂၈လုံး၊ သင့်ငွေ ၁၉၈၉ကျပ်။
- (၅) စိန်လုံးရေ ၁၇လုံး၊ သင့်ငွေ ၁၂၀ကျပ်။
- (၆) မြလုံးရေ ၉၄လုံး၊ သင့်ငွေ ၂၄၃ ကျပ်။
- (၇) နီလာလုံးရေ ၄၈ လုံး၊ သင့်ငွေ ၄၄၂ကျပ်။
- (၈) ပုလဲလုံးရေ ၈၃ လုံး၊ သင့်ငွေ ၅၀ကျပ်တို့ ဖြစ်သည်။

ရွှေကြတ်၊ မျက်နှာကြက်၊ သလွန်တော်တို့၏ လက်ခံနှင့် အကောက်အခွန်ပေးဆောင်ရငွေ ၅၅၀၀ ကျပ်အပါအဝင် စုစုပေါင်း ကုန်ကျငွေ ၁၂၄၈၅၉ကျပ်၊ ၃ပဲ၊ ၃ပြား ဖြစ်သည်။

ရွှေကြတ်တော်၏ အမြင့်မှာ ၂၈လက်မ ဖြစ်ပြီး အချင်းမှာ ၁၇လက်မခွဲ ရှိသည်။ ၁၂၆၁ခုနှစ် စိုက်ထူထားသော ရွှေကြတ်တော်ကြီးကျောက်စာ အနောက်ဘက်ခြမ်းတွင် ရွှေကြတ်တော်၏ ပုံစံနှင့် စွယ်တော်ပုံကို ရေးဆွဲဖော်ပြထားပါသည်။ သီဟိုဠ်ကျွန်း(သီရိလင်္ကာ)သို့ သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ပြန်လာမှ မုတ်တမ်းပြု စိုက်ထူထားသော ကျောက်စာဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းကျောက်စာစာတံပုံကို မုန်ဘီလူးဖြင့် ကြည့်ပါက စာများကို ဖတ်ကြားမှတ်သားနိုင်ပါသည်။

ထိုခေတ်က ရွှေဈေးကို တွက်ကြည့်သောအခါ ရွှေတစ်ကျပ်သားကို ၄၂ကျပ်နှုန်းဖြစ်ပါသည်။

၁၂၆၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း ၁၁ရက်နေ့တွင် ရွှေ

ကြတ်တော်ကို ရန်ကုန်မြို့သို့ ဦးရထားဖြင့် ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ ပင့်ဆောင်ခဲ့သည်။ မုတ္တမမှ ရန်ကုန်လမ်းတစ်လျှောက်ရှိ မွန်မြန်မာတို့က ရွှေကြတ်တော်ပင့်ဆောင်လာခဲ့သော ရထားတွဲသို့ ငွေအကြွေများ၊ ဒဂါးပြားများကို ပစ်တင် လှူဒါန်းခဲ့ကြသည်။ ရထားတွဲပေါ်မှ ဒါယကာများမှာ ငွေပုံပေါ်တွင် လမ်းလျှောက်ခဲ့ရသည်။ ရန်ကုန်ရောက်သောအခါ ကမ်းနားဈေးအနီး မင်္ဂလာမဏ္ဍပ်တွင် ငါးရက် အပူဇော်ခံသည်။ ပုဂ္ဂန်တောင်နှင့် လသာလမ်းတို့ရှိ မဏ္ဍပ်များတွင် သုံးရက်စီ အပူဇော်ခံသည်။ ရဟန်းရှင်လူများက ထပ်မံလှူဒါန်းကြသော ရတနာ၊ ရွှေ၊ ငွေများကို မော်လမြိုင်ပန်းတိမ်ဆရာနှင့် ရန်ကုန် ပန်းတိမ်ဆရာ ၁၀ဦးတို့က ရွှေကြတ်တွင် ထပ်မံ တပ်ဆင်ပေးကြသည်။ အပြီးမသတ် ကျန်ရှိသော အလှူဒါနများကို သယ်ပိုး၍ ၁၂၆၀ ပြည့်ပြာသိုလဆုတ် ၁၂ရက်နေ့တွင် ရေကြောင်းခရီးဖြင့် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ထွက်ခွာခဲ့သည်။ ဝဇီရာ ရာမ ဆရာတော်နှင့် သံဃာအပါး ၄၀၀၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကီ နှစ်ထောင်ကျော်နှင့် ပန်းတိမ်ဆရာ လေးဦးတို့ လိုက်ပါသွားကြသည်။

သီဟိုဠ်ကျွန်း(ကိုလံဘိုမြို့)သို့ ရောက်သောအခါ ရွှေကြတ်တော်ကို ၁၀ရက် အပူဇော်ခံပြန်ရာ မြို့တွင်းမြို့ပြင် ဒါယကာများက ရွှေ၊ ငွေ၊ စိန်၊ ကျောက်များ လှူဒါန်းခဲ့ကြ

သည်။

မူလ ဒါယကာ လေးဦးဖြစ်သော ကျောင်းဒါယကာ ဦးစိတ္တ၊ ကျောင်းအမ ဒေါ်ရွှေဦး၊ ကျောင်းဒါယကာ ဦးတုံးလှ၊ ပြာသာဒ် ဒါယကာ ဦးညိုတို့သည် အလှူရတနာ ရွှေငွေများကို မန္တလေးမြို့ မဟာမြတ်မုနိဘုရားလှူကြီး ဦးဘိုးတိုက်တွင် ရွှေပန်းတိမ် ၁၀ယောက်ကျော်ဖြင့် ရွှေပလ္လင်တော်ကြီးကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ ဆရာမောင်မောင်၊ ဦးဘိုး၊ အခွန်စာကြီး၊ ဦးဘောတို့က ကြီးကြပ်ခဲ့ကြသည်။

ပြန်သည်။ သေခဏ္ဍမြို့ (ကနီမြို့)သို့ ရောက်သောအခါလည်း ဆပ်မံ လှူဒါန်းကြပြန်သည်။

၁၂၆၀ ပြည့်နှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း ၁၁ရက်နေ့တွင် မြန်မာပြည် ဒါယကာများက စွယ်တော်ထိန်း ဥက္ကဋ္ဌ သီရိ သုမင်္ဂလမထေရ်ကြီး အမှုပြုသော သံဃာတော်မြတ် အပါး ၁၀၀ တို့အား ပင့်ဖိတ်ဆွမ်းကျွေးခဲ့သည်။

၁၂၆၀ပြည့်နှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း ၁၃ရက်နေ့တွင် သီဟိုဠ်သံဃာ အပါး ၁၀၀ တို့အား သက္ကလတ်သင်္ကန်း၊ ဆော်တော၊ ဝိုးခါးပန်းကြီး၊ ကွမ်းအစ်၊ ရေခွက်အစုံ ၁၀၀တို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပြီး ရတနာရွှေကြွတ်တော်၊ မျက်နှာကြက်၊ သံလွန်တော်များကို ရေစက်သွန်းချ လှူဒါန်းခဲ့ကြသည်။ ကျန်ရှိသော ရွှေ၊ ငွေ၊ စိန်၊ ကျောက်တို့ကို သီဟိုဠ် နယ်တော်ဆိုင်ရာ ဂေါပကလူကြီးများက လက်မခံကြသဖြင့် မြန်မာပြည်သို့ ပြန်ယူသွားပြီး နောက်တစ်ဖန် ပုဇွန်ရန် ဘုရားတစ်ခုခု ပြုလုပ်ကြရန် ညွှန်ကြားခဲ့ကြပါသည်။ ထိုသို့တိုင်လာရောက် မလှူနိုင်ပါက သင်္ဘောဖြင့် တင်ပို့ ထုတ်နိုင်ကြောင်း ပြောလိုက်ပါသည်။

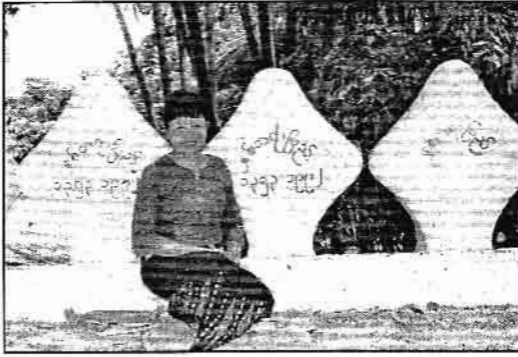
မြန်မာပြည်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ မူလ ဒါယကာ သုံးဦးတို့က ဝဇီရာ ရာမ ဆရာတော်အား တိုင်ပင်ကြရာ ဆရာတော်က ရွှေကြွတ်တော်တင်ရန် သီဟသန ရွှေပလ္လင် ဆော်တစ်ခု ပြုလုပ်ပူဇော်သင့်ကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူပါသည်။

သီဟိုဠ်ကျွန်းမှ ပြန်ပါလာသော ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်တို့ကို တန်ဖိုး ၁၇၃၀၀ ကျော်ကို အရင်းတည်၍ သီဟသန ရွှေပလ္လင်ကြီး ပြုလုပ်မည်ဟု သတင်းကြားကြသောအခါ မြန်မာနိုင်ငံသို့ပြန်ရောက် ကျောင်းဒါယကာ တိန်အောင်ခန်းက ရွှေပလ္လင်ဆိုင် နှစ်ပိဿာ၊ မော်လမြိုင်မြို့ ဒိုင်းဝန်ကွင်း ရှမ်းစုရပ်နေ ဒါယကာ ဦးပန်းက ရွှေသားချိန် တစ်ပိဿာနှင့် အရပ်ရပ် ဆရာရှင်များက ရတနာရွှေငွေတို့ကို လှူဒါန်းကြလေ

- ပလ္လင်တော်တွင် ပါဝင်သော ရွှေငွေရတနာများမှာ -
- (၁) ကြေးချိန် ၆၃ ပိဿာ၊ သင့်ငွေ ၁၅ကျပ်။
- (၂) ငွေသား တစ်ပိဿာ ၉၆ကျပ် ၃မူး ၁ပဲ၊ သင့်ငွေ ၂၃၀ ကျပ်။
- (၃) ရွှေသားချိန် ၆ပိဿာ ၉၂ကျပ် ၃မူး ၁ပဲ၊ သင့်ငွေ ၂၂၆၆၈ ကျပ်၊ ၈ပဲ ၉ပိုင်။
- (၄) ရတနာလုံးရေ ၂၇၆၅ လုံး၊ ရတီချိန် ၈၃၅၊ သင့်ငွေ ၂၁၇၇ ကျပ်။
- (၅) စိန်လုံးရေ ၁၃ပွင့်၊ ရတီချိန် ၂၂.၅ပဲ၊ သင့်ငွေ ၂၀၄၅ ကျပ်။
- (၆) မြလုံးရေ ၇၅လုံး၊ ရတီချိန် ၆၅၊ သင့်ငွေ ၁၈၉ကျပ်။
- (၇) ဣန္ဒနီလာလုံးရေ ၁၂၂လုံး၊ ရတီချိန် ၇၀၊ သင့်ငွေ ၁၄၀ ကျပ်။
- (၈) ပုလဲလုံးရေ ၁၁၈ လုံး၊ ရတီချိန် ၇၀၊ သင့်ငွေ ၁၄၀ကျပ်။
- (၉) ကျောက်မျိုးစုံ လုံးရေ ၃၇လုံး၊ ရတီချိန် ၄၀၊ သင့်ငွေ ၅၂ကျပ်၊ စုစုပေါင်း ပလ္လင်တော်တန်ဖိုး ၃၁၉၂၈ ကျပ်၊ ၈ပဲ ဟူသတည်း။

မန္တလေးမြို့တွင် ဝဇီရာ ရာမ ဆရာတော်နှင့် သံဃာတော် ၃၀ကျော်တို့ကို ပင့်ဖိတ် ရေစက်သွန်းချခဲ့ကြသည်။ မော်လမြိုင်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ

ညဉ့်ခံ၍ ရေစက်သွန်းချ လှူဒါန်းခဲ့ကြလေသည်။ သီဟိုဠ် ကျွန်းသို့ သွားရန် မော်လမြိုင်မြို့မှ ရန်ကုန်မြို့သို့ ကူးခဲ့သည်။ ရန်ကုန်မြို့ ဆူးလေဘုရားရင်ပြင်တွင် ပလ္လင် ရတနာပွဲကြီးကို ငါးရက်တိုင်တိုင် ကျင်းပခဲ့ကြသည်။

၁၂၆၂ ခု၊ တပို့တွဲလဆန်း ၅ရက်နေ့တွင် ဝဇီရာ ရာမ ဆရာတော်ကြီးနှင့် ရဟန်းပရိသတ် ၈၀ကျော်၊ ဥပါသကာ လူပရိသတ် ၄၀၀ကျော်တို့သည် ရွှေပလ္လင်တော်လှူရန် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ရေကြောင်းခရီးနှင့် ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။ ၁၂၆၂ ခု၊ တပို့တွဲလဆန်း ၉ရက်နေ့တွင် ကောလဗျူ (ကိုလံဘို)သို့ ရောက်ပြီး ခုနစ်ရက်ကြာ ပလ္လင်ပူဇော်ပွဲကို ကျင်းပသည်။

ထိုနောက် သင်္ခရာပူရိ(ကန္တီမြို့)သို့ သယ်ဆောင်၍ သီဟိုဠ်သံဃာ ၇၀ ကျော် ပင့်ဖိတ်၍ ဖဲသင်္ကန်း၊ ပရိက္ခရာ၊ ဆွမ်းစားပန်းကန်၊ စာအုပ် လှူဖွယ်ပစ္စည်းအစုံတို့နှင့် သုံးကြိမ်မြောက် ရေစက်ချ၍ စွယ်တော်စစ်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် ဖူးမြော် ပလ္လင်တော် တင်လှူခဲ့ကြလေသည်။ ၁၂၆၂ ခု၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၅ရက်နေ့ဖြစ်သည်။

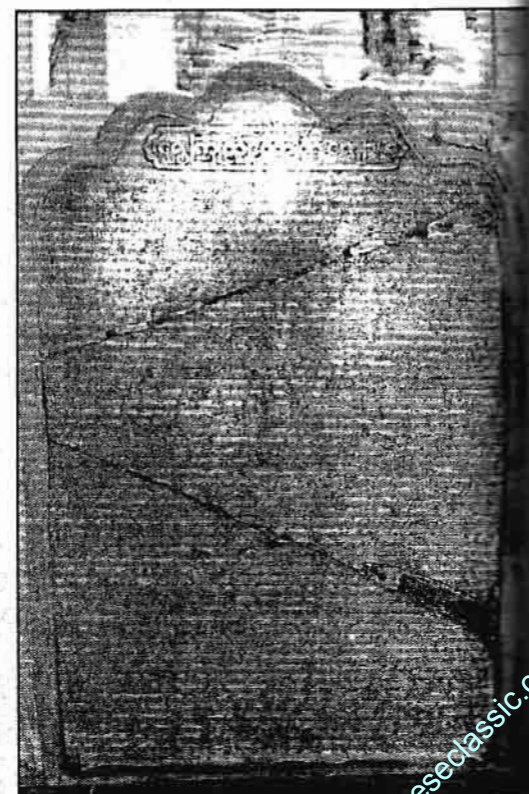
မော်လမြိုင်သို့ ပြန်ရောက်ကြသောအခါ ဝဇီရာ ရာမ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် မန္တလေး နေပြည်တော်ရှိ မဟာ မြတ်မုနိဘုရားကြီးကို အခါခါ သတိရ ဖူးမြော်ချင်လှဖြစ်နေသည်။ စိန်တုံးမိဖုရားနှင့် မိတ်ဆွေ ကျောင်းအမကြီး ဒေါ်ရွှေပွင့်တို့နှင့် တိုင်ပင်ကာ မော်လမြိုင်၏ ကျက်သရေလည်း ဖြစ်၊ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မဟာမြတ်မုနိအလွမ်းလည်း ပြေစေခြင်းအကျိုးတူ မဟာမြတ်မုနိတစ်ဆူကို တည်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။

ဒေါ်ရွှေပွင့်နှင့် အပေါင်းအပါ အခြွေအရံ အသင်းအပင်းတို့သည် မန္တလေး မဟာမြတ်မုနိပုံတော်ကို သေချာစွာ ကူးယူခဲ့လေသည်။ ရုပ်ပုံတော်ကို ကူးယူရာတွင် အလွယ်တကူ ကူးယူခွင့် ရရှိခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပေ။ ဝဇီရာ ရာမ ဆရာ

တော်ဘုရားကြီး၏ မေတ္တာစာ စိန်တုံး မိဖုရားကြီး၏ အခိုက်အဝါဖြင့် မန္တလေးမြို့ရှိ ဘုရားလှူကြီးများအား လှမ်း၍ အမိန့်ပေးမှသာ ကူးယူခွင့်ရရှိခဲ့လေသည်။

ထိုအချိန်တွင် စိန်တုံး မိဖုရားကြီးသည် သွေးဝမ်းကွဲရောဂါအပြင်းအထန်ဖြစ်၍ မန္တလေးမြို့ရှိ နန်းတွင်းသမားတော်များ ကြေးနန်းရိုက်၍ ပင့်သော်လည်း တစ်ဦးမှ လာခြင်းမရှိသဖြင့် ကျုံးရွာမှ သမားတော်ကြီး ဦးဖိုးလေးက ကုသပေး၍ အသက်ချမ်းသာခဲ့ရသည်။ သီလရှင်ဝတ်လိုက်သော စိန်တုံးမိဖုရားကြီးသည် ၁၂၅၆ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၂ရက်နေ့ကတည်းက သေတမ်းစာတစ်စောင်ကို ရေးသားခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

သက်သေလူကြီးများရှေ့မှောက်တွင် ဆရာတော်ကြီးများအား လျှောက်ကြားသိပ္ပံပုံစံဖြင့် ရေးသားခဲ့သည်။ မိမိဝိညာဉ်မရှိတော့သည့်နောက်ပိုင်း မိမိပိုင် မြေပေါ်ရှိ သစ်ပင် မြက်ပင်တို့မှ ရရှိသော အခွန်ဘဏ္ဍာတို့အား သင်္ဂဏ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ စေတီတော်ကို ထိန်းသိမ်းပြုပြင်ရေးနှင့် ရတနာဘုံမြှင့်ကျောင်းနှင့် အိမ်တော်ရာ ကျောင်းတိုက်တို့တွင် သီတင်းသုံးသော ရဟန်းသံဃာတို့အား ပစ္စည်းလေးစားလှူဒါန်းရန် လျှောက်ထားခဲ့သည်။ မိမိနေအိမ်ကို ကျောင်း

www.burmeseclassic.com

အဖြစ် လည်းကောင်း၊ အိမ်ရှိ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကို ဆောင်းသုံးပစ္စည်းအဖြစ် လှူဒါန်းခဲ့သည်။ ရေတွင်းကိုလည်း အလှူအတန်းများ ရဟန်းရှင်လှူများ သုံးဆောင်ရန် လှူဒါန်းခဲ့သည်။

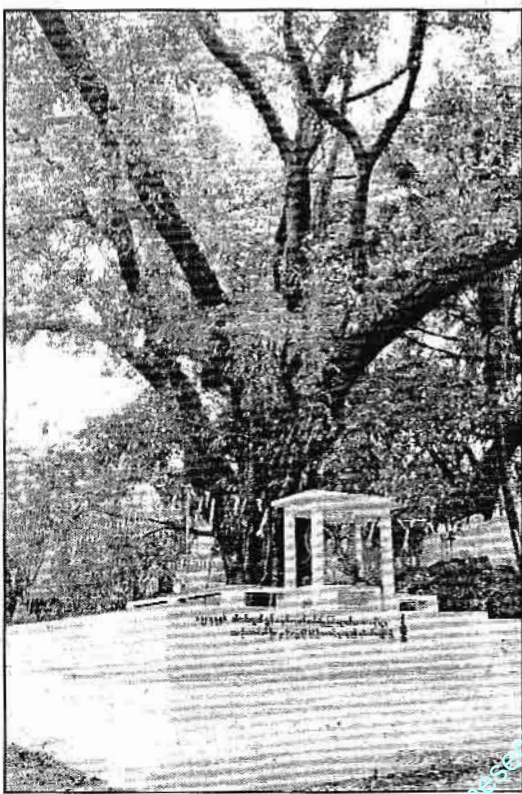
၁၂၆၅ ခု၊ သီတင်းကျွတ်လဆုတ် ရက်နေ့တွင် နေရာပေးရန် ရုပ်ပုံတော် မော်လမြိုင်သို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ၁၂၆၆ ခု၊ ကဆုန်လဆန်း ၁၄ရက်နေ့တွင် စတင်သွန်းလုပ်ကြသည်။ ကျိုက်သလွဲကုန်းတော်၏ မြောက်ဘက် တန်ဆောင်မု ဆင်းလာလျှင် မြေပြန့်အသွားအလာပြေပြစ်သော မြေပေါ်တွင် စတင်သွန်းလုပ်သည်။ အနီးကပ် ကြီးကြပ်သော ရာမ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သက်တော် ၇၄နှစ် ဖြစ်၍ သီတင်းသုံးရာ ဝဇီရာ ရာမကျောင်းနှင့် မဟာ မြတ်မုနိဘုရားကြီးတည်ရာတို့သည် တောင်နှင့် မြောက် အလှမ်းကွာဝေးသောကြောင့် ရတနာစံကျောင်းတော်ကို မဟာ မြတ်မုနိဘုရားကြီးအနီး၌ ဦးထွန်း-ဒေါ်ဖ ဝန်းမောင်နံ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။

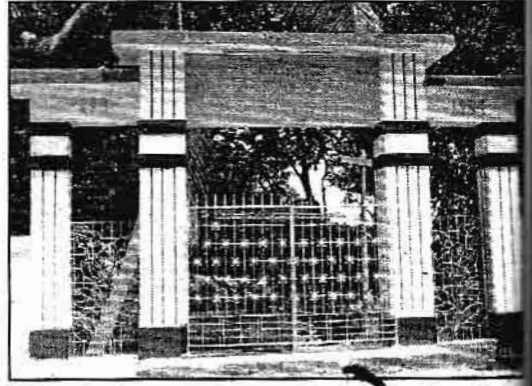
- မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး၏ သွန်းလုပ်လှူဒါန်းမှုမှာ -
 - (၁) ရွှေသားအချိန် ၁၈၄၃ ကျပ်၊ ၁၂ပဲ။
 - (၂) ငွေသားအချိန် ၆၂၈ ကျပ်၊ ၇ပဲ။
 - (၃) မိုးကြိုးအချိန် ၃၅ကျပ်သားတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။
- မန္တလေး မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးအတိုင် သီးခြား

စံကျောင်းတော်ကြီး ဆောက်လုပ်၍ မန္တလေး မဟာမြတ်မုနိ ဘုရားကြီးအတိုင် ကြည်ညိုစွာ ဖူးမြော်ရမည်ဖြစ်သည်။ မျက်လုံးတော်ဖွင့်ခြင်း၊ ပိတ်ခြင်း စသော တန်ခိုးတော်များ ပြု၍ ကျွန်မတို့ကိုယ်တိုင်သွားရောက် စောင့်ကြည့် ဖူးမြော် ရသည်မှာ ကြိတ်ကြိတ်တိုး စည်ကားလှပေသည်။

စိန်တုံးမိဖုရားကြီး၏ ဘဝနေဝင်ချိန်နီးလာသောအခါ စိန်တုံး သီလရှင်ကို ကျွန်ယုံတော် ဦးပွက ထမ်း၍ နောက်ပါ သီလရှင်နှစ်ပါးက ပွဲတော်အုပ်ကို ကိုင်ကာ ဝဇီရာ ရာမ ဆရာတော်ထံ ဆွမ်းကပ် သီလခံယူရန် နေ့စဉ်လာခဲ့သည်။

စိန်တုံး သီလရှင်ဘဝဖြင့် ၁၂၆၆ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ ဆန်းတွင် ကွယ်လွန်ခဲ့လေသည်။ မိဖုရားကြီး၏ ကောင်းမှု မဟာမောဓိပင်အောက်တွင် မိဖုရားကြီး၏ အုတ်ဂူပြာသာဒ် ကို ထားရှိသည်။ ထိုအချိန်က မိဖုရားကြီး၏ သက်တော် ၆၆နှစ် ဖြစ်သည်။ မိဖုရားကြီး၏ အိမ်တော်ရာကို ကျောင်း အဖြစ် ဆရာတော်ကြီးများအဆက်ဆက် ၁၄နှစ် သီတင်းသုံး ခဲ့ကြသော်လည်း မပျော်ပိုက်ကြသဖြင့် အစောင့်အရှောက် ကင်းလျက်ရှိလေသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်ကြီးများ တိုင် ပင်၍ ပရိယတ္တိသာသနာ လင်္ကာရ ပါရဂူ ပရိယတ္တိ သာသနာ လင်္ကာရ သုတ္တန္တ ကောဝိဒ ဟူသော ဘွဲ့ရရှိထားသော

ဒေါ်ခေမာသီရိ သီလရှင်ဆရာကြီးအား မြေဂရန်၊ စာချုပ် စာတမ်းနှင့် လွှဲပြောင်းပေးအပ်တော်မူခဲ့သည်။ ယခုအခါ ဒေါ်ကေသာဝတီ၊ ဒေါ်ဉာဏဝတီ သီလရှင်ဆရာကြီးနှစ်ဦးမှ ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းအုပ်ချုပ် စာပေပို့ချလျက်ရှိသည်။

စိန်တုံး မိဖုရားကြီးနှင့် လက်တွဲ၍ သာသနာပြုခဲ့သော ကျောင်းအမကြီး ဒေါ်ရွှေပွင့်သည် ဘဝအစက ဆင်းရဲနွမ်းပါး လှသည်။ မော်လမြိုင်မြို့ ရာဘာတောတစ်နေရာတွင် မြက် ရောင်းစားရသည်။ ထိုအချိန်က မော်လမြိုင်မြို့တွင် မြင်းကွင်း တစ်ခုရှိသည်။ ထိုမြင်းကွင်းသို့ ရှမ်း သစ်ကုန်သည်များ မြင်း ဖြင့် လာရောက်ခဲ့ကြသည်။ ဒေါ်ရွှေပွင့်ထံမှ မြက်များကို မြင်းစာအဖြစ် ဝယ်ကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဒေါ်ရွှေပွင့်က သစ်ကုန်သည်များအား ထမင်းဟင်းချက်ပြုတ်ကျွေးသည်။ ကာလကြာလာသောအခါ သစ်ကုန်သည်နှင့် ဒေါ်ရွှေပွင့်တို့ ခင်မင်းရင်းနှီးလာပြီး မိမိတို့၏ သစ်လုပ်ငန်းတွင် အစုရှယ် ယာ ၄၅ကျပ်ထည့်ပေးကြသည်။ ရိုးသား၍ ကြိုးစားသော ဒေါ်ရွှေပွင့်မှာ သစ်လုပ်ငန်းကို ကျွမ်းကျင်လာသည်။ တဖြည်း ဖြည်းနှင့် မော်လမြိုင်စခန်း၏ သစ်ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်လာခဲ့ သည်။ တစ်ခါသော သံလွင်မြစ်အထက်ပိုင်းတွင် မကြုံစဖူး ထူးထူးကဲကဲ ရေကြီးမိုးကြီးဖြစ်ခဲ့သည်။ ဆင်း ကျား အစရှိ သော တောကောင်များပင် မျောပါခဲ့ရသည်။ သံလွင်မြစ် အထက်ဝဲယာ တောတွင်းနှင့် ကမ်းနားတို့တွင် စုပုံထား သော ကျွန်းသစ်များ မျောပါရောက်ရှိလာသည်။ ထိုပိုင်ရှင်မဲ့ ကျွန်းသစ်လုံးများကို ဒေါ်ရွှေပွင့်အား ခင်မင်သော ရှမ်း သစ်ကုန်သည်များက ဒေါ်ရွှေပွင့်၏ သစ်ခေါင်းတံဆိပ် “ပွင့်” ဟူသော သံတူဖြင့် ရိုက်နှိပ်၍ သံလွင်မြစ်အတိုင်း မျောချခဲ့ ကြလေသည်။ မော်လမြိုင်မြို့ မီးလောင်ပြင် သစ်ဆိပ်မှ မှပွန်ကမ်းခြေတစ်လျှောက် သစ်ဖောင်များသည် ဒေါ်ရွှေပွင့် ၏ ပွင့်အမှတ်တံဆိပ်များ ဖြစ်သည်ဟု ပြောစမှတ်ရှိလေ သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ဒေါ်ရွှေပွင့်မှာ ချမ်းသာကြွယ်ဝလာပါ

သည်။ ချမ်းသာသည်နှင့်အမျှ အလှူအတန်းတွင် ရက်စေ့ သော ကျောင်းအမ၊ ဘုရားအမဖြစ်လေသည်။

အင်္ဂလိပ်လူမျိုးများ အုပ်ချုပ်နေသော ရပ်ရွာဒေသဖြစ် လင့်ကစား၊ ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုသော သင်္ဂဇာ ဆရာတော် ဝဇီရာ ရာမ ဆရာတော် စိန်တုံးမိဖုရားနှင့်အတူ မော်လမြိုင် မြို့သူမြို့သား ဘုရားဒကာများ၏ စွမ်းဆောင်ချက်များကို အင်္ဂလိပ်လူမျိုးများကပင် အံ့ဩချီးမွမ်း ကူညီခဲ့ကြသည် သာဓကများ ရှိခဲ့လေသည်။ ထို့ကြောင့် ရှေ့သူတော်ကောင်း များ သက်သေပြသွားသော ဘုရား၊ တန်ဆောင်း၊ ကျောင်း ကန်၊ ဇရပ် အပြားအချုပ် စိုက်အပ်ထားသော ကျောက်စာ အပြာပြာကို ယနေ့ခေတ် လူငယ်များ မှတ်သားလေ့လာ အတုယူစရာများအဖြစ် ရေးသားပူဇော် ဂုဏ်ပြုလိုက်မိ သတည်း။ ■

(ပြီးပါပြီ)

ကောင်းကျိုးလိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါ။

...

ခင်ခင်ဝင်း(ခေမာရေခဲ)

မိုးမြစ်:

- ဒေါ်ကေသာဝတီ၊ ဒေါ်ဉာဏဝတီ (ခေမာသီရိ သီလရှင် စာသင်တိုက်)၏ ပြောပြချက်၊
- ရွှေကြတ်တော်ကြီးကျောက်စာ၊
- ရတနာဘုံမြင့်ကျောင်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ(အံ့ကျော်-သမိုင်း)
- ကိုယ်တိုင်ဖူးမြော် လေ့လာမှတ်သား ဖတ်ကြားခြင်း။

သာဝတ္ထိပြည်ကြီးသည် သာသနာအရောင်
ထွန်းပြောင်လျက် မြို့သူမြို့သားများကလည်း ဂေါတမ
မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာအောက်တွင် တရားနာ
ကျင့်ကြံကြိုးစား ပွားများကြသည်။ ကောသလ
မင်းနှင့်တကွ မြို့သူမြို့သားများသည် ဘုရားရှင်နှင့်
သံဃာတော်တို့အား ပစ္စည်းလေးပါး ထောက်ပံ့လှူဒါန်း
နေသည်မှာ သာသနာအတွက် အားတက်စရာပင်။

တဏှာရမ္မက်မှ မရုန်းထွက်ခဲ့သူ ပြာမိဗ္ဗင်္ဒြိယ (၅၇)

DESIGN
BY
WYANTO

မည်သို့ပင် တစ်ဖက်က သာသနာအတွက် တိုးတက် စည်ကားနေသော်လည်း တိတ္ထိတက္ကဋ္ဌန်းများသည် ပုဒ္ဓ သာသနာနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကြသည်။ ပုဒ္ဓ၏ ဝါဒများ ညစ် နွမ်းစေရန် ၎င်းတို့၏ တပည့်များသည် သူတို့အယူနှင့် သူတို့ ပုဒ္ဓအား နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် မဟုတ်မမှန် ဝေဖန်ပြောဆိုနေ ကြသည်။ မိစ္ဆာတိတ္ထိဝါဒသမားများ ဖြစ်သည်။ မည်သည့် နေရာတွင်မဆို ကောင်းတာ လုပ်လျှင်ပင် ဖြစ်စေ မကောင်း မှု ပြုလုပ်လျှင် ဖြစ်စေ အတိုက်အခံသမားတို့ ရှိကြမြဲပင် မဟုတ်လား။ ဘုန်းတော်အနန္တ ကံတော်အနန္တ ဉာဏ်တော် အနန္တဖြင့် ပြည့်စုံသော မြတ်ပုဒ္ဓသည် မိစ္ဆာတိတ္ထိ တက္ကဋ္ဌန်း များအား ဂရုမမူ၊ လျစ်လျူရှုခဲ့သည်။

တစ်နေ့သောအခါ ကောသလမင်း၏ အရိပ်အာဝါသ အောက်ရှိ နယ်စပ် သူပုန်များ သောင်းကျန်းနေကြောင်းကို သတင်းရ၍ မင်းကြီးသည် သူရသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသော သန္တတိ အမတ်အား ရွေးချယ်တာဝန်ပေးကာ လိုအပ်သော စစ်သည် အင်အား၊ စားနပ်ရိက္ခာများကို ပံ့ပိုးပြီး နယ်စပ်သို့ ချီတက် တိုက်ခိုက်စေခဲ့သည်။

သူပုန်တို့ကလည်း လက်နက်အင်အား တောင့်တင်း နေသဖြင့် လက်နက်ချ အညံ့မခံချေ။ အမတ်ကြီး သန္တတိ တို့ စစ်သည်တော်များသည် ရွပ်ရွပ်ခွဲခွဲ တိုက်ခိုက်သဖြင့် သူပုန်တို့ အကွဲကွဲအပြားပြားဖြစ်ကုန်ကြသည်။

သန္တအမတ်ကြီးသည် စစ်ပင်ပန်းနေသော်လည်း အနိုင် ရလိုက်သည့်အတွက် ပျော်ရွှင်ကာ စိတ်ဓာတ် တက်ကြွနေ ကြသည်။ ကောသလမင်းထံ စာချွန်ပို့ရာ မင်းကြီးသည် အမတ်ကြီး၏ စစ်သည်တော်များရဲ့ သူရသတ္တိအား အလွန် ကျေနပ်အားရသည့်အလျောက် “ဘိုက်ထိုက်တန်တန် အမတ်ကြီးအား မင်းစည်းစိမ် ဂုရုန် ခံစားခွင့်ပြု၍ သူတော် ကောင်း မြှောက်လေသည်။ သွေးသောက် စစ်သည်များကို လည်း အဆင့်အလျောက် ဂုဏ်ပြုပွဲ စည်ကားစွာ ကျင်းပ လေသည်။

သန္တအမတ်ကြီးသည် နေပြည်တော်ရှိ ဥယျာဉ်တော် အတွင်း ငယ်ရွယ်လှပသော အမျိုးသမီးငယ်လေးများ၏ မူယာမာယာ အပြုအစု အနုအရွှင်ကလေးတွေကြားတွင် ကျေနပ်နေသည်။ သူ၏ အနီးတွင် ဖြေဖျော် ခစားနေသော အမျိုးသမီးငယ်တစ်ဦးကို အမတ်ကြီး သန္တသည် အသည်း ဘဝင်တွင် အမြဲရှင်ကာ ရင်မှာ စွဲငြိ ပီတိဖြာစေခဲ့သည်။ ဩော်... စစ်သည်ရဲကောင်းပင်ဖြစ်သော်လည်း ကာမဘုံထဲ အပျော်ကံတာ ပုထုစင် လူသားတို့၏ သဘာဝပင်ဖြစ်သည်။

ဒီလိုနဲ့ နေရက်တို့ တစ်နေ့ဝင် တစ်နေ့ထွက်နှင့် ကုန် ဆုံးလာခဲ့ရာ စစ်မက်တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် ရက်ပိုင်းသာ လိုတော့သည်။ သန္တအမတ်သည် သူမကို မခွဲနိုင် မခွာရက် ဖြစ်နေပြီ။ သူမကိုလည်း အိမ်တစ်ဆောင် မီးတပြောင် အဆောင်အယောင်များနဲ့ ထားပေးရန် စိတ်ကူးမိသည်။

တစ်နေ့တွင် စစ်သည်တော်တို့သည် အစီရင်ခံစာပြစ် ဆိပ်ကမ်းသို့ အပန်းဖြေ ရေချိုးရန် ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။ အောင်ပွဲ ဂုဏ်ပြုရက်ကလည်း ပြည့်နေပြီ။ စစ်မြေပြင်သို့ လည်း ပြန်ထွက်ရတော့မည်။ အမတ်ကြီးသည် သူ၏ စီးတော် ဆင်လိမ္မာကြီးအား စီးကာ ရေဆိပ်သို့ ဆင်းလာ ခဲ့သည်။

သူတို့အားလုံး သေရည်သေရက် သောက်စားထား သောကြောင့် မူးယစ်နေကြပြီ။

သတ္တဝါတို့ကို အစဉ်သနာတော်မှု၍ ချွတ်သင့် ချွတ် ထိုက်သူတို့အား တရားဒေသနာ ဟောကြားကာ ကယ်မ တော်မူသော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် ဇေတဝန်ကျောင်း တော်မှ မြစ်ဆိပ်သို့ နောက်ပါ တပည့်ရဟန်းများနှင့်အတူ ကြွချီတော်မူလာစဉ်၊ လမ်းပေါ်တွင် သန္တတိအမတ်တို့သည် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို မမြင်သေးသောကြောင့် အရက် သောက်ဆဲ၊ မူးကောင်းဆဲပင်။

ထို့နောက် အမတ်ကြီး သန္တတိက ဦးစွာတွေ့ပြီး “ဟေ့... ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ကြွလာတယ်ဟေ့” ဟု ဆိုကာ ဆင်ပေါ်မှ ဆင်းပြီး ရိုသေဝပ်တွားစွာ ဂါဝရပြုလေ သည်။ ကျန် စစ်သည်တော်များလည်း အမတ်ကြီးနည်းတူ မြတ်စွာဘုရားအား ရိုခိုးကန်တော့ကြလေသည်။ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားက...။

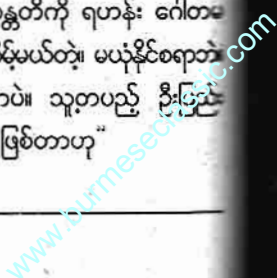
“အမတ်ကြီးသည် ယခု ငါ၏ တရားကို ကြားနာပြီး ရဟန္တာဖြစ်၍ လူဝတ်လူစားနှင့်ပင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူ လိမ့်မည်”

ဟု ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူပြီး တရားဒေသနာ ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။

ထိုသတင်းကို ကြားရသောအခါ တိတ္ထိတို့အဖို့ ရင်ထဲ မဖော်တတ်အောင်ပင် ဝမ်းသာခဲ့လေသည်။

“မူးယစ်နေတဲ့ အမတ် သန္တတိကို ရဟန်း ဂေါတမ က တစ်နေ့တည်းနဲ့ ရဟန္တာဖြစ်လိမ့်မယ်တဲ့။ မယုံနိုင်စရာဘဲ မဖြစ်နိုင်တာတွေကို ပြောနေတာပဲ။ သူ့တပည့် ဦးပြည် ခေါင်းတုံးတွေတောင် ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်တာဟု”

ရုတ်တရက် လဲချော်သွားလေသည်။ အမတ်ကြီးသည် ခြေမကိုင်မီ လက်မကိုင်မိဖြစ်ကာ၊ သမားတော်ကြီးအား သွားပင့်ခိုင်းလေသည်။ သမားတော်ကြီး ရောက်လာပြီး လူနာအား စမ်းသပ်ကြည့်ရာ အသက်မရှိတော့ချေ။

အမတ်ကြီးသည် သမားတော်ကြီး၏ ပြောစကားကို မယုံကြည်။ သို့သော် သူ ချစ်မြတ်နိုးသော မိန်းကလေးသည် အမှန်ပင် သူ့အား စွန့်ခွာသွားလေပြီ။ သူ၏ ရင်တွင်းသောက အပူပီးများ ဟုန်းဟုန်းတောက်စေခဲ့သည်။

အမတ်ကြီး၏ အဖြစ်အပျက်ကို မည်သူမျှ ကြည့်မနေနိုင်တော့ချေ။ အမတ်တစ်ဦးက...

“အမတ်ကြီး သန္တတိ... အသင်၏ အပူကို ငြိမ်းသတ်စေနိုင်တာ မြတ်သော ဂေါတမ ဘုရားရှင်သာ ဖြစ်သည်။ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ သွားပါလား။”

ဟု အကြံပေးတော်မူလေသည်။

အမတ်ကြီး သန္တတိသည် ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ရဲမက်များနှင့်အတူ လိုက်လာခဲ့သည်။ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားက သန္တတိအမတ်သည် ဒီနေ့ ကျွတ်တန်းဝင်မည့်နေ့ဖြစ်သည်ကို သိတော်မူသည့်အလျောက်...

“အသင် အမတ်ကြီး... အတိတ်သင်္ခါရတို့၏ စွဲမက်ခြင်းကြောင့် ကိလေသာတို့ ကုန်ခန်းပါစေ။ နောင် ဖြစ်ရသော ရုပ်နာမ်သင်္ခါရတို့သည် ရာဂ စသော ကြောင့်ကြမှုကို မယူနှင့်။ ရုပ်နာမ်သင်္ခါရတို့ကို တဏှာဒိဋ္ဌိဖြင့် စွဲမိသော် ကိလေသာမီးတို့ ဘယ်ငြိမ်းလိမ့်မည်နည်း။”

မြတ်စုဒ္ဓ၏ တရားတော်ဆုံးလျှင် ရှေးဘဝက ပါရမီအစဉ်အဆက်ကြောင့် အာသဝေါတရားတို့ ကင်းပြတ်ကုန်ဆုံး၍ ရဟန္တာဖြစ်တော်မူလေသည်။ ထိုနောက် သန္တတိအမတ်ကြီးသည် ရဟန်းလူရှင်များ သံသယစိတ်ကို ပယ်ဖျောက်စေခြင်းငှာ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားထံ ခွင့်ပန်၍ ထန်း ရဆင့်အမြင့်သို့ တက်၍ တန်ခိုး ဖန်ဆင်းပြတော်မူပြီး ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေသည်။

မိစ္ဆာ တိတ္ထိတို့ကား ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားကို လိမ်ညာသည်ဟု စွပ်စွဲရန်အတွက် ကြည့်နေရင်းမှ မည်သို့မျှ မပြောနိုင်ဘဲ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကာ လာရာလမ်းသို့ ပြန်လာခဲ့ရတော့သည်။ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်က ပေးဆပ်မကုန် များပြားလှပါ၏တကား။

ခေါ်လွှဲခိုင်း (ခရး)

မြို့တွင်းလှည့်ပတ် ပြောဆို နိမ်ချလေသည်။ ဒါတွေကို မြတ်စုဒ္ဓက ဂရုမစိုက်၊ အလေးမမူခဲ့ချေ။ တိတ္ထိတို့၏ အကြီးအကဲ ဆရာကြီးက...

“ရဟန်း ဂေါတမကြောင့် ငါတို့ လာဘ်လာဘတွေ ကြွေပြဲပြီ။ အများနဲ့တံ့က တပည့်တချို့လည်း ငါတို့ကို နှိပ်ညှပ်မဲ့ခဲ့ပြီးပြီ။ ဒီတစ်ခါတော့ ရဟန်းကြီး ဂေါတမကို သိက္ခာပုဒ်နဲ့ စွဲချက်တင်ပြီး အများအလယ်မှာ ထုတ်ရစေရမယ်ဟေ့။”

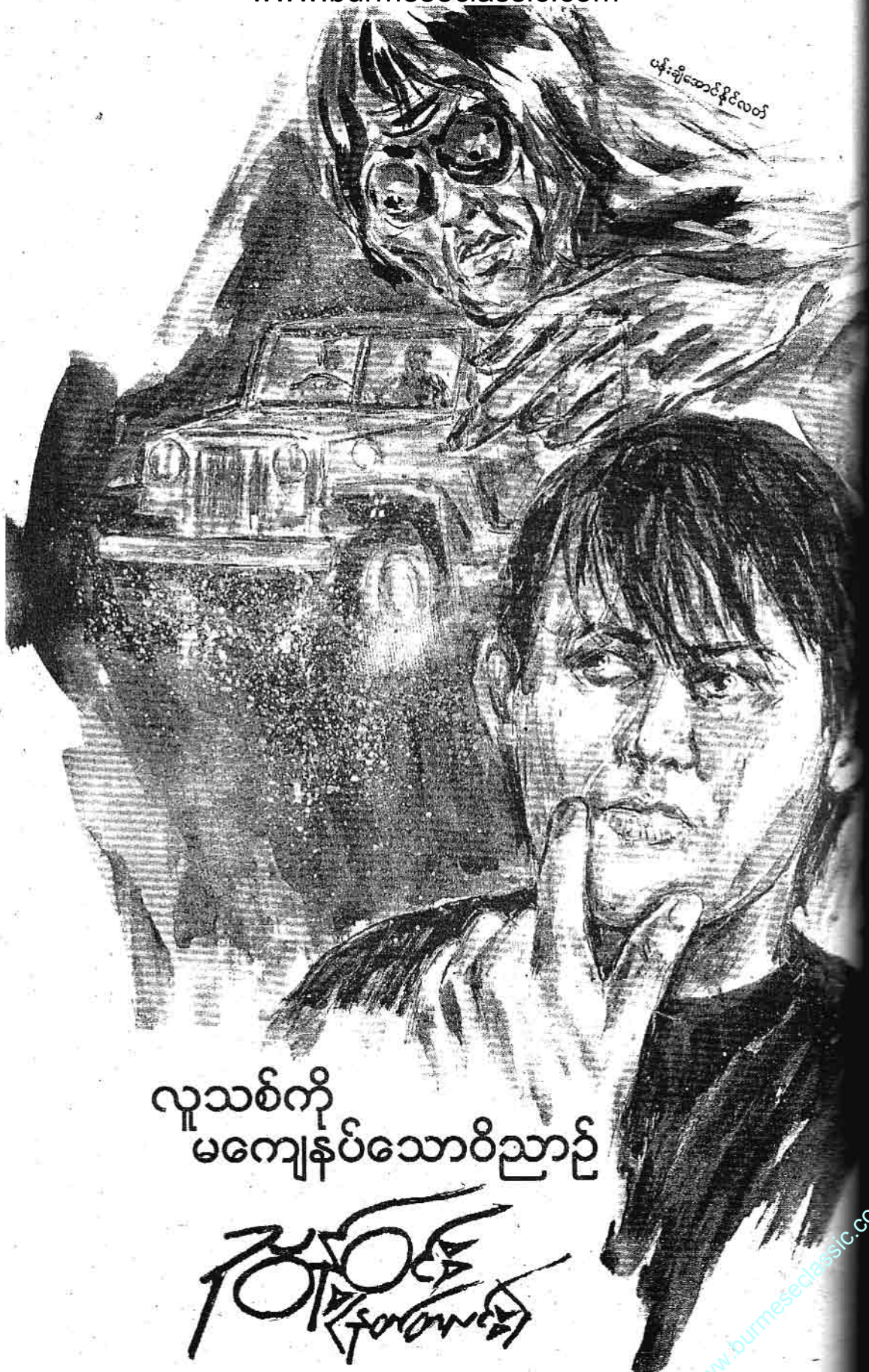
ဟု ဝမ်းသာစွာဖြင့် သူတပည့် တိတ္ထိများကို အားပေးစေခဲ့သည်။

အစီရဝတီမြစ်သည် ရေတို့ အဟုန်ပြင်းစွာ စီးဆင်းလေရူးများက တဟူးဟူးတိုက်ခိုက်နေ၏။ စစ်သည်တို့ ရဲမက်တို့ကတော့ မူးရှူးကောင်းတုန်းပင်။ တစ်ယောက်တစ်ယောက် အမတ်ကြီးနှင့် မိန်းမလယ်ကို ချီးကျူးနေ၏။ နန်းတွင်းသုံး သမားတော်ကြီး ရောက်လာခဲ့သည်။

သောက် ရဲမက်တို့သည် သူတို့ အနားယူ ပျော်ပါးရတဲ့ အခါကလေး ကုန်ဆုံးသွားတော့မည်။ နေမင်းကြီးသည် အောက်ဘက်သို့ မငုပ်လျှို့မီ သတ္တဝါများကို နှုတ်ဆက်နေအမတ်ကြီးသည်လည်း သူ မြတ်နိုးလှသော အမျိုးသမီးနှင့် ရေထဲတွင် ရေကစားပျော်ပါးနေ၏။

ထုတစ်ယောက်၏ ကံကြမ္မာဟူသည်မှာ ပြော၍မရပါ။ အမတ်ကြီး ချစ်လှပါသည်ဆိုသည့် မိန်းကလေးသည်

ဝန်ချီအောင်နိုင်လတ်

လူသစ်ကို
မကျေနပ်သောဝိညာဉ်

အောင်နိုင်လတ်

၁၉၈၀ ခုနှစ်လောက်က ဖြစ်
 နှစ်ခဲသော အဖြစ်အပျက်ကလေး
 နှစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ၏
 နှစ်ဆွေ ပညာရေးဝန်ထမ်း ဦးတင်မိုး
 သံစဉ်က တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်
 နှစ်ခုကလေးတစ်ခုလည်း ဖြစ်၏။
 ဆရာဝင်သားအရွယ် ကိုတင်မိုးသည်
 သူ့နေအိမ်နှင့် လမ်းသာခြားသည့်
)မြို့နယ်ပြည်သူ့ကောင်စီရုံး
 နှစ်ထဲသို့ ခဏခဏသွား၏။ စင်စစ်
 အချိန်က မြို့နယ်ပြည်သူ့ကောင်စီ
 ဥက္ကဋ္ဌ ဦးအေးဖေနှင့် ကိုတင်မိုးတို့
 နှစ်ထဲသဖြင့်လည်း လူငယ်သာဘဝ
 အလုပ်တိုင်း ရုံးကွက်ထဲ ရောက်၊
 ဆရာသွားတတ်၏။
 ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးအေးဖေသည်
)မြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီရုံး
 နှစ်ထဲမှန် ရုံးတက်သည်။ ရုံးတွင် ဥက္ကဋ္ဌ
 ဦး သုံးစွဲရန် ဂျစ်ကားတစ်စီးသာ ရှိ
 သည်။ ထိုဂျစ်ကားကို မောင်းရန် အိုင်
 တစ်စီး ခန့်ထားပါ၏။ နာမည်က
 ဦးဟု ဆိုသည်။ ဦးမုံသည် ကားမောင်း
 သောမက။ ကားပျက်လျှင်လည်း
 ဆရာအလျောက် ကိုယ်တိုင်ပြင်ဆင်
 တတ်သည်။ ဂျစ်ကား၏ လိုအပ်ချက်
 မရှိသမျှ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ပြောစရာမလို
 ဆင် ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက် မွမ်းမံ၍
 နှစ်တိုင်းကျစေသူဖြစ်ပါသည်။
 ကိုတင်မိုးသည် အိမ်နှင့် နီးသည့်
 ဆရာ့ကံထဲ ခဏခဏသွားရင်း ဥက္ကဋ္ဌ
 ဦးမုံနှင့်သာမက။ အိုင်ဘာ ဦးမုံနှင့်ပါ
 နှစ်ထဲခင်မင်နေသည်။ ဦးလေးအရွယ်
 သော ဦးမုံကို ကိုတင်မိုးက ချစ်ခင်
 စေတတ် နောက်တတ်သကဲ့သို့
 ဦးမုံလည်း စိတ်မဆိုး၊ အပြစ်မမြင်
 နှစ်ထဲအပြင် ပျော်ရွှင် ဖော်ရွေတတ်

သော ကိုတင်မိုးကို ပို၍ပင် ခင်မင်ခဲ့၏။
 တစ်နေ့တွင် အိုင်ဘာ ဦးမုံ
 တစ်ယောက် အပြင်းအထန်ဖျားပြီး
 ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ရုတ်တရက်
 ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရာသည်။ ဌာနဆိုင်ရာ
 အရာရှိအပေါ် ရိုသေလေးစား အလိုက်
 သိသော၊ ဆက်ဆံရေး ပြေပြစ်သော
 ဦးမုံကို ဆုံးရှုံးခဲ့ရ၍ ဥက္ကဋ္ဌကြီးနှင့်တကွ
 ရုံးသူရုံးသားများ စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့ရ
 သည်။ ဦးမုံ သေဆုံးသွားသည့်အတွက်
 ဝမ်းနည်း ကြေကွဲရသူများထဲတွင်
 ကိုတင်မိုးလည်း ပါဝင်ခဲ့ပါသည်။
 အလွန်ခင်မင်သူတွေ မဟုတ်လား။
 သေခြင်းတရားသည် မည်သူမျှ
 မတားဆီးနိုင်သည့် သင်္ခါရမ္မဖြစ်သည့်
 အတိုင်း ဥက္ကဋ္ဌကြီးမှာ ဦးမုံ၏ အသက်
 ကို ကယ်တင်ရန် ကြိုးစားကုသပေး
 ခဲ့သော်လည်း အချည်းနှီးသာ ဖြစ်ခဲ့၏။
 ဦးမုံ ဆုံးပြီးနောက်ပိုင်း လစ်လပ်သွား
 သော အိုင်ဘာနေရာတွင် အခြားတစ်ဦး
 ကို မဖြစ်မနေ အစားထိုး ခန့်လိုက်ရပါ
 သည်။
 ♦ ♦ ♦
 ရုံးသုံး ဂျစ်ကားသည် ညတိုင်း
 ရုံးဝင်းအတွင်း ရပ်ထားသည်ကို ရုံးနား
 နီးသည့် ကိုတင်မိုးတို့ အမြဲတွေ့နေကျ
 ဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ ဆန်းတော့
 မဆန်းပါ။
 သို့သော် တစ်ခုသောညတွင် ရုံး
 အတွင်း ရပ်ထားသော ဂျစ်ကားပေါ်၌
 မီးတလက်လက်နှင့် ကိရိယာတန်ဆာ
 ပလာသံများ ကြားရ၍ ကိုတင်မိုးက
 ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ အကဲခတ်ကြည့်နေ၏။
 နောက်ခန့်ထားသည့် အိုင်ဘာလေးများ
 ကားပြင်နေသည်လားဟု သေချာ
 သတိထားကြည့်တော့ မီးရောင်နှင့်
 အသံပလံများ ပျောက်သွား၏။ ကိုတင်
 မိုးက သူ့ခိုးဖြစ်မည်ဟု ယူဆကာ သူ့

ဖခင်ကို ခေါ်ပြီး စည်းရုံးမရှိသည့် ရုံး
 ဝင်းအတွင်း သွားရောက်၍ စာတမ်း
 ထိုးကြည့်ကြရာ ဘာမျှမတွေ့ရ။ ရပ်
 ထားသော ဂျစ်ကားသည် တံခါးများ
 သော့ပိတ်လျက်သားမို့ ကိုတင်မိုးတို့
 သားအဖ အသာလှည့်ပြန်ခဲ့သည်။
 နောက်ပိုင်း အချို့ရက်များတွင်
 ကိုတင်မိုး ညဘက် တစ်ရေးနီးတိုင်း
 သတိထားမိသည့်မှာ ရပ်ထားသော ဂျစ်
 ကားပေါ်မှ ထုရိုက် ပြင်ဆင်သံများ ဖြစ်
 ၏။ ညစောင့်ကလည်း သည်အချိန်ဆို
 သူ့အခန်းမှာ မီးပိတ်၍ အိပ်မောကျနေ
 လောက်ပြီ။ ဖြစ်နိုင်သည်က...။
 ♦ ♦ ♦
 တစ်ခုသော နံနက်ပိုင်းတွင်
 ဥက္ကဋ္ဌကြီးသည် ရုံးကိစ္စဖြင့် အပြင်သွား
 ရန် အိုင်ဘာအား ဂျစ်ကားထုတ်၍
 စက်နိုးစေသည်။ ခါတိုင်း နိုးရလွယ်
 သော ဂျစ်ကားက စက်နိုးမရ။ အိုင်
 ဘာလေးက အောက်ဆင်းပြီး စက်ကို
 စစ်ဆေးကြည့်သည်။ အပြစ်တစ်စုံ
 တစ်ရာ မတွေ့ရ။ အားလုံး အိုကောပါ
 လျက် စက်နိုးမရသည်ကို စဉ်းစားရ
 ခက်နေသည်။
 သို့နှင့် အနီးနားမှ ကိုတင်မိုးတို့
 ပါ ကားပိုင်းတွန်းပေး၍ စက်နိုးကြည့်
 ပြန်သည်။ မထူးရေးချ မထူးပါ။ စက်
 နိုးဖို့ နေနေသာသာ၊ မီးခိုးတစ်ချက်ပင်
 မလိုက်။ လူတွေလည်း ကားတွန်းရ
 လွန်း၍ ချွေးပြန် မောဟိုက်နေချေပြီ။
 အားလုံး ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်နေကြ
 ရင်း ကိုတင်မိုးက တစ်စုံတစ်ခုကို
 သတိရဟန်ဖြင့်...
 “ကဲ - တစ်ခါလောက် တွန်း
 ကြည့်ကြဦးမယ်ဗျာ”
 ဟု ပြောပြီး အားလုံး ပိုင်းတွန်း
 ချိန်တွင် ကိုတင်မိုးကပင်...
 “ဦးလေးမုံရေး... ကျွန်တော်...”

ကားတွန်းရလွန်းလို့ သေတော့မယ်ဗျ။ ကားကို သူများကိုင်တာ မကျေနပ်လည်း ခွင့်လွှတ်ပါဗျ။ သနားသောအားဖြင့် စက်နိုးအောင်တော့ ကူညီပါဗျာ”

ဟု အော်ပြောလိုက်သည်။

တိုက်ဆိုင်စွာပင် စက်က ဝှေးခန့် နိုးသွားပါတော့သည်။ ဥက္ကဋ္ဌကြီးလည်း ကျိုးကြောင်းဆက်စပ် တွေးခေါ်တတ်သော ကိုတင်မိုးကို ကျေးဇူးတင်လျက်...

“နောက်နေတွေလည်း စက်နိုးရလွယ်အောင် တောင်းပန်ပေးပါဦးမောင်တင်မိုးရယ်”

ဟု ဆို၏။ ထိုအခါ ကိုတင်မိုးက...

“ဟာ... ဥက္ကဋ္ဌကြီးကလဲ၊ ဦးလေးပုံက ဥက္ကဋ္ဌကြီးရဲ့ တပည့်တော်

ခဲတာပဲ။ ကိုယ်တိုင်လည်း အမိန့်ပေးဦးမှပေါ့”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဥက္ကဋ္ဌကြီးက...

“ဟုတ်ပေသားပဲ။ ကဲ - ဦးရာမင်းပါ သူနဲ့ ရင်းနှီးခဲ့တာဆိုတော့ နှစ်ယောက်စလုံး ဝိုင်းပြောကြမယ်ကွာ”

ဟု ဆို၍ နှစ်ဦးသဘောတူ၍ ဂျစ်ကားအခက်အခဲကို ဖြေရှင်းလိုက်ကြပါတော့သည်။

နောက်နေမှစ၍ မတွန်းရဘဲ အလွယ်တကူ နိုးရနေသော ဂျစ်ကားကို ကြည့်၍ ဥက္ကဋ္ဌကြီးရော ကိုတင်မိုးပါ ဦးမုံကို သတိရနေမိပါသည်။

(ပညာရေးဝန်ထမ်း ဦးတင်မိုးကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်ဖြစ်ပါသည်။ ကာယကုန်များ၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို ဖွဲ့ကွက်၍ အညွှန်းများ လွှဲပြောင်း၍ ရေးသားထားပါသည်။

* * *

ညွှန်ဝင်း(မှတ်တမ်း)

“ အာစရိယဂုဏ် အဟံ ဝန္တာမိ ”

ဂမ္ဘီရဆရာလှမျိုး (B.Sc) လယ်ပြင်(ခြိမ်း)

ဂမ္ဘီရအမည်ခွဲ - အောင်ကောင်းမြ (သာကေတ)

(၇)နေ့သားသမီးများ ဘဝတစ်သက်တာ ဆောင်ရန် ရွှောင်ရန်နှင့် အကျိုးပေးလုပ်ငန်း၊ စီးပွားရေးအိမ်ထောင်ရေး၊ တစ်နှစ်တာဆောင်ရန် ရွှောင်ရန်နှင့် လုပ်ငန်းစီးပွားအခြေအနေ ကြိုတင်သိထားစေရန် ဆန်းကျမ်း + သက္ကတ် ပညာရပ်များဖြင့် ညှိနှိုင်းတွက်ချက်ပေးမည်။ ချစ်သူအိမ်ထောင်ဘက်များအတွက် မင်္ဂလာနဝင်းနှင့် မင်္ဂလာအစီအရင်၊ နဝင်းဓာတ်ယတြာအဖြေရှာ (ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး)၊ ကံပွင့်လာဘ်ပွင့် အန္တရာယ်တစ်အစီအရင်များ အထူးဆောင်ရွက်ပေးသည်။

(၁)နှစ်စာ ဟောစာတမ်း၊ ကလေး၊ ဆိုင်၊ လုပ်ငန်း အမည်ပေး၊ မင်္ဂလာအခါရွေး (မွေးဖွားမည့်ရက်ရွေးခြင်း) စနစ်တကျတွက်ချက်ရေးသားပေးမည်။ ရပ်ဝေးမှ မေးလိုက် ငွေကြိုတင်ဖော်ကိုယ်တိုင်လာလိုပါက ကြိုတင် ဖုန်းဆက်သွယ်ပါ)

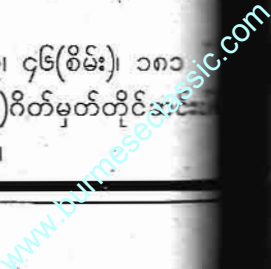
ဟောခန်းလိပ်စာ

အမှတ် (၁၇)၊ အောင်သပြေအနောက် (၁)လမ်း၊ ၇/အရှေ့ရပ်ကွက်၊ သာကေတမြို့။

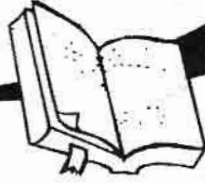
ဖုန်း - ၀၉၄၂၀၀၄၇၈၆၉

လမ်းညွှန်

၃၅၊ ၆၅၊ ၃၂၊ ရွှေဧည့်သည်(၂)၊ ၄၈(အထူး)၊ ၁၇၃၊ ၂၁၆၊ ၅၇၊ ၁၄၆၊ ၈၉၊ ၄၆(စိမ်း)၊ ၁၈၁ ကားများစီး၊ တာမွေ-သန်လျင်-ကျောက်တန်း-ခရမ်း-သုံးခွကားများစီးပါက (၈)ဂီတမှတ်တိုင်ဆင်း ၃၄၊ ၆၂၊ ၁၀၆ ကားများစီးပါက မွှာရုံမှတ်တိုင်ဆင်းပါ။

နေဝေး

စာပေမှ

သတင်းကောင်းပါး ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါသည်

မြို့ရွာကျေးလက်၊ ရပ်ကွက်၊ ကျောင်း၊ ရုံး၊ တပ်တွင်း စာကြည့်တိုက် ထိုသူများ၊ မိမိအိမ်တွင် စာအုပ်အတူးဆိုင် ဖွင့်ပြီး အိမ်တွင်းစရိတ် ငွေရှာလိုသူများ၊ တစ်ဆင့်စာအုပ် ပြန်လည် ရောင်းချလိုသူများအား စေး” စာပေနှင့် အမြန်ဆုံးဆက်သွယ်ပါရန် လေးစားစွာ ဖိတ်ခေါ်လိုက် သည်။

လစဉ်ထုတ် မဂ္ဂဇင်း၊ ဝတ္ထု၊ ရုပ်ပြ၊ ကာတွန်း၊ ဘာသာပြန်၊ သိုင်း၊ ရသ၊ ပုံပြင်စာအုပ်များ စုံလင်စွာနှင့် လကျော်၊ တိုက်ကျစာအုပ်များ၊ စာအုပ်အဟောင်းများ၊ အသစ်များ လက်လီလက္ကား ဖြန့်ချိရောင်းချ နေပါသည်။

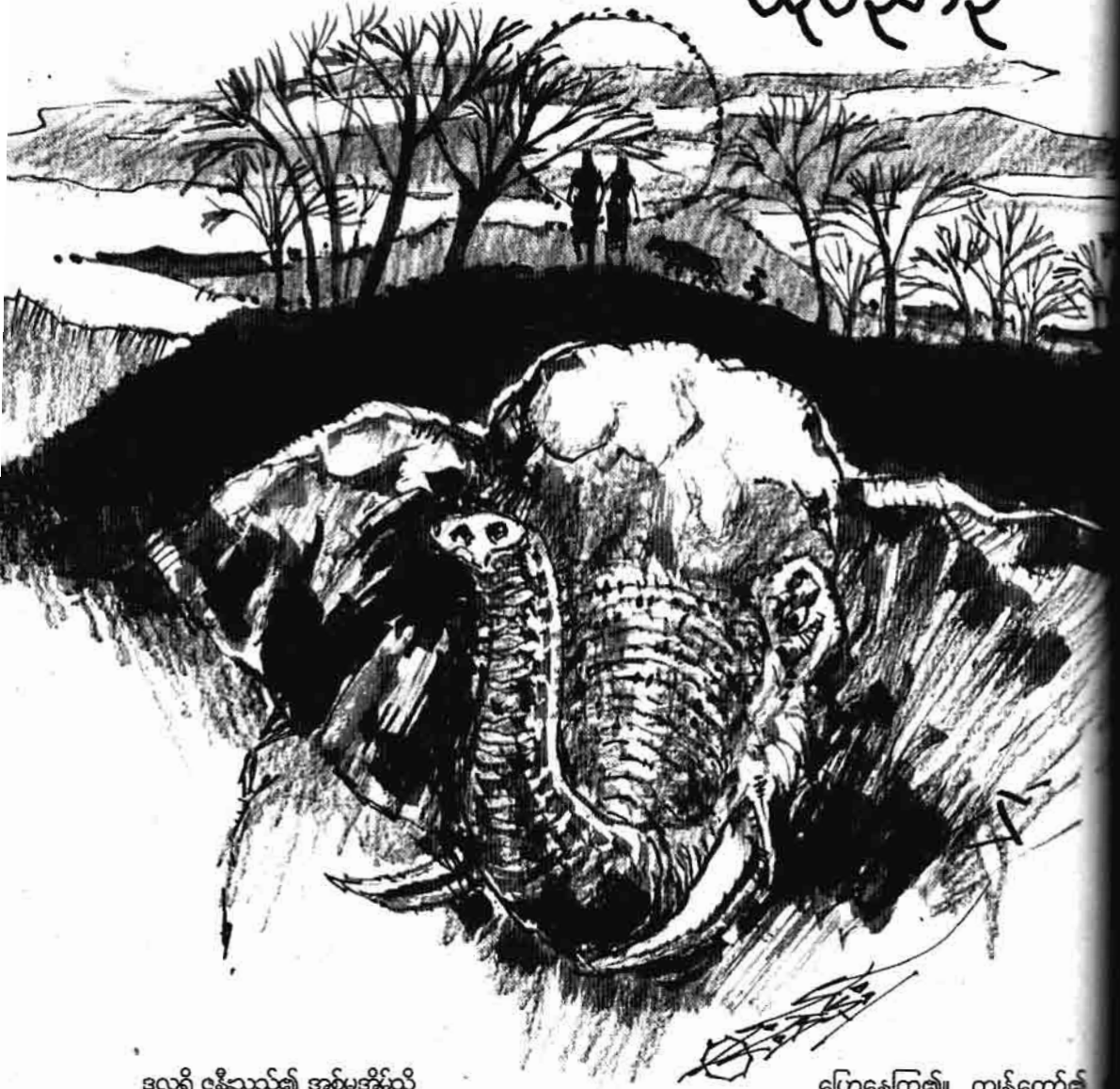
ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ

- (၁) - အမှတ်(၁၉၅)၊ (၃၂)လမ်းအထက်၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
☎ - ၀၀-၂၅၄၆၂၅
- (၂) - အမှတ်(၄)၊ ကန်လမ်း၊ ထွန်းသီရိရှပ်ရှင်ရှံရှေ့၊ ပြည်မြို့။
☎ - ၀၉ ၅၃၁၃၃၁၄၊ ၀၉ ၅၃၇၀၅၅၄
- (၃) - အရှေ့မြို့ပတ်လမ်း၊ အ.လ.က-၁၁(ကျောင်းရှေ့)၊ ရှမ်းပြည်နယ်၊
တောင်ကြီးမြို့။ ☎ - ၀၉ ၅၁၁၂၀၇၀
- (၄) - အမှတ်-၅/၆(B) ခရိုင်ရဲတိုက်တန်း၊ မိုလ်ချုပ်လမ်း၊ မကွေးမြို့။
☎ - ၀၉ ၈၆၂၁၀၆၄

မင်းသား

ဒီဇိုင်းဆိုင်

ထိုဝင်္ဂသား

ဒေလရှီ ဇနီးသည်၏ အိမ်အိမ်သို့
ရောက်သွားတော့ ကချင်ပြည်နယ်၊
ဗန်းမော်ခရိုင်၊ ရွှေကူမြို့မှ ဇနီးသည်၏
အိမ်မဝမ်းကွဲတွေ ရောက်နေသည်ကို
တွေ့ရ၏။

“ရှော်...မိသက်နဲ့ ကိုကျော်တို့
လာတာပဲ”

“ရှော်...မမခင်တို့ ဘယ်တုန်း
က ရောက်ကြတာပဲ”

“မနေ့ကပဲ။ မန္တလေးကနေ
ကားနဲ့ လာခဲ့ကြတာပဲ”

သူတို့ညီအစ်မတွေ ရှမ်းသံဝဲဝဲ

ပြောနေကြ၏။ ကျွန်တော်၏
မိသက်မှာ ရန်ကုန်ရောက်နေသည့်
အနစ် ၂၀ ကျော်ခွဲ၍ စကားပြော
သို့သော် သူတို့ညီအစ်မတွေ ပြန်
ပါက “ရှော်” “ဟုတ်တာပဲ” “
ပအေး” စသဖြင့် ဘယ်လိုက ဘာ
ဝဲဝဲတဲတဲဖြစ်သွားသည် ခုသိ။

ဒလမှာ ရှိသော မမတင်မှာကား ရန်ကုန် ဒလတွင် နှစ်ပေါင်း ၄၀ကျော် နေထိုင်ခဲ့ရသော်လည်း စကားက ဝဲစမြဲ။

“မိသက်ပအေး၊ နင့်အစ်မအကြီး ကျောက်တစ်လုံးက မျှစ်မပါလို့ ဆူတာပဲ”

“ရော်... မမကြီးကလည်း ဈေးကွက်မှာ မျှစ်ပြုတ်တွေ ပေါတာပဲ။ ကျောက်တစ်လုံးရွာကမှလား”

“ရော်... မိသက်လည်း အတာပဲ။ ရန်ကုန်ရောက်လို့ ကိုယ့်ဒေသက အကောင်းဆုံး မျှစ်စိမ်းကို မေ့တာပဲ။ အစ်တာပဲ”

“မဟုတ်ပါဘူး မမကြီး။ ကိုယ့်ဒေသ ဘယ်မေ့မှာပဲ”

“တော်တော့၊ တော်တော့။ ကျောက်တစ်လုံးရွာက မျှစ်စိမ်းဟာ အဆီ မိုးဦးကျကာလမှာ အရမ်းစားလို့ အားတက်တာပဲ”

“ရော်... မမကြီးကလည်း လမ်းက နှစ်ညသုံးညအိပ်ရတဲ့ ခရီးပဲ”

“ခက်တာပဲ။ ဒေသထွက်ဆိုတာ ကြောက်မက်စရာပဲ။ ရန်ကုန်မှာ နေထိုင်လောက်ကောင်းတဲ့ အစားအစာရှိတာပဲ။ ဒေသထွက်ပစ္စည်း ဘယ်တော့မှ မသုံးပါ”

သူတို့ညီအစ်မသုံးယောက် ကျောက်တစ်လုံးရွာထွက်သော ဝါးမျှစ်အကြောင်း အငြင်းအခန်းဖြစ်နေကြတာပဲ။ မမတင်ဆိုတဲ့ အစ်မကြီးကား စနေနဂါးပီစိတ်တို စိတ်ဆတ်သည့်အပြင် အလမ်းသန်သူ၊ စိတ်ကြီးသူ တစ်ယောက်ပဲ။

“ညော်... မမတင်၊ မမခင်နဲ့ ညီအစ်မတို့ရဲ့ ကျောက်တစ်လုံးရွာအကြောင်းပြောတော့ ကျောက်တစ်လုံးရွာကို ပြန်သတိရမိတယ် ကိုမောင်အောင်ရေ”

“ရော်... ကိုကျော်ကို ကျွန်တော် ပြောခဲ့တာပဲ။ ဟိုတစ်ခေါက်ကလေ သစ်ဆွဲဆင်အကြောင်းပဲအေး”

“မုတ်မိတာပေါ့ ကိုမောင်မောင်ရာ။ ကျွန်တော့်အတွက် ဝတ္ထုတို တစ်ပုဒ်တောင် ဖြစ်သွားခဲ့ပြီလေ”

“ရော်... ဟုတ်လား။ ခုလည်း ကျောက်တစ်လုံးရွာ အနောက်တောထဲက အဖြစ်ကလေးတစ်ခုပဲအေး”

“ဗျာ”
ကျွန်တော့်အား တစ်ခါက ဤဒေသရှိ မမတင်အိမ်မှာပင် ပြောခဲ့ဖူးသော ထူးဆန်းသည့် သစ်ဆွဲဆင် တစ်ကောင်နှင့် ဆင်ဦးစီးအကြောင်း ပြောပြခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုဖြစ်စဉ်သို့ ကျွန်တော့်အာရုံ ချက်ချင်းရောက်သွားမိသည်။

ထိုဖြစ်စဉ်မှာ သစ်ဆွဲ ဆင်ကြီး တစ်ကောင်နှင့် ဆင်ဦးစီးတို့၏ ကြောက်မက်ဖွယ် အံ့ဩဖွယ် ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။

သစ်ဆွဲဆင်တွေမှာ သခင်လည်း ဖြစ်၊ မိမိ၏ ဆရာတစ်ဆူ ဆင်ဦးစီးအပေါ် အမြဲလိုလို ချစ်ခင်ကြ၏။ ဦးစီးများမှာ လည်း မိမိ၏ ဆင် ကျန်းမာရေးမှအစ အစားအသောက်၊ မစင်စွန်းမှု၊ ဆီးသွားမှု တွေအား အမြဲမှတ်သားပြီး ဂရုစိုက်ကြရ၏။

ဆင်ဆိုသည်မှာ ရတနာတစ်ပါး။ ရတနာဆိုသည်မှာ အမြတ်တန်းထားရာ၊ တန်ဖိုးထားရာ၊ အမြင့်ဆုံး အားထား ယုံကြည်ရာ၊ အမြတ်ဆုံး အဖိုးထိုက်ရာ စသည် စသည် အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုကြပေသည်။

သို့သော်လည်း ဆင်ဆိုသည် မိမိ၏ ဆင်ဦးစီးကိုပင် ရန်မှလိုတတ်ကြပြီး မှန်မကျသော်ငြား အခွင့်အလမ်း

သာပါက သတ်ဖြတ်တတ်သည့် ဖြစ်ရပ်တွေ ရှိခဲ့၏။

ကိုမောင်မောင် ပြောသော သစ်ဆွဲဆင် စွယ်စုံကြီးကား ဦးစီးသူနှင့် လက်ပွန်းတတီးနေရာမှ မှန်မကျဘဲ အလစ်အငိုက်တွင် ဆင်ဦးစီးအား နှာမောင်းနှင့် ပွေ့ပြာသည့်နေရာ ဆင်ဦးစီး၏ ခြေထောက် ပေါင်ရင်းကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် နင်းကာ၊ နှာမောင်းပေါ်မှ ချအာပြီး ခြေတစ်ဖက်လိမ်ကာ ဆောင့်ဆွဲသည်တွင် ဆင်ဦးစီးခမူ ပေါင်ရင်းမှ နှစ်ခြမ်းကွဲပြီး နှာမောင်းတွင် ပါသွားသော လူတစ်ခြမ်း သွေးသံရဲရဲအား နှာမောင်းနှင့် လိပ်ကာ ပါးစပ်ထဲ ထိုးသွင်းပြီး ဆင်စခန်း(သစ်စခန်း)မှ တောနက်ကြီးထဲသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ထွက်ပြေးပျောက်ကွယ်သွားကြောင်း ပြောပြခဲ့ဖူး၏။

ဆင်သည် အသားစား သတ္တဝါ မဟုတ်သော်လည်း ထိုဖြစ်ရပ်ကား ရွှေကျနယ်မြေ သစ်ထုတ်လုပ်ရေးမှ ဆင်ဦးစီးများအတွက် တုန်လှုပ်စရာ ဖြစ်ရပ်ဆိုးကြီးပင်။

ထိုဖြစ်ရပ်အား ဆင်စခန်း(သစ်စခန်း)မှ ပြောပြရာတွင် ထိုသစ်ဆွဲဆင်ကြီးသည် ထူးခြားသည့် လက္ခဏာ မပြသော်လည်း တစ်ခါတစ်ခါ မျက်စိရိုစိုက်ကာ မိုန်းနေ၏။ မှန်ကျမည့်အသွင်ဟု တွေးကာ ဦးစီးလုပ်သူ(သေဆုံးသူ)မှ အထူးသတိထားစဉ် ညဉ့်နက်သန်းခေါင်အချိန် ဆင်ဦးစီးလုပ်သူ၏ အိပ်မက်ထဲတွင် သူ၏ စွယ်စုံဆင်ကြီး ဦးကင်းပေါ်တွင် မည်းနက်နေသော လူကြီးတစ်ယောက် ငုတ်တုတ်ထိုင်နေ၍ ဆင်ဦးစီးမှ ထိုလူမည်းကြီးအား မောင်းထုတ်ရန် သူ့ဆင်ကြီးနားသွားစဉ် ထိုလူမည်းကြီးမှာ တခြားသူမဟုတ်ဘဲ သူကိုယ်တိုင် ဖြစ်နေကြောင်း သိရ၏။ ထိုကြောင့်

လန်နီးခဲပြီး မိုးလင်းတော့ သူတို့ဦးစီး
တွေ ရေနွေးဝိုင်းတွင် ပြောပြခဲ့သေး
ကြောင်းလည်း သိရ၏။ သို့အတွက်
ဆင်ဦးစီးများမှ သေဆုံးသူအကြောင်း
ပြောရင်း တအံ့တဩဖြစ်ကာ...

“အင်း... ဦးစီး ပီတာရဲ့ အိမ်မက်
က သူ့အတွက် တကယ်ဖြစ်သွားပြီ”

“ပီတာဟာ သူ့ဆင်ကြီးကို
အရမ်းချစ်တယ်ကွ။ အေး၊ တို့ ဆင်ဦး
စီးတွေဟာ နေ့ည ဒီဆင်ကြီးတွေနဲ့ နေ
ရသလို၊ အတူလက်တွဲနေလို့ ချစ်ကြ
ပေမယ့် သတိတော့ ထားကြဟေ့။
ဆင်ကြီး ကြိတ်တယ်ဆိုတဲ့စကား မပေး
ကြနဲ့”

ဆင်ဦးစီးခေါင်းဆောင်လုပ်သူမှ
ဆင်ဦးစီးများကို ပြောပြသလို တစ်ခါမျှ
မကြုံဖူးသော သခင်ကို သတ်၊ လူသား
တစ်ခြမ်းကို စားပြီး တောင်သွားခြင်း
အတွက် သူတို့တစ်တွေ ထိတ်လန့်နေ
ခဲ့ကြသော်လည်း မိုးလင်းသည်နှင့် မိမိ
၏ ဆင်ဖြင့် လုပ်ငန်းစကြရလေ၏။

“ကျောက်တစ်လုံးရွာအနောက်
ဘက်က ဆင်ဦးကင်း ကျောက်တောင်
စောင်းမှာ မျှစ်ချိုးသူတွေ တွေ့တာပဲ”

“ဗျာ...၊ ဘာတွေ့တာလဲဟင်”

“ဟို... လူသားစားတဲ့ ဆင်ကြီး
လေ၊ သူ့ဦးကင်းပေါ်မှာ ဦးစီး ပီတာနဲ့
အတူ တွေ့ကြတာပဲ”

“ဗျာ၊ ဆင်ဦးစီး ပီတာ သေပြီ
ဆို”

“ရော်... သေတာပအေး။
အလောင်းတောင် တစ်ခြမ်းတည်း မြေ
မြှုပ်ရတာပဲဆို”

“ဒါဆို...”

“အင်း... ဆင်လကြီးလည်း
သေပြီး ဆင်သေနဲ့ လူသေ အတူနေ
ကြတာပအေး။ အတူတူပနေနဲ့။ ဘယ်

လိုပြောရပအေး၊ ဝိညာဉ်တွေပ”

“ရွာသားတွေ တွေ့တဲ့အချိန်က”

“ဟုတ်တာပဲ။ နေဝင်ဆဲဆဲလို
ပြောတာပနေနဲ့။ ဟို နွားရိုင်းသွင်းချိန်ပဲ။
လူတွေတော့ ဘာမှမလုပ်၊ ဒုက္ခမပေး
လို့ ကြားတာပနေနဲ့”

ကျွန်တော်အတွေးထဲသို့
ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ၁၉၆၅ ခုနှစ်က
ကျောက်တစ်လုံးရွာ တောင်စောင်းရှိ
သစ်စခန်းသို့ တစ်ပတ်မျှ ဆင်လုံခြုံရေး

သစ်နှင့် ဝန်ထမ်းများ လုံခြုံရေးတာဝန်
ထမ်းဆောင်ရာတွင် အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို
ပြန်အစပေါ်စေခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်နှင့် ရဲဘော် ၁၀
ယောက်၊ တပ်စိပ်တစ်စိပ် ခေတ္တ စခန်း
ချစဉ်၊ ထိုသစ်ဆိပ်စခန်းတွင် ဆင်ငါး
ကောင်နှင့် သစ်လုံးတွေ တောင်ပေါ်မှ
ဆွဲချပြီး သစ်ဖောင်ဝါးဖောင်ဖွဲ့နေကြ
စဉ်ကာလ။

ကျောက်တစ်လုံးကျေးရွာကား
ရောဝတီမြစ်ကမ်းနဖူးတွင် ရှိပြီး အိမ်

ခြေမှာ ၄၀ခန့်သာ ရှိ၏။ အဓိက ဝါး
ထွက်သည်။ ရွာသူရွာသားတွေ ဝါးခုတ်
သစ်ခုတ်ခြင်း ရေလုပ်သားအဖြစ် နေ
ဝတီမြစ်ကြီး ရှိနေသမျှ ထမင်းနှပ်မှန်
စားနေရသော ကျေးရွာတစ်ရွာဖြစ်၏။
တစ်နေ့...

“ဆရာကြီး... ဆရာကြီး ရှိတာ
ပနေနဲ့”

“ဗျာ၊ ဆရာကျော် ပြောတာလား
“ဟုတ်တာပဲ။ ရွှေကုကာ ဒီ
တာဝန်ကျနေတဲ့ ဆရာကျော်ပ”

ကင်းသမားထံ စုံစမ်းနေသည့်
ရွာလူကြီး ဦးလှမောင်အား ကျွန်တော်
မြင်တွေ့သည့်အတွက် ဖောင်ဖွဲ့သူတို့
တံပေထို့ ခေါ်ယူလိုက်ပြီးနောက် ထို
အား မေးမြန်းလေ၏။

“ဆရာကြီးတို့က ဒီဖောင်ဖွဲ့
အဖွဲ့ လုံခြုံရေးပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်
တို့ရွာသားတွေအတွက် အကူအညီ
တာပ”

“လေးလေးရာ၊ ရွာအတွက်
အပ်တာရှိရင် ကူညီနိုင်သမျှ ကူညီ
ပေါ့ လေးလေးရာ၊ ငြိမ်... မတတ်
တာဆိုရင်တော့ ခွင့်လွှတ်နော်”

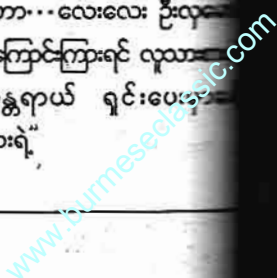
“ဟုတ်တာပဲ။ တခြားမဟုတ်
ရွာမြီးအထက်မှာ မျှစ်ချိုးတဲ့ ရွာ
တွေကို ကျားဆွဲတယ်”

“ဗျာ... ကျားဆွဲတယ်”

“ဟုတ်တာပဲ။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်
ကျွန်တော်တို့မလည်း မျှစ်သွားချိုး
ပနေနဲ့။ ကျားကိုက်လို့ သေတာပ”

“ဟာဗျာ... ဟိုကျောက်ကြီး
မှာ ရှိတဲ့ ရဲစခန်းသွားပြီး အကြောင်း
မကြားဘူးလား”

“ဟာ... လေးလေး ဦးလှ
ကြီး အကြောင်းကြားရင် လူသား
ကျားအန္တရာယ် ရှင်းပေးအောင်
လေးလေးရဲ့”

“မယ်၊ သေသူ သေပြီးတော့ နေထိုင်တာပဲ။ ခု ဒီနှစ်မှာလည်း အဲဒီအထူး မျှစ်ချိုးအဖွဲ့ကို အန္တရာယ်ပြုတာပဲ။”

“ဘယ်တုန်းကလဲ လေးလေး”
“မနေ့ညနေကပဲ”

“လူရော ဘာဖြစ်သေးလဲ”

“အင်း... ကျွန်တော် မျှစ်ချိုးတဲ့ အဖွဲ့တွေကို မှာထားတာပဲ။ အားလုံးပေါင်းပြီး လုပ်ကြဖို့၊ လူမခွဲဖို့၊ နောက်ပြီး ကျားဆိုတာ လူကို ကြောက်တယ်။ သန့်တတ်တယ်လို့ ကြားဖူးတာပဲ။ ဒါကြောင့် လူသံပေးပြီး တစ်ယောက်တစ်လှည့် ခြောက်လှန့်သံပေးလို့ မှာထားတာပဲ”

“လေးလေးရယ်၊ လူသားစားဖူးတဲ့ ကျားဆိုတာ လူမကြောက်သလို၊ နိုင်ဖို့လည်း မခက်တော့ဘူးလေ”

“ဟုတ်တာပဲ။ ခုဟာက ကျားနဲ့ ဘာ ရောနေတာပဲ”

“ဗျ၊ ကျားနဲ့ လူ ဘယ်လိုရောနေတာပဲလဲ လေးလေး”

“ရွာက မိန်းကလေး ငါးယောက်အောင် လူအုပ်မခွဲဘဲ အတူမျှစ်ချိုးတုန်း ကျားကြီးတစ်ကောင်ရောက်လာတာပဲ”

“အဲဒီတော့...”

“ရော်... ကျားကြီးပဲနော့။ သူ့အောက်မှာ မိန်းမနှစ်ယောက်၊ ယောက်ျားနှစ်ယောက်၊ မိန်းမနှစ်ယောက်က နှစ်လျားနဲ့ ဆံပင်ဖားလျားချထားတယ်လို့ ပြောတာပဲ။ မျက်နှာတွေ ဝါးနေတာပဲနော့။ ယောက်ျားက ကိုယ်တစ်ခြမ်းပဲ ခြောက်တာပဲ။ မျက်နှာဝါးထားတာပဲအေး”

“လေးလေးရယ်၊ လူဆိုတာ အဲဒီခြမ်းတည်းတော့ ဘယ်ရှိမှာလဲ။ အင်း... ဒါတွေက တစ္ဆေသရဲတွေ၊ နှာညှပ်တွေပဲ ဖြစ်မှာပေါ့”

“ဟုတ်တာပဲ။ ဟုတ်တာပဲ။”

နောက်နေ့ အဲဒီအောက် မသွား။ အထက်နတ်ရေကန်ဘက်မှာ မျှစ်ချိုးတာပဲနော့။ အဲဒီမှာလည်း သူတို့သုံးယောက်နဲ့ ကျားကြီးတစ်ကောင်ပဲ။ ကျားကြီးက တော့ ကျားအစစ်ပဲနော့။ အဲဒီနောက်မှာ ဆင်ကြီးတစ်ကောင်ပေါ်လာပြီး မုန်ကျ(မုန်ယို)နေတဲ့ ဆင်ကြီးက သရဲသုံးကောင်နောက်ကနေ ကြောက်စရာပဲနော့။ ကျားကြီးကို လန့်ပြီး တောင်စောင်းအောက် ထွက်ပြေးတာပဲ။ ရွာက

မိန်းကလေးတွေလည်း လန့်ပြီး မျှစ်တောင်းတွေ ချထားခဲ့ပြီး ပြေးခဲ့ကြတာပဲ”

“ကြာပြီလား လေးလေး”

“ရော်... မနေ့ကပဲအေး၊ မနေ့ညနေစောင်းပဲ”

“ဒီတော့...”

“ရော်... ဆရာကြီးတို့ကို လာသတင်းပို့တာပဲ။ ရွာသူတွေနဲ့ လိုက်ပေးစေချင်တာပဲ။ တောင်းတွေ၊ ဓားတွေ ပြန်လိုချင်တာပဲ”

“ကောင်းပြီလေ။ ကျွန်တော်တို့

လိုက်ပေးမယ်။ လေးလေး ရွာထဲက စောင့်၊ ကျွန်တော်တို့ ခုလာခဲ့မယ်”

“ကျေးဇူးပဲအေး၊ ကျေးဇူးပဲ”

◆◆◆

ကျွန်တော် နာရီကြည့်တော့ ၅နာရီ ထမင်းစားမယ်ဆဲဆဲမှာပင် မိုးကျော်အောင်နှင့် တင်မြတ်ကို ခေါ်ပြီး ရွာထဲသို့ ထွက်ခဲ့၏။ ရွာထဲရောက်သည်နှင့်...

“ရော်... ကိုတင်မြတ်ပါတာပဲ”

“ဟဲဟဲဟဲ... မိန်းမနဲ့ တောထဲ သွားမယ်လေ”

“သွားတာပဲ။ လက်ချင်းတွဲသွားတာပဲ။ မိန်းမ မကြောက်တော့ပဲနော့။ မနေ့က၊ တစ်နေ့က သရဲတွေရေ... ဟောဒီက မိန်းမရဲ့... ဟဲဟဲ... အားကိုကြီးပါတာပဲ။ တွေ့ကြပဲနော့”

မိန်းမသည် အလွန်ရွတ်နောက်နောက်ပြောတတ်သူ။ ကူးတို့သင်္ဘောများ၊ ကျောက်တစ်လုံးဆိုက်ပါက သင်္ဘောပေါ်တက်ပြီး ငါးရံခြောက်ရောင်းရင်းမှ တင်မြတ်နှင့် ခင်မင်နေသူ။ သင်္ဘောလုံခြုံရေးလိုက်ခဲ့ရသော တင်မြတ်မှာလည်း ညီမအရင်းလို ခင်နေ၏။

“ကဲ - ကွာစို့(သွားစို့)”

ဟု လေးလေး ဦးလှအောင်၊ ရွာသားသုံးယောက်တို့နှင့် ပြောပြောဆိုဆိုထွက်ခဲ့၏။ မိန်းကလေးများကား ငါးယောက်၊ စုစုပေါင်း ကျွန်တော်တို့ (၁၁) ယောက်။

တင်မြတ်က ရှေ့ဆုံးမှ သွားသလို ရွာသား အောင်အောင်နှင့် မိန်းမတို့က လမ်းပြ။ ရွာနှင့် မဝေးလှ၊ တစ်နာရီမရှိတစ်ခွဲခန့် နတ်ရေကန်ဘက် ရောက်တော့ ဝါးတောကြီးတွေက ညိုညိုဆိုင်းဆိုင်းနှင့် အောက်ခြေတော့ သိပ်မရှုပ်။

“ရှော်...ဟိုမှာ...ဟိုမှာ”

“မိနန်း...ဘာ...ဘာတွေ့လို့

လဲ”

“ထမင်းတောင်းတွေနဲ့ မျှစ်တွေ

ပအေး”

“ကဲ - ထမင်းတောင်းတွေ ယူ

ကြတာပ”

“ရှော်...မျှစ်တွေ မရှိတော့”

“ဟုတ်တာပ။ ငါ့မျှစ်တွေလည်း

မရှိ”

“တို့လည်း မရှိတော့”

“ရှော်...ဒီမှာ ဒီမှာ ဆင်ခြေရာ

ပအေး”

“ဝူး...ဝူး”

“ဝေါင်း...ဝေါင်း...ဝေါင်း”

“မပြေးကြနဲ့၊ မကြောက်နဲ့။

တင်မြတ်၊ မိုးကျော်...ဆင်နဲ့ ကျားကို မပစ်နဲ့”

“ဆရာကျော်... နောက်မှာ ယောက်ျားတစ်ယောက်က ကိုယ် တစ်ခြမ်းပဲ ရှိတယ်”

“အေး၊ ဒီလောက်တောင် အတင့်ရဲတဲ့ ဝိညာဉ်တွေ ပစ်မယ်။ မိုး ကျော်က ဆင်နားရွက်၊ တင်မြတ်က ကျားဗိုက်အောက်၊ ငါက ဝိညာဉ်ကို ပစ်မယ်။ ကဲ - တစ်၊ နှစ်၊ သုံး”

“ခိုင်း...ခိုင်း...ခိုင်း”

“ဝူး...ဝေါင်း...ဝေါင်းဝေါင်း...”

“ဝုန်း...ဝူးဝူး...ဝေါင်းဝေါင်း”

ကြောက်မက်ဖွယ် ဆင်အော်သံ များ၊ ကျားဟိန်းသံ၊ တောမှောက်၍ တောခြောက်သံတွေ ညံသွားလေ၏။ တကယ်တော့ အားလုံးမှာ ဝိညာဉ်တွေ တစ္ဆေသရဲတွေ ဖြစ်နေ၏။ တစ်ခါက ကျွန်တော်၏ ဘကြီး ဦးထွန်းလှ ပြော ဖူး၏။

“တစ္ဆေသရဲဆိုတာ အစာရေစာ ငတ်နေသူတွေကို ခြောက်လှန့်ပြီး စား

မယ်။ သေသူကို ထပ်မံ အဖော်ခေါ် သွားမယ်”

ဟု ပြောခဲ့မှုကို ပြန်သတိရမိ၏။

ဤဖြစ်ရပ်မှာ ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်နှင့် ရွာသားတွေအားလုံး ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးသော တစ်ခါက ဖြစ်ရပ်ဖြစ်သည်။

ယခု ကိုမောင်မောင်ပြောပြသည့် မုန်ယိုဆင်ကြီးနှင့် ဆင်ဦးစီးတို့အဖြစ် အပျက်မှာ ၂၀၀၈ ခုနှစ်က ဆင်ဦးစီးကို သတ်ပြီး တစ်ခြမ်းကို ထိုသစ်ဆွဲဆင် ကြီး စားသွားခဲ့မှု ကျွန်တော်တို့ ခြောက် လှန့်ခံရသည်မှာ သူငယ် ခုနှစ်က အဖြစ်။ သို့သော် ဝိညာဉ်တွေထဲမှ အမျိုးသမီး နှစ်ဦးကား ကျားကိုဏ်ခံရ၍ သေဆုံးခဲ့ ပါသော်လည်း၊ ဆင်နှင့် ယောက်ျား လူ တစ်ခြမ်းကား အဘယ်သို့ ဖြစ်ရ သနည်း။

ကျွန်တော် မတွေ့တတ်တော့။ ကိုမောင်မောင်အား ကျွန်တော်တို့ ဖြစ်ပျက်မှုအား အသေးစိတ် ပြောပြ လေသောအခါ ကိုမောင်မောင်မှ ကျွန်တော်၏ လက်တွေ့ ကြုံရမှု၊ သူကိုယ်တိုင်လည်း အမတ်ကြီးကုန်း နယ်မြေတွင် သစ်စခန်းမှ ဆင်ကြီး တစ်ကောင် အပဏိကာ သခင်ဦးစီးကို သတ်၊ ခြေနစ်ချောင်းအနက် ခြေ တစ်ချောင်းအား ရှေ့လက်နှင့် နင်း၊ ကျန်ခြေတစ်ချောင်းအား နှာမောင်းဖြင့် ဆွဲ၊ လူနှစ်ခြမ်းကွဲ သေပွဲအစင်၊ သူ၏ နှာမောင်းဖြင့် ထိုလူတစ်ခြမ်းအား ပါးစပ် ထဲသို့ ထိုးသွင်းစားသောက် ထွက်ပြေး သွားမှု သတင်းအားလုံး ဒေသခံ ဆင် သမားများ၊ သစ်ခုတ်အဖွဲ့သားများ၊ တောခေါင်းများပင်လျှင် ယနေ့တိုင် ပြောမပြနိုင်ခဲ့သော ဖြစ်ရပ်။ ဆက်စပ် ၍ မရတော့။

“ရှော်...အံ့တာပ၊ အံ့တာပ။ ကိုကျော်တွေတာနဲ့ အခု ဆင်နဲ့ ဆင် ဦးစီးဖြစ်ရပ်ပ၊ နှစ်တွေ ၄၀ကျော် လောက် ကွာတာပနေ့”

“ကိုမောင်မောင်ရေ...ခင်ဗျား ပြောသလိုပဲ၊ အံ့ဩစရာပဲနော်”

“ကိုကျော်ပ... နောက်နေ့တွေ မှာ တစ္ဆေသရဲခြောက်သေးလာ။ ဟို မိန်းမနှစ်ယောက်နဲ့ ကျားတို့၊ ဆင်တို့ ရော”

“ကျွန်တော်တို့က ပစ်ခတ် ခြောက်လှန့်တာလေ။ သားကောင် အစစ် ဆင်တို့၊ ကျားတို့ဆိုတာကို ဖမ်း ခွင့်မရှိပါဘူး။ နောက်ပြီး ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်ကလည်း ခြောက်လှန့်နေ တာဆိုတာ သိလို့ ခြောက်လိုက်တာ။ နောက် တစ်ခါမှ မလာတော့ဘူး။ ကျွန်တော် စုံစမ်းပါတယ်။ ခြောက်တာ လှန့်တာ မရှိတော့ပါဘူးတဲ့”

“ဪ... အတိတ်ဖြစ်ရပ်နဲ့ ယခုဖြစ်ရပ် တစ်ထပ်တည်းလိုပဲ တကား”

ဟုသာ ကျွန်တော် တအံ့တဩ တွေးခဲ့မိပါတော့သည်။

* * *

မင်းရဲထွန်း

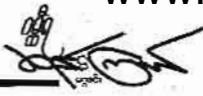

ပန်းချီဆောင်နိုင်လတ်

အရိပ်ပမာနောက်သို့
လိုက်တတ်သော

မင်းလပြိုင်

(မုဒုံ)

ရှေးအခါက သာဝတ္ထိပြည်၌ အလွန်ချမ်းသာကြွယ်ဝသော မဟာသုဝဏ္ဏ သူကြွယ်သည် အမွေခံ သားသမီးမရ၍ သစ်ပင်ကြီး၌ ပူဇော်ပသဖြင့် သားရအောင် ဆုတောင်းခဲ့၏။ ထိုနောက် သားနှစ်ယောက်ကို ရလာသဖြင့် တောဆိုးသစ်ပင်၌ ဆုတောင်း၍ ရလာခဲ့သည်ဟု အယူရှိသဖြင့် သားအကြီးအား “မဟာပါလ”၊ သားအငယ်အား “စူဠပါလ” ဟူ၍ အမည်ပေးခဲ့၏။

မိဘများ ကွယ်လွန်သွားသောအခါတွင် ကျန်နေသော စည်းစိမ်ချမ်းသာများကို သားနှစ်ယောက်တို့က အတူတကွ ခံစားကြ၏။

မဟာပါလသည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို နာကြားရသဖြင့် ရဟန်းပြုပေးပါရန် မြတ်စွာဘုရားထံ လျှောက်ထား၏။ ညီဖြစ်သူက ဤမူရားပြုပါဟု တောင်းပန်၏။ အစ်ကိုဖြစ်သူက အိုမူရားပြုလျှင် အဘယ်မှာ တရားအားထုတ်နိုင်ပါမည်နည်းဟု ဆိုကာ ညီဖြစ်သူအား စည်းစိမ်ဥစ္စာများကို လွှဲအပ်ပေးပြီး ရဟန်းပြု၏။

မဟာပါလသည် မြတ်စွာဘုရားထံတွင် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားတော်ကို သင်ကြားနာယူ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်နိုင်သည်အထိ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို ပေး၏။

မဟာပါလသည် မိမိနှင့် သဘောချင်းတိုက်ဆိုင်သော ရဟန်းတော် ၆၀ တို့နှင့် ယူဇနာ ၁၂၀ ကွာဝေးသော ရွာကြီးတစ်ရွာကို ဆွမ်းခံရွာအဖြစ် အမှီပြု၍ တောကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူကြသည်။

ဝါကပ်မည့်နေ့တွင် မဟာပါလ မထေရ်သည် အဖော် ရဟန်းတို့ကို ခေါ်၍ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး လုံးဝ လဲလျောင်းခြင်းမပြုဘဲ တရားအားထုတ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၎င်းအတိုင်း အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ကျင့်ကြံတော်မူ၏။ လုံးဝ မအိပ်ဘဲ နှင့် တရားတော်ကို အားထုတ်တော်မူခဲ့ရာ မျက်စိရောဂါ ဖြစ်လာ၏။

ဆွမ်းခံချိန်သို့ ရောက်သောအခါတွင် ရဟန်းများသည် မထေရ်ထံသို့ ကြွသွားကြတော်မူရာ၌ မျက်စိတို့မှ မျက်ရည် ကျနေသည်ကို မြင်တွေ့ရသောအခါ ရဟန်းတို့က ဆေး

ဆရာကို အကြောင်းကြားပေးပါမည်ဟု ဆိုကြကာ ဆွမ်းကြွသွားတော်မူကြသည်။

ဆေးဆရာသည် ဆီကို ချက်၍ ပိုပေးပါသည်။ ဆေးကို နှာခေါင်းမှ သွင်းရန် မှာကြားသည်။ သို့သော် မဟာပါလ မထေရ်သည် မိမိကိုယ်ကို မိမိအဓိဋ္ဌာန်ပြုထားသည့်အတိုင်း မလဲလျောင်း မအိပ်စက်ဘဲ နေရသည်ဖြစ်၍ ထိုင်လျက်ပင် ဆေးကို နှာခေါင်းထဲသို့ သွင်းရပါသည်။

မဟာပါလ မထေရ်က စဉ်းစားဆင်ခြင်သည်မှာ သည် မျက်စိကို စောင့်ရှောက်မည်လော၊ သို့တည်းမဟုတ် မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကို စောင့်ရှောက်မည်လောဟု မိမိကိုယ်ကို မိမိမေးပါသည်။ မသိအပ်သောဘဝမှ ကလည်လာခဲ့ရသော သံသရာအဆက်ဆက်တို့တွင် ငါသည် မျက်စိကန်းခဲ့ခြင်းဘဝသည် မရေမတွက်နိုင်အောင် ရှိခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ယခု ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး လျောင်းခြင်း မြတ်ဘဲ တရားအားထုတ်ပါမည်ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့သည်။ ဤအဓိဋ္ဌာန်ကို ဖျက်၍ မျက်စိကို စောင့်ရှောက်မည်၊ သို့မဟုတ် သာသနာတော်ကို စောင့်ရှောက်မည်ဟူသော အတွေ့အထွေးတောပြီး ငါသည် အသက်ကိုပင် မြတ်စွာဘုရားအပ်နှင်းထား၍ တရားတော်ကို အားထုတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မိမိကိုယ်ကို မိမိဆုံးမကာ ထိုင်ရင်းနှင့် ဆေးကို နှာခေါင်းသို့ ထည့်၍ ရွာထဲသို့ ဆွမ်းခံကြွလေသည်။

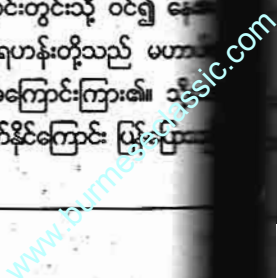
ဆွမ်းခံကြွစဉ် ဆေးဆရာက တွေ့သောအခါ မထေရ်အား ဤသို့မေးသည်။

“ဆေးကို နှာခေါင်းထဲသို့ ထည့်သွင်းရာ၌ အိမ် (သို့မဟုတ်) ထိုင်၍ ထည့်သနည်း”

မထေရ်က ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ဆိတ်ဆိတ်သာ နေသည်။ ဆေးဆရာက ဆေးချက်၍ မပေးတော့ကြောင့် လျှောက်ထားသည်။

ကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ မထေရ်က အဓိဋ္ဌာန်မဖျက်ဘဲ ရဟန်းတရားကိုသာ ဆက်လက်၍ အားထုတ်ခဲ့၏။ သန်းခေါင်ယံလွန်လျှင် မဟာပါလ၏ မျက်စိတို့သည် ပျက်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်သွား၏။ မရှေးမနှောင်းကီလေသာတို့သည်လည်း ကင်းစင်သွားလေ၏။ မဟာပါလသည် မျက်စိပျက်ပြီးသည့်နောက် များမကြာမီပင် “သုပ္ပဿက” ရဟန္တာဖြစ်၍ ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်၍ နေ၏။

ဆွမ်းခံချိန်ရောက်လျှင် ရဟန်းတို့သည် မဟာပါလ မထေရ်အား ဆွမ်းခံကြွရန် အကြောင်းကြား၏။ သို့သော် မျက်စိပျက်စီးနေ၍ ဆွမ်းခံမလိုက်နိုင်ကြောင်း ပြောကြားသည်။

အား အကြောင်းကို ပြောကြားသည်။ စူဠပါလသည် စိုးရိမ်ပူပန်စွာဖြင့် တူဖြစ်သူ ပါလိတကို ရှင်သာမဏေပြုစေပြီး စက္ခုပါလ မထေရ်ကို ပင့်ဆောင်ခဲ့ရန် စေလွှတ်လိုက်သည်။ ပါလိတ သာမဏေသည် မထေရ်ထံသို့ ရောက်ပြီး လျှောက်ထားသဖြင့် ပါလိတ သာမဏေ၏ တောင်ဝေးစွန်းကို ကိုင်ကာ သာဝတ္ထိပြည်သို့ လိုက်လာခဲ့သည်။

ထိုသို့ လာခဲ့ရာတွင် တောအုပ်တစ်ခုအတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ၌ ထင်းခွေ မိန်းမတစ်ယောက်၏ သီချင်းဆိုသံကို ကြားရသောအခါတွင် ပါလိတက ကိုယ်လက် သုတ်သင်ရန် သွားမည်ဟု ပြောပြီး စက္ခုပါလ မထေရ်ကို သစ်ပင်ရင်းမှာ ထားခဲ့သည်။ ပါလိတသည် သီချင်းသံကြားရာသို့ လိုက်သွားကာ ထင်းခွေ မိန်းမနှင့် ပေါင်းဖက်ခြင်းအမှုကို ပြုခဲ့သည်။ ထိုအခါ မထေရ်သည် ပါလိတ သွားသည်မှာ ကြာ၏။ ထင်းခွေ မိန်းမ၏ သီချင်းဆိုသံသည်လည်း ပျောက်၍သွားသည်ဖြစ်ရာ ပါလိတ သာမဏေသည် သီလပျက်ချေပြီဟု စဉ်းစားနေမိသည်။

ပါလိတ သာမဏေ ပြန်လာသောအခါတွင် စက္ခုပါလ မထေရ်၏ တောင်ဝေးကို ကိုင်ရာ၌ ယုတ်မာသောအကျင့်ကို ပြုခဲ့ပြီဖြစ်၍ တောင်ဝေးကို မကိုင်ပါနှင့်ဟု ဆိုသည်။ ပါလိတက အလွန်ထိတ်လန့်ဖြစ်သွားပြီး လူဝတ်လဲကာ ခရီးဆက်ကြရန် ဆိုသောအခါ၌ စက္ခုပါလ မထေရ်က လှိုက်နှင့် ခရီးအတူမသွားလိုတော့ကြောင်း၊ တော၌ ဘေးဖြစ်လျှင်လည်း သေပါစေတော့ဟု ဆိုသည်။

ထိုအခါ ပါလိတက ငိုကြွေးလျက် စက္ခုပါလ မထေရ်ကို ထားခဲ့ပြီး ထွက်သွားလေတော့သည်။

လူသူမနီးသော တောကြီးအလယ်တွင် သစ်ပင်ရင်း၌ မျက်စိမမြင်သော စက္ခုပါလ မထေရ်တစ်ပါးတည်း ကျန်ခဲ့ချိန်တွင် အစာရေဆာငတ်ပြတ်၍ သေဆုံးရန်သာ ရှိချေသည်။ ထိုအခါ သီလနှင့် ပြည့်စုံသူတစ်ဦးမှာ သီလ၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် သိကြားမင်းက လူ့ပြည်သို့ ဆင်းသက်လာပြီး သာဝတ္ထိပြည်သို့ ခရီးသွားမည့်သူအဖြစ် ဟန်ဆောင်လျက် စက္ခုပါလ မထေရ်၏ အနီးသို့ အသံပြုကာ ပင့်ခေါ်သည်။ မထေရ်က ခရီးနှောင်နေမည်ကို စိုး၍ မလိုက်ပါဟု ငြင်းဆို၏။ ခရီးသွားဟန်ဆောင်သူ သိကြားမင်းကလည်း တပည့်တော်တွင် အကြောင်းထူး မရှိပါ။ အေးအေးဆေးဆေးသွားမည်သူဖြစ်၍ လိုက်ပါရန် လျှောက်ထားသဖြင့် လိုက်ပါသွားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိပြည်သို့ ရောက်၍ စက္ခုပါလ မထေရ် ယခင်

စာန်းများသည် စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြကာ တပည့်တော်တို့ဆိုင်ခံကျွေးပါမည်။ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်အသွယ်သွယ်တို့ကို ထည်း ပြုစုပေးပါမည်ဟု လျှောက်ထား၍ ဆွမ်းခံကြွသွားသည်။

ထိုသတင်းကို ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများက ကြားရသောအခါ ဆွမ်းလာရောက်ပို့ကြ၏။ ထိုအခါမှ စ၍ မဟာသီလအား "စက္ခုပါလ"ဟူ၍ အမည်တွင်လေသည်။

စက္ခုပါလ မထေရ်သည် ရဟန်းဖော် ၆၀ တို့အား ခြံဆိုဆုံးမ တရားကို အားထုတ်စေခဲ့ရာ သတင်းကျွတ်လည် ဖဝါရဏာနှင့် အာသဝေါကုန်ခန်း ရဟန္တာများအဖြစ် ရောက်ကြကုန်သည်။

ဝါကျွတ်ပြီးသောအခါ ရဟန်း ၆၀ တို့သည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ရန် စက္ခုပါလ မထေရ်အား ချီးမြှင့်ခေါ်သော်လည်း မထေရ်က ခရီးနှောင်နေကြမည် ဝိသေသဖြင့် မလိုက်နိုင်ဘဲ ရှိချေသည်။

ထိုအခါ မထေရ်၏ညီ စူဠပါလထံသို့ အခေါ်လွှတ်မှ ဆွမ်းတော့မည်အကြောင်း မှာကြားလိုက်သည်။ ရဟန်းများသည် သာဝတ္ထိပြည်သို့ ရောက်လျှင် စူဠပါလ သူကြွယ်

နေခဲ့သောကြောင့်သို့ ပိုပေးခဲ့ပြီးနောက်၊ ညီတော် စူဠပါလ သူကြွယ်အိမ်သို့သွားကာ မထေရ်ရောက်လာပြီဖြစ်ကြောင်း အကြောင်းကြားသည်။

စူဠပါလသည် နောင်တော်၏ခြေကို ဖက်၍ ငို၏။ တပည့်နှစ်ယောက်အား ရှင်သာမဏေပြုစေ၍ စက္ခုပါလ မထေရ်အား လုပ်ကျွေးစေ၏။

ရဟန်းတော်များက မြတ်စွာဘုရားရှင်အား အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့ ရောက်ရှိနေပါလျက်နှင့် အဘယ်ကြောင့် မျက်စိ ကန်းဖြစ်နေရပါသနည်းဟု လျှောက်မေးတော်မူ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက မိမိတို့ ပြုခဲ့သော ရှေးမကောင်းမှု ကံ ကြောင့် ကန်းရခြင်းဖြစ်သည်ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။

စက္ခုပါလ မထေရ်သည် ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြည် မှ ဆေးဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီး ရွာကြီးရွာငယ်တို့သို့ လှည့်လည်၍ ဆေးကုသပေးနေ၏။ ရွာတစ်ရွာတွင် မျက်စိ အားနည်းနေသော မိန်းမတစ်ယောက်ကို မြင်၍ မေးလျှင် မျက်စိတို့သည် မမြင်ပါဟု ထိုမိန်းမက ပြော၏။ ဆေးဆရာ က ငါဆေးကုပေးမည်၊ ဆေးဖိုးဝါးခ ဘယ်ရွှေဘယ်မျှ ပေး မည်နည်းဟု မေး၏။ ထိုမိန်းမက မျက်စိမြင်အောင် ကုပေး လျှင် ကျွန်ုပ်နှင့်တကွသော သားသမီးတို့ ဆရာထံ ကျွန်ုပ် ပါမည်ဟု ပြော၍ ဆရာသည် မျက်စိကုပေး၏။

တစ်ကြိမ် ဆေးထည့်ရုံမျှဖြင့် ပြန်ကောင်းလာ၏။ ထို မိန်းမက စဉ်းစားမိသည်မှာ မျက်စိကောင်းလာလျှင် သူနှင့် တကွသော သားသမီးများ ကျွန်ုပ်ရမည်စိုး၍ ဆရာက မေး လျှင် မျက်စိမမြင်ရသေးပါဟု ဆိုမှ ဖြစ်မည်။

ဆေးဆရာသည် ထိုမိန်းမ လိမ်သည်ကို သိ၏။ သူ၏ ဆေးသည် တစ်ကြိမ်ထည့်ရုံနှင့် ပျောက်နိုင်သည်ကို သိနှင့် ၏။ ထိုမိန်းမသည် ဆေးဖိုးဝါးခ မပေးလို၍ တစ်ကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်မခံလို၍ တစ်ကြောင်းကြောင့် မျက်စိမကောင်းသေးဟု လိမ်၍ပြောလာသည်ကို ဆေးဆရာက ထိုမိန်းမ၏ မျက်စိ ကို ကန်းအောင် ပြန်၍ ဆေးထည့်ပေးလိုက်၏။ မျက်စိ နှစ်ဖက်လုံး ကွယ်သွားရရှာ၏။

ထိုစဉ်က ဆေးဆရာမှာ စက္ခုပါလ မထေရ်ပင် ဖြစ် သည်။ သူတစ်ပါးကို မျက်စိကန်းအောင် ပြုလုပ်ခဲ့ဖူးသော် ရှေး မကောင်းမှုကံကြောင့် ၎င်းသည် ယခုဘဝတွင် မျက်စိ ကွယ်ရချေသည်။

မြတ်စွာဘုရားက စက္ခုပါလ မထေရ်သည် မိမိပြုလုပ် ခဲ့သော မကောင်းမှုကံသည် နောက်မှ အစဉ်လိုက်၏။ ဤ

မကောင်းမှုကံသည် လှည်းဆွဲသောနွား၏ ခြေရာသို့ လှည်း ဘီးသည် အမြဲမပြတ် လိုက်နေသကဲ့သို့၊ မကောင်းမှုကံ သည် အမြဲမပြတ် တစ်ထပ်တည်းလိုက်၍ နေ၏ဟု ဟော ကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

နာမ်၊ ခန္ဓာ တရားလေးပါးတို့သည် စိတ်သာလျှင် ရှေ့သွားကြကုန်၏။ စိတ်သာလျှင် အကြီးအမှူးဖြစ်ကုန်၏။ စိတ်ဖြင့်သာလျှင် ပြီးကုန်၏။ အကယ်၍ ပြစ်မှားလိုသော စိတ်ဖြင့် ပြောဆိုခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဤသို့ မကောင်း သောစိတ်ဖြင့် ပြောမိ၊ ပြုမိ၊ ကြံစည်မိသည်ရှိသော် ထို မကောင်းမှုကံကြောင့် လှည်းဘီးသည် လှည်းကို ရုန်းရသော နွား၏ခြေရာသို့ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့ ဆင်းရဲခြင်းအပေါင်းတို့ သည်လည်း ထိုသူတို့၏နောက်မှနေ၍ အစဉ်လိုက်နေခြင်း ဖြစ်သည်ဟု မြတ်စွာဘုရားက ထပ်မံ၍ တရားတော်တို့ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ထိုကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘဝသံသရာအဆက်ဆက် တို့တွင် ကျင်လည်နေရသည့်အခါသမယ၌ မကောင်းမှု အကုသိုလ်များကို ကိုယ်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ နှုတ်ဖြင့် သော် လည်းကောင်း၊ စိတ်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ မပြင် မလုပ်မိ၊ မကြံစည်မိကြစေရန် အထူးသတိပြု၍ ရှောင်ရာ ကြစေလိုကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့် နှိုးဆော်လိုက်ရပါ သည်။

မင်းစေတနာဖြင့်

ကျမ်းကိုး
- မေပဒေ။ -

အာဇာနည်ယသုတ်သည် မြတ်ဗုဒ္ဓကိုယ်တော် ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ဗုဒ္ဓဘိသောကများ ပရိတ်ကြီး (၁၁)သုတ်မှ ဖြစ်ပါသည်။ ပရိတ်ဟု သိလိုက်ရသည်နှင့် အရံအတား၊ အကာအကွယ်ဟု သိလိုက်ရသည်။ ထက်ဝန်းအရပ် ဆယ်မျက်နှာမှ ကျရောက်ဆဲ၊ ကျရောက်လတ္တံ့သော ဥပါဒ် အန္တရာယ်အသွယ်သွယ်တို့ကို တားဆီးကာကွယ် စောင့်ရှောက်တတ်သောကြောင့် ပရိတ်ဟု ခေါ်ပါသည်။ ပရိတ်ကြီး ၁၁သုတ်တွင် တစ်ပုဒ်ချင်းစီ၌ ကိုယ်ပိုင်အစွမ်းသတ္တိ အသီးသီး

Thant 2014

ပရိတ်ကြီး

အာဇာနည်ယသုတ်

ရှိကြပါသည်။ ပရိတ်ကြီး ၁၁သုတ်ကို မရွတ်နိုင်သည့်တိုင် မိမိ၏ ကြံ့တွေ့နေရသော အခက်အခဲမှ ကျော်လွှားနိုင်မည့် ပရိတ်ကို ရွတ်ရုံနှင့် အန္တရာယ်အခက်အခဲမှ လွတ်မြောက် နိုင်ပါသည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓက လောကသုံးပါးရှိ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား သံသရာမှ လွတ်မြောက်ပြီး မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ကြခဲ။ ရဟန်း ရှင်လူတို့ ပစ္စုပ္ပန်ကာလတွင် ဘေးဘယားကင်းဝေးစေရန် ပရိတ်တော်များကို ပိဋကတ်သုံးပုံ နိကာယ်ငါးရပ်တို့၌ ထည့်သွင်းဟောကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အာဇာနည်ယ သုတ်နှင့် ပတ်သက်၍ မြတ်ဗုဒ္ဓဟော ကြားရာတွင် “ရဟန်းတို့... အာဇာနည်ယ မည်သော အရံ အတားကို သင်ယူကြကုန်လော့။ ရဟန်းတို့... အာဇာနည်... မည်သော အရံအတားကို အဖန်ဖန်လေ့လာကြကုန်လော့။ ရဟန်းတို့... အာဇာနည်ယ မည်သော အရံအတားကို ဆောင်ကြကုန်လော့။ ရဟန်းတို့... အာဇာနည်ယမည်သော အရံအတားသည် ရဟန်းယောက်ျား၊ ရဟန်းမိန်းမ၊ ဥပါသကာ ယောက်ျား၊ ဥပါသကာမိန်းမတို့၏ အကာအကွယ် အစောင့် အရှောက်ဖြစ်ခြင်းငှာ ချမ်းသာစွာ ဖြစ်ခြင်းမည်၏” ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် အာဇာနည်ယသုတ် ပါဠိတော်၌ မြတ်ဗုဒ္ဓ ကိုယ်တော်တိုင် ရဟန်းတို့အား အာဇာနည်ယ အရံအတား ကို သင်ယူကြရန် မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

“ရဟန်းတို့... မိမိကိုယ်ကို လုံခြုံစေခြင်းငှာလည်း ကောင်း။ မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ မိမိအရံအတား ပရိတ်ကို ပြုခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ မြွေမင်း လေးမျိုးတို့ကို မေတ္တာစိတ်ဖြင့် ဖြန့်ဝေခြင်းငှာ ခွင့်ပြုတော်မူ ၏။”

မြတ်ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်တိုင် ရဟန်းတို့အား မြွေမင်း လေးမျိုးတို့ကို မေတ္တာပို့ရန် အထက်ပါအတိုင်း ခွင့်ပြုတော် မူခဲ့သည်။

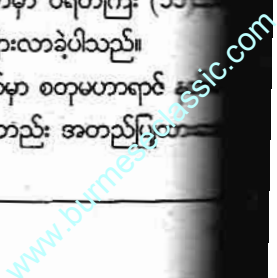
အာဇာနည်ယ ပရိတ်မှာ အပိုဒ်ခွဲ (၃၁)ပိုဒ်ရှိ၍ ရည် ပြီး ရွတ်ဖတ်ရန် ခက်ခဲသော်လည်း အလွန်အစွမ်းထက်ပါ သည်။ အာဇာနည်ယ ပရိတ်မှာ အန္တရာယ်အသွယ်သွယ်ကို ကာကွယ်နိုင်သည့်အပြင်၊ မကောင်းဆိုးဝါး နာနာဘာဝများ၊ မိစ္ဆာများ၊ တစ္ဆေ မြေဖုတ်ဘီလူးများကိုသာမက၊ နတ်ကြမ်း ဘီလူးကြမ်း စသည်ဖြင့် မကောင်းဆိုးဝါးများ အလွန်ကြောက် ရွံ့ကြရသော သုတ်တော်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသုတ်တော်ဖြစ်ပေါ် လာပုံကလည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းပါသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဂိဇ္ဈကုတ်တောင်တွင် သီတင်းသုံးနေစဉ်အချိန်ဖြစ်သည်။ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်း ကြီးလေးပါးတို့သည် နောက်လိုက် စစ်သည်ဗိုလ်ပါ အခြေ အရံပေါင်းများစွာ ခြံရံလျက် သန်းခေါင်ယံအချိန်တွင် မြတ်ဗုဒ္ဓထံသို့ ရောက်ရှိလာကြပါသည်။ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း ကြီးသည် မြတ်ဗုဒ္ဓကို ဖူးမြင်ပြီး ဤသို့ လျှောက်ထား သည်။

“အရှင်မြတ်ဘုရား... သာသနာကို ယုံကြည်ကြကုန် သော နတ်ဘီးလူးများ ရှိသလို၊ သာသနာတော်ကို မယုံကြည် ကြကုန်သော နတ်ဘီးလူးများလည်း ရှိကြပါသည်။ ဘုရား သာသနာကို ယုံကြည်သည့် နတ်ဘီးလူးများထက် မယုံကြည် ကြသော နတ်ဘီးလူးများက အရေအတွက်အားဖြင့် ဝိဇ္ဇာ များပြားပါသည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓက သူ့အသက်ကို ‘သတ်ရန်’ မကောင်းမူ ဒုစရိုက်များကို ရှောင်ကြဉ်ရန် ဟောကြား ပါသော်လည်း အချို့သော ဘီးလူးကြမ်း၊ နတ်ကြမ်းများ မလိုက်နာလိုကြပါ။ ထိုသူတို့က မကောင်းမူ ဒုစရိုက်အ များကို ကျူးလွန်မြဲ ကျူးလွန်လျက်ရှိကြပါသည်။ မကောင်း မပြုလုပ်ရန် သတိပေးသူကိုပင် သူတို့ မနှစ်သက်ကြပါ။ သတိပေး တားမြစ်သူများကို ရန်ရာတတ်ကြပါသည်။ ငြိမ် ဝေးကွာသောဒေသများတွင် ငြိမ်းအေးစွာ တရားကျင့် နေကြသော ရဟန်းတော်များကို ထိုဒေသတွင် မကောင်း အောင် ခြောက်လှန့်တတ်ကြပါသည်။ ရဟန်းတော်များ အမျိုးမျိုးအနှောင့်အယှက်ပေးနေကြသဖြင့် ရဟန်းများ မနှောင့်ယှက်နိုင်ရန် မညှဉ်းခဲ၊ မနိပ်စက်နိုင်ရန် သူတို့ ဘေးရန်မှ ကာကွယ်ရန် အာဇာနည်ယခေါ်သော သုတ်တော် ကို လက်ခံပေးတော်မူပါ ဘုရား။”

မြတ်ဗုဒ္ဓကလည်း နတ်မင်းကြီးများ တင်ပြသည့် အာဇာနည်ယသုတ်ကို လက်ခံခဲ့ပါသည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓက သာသနာတော်ကို မယုံကြည်ကြသော နတ်ဘီးလူးများ သာသနာတော်ကို ကြည်ညိုလာစေရန်နှင့် ရဟန်းတော်များ နှင့် သူတော်ကောင်းများကို မနှောင့်ယှက်စေဘဲ၊ ကူညီစောင့် ရှောက်လာစေရန် အာဇာနည်ယသုတ်တော်ကို ထပ်မံ ဟောတော်မူပါသည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓကိုယ်တိုင် ဟောကြားလိုက် ထိုသုတ်တော်မှာ အာဇာနည်ယသုတ်ဟူ၍ ပေါ်ပေါက်လာ ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုသုတ်တော်မှာ ပရိတ်ကြီး (၁၁) ပါဝင်လာပြီး ထင်ရှားကျော်ကြားလာခဲ့ပါသည်။

အာဇာနည်ယသုတ်တော်မှာ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်း ကြီးလေးပါးတို့ တညီတညွတ်တည်း အတည်ပြုထား

နတ်ဘီးလူးတို့ လိုက်နာရမည့် အမိန့်အာဏာတော်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသုတ်ကို ရွတ်ပါက နတ်ဘီးလူးများအပါအဝင် နတ်၊ ပြိတ္တာ၊ တစ္ဆေတို့ အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြပါသည်။ ထိုသုတ်တော်မှာ အလွန်အာဏာပြင်းထန်သဖြင့် ရွတ်ဖတ်သံကြားရုံနှင့် ကြောက်ရွံ့ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

နတ်မင်းကြီးလေးပါးက အမည်ပေးသည့် အာဇာနည်သုတ်ကို မြတ်ဗုဒ္ဓက ဖြည့်စွက်ရုံ ဖြည့်စွက်ပေးသဖြင့် အမည်အတိုင်းပင် တွင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုပရိတ်တော်၏ အစွမ်းထက်မြက်မှုကြောင့် နတ်ကြမ်း၊ ဘီးလူးကြမ်းများ၊ တစ္ဆေသူရဲ၊ အစိမ်း၊ ပြိတ္တာများက အန္တရာယ်ပြု နှောင့်ယှက်ခြင်း၊ ဖမ်းစားခြင်းများကို အာဇာနည်သုတ်က ဖြိုနှင်းနိုင်ပါသည်။ နေဝင်ဖျိုးဖျ နွားရိုင်းသွင်းချိန်တွင် ဖုတ်တစ္ဆေ အစိမ်းသူရဲများ မြူးတူးပျော်ပါးတတ်ရာ၊ ထိုသို့ နာနာဘဝများ ပူးကပ်ပါက အာဇာနည်သုတ်ကို ရွတ်ဖတ်၍ နိရိတ်စေတတ်ခြင်း၊ ပရိတ်ရေနှင့် ပက်ဖျန်းခြင်းဖြင့် ချက်ချင်း သောက်ကင်းပါသည်။

ထိုပြင် စုန်း၊ ကဝေ၊ ရွာသူတို့ နှောင့်ယှက်ပါကလည်း နိရိတ်စေရန် နိုင်နိုင်ပါသည်။ နာနာဘဝများ နှောင့်ယှက်၍ ဘယောင်ချောက်ချား ဖမ်းစားခြင်းခံရပါက ထိုပရိတ်ရွတ်ခြင်းဖြင့် ချက်ချင်းပျောက်ကင်းပါသည်။ နတ်များကို လှည့်စားမိ၍ နတ်များက ဖမ်းစားသည့်အခါများတွင်လည်း ထိုပရိတ်က အကောင်းဆုံး ကာကွယ်နိုင်ပါသည်။

မြို့ပြဒေသများ တွေ့ရ မြင်ရခဲသော်လည်း ကျေးလက်ဒေသများတွင် တစ္ဆေကြီး ပူးကပ်ခြင်း၊ စုန်း၊ ကဝေများ ပြုစားခြင်းများ တွေ့ရတတ်ပါသည်။ တစ္ဆေကြီး ပူးကပ်ပါက အစာကျွေးမှ ထွက်သွားလေ့ရှိပါသည်။ စုန်း၊ ကဝေများက ပူးကပ်ခြင်းမှာလည်း အစာစားချင်၍ ပူးကပ်ခြင်းဖြစ်သဖြင့် နှာစာချခြင်းဟူသော အစားအစာကို တစ်နေရာတွင် သွားဆက် ကျွေးမွေးရပါသည်။ အာဇာနည်သုတ် ပရိတ်ကို ရွတ်သူအပေါ် ပရိတ်ရွတ်ပြီး ပူးကပ်နေသူကို ပရိတ်ရေပက်ဖျန်းရုံဖြင့် အနှောင့်အယှက်များ ချက်ချင်းထွက်သွားတတ်ပါသည်။

တောထဲ တောင်ထဲတွင် ဆိတ်ငြိမ်မှု လိုလား၍ နတ်ကိုယ်တော် ဖြစ်စေ၊ အဖော်အပေါင်းနှင့် သွား၍ တရားရှာဖွေရန်သွားသောသူများဖြစ်သည့် ရဟန်းနှင့် လှူပုဂ္ဂိုလ်များ ထိုနေရာတွင် မနေဝံ့အောင် ခြောက်လှန့်တတ်ခြင်းများ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ထိုသို့ တောထဲသို့ သွားရပါက နတ်မင်းကြီးများကို တိုင်တည်လျက် အာဇာနည်သုတ်ကို ရွတ်ပါမည်။ မည်သည့်နာနာဘဝမှ မနှောင့်ယှက်နိုင်ကြောင်း သိရ

ပါသည်။ ညဘက်တွင် ထိုပရိတ်ကို ရွတ်၍ စည်းချက်သံလျှင် လုံခြုံသည်ဟု သိရပါသည်။

ကျေးလက်တောင်သူများသည် မလွဲမရှောင်သာသော ကိစ္စကြောင့် ညဘက် ခရီးသွားရပါက တောတောင် လှိုမြေပြင်များ၊ သုသာန်များကို ဖြတ်ကျော်သွားရသည်ဖြစ်ရာ အာဇာနည်သုတ်ကို ရွတ်ဆိုသွားပါက မည်သည့်အနှောင့်အယှက်မှ မတွေ့နိုင်ကြောင်း သိရပါသည်။

စာရေးသူ၏ ကိုယ်တွေ့အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို တင်ပြပါမည်။ မြို့များတွင် လူဦးရေထူထပ်မှုကို ဖြေရှင်းသည့်အနေဖြင့် မြို့အပြင်တွင် မြို့သစ်များ တိုးချဲ့ အကွက်ချ၍ ပေးသင့်သူများကို ခွဲဝေပေးခဲ့ပါသည်။ မြို့သစ်တွင် နေရာရသူများကလည်း အိုးပိုင်အိမ်ပိုင်ရပြီဖြစ်၍ ဝမ်းသာအားရ အမြန်ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြပါသည်။

မြေကွက်ဖော်ထုတ်ပေးသော အဖွဲ့များကလည်း မြို့ပြင်တွင် လမ်းမန်းဆက်သွယ်ရေး အချက်အချာကျသော နေရာများကို ရွေးချယ်စီစဉ်ပေးရခြင်းဖြစ်ရာ ရှေးသူသာန်ဟောင်းနေရာများလည်း ပါဝင်တတ်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ ညီငယ်မှာ ညဘက် တိတ်ဆိတ်ချိန်တွင် ဆွဲဆွဲငင်ငင်အူတတ်သော ခွေးသံများကြောင့် ထိတ်လန့်နေကြရသည်။ အချို့မှာ နောက်က လိုက်လာသလို၊ ရေမှစောင့်ကြည့်နေသလို အရိပ်အရောင်ပြကာ ခြောက်လှန့်ကြပါသည်။ ပြောင်းရွှေ့လာသူများ ထိုနေရာတွင် ဆက်လက်မနေဝံ့လောက်အောင် ပုံစံအမျိုးမျိုးနှင့် ခြောက်လှန့်ကြပါသည်။ မြို့သစ်တွင် အေးချမ်းစွာ နေလို၍ ပြောင်းရွှေ့လာသူများမှာ မိမိအိမ်ဆောက်လုပ်ရာတွင် ကုန်ကျစရိတ်ထက် များစွာလျော့၍ ရောင်းပြီးပြောင်းသွားကြပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ မြို့သစ်မှာ တစ်နှစ်လာလည်း တိုးတက်မှု မရှိပါ။ ဂျစ်ကြာလည်း တိုးတက်ခြင်း မရှိပါ။ စည်ကားတိုးတက်ရမည့်အစား ခြောက်ကပ်လျက် ရှိနေပါသည်။

တစ်နေ့ ဦးသူတော်ဆိုသူ လူကြီးတစ်ဦး မိသားစုနှင့် အတူ ပြောင်းရွှေ့ရောက်ရှိလာပါသည်။ ဦးသူတော်မှာ အေးဆေးဆိတ်ငြိမ်သောဒေသတွင် လွတ်လပ်စွာ နေတော့မည်ဟူသော ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် နှစ်ထပ်တိုက်ကြီးတစ်လုံး ဆောက်လုပ်ပြီးမှ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အရင်ရောက်နေကြသူများက ထိုအရပ်တွင် အခြောက်အလှန့် အနှောင့်အယှက်များ ရှိသဖြင့် ကြာရှည်မနေသင့်ကြောင်း ပြောပြကြပါသည်။ ဦးသူတော်ကမူ မည်သူ၏ စကားကိုမျှ နားမထောင်ဘဲ အခြောက်အလှန့်

ကိစ္စကို လုံးဝ စိတ်ပူပန်ခြင်းမရှိဘဲ ထိုနေရာကို သန့်ရှင်းသွား
 အောင် လုပ်ပေးမည်ဟု ရဲရဲဝဲဝဲပြောဆိုခဲ့ပါသည်။ မိမိတို့
 အိမ်များကိုသာ အမြန်ဆုံး ပြီးစီးအောင် ဆောက်လုပ်ပြီး
 ပြောင်းရွှေ့လာကြရန် ထပ်မံပြောပါသည်။ ဦးသူတော်မှာ
 ဘုန်းကြီးလူထွက်တစ်ဦးဖြစ်၍ စာတတ်ပေတတ် ပုဂ္ဂိုလ်
 ဖြစ်သဖြင့် သူ့ကို အားကိုးယုံကြည်သဖြင့် အိမ်များကို အမြန်
 ဆောက်ကာ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြပါသည်။ ဦးသူတော်က
 လည်း အိမ်သစ်တက် မင်္ဂလာတွင် ဘုန်းကြီးငါးပါးပင်ပြီး
 ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူသစ်များ၊ မိတ်ဆွေသစ်များအတွက်
 အကောင်းဆုံး မှာယူထားသည့် ခံပေါက်ထမင်းဖြင့် ဧည့်ခံ
 ကျွေးမွေးပါသည်။ အိမ်သစ်တက် မင်္ဂလာတွင် ပရိတ်ကြီး
 (၁၁)သုတ်ကို ရွတ်ဆိုပူဇော်သည်သာမက ကမ္မဝါလည်း
 ဖတ်ကြားပေးပါရန် ဘုန်းတော်ကြီးများအား လျှောက်ထား
 ခဲ့ပါသည်။

နောက်နေ့တွင် ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူများကို ဖိတ်ပြီး
 သူ၏ အိမ်မှစ၍ တစ်အိမ်လျှင် တစ်ရက်ကျ အလှည့်ကျ
 ပရိတ်ရွတ်ပါသည်။ ပရိတ်ရွတ်ရာတွင် အာဇာနည်ယုတ်ကို
 အထူးအလေးပေးခဲ့ကာ ရွတ်ဆိုခဲ့ကြပါသည်။ အိမ်တိုင်းစေ့
 ရွတ်ဆိုပြီးသောအခါ ညနေဘက်တွင် လမ်းဆုံလမ်းခွဲများ

တွင် စုပေါင်းပရိတ်ရွတ်ကြပြန်သည်။
 ထိုအချိန်မှစ၍ ထိုရပ်ကွက်တွင် အခြောက်အလှန်
 အနှောင့်အယှက်မရှိတော့ပါ။ ညဘက်တွင် ကလေးလူငယ်
 များ အိမ်အပြင်ထွက်ရဲခဲ့ပါတော့သည်။ နောက်ထပ်တိုးလာ
 သည့် အိမ်ရှိပါကလည်း ပရိတ်ရွတ်ပေးခဲ့ကြပါသည်။ မကြာ
 ထိုရပ်ကွက်တွင် အိမ်အပြည့်ဆောက်လုပ်ပြီးဖြစ်၍ လူစည်
 ကားသော ရပ်ကွက်တစ်ခုဖြစ်လာခဲ့ပါတော့သည်။

အာဇာနည်ယုတ်သည် နတ်မင်းကြီး လေးပါးကို
 အမှူးပြု၍ နတ်ဒေဝတာအပေါင်းကို မေတ္တာပို့ခြင်းဖြစ်ရာ
 နတ်များ အလွန်နှစ်သက်ကြပါသည်။ နတ်များကလည်း
 မေတ္တာတုံ့ပြန်သည့်အနေဖြင့် လူများကို ပြန်လည်စောင့်
 ရောက်သဖြင့် မည်သည့်အနှောင့်အယှက်မှ မဝင်နိုင်တော့
 ပါ။ တစ်စတစ်စ ပရိတ်ရွတ်သံကို ကြောက်ပြီး နာနာဘာ
 များ ဝေးကွာသွားသောကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်များလည်း
 မကောင်းဆိုးဝါးများ၏ အနှောင့်အယှက်နှင့် ကြုံတွေ့ရပါ။
 အာဇာနည်ယုတ်ကို ရွတ်ကြပါဟု တိုက်တွန်းအပ်
 ပါသည်။

ကောင်းစေ

ရှမ်းမလေးဇာတ်နန်း

အမှတ် (၉၀၂)၊ ရန်ပြေ (၄)လမ်းအနောက်၊ (၂/၁)
 ရပ်ကွက်၊ သာကောတမြို့။
 ၆၂-ကားစီး၍ ရန်ပြေမှတ်တိုင်ဆင်းပါ။
 ☎ ၀၁ - ၇၃၀၄၇၃၀၃

- နေစဉ် - နံနက် (၇:၃၀) နာရီ မှ (၉:၀၀) နာရီ
 ညနေ (၄:၃၀) နာရီ မှ (၈:၀၀) နာရီ
- စနေ-တနင်္ဂနွေ - နံနက် (၈:၃၀) နာရီ မှ (၁၂:၀၀) နာရီ
 ညနေ (၄:၃၀) နာရီ မှ (၈:၀၀) နာရီ

'က လေး ခေါ် မ လာ ရ ပါ ။'

ကေသီပန်
မင်းရင်းသေးဝါး
ပုတ်လုပ်ရေး

ကေသီပန် မြတ်သူ

အမှတ်တံဆိပ်

အဆီကျသေး

ပုတ်လုပ်
မိန့်သေး
မဟုတ်ပါ

တိုင်းရင်းသေဝါးပုတ်လုပ်ရေးအမှတ်
TMR 008397(0314)

အဝလွန်၍ စိတ်ညစ်နေသူများ နှင့်
ပိုက်ပူခါးတုတ်၍ အလိုမကျဖြစ်နေသူများအတွက်
သွေးထဲမှ မလိုအပ်သော အဆီများကို ဖယ်ထုတ်ပေးပြီး
ဆူမြူးနေသော ကိုယ်ခန္ဓာကို အဆီကျ ကျစ်လျစ်လှပ သွားစေရမည်။

- ကေသီပန်သွေးပုပ်ချသေး
- ကေသီပန်ဝမ်းပျော့အကြောပြေသေး
- ကေသီပန်သေးပရတ်ဆီ
- မင်းသူခေါင်းကြည်ရုပ်ပေါ့သေး
- ရွှေသွေး သူငယ်နာရင်လူးသေး
- ထူးရှယ် ဒဏ်ကျေလိမ်းသေး
- မြတ်သူ အဆီကျသေး

မြတ်သူမင်းသာဆေးတိုက်

အမှတ် ၇၇၊ စမ်းချောင်းလမ်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း ၀၁-၅၁၀၃၆၇၊ ၅၁၀၆၁၇

ကျွန်ုပ်သည် ရန်ကုန်မြို့ရှိ ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုမှ ကုန်ပစ္စည်း အရောင်းမန်နေဂျာတစ်ယောက်ဖြစ် သည်။

ကုမ္ပဏီခွဲများသည် ပဲခူး၊ တောင်ငူ၊ ပြည်၊ မကွေး၊ မိတ္ထီလာ၊ မန္တလေး စသော မြို့များတွင် ရိရာ ကျွန်ုပ်သည်

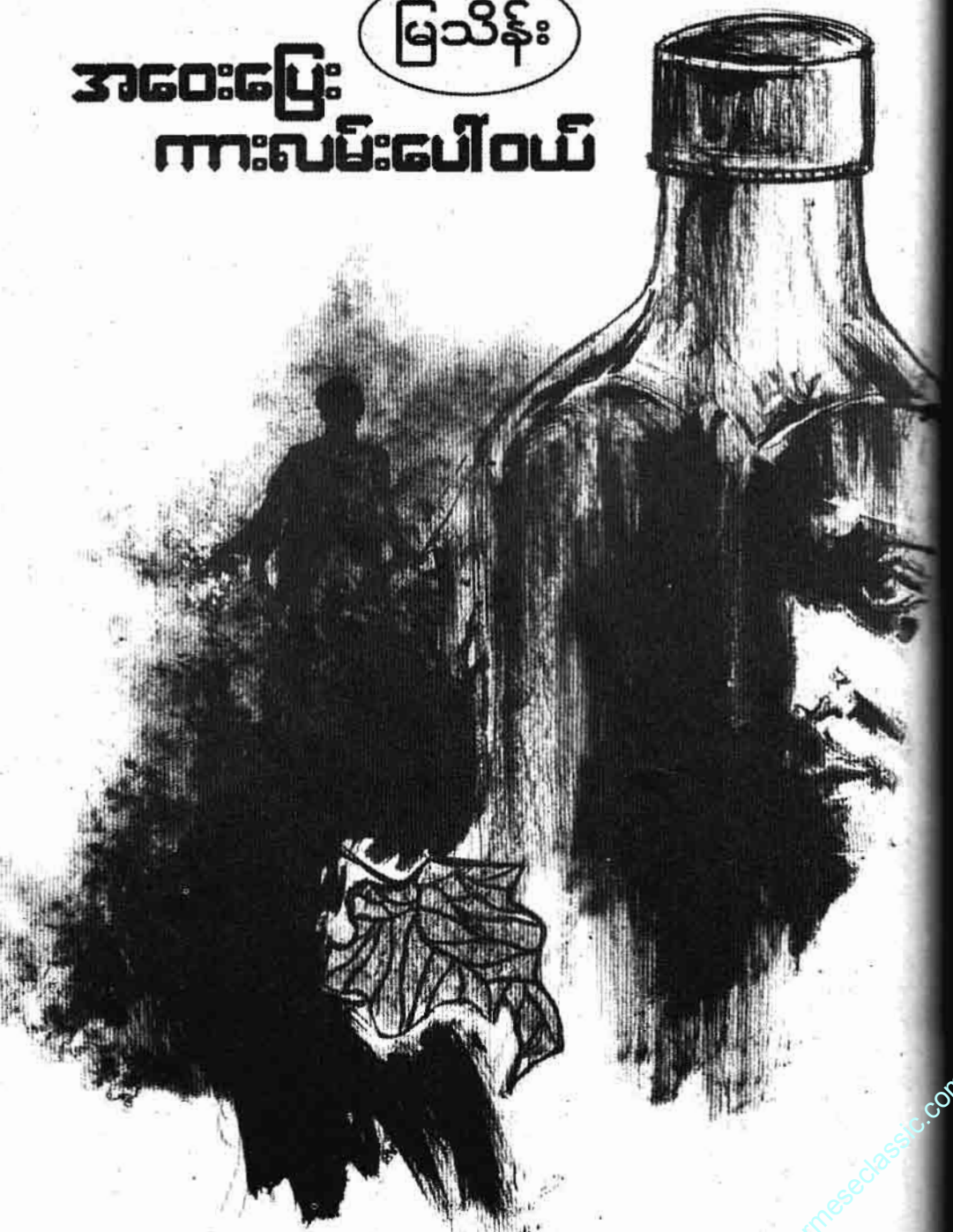
ထိုမြို့များသို့ ကုမ္ပဏီမှ ပေးထားသော မော်တော်ကား၊ ယာဉ်မောင်း တစ် ယောက်အကူအညီဖြင့် မကြာမကြာ ခရီးထွက်နေရ၏။

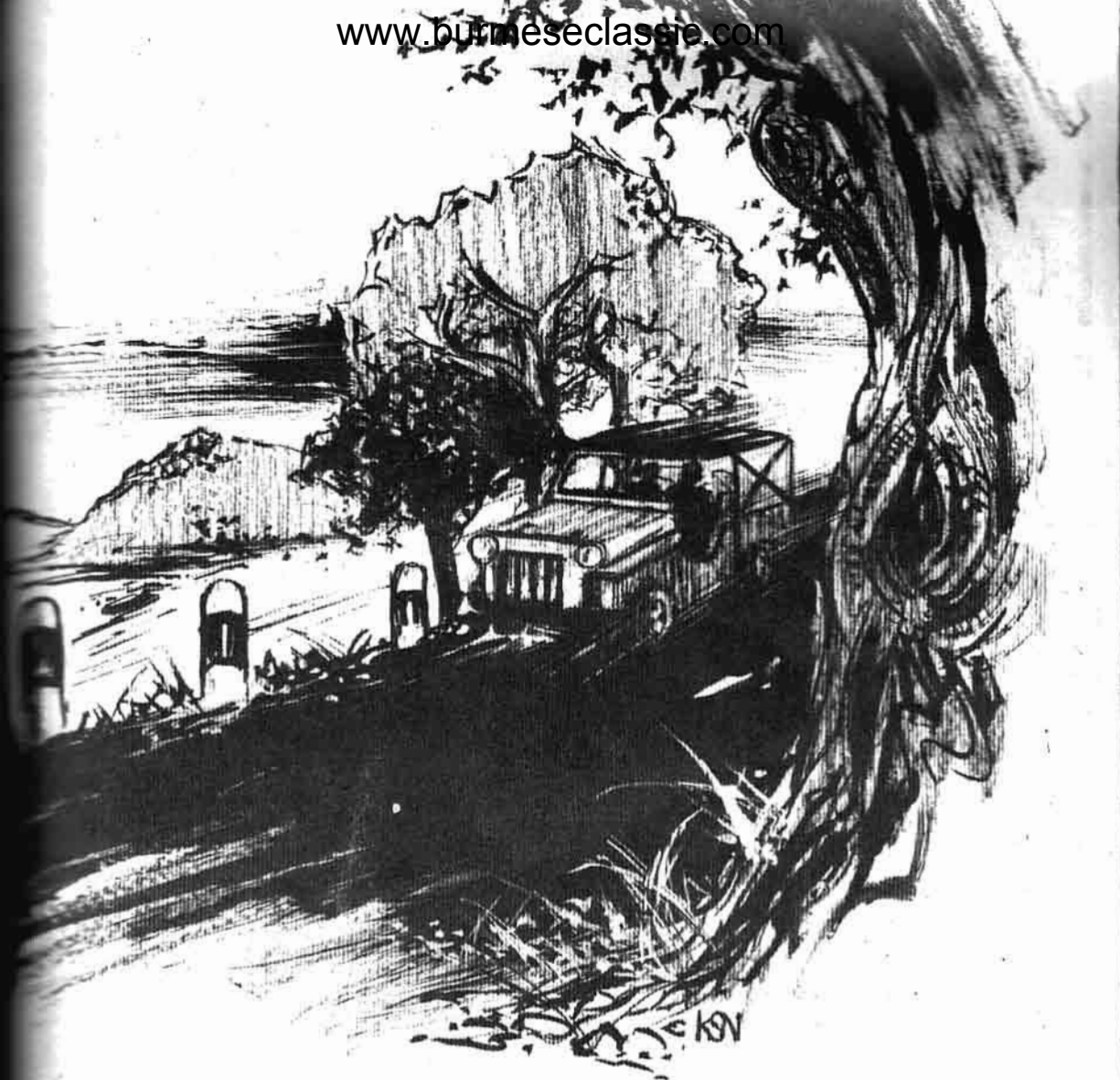
ကျွန်ုပ်သည် ကားမောင်းတတ်၏။ ထိုကြောင့် ယာဉ်မောင်းနှင့် ကျွန်ုပ်

သည် ခရီးအနီးအဝေးကို လိုက် တစ်လှည့်စီ ကားမောင်းပြီး ခရီး လေ့ရှိပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်သည် မောင်း ကြည့်အောင်နှင့်အတူ ရန်ကုန် မှ ပဲခူးကို ဖြတ်၍ တောင်ငူသို့ ခရီး ပါသည်။ ဦးစွာပထမ ပဲခူးရှိ ခဲ

အဝေးပြေး မြသိန်း ကားလမ်းပေါ်ဝယ်

ဆင်းရဲနင်းဆောင်တာများကို လုပ်
 ဆောင်ရာသို့ မွန်းလွဲ နှစ်နာရီတွင်
 ချီလာပါသည်။ ညနေ နေဝင်ခါနီး
 နေရာကို ရောက်သောအခါ ယာဉ်
 ကြည့်အောင်က ဆင်းနေရစ်ပါ
 ဖြစ်ပြီးတွင် သူ၏ မိဘများ ရှိရာ
 နေရာမှ စထွက်ကတည်းက သူ့ကို
 တစ်ညဆင်းနေရစ်ခဲ့ခွင့် ပြု
 ထားပါသည်။
 “နောက်တစ်နေ့စောစောမှာ
 ကြိုရာကားနဲ့ မနက် နောက်
 နေ့လာခဲ့ပါ့မယ်”
 “ကြည့်အောင်က ခွင့်ပန်

သောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် လိုက်လျော
 ထားပြီးဖြစ်သည်။
 ဖြူးနှင့် တောင်ငူမှာ မိုင် ၃၀
 ကျော်ရုံသာ ရှိသောကြောင့် ကျွန်ုပ်
 သည် ဂျစ်ကားကို မောင်း၍ တောင်ငူ
 သို့ သွားပါသည်။
 ကားကို ခပ်မှန်မှန်မောင်းသွား
 လျှင်ပင် တောင်ငူသို့ ည နောက်
 ရောက်နိုင်၏။ ဤလမ်းတွင် ကျွန်ုပ်
 သည် သွားနေကျဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်
 ည နောက်ခွဲသာသာ၌ ကျွန်ုပ်သည် ဖြူး
 မှ တောင်ငူသို့ ခရီးဆက်၏။
 ◆◆◆

ကုန်ကားကြီးများသည် ညဘက်
 တွင်သာ အသွားများကြ၏။ ၎င်းတို့၏
 မီးရောင်များသည် စူးရှလွန်းသည့်
 အတွက် ကျွန်ုပ်သည် ကားကို သတိ
 ဖြင့် ခပ်မှန်မှန်သာ မောင်းရသည်။
 သို့နှင့် အုတ်တွင်းမြို့နယ်ထဲသို့
 ဝင်ခါစ၌ ကျွန်ုပ် မောင်းလာသော ဂျစ်
 ကားသည် ရုတ်တရက် စက်ရပ်သွား
 သောကြောင့် ကားအရှိန်မသေသေးမီ
 ကျွန်ုပ်သည် ကားကို လမ်းနံဘေးသို့
 ကပ်၍ ရပ်လိုက်ရပါတော့သည်။
 မိုးအကုန် ဆောင်းအကူး ရာသီ
 ဖြစ်သောကြောင့် ရာသီဥတုမှာ အေး

ပြုနေလေပြီ။

ပတ်ဝန်းကျင်တွင် လယ်ကွင်းများသာ ရှိပါသည်။ ကားရပ်ထားရာ အနီး၊ ရှေ့ ကိုက် ၂၀ခန့်အကွာ၊ လမ်း၏ ညာဘက်ခြမ်း၌ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင် ရှိသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ခရီးဆောင် လက်နိပ်ဓာတ်မီး အကူအညီဖြင့် ကားစက်ဖုံးကို ဖွင့်၍ စစ်ဆေးပါသည်။ ကား၏ ဓာတ်ဆီတိုင်ကီထဲတွင် ဓာတ်ဆီတစ်ဝက်နီးပါးရှိသေး၏။ ဆီလမ်းကြောင်းပိတ်သွားသောကြောင့် ကားရပ်သွားသည်ဟု ကျွန်ုပ် ထင်ပါသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်သည် ခရီးမထွက်မီ ကား၏ အင်ဂျင်ပိုင်းကို ကားဝပ်ရှော့နှင့် အသေအချာစစ်ဆေးမှု လုပ်ထားပြီးဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်သည် မည်သို့လုပ်ရမည်နည်းဟု စဉ်းစားရင်း နဖူးမှ ချွေးများပင် ဆိုလာသည်။ လူပြတ်သော နေရာဖြစ်၏။

လမ်းပေါ်မှ ဖြတ်သန်းသွားသော ကုန်ကားကြီးများသည် ခပ်မှန်မှန်သာ သွားနေကြ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း မတားပါ။

ကျွန်ုပ်သည် ဆောင်နေကျ လက်ဆွဲအိတ်ထဲမှ ငွေအချို့ကိုသာ ကျွန်ုပ်၏ အင်္ကျီအိတ်ထဲ ထည့်ပြီး ကျန်ပစ္စည်းများကို ကားနောက်ပိုင်း ထိုင်ခုံအောက်ရှိ သေတ္တာထဲတွင် သိမ်းထားလိုက်သည်။ ကားပြင်ရာ၌ အသုံးပြုသော လက်နက်ကိရိယာများကို ကားရှေ့ခန်း ထိုင်ခုံပေါ်တွင် တင်ထားလိုက်သည်။

ကားကို ဆီချူ၍ နှိပ်ကြည့်သည်။ မနီးပါ။ ကျွန်ုပ်သည် ဆက်မကြိုးစားတော့ပါ။ ခရီးသွား လက်ဆွဲခြင်းထဲ၌ ထည့်ထားသော ပုလင်းများထဲမှ ရေ

ပုလင်းတစ်လုံးကို ယူ၍ တစ်ခွက်လောက် လိုက်သည်။ ထိုလက်ဆွဲခြင်းထဲ၌ ရမ်အရက်တစ်ပုလင်း ပါလာပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ယာဉ်မောင်း ကြည့်အောင် ၏ ရမ်ပုလင်း။

သူသည် ဖြူးမြို့အဆင်း၌ ထိုပုလင်းကို ယူမသွားပါ။ သူ့မိဘများကို လေးစားသောကြောင့် ယူမသွားခြင်း ဖြစ်သည်။ အခြားအချိန်တွင် သူသည် အလုပ်ပြီးသောအခါ ရမ်ကို နှစ်ပတ်ခန့် သောက်လေ့ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်မှာမူ အရက်သောက်သူ မဟုတ်ပါ။

တစ်ခါတစ်ရံ ကားနံဘေးမှ ဖြတ်သွားသော ကားများပေါ်မှ လူအချို့က “ဒီနေရာမှာ လူပြတ်တယ်” ဟု အော်ပြောသွားကြသည်။

ကျွန်ုပ်သည် လူယက်သူများ လာလျှင် ရှိတာ ပေးလိုက်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားပြီး ကားရှေ့ခန်းတွင် ထိုင်နေစဉ် ကားရှေ့ရှိ သစ်ပင်ကြီးဘက်ဆီမှ မည်းမည်းသဏ္ဍာန်တစ်ခု ကျွန်ုပ်ရှိရာသို့ လာနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကျွန်ုပ်သည် အမှောင်ထဲ၌ ကျင့်သားရပြီး မြင်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်သည် ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်၏။

ထိုမည်းမည်းသဏ္ဍာန်မှာ လူတစ်ယောက်ဖြစ်နေကြောင်း ကားနားရောက်မှ ကျွန်ုပ် သိရသည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ”

သူသည် အသံတိုးတိုးနှင့် မေးသည်။ သူ့မျက်လုံးနှစ်လုံးမှာ အရောင်တောက်သည်။ မှောင်နေသောကြောင့် သူ့အသက်ကို ကျွန်ုပ် မခန့်မှန်းတတ်ပါ။

“ဘာဖြစ်မှန်း မသိဘူးဗျာ။ မောင်းလားရင်း ကားထိုးရပ်သွားတယ်”

ကျွန်ုပ်က ပြောသည်။

ကျွန်ုပ်သည် လက်နိပ်ဓာတ်မီး

ကို ယူ၍ ကားစက်ခေါင်းကို ဖွင့်လိုက်သည်။

“မီးမထိုးနဲ့”

သူ့ထံမှ အသံတိုးတိုးထွက်လာသည်။ သူပြောသည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ် နေလိုက်သည်။

“ကားစက်ကို တစ်ချက်နှိပ်ကြည့်ဗျာ”

သူက လေသံတိုးတိုးဖြင့် ပြောသောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် သူပြောသည့်အတိုင်း လုပ်လိုက်သည်။ စက်မနီးပါ။

“တော်ပြီ ဆက်မနီးနဲ့တော့”

သူသည် ထိုသို့ပြောပြီး...

“ခွတို့၊ ပလာယာတို့၊ ဝက်အုလှည့်တို့ ပါသလား”

ဟု သူက မေးသည်။

“ပါပါတယ်”

ကျွန်ုပ်သည် ကားရှေ့ခန်းရှိ ထိုပစ္စည်းများကို မီးထိုး၍ ပြောလိုက်သည်။

“မီးမထိုးနဲ့၊ ကျုပ်မြင်ရတယ်”

သူသည် ထိုသို့ပြောပြီး ကားပြင်လက်နက်အချို့ကို ယူ၍ ကားရှေ့သွားပြီး ကား၏ ပွိုင့်ပိုင်းကို ပြုပြင်သည်။ သူက ကျုပ် မြင်ရတယ်ဟု ပြောသောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် လက်နိပ်ဓာတ်မီး မထိုးပါ။ ဝမ်နစ်ခန့်အကြာတွင် သူသည် ကျွန်ုပ်အား...

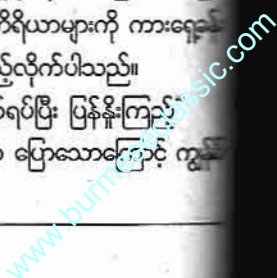
“စက်နှိပ်ကြည့်ပါ”

ဟု ပြောသောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် သူပြောသည့်အတိုင်း လုပ်လိုက်ရာ ကားစက်နှိပ်သွားပါသည်။

သူသည် ကားစက်အဖုံးကို ပိတ်၍ ကျွန်ုပ်ရှိရာသို့ လာပြီး ကားပြင်လက်နက်ကိရိယာများကို ကားရှေ့ထဲ ပစ်ထည့်လိုက်ပါသည်။

“စက်ရပ်ပြီး ပြန်နှိပ်ကြည့်”

သူက ပြောသောကြောင့် ကျွန်ုပ်

သည် သူပြောသည်အတိုင်း ပြုလုပ်
စက်သည် ပြန်နိုးလာပါသည်။

“ကျေးဇူးတင်တယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော်
ဘားပြင်ခ ပေးပါရစေ။ နောက်ပြီး
ဆံ့များကို ဘယ်ကို လိုက်ပို့ပေးရမလဲ”
ကျွန်ုပ်က မေးရာ...

“မလိုဘူး။ ကျုပ်ကို အရက်
ဆစ်ပုလင်းပေး”

သူက ထိုသို့ပြောသောကြောင့်
ကျွန်ုပ်သည် အောင်ကြည်၏ ရန်ပုလင်း
တို့ ပေးလိုက်သည်။

သူသည် ထိုပုလင်းကို ယူပြီး
သစ်ပင်ကြီးရှိရာသို့ ခပ်သုတ်သုတ်
ချက်သွားပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်၏ လက်ပတ်နာရီက ည
ဆရာရီကို ပြနေသည်ကို လက်နှိပ်
ဆတ်မီးအကူအညီဖြင့် တွေ့ရသည်။

“သစ်ပင်ကြီးနားမှာ လူနေအိမ်
တယ် ထင်တယ်”

ကျွန်ုပ်သည် ထိုသို့မ ရင်း
တစ်ကြီးကို မဖွင့်ဘဲ မီးသေးဖြင့်
တစ်ကို မောင်းလှည့်ပြီး သစ်ပင်ကြီး
အောက်တွင် ခုတ်၍ ကြည့်ရာ ဘယ်သူ့
အိမ်တွေ့ရ။

“ဟင်... ကားပြင်ပေးတဲ့လူ
တစ်ယောက်သွားပါလိမ့်”

ကျွန်ုပ်သည် စိတ်ထဲမှ ပြော
အိမ်သည်။ ထိုသူ၏ အရိပ်အရောင်
တို့ တွေ့ရသလို သစ်ပင်ကြီးတစ်ဝိုက်
အောက်တွင် လူနေအိမ်များ မတွေ့ရ။

“မနက်ဖြန် တောင်ငူက အပြန်
ကြည့်တော့မယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်သည် စိတ်ထဲမှ ပြော
အိမ်ကို မောင်း၍ ထိုနေရာမှ
ချက်သွားလာပါတော့သည်။

စိတ်ထဲ၌ မရင်းပါ။

◆◆◆
တောင်ငူသို့ ည ဝါနာရီထိုးခါနီး

မှ ရောက်သည်။ တောင်ငူရုံးခွဲမှ မန်
နေရာသည် ကျွန်ုပ်ကို တောင့်နေ၏။

“လမ်းမှာ ကားပျက်နေတယ်
ထင်တယ်”

ဟု မန်နေရာက ပြောရာ...
“ဟုတ်တယ်ဗျာ”

ကျွန်ုပ်သည် ထိုသို့ပြောပြီး ဖြစ်
ရပ်ကို အကျဉ်းချုံး၍ ပြောပြလိုက်
သည်။

“ဆရာ ဦးမြင့်ဆွေ၊ ဆရာဟန်နဲ့
တွေ့ခဲ့ပြီထင်တယ်”

ဟု ပြီးစိစိမျက်နှာလေးနှင့် ပြော
ရာ ကျွန်ုပ်က...

“ဆရာဟန်...ဟုတ်လား၊ သူက
ဘယ်သူလဲ”

ဟု ခပ်မြန်မြန်မေးလိုက်ပါသည်။

“အုတ်တွင်းက စက်ပြင်ဆရာ
ဆရာဟန်၊ အဲဒီနေရာမှာ ကားမောက်
ပြီး သေသွားတာ တစ်နှစ်လောက်ရှိပြီ။
သူက အရက်သမား။ ကားပြင်ပြီး ဖြူး
ဘက်ကို ကားအမောင်းစမ်းရင်းနဲ့ သွား
တာ အရက်သိပ်မူးနေပြီး အဲဒီ ကုက္ကို
ကြီးနေရာမှာ ကားမောက်ပြီး သေ
သွားတယ်။ သူ့တပည့်ကတော့ မသေ
ဘူး။ အဲဒီကတည်းက အဲဒီနေရာမှာ
ညဘက်သွားတဲ့ ကားတွေ၊ ဝါချိုကား
တွေ စက်ရပ်သွားတယ်။ ဆရာဟန်က
ထွက်လာပြီး ပြင်ပေးတယ်။ အရက်
တောင်းသောက်တယ်လို့ သတင်းကြီး
တယ်”

မန်နေရာ ဦးသက်တင်က ရှင်းပြ
သည်။

“အရက်မပါရင် ဘယ်လိုလုပ်
မလဲ”

ကျွန်ုပ်က မေးရာ...

“သူက အရက်ပါတဲ့ ကားကိုမှ
ရွေးပြီး ရပ်အောင် လုပ်ပုံရတယ်”
ဟု ဦးသက်တင်က ပြောသည်။

“အေးဗျာ၊ အပြန်ကျရင် အဲဒီ
နေရာမှာ ရပ်ပြီး လေ့လာမယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောသည်။

“အရက်တော့ ယူသွားနော်”

ဟု ဦးသက်တင်က ပြော၏။

◆◆◆

နောက်တစ်နေ့တွင် နံနက်
၈နာရီ၌ ယာဉ်မောင်း ကြည့်အောင်
ရောက်လာရာ ကျွန်ုပ်က ယမန်နေ
ညက ဖြစ်ရပ်ကို ပြောပြလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ် ဆရာ။ အဲဒီနေရာ
ဟာ လူပြောများတယ်”

ဟုသာ ပြောပါသည်။

ထိုနေ့ မွန်းလွဲပိုင်းတွင် တောင်ငူ
၌ အလုပ်ကိစ္စများပြီး၍ ကျွန်ုပ်နှင့်
ကြည့်အောင်သည် တောင်ငူမှ ဖြူးသို့
ထွက်လာပါသည်။

ယမန်နေညက ကားပျက်ရာ
ကုက္ကိုပင်အနီးအရောက်၌ ကျွန်ုပ်သည်
ကားကို ရပ်စေပြီး ကုက္ကိုပင်တစ်ဝိုက်
ကို သွားရောက်လေ့လာရာ ရန်ပုလင်း
အလွတ်တစ်လုံးသည် ကုက္ကိုပင်အနီး
ရှိ ချုံပတ်တွင် လဲနေ၏။ အဖူးမှာလည်း
ပွင့်နေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် တောင်ငူမှ ဝယ်
လာသော ရန်ပုလင်းကို ယူ၍ ထိုနေရာ
တွင် ထားလိုက်ပါသည်။

“ဆရာဟန်အတွက် ယူခဲ့တာပါ။
ဆရာဟန် ကောင်းရာအရပ်ကို ရောက်
ပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်”

ဟု ပြောပြီး ကားဆီသို့ ပြန်လာ
ပါသည်။

ကြည့်အောင်သည် ကားကို
မှန်မှန်ဆက်မောင်းပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ထူးဆန်းသော
ထိုဖြစ်ရပ်ကို ရင်ထဲ၌သာ သိမ်းထား
ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

* * *

အာဂီပိမ္မကလေးတို့ ခိုနားရာ

မင်းတိုင်ပင်
(မြေရှင်မြေ)

မှော်ဘီမြို့က ဦးဇော်ထွန်းထံမှ ဖုန်းဆက်လာ၏။ သမိဒွေးယ(ဖျာပုံ) သီလရှင်စာသင်တိုက်သို့ လာရောက် လေ့လာရန်အတွက် စာရေးသူအား ဖိတ်ခေါ်လာသည်။ ဒီနှစ်က ရေကြီးရေလျှံဖြစ်နေတဲ့ မှော်ဘီကို လမ်းပန်းဆက် သွယ်ရေး အခက်အခဲရှိ၍ ရေကျရက်မှ သွားမည်ဟု ဆုံးဖြတ် ခဲ့၏။

၁၉-၂၀၁၃ နေ့က ဖြစ်၏။ မှော်ဘီရောက်တော့ ကန်သာယာလမ်းထိပ်မှာ ဦးဇော်ထွန်း လာစောင့်နေသည်။ မြို့မှ တိုးခဲ့၊ ၄ရပ်ကွက်သို့ ခြေလျင်လျှောက်ကြ၏။ မြို့စွန်

မှော်ဘီချောင်းကမ်းနဖူးမှာ အဆောက်အအုံကြီးကို လှည့် လိုက်ရ၏။

“အဲဒါ ကျွန်တော်တို့သွားမယ် သီလရှင်စာသင်တိုက် ကြီးပဲဗျ”

“ဒါဆို ဟို သာသနာ့အလံတွေကလည်း ဘုန်း ကျောင်းတွေလား”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ဒီမှာက စာသင်တိုက်တို့၊ ဘုန်း ကျောင်းတို့ ခရစ်ယာန်ကျောင်း၊ ချင်းကျောင်း၊ တရုတ် ကျောင်း တွေ ရှိတယ်။ စုံတယ်၊ ဘာသာစုံပဲဗျ”

www.burmeseclassic.com

“အင်း... မှော်ဘီကတော့ ဇေယျာရွှေမြေလို တင်းစား
အက်ပါတယ်”

“စစ်ကိုင်းကို ပြောတာလား။ မှန်တယ် ဒီမှာလည်း
အောင်ပေါင်းများစွာရှိတယ်”

“ဟုတ်တာပေါ့ ဦးဇော်ရယ်။ သမိုင်းပြောင်မညှိုးတဲ့
စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးလို တစ်ထပ်တည်း တူနေတယ်”

“ကဲ - ရောက်ပြီ၊ လာ - အပေါ်ထပ်တက်ကြ...စို့။
အက်ထပ်ကတော့ ရေလွတ်အောင် ဆောက်ထားတာ”

စာရေးသူတို့ ရောက်တဲ့အချိန်က စာသင်ခန်းဝင်တဲ့
အချိန်ဆိုတော့ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူ ကလေးများအား

စာသင်နေကြတယ်။ ဆရာမများက အတန်းအလိုက်
သင်ကြားနေကြတယ်။ သီလရှင်လေးများ၊ ကိုရင်လေး

လည်း တွေ့ရတယ်။ ဆရာမတွေကို တာဝန်ခံတဲ့
ကျောင်းဆရာမကြီးတစ်ဦးလည်း ရှိနေပါတယ်။

မကြာမီ ဆရာလေးနှစ်ဦး စာရေးသူနှင့် ဦးဇော်ထွန်းတို့
ညှည့်ခံဖို့ လက်ဖက်ရည်နှင့် မှန်များ လာချပြီး ဖော်ရွေ

စွာဖြင့် သုံးဆောင်ပါရန် ပြောပါ၏။ ဒီတော့ ဦးဇော်ထွန်း
...

“ဆရာလေး ဒေါ်သူဇမ္မာစာရီလို ခေါ်ပါတယ်။ ဟိုဆရာ
က ဒေါ်ဝဏ္ဏထေရီတဲ့။ ပထမ၊ ဒုတိယ ကျောင်းအုပ်
လေးတွေပါ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဝမ်းသာပါတယ်။ ဆရာလေးတို့က ခုလို
စာသင်တိုက်တစ်ခုတည်ထောင်တော့ ပိုလို့အံ့သြမိပါတယ်။
ကျေးဇူးလည်း အထူးတင်မိပါတယ်”

“ကဲ - ဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့ ဒီသီလရှင်စာသင်တိုက်
သမိုင်းကြောင်း သိလိုတာ ဆရာလေး ရှင်းပြမှာပါ”

“ဆရာလေး ဒေါ်သူဇမ္မာစာရီတို့ အခု စာသင်တိုက်က
ဘယ်တုန်းက ဖွင့်လှစ်ပြီး ဘယ်သူက စတင်တည်ထောင်ပါ
သလဲ”

“ဒီလိုပါ ဒကာကြီး။ ဆရာလေးတို့ ရောဝတီတိုင်းမှာ
၂၀၀၀ ခုနှစ်၊ နာဂစ်မုန်တိုင်းတိုက်စဉ်က ဖျာပုံ၊ ဘိုကလေး၊
ဒေးဒရဲ၊ တိုင်းအနှံ့တစ်ခွင်လုံး လေဒဏ်၊ ရေဒဏ်နဲ့ လူ

ပေါင်းများစွာ အသက်အိုးအိမ်တွေ ဆုံးရှုံးကြပြီး မိမဲ့ဖမဲ့
ခိုကိုးစရာ အရိပ်မဲ့ကလေးများကို ကယ်ဆယ်နိုင်ဖို့ ဆရာ

ကြီး ဒေါ်စန္ဒာဒီဂီ (သမိဒွေဒယ-ဖျာပုံ-သီလရှင်စာသင်တိုက်)
ငါးထပ်ကြီးဘုရားလမ်း၊ ရန်ကုန်ထံ ခွင့်ပြုချက် တင်ပြပါ

တယ်။ ဒီနောက်မှာတော့ ဖြစ်မြောက်ရေးအကျိုးတော်ဆောင်
အဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းပြီးတော့ ယခု ယမုံနာ(စီ)လမ်းထိပ်မှာ ပြေနေရာ

ယူပြီးတော့မှ အလှူရှင် ဦးကျော်ခင်နှင့် ထိုင်ဝမ် မိသားစုများ
က အာစီကျောင်း ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ပါတယ်။ အလှူ

၁၂၀၀၀၊ အနံ ၃၂ ပေရှိပါတယ်”

www.burmeseclassic.com

“ဒါဆို ဆောက်လုပ်တဲ့ အချိန်နဲ့ ဖွင့်လှစ်တဲ့နေ့ သိနိုင်ပါသလား။”

“၁၃၇၅ ခုနှစ်မှာ ပန္နက်ချိုပြီး ၁၁-၅-၂၀၁၃ နေ့မှာ စတင်ဆောက်လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း ၁ရက်(ဇွန်လ ၉ရက်၊ ၂၀၁၃)နေ့မှာ သမိဒွေဒါယ ဖျာပုံ သီလရှင်စာသင်တိုက်နှင့် သီလရှင်(အမျိုးသမီး)ပရဟိတ ပညာရေးကျောင်းကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါတယ်။”

“ဆရာလေး... အခု မိဘမဲ့ သီလရှင်ကလေး ဘယ်နှပါးရှိပါသလဲ။”

“သီလရှင်ဆရာလေး ၂၈ပါးအပြင်၊ ကိုရင် ၁၁ပါး၊ ကျောင်းသား-ကျောင်းသူ ၅၆ယောက် ရှိပါတယ်။ သီလရှင် များမှအပ ကျန် ကိုရင်၊ ကျောင်းသား-ကျောင်းသူတွေက တော့ နေ့ဘက် စာသင်ပြီး ညဘက်တော့ သူတို့အိမ် ပြန် အိပ်ကြပါတယ်။ ဒီရပ်ကွက်ထဲက မိဘမဲ့၊ ချို့တဲ့ပြီး ပညာ မသင်နိုင်တဲ့ ကလေးတွေပါ။”

“ဆရာလေးနဲ့အတူ တာဝန်ယူထားတဲ့ ဆရာလေး ဒေါ်ဝဏ္ဏထေရီအပြင် ဆရာ၊ ဆရာမများ ဘယ်နှယောက်ရှိ ပါသေးလဲ။”

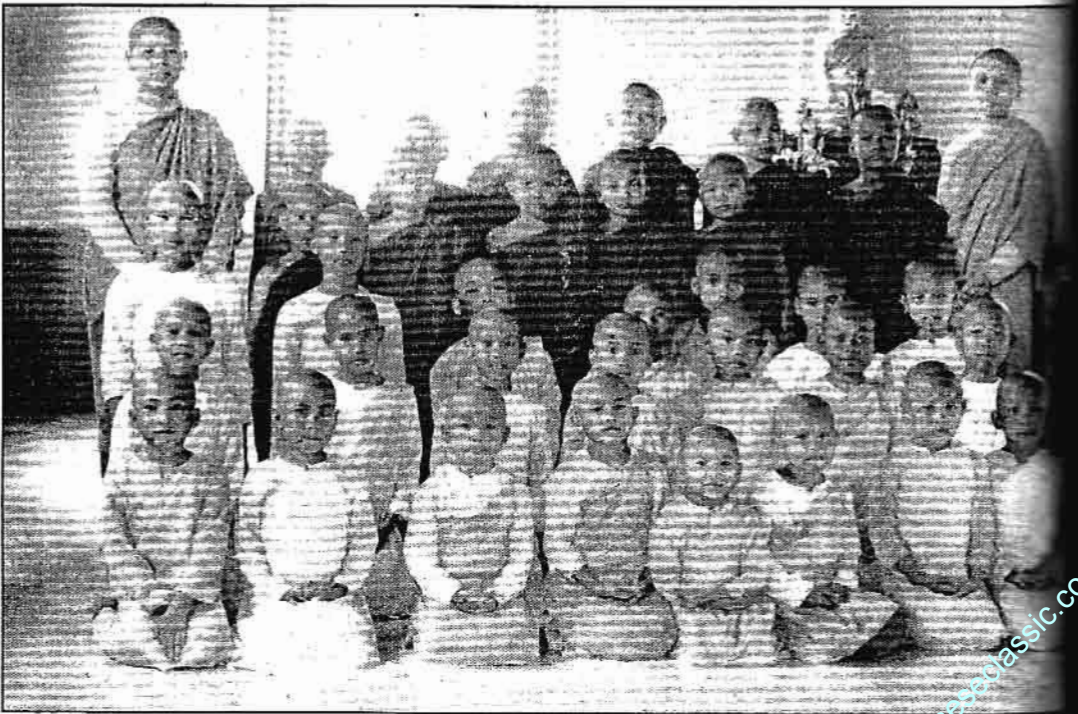
“လစာနဲ့ ဆရာမ ၅ယောက်၊ တစ်လ ၅သောင်းနှုန်း အပြင်၊ စေတနာ့ဝန်ထမ်း အငြိမ်းစား ဆရာမကြီး ဒေါ်ခင်မြ ဆက်ကာ ကြီးကြပ်တာဝန်ယူ သင်ကြားပေးပါတယ်။ မိတ္ထီလာ

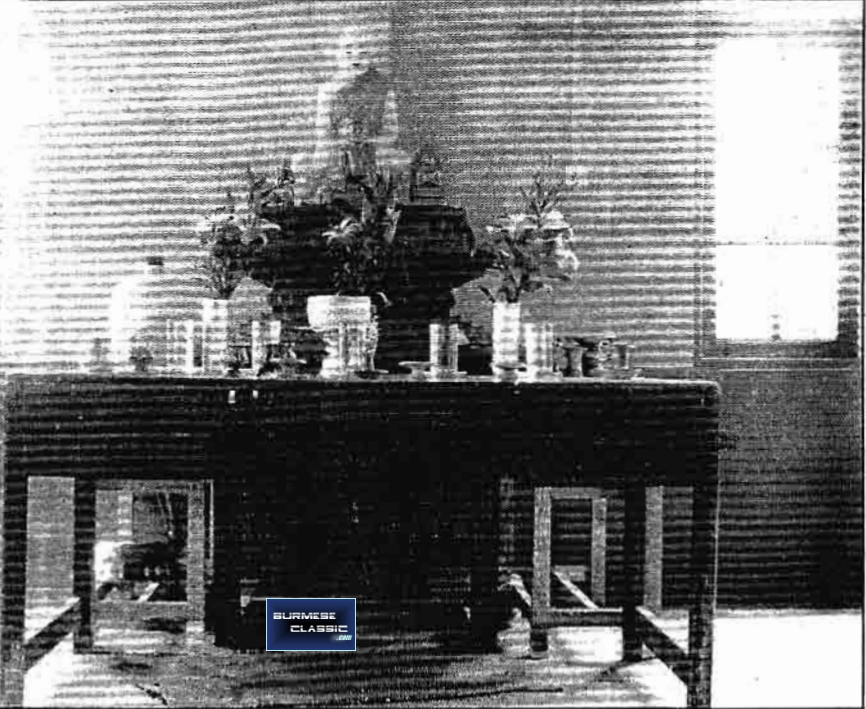
က ဆရာမ ဒေါ်တင်တင်လေး၊ ဒေါ်အေးမြတ်နုတို့ကလည်း စေတနာထား သင်ကြားပေးကြတယ်။ ပညာဒါန သင်ကြား တဲ့ ဆရာမ ၄ဦးလည်း ရှိပါတယ်။ အားလုံး သူငယ်တန်း စတုတ္ထတန်းအထိ သင်ကြားပေးနေပါတယ်။ ကျောင်းအိမ် ကျောင်းစား လူဝတ်ကြောင်ကိုတော့ လက်မခံပါဘူး။”

“ဆရာလေးတို့... စာသင်တိုက်ဖွင့်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက် သိပါရစေ။”

“အဲဒါကိုတော့ ဒေါ်ထေရီက ရှင်းပြပါလိမ့်မယ် ဆရာ”

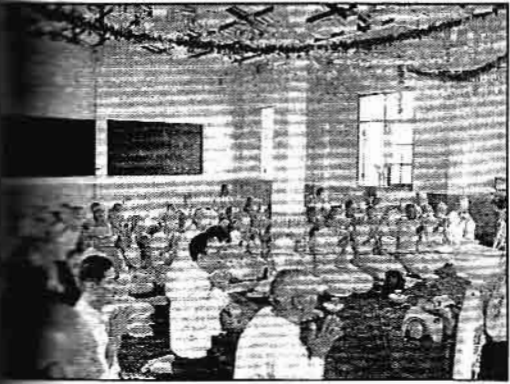
“ဒီလိုပါ ဒကာကြီး။ စာသင်တိုက်တစ်ခုဖွင့်ဖို့ဆိုတာ လိုအပ်တဲ့ ဝတ္ထုပစ္စည်းတွေ လှူဒါန်းဖြည့်ဆည်းပေးမယ် ဒကာ၊ ဒကာမ အလှူရှင်တွေရှိမှ အောင်မြင်ပါတယ်။ ဆရာလေးတို့ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က မြတ်ဗုဒ္ဓ သာသနာတော်ကြီးကို မျိုးဆက်သစ်များ ပေါ်ထွန်းပြီး စည်ပင်ပြန့်ပွားရန်၊ မြတ်ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၌ သီလရှင်များက ပဋိပတ္တိ၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိဝေဒ သာသနာသုံးရပ်အား သယ်ပိုးဆောင်ရွက်ရန်၊ ဘာသာရေးကို စိတ်ဝင်စားသော အမျိုးသမီးများ သီလရှင် ဝတ်ပြီး ဗုဒ္ဓစာပေနှင့် ခေတ်ပညာ မူလတန်းမှ တက္ကသိုလ် ပညာအထိ ပညာသင်ကြားပေးရန်၊ အမျိုးသမီးများ အနာဂတ်၌ အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာများ တိုးတက်ကာ လူမှုဘာသာ၊ သာသနာနှင့် နိုင်ငံ့ဂုဏ်ကို ထိန်းသိမ်းသူများ ဖြစ်စေရန်၊ သီလရှင် လောကီစာပေနှင့် လောကုတ္တရာ စာပေများ

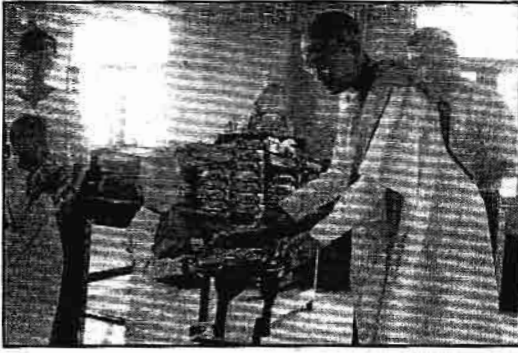

ဆော်မြောက်လာလျှင် ဗုဒ္ဓ၏ ငြိမ်းချမ်းသော ဓမ္မစာပေကို
 ထည့်ဖြန့်ဝေပေးရန်တို့ ဖြစ်ပါတယ်”
 “ကောင်းတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ပါပဲ ဆရာလေး။ သာဓုခေါ်
 သာဓု...သာဓု...သာဓု။ ဒီလိုဆို တစ်ဆက်တည်း
 နေရစေ၊ ကျောင်းအိပ် သီလရှင်ကလေးတွေရဲ့ စားဝတ်
 ဆေးကရော ဘယ်လိုဆောင်ရွက်ပါသလဲ”
 “သီလရှင်ကလေးများက အရိပ်မဲ့တဲ့ မိဘမရှိတဲ့
 ကလေးတွေပါ။ အငယ်ဆုံး ဒေါ်ဖိမလက ဂုဏ်ပဲ ရှိပါသေး
 တယ်။ သူတို့ဝတ်စုံ၊ နံနက်ဆွမ်း၊ နေဆွမ်း အားလုံးအပြင်
 ထောင်သားတွေအားလုံးကို နေ့လယ်စာပါ ကျွေးရပါတယ်။
 ထောင်သားတွေရဲ့ ဝတ်စုံ၊ ကိုရင်တွေရဲ့ သင်္ကန်းတို့ကို
 ဆရာလေးတို့က အလှူရှင်တွေ ရှာပြီး လှူဒါန်းရပါ

တယ်။ နောက်ပြီး စာသင်ဖို့ အထောက်အကူ ပစ္စည်းတွေ
 ဖြစ်တဲ့ စာအုပ်၊ ဘောပင်က စလို့ အားလုံးလှူဒါန်းရပါတယ်”
 “တော်တော်ကြီးလေးတဲ့ တာဝန်ပါပဲ။ နောက်ပြီး
 ဆွမ်းချက်တော့ ဘယ်သူတွေက ချက်ပါသလဲ”
 “ဆရာလေးတို့နဲ့ နောက် ဆရာလေးတစ်ပါးရယ်။
 ဆရာမတွေရယ်ကပဲ ချက်ရပါတယ်။ တစ်နေ့ကို ဆန် ရပြည့်
 ပဲ။ ဟင်းသီးဟင်းရွက်၊ ကြာဆံတို့နဲ့ ရောနှောချက်ရတာပေါ့”
 “ဒါဆို ဆွမ်းတစ်နေ့စာ တန်ဖိုး ဘယ်လောက်ကျသင့်
 ပါသလဲ”
 “ဆွမ်းကတော့ တစ်သိန်းကျမယ်။ အချို့ပွဲ အအေးဆို
 သုံးလေးသောင်းလောက် ရှိပါတယ်”
 “နေ့စဉ် နိစ္စဓူဝ အလှူကြီးတစ်ခုလိုပါပဲ။ အလှူရှင်

တွေ ရှိတတ်ပါသလား”

“တစ်ခါတလေတော့ လှူပါတယ်။ တချို့လည်း တက် အားသရွေ့ လာလှူကြပါတယ်”

“ဒီလို ရေထဲမိုးထဲမှာ မိဘမဲ့ကလေးနဲ့ ဆင်းရဲချို့တဲ့ တဲ့ ကလေးတွေ ပညာရေးအတွက် အထောက်အကူပြု၊ ခိုကိုးရာ၊ ကွန်းခိုရာ ကျောင်းဆောက်တဲ့ ဆရာလေးတို့က တော့ သာသနာ အာဇာနည်တွေပါပဲ။ ဆရာလေးတို့ရဲ့ ထေရုပ္ပတ္တိလေး မိန့်ပါဦး”

“ဆရာလေးဘွဲ့က ဒေါ်သုဗ္ဗမာစာရီ၊ ရောဂတီတိုင်းဒေသ ကြီး၊ ဖျာပုံ စံပြကျေးရွာ၊ အဘ ဦးသိန်းဖေ၊ အမိ ဒေါ်ဌေးတို့ က ၁၃၄၇ ခုနှစ်မှာ မွေးဖွားပါတယ်။ ဂုဏ်သမီးကတည်းက

ဖျာပုံကျောင်းဆရာကြီး ဒေါ်နွယ်သီဝီထံ ဥပဋ္ဌာယ်ပြု သာသနာ ဘောင် ဝင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီသီလရှင်စာသင်တိုက်မှာပဲ ငယ်၊ လတ်၊ ကြီးအထိ ဆရာကြီးက စာချပေးခဲ့ပါတယ်။ ဓမ္မာ စရိယတန်းကို တိပိဋက ယောဆရာတော်ထံမှာ သင်ယူပြီး အောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။ ၁၃၇၁ ခုနှစ်မှာ စာဝါချပြီးတော့ ယခု ၁၃၇၅ ခုနှစ်မှာ ဒီကျောင်းကို စတင်ရောက်ခဲ့ပြီး သာသနာ ပြုလုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ပါတယ် ဒကာကြီး”

“ဝမ်းသာလှပါတယ် ဆရာလေး။ ဆရာလေး ဒေါ်ဝဏ္ဏ ထေရီက မိန့်ပါဦး”

“ဆရာလေးလည်း ရောဂတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ဖျာပုံစံပြကျေးရွာ၊ အဘ ဦးသီဝီထံ၊ အမိ ဒေါ်ဌေးတို့က မွေးဖွားတယ်။ ဂုဏ်သမီးအရွယ်မှာ ဖျာပုံကျောင်းဆရာကြီး ဒေါ်သီဝီထံမှာ ဥပဋ္ဌာယ်ပြု သာသနာဘောင်သို့ ဝင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒေါ်သုနဲ့ အတူတူပါပဲ။ ငယ်၊ လတ်၊ ကြီးမှ ဓမ္မာစရိယတန်းအထိ ဆရာတူ တပည့်များ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ရွာတည်ထောင် တစ်ကျောင်းတည်းထွက်၊ ပညာသင်ဖော် ညီအစ်မတွေ

“ဆရာလေးတို့ တစ်နေ့တာ အချိန်လေးလေး ထားမှာပေါ့”

“ရှိပါတယ်။ နံနက် ၅နာရီ အိပ်ရာထ၊ ၁၂နာရီ

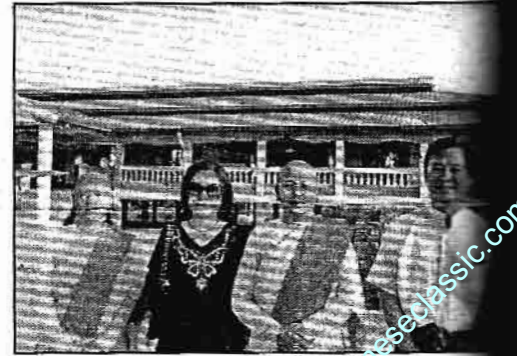

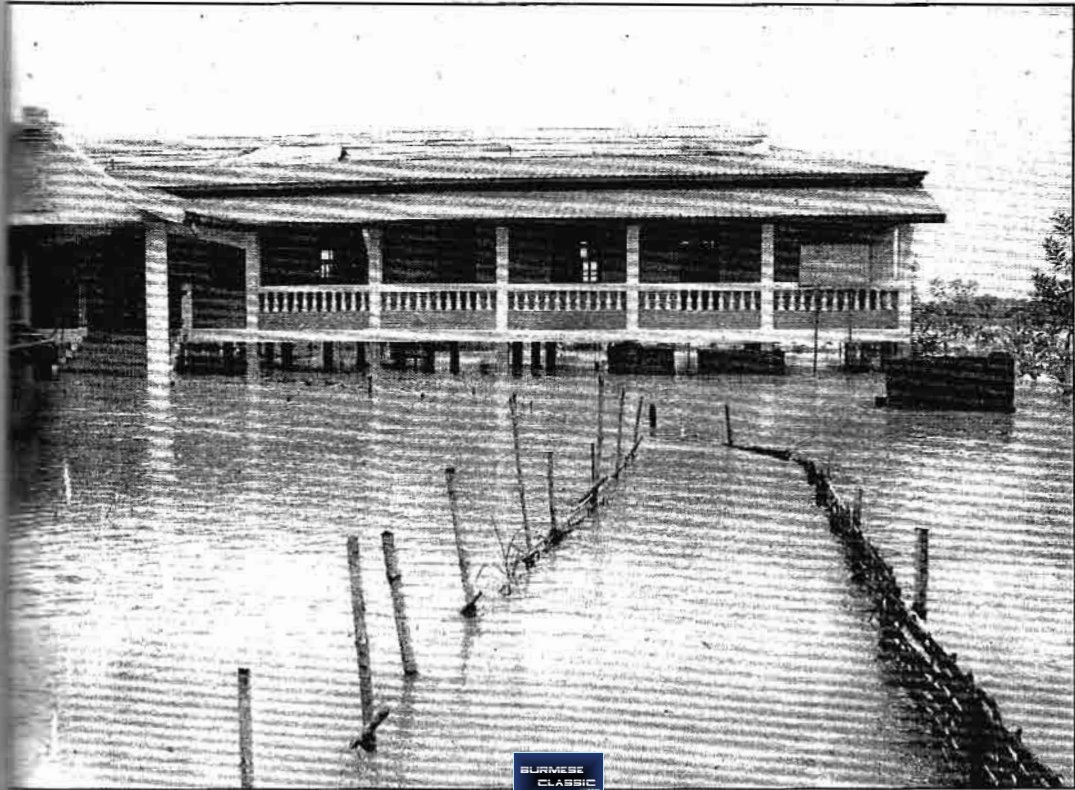
၁၀မိနစ် တရားထိုင်၊ အရက်ဆွမ်းစား၊ စာကျက်၊ နံနက် ၉နာရီ ရေချိုး၊ ၁၀နာရီခွဲမှာ ဆွမ်းစား၊ ကျောင်းတက်ခိုက် ၁၁နာရီ၊ စာသင်ခန်းဝင်ချိန် နေ့လယ် ၂နာရီခွဲအထိ နေထိုင် ခေတ္တဖြတ်၊ ညနေ ၃နာရီ ကျောင်းတက်၊ ၅နာရီ ကျောင်း ဖြတ်၊ ၆နာရီ ဘုရားရှိခိုး၊ တရားထိုင်၊ မေတ္တာပို့ ညနေ ၈နာရီ၊ ၁၀နာရီ အိပ်ချိန်ပါပဲ”

“ဆရာလေး... ဟိုမှာ အာဟာရဒါန လှူဖွယ်တွေ လာလှူကြတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဦးဇော်ထွန်း၊ ဘယ်သူတွေလဲ၊ ခေါ်ခေါ်”

“ဟို... ကျွန်တော်တို့ရပ်ကွက်က ဦးသိန်းဖေ ဒေါ်နွယ်နွယ်ခိုင်တို့ မိသားစုပါ”

BURMESE CLASSIC

“ကဲ - ခဏလေး။ လှူမယ် အလှူရှင်တွေနဲ့ လက်ခံ
ဇနီးမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာလေး။ မုတ်တမ်းတင်ဓာတ်ပုံရိုက်ထား
မယ်”

ဦးသိန်းဇော်တို့ မိသားစုမှ ဆွမ်းလောင်း၊ ဆွမ်းချက်ရန်
အတွက် ကြက်သွန်၊ ဆီ၊ ပဲ၊ ဘဲဥ၊ အချိုမှုန့်၊ ကြာဆံ၊
အလှူတို့ကို ဆွဲခြင်းနှင့် အပြည့်ထည့်ပြီး ဆရာလေး နှစ်ဦး
ဆီသို့ သဟတ္ထိကဒါန လှူဒါန်းကြပြီး ရေစက်ချက် အမျှဝေ
အပြုပါသည်။

ထိုနောက် ဦးဇော်ထွန်းက ဒီကျောင်းမှာ ဘာသာခြား
လူမျိုးခြားတွေလည်း ရှိကြောင်း ပြောလာ၏။ ဆရာမတစ်ဦး
ထိုကလေးများကို ခေါ်လာကာ စာရေးသူရှေ့ ရပ်နေကြ
ကလေးများက လက်အုပ်ကလေးများ ကိုယ်စီချီလို
မိလွန်းက ပီတိသောမနဿ ဖြစ်မိ၏။

“ခရစ်ယာန်က နှစ်ယောက်၊ အစ္စလာမ်က သုံးယောက်
သုတို့က ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်ပြီး မိဘအချို့လည်း ဗုဒ္ဓ
ဘာသာဝင်တွေအဖြစ် ခံယူကြပါပြီ ဆရာ”

“သားနာမည်က...”

“နော်တောဒူတူး၊ ဒုတိယတန်းပါ”

“သားနာမည်ကရော...”

“စောဂျနေ၊ အဖ နော်ဖိုးလေလပါ”

“သမီးလေးနာမည်ကရော”

“စုစုပါရှင်။ ဦးကျော်ဝင်း-ဒေါ်သိတာပါ။ သမီးက
သူငယ်တန်း”

“သားနာမည် ပြောပါဦး”

“မောင်စိုးမှ သူငယ်တန်းပါ။ မိဘနာမည် မမှတ်မိပါ”

“သမီးလေးနာမည်က...”

“သက်ရီလေးပါ။ အသက်က ၅နှစ်ပါ။ မိဘတွေက
ဦးစိုးတင့်-ဒေါ်မြင့်ကြည်ပါ”

ကလေးတွေက သူတို့ မှတ်မိသမျှ ပြောပြကြ၏။
ဆရာမက ဘုရားရှိခိုး ဆိုပြုခိုင်းတော့ အားလုံးက နမော
တဿ ဘဂဝတောကို ဆိုပြကြ၏။ အားလုံး ပီပီသသဆိုပြ
တော့ ဗုဒ္ဓ၏ အဆုံးအမကို ခံဖူးတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ
နောင်တစ်ချိန် သူတော်ကောင်းတို့ ခိုးနားရာ မြတ်နိဗ္ဗာန်သို့
ဆိုက်ရောက်နိုင်ပါစေဟု ဆန္ဒပြုမိပါ၏။

“ဦးဇော်ရေ... ဒီလိုဆို အကျိုးတော်ဆောင်အဖွဲ့
ရှင်းပြပါဦး”

www.burmeseclassic.com

“ဒီမှာပါ။ ကျွန်တော်တို့ ဖွဲ့စည်းထားတာ။ စာရင်းအရ ဆိုရင်...”

- (၁) နာယကအဖွဲ့ ဆရာကြီး - ဒေါ်စန္ဒာသီရိ (ဂန္ထဝါစက ပဏ္ဍိတ၊ သာသနာဓဇ ဓမ္မာစရိယ)။
- (၂) နာယကအဖွဲ့ ဆရာကြီး - ဒေါ်တက္ကည ထီ (သာသနာဓဇ ဓမ္မာစရိယ)။
- (၃) နာယကအဖွဲ့ ဆရာကြီး - ဒေါ်သုဓမ္မစာရီ။
- (၄) နာယကအဖွဲ့ - ဒေါ်ခင်မြဆက်။
- (၅) နာယကအဖွဲ့ - ဦးမြင့်အောင်။

အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ကတော့ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးကျော်ကြီး၊ ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ ဦးခင်မောင်ဦး၊ အတွင်းရေးမှူး၊ ဦးဇော်ထွန်း၊ ဒု အတွင်းရေးမှူး၊ ဦးတင်ဝင်း၊ ဘဏ္ဍာရေးမှူး၊ ဦးအောင်ကျော်မင်း၊ ဒု-ဘဏ္ဍာရေးမှူး၊ ဦးမြတ်သူတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

စာရင်းစစ်အဖွဲ့ကတော့ ဦးကျော်လင်း၊ ဦးနီတွတ်၊ ဦးခိုင်စိုးလင်း၊ ဦးစိုးလွင်တို့ဖြစ်ပြီး အဖွဲ့ဝင်များကတော့ ဦးအောင်လွင်၊ ဦးတင်ထူးအောင်၊ ဦးထွန်းမောင်၊ ဦးအောင်ဇော်လင်း၊ ဦးမြင့်သန်း၊ ဦးပြည့်ဖြိုး၊ ဦးမျိုးသိန်း၊ ဦးစိုးတင်၊ ဦးထွန်းအောင်၊ ဦးအေးလွင်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

“ဒါဆို ရှေးလုပ်ငန်းစဉ် ချမှတ်ထားပါသလား။”

“ရှေးလုပ်ငန်းစဉ်ကတော့ ရေတွင်းနဲ့ ရေစက်၊ နောက်ပြီး လျှပ်စစ်မီး၊ ခြံစည်းရိုး၊ မုခ်ဦးနဲ့ လမ်း၊ ဆွမ်းစားကျောင်း၊ နွေရာသီမှာ ၅တန်းကနေ ၁၀တန်းအထိ ပညာဒါနဖွင့်လှစ်ဖို့၊ အဆောက်အအုံတိုးချဲ့ဖို့တွေ ရှိပါတယ်။ အဲဒီအတွက် အလှူရှင်များကိုလည်း ဖိတ်ခေါ်နေပါတယ်။ စေတနာတစ်နိုင်၊ သဒ္ဓါတစ်နိုင် ပါဝင်လှူဒါန်းကြပါလို့ တိုက်တွန်းပါရစေခင်ဗျာ”

လူလောက၊ လူ့ဘဝကြီးမှာ လောကဝံတရား၏ ခိုင်ပုတ်မှုကြောင့် မိမိနားဖမ်းနား ခေါ်စရာမရှိတဲ့ မိဘနုတ္တိ အားအားကိုးစရာမဲ့ ဘဝထဲက မိဘမေတ္တာငတ်နေရာတဲ့ ကလေးများဘဝက ရင်နာစရာ၊ သနားစရာကောင်းပါသည်။ အဲဒီလိုမျိုး အေးမြတဲ့ မိဘအရိပ်အစား ယခု သီလရှင်ဆရာကြီး ဒေါ်သုဓမ္မစာရီနှင့် ဒေါ်တက္ကထေရီတို့ရဲ့ မေတ္တာရိပ်ကို ခံနေကြတဲ့ သီလရှင်ကလေးများအတွက် သူတို့ရဲ့ ဘဝ၊ သူတို့ရဲ့ အလုပ်နားများ ပွင့်ဝေနိုင်ဖို့ စားဝတ်နေရေးအတွက် အထောက်အကူပစ္စည်းများ စုဆောင်းပေးကြားရေး အထောက်အကူပစ္စည်းများ စုဆောင်းပေးကြားရေးများ လိုအပ်လျက် ရှိနေပါသည်။ ထို့ပြင် မိဘဆင်းရဲချို့တဲ့၊ ကျောင်းမတက်နိုင်တဲ့ ကလေးများလည်း နေပြန်ပါ၏။ ဒီနောက်မှာ သာသနာတော်အတွက် ဆောင်ရွက်နေကြမည့် ကိုရင်ငယ်လေးများလည်း ရှိနေပါ၏။ ဒါကြောင့် သူတို့လေးတွေရဲ့ စား၊ ဝတ်၊ နေ၊ ပညာသင်ကြားနိုင်ဖို့ စေတနာရှင်၊ ပါရမီရှင်တို့မှ တတ်စွမ်းသမျှ ထောက်ပံ့လှူဒါန်းကြပါရန် စေတနာထား တင်ပြလိုက်တော့သည်။

အနာဂတ်ပန်းများ ပွင့်လန်းရာမှ လူကောင်း၊ လူ့ကလေးများ ထွန်းကား ပွားများတော့မည့် ကျောင်းတော်ကြီး ထာဝရ ထည်တံ့ခိုင်မြဲနိုင်ပါစေဟု... ■

မင်းတိုင်ပင်(မြစ်ချောင်း)

မဟာဝိဇယစေတီတော်တည်ထားကိုးကွယ်မှု
နက္ခတ်သိပ္ပံဇာတာခွင်သမိုင်းမှတ်တမ်းများ
ဦးဇေယျာကို (နက္ခတ်သိပ္ပံ)

အပိုင်း (၁)

မဟာဝိဇယစေတီတော်ကြီးသည် မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီလက်ထက် မကုန်ဆုံးမီ ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ တည်ထားခဲ့သော သမိုင်းဝင်စေတီတော်တစ်ဆူဖြစ်ပေသည်။ မြန်မာသမိုင်းကြောင်းတစ်လျှောက်၌ သာသနာတော်အား နှိုးမြှောက်သည့် မင်းဧကရာဇ်များသည် သာသနာတော်တည်တံ့သန့်ရှင်း ပြန့်ပွားရေးနှင့် ရဟန်းသံဃာတို့ မကွဲမပြား ညီညွတ်ရေးကို ဆောင်ရွက်လေ့ ရှိကြပါသည်။ မြန်မာသမိုင်း၌ ပုဂံပြည့်ရှင်မင်းမြတ် အနော်ရထာသည် အရှင်အရဟံ၏ ဩဇာကို ခံယူ၍ အာဏာစက်၊ ဓမ္မစက်များ အသုံးပြု၍ ပုဂံရွှေပြည်၏ သံဃာညီညွတ်ရေး၊ ထေရဝါဒသာသနာတွင် အတူတကွ သက်ဝင်ယုံကြည်မှုရှိရေးအတွက် စွမ်းစွမ်းတစ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သူဖြစ်ပေသည်။ ဟံသာဝတီဘုရင် ဓမ္မစေတီမင်း ဆည်း ရာမညတိုင်း၊ ပုဂံနှင့် သီဟိုဠ်တို့အား အခြေခံ၍ ကွဲပြားနေသော သံဃာများကို ကလျာဏီ သာသနာတော် တည်ထောင်၍ သာသနာညီညွတ်မှုအား ရယူနိုင်ခဲ့ပေသည်။

အလားတူစွာ၊ ပုဂံမင်း ဥဇနာအနေဖြင့်လည်း စံကား ခုနစ်ကျောင်းကို တည်၍ အရှင်အရဟံ၏ အနွယ်တော် အနော်ရထာသားများနှင့် အရှင်ဆပဒ အနွယ်တော် ရဟန်းများအား အတူတကွ တစ်ကျောင်းတည်း သီတင်းသုံးစေခြင်းဖြင့် နက္ခတ်နေသော သံဃာများအား ညီညွတ်မှုရရှိ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးရရှိပြီး ခုနစ်နှစ် ၁၉၄၉တွင် သာသနာတော်များအရေးနှင့် စပ်လျဉ်းသည့်ကိစ္စများ စီရင်ဆုံးဖြတ်နိုင်ရန် ဝိနိစ္ဆယဌာန ဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပါသည်။ ၁၉၅၄တွင် ဥပဒေကို ပြင်ဆင်ခဲ့ပြီး တော်လှန်ရေးကောင်စီအစိုးရလက်ထက်၌ အဆိုပါ ဥပဒေအား အပြီးရုပ်သိမ်းခဲ့ပါသည်။ ယင်းနောက် သာသနာတော်လုံးဆိုင်ရာ သံဃာဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံအား မူကြမ်းအဆင့်မှ အတည်ပြု သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းနိုင်သောအဆင့်ထိ ရောက်ရှိ မှ ၁၉၈၀အထိ ၁၅နှစ်နီးပါး ရေးဆွဲခဲ့ကြရပါသည်။ အဆိုပါ အကျိုးဆက်ကြောင့် ၁၉၈၀၊ မေလ ၂၄ရက်နေ့တွင် အကြိမ် ရိုက်ပေါင်းစုံ သံဃာအစည်းအဝေးကြီးအား စတင်ကျင်းပနိုင်ခဲ့ပြီး ၁၉၈၀၊ မေလ ၂၇ရက်၊ ညနေ ၄နာရီ အထိ အောင်မြင်စွာ ကျင်းပပြီးစီးခဲ့ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ မဟာဝိဇယစေတီတော်ကြီးသည် မြန်မာနိုင်ငံ၌ ပထမဆုံးအကြိမ်

ဝိုင်းပေါင်းစုံမှ သံယာတော်များ ညီညွတ်မှုရရှိစေသော အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ထူးထူးခြားခြား ပေါ်ထွန်းလာခဲ့သော စေတီတော်အကြီးအမြစ် မှတ်တမ်းပြုရပေလိမ့်မည်။

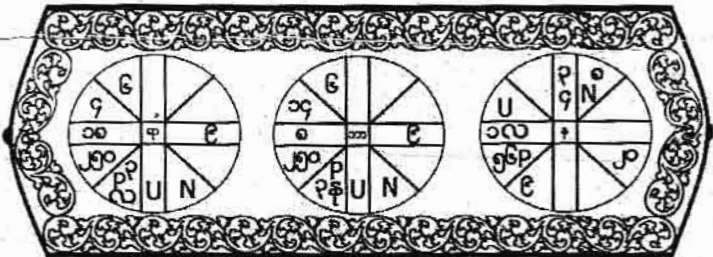
စာရေးသူအနေဖြင့် နက္ခတ်သိပ္ပံပညာရပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများ ရေးသားရာတွင် လက်ရှိ ကမ္ဘာနှင့် မြန်မာ့စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသည့် နိုင်ငံရေးနက္ခတ်သိပ္ပံပညာရပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများအား အများဆုံး ရေးသားလေ့ရှိပါသည်။ မိမိကိုယ်တိုင် တိုင်းပြည်တာဝန်ထမ်းဆောင်ရာ၌ နိုင်ငံရေးသိပ္ပံဘာသာရပ်အား မဖြစ်မနေ လေ့လာလိုက်စားခဲ့ရသော ခေတ်ကာလနှင့် တွေ့ကြုံလာခဲ့ရသဖြင့် နိုင်ငံရေးကို ဂြိုဟ်နက္ခတ်တို့ဖြင့် ယှဉ်တွဲပုံဖော် သုံးသပ်ခန့်မှန်းရသူတစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့ရပေသည်။ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာ ထွန်းကားပြန့်ပွားသော အဓိမြန်မာနိုင်ငံတော်၌ ဘာသာ၊ သာသနာအရေးကိစ္စများတွင်လည်း နိုင်ငံတော်အဆင့် နက္ခတ်သိပ္ပံပညာရှင်(မင်းအတိုင်ပင်ခံ ပညာရှိ ပုရောဟိတ်)တို့သည် ဘုရားတည်ကျောင်းဆောက်၊ ဗုဒ္ဓသာသနာ မင်္ဂလာအခမ်းနားများအတွက် ရက်ကောင်းရက်မြတ်၊ နက္ခတ်အချိန်အခါကောင်းများအား ရှေးထုံးတမ်းအစဉ်အလာ သမိုင်းအဖြစ်အပျက်တို့နှင့် နှိုင်းယှဉ်ချိန်ထိုး တွက်ချက် အကြံပြုပေးမှုသည် ရှေးမင်းဧကရာဇ်များ လက်ထက်မှ ယနေ့ထိတိုင် ရှင်သန်လျက်ရှိနေပြီး နောင်တွင်လည်း ဆက်လက်ရှိနေပေဦးမည်။ အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာတိုးတက်ပြန့်ပွားမှုနှင့် တည်တံ့ခိုင်မြဲမှုအား ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်လိုသော မျိုးဆက်သစ် နက္ခတ်သိပ္ပံပညာရှင်များ အကိုးအကားပြုနိုင်စေရန် “မဟာဝိဇယစေတီတော် တည်ထားကိုးကွယ်မှု နက္ခတ်သိပ္ပံဇာတာခွင် သမိုင်းမှတ်တမ်းများ” အား ရေးသားဖော်ပြအပ်ပါသည်။

မဟာဝိဇယစေတီတော်၏ ဘွဲ့တော်အား သတ်မှတ်ပေးခဲ့သည့် မင်းကွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး

နိုင်ငံတော်သမ္မတတာဝန် ထမ်းရွက်စဉ် နောက်ဆုံးကာလများ၌ မဟာဝိဇယဘုရားကြီး တည်ဆောက်မှုမြေနေရာအား ကိုယ်တိုင်သွားရောက် လမ်းညွှန်အတည်ပြု သတ်မှတ်ပေးခဲ့သည့် နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးနေဝင်း

မဟာဝိဇယစေတီတော်၏ မြင့်မြတ်သော မြေနေရာဌာနသို့ နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးနေဝင်း ရောက်ရှိ၍ နေရာရွေးချယ်လမ်းညွှန် အတည်ပြု သတ်မှတ်ခဲ့သော မင်္ဂလာအချိန်အခါဇာတာခွင်

နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးနေဝင်းသည် သက္ကရာဇ် ၁၃၄၂ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၅ရက်၊ ခရစ်နှစ် ၁၉၀၀ပြည့်နှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၇ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့၊ နံနက် ၁၁နာရီ ၃၀မိနစ် မင်္ဂလာအချိန်တွင် မြင့်မြတ်သောဓမ္မ ရာက္ခိတကုန်းတော်ပေါ်သို့ ဆောက်ရှိ၍ စေတီတည်ထားမည့် မြေအခြေအနေကို လေ့လာကြည့်ရှုပြီး ပရိကမ္မမင်္ဂလာအခမ်းအနား (ပန္နက်စိုက်ထူမှု မင်္ဂလာ)အတွက် နေကောင်း၊ ရက်မြတ်၊ အချိန်အခါကောင်းများအား ရွေးချယ်ခဲ့ကြပါသည်။ စေတီတော်တည်ဆောက်မှု နှင့် ပတ်သက်၍ အစောပိုင်းကာလများ၌ အခြားသော မြေနေရာများအား ရွေးချယ်ခဲ့ကြသော်လည်း သာသနာတော် သန်ရှင်းတည်တံ့ ပြန့်ပွားရေးနှင့် ညီညွတ်မှုအထိမ်းအမှတ်အဖြစ် တည်ဆောက်မည့်အတွက် ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၏ အချင်းအရာ တစ်ရပ်ဖြစ်တော်မူသော သိက္ခာရကုန်းမြေနှင့် မကင်းစေလိုသဖြင့် အဆိုပါနေရာအား ရွေးချယ်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ရွေးချယ်မှု၏ ကောင်းကျိုးတရားများကိုလည်း အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးတည်ထားစဉ် သိကြားမင်း ဖန်ဆင်းသော တောင်သွေးဆေးကန်၏ အထက်တွင် တည်ရှိခြင်း၊ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးအား အာရုံပြုရန် သင့်တင်းလျောက်ပတ်သော နေရာဖြစ်ခြင်း၊ ဟံသာဝတီပြည်ရှင် ဥဿာနိုင်ငံ၏ ဘုရင်၊ မြန်မာ့သမိုင်း၌ တစ်ပါးတည်းသာ နှစ်ဆယ့် ဘုရင်မကြီး ရှင်စောပု၏ သီလဆောက်တည်ရာ ဘူမိအောင်မြေဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

“မဟာဝိဇယ”၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်အား “ကြီးမြတ်သော အောင်မြင်ခြင်း”အဖြစ် သတ်မှတ်နိုင်ပေသည်။ မင်္ဂလာအခါ အတာတွင် ဦးဆောင်သူ နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးနေဝင်း၏ မွေးနံ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် ရန်ကုန်မြို့ပေါ်တည်တည့်တွင် တည်ရှိ ဖြတ်သန်းနေချိန်ဖြစ်ပြီး ဘာသာရေးကိစ္စများအား အထောက်အပံ့ဖြစ်စေမည့် သောကြာဂြိုဟ်ရပ်တည်မှု အထူးကောင်းမွန်၍ သောက္ခရာအရေးကိစ္စများနှင့် စပ်လျဉ်းသော ကြာသပတေး၊ စနေဂြိုဟ်များ သံသရာမှ လွတ်မြောက်ခြင်းနေရာတွင် တည်ရှိနေသည်။ မြေနေရာရွေးချယ်မှု၊ အတည်ပြုမှတ် အကြောင်းကဏ္ဍအား ကိုယ်စားပြုသော ကြာသပတေးဂြိုဟ် မြတ်သော နဝင်းစီးနင်းနေမှုကြောင့် သင့်လျော် ကောင်းမြတ်သည့် မင်္ဂလာအခါ ဇာတာခွင်ဖြစ်ပေသည်။ ပြုသထားရှိရန် နှစ်မြတ်ခဲ့ကြပါသည်။

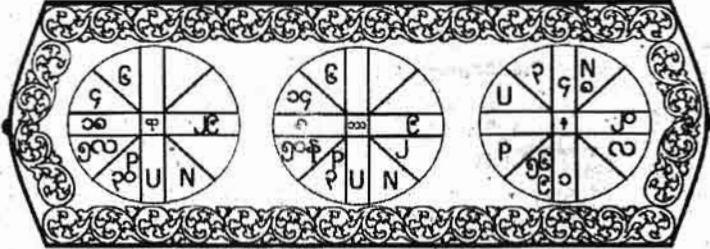
မဟာဝိဇယစေတီတော်ကြီးအတွက် ဆင်းတုရုပ်ပွားတော်နှင့် လှူဒါန်းမြေ ဓာတ်ကြတ်တော်ကို လှူဒါန်းသည့် နီပေါဘုရင်မိသားစု

မဟာဝိဇယစေတီတော်မြတ်ကြီး တည်ထားကိုးကွယ်မှု မင်္ဂလာအခမ်းအနားများအား အဆင့်(၉)ဆင့် ခွဲခြား၍ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် အောင်မြင်ရန် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက် ခဲ့ကြပါသည်။ မဟာဝိဇယစေတီတော်ကြီး တည်ဆောက်ရာ တွင် ပထမဆုံး မြေသန်စင်မှုမင်္ဂလာ အခမ်းအနားအား ၁၃၄၂ခု၊ ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်၊ ၁၉၀၀ပြည့်နှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၇ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၉နာရီ ၇မိနစ်တွင် စီရင်ကျင်းပ ခဲ့ပါသည်။ အဆိုပါ အခမ်းအနား၌ “ဤနေရာသည် ဘုရား သာသနာတော်ကြီး အစွန့်ရည်စွာ တည်တံ့ရေး၊ သာသနာ တော်ကြီး သန်ရှင်းရေး၊ ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ သံဃာတော်များ ညီညွတ်ရေးအထိမ်းအမှတ်အဖြစ် မဟာဝိဇယစေတီတော် ကြီး တည်ထားမည့်အကြောင်းအား သိကြားမင်း အမှူး ပြုသော သမ္မာဒေဝနတ်ကောင်း နတ်မြတ်များနှင့် ဗြဟ္မာ မင်း၊ သာသနာတော်စောင့် နတ်အပေါင်းနှင့်တကွ အနီး ဝန်းကျင်ရှိ ရာက္ခိစိုး၊ ဘုမ္မစိုးနတ်မင်းကြီးအပေါင်းတို့အား ပင့် ဖိတ်၍ အသိပေး တိုင်တည်သမှု ပြုကြပါသည်။

ယင်းနောက် မင်္ဂလာအခမ်းအနားသို့ တက်ရောက် လာကြသော ဆရာတော်သံဃာတော်များမှ ပရိတ်တရား တော်များ နာကြား၍ သိမ်နတ် ကမ္မဝါများ ရွတ်ဖတ်ကြပါ သည်။

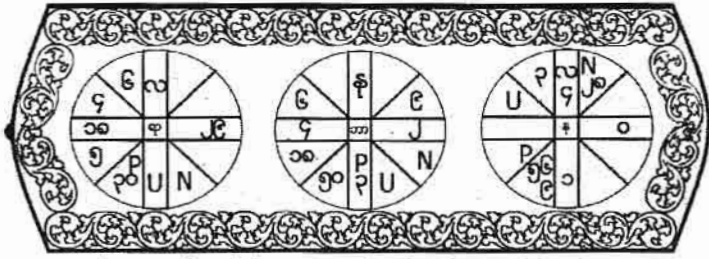
မင်္ဂလာအချိန်အခါသို့ ရောက်ရှိသောအခါ သာသနာ့အောင်လံတော်အား ဓမ္မရက္ခိတ ကုန်းမြေရှိ အလံတိုင်ထိပ်သို့ လွှင့်ထူ၍ ကြေးစည်၊ ခရသင်း၊ ခေါင်းလောင်း၊ စည်တော်တို့ကို ကြီးကြိမ် တီးမှုတ် ပူဇော်ဂုဏ်ပြုကြပါသည်။ ယင်းနောက် အရပ်(၁၀)မျက်နှာမှ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များအား သက်သတ်လွတ် သစ်သီးဝလံများဖြင့် ဗလိနတ်စာ ကျွေးမွေး ပူဇော်ပသခြင်းများ ဆောင်ရွက်ကြသည်။ ဥပသကာအဖွဲ့မှ စေတီတော်၏ ဝတ္ထုကမြေနေရာတွင် ပရိတ်ရေ၊ ပရိတ်သံ ပက်ဖျန်းခြင်း၊ ပရိတ်ချည်တန်းခြင်း၊ ပရိတ်ပန်းစိုက်ခြင်းများ ဆောင်ရွက်၍ မြေသန့်မင်္ဂလာအခမ်းအနားအား ရုပ်သိမ်းခဲ့ပါ သည်။ မြေသန့်မင်္ဂလာအခါတော် ဇာတာတွင် တေဇာမီး ရာသီလက်ဖြစ်သည့် သိဟ်လက်အချိန်အခါတွင် လုပ်ငန်းအောင်မြင်မှု နှင့် အမိန့်ဩဇာအာဏာပြန်တမ်း တည်တံ့ခိုင်မြဲစေမှုကို အထောက်အပံ့ဖြစ်စေမည့် သောကြာဂြိုဟ်အား အမြင့်မားဆုံး မွန်းတည့် မိုးကောင်းကင်၌ နေရာချ ပုံဖော်ထားပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့အပေါ်မှ သောကြာဂြိုဟ် ဖြတ်သန်းနေချိန်ဖြစ်သည့် အတွက် မဟာဝိဇယစေတီတော်ကြီး၏ မြေသန့်မင်္ဂလာတွင် နတ်ဒေဝါနှင့် မြင်အပ်၊ မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းအား တိုင်ကြားသက်သေ သစ္စာပြုပြီး နိုင်ငံတော်အမိန့်ပြန်တမ်း ချမှတ်ရသည့်အကြောင်းကဏ္ဍအတွက် များစွာ သက်ရောက် မှု ရှိစေပါသည်။

မဟာဝိဇယစေတီတော်၏ မြေသန့်မင်္ဂလာအချိန်အခါ ဇာတာခွင်

“စန်းကောင်းလျှင် ပြည်ကျော်” ဟူသည့် စကားအတိုင်း တနင်္လာဂြိုဟ် ဝဂ္ဂတ္ထမမြတ်သော နဝင်းစီးနင်းမှု ရှိစေရန် အခါပေးပညာရှိ ပရောဟိတ်မှ ပုံဖော် တွက်ချက်ပေးထားပါသည်။ တနင်္လာသားဖြစ်သော ရန်ကုန်တိုင်း ပြည်သူ့ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး ကျော်မြင့်မှ အခမ်းအနားကို အောင်မြင် အထမြောက်ရန် ဦးဆောင်ခဲ့ကြောင်း မှတ်တမ်းများအား တွေ့ရှိရပါသည်။

မဟာဝိဇယစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ပန္နက်တင် မဟာမင်္ဂလာအခမ်းအနားအား ၁၃၄၂ ခု၊ ဒုတိယဝါဆိုလပြည့် ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၇ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ ည ၁၁နာရီတိတိတွင် စီရင်ကျင်းပခဲ့ပါသည်။ အဆိုပါ အခမ်းအနား မကျင်းပမီ စေတီတော်ဖြစ်မြောက်ရေးဗဟိုအဖွဲ့မှ စေတီတော်၏ ဖိနပ်တော်နေရာ၊ သတ္တဌာနတိုက်နေရာ၊ ဌာပနာတိုက် နေရာတို့အား ကြိုတင်တိုင်းတာ သတ်မှတ်ခြင်း၊ ရာဇမတ်ကာရံခြင်း၊ သဲဖြူခင်းခြင်း၊ ငှက်ပျောပင်း၊ ကြံပင်း၊ အုန်းညှစ် ကြက်လျှာ၊ တံခွန်အလံ၊ ကုက္ကာ၊ မုလေးပွားတို့ဖြင့် ခမ်းနားစွာ ခင်းကျင်းပြင်ဆင်ကြပါသည်။ မင်္ဂလာအချိန်ကျရောက်သော အခါ မြန်မာ့ရိုးရာဗိသုကာ ရေးထုံးအစဉ်အလာအတိုင်း ပန္နက်သဲနှင့် လက်ရိုက်များအား သမီးကညာပျိုအဖွဲ့မှ နန်း ဂဠုန်၊ ဗြဟ္မာ၊ သိကြား၊ သမ္မာဒေဝ၊ လောကပါလနတ်စည်ပုဂ္ဂိုလ်များထံ အဆင့်ဆင့် ပေးအပ်ပြီးသည့်နောက် နိုင်ငံတော် သံဃာ့မဟာနာယကအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ ပဲခူးမြို့မှ စာသင်တိုက် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘန္တန္တကုဗ္ဗစာရ ဆရာတော်ဘုရားမှ နေ့သင် နံသင်ပုဂ္ဂိုလ် ဉဦးထံ ပေးအပ်နှီးမြှင့်ပါသည်။ ယင်းနောက် မင်္ဂလာအခါတော် ည ၁၁နာရီတိတိ၌ ဆရာတော်မှ “ပန္နက် အချက်ပေး စကားမြွက်ကြားသည်အခါ အလယ်ဗဟိုနှင့် အရပ်ရစ်မျက်နှာရှိ နေသင့်နံသင် ပုဂ္ဂိုလ် ဉဦးမှ ပန္နက်များ တစ်ပြိုင်နက် စိုက်ထူ ရိုက်နှက်ကြပါသည်။ ယင်းနောက် သမ္မတီတွင်းဝန်မင်္ဂလာကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ကြပြီး

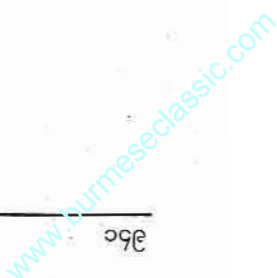
မဟာဝိဇယစေတီတော်၏ မဟာပန္နက်တင် မင်္ဂလာအချိန်အခါဇာတာခွင်

ရောက်လာကြသော ဧည့်ပရိတ်သတ်များမှ ပန္နက်တင်ထားသော မြေနေရာတွင် ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်အဖြစ် တူးဆွ နှင်းလင်းကြပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် မဟာပရိတ်တော်အဖွဲ့မှ ပထဝီဇယ မန္တန်ရွတ်ဆိုပြီး မင်္ဂလာစည်တော်၊ ခရသင်း၊ ခြားစည်၊ ထိုးစည်၊ ခေါင်းလောင်းများ ကိုးချက်စီ တီးမှုတ်ပူဇော်၍ ပန္နက်တော်တင် မင်္ဂလာအခမ်းအနားအား အောင်မြင်စွာ ရှေ့သိမ်းခဲ့ပါသည်။ မင်္ဂလာအခါဇာတာတွင် မိဿင်အား ကောင်းမွန်ရန် ဝဂ္ဂုတ္တမ နဝင်းရယူထားပြီး မွန်းတည့်ကောင်းကင်၌ ခြေပန္နက်တင်မှု၌ ကောင်းကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမည့် တနင်္လာဂြိုဟ် လပြည့်လဝန်းအား နေရာချထားပါသည်။ အင်္ဂါနှင့် ကြာသပတေးဂြိုဟ် ရပ်တည်မှုများ အားနည်းနေသည့်အတွက် မဟာဝိဇယစေတီတော်ကြီးသည် ဘုရားဖူး ဓမ္မမိတ်ဆွေတို့ ၏ လာရောက်ကြည့်ည့် ဖူးမြော်လည်ပတ်မှု နည်းပါး၍ တည်ငြိမ်တိတ်ဆိတ် အေးချမ်းသော ပရဝဏ်ဇရိယာတစ်ခုအဖြစ် ရှင်သန်ရပ်တည်ခဲ့ရပေသည်။

နက္ခတ်သိပ္ပံပညာရပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဗဟုသုတပညာပေး ဆောင်းပါးများနှင့် ပတ်သက်၍
ဝေဖန်ဆွေးနွေးအကြံပြုလိုပါက...
ဦးဇေယျာကို (အမှုဆောင်အရာရှိချုပ်)
မြန်မာနိုင်ငံနက္ခတ်သိပ္ပံအဖွဲ့ ၀၉-၅၃၉၃၃၄၃၃

(ဦးဇေယျာကို ရေးသားသော “မဟာဝိဇယစေတီတော် တည်ထားကိုးကွယ်မှု နက္ခတ်သိပ္ပံဇာတာခွင် သမိုင်းမှတ်တမ်းများ” ဆောင်းပါးဒုတိယပိုင်းအား ၂၀၁၄၊ ဇန်နဝါရီလတွင် ဆက်လက်ထည့်သွင်း ဖော်ပြပေးပါမည်။
ဂန္တီရဆန်းကြယ် စာတည်းအဖွဲ့)

* * *

အိမ်ပြန်

Illustration by aungkyaw@0942105445

“စည်ပင် စီမံကိန်း”

၁၉၆၅-၆၆ ခုနှစ် တော်လှန်ရေး ကောင်စီ အုပ်ချုပ်နေချိန်ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတော်အတွင်းတွင် နေထိုင်ကြသော ပြည်သူ့လူထုများထဲမှ လယ်ခဲယာမဲ့ ပြည်သူများအား မြေလွတ်မြေရိုင်းများကို လယ်ယာမြေများ ဖော်ထုတ်ပေးပြီး ထိုလယ်ယာမြေသစ်များအနီးတွင် ရွာသစ်များ တည်ဆောက်ပေးပြီး လယ်ယာမြေများအား ခွဲဝေပေး၍ လယ်ပိုင်ယာပိုင်ဘဝရောက်ရှိအောင် စီမံကိန်းများ ချမှတ် ဆောင်ရွက်နေချိန်ဖြစ်လေသည်။

စည်ပင် စီမံကိန်းဆိုသည်မှာ ပဲခူးတိုင်းအတွင်း စစ်တောင်းမြစ်အနောက်ဘက်ကမ်းတွင် ရှိသော မြေလွတ် မြေရိုင်းဖြစ်နေသော ကိုင်းတောကြီးအား လယ်ယာမြေ ဖော်ထုတ်ပြီး စည်ပင်ရွာဟု ခေါ်သော ရွာသစ်တည်ဆောက်ပေးရန်အတွက် လယ်ယာမြေများ ဖော်ထုတ်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လယ်ယာမြေဖော်ထုတ်ရာ၌ ယခုခေတ်ကဲ့သို့ စက်ယန္တရားကြီးများမပေါ်ပေါက်သေးသဖြင့် စက်မှုလယ်ယာသုံး (ဇယ်တာ) လယ်ထွန်စက်များဖြင့် ဖော်ထုတ်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မြေလွတ်မြေရိုင်းဆိုသည် မြေရိုင်းများမှာ ၉ပေ-၁၀ပေခန့် မြင့်မားသော ကိုင်းတောကြီးများ ဖုံးလွှမ်းနေသည့် မြေပြင်များသာ ဖြစ်ပေသည်။

ထိုကိုင်းတောကြီးအား လယ်မြေအဖြစ် ဖော်ထုတ်ရသည်မှာ လွယ်ကူသော အလုပ်မဟုတ်ပါပေ။ အရှည် ၁၂တောင်၊ လုံးပတ် ၆တောင်ခန့်ရှိသော ကျွန်းတုံးအား ထိပ်နှစ်ဖက်တွင်

နဖားအပေါက်ဖောက်ပြီး ထိုနဖားပေါက်အတွင်း သံကြိုး(ငါးမူးလုံး)ကွင်းဆက်အား ထည့်၍ သံကြိုးပြတ်မထွက်စေရန် မူလီနှင့် သံပြားထူထူခံပြီး စွဲရပါသည်။ ထိပ်ဘက် နဖားပေါက်များတွင် သံကြိုးများ ချည်ပြီးပါက သံကြိုးအလယ်(သစ်တုံး၊ ကျွန်းတုံး)နှင့် ၁၀ တောင်ကွာနေရာမှ လယ်ထွန်စက်၏ အနောက်ဘက်ရှိ သံကွင်းတွင် ချိတ်၍ မူလီစွဲပြီးလျှင် ကိုင်းတောကြီးအား ကြမ်းတုံးတိုက်ရပါသည်။ (လယ်ကွက်ယာကွက်များထဲတွင် ထယ်က ခဲများအား နွားဖြင့် ကြမ်းတုံးတိုက်သည့်ပုံစံ ဖြစ်ပါသည်။)

ကိုင်းတောကြီးအတွင်း ထွန်စက်များဖြင့် နှစ်စပ် သုံးစပ် ကြမ်းတုံး ရိုက်ပြီးလျှင် ကိုင်းပင်များ ကြေမှုပြီး မြေပြင်တွင် ပြားပြားဝပ်လျက် ကောက်ရိုးများသဖွယ်ဖြစ်လျှင် ၁၀ရက်ခန့် နေပူလှန်းလိုက်လျှင် ခြောက်သွေ့သွားလေ၏။ ခြောက်သွေ့သွားသော ကိုင်းပင်များအား မီးရှို့လိုက်ပြီး မီးလောင်ပြီးသွားသော မြေပြင်မှာ ကိုင်းပင်ငုတ်တိုလေးများသာ ကျန်တော့သည်။ ထိုမြေပြင်အား ဇယ်တာ လယ်ထွန်စက်တွင် (သိပ္ပံ သုံးသွား) ထယ်သွား လင်ပန်းတပ်၍ ထယ်ထိုးရပါသည်။ သိပ္ပံ သုံးသွားထယ် နှစ်စပ်ထိုးပြီး ၁၆သွား ထယ်ဖြင့် နှစ်စပ်ထိုး ထိုးပြီးလျှင် နွားဖြင့် ထွန်သွားတပ်၍ ကိုင်းငုတ်များအား စုပြီး လူလုပ်အားဖြင့် စုပုံပြီး နေလှန်းအခြောက်ခံ၍ မီးရှို့လျက် ကိုင်းပင်မျိုးဖြုတ်ရလေသည်။ ဤကဲ့သို့ မြေရိုင်းမြေလွတ်များအား လယ်ယာမြေအဖြစ် ခက်ခဲစွာ ဖော်ထုတ်ရလေသည်။

ညောင်လေးပင်မြို့တွင် ရှိသော အမှတ် (၁၂) ထွန်စက်စခန်းမှ ဇယ်တာ

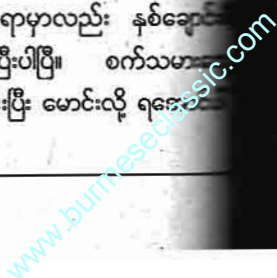
လယ်ထွန်စက်အုပ်စု နှစ်အုပ်စုသည် စည်ပင် စီမံကိန်းအတွက် စီမံကိန်းဖော်ထုတ်မည့် မြေနေရာနှင့် အနီးဆုံးရွာဖြစ်သော တွင်းချောင်းရွာတွင် စခန်းချ၍ လုပ်ငန်းခွင်ဝင်ရန်အတွက် ၎င်းရွာတွင် ရှိသော ရွာသူကြီး၏ အိမ်တွင် စခန်းချလျက် ရှိလေ၏။

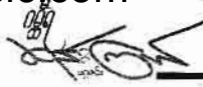
လယ်ထွန်စက် တစ်အုပ်စုလျှင် လယ်ထွန်စက် ၆စီးဖြစ်ပြီး အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ဆိုလျှင် ၃စီးဖြစ်သည်။ ယခု အုပ်စု နှစ်အုပ်စုဖြစ်သည့်အတွက် လယ်ထွန်စက် ၁၂စီးဖြစ်ပြီး အုပ်စုခေါင်းဆောင် နှစ်ယောက်နှင့် စက်ပြင်ဆရာ တစ်ယောက်၊ ဆီ(ဒီဇယ်ဆီ)ထိန်း တစ်ယောက် စုစုပေါင်း လူအင်အား ၁၀ ယောက်ဖြစ်လေသည်။ (အုပ်စုခေါင်းဆောင်မှာ စက်မောင်းထဲမှ လုပ်ထုတ်ကြီးသူများကို ခန့်ထားခြင်းဖြစ်သည်။)

ယနေ့ လုပ်ငန်းခွင် စမည်ဖြစ်သောကြောင့် အုပ်စုခေါင်းဆောင်နှင့် စီမံကိန်းတာဝန်ခံ ဦးဇော်ဝင်းက ကျေးရွာမှ တာဝန်ရှိ လူကြီးများကို တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးနေကြလေသည်။ စီမံကိန်းတာဝန်ခံ ဦးဇော်ဝင်းက...

“ဒီနေ့ လုပ်ငန်းစမှာဖြစ်လို့ စီမံကိန်းလုပ်မယ့် မြေနေရာ ကိုင်းတောကြီးကို မနေ့က ကျွန်တော်နဲ့ မြေရင်းက အဖွဲ့တွေ သတ်မှတ်ခဲ့ပြီး နေရာတွေမှာ ဝါးလုံးတိုင်ထိပ်၌ အမှတ်အသား အနီရောင်အလံတွေ ချည်၍ စိုက်ခိုင်းထားတာ စိုက်ပြီးကြပြီလေခင်ဗျာ”

“အမှတ်အသားအလံတိုင်တွေ စိုက်ထားပြီပါပြီ။ နောက်ပြီး ကိုင်းတောထဲမှာ ရှိတဲ့ တွင်းတွေ၊ သစ်ငုတ်တွေ နေရာမှာလည်း နှစ်ချောင်းစီ စိုက်ထားပြီးပါပြီ။ စက်သမားရှောင်ကွင်းပြီး မောင်းလို ရအောင်”

စီမံကိန်းတာဝန်ခံ ဦးဇော်ဝင်း၏ အခန်းအား ကွင်းချောင်းရွာ ရွာသူကြီး ဦးထွန်းပမှ ပြန်လည်ဖြေကြား ထိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ရွာသူကြီး၏ ဖြေကြားသံအဆုံး စီမံကိန်းတာဝန်ခံ ဦးဇော်ဝင်းက လယ်ထွန်စက်အုပ်စု ဆင်းဆောင် ကိုလှသိန်းနှင့် ကိုသိန်း ထိုင်တို့နှစ်ယောက်ဘက် လှည့်ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်လေ၏။

“စက်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်တွေက သတ်မှတ်ထားတဲ့ အမှတ်အသားအလံတွေကို ကြည့်ပြီး မောင်းလို့ ရပြီဆိုတာ လုပ်ငန်းစလို့ ရပြီဖြစ်လို့ ဒီနေ့ ဇာတ်ဘယ်နှစီး မောင်းမယ်လို့ စီစဉ်ထားလဲ”

စီမံကိန်းတာဝန်ခံ ပြောစကားကြောင့် အုပ်စုခေါင်းဆောင် ကိုလှသိန်း...
“ဒီနေ့က အစနေဆိုတော့ စက်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဦးဇော်ဝင်းနဲ့ စ.မောင်းဖို့ စီစဉ်ထားပါတယ်။ ကြမ်းတုံးကလည်း ရှစ်တုံးပဲ ရှိတော့ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် မောင်းမယ်။ ကျန်တဲ့ စက်တွေ အလံအလှယ်ချိန်းပြီး မောင်းကြဖို့ စီစဉ်ထားပါတယ်”

စက်အဖွဲ့အုပ်စုခေါင်းဆောင် ကိုလှသိန်း၏ စကားကြောင့် စီမံကိန်းတာဝန်ခံ ဦးဇော်ဝင်းက...
“ကိုင်း... ဒီလိုဆိုရင် အခုပဲ လုပ်ငန်းစကြစို့။ ရွာသူကြီးနဲ့ ရွာသားတွေလည်း လိုက်ခဲ့ကြပါဦး။ စက်အဖွဲ့အဖွဲ့ စ.ထွက်ကြပေတော့”

လယ်ထွန်စက် ရှစ်စီးပေါ်သို့ လှည့်နေသူများ တက်ရောက်ကြပြီး အဖွဲ့အစည်းတွင် လယ်ထွန်စက်မောင်းသမားများသည် မိမိတို့၏ စက်များအား စက်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် စီမံကိန်းမြေနေရာသို့ လယ်ထွန်စက်များကို မောင်းထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။

လုပ်ငန်းခွင်နေရာသို့ ရောက်လျှင် ကိုင်းတောကြီးအစပ်တွင် ရှိနေသော ကုက္ကိုပင်ကြီးအောက်တွင် ရွာသူကြီးနှင့် ရွာသားအချို့ စီမံကိန်းတာဝန်ခံတို့ ဆင်းနေခဲ့ကြလေသည်။ လယ်ထွန်စက် သမားများမှာ ထွန်စက်နောက်တွင် ကျွန်းတုံး၊ သစ်တုံး၊ ကြမ်းတုံးများ ဆွဲလျက် သတ်မှတ်နေရာများတွင် အမှတ်အသား အလံတိုင်များ စိုက်ထူထားသော သတ်မှတ်နေရာအတွင်းသို့ အုပ်စုခေါင်းဆောင် ကိုလှသိန်းမှ ဦးဆောင်၍ လယ်ထွန်စက်အား မောင်းဝင်သွားလေသည်။ အုပ်စုခေါင်းဆောင် စက်နောက်မှ ကျန်လယ်ထွန်စက် သုံးစီး ဆက်လက်မောင်းသွားကြပြီး အမှတ်စဉ်(၅) ထွန်စက်တွင် အုပ်စုခေါင်းဆောင် ကိုသိန်းလှိုင်ရဲ့ ထွန်စက်က ရေမှ မောင်းလာပြီး သူ့နောက်မှ ကျန်စက် သုံးစီးက ဆက်ပြီး မောင်းဝင်လာကြလေသည်။

လယ်ထွန်စက်များ ကြမ်းတုံးရိုက်ကြသည်မှာ ရှေ့က မောင်းသွားသည် ထွန်စက်၏ ကြမ်းတုံးရာထက်ထက်နေရာမှ နောက်ထွန်စက်က

မောင်းရသည်။ သို့မှသာ ကြမ်းတုံးရာ တစ်ခုနှင့် တစ်ခု အုပ်စုပြီး ကိုင်းပင်များ ကြေမှုပြီး ကွက်လပ်မရှိ မီးရှို့၍ ရပေမည်။

နံနက် ရှစ်နာရီအချိန်မှ စ၍ ကိုင်းတောကြီးအား ကြမ်းတုံးရိုက်ကြသည်မှာ နေ့လယ် ၁၂နာရီအချိန်ခန့်တွင် သတ်မှတ်အလံများ မှတ်သားထားသော ၁၅ကေခန့် အကျယ်အဝန်း ကိုင်းတောကြီးမှာ မြေပြင်တွင် ပြားပြားဝပ်၍ ကြေမှုပြီး ကောက်ရိုးများ သဖွယ်ဖြစ်နေပေပြီ။ လယ်ထွန်စက်များသည် စီမံကိန်းတာဝန်ခံနှင့် ရွာသူကြီး ရိုရာ ကုက္ကိုပင်ကြီးအောက်သို့ မောင်းလာကြပြီး လယ်ထွန်စက်နောက်တွင် ချိတ်ဆွဲထားသော ကြမ်းတုံးများအား ဖြုတ်ထားခဲ့ပြီး စီမံကိန်းတာဝန်ခံနှင့် ရွာသူကြီးအပါအဝင် ရွာသားများအား တင်၍ နံနက်စာ ထမင်းစားရန်အတွက် ကွင်းချောင်းရွာသို့ မောင်းသွားကြလေသည်။

လုပ်ငန်းခွင် ဝင်ခဲ့ကြသည်မှာ ယနေ့ဆိုလျှင် ဂုရက်ရှိပြီဖြစ်သည်။ နံနက် ၇နာရီအချိန်မှစ၍ လုပ်ငန်းခွင်ဝင်နေကြသည်မှာ နံနက် ၁၀နာရီအချိန်တွင် သတ်မှတ်ထားသော ကိုင်းတောကြီးမှာ ထက်ဝက်ကျော်ကျော်ခန့် ကြမ်းတုံးရိုက်ပြီးဖြစ်သည်။ ရှေ့ဆုံး ထွန်စက်တွင် အုပ်စုခေါင်းဆောင် ကိုသိန်းလှိုင်မှ မောင်းပြီး ကိုင်းတောကြီးအား ကြမ်းတုံးရိုက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ကိုသိန်းလှိုင်သည် ထွန်စက်အား နံပါတ် (၂) စီယာဖြင့် မောင်းနေခြင်းဖြစ်သည်။ ကိုင်းတောကြီးအတွင်း သစ်ဝတ်များတွင် ချိုင့်များ ရှိနေသည့်အတွက် သေချာစွာ ဂရုစိုက်ကြည့်ပြီး လယ်ထွန်စက်လမ်းကြောင်းအား ပြောပြအောင်

မောင်းနေရလေသည်။ အုပ်စုခေါင်းဆောင် ကိုသိန်းလှိုင်၏ ရှေ့လယ်ထွန်စက် လမ်းကြောင်းတည်တည်တွင် ကိုင်းပင်များ မပေါက်ဘဲ ရှင်းလင်းနေသည့် မြေကွက်လပ်တစ်ခုကို မြင်လိုက်ရလေသည်။ ကိုင်းတောကြီးအလယ်တွင် ကိုင်းပင်များ ပေါက်ရောက်ခြင်း မရှိဘဲ ပြောင်ရှင်းနေသည့် မြေကွက်လပ်တည်တည်သို့ လယ်ထွန်စက်အား ဦးတည်၍ မောင်းလိုက်လေရာ မြေကွက်လပ်အစပိုအရောက်တွင် သူ၏ လယ်ထွန်စက်မှာ စက်ရပ်သွားလေသည်။ နံပါတ်(၂)ဂီယာဖြင့် လီဗာအဆန်နင်း၍ မောင်းနေသော လယ်ထွန်စက် ရုတ်တရက် စက်ရပ်သွားသောကြောင့် စက်မောင်းနေသော ကိုသိန်းလှိုင် အံ့ဩသွားရလေသည်။ သူမောင်းနေသည့် လယ်ထွန်စက်မှာ ဒီစီမံကိန်းလုပ်ငန်းအတွက် အသစ်ရောက်ရှိလာသော ထွန်စက်ဖြစ်လေသည်။

ကိုသိန်းလှိုင်သည် စက်အား ဂီယာဖြတ်လိုက်ပြီး စစ်ဆေးကြည့်ရာ ဆီတိုင်ကီထဲတွင်လည်း ဆီအပြည့်ရှိသည်။ ထွန်စက်အောက်သို့ ဆင်းပြီး ဆီပန်းအား စစ်ဆေးကြည့်ရာတွင်လည်း ဆီလမ်းကြောင်းတွင် ဆီပိတ်ခြင်း၊ လေခိုခြင်း မရှိသည်ကို တွေ့မြင်ရလျှင် စက်ရပ်သွားသည့်အကြောင်းကို စဉ်းစားမမြင်သွားရလေသည်။ လယ်ထွန်စက်ပေါ်သို့ ပြန်တက်ပြီး စက်မောင်းထိုင်သည့် ထိုင်ခုံပေါ်တွင် ထိုင်လိုက်ပြီး လီဗာကို နင်းပြီး စက်ကို နှိုးလိုက်ရာ စက်နိုးသွားလေသည်။ လီဗာကို တစ်ချက်နှစ်ချက် ခြေဖြင့် ဆတ်၍ နင်းလိုက်ပြီး စက်သံကို နားထောင်ကြည့်ရာ စက်သံမှန်နေသောကြောင့် နံပါတ်(၁) ဂီယာကို ထိုး၍ ကလပ်(၃)

ကို လွှတ်ပြီး စက်ကို မောင်းထွက်လိုက်ချိန် စက်ရပ်သွားပြန်သည်။

အုပ်စုခေါင်းဆောင် ကိုသိန်းလှိုင်၏ လယ်ထွန်စက်နောက်တွင် လယ်ထွန်စက် (၅)ဖီးမှာ တန်းစီ၍ ရပ်နေကြရလေသည်။ ရှေ့ဆုံးမှ ခေါင်းဆောင်စက် ရပ်နေသည့်အတွက် နောက်မှ စက်များမှာလည်း ရပ်နေကြရခြင်း ဖြစ်သည်။ အုပ်စုခေါင်းဆောင်၏ လယ်ထွန်စက် စက်ရပ်သွားပြီး စက်အောက်သို့ ဆင်းကြည့်ပြီး စက်ပေါ် ပြန်တက်ပြီး စက်နှိုး၍ မောင်းထွက်ချိန် စက်ပြန်ရပ်သွားသည်ကို မြင်ရလေသည်။

ကိုသိန်းလှိုင်သည် မိမိ၏ လယ်ထွန်စက်အား စက်နှိုး၍ ဂီယာထိုးပြီး စက်ကို မောင်းထွက်လျှင် စက်ရပ်သွားပြန်၍ ဂီယာဖြတ်ပြီး စက်ကို ပြန်နှိုးကြည့်ရာ စက်မှ ပုံမှန်အတိုင်း နိုးလာသဖြင့် နံပါတ်တစ် ဂီယာထိုးပြီး ကလပ်(၃)လွှတ်၍ မောင်းထွက်လိုက်လျှင် စက်ရပ်သွားပြန်လေသည်။

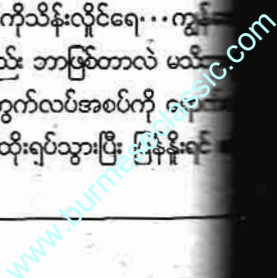
အုပ်စုခေါင်းဆောင် ကိုသိန်းလှိုင်သည် မိမိ၏ လယ်ထွန်စက်ဖြစ်နေပုံအား ကြည့်၍ စဉ်းစားရခက်နေလေသည်။ မိမိမှာ လယ်ထွန်စက်မောင်းသည့် လုပ်သက် ဉာဏ်ကျော်အချိန်အတွင်း ယခုကဲ့သို့ အဖြစ်မျိုး မကြုံတွေ့ခဲ့ဖူးပါချေ။ သူ၏ စက်နောက်တွင် ရပ်နေကြသော လယ်ထွန်စက်မောင်းသူများအား လက်ပြု၍ စက်များအား ရပ်ခိုင်းလိုက်လေသည်။ ပြီးလျှင် သူလယ်ထွန်စက်အား စက်နှိုးပြီး မောင်းထွက်ရာ စက်သေသွားပြန်သည်။ ကိုသိန်းလှိုင်သည် လေးငါးခြောက်ခါ လှုပ်ကြည့်သော်လည်း စက်ကို ရှေ့သို့ မောင်းထွက်၍ မရဖြစ်နေသည်ကို သူ့နောက်တွင် ရှိနေကြသော စက်မောင်းသူများ မြင်ကြရပြီး သူတို့၏ လယ်ထွန်

စက်များပေါ်မှ ဆင်းလာကြပြီး ကိုသိန်းလှိုင်၏ လယ်ထွန်စက်အနီးသို့ ရောက်လာကြလေသည်။ အုပ်စုခေါင်းဆောင် ကိုသိန်းလှိုင်က သူ့နောက် ကပ်လျှပ်သော ထွန်စက်မောင်းသမား တစ်ဦးအား...

“တင်လှရေး... ငါ့စက် ဘာဖြစ်မှန်း မသိဘူးကွာ။ ရှေ့ကို မောင်းထွက်လိုက်တိုင်း စက်ရပ်ရပ်သွားတတ်မင်းစက် ငါ့စက်ကို ကျော်ပြီး ဆင်မောင်းသွားစမ်းကွာ”

အုပ်စုခေါင်းဆောင် ကိုသိန်းလှိုင်၏ ပြောသံကို ကြားရသော တစ်ဦးသည် သူ့လယ်ထွန်စက်ရှိရာသို့ သွားပြီး လယ်ထွန်စက်ပေါ် ဝက်စက်နှိုး၍ မောင်းထွက်လိုက်ပြီး ကိုသိန်းလှိုင်၏ ထွန်စက်ကို ကျော်၍ မောင်းလာလေသည်။ ကိုင်းပင်များ မပေါက်ဘဲ ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော မြေကွက်စပ်သို့ လယ်ထွန်စက်၏ ရှေ့ဘက်သို့ လျှင် တင်လှ၏ လယ်ထွန်စက်ပေါ်သို့ လည်း စက်ရပ်သွားပြန်လေ၏။ တစ်ဦးလည်း သူ လယ်ထွန်စက်အား စက်ပြန်နှိုးလိုက်ရာ စက်နိုးသွား၍ ဂီယာထိုးပြီး ရှေ့သို့ မောင်းထွက်လိုက်ရာ စက်မှာ စက်ရပ်သွားပြန်သည်။ စက်ရပ်လိုက်၊ ဂီယာထိုးလိုက်၊ ရှေ့သို့ မောင်းထွက်လိုက်၊ စက်ရပ်သွားလိုက်... တင်လှတစ်ယောက် ချွေးပြန်နေသော ကိုကြိမ် ဆယ်ကြိမ်ခန့်ဖြစ်ပြီး ပျက်ကာ လယ်ထွန်စက်ပေါ်မှ ဆင်းလာပြီး ကိုသိန်းလှိုင်နှင့် စက်မောင်းသမားများအနီးသို့ ရောက်လျှင် က...

“ကိုသိန်းလှိုင်ရေး... ကွန်စက်လည်း ဘာဖြစ်တာလဲ မသိဘူးဟိုမြေကွက်လပ်အစပိုကို ပျော်စွာနဲ့ စက်ထိုးရပ်သွားပြီး ပြန်နှိုးရင်

နီးပြီး ရှေ့ကို မောင်းထွက်ရင် ရပ်
သွားပြန်ရော။ စက်နီးပြီး ရှေ့ကို မောင်း
ထိုးမရ ဖြစ်နေတယ်။ ဘာဖြစ်မှန်းကို
မသိဘူး။”

“ငါ့စက်လည်း အဲဒီအတိုင်းပဲ
ဖြစ်နေတာ။ လာကြ၊ ငါ့စက်က ကြမ်း
နဲ့ သံကြိုးကို လာဖြုတ်ပေးကြစမ်း။
အဲဒါကို နောက်ဆုတ်ပြီး မောင်းကြည့်
မယ်”

ကိုသိန်းလှိုင်၏ လယ်ထွန်စက်မှ
ကြမ်းတုံးဆွဲသည့် သံကြိုးအား စက်
အောင်း တင်လှနှင့် ကျော်မောင်တို့
အသောက်မှ ဖြုတ်ပေးလိုက်ကြသည်။
သံကြိုးဖြုတ်ပြီးသည်နှင့် ကိုသိန်းလှိုင်
က သူ၏ စက်အား နှိုးလိုက်ပြီး နောက်
သို့ ဆုတ်လိုက်ရာ ထွန်စက်သည်
အန်အတိုင်း နောက်ဆုတ်သွားလေ
သည်။ ဝါးတစ်ပြန်ခန့် နောက်သို့ ဆုတ်
ပြီး ရပ်၍ နံပါတ်နှစ် ဂီယာထိုးပြီး ရှေ့
သို့ မောင်းထွက်လိုက်ရာ မြေကွက်လပ်
အစပ်ကို ရောက်သည်နှင့် ထွန်စက်
က စက်ထိုးရပ်သွားလေတော့သည်။
ဤသို့ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်လုပ်ကြည့်ရာ
ထွန် မြေကွက်လပ်အစပ်အရောက်
ထွန် စက်ရပ်သွားသည်ကိုသာ ကြို
မသိရလေသည်။

ကိုသိန်းလှိုင်တစ်ယောက် စဉ်း
စမ်း ဆက်ချေပြီး ဘာလုပ်ရမည်ကို
မသိဘဲ လိုက်ပြီး သူ၏ လယ်ထွန်စက်
က စက်နီး၍ ဘက်ဂီယာထိုးကာ
အစပ်သို့ ဆုတ်ပြီး မြေကွက်လပ်နှင့်
အနီးတိုင်ဘက်အရပ်သို့ မောင်းထွက်
လိုက်ရာ ကောင်းစွာမောင်း၍ရလေ
သည်။ ကြမ်းတုံးရိုက်ထားသည့် မြေ
အစပ်ပေါ်တွင် သူ၏ ထွန်စက်အား
အသေပတ်မောင်းကြည့်ရာတွင်လည်း
အစပ်မှာ မည်သည့်ချို့ယွင်းချက်မှ မရှိ
ဘဲ မောင်းနှင်၍ရလေသည်။

မြေကွက်လပ်ရှိရာသို့ သူ၏ စက်
အား ပြန်လည်မောင်းလာခဲ့ပြီး စက်
မောင်းသမားများအနီးတွင် ရပ်ကာ...

“ငါ့လယ်ထွန်စက်က ဘာမှမဖြစ်
ဘူးကွ။ ဒီမြေကွက်ကသာ ထူးဆန်းနေ
တာ။ ဒီမြေကွက်လပ်ထဲကို ငါတို့ ထွန်
စက်တွေ ဝင်မယ်လုပ်ရင် စက်ရပ်သွား
တာ မင်းတို့အမြင်ပဲ။ ငါ့ထွန်စက်တင်
မဟုတ်ဘဲ။ တင်လှစက်ပါ ဝင်လို့ မရ
တာ။ ဒီမြေကွက်လပ်ကို ရှောင်ကွင်း
ပြီး စက်တွေကို မောင်းကြရမှာပဲ။ ဒီ
မြေကွက်လပ်ဟာ တစ်ခုခုတော့ ထူး
ခြားနေတာ အမှန်ပဲ။ မင်းတို့မြင်တဲ့
အတိုင်း။ ဒီကိုင်းတောကြီးအလယ်မှာ
ကိုင်းပင်တစ်ပင်မှ မပေါက်၊ မြက်ပင်
လည်း မပေါက်ဘဲ တလင်းပြင်လို
ပြောင်ရှင်းနေတာကိုက ထူးဆန်းနေ
တယ်။ ရွာက လူကြီးတွေကို မေး
ကြည့်ရင် သိနိုင်မယ်ထင်တယ်။ ကဲ-
စက်သမားအားလုံး ဒီမြေကွက်လပ်ကို
ရှောင်ကွင်းပြီး မောင်းကြ။ ဆက်ပြီး
မောင်းကြမယ်”

ဟု ပြောပြီး သူ၏ ထွန်စက်အား
ကြမ်းတုံး သံကြိုးပြန်တပ်ပြီး ထွန်စက်

အုပ်စုရှေ့မှ ဦးဆောင်၍ မြေကွက်လပ်
အား ရှောင်ကွင်းပြီး မောင်းခဲ့လေသည်။
ထွန်စက်ပေါ်မှ မြေကွက်လပ်အား
သေချာစွာ ကြည့်လိုက်မိရာ မြေကွက်
လပ်သည် အခြားမြေပြင်များထက်
နှစ်တောင်ခန့် မိုမောက် မြင့်တက်နေ
ပြီး ပေ ၁၀၀ ပတ်လည်ခန့် အကျယ်
ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းမိလေသည်။

ရွာတွင်းသို့ နေ့လယ် ထမင်းစား
ပြန်ရောက်ချိန်တွင် ရွာလူကြီးများအား
ထူးဆန်းသည့် မြေကွက်လပ်အကြောင်း
မေးကြည့်ရာ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ
ထိုမြေကွက်လပ်အကြောင်းကို သိသူ
မရှိပေ။ စီမံကိန်းတာဝန်ခံ ဦးဇော်ဝင်းက
ထိုမြေကွက်လပ်အား လယ်ထွန်စက်
များ ကျော်ဖြတ် မောင်းနှင်ခြင်း မပြု
လုပ်ကြရန် ပြောဆိုလေသည်။

သည်နေ့သည် စီမံကိန်းအတွက်
လယ်ယာမြေဖော်ထုတ်မှု ပထမအဆင့်
ကိုင်းတောကြီးအား ကြမ်းတုံးရိုက်ပြီး
နေလှန်း၍ ခြောက်သွေ့ပြီဖြစ်သော
ကြောင့် မီးရှို့ရန်အတွက် အနီးပတ်ဝန်း
ကျင်ရှိ ကိုင်းတောများအား မီးမကူးစေ
ရန် မီးတားလမ်းများ ပြုလုပ်ပြီးပြီဖြစ်
သဖြင့် ညနေ ၅နာရီအချိန်တွင် လေ
ညာအရပ်မှ စတင်၍ မီးရှို့နေကြသည်။

စီမံကိန်းတာဝန်ခံနှင့် စက်မောင်း
သမားများ စက်ပြင်ဆရာ၊ ဆီထိန်းနှင့်
ရွာလူကြီးတို့သည် လုပ်ငန်းတစ်ဝက်
ပြီးစီးပြီဖြစ်သောကြောင့် ရွာသူကြီး၏
အိမ်တွင် ပျော်ပွဲ ချက်စားနေကြလေ
သည်။ ထုံးစံအတိုင်း အသောက်က
တော့ ပါသည်မို့ သောက်စားကြရင်း
ညဉ့်နက်မှ အိပ်ရာဝင်ဖြစ်ကြလေတော့
သည်။

နံနက် ၈နာရီအချိန်ခန့်တွင်
ရွာသူကြီး ဦးထွန်းပု စီမံကိန်းတာဝန်

ခဲနှင့် စက်မောင်းအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်များ ဖြစ်သော ကိုလှသိန်းနှင့် ကိုသိန်းလှိုင်၊ စက်ပြင် ကိုအောင်မြင်တို့အား ရွာဦး ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ကြီးက ခေါ်ကြောင်း၊ ရပ်ရွာ လူကြီးများပါ လိုက်လာရမည်ဖြစ် ကြောင်း ပြောလာသောကြောင့် ရွာဦး ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ သွားကြလေ သည်။

ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ ရောက်လျှင် ပက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ် တွင် ထိုင်နေသော သက်တော် ၈၀ခန့် ရှိ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးကို မြင်ရလေ ၏။ ရွာသူကြီးနှင့် အတူလာကြသူများ အားလုံး ဘုန်းတော်ကြီးအား ရိုခိုး ဝတ်ပြုကြလေသည်။ ထိုအချိန် ဘုန်း တော်ကြီးက...

“ဪ... ရွာသူကြီးနဲ့ စီမံကိန်း မှာ တာဝန်ရှိတဲ့သူတွေ ရောက်လာကြ ပြီကိုး။ ဒကာကြီးတို့ကို ဘုန်းကြီးခေါ် ခိုင်းလိုက်ရတဲ့ အကြောင်းကတော့ ညက ဘုန်းကြီးကိန်းနေတုန်း အိပ်မက် မက်တယ်။ အဲသည်အိပ်မက်ကို ဒကာ ကြီးတို့ကို ပြောပြချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက် ရတာပဲကွဲ့။”

“ဆရာတော်က ဘယ်လို အိပ် မက် မက်လို့ပါလဲ ဘုရား။ အမိန့်ရှိပါ ဘုရား။”

ဆရာတော် ဘုန်းကြီးအား ရွာသူ ကြီး ဦးထွန်းပုမှ လျှောက်တင်ခြင်း ဖြစ် သည်။

“ဒီလိုကွဲ့၊ ဒကာကြီးတို့ရဲ့ ဘုန်း ကြီး ည ၁၂နာရီအချိန်လောက်မှာ အိပ်မက်မက်တာ။ ဘုန်းကြီးရဲ့ ကျောင်း ပေါ်ကို ရှေးခေတ်အဝတ်အစားတွေ ဝတ်ထားကြတဲ့ လူငါးယောက် တက် လာကြတယ်။ ယောက်ျားကြီးက သုံးယောက်၊ မိန်းမကြီးက နှစ်ယောက်။

ယောက်ျားကြီးတွေက တောင်ရှည် ပိုးပုဆိုးနဲ့ ရင်ဖုံး ပိုးအင်္ကျီ၊ ခေါင်းမှာ သွေးညှောင်ထုံးကို ပိုးပဝါပေါင်းလို့၊ အမျိုး သမီးတွေက ပိုးချိတ်ထဘီ၊ ထိုင်မသိမ်း အင်္ကျီနဲ့ ခေါင်းက ဆံပင်ကို ဘီးဆံပတ် ထုံးလို့၊ ဘုန်းကြီးကို ဝတ်ပြုပြီး ခေါင်း ဆောင်နဲ့ တူတဲ့ လူကြီးက လျှောက် ထားတယ်ကွဲ့။”

“ဆရာတော်ဘုရား... တပည့် တော်တို့ ဆရာတော်ကြီးကို လျှောက် ထားပါရစေ ဘုရား။ အခု စီမံကိန်း လယ်မြေဖော်ထုတ်တဲ့ မြေနေရာထဲမှာ တပည့်တော်တို့ စောင့်နေရတဲ့ ဘုရား တည်ဖို့ မြေနေရာ တစ်နေရာ ပါနေပါ တယ် ဘုရား။ ဒါကြောင့် အဲသည်မြေ နေရာကို သူတို့စက်တွေနဲ့ မထိုးကြဖို့၊ လယ်မြေ မလုပ်ကြဖို့ ဆရာတော်က သူတို့ကို တားမြစ်ပေးပါ ဘုရား။”

“ဟဲ့ - ဒကာကြီးတို့၊ ဘုရား တည်မယ် မြေနေရာကို ဘုန်းကြီးမှ မသိတာ။ ဘယ်လိုပြောပြီး တားရမှာ လဲ”

“မှန်ပါ ဘုရား။ အဲသည် မြေ နေရာကို စက်မောင်းသူတွေ သိပါတယ် ဘုရား။ သူတို့စက်တွေ ကြမ်းတုံးရိုက် တဲ့အချိန်က အဲသည်မြေကွက်ထဲ စက် တွေ ဝင်လို့မရအောင်၊ စက်တွေကို ရုပ်အောင် တပည့်တော်တို့ လုပ်လိုက် ပါတယ် ဘုရား။ အဲသည် မြေကွက်ပါ ဘုရား။ ညက မီးရှို့တဲ့အခါမှာလည်း အဲသည်မြေကွက်ထဲက မြက်ပင်တွေ မီးမလောင်ဘဲ ရှိနေပါတယ် အရှင် ဘုရား။ အဲသည် မြေကွက်ကို ရာဇမတ် ထရုံကာပြီး ဆီမီးထွန်းပေးကြပါ။ ဒါဆို ရင် စီမံကိန်း လယ်ယာမြေဖော်ထုတ် နေကြသူတွေနဲ့ ဒီရွာသားတွေအားလုံး ဘေးရန်တွေ ကင်းရှင်းအောင် တပည့် တော်တို့ စောင့်ရှောက် ကာကွယ်ပေး

ပါမယ် ဘုရား။”
“ဒကာကြီးတို့က ဘယ်သူတွေ လဲ။ ဒီမှာ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ”

“မှန်လှပါ ဘုရား။ တပည့်တော် တို့က တပင်ရွှေထီးဘုရင်ရဲ့ မှူးတော် မတ်တော်နဲ့ စစ်သူကြီးတွေပါ ဘုရား သူတို့က မှူးမတ်ကတော်တွေပါ တပင်ရွှေထီး ဟံသာဝတီကို စစ်ချီ နေမှာ သည်နေရာအရောက် ခေတ္တ စေ စခန်းချစဉ် ဘုရားတည်ရန် အိပ်မက် လို့ ဘုရားရှင်ရဲ့ ဓာတ်တော်တွေ ရတနာပစ္စည်းတွေကို ဌာပနာဖို့ အ သည်မြေကွက်မှာ ခေတ္တခေတ္တထား ဘုရားတည်ဖို့ စီစဉ်နေချိန်မှာ စစ် အခြေအနေကြောင့် ဆက်လက် ဟံသာဝတီကို စစ်ချီရန် အရေးပေါ် တဲ့အတွက် တပည့်တော်နဲ့ အမတ် တစ်ယောက်၊ စစ်သူကြီးတစ်ယောက် ကို ဒီနေရာမှာ ဘုရားတည်ဖို့ အ အရောက်တွေနဲ့ ထားခဲ့ပါတယ် ဘု ရား တပည့်တော်တို့ ဘုရားတည်ဖို့ စီစဉ် တုန်း အဲသည်မြေကွက်မှာ ခြေ တူးပြီး ဓာတ်တော်တွေနဲ့ ရတနာပစ္စ သွေးကို မြှုပ်နှံထားပါတယ် ဘု ရား ဒါပေမယ့် တပည့်တော်တို့မှာ အ အရောက် လူအင်အားနည်းလွန်း ကြောင့် ဟံသာဝတီမင်းရဲ့ စစ် သူ တော် သုံးကျိပ်(၃၀)ဟာ သတင်း တပည့်တော်တို့ စခန်းချထားတဲ့ မှာ လာပြီး အလစ်ဝင်တိုက်တဲ့အ တွက် တပည့်တော်တို့နဲ့ နောက်လိုက် အားလုံး သေဆုံးခဲ့ရပြီး တပည့် အမတ်ကြီးရယ်၊ စစ်သူကြီး တပည့်တော်တို့ရဲ့ ဇနီးနှစ်ယောက် ဟာ ဘုရားတည်မယ် မြေနေရာ အောက်မှာ ရှိတဲ့ ဓာတ်တော် ရတနာပစ္စည်းတွေကို စောင့် အစောင့်တွေအဖြစ်နဲ့ သည်နေရာ

ဆင့်ရောက်နေရပါတယ် ဘုရား။
မိန်းမများမကြာမီ ဒီနေရာမှာ ရွာတွေ
ထည်ပြီး စည်ကားလာလိမ့်မယ်။
ဘုရားတည်မယ့် ဘုရားဒါယကာလည်း
ပေါ်လာပြီး ဘုရားတည်ပါလိမ့်မယ်
ဘုရား။”

“ဘုန်းကြီးကို အဲသည် ဒကာကြီး
လျှောက်ထားပြီး တပည့်တော်တို့
သွားပါတော့မယ် ဘုရား။ စီမံကိန်းက
ဆာဝန်ရှိသူနဲ့ ရွာသူကြီးကို ပြောဖြစ်
အောင် ပြောပေးပါ ဘုရားလို့ ပြောပြီး
ဘုန်းကြီးကို ရိုနှီးဝတ်ပြုပြီး ကျောင်းပေါ်
ဆင်သွားတဲ့အချိန် ဘုန်းကြီးလည်း
အနီးရာက နီးလာတော့တာပဲကွဲ့။”

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးက
ညက အိပ်မက်မက်သည့်အကြောင်းကို
သဘောစွာ ရင်းပြလေသည်။ ရွာသူကြီး
ဦးထွန်းပက...။

“ဆရာတော်ကြီး အိပ်မက်ထဲက
အတိုင်း တပည့်တော်တို့ ည ၁၁ မီးရှို့
အားတဲ့ မြေကွက်ကို ဝေးသောင်၊
သောင် သွားကြည့်လိုက်ပါမယ်
ဘုရား။ အိပ်မက်အတိုင်း မှန်တယ်ဆို
အဲသည်နေရာကို ရာဇမတ်ကာပြီး
ဆီးထွန်းပါမယ် ဘုရား။”

ရွာသူကြီး ဦးထွန်းပမှ ဆရာ
တော်ကြီးအား လျှောက်ထားလိုက်ပြီး
နောက်တော့ ကျောင်းပေါ်မှ ပြန်ဆင်း
ကြသည်။ ထိုနောက် ဘုန်းတော်
ကြီး မိန့်ကြားသည့် မြေကွက်ရှိရာသို့
သွားကြလေသည်။

ညက မီးရှို့ထား၍ မီးလောင်ပြီး
ဖြူထင်လယ်ပြင်ကြီးပမာ ဖြစ်နေသော
မြေပြင်အား ဖြတ်သန်း၍ လာခဲ့ကြရာ
တောကြီးအဖြစ် ရှိစဉ်က ရှိခဲ့သော
သစ်ပင်တို့များအား မီးလောင်ကျွမ်း
သွက် မီးခိုးများ ထွက်နေသည်ကို မြင်
ကြရလေသည်။ ဆရာတော်ကြီး အိပ်

မက်သည်ဆိုသော မြေကွက်လပ်သို့
ရောက်လျှင် မြင်ကွင်းမှာ မယုံကြည်
နိုင်ဖွယ်ရာအဖြစ် ထူးဆန်းစွာ မြင်တွေ့
လိုက်ကြရလေသည်။

လယ်ထွန်စက်များဖြင့် ကြမ်းတုံး
ရိုက်ထားသောကြောင့် ကောက်ရိုးများ
သဖွယ်ဖြစ်နေသော ကိုင်းပင်အခြောက်
များအား မီးရှို့၍ မီးလောင်ကျွမ်းသည့်
မီးအရှိန်မှာ ကွင်းအတွင်းရှိ သစ်ပင်များ
ပင် မီးကျွမ်း၍ အောက်ပိုင်းရှိ သစ်ရွက်
များအားလုံး မီးလောင်ကျွမ်းပြီး သစ်ပင်
အဖျားပိုင်းရှိ သစ်ရွက်များအားလုံးမှာ
ခြောက်သွေ့နေလေ၏။ ယခု မြင်တွေ့
လိုက်ရသည်က အလျားပေ ၁၀၀၊ အနံ
ပေ ၁၀၀ခန့်ရှိ မြေကွက်အတွင်းရှိ မြက်
ပင်များမှာ မီးမလောင်၊ မီးမကျွမ်း၊ မီး
အရှိန်ဟပ်၍ ညှိုးရော် ခြောက်သွေ့ခြင်း
မရှိဘဲ စိမ်းလန်းလျက်အတိုင်း မြင်တွေ့
လိုက်ကြရလေသောကြောင့် ရွာသူကြီး
ဦးထွန်းပက...။

“ကြည့်ကြစမ်းပါဦးဗျာ၊ ညက
ဒီလောက် မီးလောင်ထားတဲ့ မီးအရှိန်
ဟာ နည်းတဲ့ မီးအရှိန်မဟုတ်ဘူး။
ဒီလောက် မီးအရှိန်ပြင်းတာတောင်မှ
ဒီမြေကွက်ထဲက မြက်ပင်တွေ မီး
မကျွမ်းဘဲ စိမ်းစိုနေတာ အံ့ဩဖို့
တော်တော်ကောင်းတယ်ဗျို့။”

“ဟုတ်တယ် သူကြီးရေ။ ဆရာ
တော်ကြီး အိပ်မက်ထဲအတိုင်း မှန်နေ
ပြီပေါ့။ ဒါကြောင့် ဆရာတော်ကြီး အိပ်
မက်ထဲက လူကြီးပြောသလို ဒီမြေ
ကွက်ပတ်လည်ကို ရာဇမတ်ကာပြီး
ဆီမီးပူဇော်ကြရင် ကောင်းမယ် ထင်
တယ်။”

ရွာသူကြီး၏ စကားကို ထောက်
ခံ ပြောဆိုလိုက်သူက စီမံကိန်းတာဝန်
ခံ ဦးဇော်ဝင်းဖြစ်လေသည်။ စက်အဖွဲ့
အုပ်စုခေါင်းဆောင် ကိုသိန်းလှိုင်က

လည်း...။

“ကျွန်တော် ကြမ်းတုံးရိုက်တုန်း
က ကျွန်တော်ထွန်စက် ရှေ့ကို မောင်း
မရဘဲ စက်ရပ်သွားတဲ့ နေရာဟာ
ဒီနေရာပဲဗျာ။ ထွန်စက်ကို ရှေ့ကို မောင်း
ရင် စက်ရပ်သွားပြီး နောက်ဆုတ်ရင်
ရတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီမြေကွက်ကို
ရှောင်ကွင်းပြီး ကြမ်းတုံးရိုက်ခဲ့ရတယ်။
ထူးဆန်းတဲ့ မြေကွက်အမှန်ပဲဗျာ။”

“က - ရွာကို ပြန်ပြီး ဒီမြေကွက်
ကို ကာရံဖို့ ရာဇမတ်ကွက် ထရဲတွေ
ရက်ခိုင်းကြရအောင်။ ရာဇမတ်ကာပြီး
ဆီမီးထွန်းကြရမယ်။ ပြန်ကြစို့ဗျာ။”

ရွာသူကြီးက ရှေ့မှ ဦးဆောင်၍
ရွာဆီသို့ ထွက်သွားလေရာ အဖွဲ့သား
များအားလုံး လိုက်သွားကြလေသည်။
ရွာရောက်လျှင် ရွာသားများအား ဝါးများ
ခွဲစိတ်၍ ရာဇမတ်ကွက်များ ရက်ပြီး
ထူးဆန်းလှသည့် မြေကွက်အား
ရာဇမတ်ကာပြီး ရွာလူကြီး ဦးထွန်းပက
ဖယောင်းတိုင်များ ထွန်း၍ ဆီးမိပူဇော်
လေ၏။

စည်ပင် စီမံကိန်းအတွက် လယ်
ယာမြေများ ဖော်ထုတ်ရေးအဖွဲ့ ဖြစ်
သော စီမံကိန်းတာဝန်ခံ ဦးဇော်ဝင်း
ဦးဆောင်သောအဖွဲ့သည် လုပ်ငန်းခွင်
တွင် သုံးလခန့် အချိန်ကြာပြီးချိန်၊
လယ်ထွန်စက်များနှင့် ထယ်ထိုး၍
ပြီးစီးလှအချိန်တွင် စည်ပင် စီမံကိန်းရွာ
ဖြစ်သော “စည်ပင်ရွာ” တည်ရန် သက်
ဆိုင်ရာ တာဝန်ရှိ အဖွဲ့အစည်းများ
ရောက်လာပြီး ရွာနေရာ သတ်မှတ်ရာ
တွင် ထူးဆန်းစွာပင် စက်ဖြတ်မောင်း၍
မရသော၊ မီးမလောင်၊ မီးမကျွမ်းသော
မြေကွက်နှင့် ပေ ၅၀၀ ခန့်အကွာ
နေရာအား ရွာဦးရွာထိပ်ထား၍ တိုင်း
ထွာ အကွက်ချပြီး အိမ်များ ဆောက်

လုပ်စေခဲ့ပါသည်။

စီမံကိန်းလယ်ယာ ဖော်ထုတ်သော လယ်ထွန်စက်အဖွဲ့ တာဝန်များ ပြီးဆုံးချိန်တွင် တည်ဆောက်နေသော စည်ပင်ရွာသည် အိမ်ခြေ ၄၀ခန့် ဆောက်လုပ်ပြီးစီးနေပြီဖြစ်သည်။ ရွာဦးရွာထိပ်တွင် စည်ပင်ရွာ၌ နေထိုင်ကြမည့် ရွာသားများ ကိုးကွယ်ရန်အတွက် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ဆောက်လုပ်ရန် မြေနေရာသတ်မှတ်ရာတွင် ထူးဆန်းသည့် မြေကွက်အနီး ပေ ၁၅၀ခန့် အကွာ၌ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမြေနေရာအဖြစ် သတ်မှတ်ကြပါသည်။

လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ကြရသည်မှာ လေးလကျော်ခန့် အချိန်ကြာမြင့်ပါသည်။ ထိုစီမံကိန်းလုပ်ဆောင်သည့် ၁၉၆၅-၆၆ခုနှစ် အချိန်ကာလသည် ပြည်တွင်း သောင်းကျန်းသူအဖွဲ့များ ဆူပူသောင်းကျန်းနေသည့်အချိန်အခါဖြစ်ပါသည်။ ဗ.က.ပ ခေါ် ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ သောင်းကျန်းသူများသည် ကျေးရွာများမှ လယ်သမားများကို အစိုးရ စပါးအဝယ်ဒိုင်သို့ စပါးသွားရောက် ရောင်းချလျှင် စပါးသယ်ယူသည့် လှည်း၊ နွားနှင့် စပါးရောင်းသည့် လယ်သမားကို “လူကို တွင်း၊ လှည်းကို ထင်း၊ နွားကို ဟင်း” ဆိုသည့် အမိန့်အာဏာထုတ်ပြီး ညှဉ်းဆဲ သတ်ဖြတ်နေသည့် အချိန်ကာလဖြစ်လေသည်။ အစိုးရဝန်ထမ်းဆိုလျှင်လည်း တွေ့လျှင် ဖမ်းဆီး သတ်ဖြတ်သည့် ကာလ။ KNDO ခေါ် ကရင် သောင်းကျန်းသူများလည်း ဆူပူသောင်းကျန်းသည့် အချိန်ကာလဖြစ်လေသည်။

စည်ပင် စီမံကိန်းလုပ်ငန်း လုပ်သည့်နေရာမှာ စစ်တောင်းမြစ်အနောက်ဘက်ကမ်းနှင့် ကပ်လျက်နေရာတွင် ရှိနေပါသည်။ KNDO ခေါ်

ကရင်သောင်းကျန်းသူအဖွဲ့များမှာ စစ်တောင်းမြစ်အရှောက်ကမ်းရှိ ကျေးရွာများတွင် လှည့်လည်၍ ဆက်ကြေးငွေကောက်ခံခြင်းများ၊ တပ်သားသစ်များ စုဆောင်းခြင်းများ ပြုလုပ်နေသော်လည်း စီမံကိန်းလုပ်ငန်းနေရာသို့ တစ်ခေါက်မှ ရောက်လာခြင်း မရှိပါချေ။ ဤကဲ့သို့ သောင်းကျန်းသူ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့များမှ လာရောက် နှောင့်ယှက်ဒုက္ခပေးခြင်း မရှိသလို၊ လုပ်ငန်းခွင်အတွင်း၌လည်း ထိခိုက် အနာတရဖြစ်ခြင်းမျိုး တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မဖြစ်ခဲ့ပါချေ။

လေးလကျော်အချိန်အတွင်း မည်သည့်အနှောင့်အယှက်မှ မတွေ့မကြုံရခြင်းမှာ ကမ္ဘီရဆန်လွန်းလှသော ထူးဆန်းသည့် မြေကွက်အား စောင့်ရှောက်နေသော အစောင့်အရှောက်များ၏ စောင့်ရှောက်ပေးမှုကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု စီမံကိန်းလုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်သက်ဆိုင်သူများအားလုံး၏ စိတ်၌ ယုံကြည်မိကြလေတော့သည်။

(စာကြွင်း။ စည်ပင် စီမံကိန်းလယ်ထွန်စက်အုပ်စု ခေါင်းဆောင်ကိုသိန်းလှိုင်သည် ၁၉၇၀ ခုနှစ်တွင် တာဝန်ဖြင့် စည်ပင်စီမံကိန်းဖြင့် ရွာတည်ပေးခဲ့သော စည်ပင်ရွာသို့ ရောက်ခဲ့ရာတွင် စည်ပင်ရွာ၏ ရွာဦး ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းအနီးရှိ ကမ္ဘီရ မြေကွက်ပေါ်တွင် ရွှေရောင်ဝင်းလက် တောက်ပနေသည့် ကိုးတောင်ပြည့်စေတီတစ်ဆူအား အရန်စေတီငယ်များနှင့် မဟာရံတံတိုင်းကာရံလျက် သပ္ပာယ်စွာ ဖူးမြင်ရလေ၏။

စေတီတော်၏ ဘွဲ့အမည်မှာ “ကမ္ဘာ့ကပ်ကျော် ရန်ပြေ မာန်ပြေ စေတီတော်” ဟူသော စေတီတော်အား အံ့ဩစွာ ဖူးမြင်ခဲ့ရ၍ ဘုန်းတော်ကြီး

ကျောင်းရှိ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်အစေတီတော်တည်ထားသူ မည်သူမည်သူ ဖြစ်သည်ကို စုံစမ်းကြည့်ရာ မည်သည့်အရပ်ဒေသမှဟု မသိရသော သွေးထုံးနှင့် လူတစ်ယောက် ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ရောက်လာပြီး ထိုမြေကွက်ပေါ်တွင် စေတီတစ်ဆူတည်ထားကြောင်း မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ အကူအညီမလိုဘဲ သူတစ်ဦးတည်း အကုန်အကျ တာဝန်ယူ လှူဒါန်းမည်ဟု ပြောပြီး လှူဒါန်းတည်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဘုရားတည်၍ ထီးတော်ထားရစေခံချပြီးသည်နှင့် မြောက်ဘက်အရပ်သို့ ထွက်သွားသည်မှာ ယခုအချိန်ထိ တစ်ကြိမ်မှ ပြန်ရောက်ခြင်း မရှိတော့ကြောင်း ဘုရားတည်သည်မှာ ယခုဆိုလျှင် သုံးနှစ်ရှိသွားပြီဖြစ်ကြောင်း ကိုသိန်းလှိုင်မှ မေးမြန်းစုံစမ်း၍ သိရှိခဲ့ရလေသည်။ စာရေးသူ

(ဤအဖြစ်အပျက်အား ပြောပြသော ကိုသိန်းလှိုင်မှာ စာရေးသူတစ်ယောက်၊ စာရေးသူအစ်မ၏ယောက်ျားဖြစ်ပါသည်။ ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်သော ကိုသိန်းလှိုင်အား ရိုသေစွာ ဂရုစိုက်လျက် ကောင်းရာဘုံဘဝ ရောက်စေဟု ဆုတောင်းလိုက်ပါသည်။ စာရေးသူ)။

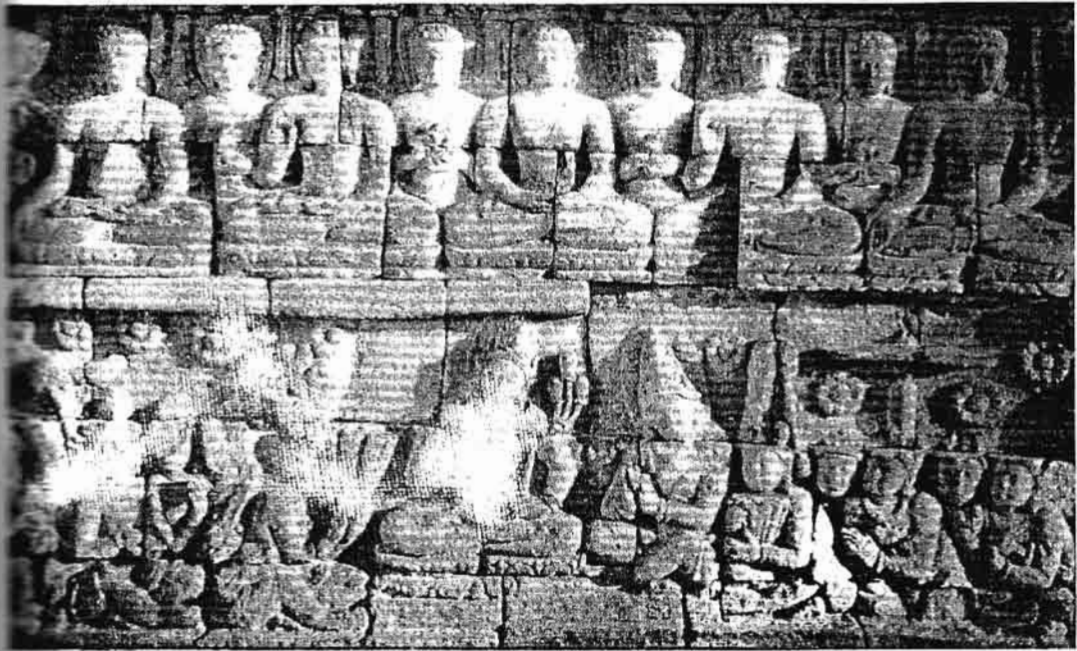
* * *
မင်းမြင့်နိုင်(ဘူးသီး)

ဝိသုဒ္ဓိ

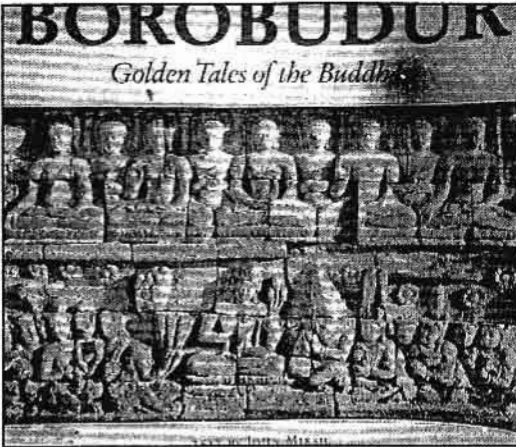
ကိုအေးမြင့် (ပဟာဗိဇ္ဇာ၊ ရှေး-သု)

အင်ဒိုနီးရှားမှ “ဗောရောဗုဒ္ဓော” (Borobudur) စေတီတော်ကြီးသည် ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနိက အဆောက်အအုံများတွင် အကြီးမားဆုံးသော အဆောက်အအုံကြီးဖြစ်သည်။ ထိုစေတီတော်ကြီးသည် အရှေ့တောင်အာရှဒေသ၊ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ၊ ဂျာဗားကျွန်းအလယ်ပိုင်း (Central Java) သာယာကာတာမြို့ အနောက်မြောက်ဘက် မိုင် ၂၀အကွာတွင် တည်ရှိနေပါသည်။ အယ်လီမြစ်နှင့် ပရိုကိုမြစ်တို့ဆုံရာ ကုန်းမြင့်ပေါ်တွင် ထိုစေတီတော်ကြီးကို တည်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ “ဗောရောဗုဒ္ဓော” အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ၏ ဂုဏ်ထူးဆောင် နာမည်ကျော် ထင်ရှားသည့် သာသနာဝင် အဆောက်အအုံကြီးလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ဂျာဗားကျွန်းတစ်ဝိုက်သည် မီးတောင်ပေါများသော ဒေသ (Volcanic Area) ဖြစ်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရေအိုင်ကြီးများလည်းရှိရာ ဗောရောဗုဒ္ဓေါစေတီတော်ကြီးသည် ရေအိုင်အလယ်တွင် ကြာပန်းကြီးတစ်ပွင့် ဖူးပွင့်နေသလို ရှိ၏။ လေယာဉ်ပေါ်က ကြည့်လျှင်လည်း ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးကဲ့သို့ပင် ထင်ထင်ရှားရှားမြင်ရသည်။ ထို့ပြင် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် မှေးမှိန်ကွယ်ပျောက်လုလုဖြစ်နေသော အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံတွင် တင်တင်တယ်တယ်၊ ထည်ထည်ဝါဝါကြီး ရှိနေသဖြင့် နွဲ့ထဲက ကြာတစ်ပွင့်နယ်လည်း ဖြစ်နေပေတော့သည်။

အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံနှင့် ဗုဒ္ဓသာသနာ
အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံသို့ ခရစ်နှစ် ၄ရာစုလောက်တွင်

အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ ယဉ်ကျေးမှုများ ရောက်ရှိလာသည်။ ယဉ်ကျေးမှုများနှင့်အတူ မဇ္ဈိမဒေသမှ ဘာသာအယူအဆများလည်း အင်ဒိုချိုင်းနားဒေသသို့ ပျံ့နှံ့ရောက်ရှိလာတော့သည်။ သို့ဖြင့် ဂျားဗားကျွန်းအလယ်ပိုင်း (Central Java) ရှိ ဒီယင်ကုန်းပြင်မြင့် (Dieng Plateau) တွင် ဂုတ္တ၊ ပလဝနှင့် စာလုကျဟန်များဖြင့် ဗိဿနိုး နတ်မင်းကြီးနှင့် ဆိုင်သော ဟိန္ဒူဗြဟ္မာ အယူအဆဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံများကို တွေ့လာရလေသည်။ ထို့နောက်တွင်ကား ဗုဒ္ဓဘာသာအယူဝါဒလည်း ရောက်ရှိလာရာ ဗောဓေတီတော်ကြီးများမှာ ယင်းသို့ သာသနာရောက်ရှိခဲ့ကြောင်းကို ညွှန်းဆိုပြစရာ အချက်အလက်များ၏ သက်သေ ဗုဒ္ဓဘာသာ ပုထိုးတော်ကြီးပင် ဖြစ်တော့သည်။

ဗောဓေတီပုဒ္ဓေါဟူသည် စေတီတော်ကြီး၏ ဘွဲ့အမည်တော်

ဗောဓေတီပုဒ္ဓေါဟူသည်မှာ (ဗောဓေ+ဗုဒ္ဓော+ဗရာ+ဗုဒ္ဓေါ) သာသနာရိုက်ဘာသာ-ဗိဟာရ၊ ဗိဟာရ(Vihara) မှ ဖြစ်လာသော ဗရာနှင့် ပုထိုးတော်ကြီးအနီးမှ ဗုဒ္ဓောဟူသော ရွာကလေးတို့၏ အမည်များကို ပေါင်းစပ်ထားခြင်း

ဖြစ်ပေသည်။ “ဗောဓေတီပုဒ္ဓေါ” ကား ဗုဒ္ဓောဗရာအနီးမှ ကျောင်းတော်ကြီးဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ အချို့ကလည်း “ပရဗုဒ္ဓ” သော စကားမှ လာသည်ဟု ဆို၏။ တချို့ကမူ မိန့်ကတော့ဘာသာဖြင့် “ထင်ရှားခြင်း” ဟု အနက်ရသော ဗုဒ္ဓမှ ဗုဒ္ဓေါ ဖြစ်လာသည်ဟု ဆိုကာ (တောင်ကုန်းပေါ်မှ ထင်ရှားထောကြားသော ကျောင်းတော်ကြီး) ဟုလည်း အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုကြသည်။ စင်စစ် ဗောဓေတီပုဒ္ဓေါစေတီတော်ကြီးသည် ယင်း၏ ထိပ်ဆုံးအထိ ဘုရားဖူးများ တက်ရောက် ဖူးနိုင်သော ကျောင်းတော်ကြီးသဖွယ်လည်း ဖြစ်နေပေသည်။ ဗောဓေတီပုဒ္ဓေါ ပုထိုးတော်ကြီး၏ သမိုင်းကြောင်း ထိုပုထိုးတော်ကြီးကို ၇-ရာစုလောက်တွင် သေလိမ္မာမင်းက တည်ထားသည်ဟု ဒဏ္ဍာရီဆန်ဆန် ဂျာဗားမှတ်တမ်းများရှိသည်။ သေလိမ္မာမင်းကား သေလိမ္မာမင်းဆက်တည်ထောင်ခဲ့သော မင်းဖြစ်၏။ ဤမျှ ကြီးမားသော စေတီ

တော်ကြီးသည် ၉ရာစုမှ-၁၉ရာစုတိုင် နှစ်ပေါင်းများစွာ အောက်တွင် ပျောက်ကွယ်တိမ်မြုပ်နေခဲ့ပြီး ၁၈၀၅ ခုနှစ် တစ်ဖန်ပြန်လည်၍ တူးဖော် တွေ့ရှိကြရခြင်း ဖြစ်သည်။ ပတ္တမြားမှန်သဖြင့် နွံမှာ မနစ်ခဲ့ပေ။

ဗောဓေတီပုဒ္ဓေါစေတီတော်ကြီး၏ ဗိသုကာထို ဗောဓေတီပုဒ္ဓေါစေတီတော်ကြီးကို တည်ထားတော်မူရာတွင် ဗုဒ္ဓသည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ရရှိတော်မူသော စကြဝဠာတစ်ခွင်လုံး၏ အမြင့်မြတ်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ကြောင်း သင်္ကေတပြုကာ စကြဝဠာ၏ ပုံ (Diagram of the cosmos) ကို ယူခဲ့ကြသည်။ စေတီတော်ကြီး၏ အလယ်မဏ္ဍိုင်-မဏ္ဍာလ(Mandala) ဝင်ရှိသည် စကြဝဠာတော်ကြီး၏ ဗဟိုချက်ပင်ဖြစ်၏။ ယင်းသည် ပင်မတော်ကြီးအတွင်းလည်း ဖြစ်၏။ ဘုရားဖူးများက ထိုဗောဓေတီ

စေတီတော်ကြီးကို လျှောက်လမ်း-ပတ်လမ်း(Ambulatory Passage-Pradakhsina)အတိုင်း လက်ျာရစ်-ပဒေက္ခိယာ ထွက်တက်ပြီး လက်ျာရစ် စီတန်းလှည့်လည် (Clockwise Circum Ambulation)ဖူးမြော်ကာ စေတီငယ်အသီးသီးနှင့် ဌာပနာထားသော ဓာတ်တော်တို့ကို ပူဇော်ကြရ၏။ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးမှာမူ အောက်ခြေမှပင် ပတ်ပတ်လည် လှည့်ကာ ဖူးမြော်ရသော စေတီအမျိုးအစားဖြစ်သည်။)

ဗောဓိရာဇဗုဒ္ဓေါစေတီတော်ကြီးကို အိန္ဒိယစေတီတော်များ အတူပူကာ တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဒေသအနုထကရာ ဂျာဗားဟန်သွင်းပြီး မွမ်းမံ တန်ဆာဆင်ထားရာ ဗုဒ္ဓဗိသုကာနှင့် ပန်းတမော့လက်ရာများကြောင့်လည်း ထူးခြားထင်ရှားလာသည်။ အနီးအနားရှိ မီးတောင်များကြောင့်ခိုကျောက်မျိုးဖြင့် ပုထိုးတော်ကြီးကို ပုံဖော်တည်ဆောက်ခဲ့ကြသည်။ စေတီတော်ကြီး၏ ပန္နက်မှာ ပစ်ရမစ်ပုံ ထောင့်ကျကျ(Squared Basement)ဖြစ်ပြီး ထိုထောင့်ကျကျ အဆောက်အအုံကြီး၏ မျက်နှာတစ်ဖက်လျှင် ဘုရားပေစီ အရှည်ရှိပါ၏။ စေတီတော်ကြီးတစ်ခုလုံး၏ ညွှန်တော်မှာမူ ၁၁၈ ပေ မြင့်၏။ စေတီတော်ကြီးသည် ညွှန်တော်အမြင့်ထက် ဖိနပ်တော်အဝန်းက ပိုကျယ်သဖြင့် တစ်ခုလုံး ခြုံ၍ကြည့်လျှင် ပြားပြားဝပ်ဝပ်နှင့် သိပ်သိပ် ညွှန်သည်းရှိလှသည်။ (ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးမှာမူ

အထက်သို့ မြင့်မားထိုးထွက်သွားသော စွင့်စွင့်ဝင့်ဝင့်စေတီ အမျိုးအစားဖြစ်၏။)

စေတီတော်ကြီးသည် ဂင်းပိတ် (Solid type)၊ လုံးတော်ပြည့်ဖြစ်သော်လည်း တစ်ပိုင်းနှင့် တစ်ပိုင်းကွဲပြားသော အပိုင်းသုံးပိုင်းမျှ ထပ်မံခွဲခြား၍ လေ့လာနိုင်ပေသည်။ စေတီတော်ကြီး၏ အလယ်ကောင် ထိပ်ဆုံးသို့တိုင် တက်ရောက်ဖူးမြော်နိုင်သော အဆောက်အအုံအမျိုးအစားဖြစ်ပါသည်။ ယင်း အပိုင်းသုံးပိုင်းကား...

(၁) ပထမပိုင်းမှာ ဖိနပ်တော်၊ ပန်းတင်ခုံနှင့် ယင်းမှ အဆင့်ဆင့်တက်သွားသော လေးထောင့်ပစ္စယာ(Terraces) ငါးဆင့်၊

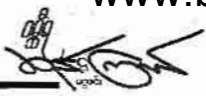
(၂) ဒုတိယပိုင်းမှာ ယင်းအထက်မှ စက်ဝန်းပုံ ကျည်းဝန်း (Circular Bell-rest) သုံးဆင့်နှင့်

(၃) တတိယပိုင်းမှာ ယင်းအထက်ရှိ သပိတ်မောက် (Bell Shaped)၊ ငှက်ပျောဖူး (Banana Bud)နှင့် ထီးတော်(Umbrella)တို့ ပါရှိသော ခေါင်းလောင်းပုံစေတီတော် (Bell Shaped Ceti)တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

ကျည်းဝန်း(Base For Bell)ဆိုသည်မှာ စေတီများ၏ ခေါင်းလောင်းပုံအောက်ဘက်မှ အနားပတ်ဖြစ်သော ခေါင်းလောင်းနား(Bell Lower Edge)၏ အောက်ဘက်နှင့် ပစ္စယာ၏ အထက်ဘက်တွင် ရစ်ပတ်ပြုလုပ်ထားသော

throne shown in numerous panels of Borobudur...

အဆင်တန်ဆာဖြစ်ပါသည်။

**ဗောဇေပုဒ္ဓေါစေတီတော်ကြီးမှ
ကျောက်ဆစ်လက်ရာများ**

စေတီတော်ကြီး၏ ပစ္စယာငါးဆင့်တွင် လိုဏ်မုခ်လေးများရှိပြီး လူ့အရွယ်နီးပါးရှိ ချာန်-ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ စံမြန်းနေ၏။ အပေါ်ဆုံး ပစ္စယာတွင် ရုပ်ပွားတော် ၆၄ ဆူ အခြားပစ္စယာများ၏ မျက်နှာတစ်ဖက်လျှင် ၉၂၀ကျော်ဖြင့် စုစုပေါင်းရုပ်ပွားတော် ၄၃၂ ဆူမျှ ရှိပါသည်။ ရုပ်ပွားတော်များမှာ စေတီတော်ကြီး၏ တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက်တွင် အနေအထားများလည်း မတူညီကြပါ။

စေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့ဘက်ခြမ်းတွင် ရိုသောဆင်းတုတော်များမှာ မြေညွှန်းပုံ (အက္ခောဘာယ)။

စေတီတော်ကြီး၏ အနောက်ဘက်တွင် ရိုသောဆင်းတုတော်များမှာ တရားထိုင်ပုံ (အမိတဘာ)။

စေတီတော်ကြီး၏ တောင်ဘက်တွင် ရိုသော ဆင်းတုတော်များမှာ ဆုပေးပုံ (ရတနာသမ္ဘဝ) နှင့်

စေတီတော်ကြီး၏ မြောက်ဘက်တွင် ရိုသော ဆင်းတုတော်များမှာ ရန်ကင်းပုံ (အမောယသိဒ္ဓိ)တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

ရုပ်ပွားတော်များ၏ နောက်ဘက် ပစ္စယာလမ်းခြားလျက် ပုထိုးတော်ကြီး၏ နံရံများတွင်လည်း စဉ်ကွင်းရုပ်ကြွကျောက်ချပ်များ ထွင်းထုထားပြန်၏။ ယခင်က ရုပ်ကြွကျောက်ချပ်ပေါင်း ၂၀၀၀ ကျော်ရှိခဲ့ရာမှ ယခု ၃၃၀၀ သာ

ကျန်ပါတော့သည်။ ထိုရုပ်ကြွကျောက်ချပ်အားလုံးကို ဆင်းပြီး အလျားလိုက် ဖြန့်ခင်းလျှင် ၃မိုင်ခန့် ရှည်မည် ဖြစ်ပါသည်။

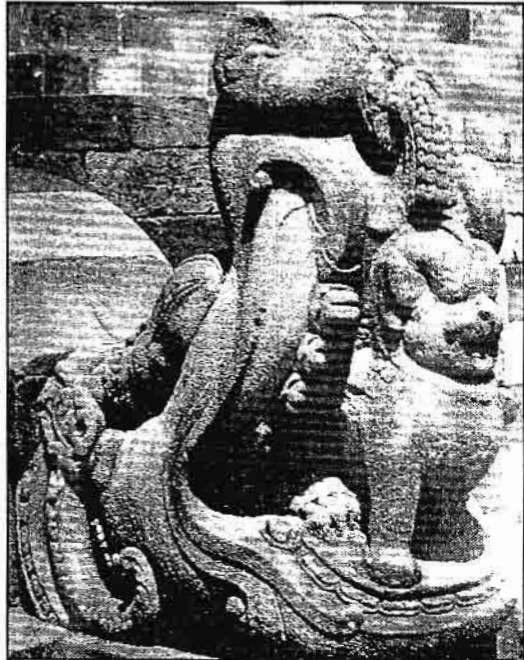
အပေါ် ပစ္စယာ(Upper terrace)တွင် ရုပ်ကြွကျောက်ချပ် ၂တန်းရှိရာ အထက်တန်းမှ ကျောက်ချပ် ၁၂၀ တွင် ဗုဒ္ဓဝင်လာ ဇာတ်ကွက်များကို သရုပ်ဖော်ထားသည်။ ဘုရားလောင်း သေတကောတုနတ်သား လှူပြည်ကြည့်ခြင်းကြီးငါးပါးဖြင့် ကြည့်တော်မူပြီးနောက် စုတေထေမူခန်းမှ ဂေါတမဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ကာ မိဂဒါဝန်ထေတွင် ဓမ္မစကြာတရားဦး ဟောသည်အထိ ဖြစ်စဉ်အဆင့်ဆင့်ပါဝင်ပါသည်။ အောက်တန်းကျောက်ချပ် ၁၂၀မှာ မဟာယာဗုဒ္ဓဝင်လာ ရုပ်ကြွများ ဖြစ်ကြသည်။

ယင်းပစ္စယာအထက်ရှိ ကျည်ဝန်း ၃ဆင့်တွင် ခေါင်းလောင်းပုံစေတီငယ် စုစုပေါင်း ၇၂ ဆူ ရှိနေသည်။ ကျည်ဝန်းပထမဆင့်တွင် ၃၂ဆူ ကျည်ဝန်း ဒုတိယဆင့်တွင် ၂၄ဆူ ကျည်ဝန်း တတိယဆင့်တွင် ၁၆ဆူဖြစ်သည်။ ယင်းစေတီတော်တို့တွင် ထူးဆန်းစွာ အတန်းလိုက် ဖောက်ထားသော ရာဇမတ်ကွက်လို မျက်ကွက်ပေါက်များ ရှိပြီး စေတီတော်များအတွင်း၌ ဝိရောဓရုပ်ပွားတော်များ စံပယ်နေကြ၏။

**ဗောဇေပုဒ္ဓေါ ပုထိုးတော်ကြီး၏
ပင်မ စေတီတော်ကြီး**

အပေါ်ဆုံး ကျည်ဝန်း၏ အလယ်ဗဟိုတွင် အောက်ခြေအဝန်း ၅၂ပေရှိသော ခေါင်းလောင်းပုံစေတီကြီး (Bell shaped Ceti)တစ်ဆူရှိနေသည်။ ထိုစေတီကြီး ပုထိုးတော်ကြီး၏ အထွင်ဖြစ်ပေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ပုထိုးတော်ကြီးတစ်ခုလုံး၏ ပုံသဏ္ဍာန် မြန်မာနိုင်ငံ၊ စစ်ကိုင်းမြို့ရှိ ကောင်းမှုတော်ကြီးကံသို့ သွားမယောင်ရှိသော်လည်း ဝိရမစ်ဆန်ဆန်ပင် အောင်

www.burmeseclassic.com

သွားလေသည်။ လေးထောင့်ပစ္စယာများ ခံထားပုံမှာ
ကောင်းကင်ပေါ်သို့ မားမားမတ်မတ်ဖြင့် တက်သွားမယောင်
ဆင်ရသော်လည်း ကျည်ဝန်းများ ဆင်လိုက်သောအခါ
အလယ်သို့ ပြန်စုကာ ပုံပုံလေးလေးကြီး ဖြစ်သွားပြန်သည်။

ဗောဓေပုဗ္ဗေတော်ကြီး၏ ဒဿန

ထိုပုထိုးတော်ကြီးကို (ဗုဒ္ဓ၏ အဘိဓမ္မာသဘောတရား
များ)ဖြင့် တည်ဆောက်ထားသည်ဟု ဆိုကြသည်။

လောကီစည်းစိမ်အမျိုးမျိုး ခံစားစံစားသည့် (ကာမဘုံ)
ကို ညွှန်းဆိုရန် အောက်ဆုံး ပစ္စယာငါးဆင့်တွင် အပြောက်
အမွှမ်း၊ စုလစ်မွှန်းချွန်၊ ရုပ်လုံးရုပ်ကြွများဖြင့် တန်ဆာဆင်
ထားလေသည်။

အဆုံးအစမရှိသော သံသရာတွင် ကျင်လည်ပုံကို
ကျည်ဝန်းသုံးဆင့်ကို စက်ဝန်းပုံသဏ္ဍာန်ပြုလုပ်ကာ ပတ်ပတ်
သည်လှည့်စေပြီး၊ ယင်းတွင် စေတီငယ်များမှအပ အခြား
ဆင်တန်ဆာများ မဆင်ယင်ဘဲ ရိုးရှင်းစွာ ပြုသသည်။

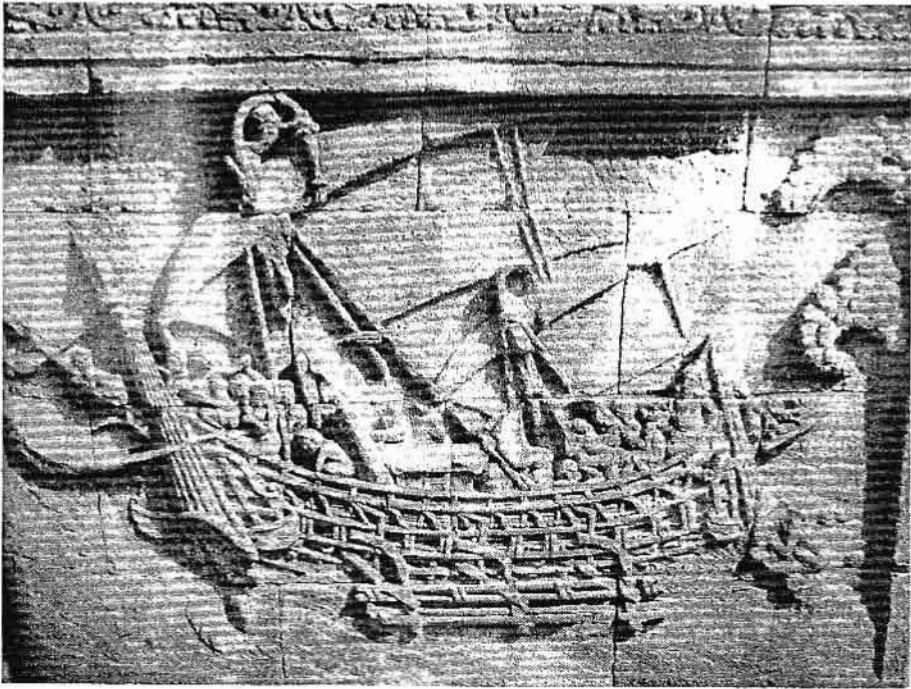
ဒေထက်ဆုံးတွင်ကား စကြဝဠာ(Universe)၏ ဗဟို
အစိတ်(Mandala)ဖြစ်သော မေရုတောင် (Mt Meru)-
တိုင်တိုင်တောင်ကို ပမာပြုကာ အတွင်စေတီတော်ဖြင့် နိမိတ်
ဆောင်သည်။

မြင့်မိုရ်တောင်သည် ဘုံကိုးဆင့်၏ ထိပ်အလယ်တွင်
ရှိရာ ပစ္စယာ ငါးဆင့်၊ ကျည်ဝန်းသုံးဆင့်အပြင် မြေထဲတွင်
မြုပ်ထားသော မြေအောက်ပစ္စယာ (Underground
Terrace) တစ်ဆင့်ရှိသေးသည်ဟု ဆိုကြသည်။

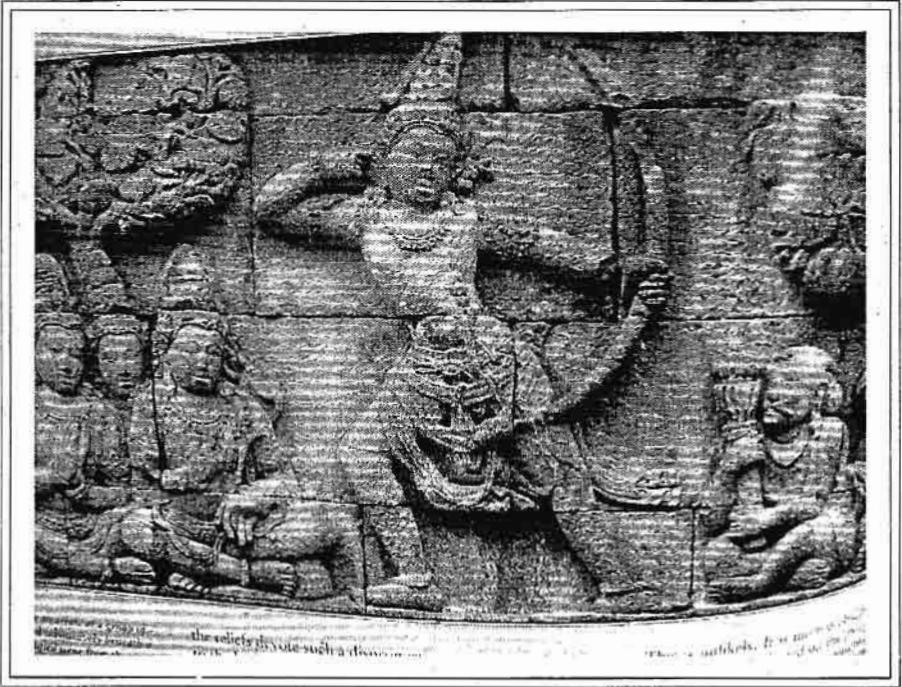
သာသနာပြိုင်

သို့သော် ပုထိုးတော်ကြီးတည်ပြီး မကြာမီတွင် ဂျာဗား
ကျွန်း၌ ဟိန္ဒူဗြဟ္မဏအယူ၊ သိဝနတ်မင်း ကိုးကွယ်မှု ပြန်
လည် ခေတ်စားလာပြန်၏။ သို့ဖြင့် ဗောဓေပုဗ္ဗေသည်
အင်ဒိုနီးရှားတွင် ဗုဒ္ဓသာသနိက အဆောက်အအုံများ၌
နောက်ဆုံးလက်ရာ ဖြစ်သွားတော့၏။ ထိုနောက်တွင်ကား
ဗောဓေပုဗ္ဗေနှင့်အပြိုင် ဟိန္ဒူဘုရားကျောင်းကြီးများကို
တည်ဆောက်လာကြတော့သည်။ နှောင်းခေတ်များတွင်
ဂျာဗားကျွန်းသည်လည်း အနုလင်္ကာများ ဖန်တီးဖို့ထက်
စီးပွားရေးဘက်သို့သာ အာရုံပြောင်းသွားလေရာ ကမ္ဘာ့အရှေ့
ခြမ်းတွင် ရေကြောင်းကုန်သွယ်မှု ကြီးပွားထွန်းကားသော
ပြည်ထောင်တစ်ခုဖြစ်သွားလေ၏။

ထိုနောက် ၁၃ရာစုတွင် ဂျာဗားကျွန်းတွင် အနုပညာရပ်
များ ပြန်လည် ဦးမော့ခဲ့သော်လည်း ဇိသုကာပညာရပ်ထက်
ဘုရင်၊ မင်းစိုးရာဇာ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်များ၏ အရိုးပြာအိုး

www.burmeseclassic.com

များထားရာ သင်္ချိုင်းဂူများကို မွမ်းမံအလှဆင်ခြင်းသာ ဖွံ့ဖြိုးလာလေသည်။ သို့ဖြင့် ဂူသင်္ချိုင်းနံရံများတွင် သရုပ်ဖော်သော ပြားချပ်ချပ် ရုပ်ကြွများသည် ဂျာဗားဟန်အပြည့်ဖြင့် အလွန်ထင်ရှားလာလေ၏။ ထိုမှ အခြေခံကာ နောင်တွင် ဂျာဗားရိုးရာ ပန်းချီပညာတစ်ရပ် ပေါ်ထွန်းကျော်ကြားလာခဲ့သည်။

မည်သို့ဆိုစေကာမူ ကျောက်သားအတိပြီးသော ဗောဓိရာဇာဓိပတိတော်ကြီးကား ခေတ်အဆက်ဆက်တွင် ရာသီဥတုဒဏ်၊ အယူဝါဒများ၏ လွှမ်းမိုးမှုဒဏ်များကို ခံရင်း နွဲ့ထဲက ကြာပွင့်ကြီးတစ်ပွင့်နယ် ဝင့်ဝင့်ထည်ထည် တည်ရှိနေဆဲပင်။ ဗုဒ္ဓဘာသာအယူအဆသည် ဤမြေတွင် နိုင်နိုင်မြဲမြဲ ထွန်းကားစည်ပင်ခဲ့သည်ကို သက်သေပြနေပေသည်။ အခြားဘာသာအယူများ လွှမ်းခြုံနေသည့် ဂျာဗားမြေတွင် ဗုဒ္ဓသာသနာသည်လည်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှာတော့ဖြင့် သန့်စင်သော ကြာပန်းတစ်ပွင့်နယ် ပြန်လည်ပွင့်ထွန်းလာမည်ဟု မျှော်လင့်ရပါကြောင်း။

ကိုအေးမြင့် (မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ဓရး-သ)
(M.A, Archaeology)

- စာကိုး
- အေးမောင်-ဗိုလ် "အရှေ့တောင်အာရှ မညှိုးပန်းများ" (စာပေဗိမာန်၊ ၁၉၇၈၊ ရန်ကုန်။)
 - ထွန်းမှတ်ဝင်း-စင် "မြန်မာ့ရိုးရာ ပဋိမာသိပ္ပံပညာ၊ အာသန

- ပလ္လင်တော်နှင့် ဝါဟန စီးတော်ယာဉ်များ မုဒြာများ" (သာသနာရေးဦးစီး ၁၉၈၁၊ ရန်ကုန်။)
- မြင့်အောင်-ဦး "မြန်မာ့ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှု သုတေသနစေတီ" (မြင့်အောင် စာပေ၊ ၁၉၇၉ ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်။)
- ဦးတင့်အောင် "စေတီနှင့် ပုထိုး" (ရတနာမွန်၊ ၂၀၀၁၊ စာ-၉။)
- ရတနာမွန် ၁၉၉၄၊ နိုဝင်ဘာ၊ ဦးသာဋ္ဌေးမြင့်၊ ပူဇော်မြတ်စေတီပုထိုး (စာ-၄၂)။
- သန်းထွန်း-ဒေါက်တာ မြန်မာ့ဗုဒ္ဓသာသနိကအနုပညာလက်စွဲ (ကွန်သာယာသမိုင်းအုပ်ဆောင်း စာစဉ်အမှတ် - ၄၊ ၂၀၀၀၊ ရန်ကုန်။)
- Aye Myint-U, Burmese Design Through Drawings, Silpakorn University, 1993.
- E.Fisher, Robert - Buddhist Art and Architecture, Thames and Hudson, Singapore, 1996.
- Internet Source.
- Than Tun, Dr - Buddhist Art and Architecture, May, 2002, Yangon.
- Ye Naing - A Garland of Lectures on Myanmar Buddhist Art and Architecture, Dagon University, 2004.

www.burmeseclassic.com

SUE
HTAT
AVUNG.

တိုးထက်

စာမလွန်မှ အသံကို
ငါကြားခဲ့သလား

“မင်းရဲ့ လက်နိပ်စက်ထဲကို
တစ်ရွက်ထည့်လိုက်စမ်း”

အရာသူကြီး အသက်ရှင်စဉ်က
အဆိုသည် လေသံမျိုးဖြင့်ပင်
အသံက ပြောလိုက်သည်။ ထို့

နောက်တွင်မူ သူ နှုတ်တိုက်ချလိုက်သော စကားတို့သည် သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေခဲ့သေးသည် သူ့ဇနီးသည်အတွက် လွန်စွာအရေးပါခဲ့သည်။

၁၉၄၉ ခုနှစ်တွင် ကျွန်တော်၏ စာအုပ် You Live After Death ကို ထုတ်ဝေမည့်အချိန်တွင် ကျွန်တော်နှင့် ကျွန်တော်ဇနီးသည် အာကန်ဆပ်ပြည်နယ်၊ မောင်းတိန်းပြူး စီရင်စုမှ အနီးဆုံးမြို့နှင့် ၁၀မိုင်ခန့် ကွာဝေးသော လှပလှသည့် တောရိပ်တောင်ရိပ်ဝေဆာသော အိုဇတ်(ခ်)မြို့တွင် နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ ဤနေရာတွင် နေထိုင်စဉ်ကာလက ထိုစာအုပ်ကို ကျွန်တော်ရေးသားခဲ့ပြီး စိတ်နယ်လွန်ဖြစ်ရပ်များနှင့် ပတ်သက်၍ သုတေသနပြုမှုများလည်း ထိုနေရာမှာပင် ပြုခဲ့သလို၊ ကိုယ်တွေ့ အတွေ့အကြုံများလည်း ရရှိခဲ့သည်။

ထိုကာလတွင် အာကန်ဆပ်ပြည်နယ်သို့ ရောက်ခါစ အခြေချများအနေဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည် ချီကာဂိုမြို့ 'Tribune' သတင်းစာ၏ တနင်္ဂနွေနေ့အခန်းကဏ္ဍဖြစ်သော Marge of Sunrise Farm ကို ရေးသားသည့် စာရေးဆရာမ "မာဂီလီယွန်"နှင့် သိကျွမ်းလာခဲ့သည်။ သူမသည် ပြည်နယ်နယ်နိမိတ်၏ တစ်ဖက်ရှိ လှပသော အပန်းဖြေစခန်းမြို့ဖြစ်သည့် ယူရီကာစပရင်းမြို့တွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်ဘဝ၏ ထူးခြားဖြစ်စဉ်များတွင် အထူးခြားဆုံးဖြစ်ရပ်တစ်ခု၏ အကျိုးအဖြစ် မာဂီထံမှ ဖုန်းဆက်လာသည်ကို ကြုံရသည်။

မာဂီက ကျွန်တော်နှင့် ကျွန်တော်ဇနီး မာသာအား သူတို့ထံ စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့များတွင် လာရောက် နေ

ထိုင်ရန် ဖိတ်ခေါ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ကို ဖိတ်ခေါ်သည့် အကြောင်းရင်းမှာ ကျွန်တော်စာအုပ်ကို စိတ်ဝင်စားလှသော သူမ၏ ခင်ပွန်းတရားသူကြီး ဂျက်စ်နှင့် သူမကိုယ်တိုင်က ကျွန်တော်၏ စာအုပ် You Live After Death အကြောင်း ဆွေးနွေးချင်၍ပင် ဖြစ်သည်။

သူမ၏ လင်ယောက်ျား၊ သူမအခေါ် ဂျက်စ်၊ အများအခေါ် တရားသူကြီး ဂျက်စ်(Judge) သည် သူမထက် အသက် ၂၀ ပိုကြီးပြီး သူမ ရေးလေ့ရှိသော Tribune ပင်တိုင်ဆောင်းပါးခန်းတွင် တခုတ်တရ ပါရလေ့ရှိသော ဇာတ်ကောင်တစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော် သူမ စာဖွဲ့ ညွှန်းဆိုနေခြင်း မပြုခဲ့လျှင်ပင် စာဖွဲ့လောက်စရာ လူဖြစ်မည်က ဧကန်ပင်။ သူ့ကို သူ့ဒေသခံ ပုဂ္ဂိုလ်များက တလေးတစားဖြင့် ရပ်ကွက်လူကြီးအဖြစ် အကြိမ်ကြိမ် တင်မြှောက်ခဲ့ကြသည်။ အပြင်ပန်းက ကြည့်ပါလျှင် တရားသူကြီးသည် စကားအပြောကြမ်းသည်။ ငါတကော ကောတတ်သည်။ အနိုင်ယူလွန်းသည်။ အတွင်းသဘောအရမူ အင်မတန် စိတ်ကောင်း နှလုံးကောင်း ရှိသူ၊ ပရဟိတစိတ်ရှိသူဖြစ်သည်။ လူတို့ကို အလွန်စိတ်ဝင်စားသူပင် ဖြစ်သည်။ စာရေးဆရာကြီး မတ်တိုင်ကဲ့သို့ပင် လူစရိုက်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ဒုက္ခများရသည့်အပိုင်းမှာ လူစရိုက်ပင် ဖြစ်သည်ဟုသာ ယုံကြည်သူဖြစ်သည်။

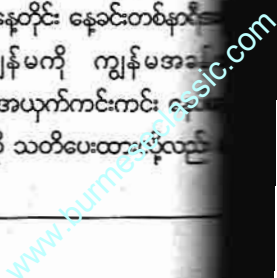
မာဂီတို့လင်မယားသည် သူတို့မိတ်ဆွေများနှင့် ကျွန်တော်တို့ ကုန်လွန်ခဲ့သော ထိုစနေ၊ တနင်္ဂနွေရက်တို့သည် မေ့ပျောက်စရာ အကြောင်းတရားမရှိသောရက်များ ဖြစ်ခဲ့သည်အချက် မကြာမတင် ပေါ်လွင်လာပေ

သည်။ သူတို့သည် ကျွန်တော်စာအုပ်အကြောင်း ဆွေးနွေးပွဲတွင် ပါဝင်လာယူရီကာ စပရင်းမှ စာပေပညာရှင်မိတ်ဆွေ ၁၅ဦးခန့်ကို ဖိတ်ကြားထားသည်။ ဧည့်သည်အများစုက ကျွန်တော်စာအုပ်ကို ကြိုတင် ဖတ်ရှုထားသောကြောင့် ကျွန်တော်၏ ခံယူချက် "သေလွန်ပြီးနောက် ကျွန်တော်၏ ဆက်လက်ရှင်သန်နေသေးသည်" သောယူဆချက်ကို ပိုမိုသည့် သာဓကတို့ကိုလည်း လက်ခံကြသည်။

ကျွန်တော်တို့ အားပါးထူးဆွေးနွေးသုံးသပ်သည့်အချိန်တွင် ဂျက်စ်လီယွန်က အဆိုအခြေ အပြုခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ပင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူသည် မကြာခဏပင် "ပါးစပ်ပိတ်စမ်း" ငါပြောမိန်းနားထောင်" ဟုဆို၍ ကြားဖြတ်ဝင်မိတ်ဆွေဖြစ်ခဲ့သည်။ သူက ထိုသို့ စီးနင်းလေသံဖြင့် ဝင်ဖြတ်သည့်တိုင်အောင် မည်သူမှ စိတ်ခုန် မရှိခဲ့ချေ။ သူ့စရိုက်မှာ ထိုအတိုင်းပင်ဖြစ်ကြောင်း အားလုံး သဘောပေါက်ခဲ့ကြသည်။ ခေါင်းထဲ အတွေးတစ်ခုဝင်လာသူထိုအတွေးကို ထုတ်ချရပါမူ သူ့လောကတတ်ခဲ့သည်။ ထို့အပြင် သူ့သုံးသပ်ချက်များမှာ အလွန်ပင် ဝေဆာကြည်လှသောကြောင့် နားစိုက်ထောင်းခဲ့သည်။

မာဂီလီယွန်သည် သူမ၏ လင်ယောက်ျား ကြားဝင်စွပ်ဖက်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ ရယ်ရယ်မောမော တောင်းလေ့ရှိခဲ့သည်။

"ဂျက်စ်ကို စိတ်မဆိုးပါနဲ့ အဲဒါ သူ့အကျင့်ပါ။ ကျွန်မ စာရေးအောင် နေတိုင်း နေခင်းတစ်နာရီအထိ ကျွန်မကို ကျွန်မအခေါ်အနှောင်အယှက်ကင်းကင်း နေထိုင်လို သူ့ကို သတိပေးထားပါလို့လည်း"

ဘူး အိမ်ကြီး မီးလောင်နေလည်း
မပြောနဲ့လို့ ဟန်လို့ မရဘူး။ ကျွန်မ
ခန်းတံခါးကို ဂျက်ချ၊ တယ်လီဖုန်း
ဆက်တောက်နဲ့ အနှောင့်အယှက်ကင်း
သိသမျှ ကင်းအောင် လုပ်လည်း မရ
ဘူး။ တစ်ခုခုတော့ အရာပေါ်လာတာ
မရှိပါ။ ဒါမှမဟုတ်၊ ဂျက်စ်က စိတ်ကူး
ဆန်းစစ်ချင်ရင် ကျွန်မကို ရင်ဖွင့် ပြော
ချင်ရင် မရတော့ဘူး။ တံခါးဖြိုပြီး ဝင်
လာကဲကဲ။ သူပြောချင်တာ ပြောပြီး
ပြန်ပြန်တယ်။”

ကျွန်တော်သည် နောင်တစ်ချိန်
အတွက် ဂျက်စ်၏ ထိုစိတ်နေစိတ်ထား
ကို ပြန်ပြောင်း အမှတ်ရစရာ
ကြောင်းရှိလာပေမည်။ သို့သော်
အခုတွင် ကျွန်တော် သံသကွဲကွဲ
အမှတ်ရခဲ့သည့် အချက်ကား ဂျက်စ်
၏ တခုတရ စကားပင် ဖြစ်သည်။

“အင်း... ရှားမင်း၊ ငါ့ကို သေ
ချင်ပြန်နောက် အသက်ဆက်... မရှင်
သိဘူး။ ဒါပေမယ့် ငါ တစ်ခုဟာ
တတ်ပေးတယ်။ ငါ အရင်သေခဲ့ရင်
အဲဒါ... မင်းအရင် ငါက သေဖို့ အလား
အထာကလည်း များပါတယ်။ အဲ
ဒါလွန်ပြန်နောက် အသက်ရှင်ရသေး
တယ်မှန်း ငါသိခဲ့ရင် အဲဒီအချက်ကို
အဲဒီ အခိုင်အမာ အထောက်အထား
အထိုးမယ်လို့ ကတိပြုတယ်”

ညည်းညည်းများသည် သူ့စကားကို
အတော်သဘောကျသွားသည်။ ကျွန်
တော်တို့ အသက်အရွယ် ကွာခြားနေ
သည့်တိုင်အောင် ကျွန်တော်သည် အိမ်
အပြင်အထွက်တွင် ကားတိုက်ခံရပြီး
ဆိတ်တရက် အသက်ကုန်သွားနိုင်သည်
ဟု ကျွန်တော်က စောဒကတက် ပြော
ကြားခဲ့သေးသည်။ သို့တိုင်အောင်
အသက်အရွယ်အရ သေခါနီးအဆင့်နှင့်
သူက ပိုနီးစပ်ကြောင်း သူက တုံ့ပြန်

ပြောကြားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် တမလွန်
သို့ သိစိတ်ရှိသောအသွင်တစ်ရပ်အဖြစ်
သူ ကူးပြောင်းရောက်ရှိနေပါလျှင်
မဖြစ်မနေ ပြန်ဆက်သွယ်ပါမည်ဟု
အခိုင်အမာ ကတိထပ်ပြုခဲ့သည်။

လအနည်းငယ်အကြာတွင်
ဂျက်စ်လီယွန်သည် လေဖြတ်ပြီးနောက်
တွင်၊ ထိုလေဖြတ်သည့် အကြောင်း
တရားကြောင့်ပင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့
သည်။ ကျွန်တော်နှင့် ကျွန်တော်ဦး
မာသာသည် ဝမ်းနည်းကြောင်း စာ
တစ်စောင်ကို ဖာဂီထံသို့ ရေးသားခဲ့ပြီး
သူမထံမှလည်း ဂျက်စ်နှင့် ပတ်သက်
၍ တုံ့ပြန်ရေးပေးသော စာတစ်စောင်
ကို ကျွန်တော်တို့ လက်ခံရရှိခဲ့သည်။
ကျွန်တော်သည် တမလွန်သို့ ရောက်
လျှင် ကျွန်တော်ကို ဆက်သွယ်မည်ဟု
ဂျက်စ်ပေးထားခဲ့သည့် ကတိစကားကို
ကျွန်တော် အလေးအနက်မထားခဲ့
သည်က အမှန်ပင်။

သို့ဖြင့် လပေါင်းများစွာကုန်လွန်
သွားခဲ့သည်။ ကျွန်တော်တို့သည်
ဂျက်စ်လီယွန် ကွယ်လွန်ပြီးနောက်တွင်
ဖာဂီနှင့် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မတွေ့ဘူးခဲ့
သလို၊ စာပေးစာယူ စာဆက်သွယ်မှု
လည်း မရှိခဲ့ချေ။ ထိုစဉ်တွင် ဖြစ်ပေါ်
လာသည်ကိုစွဲကို အရိပ်အရောင်ပြ
သည် ကိစ္စတစ်ခုတလေမှ မရှိခဲ့သည်
က အမှန်ပင်။

တစ်မနက် ကျွန်တော် လက်နိပ်
စက်တွင် ထိုင်၍ စာမူတစ်ခုကို ရိုက်
နှိပ်နေချိန်တွင် ဂျက်စ်လီယွန် ရောက်
ရှိနေသည်ဟု ကျွန်တော် အလိုလို
ခံစားလိုက်ရသည်။

သူ့ကို ကျွန်တော် မျက်စိဖြင့်
တတ်အပ် မြင်တွေ့နိုင်ခြင်း မရှိခဲ့သော်
လည်း ကျွန်တော်ဘေးနားတွင် သူ ရပ်

တန်နေသည်ဟု အာရုံထဲတွင် ခံစားမိ
လိုက်ရသည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုသို့ ထူးထူး
ခြားခြားဖြစ်ပေါ်သောအခါတွင် ကျွန်
တော်ဦးသည်ကို လှမ်း၍ အသိပေး
လေ့ရှိသည့်အတိုင်းပင် ကျွန်တော်စာ
ကြည့်ခန်းနှင့် ဆက်နေသော မီးဖို
ဆောင်ထဲရှိ ကျွန်တော်ဦးသည်ကို
လှမ်းအော်ပြောလိုက်သည်။

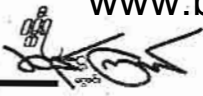
“မာသာ... ဂျက်စ်လီယွန်
ရောက်နေတယ်လို့ ငါ ခံစားမိတယ်”

ကျွန်တော်ဦးသည်သည် “စိတ်
ဝင်စားစရာပဲ” ဟု တုံ့ပြန်ဖြေကြားလိုက်
သည်။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်ထံသို့
ဝင်ရောက်လာခြင်း မပြုခြင်းဖြင့် အာရုံ
ပျက်ပြားမှု မရှိအောင် စောင့်ထိန်းခဲ့
သည်။

“ရှားမင်း... မင်းလက်နိပ်စက်
ထဲက စာရွက်ကို ခုတ်ပြီးတော့ စာရွက်
အသစ်တစ်ရွက် ထည့်လိုက်စမ်းပါ။ ငါ
ဖာဂီကို ပြောစရာစကားရှိတယ်”

ကျွန်တော်သည် ထိုအမိန့်ကို
ရိုက်ကျိုးလိုက်နာစွာပင် ရေးလက်စ
စာမူစာရွက်ကို လက်နိပ်စက်မှ ဖြုတ်
လိုက်ပြီး ကျွန်တော်စာရေးစားပွဲ အံ့ဆွဲ
ထဲသို့ နှိုက်၍ စာရွက်တစ်ရွက်ကို ထုတ်
ယူလိုက်သည်။ လက်နိပ်စက်တွင် တပ်
ဆင်လိုက်သည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုအာရုံရှင်၏
စေ့ဆော်သံ စကားကို ကျွန်တော်ကြား
သိကြောင်း ပြသလို၍၊ ထိုသို့ ဆောင်
ရွက်လိုက်ခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထို့
နောက် ကျွန်တော် စောင့်ဆိုင်းလိုက်
သည်။ သို့သော် မည်သည့်စကားမှ
ကျွန်တော်အာရုံထဲ ပေါ်မလာခဲ့ချေ။
သို့တိုင်အောင် ဂျက်စ် ကျွန်တော်
အနားတွင် ရှိနေသေးကြောင်း အာရုံ
ထဲတွင် ထင်းထင်းပေါ်နေခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်တော်သည် နေ့စွဲရိုက်ထည့်လိုက်သည်။ မာဂီထံသို့ လိပ်မူလိုက်ပြီး မိတ်ဆက်စာပိုဒ်လေး တစ်ပိုဒ်ရေးသားလိုက်သည်။ ကျွန်တော် စာအုပ်အသစ်ရေးဖွဲ့မှုအကြောင်း ထို သို့ ရေးရင်းမှာပင် ဂျက်စ်လီယွန်က ကြားဖြတ် သူ့ထံသို့ သတင်းစကား တစ်ခုပါးချင်သည်ဟု ဆိုလာကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်။ ထိုဖြစ်စဉ်က တကယ်ဟုတ်ချင်မှလည်း ဟုတ်မည်။ ကျွန်တော်စိတ်ထင်ချက် ဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်မည်။ သို့သော်လည်း ခံစားချက် ပြင်းထန်လှသောကြောင့် ယခုကဲ့သို့ ရေးချလိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြ လိုက်သည်။

ကျွန်တော် စာပိုဒ်ကို အဆုံး သတ်လိုက်သည်။ ထိုအဆုံးသတ်မှုကို ဂျက်စ်က စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့ဟန် ရှိသည်။ ယခု သူသည် ကျွန်တော်ကို ဤစိတ် အာရုံတွင် ပေါ်သောအသံဖြင့် ပြော လိုက်သည်။

“မာဂီကို ပြောလိုက်ပါ။ အဲဒါ မလုပ်နဲ့လို့။ မင်း အသက်ရှင်နေသမျှ နောင်တ ရနေလိမ့်မယ်လို့။ အဲဒါကို လုပ်မိခဲ့ရင်”

ကျွန်တော်သည် အထက်အရာ ရှိတစ်ဦး၏ နှုတ်တိုက်ချပေးသည့် စကားကို လက်နှိပ်စက်ရိုက်နေသည် ကဲ့သို့ ရိုက်နှိပ်လိုက်ပြီးနောက်တွင် သဘာဝကျစွာ တုံ့ပြန်မေးလိုက်မိ သည်။

“ဘာကို မလုပ်နဲ့လဲ”
လျှပ်တစ်ပြက်ပင် စိတ်အာရုံ တွင် ပေါ်လာသည်။

“ငါက ဘာကို မလုပ်နဲ့ဆိုတာ ကို သူသိမယ်”

ကျွန်တော်က ထိုအချက်ကို လက်နှိပ်စက် ရိုက်ထည့်လိုက်သည်။

“သူ ဘာကို ဆိုလိုတယ်ဆိုတာ ကို ခင်ဗျားသိမယ်” လို့ ဂျက်စ်က ပြော တယ်။

ထို့နောက် ကျွန်တော် တိတ် ဆိတ် ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေခဲ့သည်။ ဂျက်စ်ရှိနေသေးသည်ဟု အာရုံထဲတွင် ခံစားခဲ့ရသောကြောင့် နောက်ထပ်ပါး မည့် သတင်းစကားကို စောင့်ဆိုင်းနေ ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း နောက်ထပ် အာရုံမရတော့သောကြောင့် ကျွန်တော် ကိုယ့်သဘောနှင့် ကိုယ် စာပိုဒ်အချို့ ဖြည့်စွက် ရိုက်နှိပ်လိုက်သည်။

မာဂီအား သူမနှင့် နောက်ဆုံး ဆုံတွေ့ပြီးနောက်တွင် ကျွန်တော်တို့ ဖြစ်စဉ်များကို ပြောပြလိုက်ပြီး မကြာမီ တွင် ကျွန်တော်တို့ ဆုံရန် မျှော်လင့် ကြောင်းပါ ရေးသားလိုက်သည်။ ထို အကြောင်း တစ်လွန်မှ ဂျက်စ်က ဆက် သွယ်ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်ပေ မည်။ ကျွန်တော် ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်ခြင်းမျှသာ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်သည် ဟု ထပ်ဆင့် သတိပေး ရေးသားလိုက် ပြန်သည်။

ထိုစာရွက်အောက်ခြေတွင် ကျွန်တော် လက်မှတ်ရေးထိုးရန် ဟန် ပြင်ချိန်တွင် ဂျက်စ်က ကြားဝင်လာပြန် သည်။

“ခဏနေဦး”ဟု ကျွန်တော်ကို စိတ်အာရုံထဲတွင် သူ ဟန့်တားလိုက် သည်။

“ဒါ အလွန်အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စ ပဲ။ မင်းက သေလွန်ပြီးနောက်ပိုင်း ရှင်သန်မှု ရှိသေးတယ်ဆိုတဲ့ သက်သေ အထောက်အထားလိုချင်နေတာ။ အခု မင်းကို ငါ အထောက်အထားပေးနေပြီ လေ။ အဲဒီစာမှာ အချိန်ပါ ရေးထိုး လိုက်လေ”

ကျွန်တော်လက်ပတ်နာရီကို

ကျွန်တော်ကြည့်လိုက်သည်။ အချိန် မနက် ၉နာရီခွဲ။ ကျွန်တော်သည် စ ရွက်ကို လက်နှိပ်စက်ထဲ ပြန်လိမ့်သွင်း ပြီးနောက် နေ့စွဲအောက်တွင် အချိန် ရိုက်နှိပ်ထည့်လိုက်သည်။ ကျွန်တော် သည် မမြင်မတွေ့ရသော ဂျက်စ် အလွန်ကျေနပ်သွားသည်ကို အား တွင် ခံစားမိလိုက်သည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော်သည် ထိုစာကို စာအိတ် တစ်အိတ်ထဲ ခေါက်ထည့်၍ ပိတ်လိုက် သည်။ စာအိတ်ပေါ်တွင် မာဂီ၏ ထိပ် စာကို ရေးလိုက်သည်။ ပြီးနောက် ကျွန်တော်စာရေးစားပွဲထောင့်တစ်ခုထိ ပစ်တင်လိုက်ပြီး ကျွန်တော်ရေးလင်္ကာ ဝတ္ထုကို ဆက်လက်ရေးသားရန် စာ ပြင်လိုက်သည်။

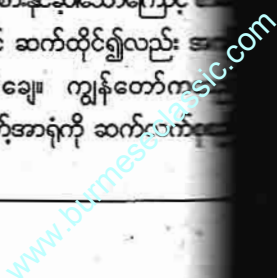
သို့သော် တစ်လွန်ရောက် ဂျက်စ်က ထိုလုပ်ရပ်ကို လက်မ ချေ။

“အခုစာကို မြို့ထဲ ယူသွားပြီး အကြီးအချောနှင့် မာဂီဆီကို အထောက် အခံချက်ချင်း ပို့လိုက်ပါ”

တစ်လွန်ရောက် ဂျက်စ်က ကျွန်တော်ကို ကျွန်တော်အာရုံထဲ တောင်းဆိုလိုက်သည်။

လွန်သည်က လွန်ပြီဟု မလောက်ပင်။ မြို့ထဲသို့ ခရီးမှာ သစ် မျှဖြစ်သည်။ နောက် လမ်းကထည့် ကတ္တရာလမ်း မဟုတ်။ ကျောက် လမ်းမျှသာ။ အသွားအပြန် မိုင် ခရီး။

ထိုကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရပါမည့် တစ်မနက်ခရီးကုန်ပေတော့မည် သော် ကျွန်တော် စာပြန်ရေးရန် လို စွန့်မဝင်စားနိုင်ခဲ့ပါသောကြောင့် စာ ရေးစားပွဲတွင် ဆက်ထိုင်၍လည်း အား မထူးနိုင်ချေ။ ကျွန်တော်က ကျွန်တော်အာရုံကို ဆက်လက်ထည့်

ခဲ့သည်။
“စာကို မြို့ထဲ ယူသွား၊ အထူး
အနုနှင့် ဟင်္ဂါဆီကို ပို့လိုက်”

ဂျက်စ်သည် သူ့လိုအင်ဆန္ဒ
ပြည့်မချင်း ပြဿနာလုပ်တတ်သည်
ကိုရိုသည့်ဆိုသည် ဟင်္ဂါ၏ အပြော
ကွန်တော်ခေါင်းထဲ ဝင်လာပြန်
သည်။ သို့ဖြင့် ကွန်တော် အရုံးပေး
အပ်ပြီး မြို့ထဲ အရောက်ပြေး၍ စာကို
ပြည့်လိုက်သည်။

သို့ဖြင့် အချိန်များ ကုန်သွားခဲ့
သည်။ ဂျက်စ်ထံမှ နောက်ထပ်
ဆက်အသွယ်မရခဲ့တော့သလို၊ ဟင်္ဂါ
ထံမှလည်း ဘာမျှတုံ့ပြန် အကြောင်း
မရခဲ့ချေ။

နောက် လေကျော်ကြာ တစ်နေ့
ကလေးလူငယ် ဟင်္ဂါတစ်ယောက် ဆိုက်
ကိုင်ပြီး မြို့ကပ်ပင် ကွန်တော်တို့အိမ်
ရောက်လာခဲ့သည်။

သူမသည် ကွန်တော်တို့မြို့တွင်
အပူပေး ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး

၏ ညှဉ်ခဲပွဲတစ်ခုသို့ တက်ရောက်လာ
ခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထိုရောအခါမှ
ဂျက်စ်ထံမှ ဆိုသည့် စာအကြောင်း
ကွန်တော်တို့ စကားပြောဖြစ်ခဲ့ကြ
သည်။

“ကျွန်မလည်း ရှင့်ဆီကို
အကြောင်းကြားမလိုပါဘဲ။ ဒါပေမယ့်
ရှင့်ရေးတဲ့ ကိစ္စက ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ
ပြောဆိုတာကမှ ပိုပြီး သဘောပေါက်
လွယ်မယ်လို့ ယူဆပြီး လူကိုယ်တိုင်
လာမယ်...လာမယ်နဲ့ အချိန်ကြာနေ
ခဲ့တာ။ ရှင့်ဆီက စာကို ကျွန်မ ရတဲ့
အချိန်မှာ စထရွန်မြို့က အိမ်တစ်အိမ်
ကို ကျွန်မ ဝယ်မလို ကြံနေခဲ့တာ။
အိမ်က အတော်လှတယ်။ ရှုခင်းက
သာယာတယ်။ ဒါပေမယ့် ငွေချေမယ်
လုပ်တဲ့နေ့မှာပဲ ရှင့်ဆီက စာရပြီး
ကျွန်မ မဝယ်ဖြစ်ခဲ့ဘူး။ ပြန်လည်း
စဉ်းစားမိတယ်။ ဒီ သာယာတဲ့ ရှုခင်းက
ကြာရင် ရှိသွားမှာပဲ။ ဒါကြောင့် ဂျက်စ်
က ရှင့်ကို အာရုံက တစ်ဆင့်ပြော
သလို မဝယ်တာဘဲ ကောင်းမယ်လို့

ဆုံးဖြတ်ပြီး မဝယ်ဖြစ်ခဲ့တော့ဘူး။

ဒါပေမယ့် ခုကိစ္စမှာ အဲဒါက
အဓိက မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မ အဲဒီအိမ်
ကို ဝယ်ယူဖို့ ကြံနေမှန်း ဂျက်စ်က
သိနေပြီး တစ်ခါတည်း တမလွန်ကနေ
“မဝယ်နဲ့”လို့ လှမ်းပြီး ဟန်နိုင်ခဲ့တဲ့
ကိစ္စပဲ။ ကျွန်မ တမလွန်မှာ ဆက်လက်
ရှင်သန်နိုင်တယ်လို့ ယုံကြည်သွားပြီ
ဆိုတဲ့အကြောင်း ရှင့်ကို ပြောချင်နေ
တာ”

ဟင်္ဂါက ယတိပြတ် ပြောလိုက်
သည်။

သင်ရော မည်သို့ထင်ပါသနည်း။
ကျွန်တော်ကရော တမလွန်က
အသံကို အမှန်တကယ် ကြားခဲ့ပါ
သလား။

(True Experiences in Com-
municating With The Dead
စာအုပ်မှ ပြန်ဆိုပါသည်။)

* * *

ဦးထွန်း

အယ်ဒီတာအဖွဲ့၊ မိုးခန်းနှင့် မြန်မာ့စွယ်စုံရေး
အမှတ်-၁၇၉၊ တတိယထပ်(၃) (၃၁)လမ်း(အထက်)
မိုးခန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း - ၇၃၀၅၀၄၇၁။

အမေ့နှင့် အမိမြန်မာပြည်

သက်နှင်းဆွေ
ပြုပ္ပါး

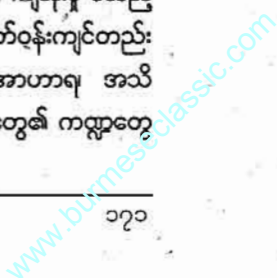
FREE
AUNG SAN SUU KYI

ပြီးခဲ့သည့် ၂၀၁၂ ခုနှစ် ဧပြီဆန်းစလောက်က ထင်သည်။ ကျွန်တော်သူငယ်ချင်း၊ ဂန္ထီရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်း၏ အယ်ဒီတာချုပ် ဆရာ မောင်ညိုအေး(ပန်းတော)က စာမူ တစ်ပုဒ်တောင်းပါသည်။ သူမဂ္ဂဇင်းအထူးထုတ်အတွက် အထူးစာမူတစ်ပုဒ်တောင်းခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုစာမူကို ကျွန်တော် မရေးဖြစ်ခဲ့ပါ။ သူကလည်း အကြိမ်ကြိမ်တောင်း ပါသည်။ ကျွန်တော်ကလည်း လှည့်ကာပတ်ကာဖြင့်

အကြောင်းတစ်ခုမဟုတ်တစ်ခုပြုလျက် အချိန်ဆွဲပြီး တမင်
 ရော့ နေခဲ့ပါသည်။ ယခု ၂၀၁၃၊ မတ်လကုန်လောက်
 နန်းကလည်း သူမဂ္ဂဇင်းအထူးထုတ်အတွက် အထူးစာမူ
 စစ်ပစ်တောင်းပြန်သည်။ သည်တစ်ကြိမ်မှာလည်း ကျွန်တော်
 မပေးဖြစ်ခဲ့ပါ။ သူ တောင်းသည့်ဆောင်းပါးက ကျွန်တော်
 နေကျ သမားရိုးကျ ဆောင်းပါးတွေလို၊ ဝတ္ထုတိုတွေလို
 စာမူမဟုတ်ပါ။ Astrology ပညာရပ်နှင့် ဆိုင်သည့်ကိစ္စ
 ဖြစ်သည်။ ၂၀၁၂ခုနှစ်က အမေ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၏
 ကြံမြှာကို Astrology ပညာဖြင့် တွက်စစ်ပြီး ဆောင်းပါး
 ဆို တောင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ၂၀၁၃ခုနှစ်မှာမူ မြန်မာပြည်၏
 ကြံမြှာကို တွက်စစ်ရေးသားရန် တောင်းဆိုခြင်းဖြစ်သည်။
 အမှန်ကို ဝန်ခံရလျှင် နက္ခတ်ပညာနှင့်ဆိုင်သည့်
 ဆောင်းပါးတွေကို ကျွန်တော် လုံးဝ မရေးချင်ပါ။ အတတ်
 ဆုံး လက်ရှောင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုဆောင်းပါးမျိုးတွေ ရေးရ
 တာ ဝါသနာမပါပါ။ ကျွန်တော်စိတ်ခံစားမှုအရ ရေးရတာ
 ဆည်း အရသာမရှိပါ။ ကျွန်တော်က ဆောင်းပါးရေးလျှင်
 ဆောင် ရသပါသည်။ သုတ ရသ ဆောင်းပါးမျိုးလေးတွေကို
 သာ တဖွဲ့တနွဲ့ရေးချင်သူဖြစ်သည်။ ထိုအချက်က ကျွန်တော်
 ရေးသွေးတစ်ခုပင်ဖြစ်မည် ထင်ပါသည်။ ထိုသို့ ပညာရပ်
 ဆောင်းပါးမျိုးရေးဖို့ လက်ရှောင်မိခြင်းတွင် ထိုထက်ပိုပြီး
 နှစ်သည့် အခြားအကြောင်းတစ်ခုလည်း ရှိနေပါသေးသည်။
 ထိုအချက်မှာ ကျွန်တော်သည် Astrology ပညာရှင်
 တစ်ယောက်မဟုတ်ပါ။ လောကီပညာရှင်တစ်ယောက်လည်း
 မဟုတ်ပါ။ သမထအကြားအမြင်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးလည်း
 မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်က သာမန်စာရေးဆရာ၊ ကဗျာဆရာ
 တစ်ယောက်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချက်သည် တကယ်အရှိ
 ထားစစ်စစ်ဖြစ်ပါသည်။
 အမေစုကို မိခင်တစ်ဦးလို ကျွန်တော်ချစ်ပါသည်။
 ထိုအခါ မိခင်တစ်ဦးလိုလည်း လေးစား အားကိုးနေပါသည်။
 အကဲ ကာလက ကျောင်းသားငယ်ဘဝဖြင့် အမေစု၏
 နှစ်ခြင်း ဟောပြောပွဲကို ငေးမော အားကျနေခဲ့ဖူးပါသည်။
 အထူးဝန်က ဒိုင်ယာယီစာအုပ်ထဲတွင် အမေစုဓာတ်ပုံကို
 ထည့်ထားပြီး အမေစုအတွက် ကဗျာလေးတစ်ပုဒ်ရေးဖို့
 ဆိုပြထားဖြစ်ခဲ့ဖူးပါသည်။ အမေစု NOVEL ဆုယူပြီး
 နှစ်သတိက အမေစု၏ အိမ်ရှေ့မှာ လူထုနင်းအတူ သွား
 ဆောင်ကြည့်ပြီး ဂုဏ်ပြုဖြစ်ခဲ့ဖူးပါသည်။ သို့သော် အမေစု
 အနီးကပ် မဆုံဘူးပါ။ စကားလည်း မပြောဘူးပါ။ အမေ
 စု၏ လက္ခဏာကိုလည်း အရိပ်အယောင်လေးမျှလောက်ပင်

မကြည့်ဘူးပါ။ ဆိုရလျှင် အမေစုနှင့် ကျွန်တော်ကြားမှာ
 အလှမ်းဝေးကွာလွန်းလှပါသည်။ သည်အချက်ကို ဤနေရာ
 တွင် ဘာကြောင့် စကားပလ္လင်ခံပြီး ပြောနေရသလဲဆိုလျှင်
 ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်ဘဝတစ်ခုလုံးကို ကဗျာဆရာ၊
 စာရေးဆရာတစ်ယောက်အဖြစ် နှစ်နှစ်ကာကာ ယုံယုံ
 ကြည်ကြည် ခံယူလျှောက်လှမ်းနေဖြစ်သော်လည်း ကျွန်တော်
 ဘဝ၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်နေရာတွင် လောကီပညာ၏ ကဏ္ဍ
 တချို့ကလည်း ရှိနေပြန်ပါသည်။ ကျွန်တော်အတိတ်က ပါရမီ
 အကြောင်းတရားအရဟုပ ဆိုရမည်ထင်သည်။ ကျွန်တော်
 တတ်ကျွမ်းသမျှ (အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်သော) Astrol-
 ogy ပညာ၊ လောကီပညာ၊ သမထစွမ်းအားတို့ဖြင့် လူ
 အချို့၏ ကံကြမ္မာကို တွက်စစ်ပြီး အကြံပြုဆွေးနွေးပေးဖြစ်
 တာမျိုးကိုလည်း (အချိန်အပိုင်းအကန့်တစ်ခုအနေဖြင့်) ရှိ
 နေခဲ့ပြန်သည်။ ထိုသို့ အကြံပြုရာတွင် သက်ဆိုင်သူနှင့်
 ကျွန်တော် အနီးကပ် တွေ့ဆုံပြီးမှ ကျွန်တော်တတ်သမျှ
 ပညာ၊ ကျွန်တော်ပါရမီဓာတ်ခံနှင့် ပညာနိမိတ်အကြောင်း
 တရားများ၊ သမထအာရုံများ ပေါင်းစည်းကာ အဖြေထုတ်ပြီး
 အကြံပြုဖြစ်ခြင်းဖြစ်သည်။
 သဘာဝတရားကြီးက ဖုံးကွယ်ထားသည့် လူ
 တစ်ယောက်၏ ဘဝကံကြမ္မာကို သာမန်လူတစ်ယောက်က
 သာမန် ပညာရပ်တစ်ခုနှင့်တော့ အပြည့်အဝ အဖြေထုတ်
 မပေးနိုင်ဟု ကျွန်တော် ခံယူထားပါသည်။ Astrology
 ပညာ အစရှိသည့် လောကီပညာတွေနှင့်အတူ သီလတရား၊
 စေတနာတရား၊ စရဏတရား၊ သမာဓိတရားတို့ ပေါင်းစုပြီး
 မှ အနီးစပ်ဆုံး အဖြေထုတ်နိုင်သည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။
 လူသည် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ အကြောင်းတရားတွေ
 နှင့် ရှင်သန်နေကြရပြီး ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယအကြောင်း
 တရားတို့ဖြင့် ဘဝတိုးတက်ခြင်း၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း စသည်ဖြင့်
 ဖြစ်ပျက် ရွေ့လျားနေကြသည်ဟု ဘုရားရှင်က အတိအကျ
 ဟောမိန့်တော်မူထားသည်မဟုတ်ပါလား။ ထိုစကားတော်အရ
 လူတစ်ယောက်မွေးဖွားစဉ်အချိန်က ပြဆိုထားသော ဂြိုဟ်၊
 နက္ခတ်တာရာဆိုင်ရာအနေအထား၊ လက္ခဏာအနေအထား
 တို့သည် ထိုသူ၏ ကံအကြောင်းတရားအနေအထားကို
 အပိုင်းအကန့်တစ်ခုအနေဖြင့် ထင်ဟပ်ပြနေခြင်းသာ ဖြစ်
 နိုင်သည်။ လူ့ဘဝ၏ ရှင်သန်မှု၊ တိုးတက်မှု၊ ကျဆုံးမှု စသည်
 ဖြစ်စဉ်တို့တွင် သူ၏ စိတ်စေတနာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်တည်း
 ဟူသော ဥတုအနေအထားတို့မှအစ အာဟာရ အသိ
 ဉာဏ်ပညာနှင့် ငွေလုံ့လ ဝီရိယ စွမ်းအားတွေ၏ ကဏ္ဍတွေ

ကလည်း များစွာရှိနေသေးသည် မဟုတ်ပါဘူး။ အထူးသဖြင့် အမေရိကန်လို ပါရမီရှင် လူထုခေါင်းဆောင်တစ်ဦး၏ ကံကြမ္မာကို နက္ခတ်ပညာသက်သက်ဖြင့် အနီးစပ်ဆုံး အတိကျဆုံး အဖြေထုတ်ပေးနိုင်ဖို့ အတော်ပဲ ခဲယဉ်းပါလိမ့်မည်။ အမေရိကန်တွင် လူသားမန်တိုထက် သာလွန်သော ပါရမီတတ်ခံ စိတ်ဓာတ်အားမာန်နှင့် ဇွဲလုံ့လ၊ ဝီရိယ၊ ပညာဉာဏ်စွမ်းအားတွေနှင့်အတူ ဘာသာတရား အဆုံးအမ စရဏစွမ်းအားတွေ များစွာရှိနေမည်ဟု ကျွန်တော်အလိုလို ယုံကြည်ထားမိပြန်သည်။ ထိုအကြောင်းတရားတို့သည် သူမွေးဖွားချိန်က ရပ်တည်ညွှန်ပြထားသည့် သူ့လက်ဝါးပြင်ပေါ်မှ လက္ခဏာအမှတ်အသား နိမိတ်ပုံတွေ၊ သူ့ဇာတာခွင်ပေါ်မှ ဂြိုဟ်၊ နက္ခတ်တာရာဆိုင်ရာ ကိန်းဂဏန်းတွေ၊ သက်ရောက်မှုစွမ်းအား အာနိသင်တွေကို အတော်များများ ပြောင်းလဲပစ်နိုင်စွမ်းရှိနေမည်မှာ မြေကြီး လက်ခတ်မလွဲပါ။ ထို့ကြောင့် ပညာရပ်သက်သက်ဖြင့် အမေ့ကံကြမ္မာကို အဖြေထုတ်ဖို့ မလွယ်ပါ။ အထူးသဖြင့် Astrology ပညာရှင်၊ လောကီပညာရှင်မဟုတ်သော ကျွန်တော်လို သာမန်ကဗျာသမား၊ စာသမားတစ်ယောက်အနေဖြင့် အဖြေထုတ်ပေးဖို့ အလွန်တာဝန်ကြီးသည့် ကိစ္စဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ယခု ၂၀၁၃ ဩဂုတ်လထဲတွင် ကျွန်တော် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မောင်ညိုအေး(ပန်းတော)က တတိယအကြိမ်မြောက် အထူးစာမူတစ်ခု တောင်းခံလာပြန်သည်။ ကျွန်တော် ငြင်းမနေချင်တော့ပါ။ သူငယ်ချင်းချင်း အားနာလာမိသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် တတ်ကျွမ်းသမျှ Astrology ပညာ၊ ဆန်းပညာ စသည့် လောကီပညာတို့တွင် ကျွန်တော်အသက်နှင့် ထပ်တူ စောင့်ထိန်းထားသော သစ္စာကြီး ၃ရပ်၊ နေလသစ္စာ ၇ရပ်၊ ဝစ်ဏူဋ္ဌေအထူးအဓိဋ္ဌာန် သစ္စာစွမ်းအားတို့ဖြင့် ပေါင်းစပ်ကာ အမေရိကန် ကံကြမ္မာနှင့် မြန်မာပြည်၏ ကံကြမ္မာအနေအထားအချို့ကို တွက်စစ်အဖြေထုတ်ပြီး ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်အဖြစ် ရေးပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ဖြစ်လိုက်ပါသည်။ အဓိက ဝန်ခံထားလိုသည်မှာ ယခုရေးသားတင်ပြမှုတို့သည် ကျွန်တော်ပညာနှင့် ကျွန်တော် သမထအာရုံအသိတွင် ရိုက်ခတ်ထင်ဟပ်သလောက် တင်ပြထားခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ ပညာရှင်တွေလို အကြောင်းပြချက်တွေ၊ ကျမ်းအကိုးအကား အချက်အလက်တွေနှင့် ရေးသားတင်ပြထားခြင်းဖို့ မဟုတ်ပါ။ သို့သော် ကျွန်တော် ဟောဆိုချက်ကို ကျွန်တော်တာဝန်ယူပြီး ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ထပ်မံ ဝန်ခံလိုပါသေးသည်။

ဤဟောစာတမ်းစာရင်းလေးဖြင့်ပင် ကျွန်တော် ချစ်ခင်လေးစားရသော၊ အားကိုးအားထားပြုမိသော ကျွန်တော်တို့၏ ခေါင်းဆောင် အမေ ဒေါ်အောင်ဆန်းကြည်ကို ဂါရဝပြုလိုက်ပါသည်။ ထိုနည်းတူ ကျွန်တော် အမိမြန်မာပြည်၏ လွတ်လပ်ရေးဇာတာကို ဉာဏ်မီသလေး သုံးသပ်ကာ ကောက်ချက်ဆွဲပြီး မှတ်ချက်ပေးရင် အမိမြန်မာပြည်ကိုလည်း ကန်တော့ပန်းဆင်လိုက်ပါသည်။

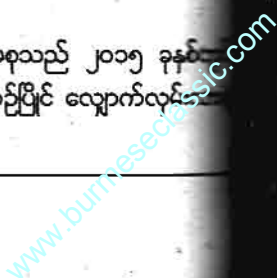
အားလုံးသတ္တဝါ ချမ်းသာပါစေ
သက်နှင်းဆွေ ၂၀၁၃
(၅.၉.၂၀၁၃၊ နေ့ခင်း ၁၂:၀၀ မှစ၍)
◆◆◆
အမေရု

အမေရု၏ (၁၉-၉-၁၉၄၅၊ အင်္ဂါနေ့ည ၇:၁၅ အချိန်တွင် ရန်ကုန်မြို့မှာ မွေးဖွားသန်စင်ခဲ့သည့်) ဇာတာအမေရု၏ ပင်ကိုယ်စရိုက်၊ အတိတ်တွင် ဖြစ်ခဲ့သည့် ဖြစ်တွေနှင့် အနာဂတ်တွင် ဖြစ်နိုင်သည့် ကံကြမ္မာအနေအထားတို့ကို ဂြိုဟ်အနေအထား၊ ဂြိုဟ်မြင်၊ ဂြိုဟ်ယှဉ်ဆက်စပ်မှု မနက္ခတ်စီး စသည့်ပညာရပ်ဆိုင်ရာ အကြောင်းတရားများဖြင့် အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် သုံးသပ်ပြီး ဆေးဆာဆာရေးသားရလျှင် စာအုပ်တစ်အုပ်စာဖြစ်သွားမည် အမှန်ပင်။

ကျွန်တော်တတ်ကျွမ်းသမျှ ပညာရပ်တို့၏ အထူးအကြောင်းဆက်စပ်မှုတို့ကို ဘက်စုံထောင့်စုံမှ တွက်စစ်ဆင်ခြင်ပြီး ဤစာအုပ်ကို စီစဉ်သူ စာရေးဆရာ၊ ကဗျာဆရာ၊ အယ်ဒီတာ မောင်ညိုအေး(ပန်းတော) မေးထားသော မေးခွန်းတို့ကိုသာ အဖြေထုတ်ပေးဖြစ်ပါသည်။

၁။ အမေရုသည် Astrology ပညာအရ မဟာဘုတ်ပညာ၊ ဆန်းပညာတို့အရ အမေရုသည် နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲ၊ သမ္မတရာထူးကို ရရှိနိုင်ခွင့် ရှာခိုင်နှုန်းရှိသည်ဟု အဖြေထုတ်ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် အတိုက်အခံ အပြိုင်အဆိုင်များစွာကို ရင်ဆိုင်ရဦးမည်ဖြစ်ပြီး အမှန်တကယ်ဖြစ်ခွင့်ရှိသည်။ သတ်မှတ်ထားသည့် အချိန်ကာလထက် အနည်းငယ် နောက်ကျပြီးမှ အကြီးအကဲရာထူး၊ သမ္မတရာထူးဖို့ကို ရနိုင်ခွင့်ရှိသည်ဟုလည်း အဖြေထုတ်ဖြစ်ပါသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ အမေရုသည် ၂၀၁၅ ခုနှစ်တွင် သူ နှစ်ပေါင်းများစွာ ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင် လျှောက်လှမ်းခဲ့သော

ရသည် ခရီးရှည်ကြီး၏ ပန်းတိုင်ကို ရောက်သွားပြီး ပြည်သူ့ ထုထုအများစုအတွက် ပျော်ရွှင်မှု၊ ချမ်းမြေ့မှု၊ တိုးတက် အောင်မြင်မှုတို့ကို ပေးစွမ်းနိုင်မည်ဟုလည်း ကျွန်တော်၊ သူနှင့် ကျွန်တော် သမထအာရုံတို့မှာ အတိအကျ အဖြေပြု ဆားပါသည်။ (သတိပြုရန်မှာ အမေစုသည် လက်တွဲဖော် မှား နောက်လိုက်နောက်ပါ အခြွေအရံအဝန်းအဝိုင်းတို့ ညီညီညွတ်ညွတ်နှင့် ဆက်လက် ချီတက်ဖို့ လိုအပ်သည် ဟုလည်း ပြဆိုထားပါသည်။ တစ်စုံတစ်ရာသောအကြောင်း ညွှန်ကြား၍ ခြေတစ်လှမ်းဖင့်နှေးသွားလျှင် အခွင့်ထူးများ ဆုံးရှုံးနိုင်စရာ အနေအထားရှိကြောင်းကိုလည်း ဆင်ခြင် သတိပြုသင့်ကြောင်း ပြဆိုထားပါသည်။)

အမေစု၏ ဇာတာတွင် ၂၀၁၅ မှစပြီး စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ ထုထုတို့အပေါ် အမေစု၏ မေတ္တာဩဇာများ၊ ပညာဩဇာများ အထူးသက်ရောက်သွားတတ်သည်။ စစ်တပ်တွင် အမေစု၏ အကြံဉာဏ်များ၊ ညွှန်ကြားမှုများ သက်ရောက်သွားကာ စစ်တပ်နှင့် ဆိုင်သော ခေါင်းဆောင်ကောင်းတစ်ဦးအနေ အထားဖြင့် လက်တွဲလျက် အကြံပြု လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက် သွားရတတ်သည်။ အထူးသဖြင့် ၂၀၁၅ နိုဝင်ဘာမှ စပြီး ထိုကိစ္စ သိသာထင်ရှားလာတတ်သည်။

၂ အမေစု၏ ဘဝဒုတိယအရွယ်နှင့် တတိယအရွယ် တို့တွင် ၁၉၈၆၊ ၁၉၉၁၊ ၁၉၉၂၊ ၁၉၉၄၊ ၁၉၉၈၊ ၂၀၀၆၊ ၂၀၁၂၊ ၂၀၁၅ တို့သည် ကြီးမားသော အလှည့်အပြောင်း ထာလများဖြစ်သည်။ ထိုနှစ်များတွင် ၂၀၁၂ သည် ဘဝရှေ့ ရှေးအတွက် ဘာမှပူပန်စရာ မလိုလောက်အောင် အခွင့် ထူးများ စတင်ပွင့်လင်းချိန်ဖြစ်ကြောင်း ပြဆိုထားသည်။ ၂၀၁၂ သည် အရှိန်အဝါမြင့်မားခြင်း၊ ဩဇာကြီးမားခြင်း၊ ကိုယ်ပိုင် စိတ်ကူးစီစဉ်ထားသမျှတွေ အပြည့်အဝ ဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့ စတင်ပြီး အခွင့်ထူးတွေ ပွင့်လန်းသည်ဖြစ်သည်။ ထို ၂၀၁၂ ဇွန်လမှ ဒီဇင်ဘာလအတွင်းမှာပင် ကြီးမားသော ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကိုလည်း ခိုင်ခိုင်မာမာ ထပ်မံချမှတ်ခဲ့ သည်ဟု အမေစု၏ ဇာတာက ပြဆိုထားပါသည်။

၃ ၂၀၁၅ ဘဝတွင် အကြီးမားဆုံး အလှည့် အပြောင်းတစ်ခု ထပ်မံကြုံမည်။ အထူးသဖြင့် ၂၀၁၅ ဇွန်လ၊ ဇူလိုင်လ၊ ဇူလိုင်လ ၁၉ အတွင်း မှချ တိုးတက်မှု ကြုံမည်။ အကြံအစည်များ အထူးအောင်မြင်ကာ ရာထူး၊ ဩဇာ၊ ပြည်သူ့လူထုကောင်းကျိုး လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်မှု ထိရောက်မှုများတွင် အောင်မြင်မှုအရှိန်အဝါ အဆမတန် မြင့်မား သွားမည်အချိန်ဖြစ်သည်။ ထိုကာလသည် တစ်ဘဝလုံး

အတွက် အမြင့်မားဆုံး အခွင့်ထူး၊ အမြင့်မားဆုံး အောင်မြင်မှု တို့ကို ရရှိဖို့ အခွင့်အရေးအပြည့်အဝ ရာနှုန်းပြည့် ရရှိချိန်ဖြစ် သည်။

သတိပြုရန်မှာ ထိုအချိန်တွင် အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာ ကြောင့် ခန္ဓာကိုယ် အားနည်းသွားတတ်သလို စိတ်ဓာတ်အား လျော့ချလိုက်မိတာမျိုးလည်း ဖြစ်သွားတတ်သည်။

၄။ ၂၀၁၅ ဇွန်လ ၂၀ မှ ဒီဇင်ဘာ ၃၁ အတွင်း လ များမှာ အကောင်းအဆိုး ရောထွေးနေချိန်ဖြစ်သည်။ ခွဲခွာ ခြင်းကိစ္စတွေ ကြုံတတ်သည်။ ထင်ထားသလို မဖြစ်ဘဲ မထင်မှတ်သည့် အရေးနိမ့်ခြင်းတွေ ဝင်လာတတ်သည်။ မထင်မှတ်သည့် အတိုက်အခံကိစ္စတွေ ကြီးမားစွာ ဝင်လာ ပြီး ဘေးကျပ်ကျပ်အနေအထားတွေ ရင်ဆိုင်ရတတ်သည်။ ရှေ့တိုးဖို့ ခက်၊ နောက်ဆုတ်မရ အခြေအနေတွေ ရင်ဆိုင်ရ တတ်သည်။ သို့သော် ထိုအခက်အခဲ၊ အတိုက်အခံကိစ္စ တွေကို စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာစွာ ရင်ဆိုင်ရင်း ကျော်လွှားနိုင်မည်။ ထိုကာလအတွင်းမှာပင် ထိပ်ဆုံးနေရာကို ရောက်ခွင့်ရမည်။ အထူးသဖြင့် ၂၀၁၅ ဇူလိုင် ၁၂ မှ ၂၀၁၅ ဩဂုတ် ၂၈ အတွင်းကြီးမားသော ရာထူး၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ ဩဇာအာဏာစက် ကို ရရှိနိုင်ပေသည်။ ၂၀၁၅ နိုဝင်ဘာ၊ ဒီဇင်ဘာ နှစ်လ အတွင်း စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ ဌာနများနှင့် ပတ်သက်ပြီး ထူးခြား သော ကောင်းကျိုးကိစ္စတွေ ဖြစ်ပေါ်လာအောင် ဆောင်ရွက် ခွင့် ကြုံတတ်သည်။ ကိုယ်တိုင်လည်း ထိုအနေအထား ကြောင့် စိတ်တွင် ကျေနပ်ရတတ်သည်။

၅။ ယခု ၂၀၁၃၊ ဇွန်လ ၂၀ မှ ၂၀၁၄၊ ဇွန်လ ၁၉ အတွင်းတွင် မထင်မှတ်တာတွေ ဖြစ်မည်။ အကြိမ်ကြိမ် ဖြစ်မည်။ ကျန်းမာရေး အနည်းငယ် ဂရုစိုက်ရမည့် ကာလ ဖြစ်သည်။ အစားမှားခြင်း၊ ဆေးမှားခြင်း၊ စိတ်ဖိခြင်းတွေ ဖြစ်တတ်သည်။ ထိထိရရ ခံစားရတာတွေ စိတ်ထိခိုက်တာ တွေ ဖြစ်တတ်သည်။ စားရင်းငယားကိစ္စ မှားယွင်းတာ၊ စကားမှားတာတွေလည်း ဖြစ်တတ်သည်။ သို့သော် ၂၀၁၃၊ ဇွန်လမှ စပြီး ၂၀၁၆၊ ဇွန်လအထိသည် ကံဇာတာအမြင့်မား ဆုံး ကာလဖြစ်သည်။ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သမျှ ယခင်က ထက်ပိုပြီး အထူးအရာထင်၊ အောင်မြင်ချိန်ဖြစ်သည်။ အထူးသတိရှိဖို့၊ သတိမပြတ်ဖို့ပဲ လိုသည်။ ထိုသို့ ကံ ဇာတာ ပိုပြီးမြင့်မားလာသော ၂၀၁၃၊ ဇူလိုင်မှ စပြီး ဂုဏ်သိက္ခာထိပါးအောင် နှောင့်ယှက်မှုတွေကလည်း မထင် မှတ်ဘဲ ထပ်ကာထပ်ကာ ပေါ်လာနိုင်ချိန်ဖြစ်သည်။ အထူး သဖြင့် ၂၀၁၃၊ ဇူလိုင်မှ ၂၀၁၄၊ ဩဂုတ်လကုန်အထိသည်

ဖြေရှင်းရခက်သည် ပြဿနာများ ပိုများတတ်ချိန်ဖြစ်သည်။ ထိုကိစ္စများကို ယခင်ကထက်ပိုပြီး သတိဖြင့် ကိုင်တွယ် ဖြေရှင်းဖို့ ဆောင်ရွက်ဖို့ လိုအပ်ချိန်လည်း ဖြစ်သည်။

၆။ ၂၀၁၄-ဇန်နဝါရီ ၁ရက်မှ ၂၀၁၄-ဇွန်လ ၂၀ရက် အတွင်း အုပ်စု၊ အဖွဲ့အစည်းအတွင်း အချင်းချင်း သစ္စာ ဖောက်တာ၊ ယုံစားမိသူတို့က ကတိဖျက်သစ္စာ ဖောက်တာ မျိုးတွေ ခံရတတ်သည်။ ပြဿနာဟောင်းတွေ ပြန်ပေါ်လာ တတ်ချိန်ဖြစ်သည်။ ကံတတာကောင်းနေပါလျက် အဖျက် တွေ၊ အနှောင့်အယှက်တွေ၊ အတိုက်အခံတွေ ကြီးမားစွာ ဝင်လာတတ်ချိန်ဖြစ်သည်။

၇။ ထို ၂၀၁၄-ဧပြီ ၂၀မှ ဇွန် ၂၀တွင် အလုပ်၊ ရာထူးကိစ္စတွေမှာ ထိခိုက်နှစ်နာမှုဖြစ်ဖို့ ၉၀ ရာခိုင်နှုန်း ရှိနေ သည်။ အရေးကြီးသည်။ ၂၀၁၄-ဇွန် ၂၀မှ ၂၀၁၅-ဧပြီ ၂၀ အတွင်း အလုပ်အကိုင်၊ ရာထူး၊ နိုင်ငံတော်ကိစ္စ၊ လူကြီး တွေနှင့် ဆိုင်သည်ကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ရာတွင် ထပ်မံ အောင်မြင်မှုများ ရရှိမည်။ ရာထူး၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ ဆုတံဆိပ်များ ထပ်မံ ပိုင်ဆိုင်ချိန်ဖြစ်သည်။ ၂၀၁၅-ဧပြီ ၂၀မှ ၂၀၁၅-ဇွန် ၂၀အတွင်း အလုပ်၊ ရာထူး၊ နိုင်ငံတော်နှင့် ဆိုင်သည် အလုပ်ကိစ္စများတွင် အားနည်းသည်။ ညံ့သည်။ ကျန်းမာရေး လည်း ကြီးမားစွာ ညံ့တတ်သည်။ ထို ၂၀၁၄-ဇွန် ၂၀မှ ဒီဇင်ဘာ ၃၁အတွင်း အချိန်မှာပင် ဆောင်ရွက်သည့်ကိစ္စ တို့ အောင်မြင်ခါနီးမှ လက်မတင်လေး လွဲချော်သွားတတ် သည်။ ကူညီမလိုနှင့် ဒုက္ခပေးသူတွေ ဝင်လာတတ်တာမျိုး တွေ ရှိသည်။

သတိပြုရန်၊ အထူးသတိပြုရန်မှာ ၂၀၁၄-ဇွန် ၂၀မှ ၂၀၁၄-နိုဝင်ဘာ ၃၁အတွင်း အလိမ်ခံရတတ် သည်။ သူတစ်ပါးကြောင့် ဒုက္ခရောက်တတ်ချိန်ဖြစ် သည်။ စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြောမိလုပ်မိ၍ ထိခိုက်နှစ်နာ တတ်သည်။ အထူးသဖြင့် ပေါက်ကွဲမှုတွေ ကြုံတတ်၍ အထူးသတိထားရချိန်ဖြစ်သည်။ တစ်ပါးသူတို့ ဒုက္ခ အပေးတတ်ဆုံးအချိန်ပါ။ ပေါက်ကွဲမှု ဖြစ်တတ်သည်။ ထိခိုက်မှုဖြစ်တတ်သည်။ ကြီးမားစွာ သတိထားသင့် ချိန်ပါ။

၈။ ၂၀၁၅-ဇွန် ၂၀မှ ၂၀၁၅-ဒီဇင်ဘာ ၃၁အတွင်း အလုပ်အကိုင်၊ ရာထူးကိစ္စ၊ နိုင်ငံတော်ကိစ္စအဝဝ အဆင်ပြေ တိုးတက်ခွင့်ကြုံမည်။ ထိပ်ဆုံးရောက်နိုင်ချိန်ပါ။ ကျန်းမာရေး အားနည်းနေတတ်သော်လည်း စိုးရိမ်စရာမရှိပါ။

၉။ အမေရိကန် ၁၀၀တွင် ၁၉၈၅-ဇန်နဝါရီမှ ၂၀၁၃-

ဒီဇင်ဘာအတွင်း ကာလသည် အကြီးမားဆုံး။ အနှောင့် အယှက်၊ အတိုက်အခံ၊ အဖိအနှိပ်တို့ ကြုံရချိန်ဖြစ်သည်။ ထိုနှစ်များအတွင်း သံဝေဂစိတ်နှင့် တရားဓမ္မအသိလေး လည်း များစွာရရှိခဲ့တတ်သည်။ ယိုင်နဲ့လဲပြိုသွားလုနီး စိတ်ဓာတ်အင်အားတို့ကို ပြန်လည်စုစည်းပြီးမှ ကြီးမားသော အောင်မြင်တိုးတက်မှုတို့ကို ရရှိခွင့်ရချိန်လည်း ဖြစ်သည်။ ၂၀၁၄-ဇန်နဝါရီမှ ၂၀၂၀-ဒီဇင်ဘာလအတွင်း နှစ်များသည် ကား၊ လူထု၏ ချစ်ကြည်ညိုမှု၊ ထောက်ခံမှုစသည် လူမေတ္တာကို အပြည့်အဝရရှိခွင့်ရချိန်ဖြစ်သည်။ လူထုကောင်း ကျိုးကိုလည်း အစွမ်းကုန် စိတ်ရှိလက်ရှိ ဆောင်ရွက်မှု ရရှိတတ်ချိန်ဖြစ်သည်။

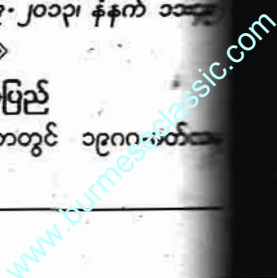
၁၀။ အသက် ၆၆၊ ၆၇သည် ဘဝအသိနှင့် လောက အမြင်တို့တွင် အကြီးမားဆုံး သံဝေဂစိတ်များ ဖြစ်ပေါ် တတ်ချိန်ဖြစ်ပြီး အသက် ၇၀သည် တရားဓမ္မအသိထက် တို့ကိုပါ ရရှိခွင့်ရချိန်ဖြစ်ပြီး ထူးမြတ်သော ရဟန်းထူး၊ ပုဂံထူးများကို ဖူးတွေ့ခွင့်ရချိန်၊ မေတ္တာခံယူခွင့်၊ အထူးခြား အဆုံးအမတို့ကို ခံယူခွင့်ရရှိချိန်ဖြစ်သည်။ အသက် ၇၀သည် လောကီပညာနှင့် ဆိုင်သည် ဆရာကောင်း၊ ပညာကောင်း ၏ အထောက်အပံ့ ကျေးဇူးတရားကိုလည်း တစ်နည်းနည်း ဖြင့် ထူးခြားစွာ ခံစားရတတ်ချိန်ဖြစ်သည်။ အသက် ၇၀တွင် ဂုဏ်သိက္ခာဩဇာ အမြင်မားဆုံးအဆင့်ကို ရောက်ရှိလာ စစ်မှန်သော ဘဝအသိ၊ လောကအမြင်နှင့် တရားထူးအသိ တို့အထိ အမြင်မားဆုံး ရရှိတတ်ချိန်ဖြစ်သည်။

၁၁။ ထို့ကြောင့် ယခုအသက် ၆၉နှစ်အတွင်း အသက် များနေချိန်မှာပင် တရားဓမ္မဆိုင်ရာ စရိတ်အလုပ်တို့ကို လည်း အချိန်ယူကာ ဆက်လက် ကြိုးစားသင့်ပါကြောင်း အကြံပြုရင်း အမေရိကန် ပြည်သူ့အပေါ် ထားရှိသည့် စေတနာ နှင့် ကျေးဇူးတရားတို့ကို လည်းကောင်း၊ အမေရိကန် အင်္ဂလိပ် ပညာ၊ အတတ်ပညာ၊ စိတ်ဓာတ်စွမ်းအား၊ စေတနာတရား တို့နှင့် ပါရမီဓာတ်ခံတို့ကို လေးလေးနက်နက် ဦးစွာ ဂုဏ်ပြုအပ်ပါသတည်း။

အမေရိကန် ကျန်းမာစွာဖြင့် နှလုံးစိတ်ဝမ်းအထူးအေးချမ်းသော သက်နှင်းဆွေ-ဇနီး (၁၉၉၀-၂၀၁၃) နံနက် ၁၁:၀၀

အမိမြန်မာပြည်

၁။ မြန်မာပြည်၏ ဇာတာတွင် ၁၉၈၀-ခုနှစ်

၂၀၀၇-မတ်လအတွင်းသည် အရှုပ်ထွေးဆုံးကာလ၊ အလှုပ်
ဆတ်ဆုံးအချိန်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုရှုပ်ထွေးမှုတွေကြားမှ
တိုးတက်မှုလမ်းကြောင်းပေါ်ထိုးလည်း မချရောက်ရှိတတ်
နိုင်ဖြစ်သည်။

၂၀၀၇-မတ်လမှ ၂၀၁၄-မတ်လအထိသည်
ထုတ်လုပ်ပွင့်လင်းသော လူ့ဘောင်၊ လူ့အခွင့်အရေးတို့
ပွင့်လင်းချိန်၊ တိုးတက်ချိန်ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ၂၀၁၄
ဩဂုတ်လ ၄ရက်မှ စကာ လူထုအခွင့်အရေးတို့ ပိုမိုပွင့်လင်း
နိုင်ရောက်မည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဇာတာတွင် နိုင်ငံရေး၊
ဥပဒေရေးလျှို့ဝှက်ချက်များစွာ ရှိနေတတ်သည်။ သို့သော်
အပြည့်အဝအထူးကောင်းမည်ဟု ကျွန်တော် အတိအကျ
မသိပေ။ အထူးသဖြင့် ၂၀၁၄ ၏ ဧပြီမှ ၂၀၂၃
အထိ တစ်ရက်ထိုး တိုးတက်ခွင့်ကြုံပါမည်။ မြန်မာပြည်
သည် ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ၅ တန်းသခင် ကျက်သရေမင်္ဂလာအခြေ
အချိန် ၅ တေးကမူ လလက်တွင် လုံခြုံစွာ ကာရံထား
မည်အနေအထားအရ မည်သည့်အနေအထားမှာမဆို နိဗ္ဗာန်
သို့ နိုင်မည်။ လူမျိုးရေး၊ ဘာသာရေး၊ စီးပွားရေးတို့ မချ
ဆက်လာဦးမည်။

ထိုသို့ တိုးတက်ခွင့် မည်ဆိုရာမှာလည်း ယခု
အခက်တင်ဘာလမှ စကာ အရှုပ်ထွေးဆုံးကာလများ
တွင် ပိုမိုသိသာပါမည်။

၂၀၁၃ သည် မထင်မှား တွေ့ ထပ်ကာ
ထပ်ကာ ကြုံမည်ဖြစ်ပြီး ၂၀၁၃-နိုဝင်ဘာနှင့် ဒီဇင်ဘာ
အတွင်း မလိုလားအပ်သော ပြည်တွင်းရေးအခက်အခဲ
ထပ်မံကြုံဖို့ ရှိသည်။ ထိုအခက်အခဲများကြားမှပင်
ထက်မှတွေ့လည်း ဆက်လက်ဖြစ်ထွန်းလာပါဦးမည်။

အထူးသဖြင့် ၂၀၁၄-ဇန်နဝါရီမှ ၂၀၁၄-ဒီဇင်ဘာ
အတွင်းကာလသည် မြန်မာပြည်တွင် ထူးခြားသော
အပြောင်းလဲမှုတို့ ကြုံမည်အချိန်ဖြစ်သည်။ အနေအထားများ
ပြောင်းလဲသွားမည်။ ကောင်းသော အပြောင်းအလဲတွေ
ဖြစ်သည်။ ၂၀၁၅ တွင်မူ နိုင်ငံတော်နှင့် စပ်ဆိုင်သော
အခက်အခဲတွင် ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း မရှိတဲ
အနေအထားအရ ရွှေ့ဆိုင်း ဆောင်ရွက်ရတာမျိုးတွေ
ဖြစ်တတ်သည်။

၂၀၁၅-စက်တင်ဘာနောက်ပိုင်းတွင် စစ်တပ်နှင့်
အဆက်သော အရေးပါမှု ကဏ္ဍတစ်ခု ထပ်မံနေရာယူ
နိုင်မည်။ သို့သော် ကောင်းသော အကြောင်းတရား

တို့နှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်းတွေ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

အမေရိကန် အမိမြန်မာပြည်

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဇာတာနှင့် အမေရိကန် ဇာတာကို
ယှဉ်တွဲသုံးသပ်ကြည့်ရာတွင် အမေရိကန် မြန်မာပြည်နှင့်
မြန်မာပြည်သူလူထုကို အများသိထား၊ ထင်ထားသည်ထက်
ပိုပြီး နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ချစ်မြတ်နိုးသူ၊ စေတနာထားသူဟု
ကျွန်တော် အဖြေထုတ်မိပါသည်။ ထို့အပြင် အမေရိကန်
အသိပညာ၊ အတတ်ပညာ၊ စေတနာ၊ လုပ်ဆောင်မှုတို့
သည် မြန်မာပြည်ကို ကြီးမားစွာသော လုံခြုံမှုကို ပေးစွမ်းနိုင်
သူဖြစ်ပြီး မြန်မာပြည်တိုးတက်မှု၊ ကြွယ်ဝမှုတို့ကိုလည်း
အကြီးမားဆုံးသော လုံခြုံမှုကို ပေးစွမ်းနိုင်သည်ဟု ရာနန်း
ပြည့် အဖြေထုတ်မိပါသည်။

(အမေရိကန် ဇာတာမှ ဥတန်တွင်တည်သည် မင်္ဂလာ
အခြေအရံ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကြီးသည် မြန်မာပြည်ဇာတာ
၏ တိုးတက်ကြီးပွားမှု မထွိုင် ၂ တန်းကို အားကောင်းစွာ
ကျေးဇူးပြုနေသည့် အနေအထားတစ်ခုတည်းနှင့်ပင် ထို
အဖြေကို ရဲရဲထုတ်ဖြစ်ပါသည်။ အခြားအကြောင်းများစွာ
ရှိပါသေးသည်။)

ထိုအတူ အမေရိကန် ဇာတာမှ ဥတန်တွင် တည်သည်
မင်္ဂလာအခြေအရံ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကြီးသည် အမေရိကန်
လက်ကို ကြီးမားစွာ မြင်လျက် ထောက်ပံ့ကာ အားကောင်း
သော လုံခြုံမှုကို ပေးထားခြင်း၊ ဥတန်အိမ်ရှင် တနင်္ဂနွေ
ဂြိုဟ်နှင့် ဆယ်တန်အိမ်ရှင် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တို့ ဥတန်တွင်
တည်ကာ လက်ကို မြင်သည့် အကြောင်းတရားတို့ကို ခြုံငုံ
သုံးသပ်ကာ အမေရိကန် နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲ သမ္မတ
နေရာကို ရနိုင်ခွင့် အပြည့်အဝရှိကြောင်း၊ အနှောင့်အယှက်
အတိုက်အခံများလည်း များစွာရှိနေကြောင်း၊ ထိုအဟန့်
အတားများကို ကျော်လွှားကာ မြန်မာပြည်နှင့်တကွ မြန်မာ
တပ်မတော်အတွက်ပါ အရိပ်ကောင်းကို ပေးသွားနိုင်
ကြောင်း အဖြေထုတ်ဖြစ်ပါသည်။

အားလုံးသတ္တဝါချမ်းသာပါစေ

သက်နှင်းစေ့(ပုဂ္ဂိုလ်)
၁၈.၉.၂၀၁၃၊ နေ့လယ် ၁၂.၂၉၊
(အောင်အတိတ် အောင်နိမိတ် ၊
၀၁ ၅၅၉၁၇၇ ၊ ၀၉ ၇၃၀၂၅၈၇၁)

ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ကြောက်စရာမရှိတော့ပါဘူး

သုတအံ့

နိုင်ငံခြား

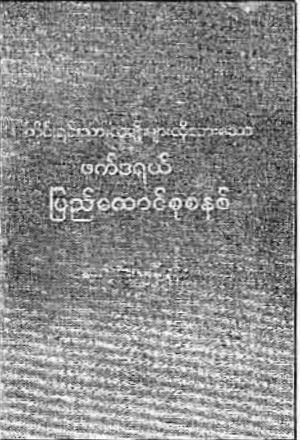
အကြောက်တရားမှ လွတ်မြောက်ရေး

၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ ပင်ဂွင်းမဂ္ဂဇင်းစာအုပ်တိုက်က ထုတ်ဝေခဲ့သော နောက်ဆုံးပုံနှိပ်ထားသော 'Freedom From Fear' ကို ဆရာ နိုင်ဦး မြန်မာပြန်ဆိုထားခြင်းဖြစ်သည်။ Freedom From Fear မှာ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံသားတွေအတွက် အားဆေးတစ်ခွက်ဖြစ်သလို၊ မိမိတို့ မကြားဘူးသူ မရှိသလောက်ဖြစ်သော အမည်နာမပဲ ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးပုံ ဖြစ်သောကြောင့် အိန္ဒိယ ဆင်းမလားတွင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ရေးသားခဲ့သော စာအုပ်နှစ်စောင်လည်း ဖြည့်စွက်ပါဝင်လာ၏။

အာဏာရှင်လက်အောက်တွင် အကြောက်တရားဖြင့် နေခဲ့ရသော မျက်စိမပါးစပ်များ၏ ဘဝအခြေအနေကို အထင်းသား တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်သည်။ အကြောက်တရားမှ လွတ်မြောက်ရန် လူတိုင်းရင်တွင် မကြောက်တရား ကိုယ်စီရှိနေဖို့ လိုသည်။ နိုင်ဦး ပြန်ဆိုထားသော "အကြောက်တရားမှ လွတ်မြောက်ရေး" စာအုပ်ကို ဖတ်ကြည့်ပါက ဟု တိုက်တွန်းလိုက်ချင်ပါသည်။

- စာပေတိုက် - ယဉ်မျိုးစာပေ
- မျက်နှာဖုံးပန်းချီ - အေးဖြူအောင်
- ပုံနှိပ်ခြင်း - ၂၀၁၃၊ ဩဂုတ်၊ ပထမအကြိမ်။
- အုပ်ရေ - ၅၀၀
- တန်ဖိုး - ၃၅၀၀ ကျပ်။

ဆလိုင်းလျန်မှန်း

ဖက်ဒရယ် ပြည်ထောင်စုစနစ်

တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာ သုတေသနအဖွဲ့က စီစဉ်ထုတ်ဝေလိုက်သည့် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးများ လိုလားသော ဖက်ဒရယ် ပြည်ထောင်စုစနစ် ထွက်ရှိလာရေးသားပြုစုသူမှာ "ဆလိုင်းလျန်မှန်း" ဖြစ်သည်။

စစ်မှန်သော ဖက်ဒရယ် ပြည်ထောင်စု၏ အင်္ဂါရပ်များ ကိုယ်ပိုင် ပြဋ္ဌာန်းနိုင်စွမ်းတိုင်းရင်းသား လူမျိုးများ၏ အနာဂတ်အရေးနှင့် စစ်မှန်သော ဖက်ဒရယ် ပြည်ထောင်စုစနစ် ထူထောင်ရာတွင် အခြေခံရမည့် "လမ်းညွှန် အခြေခံမူများ" ဟု သုံးသပ်တင်ပြထားသည်။

ပွင့်လင်းမြင်သာသော ခြေလှမ်းများဖြင့် နိုင်ငံတော်သစ် တည်ဆောက်ရေးတိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ ဆန္ဒသဘောထားများကို လေ့လာခွင့်ရရှိမည် ဖြစ်သည်။

- စာပေတိုက် - တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ သုတေသနအဖွဲ့
- မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း - ရင်နီ
- ပုံနှိပ်ခြင်း - ၂၀၁၃၊ စက်တင်ဘာ၊ ပထမအကြိမ်။
- အုပ်ရေ - ၁၀၀၀
- တန်ဖိုး - ၁၅၀၀ ကျပ်။

www.burmeseclassic.com

အောင်မေယ

အိုရိုး၏ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ နိုင်ငံရေးသမားတွေ

အောင်မေယ

အိုရိုး၏ ဟိန္ဒူဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေခဲ့သော NAI BHARAT KI KHOJ (ဆော်မိ အိန္ဒိယကို ရှာဖွေခြင်း)အား ဆရာ အောင်မေယ မြန်မာပြန်ဆိုထားခြင်းဖြစ်သည်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိပ္ပံနည်းကျ မညာမတာ ဝေဖန် ဆန်းစစ်ရင် အမှန်ကို ရှုမြင်လာနိုင်ပါတယ်။ အမှားဆိုတဲ့ အရေခွဲကို ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ခွာရပါတယ်။ အဲဒီလိုလုပ်ရင် မတိုးတက်စရာ၊ ခေတ်မီစရာ အကြောင်းမရှိပါဘူး။ လူက ဆူးစူးနေမှန်းသိပါလျက် နာမှာ ကြောက်လို့ မနတ်ဘဲ နေတယ်။ ဆရာကြီး အိုရိုးက အဲဒီဆူးနတ်ပစ်နိုင်မယ့် နည်းလမ်းတွေကို ပေးထားပါတယ်လို့ ဆရာ အောင်မေယက ညွှန်းဆိုထားပါတယ်။

ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံကြီးတစ်နိုင်ငံဖြစ်သော ကျွန်တော်တို့နှင့် နယ်နိမိတ်ချင်း ထိစပ်နေသော အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေး၊ ဘာသာရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုရေးရာ ပြဿနာများကို အကဲခတ်လေ့လာနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

- စာပေတိုက် - ယဉ်မျိုးစာပေ
- နှစ်နာဖုံးပန်းချီ - အေးဖြူအောင်
- ပုံနှိပ်ခြင်း - ၂၀၁၃၊ စက်တင်ဘာ၊ ပထမအကြိမ်။
- စာပေရေ - ၅၀၀
- စာနိရိ - ၂၀၀၀ ကျပ်။

မောင်စိမ်းနီ

လေနအေးတွင် တင်သော ကမ္မည်း

လေနအေးတွင် တင်သော ကမ္မည်း

ငြိမ်းချမ်းရေး လမ်းကြီး၏အလင်း ရုတ်သိမ်းသွားခဲ့လေပြီ။ ဒဂုန်တာရာ ခေါ် ဦးဌေးမြိုင်မှာ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာပြည်အတွက်တော့ သက်ရှိသမိုင်းစာအုပ်တစ်အုပ်ပင်။

ဆရာကြီး ဒဂုန်တာရာ ကွယ်လွန်ခြင်း တစ်လပြည့်အဖြစ် မောင်စိမ်းနီ စီစဉ်ပြီး စာရေးဆရာ၊ ကဗျာဆရာများအားလုံး ပိုင်းရေးကြသော “လေနအေးတွင် တင်သော ကမ္မည်း” စာအုပ် ထွက်ရှိလာသည်။

ဆရာကြီး၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ လက်ရေးမူများ၊ စာများ၊ ပုံများက တစ်ကန့်၊ ကြာပန်းရေစင်သို့ ကဗျာအပိုင်းက တစ်မျိုး၊ ဆရာအကြောင်းရေးသော အလွမ်းစာများကိုတော့ အနားသတ်သမိုင်း (၁)၊ (၂)၊ (၃)အဖြစ် ဖော်ပြထားသလို အမှတ်ရစာများ “ပန်းနရောင်လေပြည်” စသည်တို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထုတ်ဝေထားသည် စာရေးဆရာအဖုံဖုံ ဆရာအပေါ်ထားသောအမြင်များနှင့် ဦးညွတ် အောက်မေ့ခြင်းများကို တစ်ဝကြီး ဖတ်ရှုရမည် ဖြစ်သည်။

- စာပေတိုက် - အလင်္ကာစာအုပ်တိုက်
- နှစ်နာဖုံးပန်းချီ - ခန့်မင်းထက်
- ပုံနှိပ်ခြင်း - ၂၀၁၃၊ စက်တင်ဘာ၊ ပထမအကြိမ်။
- စာပေရေ - ၁၀၀၀
- စာနိရိ - ၄၀၀၀ ကျပ်။

www.burmeseclassic.com

သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတန်ခိုး

ဝင်းယုမောင်

စာရေးသူတစ်မှာ မြောင်းမြခရိုင်၊ လပွတ္တာမြို့နယ်၊ ရွှေမိတ်ကျေးရွာဖြစ်ပါသည်။ (ယခု လပွတ္တာခရိုင်၊ ကန်ဘက်မြို့နယ်ဖြစ်၏။) လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း ၆၀ မြန်မာပြည်တစ်ဝှမ်း ရောင်စုံသောင်းကျန်းသူများ၊ သူပုန်သူကန် စားပြဲများ ထူပြောလှသောကာလဖြစ်၏။ တစ်ည လသာသာအခါသမယတွင် စားပြဲများ ရွာတွင်းသို့ဝင်၍ စားပြဲတိုက်လေ၏။ ထိုအခါ စာရေးသူနေသော အဘိုး ဆရာလေးနှင့် ကြီးတော်ဆင်တို့က စာရေးသူတို့ ညီအစ်ကိုအား လက်ဆွဲ၍ ကန်ဘောင်ဘေးတွင် ဝပ်နေကြပါသည်။ စားပြဲအုပ်စုမှာ ကန်ဘောင်ပေါ်မှ မီးတုတ်များ ကိုင်၍ လျှောက်သွားသည်ကို စာရေးသူတို့ မြင်လိုက်ရပါသည်။ စားပြဲများမှာလည်း လင်းနေသော မီးရောင်ဖြင့် စာရေးသူတို့ကို တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။

နံနက်မိုးလင်းသောအခါ စာရေးသူတို့ ကလေး
တစ်ယောက်က ညက အဖြစ်အပျက်ကို မေးကြသည်။
ကြီးတော်ဆင်က စားပြုများ မမြင်ဘဲ လွတ်မြောက်ခဲ့သည်မှာ
သမ္မုဒ္ဒေဂါတာတန်ခိုးတော်ကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြပါသည်။
ကလေးများပီပီ ကြီးတော်ဆင်ပြောပြသော သမ္မုဒ္ဒေဂါတာ၏
တန်ခိုးကို မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ထားခဲ့မိပါသည်။

အသက်အရွယ်ရလာပြီး ဝန်ထမ်းဘဝဖြင့် ကာလ
သန္တရာကြီးကို ဖြတ်သန်းလာစဉ် သမ္မုဒ္ဒေဂါတာတော်၏
တန်ခိုးအာနိသင်ကို စာပေများတွင် လည်းကောင်း၊ လူမှု
ဆက်သွယ်ရေးတွင် လည်းကောင်း ကြားနေရပါသည်။ ထို
ကြောင့် စာရေးသူ လေ့လာသိရှိရသည့် သမ္မုဒ္ဒေဂါတာတော်
၏ စံလျဉ်းသည် အကြောင်းအရာများအား ထပ်ဆင့် မျှဝေ
ပေးလိုက်ပါသည်။

“သမ္မုဒ္ဒေ အဋ္ဌဝီသဉ္စ” အစချီသော ဂါထာမှာ မူလ
အထပ် သုံးဂါထာရှိပါသည်။ ၎င်းဂါထာသည် အာနိသင်ကြီး
သတ္တိ အန္တရာယ်များ ကင်းရှုမှုမက၊ ကာယသိဒ္ဓိလမ်းများပင်
ဖြင့်ပင် ပုန်ကန်ရိုင်းပျသူများ ဖြစ်နိုင်သဖြင့် တစ်ပါးဖြုတ်
သည်ဟု လေ့လာမိပါသည်။ ထိုကြောင့် သမ္မုဒ္ဒေဂါတာမှာ
အင်္ဂါထာခွဲဖြစ်ခဲ့၏။

ရှေးအခါက မြန်မာလူမျိုးများသည် သမ္မုဒ္ဒေဂါတာ၏
အကျိုးအာနိသင်များကို ယုံယုံကြည်ကြည် ခွဲခွဲလမ်းလမ်းရှိ
ကြ၏။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းကလည်း သမ္မုဒ္ဒေဂါတာ
တော်ကြီးအား ခံတပ်သဖွယ် အားကိုးခဲ့ကြ၏။ ဗုံကြဲ
လေယာဉ်များ ပျံလာလျှင် ဗုံးကျင်းထဲသို့ ပြေးခိုကြရ၏။
အကျင်းထဲသို့ ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သမ္မုဒ္ဒေဂါတာ
တော်သံများကား လေယာဉ်ပျံ၏အသံနှင့် အပြိုင်ဖြစ်တော့၏။

ထိုစဉ်ကာလက မြန်မာပြည်တစ်ဝှမ်းတွင် နေရာတိုင်း
အတိုင်း ဗုံးခိုကျင်းများ ရှိကြပါသည်။ သမ္မုဒ္ဒေစေတီတော်
တည်ရှိရာ ဗုံရွာခရိုင်၊ ဗိုလ်ချုပ်တော်ရတိုက် ပတ်ဝန်းကျင်
၌ စစ်ကြီးဖြစ်လာသောအခါ လာရောက်ခိုလှုံရာ အိမ်ထောင်
များမှာ ဗုံးခိုကျင်းမရှိဘဲ ဗုံးအော်မှ လွတ်ခဲ့ကြလေသည်။
ထို့အပြင် အံ့ဩစရာကောင်းသည်မှာ ဂျပန်စစ်တပ်ကြီး ချီ
တက်လာသောအခါ အင်္ဂလိပ်စစ်သားပေါင်း လေးထောင်
ကျော်တို့ မိုးညှင်းတိုက်ဝန်းကျင်တွင် စခန်းချ၍ တိုက်ခိုက်
ခဲ့ရာ ဂျပန်တို့ ပစ်ခတ်သော အမြောက်ကျည်ဆန် စစ်သေနတ်
ကျည်ဆံတို့မှာ ကျောင်းတိုက်အတွင်း အဆောက်အအုံများ
ထိခိုက်ခဲ့။ ယုတ်စွာအဆုံး၊ တိရစ္ဆာန်များပင် မထိခိုက်ခဲ့ဟု
ဆိုသားဖူးပါသည်။

ပဉ္စမ သင်္ဂါယနာတင်သော ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး
သည် မန္တလေး၊ ရတနာပုံမြို့သစ် တည်ဆောက်စဉ်က မြို့
ရိုးတံခါး၌ သမ္မုဒ္ဒေအင်းကို မြှုပ်ခဲ့ကြောင်း “ဆာရစ်ချက်တင်
ပယ်” က ၁၉၂၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ် “အင်းဒီးယင်း
အင်တီဂေရီ” မဂ္ဂဇင်း၌ ရေးသားခဲ့၏။ ဆောင်းပါးခေါင်းစဉ်မှာ
“မန္တလေးမြို့တော်၏ အကာအကွယ်အင်း” ဟူ၍ ဖြစ်၏။
၎င်းဆောင်းပါးအား ဆရာ ဇော်ဂျီမှ မြန်မာပြန်ခဲ့ဖူး၏။

သမ္မုဒ္ဒေဂါတာတော်ကို သုံးနည်းမှာ ရှေးအစဉ်အဆက်
ဆက်ကပင် ရှိခဲ့၏။ ၎င်းသုံးနည်းများမှ စာရေးသူ မှတ်သား
ဖူးသော လင်္ကာတစ်ခုကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

* မြတ်သမ္မုဒ္ဒေ၊ ဆူဝေကျော်ကြား၊ နိဒါန်းအားဖြင့်၊
ကွမ်းစားသတ္တော်၊ ခေါင်းလျှော်ဒဿ၊ ဘတ္တတိန္ဒိန္ဒ၊ ဆီလိမ်း
ပဉ္စ၊ စီးထလေ့မှာ၊ ရှစ်ကြိမ်သာတည့်၊ နံသာပန်းမျိုး၊ ကိုးကြိမ်
နိုးလော့၊ ချုပ်မိုးသည်ခါ၊ အိပ်ရာဝင်မှု၊ ကိုးကြိမ်ဟူ၏။ ရန်သူ
တွေမြောက် ဆယ်တစ်ခေါက်တည့်၊ စစ်ထိုးသောအခါ၊ ရွတ်
ပါ ကိုးကြိမ်၊ စံအိမ်သန္ဓေ၊ မဖွားနေမူ၊ ရေမှာ ကိုးခေါက်၊
မန်း၍သောက်က၊ ဖွားမြောက်ခဏ ချမ်းသာရ၏။

* ခေတ္တနောင်သွင်း၊ သံခြေကျင်းနှင့် အပြင်းတိုက်
လှောင်၊ တစ်ထောင်ရွတ်လေ၊ လွတ်ထွက်ပေ၏။ ပန်းမွှေး
နှစ်ခေါက်၊ ခရီးလျှောက်မှု၊ ခေါင်းမှာ တင်စိုက်၊ ရန်ဘေး၌
လည်း၊ မြူဆိုက်မလိမ်း၊ ကင်းလွတ်ငြိမ်း၏။

* ခပ်သိမ်းရောဂါဗျာပါလည်း ကင်း၊ သောကရှင်း၍၊
မင်းမင်းတကာ၊ ကြည်စွာမြတ်နိုး၊ ရေပြည့်အိုးသို့၊ မညှိုးပန်း
သွင် နေ့တိုင်ပင်တည့်၊ ထွက်ဝင်ရဲရဲ၊ လူခပ်တို့၊ အံ့စဲ
စလောက်၊ ထွန်းတောက်ပဝင်း၊ ပွင့်လင်းသာသနာ၊ ပွား
ကြောင်းရာ၍၊ စန္ဒာလမင်း၊ ကောင်းကင်ချဉ်းသို့ ကောင်းခြင်း
ထွေထွေ၊ ကောင်းကျိုးဝေသည်၊ သမ္မုဒ္ဒေ၏ တန်ခိုးတည်း။

ယခုအခါတွင် သမ္မုဒ္ဒေဂါတာတော်ကြီးမှာ မူကွဲအမျိုး
မျိုးပေါ်ထွက်လာချေပြီ။ မည်သို့ဆိုစေ၊ သမ္မုဒ္ဒေဂါတာတော်
ကြီးအား ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် တစိုက်မတ်မတ် ရွတ်ဖတ်
ခြင်းဖြင့် လောကီ၊ လောကုတ္တရာအကျိုးများ ရရှိမည်ဖြစ်
ကြောင်း ရေးသားအပ်ပါသည်။

ငင်းယုဇောင်(သုတေသီ)

SUE
HTAT
AUNG

သူ
ဒေါ်အိန်

သူခါ ဒေါ်အိဇာ

S.A.M.B စာရေးကလေးအဖြစ်ဖြင့် "စာဖြူစု" ဆိုသောရွာသို့ ကျွန်တော်တို့လင်မယား ပြောင်းလာပြီးသည့်နောက် မကြာမြင့်မီပင် အလုပ်နှင့်ပတ်သက်သော မိတ်ဆွေများ၊ ရွာခံအိမ်နီးချင်း သင်္ဂဟများ လာရောက်မိတ်ဖွဲ့ အားပေးကြသည်မှာ တောရွာစလေ့အတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

မြို့ကြီးပြကြီးများ၌သာ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် အရေးမလုပ်ကြသော်လည်း မိရိုးဖလာ တောရွာကလေးများ၌ဆိုလျှင် မျက်နှာစိမ်းညှည်သည်ကို ရွာခံများက အထူးအရေးပေးကာ အစစအရာရာ ဝိုင်းဝန်းကူညီချင်ကြပါသည်။ ဤစေတနာမှာ ဘယ်သူကမှ လာ၍ ယဉ်ကျေးမှုတစ်ရပ်ဟု ကင်ပွန်းတပ်ကာ သင်တန်းပေးထားခြင်း မဟုတ်။ ရိုးတွင်းခြင်ဆီက ပါလာသော မြန်မာ့သဘာဝ လောကဝတ်စိတ်ထားသာ ဖြစ်ပါသည်။ သူစိမ်းတစ်ယောက်ကို မခေါ်ပင်ချေဘဲ လာရောက်မေးမြန်း ကူညီခြင်းမှာ မြို့ကြီးသူ၊ မြို့ကြီးသား အထက်တန်းစားဆိုသူတို့က ထင်သလို အောက်ကျနောက်ကျရိုလှသည်ဟု မထင်ဘဲ၊ ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်ကလေးတွေ ပြုလိုက်ရသည်ဟုသာ ထင်မှတ်ဟန်ရှိကြသည်။

"စာရေးကြီး... ကျုပ်တို့အိမ်များ လက်ဖက်ရည်သောက်ရအောင် လှည့်ခဲပါဦးဗျ"

"မြို့သား တောရောက်လို့ ပျင်းခြောက်ခြောက်ဖြစ်နေပြီလား စာရေးကြီးရ"

စသော စကားမျိုးဖြင့် ကျွန်တော်အား ယောက်ျားပိုင်းက အရေးယူကြအရောတဝင် ပြုကြသကဲ့သို့...

"စာရေးကြီး ကတော်ရေ... တောင်ပိုင်းမှာ ငါးသလောက်တွေတဲတော်"

"ဟင်းချိုချက်ရင် နူးသာ နူးနော်။ ကျွန်မတို့အိမ်က ဒန့်သလွန်ပင်တို့၊ ကင်ပွန်းပင်တို့၊ အားမနားနဲ့ သိလား"

ဟု ရွာသူများကလည်း ကျွန်တော်မိန်းမကို နှုတ်ဆက်ကြပါသည်။ ယုတ်စွအဆုံး ရွာထဲ ဖြတ်သွားသည့် အခိုက်အတန့်မျိုးကလေးတွင်ပင် "ထမင်းစားသွားကြပါဦးလား" ဟုလည်းကောင်း၊ "စာရေးကြီးကတော်... ဘာဟင်းများ ချက်သလဲ" ဟုလည်းကောင်း အမေးခံရ အခေါ်ခံရသည်မှာ ယဉ်ကျေးမှု ဝါသနာလက်ငုတ်လက်ရင်းကလေးများသာ ဖြစ်စေကာမူ၊ မြို့ကြီးသားတို့၏ စေလွှတ်စာသော် စပ်စုလှသည်ဟု အပြစ်တင်ဖွယ် ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပေမည်။

သို့သော် ကျွန်တော်အဖို့ကား ရွာစေလွှတ် နှစ်သက်သည်။ ကျွန်တော်သာမက၊ မြို့သူဖြစ်သော ကျွန်တော်ဇနီးသည်လည်း တောရွာတို့၏ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေးကို မြတ်နိုးနေတော့သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် မကြာခဏ စကားစပ်မိတိုင်း ပြောကြရသည်။

"တောက လူတွေဟာ ဖော်ရွေတယ်နော် မောင်"

"ဖော်ရွေတာပေါ့ကွယ်။ သဘောဖြူ အူစင်းကြီးတွေကိုး"

"နောက်ပြီးတော့ ဘာကလေးဖြစ်ဖြစ် လုပ်ပေးချင် ကိုင်ပေးချင်တဲ့

စေတနာလည်း သိပ်ရှိတာပဲ။ မြို့မှာပင် ဒီလိုလုပ်ပေးတဲ့ လူဆိုရင် ဖော်လံတယ်လို့ ဆိုကြမှာပဲ"

"သမဝါယမ ဆိုတာ ဒါကြောင့် မြို့မှာ အကောင်အထည် မပေါ်နိုင်တာပေါ့ ခင်ရ။ တစ်ယောက်တစ်ယောက် တင်စီးဖို့၊ ခုတုံးလုပ်ဖို့ မျက်တောင်မွေးပေါ် စကြိုလျှောက်လောက်သာ စိတ်ကူးနေကြလို့ စာနဲ့မထူရှင်ဆိုတာတွေ ခြစားနေကြတာပေါ့"

"ဟုတ်တယ်နော်။ ဘာကလေးဖြစ်ဖြစ် ပိုက်ဆံပေးမှ ဖြစ်တာပဲ"

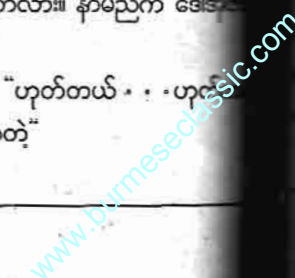
"ဒါပေါ့။ ပိုက်ဆံကို မေ့စေတနာထက် ငမ်းငမ်းတက်နေတာ။ ဒီအကျင့်တွေ တောကိုတောတချို့ ကူးစက်လာကုန်ကြပြီ"

"အင်းအင်း၊ ဩော်... ဒါက မောင်၊ ဒေါ်အိဇာ ဆိုတဲ့ အမေကြီးပဲ သိလား။ ဟိုရွာ နောက်ဖေးတန်းအမေကြီးဟာလေ"

ကျွန်တော်က ဘူးလုံး နားမထောင် ဖြစ်နေသဖြင့် ခပ်ကြောင်ကြောင်သူ့ကို ကြည့်နေလိုက်မိသည်။ အင်းမလှုပ် အဲဒါလုပ်နေစဉ် အသက် ၆၀ ကျော်ကျော် အမယ်ကြီးတစ်ယောက်၏ ပုံပန်းကို မြင်ယောင်သည်။ ကျွန်တော်တို့အိမ်သို့ မကြာမီ ရောက်လာကာ ကျွန်တော်ဇနီးသည်ပလဲနံပသင့်နေခြင်းကို ယခုမှ သိလာမိသည်။

"ဩော်... ဩော်... သလားလားနဲ့ အရပ်ဆိုးဆိုး မှုတ်ကလေး ပြူးကြောင်ကြောင်နဲ့ အကြီးဟာလား။ နာမည်က ဒေါ်အိဇာလား"

"ဟုတ်တယ်... ဟုတ်တယ် ဒေါ်တတ်"

အေးအေး။ သူ့ရုပ်မြင်တော့
ထွန်းထဲက စုန်းမကြီး ဒေါ်အိုဇာကို
သူ့သတ်ရတယ်ဟေ့...ဟဲဟဲ။ အင်း
ဘာဖြစ်သလဲ”

“အို...မောင်ကလဲ။ မရှိခိုးနီးနီး။
ထု စုန်းနီးနီးဖြစ်လိုက်တာ။ သူ့ခမျာ
မပြောပါနဲ့။ သနားပါတယ် မောင်
သိပ်သဘောကောင်းရှာတာ”

ခင်က စောဒက တက်လိုက်စဉ်
အတွင်းကလေး ကျွန်တော့်စိတ်ကို
ကျွန်တော်ပြောရမည်ဆိုလျှင် မလှနီး
ထင်မြင်ယူဆချက်မျိုး မရှိခိုးအမှန်
ဖြစ်ပါသည်။

ထိုထက်အပ ပယောဂ၊ စုန်း၊
တစ္ဆေ စသည်တို့ကို ကျွန်တော်
လက်မခံခဲ့သည်မှာ သူ့အသိ
ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော့်
စိတ်က ထွက်လိုက်မိသည်ကတော့
ထက်ပင် သမာဓိ ကာတွန်းဆရာ
အညီ ရေးခဲ့သော စုန်းမကြီး ဒေါ်အို
အရပ်နှင့် ခပ်ဆင်ဆင်ဖြစ်နေကြောင်း
သတိရ၍ ဖြစ်ပါသည်။ နာမည်ကလည်း
အတ္ထုပ္ပတ္တိ တူတတ်ပေသည်။

ယခု ဤရွာက ဒေါ်အိုဇာ ဆိုသူ
အမည် ရှေးသွားခေါခေါကလေး
အဆင်းသာ ကျန်၍ တချို့သွားတွေ
ကြွေ၍နေပါသည်။ ဆံဖြူဆံကျ
အလေးတွေက နဖူးပြောင်ပြောင်မှာ
အောက်သယောင်ယောင်ဖြစ်နေပါပြီ။
ဆင်ရဲပင်ပန်းမှုနှင့် ရောဖိစီးမှုတို့
ကြောင့် ပါးရေနားရေများ တွန့်ရှုံ့
အနွှေကာ ကျောရိုးကပါ ခပ်ကိုင်း
ညှစ်ညှစ်နေလျက် အရိုးပေါ်တွင်
အညှစ်သော အရေတင်၍ လက်ပြင်
အညှစ် အကြောပြင်းပြင်းထနေရာပါ
သို့သော် မည်းနက် တောက်
အညှစ်၍ သေးငယ်သော မျက်လုံး
အညှစ်အစုံက အရွယ်နှင့် မလိုက်

အောင် နက်ရှိုင်းစူးရှနေသကဲ့သို့။ သူ
အသံကလည်း ခပ်စာစာ ခပ်ကြောင်
ကြောင်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကြောင့်သာ
ကျွန်တော်က မထော်မနင်း ခပ်ရွှန်းရွှန်း
ပြောလိုက်မိသည်။

“ကဲ . . .ကဲ။ ပြောစမ်းပါဦး။
ဒေါ်အိုဇာကြီး ဘာဖြစ်သလဲ”

ကျွန်တော်က ပြုံးခနဲပင် ဆက်
မေးလိုက်မှ . . .

“ဪ . . .သဘောကောင်းရှာ
တာ ပြောမလိုပါ။ မောင်က အလုပ်
သွားသွားနေရလို့ သိပ်မသိတာ။ ဒီ
အမယ်ကြီးဟာလေ တစ်နေ့လုံးလိုလိုပဲ
ခင်ကို လာလာပြီး ကူညီရှာတယ်။ ရေ
မရှိဘူးဆိုလည်း “ဟဲ - ဘယ်သူရေ
ဘယ်ဝါရေ”နဲ့ ခေါ်တန် ခေါ်ပေးတယ်။
သူကိုယ်တိုင်က ကမ်းနားဆင်း ဆွဲတန်
ဆွဲပေးတယ်။ အံ့မယ် . . . သိပ်သန်တဲ့
အမယ်ကြီး မောင်ရဲ့။ ဘာမှတ်သလဲ။
ရေတစ်ပုံးလောက်များ ခေါင်းပေါ်
အသာကလေး ရွက်လာတာ။ နောက်
ပြီး ထင်းမရှိဘူးဆိုလည်း သူပဲ။ ဟင်း
လျာအဝယ်တို့ ဘာတို့များ ကောက်
ကာ ငင်ကာ ထဲသွားလိုက်တာပဲ။ စိတ်
ကလည်း မြန်ပါတီသနဲ့ ထမင်းဟင်း
ချက်ရာပြတ်ရာထဲမလည်း သူပဲ စပ်စပ်
စပ်စပ်နဲ့ ဝိုင်းလုပ်လိုက်သေးတယ်။
နေခင်းနေလယ်ရော အဝတ်ဟောင်း
တွေများတောင် ကမ်းနားဆင်း လျှော်
ပေးမယ်လုပ်လို့ မနည်းကြီး တားထား
ရတယ်။ ကြာတော့ အားနာလာရော။
အိုကြီးအိုမနဲ့မို့”

“ဟာကွာ . . . မလုပ်ပါစေနဲ့ ဒီလို
တော့ . . .”

“အို . . .ခင်က မခိုင်းပါဘူး မောင်
ရဲ့။ ဒါတွေကို ခင်ကိုယ်တိုင်လုပ်ရမှ
ကျေနပ်တာပါ။ နို့ပေမယ် သူ့စေတနာ
ကို ပြောပါတယ်။ နောက်ဆုံး အားနေ

ရင် ဘာလုပ်ပေးတယ် မှတ်သလဲ။
ခေါင်းရှင်းပေးတယ်။ ဘီးစိပ်တိုက်ပေး
တယ်။ အဲသလိုလုပ်ပေးရင်း ပုံတို
ပတ်စ ရာဇဝင်အစ၊ ရှေးစကားအစ
ပြောနေတာပဲ။ ဗဟုသုတလည်း မခေ
ဘူး မောင်ရေ။ သူ့ ကရွတ်ကင်း
လျှောက်ပြောနေတာပေမယ် နား
ထောင်အကောင်းသား။ ခင်ကိုလည်း
လေ သမီး . . . သမီးနဲ့။ အုန်းအုန်း
လည်း တတ်သတဲ့။ ဝမ်းဆွဲလည်း
တတ်သတဲ့။ ဗေဒင်လေး ဘာလေး
တောင် မတောက်တစ်ခေါက် တတ်
သလား မသိပါဘူး။ ခင်ကို ဘယ်နေ
သမီးလဲ။ ဘာနေသမီးလဲနဲ့”

“အင်း . . .ရှေးအမယ်ကြီးတွေ
ဟာ ဒီလိုပါပဲကွာ။ သူ့မှာ သားသမီးရှိ
သတဲ့လား”

“မရှိဘူးတဲ့ မောင်ရဲ့”

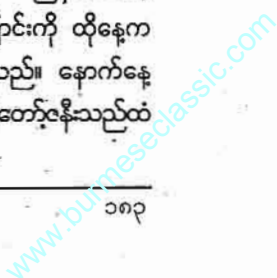
“နို့ . . .ဘယ်သူက သူ့ကျွေးထား
သလဲ”

“သူ့အဘိုးကြီး ရှိသလေ။ သူ့
အဘိုးကြီးက တင်းတောင်းရက်၊ စပါး
ပုတ်ရက်၊ ဖျာတွေ၊ ထိုင်တွေ ရက်ရ
သတဲ့။ သူကတော့ ရွာထဲမှာ ဟိုအိမ်
ဝင်၊ သည်အိမ်ထွက် ဝိုင်းကူပြီး လုပ်
ပေးတန် ပေး၊ စားစရာရှိ စားသွားတာ
ပဲတဲ့။ သူ့ကို တစ်ရွာလုံးက ချစ်လည်း
ချစ်သတဲ့။ ကြောက်လည်း ကြောက်
ကြသတဲ့”

“ဘာဖြစ်လို့ ကြောက်ရသတဲ့
တုံးကွာ”

“ဪ . . .ဒါကတော့ စကား
ပြောရင် ဟောဟောခိုင်းခိုင်းကြီးနေလို့
ဖြစ်မှာပေါ့”

ဤသို့နှင့် ဇနီးသည်မှတစ်ဆင့်
ဒေါ်အိုဇာ၏ အကြောင်းကို ထိုနေ့က
စ၍ ကြားသိခဲ့ရပါသည်။ နောက်နေ့
များတွင်လည်း ကျွန်တော်ဇနီးသည်ထံ

သို့ လာကာ ပြောသည့်အတိုင်း စပ်စပ် စုစုနှင့် စပါးရော ဖွဲရော ဝိုင်းဝန်းညီညာ လုပ်စရာရှိသမျှ လုပ်နေပါသည်။ ကျွေး လျှင်လည်း ဟန်မလုပ်ဘဲ စားပါသည်။ စားရင်းကပင်...

“အင်း... သားတို့၊ သမီးတို့ အမေအိုကြီးကို ကျွေးနိုင်ပါစေ၊ မွေးနိုင် ပါစေ။ ဆယ်ဆထမ်းပိုး တိုးပါစေ။ သာဓုတော်... သာဓု”

ဟု ပါးစပ်က တဖွဖွ ဆုပေးနေ တတ်ပါသည်။

“ဟဲ့... လုံမလေး၊ သမီး” ဟူသော အခေါ်အဝေါ်မှာကား ပါးစပ် ဖျားကလေးတွင်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါ်အိုတ နေ့တိုင်းလိုလို လာနေ ခြင်းကို ကျွန်တော်စိတ်တွင် တစ်စုံ တစ်ရာမှ အနှောင့်အယှက် မဖြစ်မိ။ ဝန်းသည်အဖို့ အပျင်းပြေ အကူအညီ၊ တိုးတိုးဖော် တစ်ယောက်ရသည်ထက် ဆယ်ရေးတစ်ရေး ကိုးရေးတစ်ရာ သူ တစ်ပါးရပ်ရွာတွင် မိန်းမဓမ္မတာ ဖျား ရေးနာမှု ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်တတ်သူ တစ်ဦးအနေနှင့် အားကိုးအားထားဖြစ် နိုင်ပါသေးသည် မဟုတ်လော။

♦ ♦ ♦

တစ်နေ့တွင်ကား ဒေါ်အိုတ၏ သတင်းစကားကို ထူးထူးခြားခြား လာ၍ပြောသူမှာ စပါးပွဲစား ကိုဘိုးဟန် ဆိုသူပင် ဖြစ်ပါသည်။

“စာရေးကြီး... ခင်ဗျားတို့အိမ် ကို ဒေါ်အိုတကြီး လာလာမနေစေပါ နဲ့ဗျာ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုဘိုးဟန်”

“ဟာ... မလာစေနဲ့ဗျာ၊ မကောင်းဘူး”

“ဘာမကောင်းတာလဲဗျာ၊ လက် ဆော့တတ်သလား၊ အတင်းပြောတတ် သလား”

“စာရေးကြီးကလည်း တယ် ခက်သကိုး။ သူ့ရုပ်ကြီးကို ကြည့်ပါ လား”

ကိုဘိုးဟန်က စကားကို တိုးလိုး တန်းလန်းထား၍ ကျွန်တော်မျက်နှာ ကို စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်နေပါသည်။ သူ့အာမူအရာမှာ ဘွင်းဘွင်းဖွင့်ပြောရန် သင့်၊ မသင့်ဟု ချိန်ဆနေခြင်းနှင့် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မရိပ်မိ၊ ရိပ်မိဖို့ အကဲခတ်နေဟန် ရှိပါသည်။

သူ အကဲခတ်နေပုံက ကျွန်တော် ပြောဖူးသော စုန်းမကြီး ဒေါ်အိုတကို သတိရလိုက်စေပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က ပြုံးကာ “ဟဲ့... ဟဲ့”ဟု ရယ်လိုက်ရင်း...

“ဘာလဲဗျာ စုန်းမကြီးမို့လို့လား”

ဟု ခပ်ပေါ့ပေါ့ပင် ပြန်မေးလိုက် သည်ကို ကိုဘိုးဟန်မှာကား ပေါ့တီး ပေါ့ဆ မျက်နှာထားမျိုး ပြောင်းမလာ ဘဲ လျှိုလျက်မူတစ်ခုကို သတင်းပေး လာသူကဲ့သို့ အနားပတ်ဝန်းကျင်ကိုပါ လှည့်ကြည့် စုံစမ်းလိုက်သဖြင့်...

“ဟဲ့ဟဲ့ဟဲ့... ဒါမျိုးတွေ ခင်ဗျား တို့တောမှာ ရှိနေတုန်းပဲကိုး”

“ဟာ... ရိုပါသော်ကော စာရေး ကြီးနယ်”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်ဆိုလို တာက ဒီအယူအဆမျိုးတွေကို ပြော တာပါ”

“ဟင်... ဒါဖြင့် စာရေးကြီးက မယုံဘူးပေါ့၊ ဟုတ်လား”

“မယုံတာ၊ ယုံတာ အပထားစမ်း ပါဦး။ ခင်ဗျားစကားနဲ့ ခင်ဗျားကို ပြန် မေးစမ်းပါရစေ။ တစ်ရွာလုံးက ပြောနေ ကြတယ်ဆိုတာ သိလို့ ပြောတာလား။ ထင်ရုံနဲ့ ပြောတာလား”

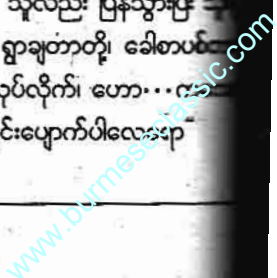
“တစ်ယောက်ကစ တစ်ရာ ဆိုသလိုပေါ့ဗျာ”

“နို့... ရွာထဲက သူ့ကို ချစ် ညလို့၊ ဘယ်အိမ်မှာ ဝင်စားစားဆို

“ဟာ... ဒါက ကြောက်ကြောက် ကိုးခင်ဗျာ၊ ကျွေးရတာပေါ့။ နို့မဟုတ် ရင်...”

“နေပါဦး... နေပါဦး၊ သူ လည်း ဘယ်အိမ်ဖြစ်ဖြစ် ဝိုင်းလှုပ် တာန်တာ ဝင်လုပ်ပေးတယ်ဆို၊ သူ ဒီလို စေတနာထားတော့...”

“ဒါက သူ လာလုပ်ပေးရင်လည်း ကြည့်နေရတာပေါ့ဗျာ။ ဘယ်သူ့ ခါးခါးသီးသီးပြောဝံ့တာ မှတ်လို့၊ ငါ့ ဦး စာရေးကြီးက မယုံလို့ မေးနေလ လား။ ဒီမှာ ကျွန်တော်ပြောမယ်။ ဆိုတာ ချို့မပေါက်ဘူးတဲ့၊ သိရင် ကျွန်တော်က ဒီရွာသား။ ဒါကြောင့် ပြောတာ။ ခင်ဗျားတို့က ပြီးသား ဆိုတော့ မတွေ့ဖူးသေးဘူး။ သူတို့ မှာ ငွေစကလေး ဘာလေးပြတ်ပြီး ခုလေ ရွာထဲက ကလေးတစ်ယောက် ယောက် ကောက်ကာငင်ကာ တာ ပါပဲဗျာ။ အဲ... ဘယ်ဆရာနဲ့ ဘယ် ဆေးဘယ်ဝါးနဲ့ ကုကု မပျောက် ရေးချ မပျောက်။ ကလေးသာ အ အလိမ့်ခံနေရတာပဲ။ အဲသည်အခါ ပါလိမ့်ဗျာ။ “ဟဲ့ - ကလေး ဘာ တာတုန်း၊ ဘာညာ”နဲ့ အဲသည် သူ့ကိုသာ “အမေရယ်... ဘာညာ ချောပြော၊ နောက်ပြီး ပိုက်ဆံက ဆန်ကလေး နည်းနည်းပါးပါးပေး ရင် သူက ဆီကလေးမန်း၊ ဝါး တစ်ချက် နှစ်ချက်လောက် နှိပ်” “ခေါ်စာကလေး ပစ်လိုက်ဟဲ့ လိုက်ဟဲ့”နဲ့ ပြန်သွားပါလိမ့်။ အဲ... သူလည်း ပြန်သွားပြီး သူ သလို ရွာချတာတို့၊ ခေါ်စာပစ် သာ လုပ်လိုက်၊ ဟော... ကာ ချက်ချင်းပျောက်ပါလေဗျာ”

ရွာစွန်ရွာများ အလုပ်ရုံးဖွင့်ထား
စပါးဒိုင်တွင် ဖြစ်သောကြောင့်
ကိုဘိုးဟန်က လွတ်လွတ်လပ်လပ်
ပြန်ရည်ယှက်ရည်ကြီး ဖောက်သည်ချ
မပီတော့သည်။

ကိုဘိုးဟန်အကြောင်း ပြောရ
လူရိုး စိတ်တိုဖြစ်သည်။
ကျွန်တော်ကို အတော်ခင်မင်ရင်းစွဲရှိ
သည်။ အလုပ်အကိုင်ကြီးစား၍ ဘယ်
အရာဖြစ်ဖြစ် သေသေသပ်သပ်ရှိ
သည်။ ယခု ကျွန်တော်အား ဒေါ်အိုလာ
အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပြောနေ
ခြင်းမှာ ဟုတ်တာ၊ မဟုတ်တာ အပ
အား ကျွန်တော်တို့အိမ်ထောင်ကလေး
အပေါ် ဘေးအန္တရာယ် ကင်းလွတ်စေ
အံ့သည့် စေတနာကိုတော့ ကျွန်တော်
တို့ယတိုင် အသိအမှတ်ပြုထိုက်ပါပေ
သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က...

“မဟုတ်ဘူးလေဗျာ ကိုဘိုးဟန်။
ဒီဗျားစေတနာကိုလည်း ကျွန်တော်
သိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က အာဂန္တူ
သိတော့ အစစအရာရာ မဖြစ်တန်တာ
ဖြစ်အောင် သတိပေးတာကို ကျေးဇူး
သည်း တင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်
ကျွန်တော်တို့ မြန်မာ့အယူအဆက
အချို့နေရာကျတော့ အတော်ခွကျတာ
လေးတွေ ရှိသေးသဗျ။ စုန်းမပါ။ ရွာ
ဖြစ်ဆိုတာတို့ ဘာတို့ပေါ့ဗျာ။ ဟုတ်
အယ် မဟုတ်လား။”

“ဒါ အစစ်ပေါ့ဗျ”
“အဲဒါ တောကြီးမျက်မည်းထဲမှာ
ဆိုရင်တော့ ဟုတ်ချင် ဟုတ်မှာပေါ့”
“ဪ... စာရေးကြီးနယ်၊
ဆုတ်တွင်း နှစ်နေပြန်ပါပြီ။ ဒီမှာ
ဆုတ်ဆုတ် ကျွန်တော် တစ်ခုပြောမယ်။
စာရေးကြီးတို့ ဒီရွာမရောက်ခင်
အစ်လလောက်က အဖြစ်တစ်ခုကိုပဲ
ပြောဦးမယ်။ ကျုပ်သူငယ်ချင်း

သာအေးဆိုတာ အခု ဘုံဆိုင်းနားမှာ
တင် ရှိတယ်။ တစ်နေ့တော့ သူကလေး
ဒီလိုပဲ ဖြစ်ကုရော။ ဖြစ်တယ်ဆို
ဒေါ်အိုလာ လာတာပဲ။ ထုံးစံအတိုင်း
ခေါ်စာပစ်ဖို့ ပြောတာပါပဲဗျာ။ သာအေး
က မိုက်တိုမိုက်ကန်းအကောင်ကလေး။
ကျုပ်ကို လာပြောတာပဲ။ သူငယ်ချင်း
ရေတဲ့။ ဒေါ်အိုလာကြီးကတော့ ငါ့ကို
ခေါ်စာပစ်ဖို့ လာပြောပဟေ့။ ဒီတစ်ခါ
တော့ မှတ်လောက်သားလောက် ရှိ
အောင် လုပ်လိုက်မကွယ်တဲ့။ သူက
ဘာကြံထားသလဲဆို ခေါ်စာပစ်တုန်း
လာစားတဲ့ ခွေးကို စောင့်ရိုက်မပေါ့
လေ။ ကျွန်တော်ကလည်း အဲသည်
တုန်းက မြောက်ပေးလိုက်တာပဲ”

“လာစားတဲ့ခွေး ရိုက်တော့ ဘာ
ဖြစ်မလဲ”
“အဲသည်ခွေးသေရင် အမယ်
ကြီးသေမှာပေါ့ဗျာ။ စုန်းဆိုတာ ခွေးကို
မိုပြီး စားရတာကိုး”
“နိုး... အမယ်ကြီးက ခုထက်ထိ

မသေပါကလား”
“နေဦးလေ။ ကျုပ်ပြောပါဦးမယ်။
ဆုံးအောင် နားထောင်ပါဦး။ ဒါနဲ့
တစ်ညကျတော့ ခေါ်စာပစ်ကရောဗျ။
အမယ်ကြီးကိုလည်း ပစ်မယ်
အကြောင်း သွားပြောလိုက်သေးတယ်။
ည လူခြေတိတ် ၁၀နာရီကျော်ကျော်
မှာ ပစ်ကရော။ လာတာပဲဗျ။ အဲဒါ
သာအေးက ချောင်းရိုက်လိုက်တာ
ရိုက်တုန်းကတော့ အသေရိုက်တာပဲ
တဲ့။ ဒါပေမယ့် ကမြင်းမသားကလည်း
တကယ်ကျတော့လည်း ခပ်ကြောက်
ကြောက်ထင်ပါရဲ့။ ခေါင်းရိုက်တာ ခါး
သာ ပွတ်ထိသွားလို့ လွတ်ပြေးတာ
ပေါ့။ အဲဒါတောင် အမယ်ကြီးမှာ
ဘယ်လောက်ခံလိုက်ရသလဲ သိလား။
မနက်မိုးလင်းတော့ အိမ်ရာထဲက မထ
နိုင်တော့ဘူးဗျ။ သူ့သွားမေးတော့ အိမ်
ပေါ် ချော်လဲတာ ခါးပန်းနဲ့ ဆောင်မိလို့
တဲ့။ ကဲ - အဲဒါသာ ကြည့်တော့။
ဒါပေမယ့် သာအေး မိုက်တာ ကလေး
မှာ သွားထိရာတာပါပဲ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဗျာ”
“ဟာ... သူ့ရိုက်တာ သာအေး
မုန်း သိတော့ ကလေးကို ပြုစားလိုက်
တာ သေရာပါရောလား။ သာအေး
လည်း ဒီတော့မှ ယူကျုံးမရ ကျိတ်ဖြစ်
ရရာတယ်”

ကျွန်တော်မှာတော့ လူတစ်ဦး
တစ်ယောက်၏ ယူဆချက်သည် သူ
အကြောင်းတရား ယုတ္တိယုတ္တာနှင့်
အတော်စိတ်ကူးယဉ်၍ကောင်းကြောင်း
စဉ်းစားမိပါသည်။ စိတ်ကူးယဉ်ရာက
ကွင်းဆက်ကလေးတွေ ပေါ်ကာ
ယုံကြည်မှု ပြင်းပြလာတတ်ပါသည်။
“ကျုပ်ကတော့ဗျာ။ ဘာပြောပြော
ကျုပ်အိမ်က ကလေးဖြစ်ဖြစ်၊ လူကြီး
ဖြစ်ဖြစ် ပယောဂများသာ ဖြစ်ရင်

သာအေးလို ခွေးကို မရိုက်ဘူး။ လူ ကိုယ်တိုင်ကို တက်သတ်မှာပဲ။ ဟင်း”

ကိုဘိုးဟန်က ကြိမ်းဝါးလိုက်ပါ သည်။

“နေပါဦးဗျာ၊ ခင်ဗျားကလည်း ဒေါသကြီးပဲ”

“အင်း... စာရေးကြီးက ပေါ့တီး ပေါ့ဆပြောနေ။ အခု သူ့ကို ကျွေးမွေး ပေးကမ်းနေတုန်းဆို ကိစ္စမရှိဘူး။ သူ့နဲ့ သဟဇာတ မဖြစ်တဲ့အခါကျတော့ သိ လိမ့်မယ်”

ကိုဘိုးဟန်ကား လိပ်ခဲတည်း လည်းရှိလှချေ၏။

ဤစကားနှင့် ပတ်သက်၍ ဝန်းသည်အား ဘာတစ်ခုနဲ့မှ ကျွန်တော် ပြန်မပြောခဲ့။ မိန်းမသည် ယုံကြည်လွယ်လှသည်။ စနိုးစနောင် ဖြစ်တတ်သည်။ ဒါနှင့်ပင် ဥပါဒါန် ကြောင့် ဥပါဒါန်ရောက်တတ်သည်။ တောစကား တောပျောက် ဖျောက်ပစ် လိုက်ရသည်။

ဒေါ်အိုလာကတော့ နေ့တိုင်းလိုပင် အိမ်ကို ဝင်ထွက်သွားလာလျက်ပင်။ ခင်ကလည်း ဆွေမျိုးအရင်းအချာလို အားကိုးအားထားပြုလျက်ပင်။ တစ်ခါ တစ်ရံများ အနှိပ်အနင်းခံနေချေသေး ၏။ ဒေါ်အိုလာကို မြင်တိုင်း ကိုဘိုးဟန် ၏ စကားများကို သတိသွား၍ရကာ ပြီးမိသည်အခါ ပြီးမိသည်။ ပြီးခြင်း၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ခင်က မေးသော်လည်း လုံးလွှဲ၍သာ ဘဲဥအစပျောက် လုပ်ခဲ့ ရပါသည်။

နောက်များမကြာမီ ဆိုသလိုပင် ကိုစိန်အုပ်ဆိုသူ ပန်းတိမ်ဆရာက ဒေါ်အိုလာအကြောင်း စကားစပ်မိ၍ ပြောသည်။ သူ့စကားများမှာ ကိုဘိုး ဟန်လို အကျယ်မဟုတ်သော်လည်း

လိုရင်းကတော့ ဒေါ်အိုလာသည် စုန်းမ ကြီးဖြစ်သည်ဟူသော အကြောင်းပင်။

နောက်တစ်ခါ ဒေါ်မင်းပုံ ဆိုသူ ကူလီခေါင်းမကြီးက ပြောလာပြန် သည်။

“စာရေးကြီး... စာရေးကြီး ကတော်ကို ပြောထားပါ။ ဒေါ်အိုလာကို လက်မခံပါစေနဲ့။ စိတ်ပေါင်း ကိုယ်ခွာ နေတာ ကောင်းတယ်နော်။ ကျွန်မတို့ ရွာရဲ့ မကောင်းသတင်းကို ပြောလည်း မပြောချင်ဘူး။ ရက်လည်း ရက်ပါရဲ့”

ကျွန်တော့်ကို ခင်မင်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ တစ်နေ့တခြား ဒေါ်အို လာအကြောင်းသာ စပ်၍စပ်၍ပြောလာ ကြသည်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် စုန်းနတ်၊ တစ္ဆေကို မယုံ။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ အတွက် သောကရောက်နေကြသော လူတွေကို အားနာလာမိသည်။ ထို့ ကြောင့် ဒေါ်အိုလာကို မျက်မှန်းကျိုးချင် လာသည်။ ကျွန်တော်မိန်းမကို ဝိုင်း ကူညီလုပ်ပေးနေရာက အိမ်တွင်းရေး တွင် စွက်ဖက် တွင်ကျယ်လာပုံတွေ ကို ဂရုပြုမိလာသည်။ အရာရာ၌ ဩဇာ ပေးချင်လာသည်။ နောက်ဆုံး ကြိမ်း ချင် မောင်းချင်၊ မြည်တွန်တောက်တီး လာချင်သည်။

“ဟေ့... မောင်ဘသန်းရဲ့ မင်း တို့အိမ် ဝါကြည့်နေတယ်၊ အုန်းလည်း မဆွဲပါဘဲကလား”

တစ်ညနေ ကျွန်တော် စောစော အလုပ်က ပြန်လာချိန် တစ်အောင် တစ်နား နားနေစဉ် မီးဖိုချောင်မှ တက် လာသော ဒေါ်အိုလာက ကျွန်တော့်ကို ဝိုင်းဖိုဝိုင်းနင်း အပြစ်တင်သံနှင့် ပြောပါ သည်။

ကျွန်တော်မိန်းမက သူ့နောက်မှ ကပ်ပါလာကာ “ဟုတ်သားပဲ မောင်ရဲ့”

ဟု သံယောင်လိုက်လာပါသည်။ သူ့ ဝီလိုပြောလိုက်ခြင်းပင် ကျွန်တော်တို့ ထဲ ထောင်းခံနေဖြစ်မိသည်။

တစ်နေ့တွင်ပင် ခင်က ကျွန် တော်အား အန္တရာယ်ကင်း ဦးရှင်ပြု တင်ရန် ပြောဖူးပါသေးသည်။ ခင်က ခေတ်ပညာတတ် အပျိုသမီးဖြစ်သည် ခါမျိုးတွေကို သူ့ကိုယ်တိုင် အမှတ်မဲ့ နေခဲ့သည်။ ယခုတော့ ဒေါ် အိုလာထံမှ နာနာဘာဝတွေ ကူးစက်လာ ဟန် ရှိသည်။ တစ်နေ့က ခင်ပြော လာက...

“ခင်... ဒါတွေ ယုံကြည်ထား လားကွ။ ဘယ်နယ်လဲ”

ဟု ကျွန်တော်က ပြန်အမေ-

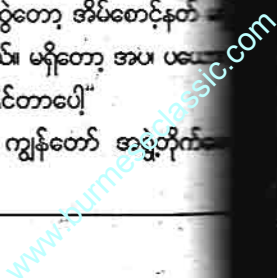
“အို... ယုံတာ၊ မယုံတာ အ ထားပေါ့ မောင်ရယ်။ ဒါလေးတွေ ငါ ရလို ဘယ်လောက်ကုန်သွားမှာ ဥပါဒါန်ကင်းကင်း၊ ဘေးရန်ရှင်းရှင်း သွားရတော့ ကောင်းတာပေါ့။ အ ကြီးကလည်း လုပ်မှ ကောင်းသတ သူပြောတာပဲ။ သူတို့က လူကြီး မဟုတ်လား မောင်”

ထိုစကားကို သွား၍ အမှတ်မ လိုက်သည်။ အခုလည်း နတ်အုန်း သို့မဟုတ် ပြောလာပြန်သည်။ စာရေး သောက်တာကို ကျွန်တော် သည် ညည်းခံနိုင်သည်။ ခင်ကို စိတ်မကောင်း ပျော့နွဲ့ ၍ ဗျောင်နှောင့်... ကိုယ်တတ်သွင်းပေးနေတာတော့ ကျွန်တော် ဒေါသဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ့ကို စုန်းမကြီးဟု ခေါ်ဟန်တူသည်။

“နတ်အုန်းသီး မဆွဲတော့ ဘဲ ဖြစ်မှာမို့လဲဗျာ ဒေါ်အိုလာ”

“မဆွဲတော့ အိမ်စောင့်နတ် ဘူးပေါ့ကွယ်။ မရှိတော့ အဖ၊ ပဿေ တွေ ဝင်နိုင်တာပေါ့”

ဟု ကျွန်တော် အဖွဲ့တိုက်-

နန်းသိ၍ ခပ်ဆတ်ဆတ် ပြန်ဖြေပါသည်။

“နတ်အုန်းသီးဆွဲတော့ရော ဘယ်က နတ်က လာနေမှာလဲ”

“အိမ်တွင်းဖခင်ကြီးလေ”

“အိမ်တွင်းဖခင်ကြီး ဆိုတာ ဘယ်သူလဲ ပြောစမ်းပါဦး၊ ရှင်းရှင်း”

“အို... မင်းတို့ ကာလသမီး၊

ကာလသားတွေ သိရက်နဲ့ ခွဲမေးနေတာပါကွာ”

“မဟုတ်ပါဘူး ဒေါ်အိုလာရဲ့ ပြောပါဦး”

“မင်းမဟာဂီရိ၊ မင်းမဟာဂီရိ ဆင့်တင်တယ် ဆိုတာ မကြားဖူးဘူး”

“ဒါဖြင့် သူ မသေခင်ကတော့ အိမ်အိမ်တွေမှာ နတ် မရှိခဲ့ဘူးလား”

“ဟေ့...ဟေ့...မင်းတို့တာသာ ချစ်ခင်လုပ်၊ မလုပ်ချင် နေ။ ငါ့ကို ခွဲမမေးနဲ့။ ငါက မင်းတို့ကို ကောင်းစေချင်လို့ ပြောတာ။ နောက် ကြောက်ရင် မပြောရုံပေါ့။ အိုလာတို့က သာယာ လေညှာက။ ကဲ - ခင်ခင်၊ နေမယ်။ ညည်းယောက်ျားက စကား ပြောလို့ မကောင်းဘူး”

အမယ်ကြီး ဒေါပွ၍ ဆတ်ခနဲ ပြောသွားရာ ငနီးကတော့ အတော် အတော့အားနာဖြစ်သွားဟန် ရှိပါသည်။

“တော့ကို အပြစ်တင်၍ မဆုံး”

ထိုနေ့က စ၍ အမယ်ကြီး လာတော့။ စိတ်ကောက်သွားဟန် ဖြစ်သည်။

“သနားပါတယ် မောင်ရယ်၊ ဒေါ်အိုကြီး”

“ဟာ... မလာ၊ နေပေစေကွာ။ မိတ်တတ် လေးဆယ်နိုင်လှတဲ့ ဒေါ်အိုကြီး”

“ဟာ... မလာ၊ နေပေစေကွာ။ မိတ်တတ် လေးဆယ်နိုင်လှတဲ့ ဒေါ်အိုကြီး”

“ဟာ... မလာ၊ နေပေစေကွာ။ မိတ်တတ် လေးဆယ်နိုင်လှတဲ့ ဒေါ်အိုကြီး”

“ဟာ... မလာ၊ နေပေစေကွာ။ မိတ်တတ် လေးဆယ်နိုင်လှတဲ့ ဒေါ်အိုကြီး”

“ဟာ... မလာ၊ နေပေစေကွာ။ မိတ်တတ် လေးဆယ်နိုင်လှတဲ့ ဒေါ်အိုကြီး”

“ဟာ... မလာ၊ နေပေစေကွာ။ မိတ်တတ် လေးဆယ်နိုင်လှတဲ့ ဒေါ်အိုကြီး”

“ဟာ... မလာ၊ နေပေစေကွာ။ မိတ်တတ် လေးဆယ်နိုင်လှတဲ့ ဒေါ်အိုကြီး”

“ဟာ... မလာ၊ နေပေစေကွာ။ မိတ်တတ် လေးဆယ်နိုင်လှတဲ့ ဒေါ်အိုကြီး”

ထိုအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ တစ်နေ့တွင် ကိုဘိုးဟန်အား စကားစပ် မိသည့်အလျောက် ပြောဖြစ်သွားရာ ကိုဘိုးဟန်က အထိတ်တလန့်နှင့်...

“ဟောဗျာ... စာရေးကြီးက တော့ လုပ်ပြီ”

“နို့...ခင်ဗျားတို့ပြောတာ အိမ် မလာရင် ကောင်းတယ်ဆို”

“မဟုတ်ဘူးလေ။ သစ်စိမ်းချိုးကြီး ချိုးလိုက်တော့လည်း ဘယ် ကောင်းမလဲ၊ တော်တော်ကြာ...”

ကိုဘိုးဟန်က မဦးမချွတ်စကား မပြောချင်သကဲ့သို့ ခပ်ဆိုင်းဆိုင်းဖြစ် အသွားတွင်...

“ဟားဟားဟား... ဒေါ်အိုလာ ကြီးက ပြုတားမှာမို့လား၊ ဟားဟား ဟား...”

“ဪ... စာရေးကြီးနယ်၊ အပြောရခက်ပါတီနော်”

ကိုဘိုးဟန်နှင့် ပြောပြီး၍ သုံး ရက်မျှသာ ကြာပါသေးသည်။ တစ်နေ့ သော နံနက်ခင်းတွင် ကျွန်တော်တို့ စပါးနိုင်အား ကမန်းကတန်း အပြေး လာခေါ်သူမှာ အိမ်နီးချင်း မရွှေပွင့်ဆို သူ ဖြစ်ပါသည်။

“စာရေးကြီး မြန်မြန်လာပါ။ စာရေးကြီးကတော် မူးရာက တက် သွားလို့”

“ဟင်...”

ဟု နှုတ်မှ ယောင်အော်လိုက် ပြီး ကျွန်တော်မျက်နှာကို ကွက်ခနဲ ကြည့်လိုက်သူမှာ ကျွန်တော်အနားမှ ကိုဘိုးဟန်ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်အဖို့မှာတော့ ဘာကို မှ မဥပါဒ်အား။ အပြေးသွားကာ အိမ် သို့ လိုက်ခဲ့ရပါသည်။ လမ်းတွင် မရွှေ ပွင့်က တတွတ်တွတ်ပြောလာသော စကားများမှာ ကျွန်တော် အလုပ်သို့

ထွက်သွားပြီးနောက် မကြာမြင့်မီ ခင် ခေါင်းလျော်သည်ကို တွေ့ရကြောင်း၊ ခေါင်းလျော်ပြီးလျှင်ပင် မရွှေပွင့်အား လှမ်း၍ခေါ်ကြောင်း၊ ခေါင်းထဲတွင် မူး ကာ ရင်ထဲတွင် တလုပ်လုပ်ဖြစ်လာ ကြောင်း၊ မရွှေပွင့်က တတ်သမျှ မှတ် သမျှ သွေးဆေးတို့နှင့် ပြုစု ကုမကာ နှိပ်ပေးစဉ်အတွင်းပင် ငါ့ကြီးကိုးကာ တခစ်ခစ်နှင့် တက်သွားတော့ကြောင်း၊ ယခု အိမ်နီးနားချင်းများ ဝိုင်းအံ့ ကုမ ၍ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြကြောင်းများ ဖြစ်လေ သည်။

ကျွန်တော်ရောက်သွားသောအခါ ကံအားလျော်စွာ အတက်ကျ၍ သတိ ရနေပေပြီ။

“ဘယ်နယ်...ဘယ်နယ်ကွာ၊ ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ”

“မသိဘူး မောင်။ နာခေါင်းထဲ စိမ်းရွှေရွှေအနံ့ နံလာပြီး ခေါင်းထဲ မူး လာတာပဲ။ နောက်တော့ ရင်ထဲက တလုပ်လုပ်နဲ့ ဝမ်းနည်းသလိုလို ငိုချင် သလိုလိုဖိုဖြစ်လာပြီး သတိမေ့သွားတာ ပဲ”

ဟု လူ့ခပ်ခွေခွေ၊ လေခပ်ပျော့ ပျော့နှင့် ပြန်ပြောပါသည်။ သူ့အနား တွင် ရှိသော အိမ်နီးချင်း မိန်းမကြီးငယ် အချို့တို့ကတော့ အဓိပ္ပာယ်ပါဝင်သော မျက်ရိပ်မျက်ကဲများ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အလဲအလှယ်ပြနေကြပါ ပြီ။ ပူးကပ်နေသူ အချို့ကတော့ တစ် ယောက်ကို တစ်ယောက် လက်ကုတ် ကာ ရှုံ့ရှုံ့ ထင်မြင်ချက် ပြကြသည်။

“မောင်...သွားချင် သွားတော့ လေ။ ခင် သက်သာပါပြီ”

“အို...တော်တော်ကြာမှ သွား တော့မယ်ကွာ။ အလုပ်သိပ်မရှိပါဘူး”

အိမ်နီးချင်းမှအစ မိတ်သက်ဟ တို့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ခင် နေမကောင်း

ထွက်သွားပြီးနောက် မကြာမြင့်မီ ခင် ခေါင်းလျော်သည်ကို တွေ့ရကြောင်း၊ ခေါင်းလျော်ပြီးလျှင်ပင် မရွှေပွင့်အား လှမ်း၍ခေါ်ကြောင်း၊ ခေါင်းထဲတွင် မူး ကာ ရင်ထဲတွင် တလုပ်လုပ်ဖြစ်လာ ကြောင်း၊ မရွှေပွင့်က တတ်သမျှ မှတ် သမျှ သွေးဆေးတို့နှင့် ပြုစု ကုမကာ နှိပ်ပေးစဉ်အတွင်းပင် ငါ့ကြီးကိုးကာ တခစ်ခစ်နှင့် တက်သွားတော့ကြောင်း၊ ယခု အိမ်နီးနားချင်းများ ဝိုင်းအံ့ ကုမ ၍ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြကြောင်းများ ဖြစ်လေ သည်။

ကျွန်တော်ရောက်သွားသောအခါ ကံအားလျော်စွာ အတက်ကျ၍ သတိ ရနေပေပြီ။

“ဘယ်နယ်...ဘယ်နယ်ကွာ၊ ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ”

“မသိဘူး မောင်။ နာခေါင်းထဲ စိမ်းရွှေရွှေအနံ့ နံလာပြီး ခေါင်းထဲ မူး လာတာပဲ။ နောက်တော့ ရင်ထဲက တလုပ်လုပ်နဲ့ ဝမ်းနည်းသလိုလို ငိုချင် သလိုလိုဖိုဖြစ်လာပြီး သတိမေ့သွားတာ ပဲ”

ဟု လူ့ခပ်ခွေခွေ၊ လေခပ်ပျော့ ပျော့နှင့် ပြန်ပြောပါသည်။ သူ့အနား တွင် ရှိသော အိမ်နီးချင်း မိန်းမကြီးငယ် အချို့တို့ကတော့ အဓိပ္ပာယ်ပါဝင်သော မျက်ရိပ်မျက်ကဲများ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အလဲအလှယ်ပြနေကြပါ ပြီ။ ပူးကပ်နေသူ အချို့ကတော့ တစ် ယောက်ကို တစ်ယောက် လက်ကုတ် ကာ ရှုံ့ရှုံ့ ထင်မြင်ချက် ပြကြသည်။

“မောင်...သွားချင် သွားတော့ လေ။ ခင် သက်သာပါပြီ”

“အို...တော်တော်ကြာမှ သွား တော့မယ်ကွာ။ အလုပ်သိပ်မရှိပါဘူး”

အိမ်နီးချင်းမှအစ မိတ်သက်ဟ တို့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ခင် နေမကောင်း

ထွက်သွားပြီးနောက် မကြာမြင့်မီ ခင် ခေါင်းလျော်သည်ကို တွေ့ရကြောင်း၊ ခေါင်းလျော်ပြီးလျှင်ပင် မရွှေပွင့်အား လှမ်း၍ခေါ်ကြောင်း၊ ခေါင်းထဲတွင် မူး ကာ ရင်ထဲတွင် တလုပ်လုပ်ဖြစ်လာ ကြောင်း၊ မရွှေပွင့်က တတ်သမျှ မှတ် သမျှ သွေးဆေးတို့နှင့် ပြုစု ကုမကာ နှိပ်ပေးစဉ်အတွင်းပင် ငါ့ကြီးကိုးကာ တခစ်ခစ်နှင့် တက်သွားတော့ကြောင်း၊ ယခု အိမ်နီးနားချင်းများ ဝိုင်းအံ့ ကုမ ၍ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြကြောင်းများ ဖြစ်လေ သည်။

ကျွန်တော်ရောက်သွားသောအခါ ကံအားလျော်စွာ အတက်ကျ၍ သတိ ရနေပေပြီ။

“ဘယ်နယ်...ဘယ်နယ်ကွာ၊ ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ”

“မသိဘူး မောင်။ နာခေါင်းထဲ စိမ်းရွှေရွှေအနံ့ နံလာပြီး ခေါင်းထဲ မူး လာတာပဲ။ နောက်တော့ ရင်ထဲက တလုပ်လုပ်နဲ့ ဝမ်းနည်းသလိုလို ငိုချင် သလိုလိုဖိုဖြစ်လာပြီး သတိမေ့သွားတာ ပဲ”

ဟု လူ့ခပ်ခွေခွေ၊ လေခပ်ပျော့ ပျော့နှင့် ပြန်ပြောပါသည်။ သူ့အနား တွင် ရှိသော အိမ်နီးချင်း မိန်းမကြီးငယ် အချို့တို့ကတော့ အဓိပ္ပာယ်ပါဝင်သော မျက်ရိပ်မျက်ကဲများ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အလဲအလှယ်ပြနေကြပါ ပြီ။ ပူးကပ်နေသူ အချို့ကတော့ တစ် ယောက်ကို တစ်ယောက် လက်ကုတ် ကာ ရှုံ့ရှုံ့ ထင်မြင်ချက် ပြကြသည်။

“မောင်...သွားချင် သွားတော့ လေ။ ခင် သက်သာပါပြီ”

“အို...တော်တော်ကြာမှ သွား တော့မယ်ကွာ။ အလုပ်သိပ်မရှိပါဘူး”

အိမ်နီးချင်းမှအစ မိတ်သက်ဟ တို့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ခင် နေမကောင်း

ထွက်သွားပြီးနောက် မကြာမြင့်မီ ခင် ခေါင်းလျော်သည်ကို တွေ့ရကြောင်း၊ ခေါင်းလျော်ပြီးလျှင်ပင် မရွှေပွင့်အား လှမ်း၍ခေါ်ကြောင်း၊ ခေါင်းထဲတွင် မူး ကာ ရင်ထဲတွင် တလုပ်လုပ်ဖြစ်လာ ကြောင်း၊ မရွှေပွင့်က တတ်သမျှ မှတ် သမျှ သွေးဆေးတို့နှင့် ပြုစု ကုမကာ နှိပ်ပေးစဉ်အတွင်းပင် ငါ့ကြီးကိုးကာ တခစ်ခစ်နှင့် တက်သွားတော့ကြောင်း၊ ယခု အိမ်နီးနားချင်းများ ဝိုင်းအံ့ ကုမ ၍ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြကြောင်းများ ဖြစ်လေ သည်။

ကျွန်တော်ရောက်သွားသောအခါ ကံအားလျော်စွာ အတက်ကျ၍ သတိ ရနေပေပြီ။

“ဘယ်နယ်...ဘယ်နယ်ကွာ၊ ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ”

“မသိဘူး မောင်။ နာခေါင်းထဲ စိမ်းရွှေရွှေအနံ့ နံလာပြီး ခေါင်းထဲ မူး လာတာပဲ။ နောက်တော့ ရင်ထဲက တလုပ်လုပ်နဲ့ ဝမ်းနည်းသလိုလို ငိုချင် သလိုလိုဖိုဖြစ်လာပြီး သတိမေ့သွားတာ ပဲ”

ဟု လူ့ခပ်ခွေခွေ၊ လေခပ်ပျော့ ပျော့နှင့် ပြန်ပြောပါသည်။ သူ့အနား တွင် ရှိသော အိမ်နီးချင်း မိန်းမကြီးငယ် အချို့တို့ကတော့ အဓိပ္ပာယ်ပါဝင်သော မျက်ရိပ်မျက်ကဲများ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အလဲအလှယ်ပြနေကြပါ ပြီ။ ပူးကပ်နေသူ အချို့ကတော့ တစ် ယောက်ကို တစ်ယောက် လက်ကုတ် ကာ ရှုံ့ရှုံ့ ထင်မြင်ချက် ပြကြသည်။

လို့ ခင် တက်လို့ဟူသော သတင်းမှာ ရွာကလေးငယ်သလောက် တစ်ခဏ ချင်း ပျံ့နှံ့သွားပုံရပါသည်။ တစ်ဦးဝင် တစ်ဦးထွက်၊ တစ်ဦးတက် တစ်ဦးဆင်း ရင်းနှီးခင်မင်စွာ အမေးအဖြန်း အကြည့် အရှုလာကြပါသည်။ ဤကား တောရွာ ကလေးများ၏ အရသာပင် ဖြစ်သည်။

ထိုအတောအတွင်း ဒေါ်အိုဇာကို သွား၍ သတိရလိုက်သည်။ သူ ပေါ် ပေါက်၍ မလာတော့။ ရွာကလေး ဆီမီးခွက်လောက်မှာ အိမ်ချင်းကလည်း သိပ်မဝေးလှသဖြင့် မကြား မသိဟု မဆိုနိုင်။ သိလျက်နှင့် မလာခြင်းမှာ စိတ်အနာ စိတ်အကောက် လွန်နေခြင်း လော။ သို့မဟုတ် ကိုဘိုးဟန်တို့ ဝါဒ အရ သူ့ယောက်ျား ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် လော။

ကျွန်တော် မရှက်မကြောက် ဝန်ခံရပါတော့မည်။

စုန်း၊ နတ်၊ တစ္ဆေ ကဝေ၊ မိစ္ဆာ ဆိုသည်တို့ကို အလျဉ်း လက်မခံခဲ့ သော ကျွန်တော်စိတ်ဝယ် စနိုးစနောင့် အနည်းငယ် ဖြစ်လိုက်မိပါပြီ။ ယခု မဖြစ်စလောက်ကလေး လုပ်လိုက်ခြင်း သူ့ညာဂုဏ်ကို ပြလိုက်ခြင်းပေလော။ ကျွန်တော် ဘုပြောလိုက်၍ ထသွားခဲ့ သော သူ့မျက်နှာထားကြီးမှာ “နေသေး သယံ ချုံထဲက မကြာခင် အကြောင်းပြ လိုက်မဟေ့နော်” ဟု အတွင်းစိတ်နှင့် ကျိတ်၍ ကြိမ်းသွားသလို ထင်လိုက် မိသည်။ မြင်ယောင်လိုက်မိသည်။

သို့သော် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ခင် သက်သာလာ၍ စိတ်ချလောက်သော အခါ ကျွန်တော်အလုပ်ရှိရာသို့ ပြန်ခဲ့ သည်။ အလုပ်သို့ ရောက်လျှင် ရောက် ချင်း ကိုဘိုးဟန်က အရေးတကြီး ဆီး ၍ မေးသည်။ ကျွန်တော်က သက်သာ ပါပြီဟု ပြောသော်လည်း သူကတော့

ဒေါ်အိုဇာအကြောင်းသာ ဆက်၍ သတိပေးမြ ပေးသည်။ သူ သတိပေး လေ ကျွန်တော်စိတ်မှာ ထင့်ရလေ ဖြစ်ရပြန်ပါသည်။

ညနေပိုင်း စောစောအလုပ်ဆင်း ၍ အိမ်ပြန်ခဲ့သည်။ ခင်ရှိရာ အိမ်ခန်း သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်နှင့် မိန်းမ တစ်ယောက်က ခင်အား တိုးတိုးတိတ် တိတ် ကျိတ်ပြောနေသည့်ဟန်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ကျွန်တော် ဝင်သွား သောအခါ ထိုမိန်းမက အလန်တကြား သူ့စကားကို ဖွတ်ဖြတ်ပစ်လိုက်သည်။ ခင် မျက်နှာပျက်၍ အထိတ်တလန့် ဖြစ်နေပုံကို အကဲခတ်လိုက်ရခြင်း ကြောင့် သူတို့၏ ပြောလက်စ စကား မှာ တခြားဟာ မဟုတ်။ ဒေါ်အိုဇာ အကြောင်းဟု ကျွန်တော် တစ်ထစ်ချ စွဲလျက်နိမ့်ပါသည်။

“မောင်...မောင်...ဒေါ်အိုဇာ ကြီးဟာ...”

“အို...စာရေးကတော်ကလဲ” ခင်က ကျွန်တော်ကို ဖွင့်ပြော လိုက်မည်အပြု ထိုမိန်းမက ကြောက် ကြောက်လန့်လန့်နှင့် ပိတ်ပင်လိုက်ပါ သည်။ သူ့အမူအရာမှာ ဂနာမငြိမ် အောင် ရှိလှသည်။ ထို့နောက် ချက်ချင်း ပင် နှုတ်ဆက်၍ ထထွက်သွားပါတော့ သည်။ သူ့မှာ ဒေါ်အိုဇာအကြောင်း မပြောချင်၍လား မသိ။ ခင်ကလည်း ထိုမိန်းမ ထွက်သွားပြီးသည်အထိ နက်နက်နဲနဲ စဉ်းစားနေဟန် ရှိသည်။

“မောင်”

ခင်က တုန်လှုပ်စွာ မကားဆက် မည် ပြုသောကြောင့် သူ့အနား သွား ထိုင်လျှင်...

“ဖွဟဲ့... နှမပြောနဲ့ ပေါင်ပြော နဲ့။ ဒေါ်အိုဇာကြီးက စုန်းမကြီးတဲ့၊ တစ်ရွာလုံး သိသတဲ့။ ဒါကို ခင်တို့က

လက်ခံထားတာ သူတို့ အံ့ဩနေကြ တယ်။ နောက်ပြီး ဒီနေ့ ခင်ဖြစ်ထွန်း ရိုးရိုးတန်းတန်း မဟုတ်ဘူးတဲ့။ ဒေါ်အို ဟဲ့က နည်းနည်းပါးပါး နားလည်တာပဲ။ ခု သူ မလာတာ ကြည့်ပါလား။ ခင် တစ်နေ့က မောင် သူ့ကို ထော်ထော် ကန်လန်ပြောလိုက်တာ သိပ်များတာပဲ။ မောင်ကို ပြောကြတာ မောင်က မသိ ဘူးဆို။ မောင်က သိပ်တစ်ယူသန့်နီ တာပဲကွယ်။ ဒါမျိုးတွေဟာ ရွာတိုင်း ရှိတယ်။ ဘာမှတ်လဲ”

“သူများပြောတိုင်း ဟုတ်ချစ် ဟုတ်မှပါကွာ။ ခင်ကလဲ...”

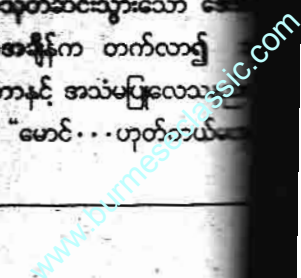
အမှန်စင်စစ် ကျွန်တော်ထံ တိုင် သံသယရှိလာစေကာမူ၊ ခင်က တော့ ဤသို့ ဖျောင်းဖျရပေမည်။ ဥပါဒိန်ကို ဖျောက်ဖျက်ပစ်ရမည်။ ကုက္ကုစွကို ဖြေရှင်းပေးရမည်။

“မောင်ကလည်း ခုထက် လုပ်တုန်းပဲ။ မောင်ပြောတာ မထင် သေးလားဟင်။ ကာတွန်းထဲက မြေကြီး ဒေါ်အိုဇာနဲ့ တူတယ် ဆိုတာပဲ ဟုတ်တယ် မောင်။ ဟုတ်တယ် သတိထားကြည့်တော့ တကယ်တော့ တာပဲ။ မောင် အကဲခတ် မလွဲဘဲ ဟော... အိမ်ရှေ့က ခြေခံကြာသော သူများလား မသိဘူး”

ဟု အထိတ်တလန့် စကား တုန်လှုပ်စွာ ရပ်ပစ်လိုက်သော ကြောင့်...

“ဟာ...ခင်ကလဲကွာ”

ဟု အပြစ်တင်၍ ထွက်ခွာလိုက်မှာ ကျွန်တော်ပါ အံ့ဩသွား သည်။ ကုပ်ကုပ်...ကုပ်ကုပ်နှင့် သုတ်သုတ်ဆင်သွားသော ဒေါ်အို ဟယ်အချိန်က တက်လာ၍ သဘောနှင့် အသံမပြုလေသေး။ “မောင်...ဟုတ်ဘယ်...”

ထားဟင်...ဟင်"

ခင်က ကျွန်တော့်မျက်နှာရိပ်ကို
ဖမ်းကာ မေးလိုက်သည်။

"ဟယ်...မဟုတ်ပါဘူး ခင်က
သိ"

"နို့...ဘယ်သူလဲ"

"ဟင်...မောင်လိမ်တာ။ ဒါဖြင့်
ခင် ထကြည့်မယ်"

ပြောပြောဆိုဆို အိပ်ရာထဲမှ
အမန်းကတန်း ထ၍ ကြည့်မည်ပြု
သောကြောင့် ဤတွင်မှ အရေးမကြီး
သလို ရယ်သွမ်းသွေးပြလိုက်ရရင်း...

"ဟုတ်ပါတယ်။ မင်းအမယ်ကြီး။
ဒီတွေ့လို့ လန့်ပြီး ပြန်ဆင်းသွားတာ
ပဲ"

"ဟောတော်၊ ဒါဖြင့် ခင်တို့
ပြောနေတာတွေ ကြားသွားတော့မှာပဲ။
ထဲ - အဲဒါမှ ဒုက္ခ။ ဘယ်နှယ်လုပ်
လဲဟင်။ ခင်တော့ ကြောက်လာပြီ"

"ဘာလို့ကြောက်ရမှာလဲကွ။
ခင်ကလည်း တောက်တီးတောက်တဲ့"

"ဟာ...မောင်ကလည်း တစ်
ဖက်ထိုးကြီးပဲကိုး။ စုန်းမကြီး မောင်ရဲ့
စုန်းမကြီး"

"ခင်ကလည်း ခေတ်ပညာတတ်
အစ်ယောက်ဖြစ်ရဲ့သားနဲ့ကွာ"

"ဟာ...ခင်တော့ ကြောက်
အယ်။ ဘာပြောပြော ဒီရွာတောင်
အနံ့တော့ဘူး"

မိန်းမတို့၏ သဘာဝသည်
အတိမ်မိမိ၊ မမိမိ၊ ပညာတတ်တတ်၊
အတတ်တတ်၊ တကယ်တမ်းကျလျှင်
အန်ဆောင်၍ မရ။ ယေဘုယျအားဖြင့်
အပြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် သဘော
အောက်လိုက်သည်။ ချစ်ချင်လျှင် ချက်
နဲ့ ပုန်းချင်လျှင် ချက်ချင်း စေတနာ
ချင်လျှင် သူတို့၊ မသဒ္ဓါချင်လျှင်
အည်း သူတို့၊ စော်ကားချင်လည်း

မယ်မင်းကြီးမ၊ ဝန်ချလိုလျှင်လည်း
မယ်မင်းကြီးမ၊ သူများပြောလျှင် ဆော
လျင်စွာ ယုံတတ်ကြသည်မှာလည်း
မိန်းမ၊ ယထာဘူတ ဘာကလေးမှ
ကွက်၍ မစဉ်းစား။ ဒါတွေကြောင့်
တချို့ယောက်ျားတွေ မိန်းမအလိုလိုက်
၍ နတ်ယုံ၊ ဗေဒင်ယုံ၊ ဓာတ်ရိုက်သော
ဘုန်းကြီးကို ယုံ၊ အဖုံဖုံလိုက်၍ ရူးကြ
ရသည်။

"ခုနေ လိုက်ပြီး တောင်းပန်ရရင်
မကောင်းဘူးလားဟင်။ တောင်းပန်ပေး
ပါ မောင်ရယ်။ တော်တော်ကြာ...၊
အို...ခင်တော့ သိပ်စိတ်ညစ်တာပဲ။
မောင်ကလည်း အေးစက်စက်ကြီး"

မျောက် မီးခဲကိုင်မိသလို၊
နေမထိ ထိုင်မထိ ခင်က ဖြစ်နေ
သလောက် ကျွန်တော်ကတော့ စဉ်းစား
နေမိသည်။ အခုနေ အမယ်ကြီး
အရိပ်အခြေကို လိုက်၍ ကြည့်ရ
ကောင်းမလား။ ဒါမှ သိသိသာသာ
သစ်တုံးနှင့် မိကျောင်း ကောင်းကောင်း
ကြီး ခွဲခြားနိုင်မည်။

ခင်အနားက ကျွန်တော် အထ
လိုက်တွင် ခင်က ပူဆာလိုက်သေး
သည်။

"မြန်မြန်ပြန်ခဲ့နော်။ ခင် တစ်
ယောက်တည်း ကြောက်တယ်"

ဒေါ်အိုတတို့ တဲကလေးမှာ ရွာ
နောက်ဖေးတန်းတွင် အတော်ကလေး
ခနော်နီ ခနော်နီနိုင်လှသည်။ နိမ့်လျှိုး
သော တံစက်မြိတ်က တဲတွင်းကို
အလေးပြုပြီးမှ ဝင်ရအောင် ရှိသည်။
အခိုးနှင့် အကာမှာ ဟောင်းနွမ်းပေါက်
ပြနေသော ဓနိဟောင်းများသာ ဖြစ်
သည်။ ဆင်းရဲလှသော သူတို့၏ ပရိ
ယေသနကို တံမြင်ရရုံနှင့် သိနိုင်သည်။
ဤတဲသို့ ကျွန်တော် တစ်ခါမှ မရောက်
ခဲ့ဘူး။ ယခုလည်း လာသာ လာရသည်

ဘာကိုစွဲကို ရမယ်ရှာရမည် မသိ။

တဲနားရောက်လျှင် ကျိတ်၍
ငိုလိုက်သံတစ်ချက်သည် ကျွန်တော်
ခြေလှမ်းကို တုံ့ဆိုင်သွားစေသည်။ ထို
ကြောင့် ခဏလေး ရပ်မိသည့်အတွင်း
ဆက်၍ ရှိုက်သံများ ကြားရပြန်သည်။

"ငိုမနေနဲ့ မိအို။ နေရာတကာ
စပ်စပ်...စပ်စပ်လုပ်တာ အပြောခံရ
တာတောင် နည်းသေး။ ထို့..."

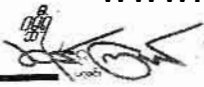
ဟု စိတ်လိုက်မာန်ပါ တံတွေးကို
ပစ်ပစ်ခါခါ ထွေးလိုက်သော အဘိုးကြီး
၏ အသံများမှာ ရှိုက်သံကြားက ခပ်
အုပ်အုပ်ကလေး ပေါ်လာပြန်သည်။

"မနေတတ် မထိုင်တတ်လို့
တစ်ရွာလုံးက စုန်းမ...စုန်းမနဲ့ ပြော
ကြလှပြီ။ ဒါနဲ့လည်း အမှတ်မရှိဘူး။
သွားလိုက်ရတာ၊ လုပ်လိုက်ရတာ
အိမ်ပစ်ရာပစ်။ နောက်ပြီးတော့လည်း
အခုမှ တွေ့ရတဲ့ သူစိမ်း။ ကိုယ့်သား
သမီးကျနေတာပဲ ဩဇာပေးလိုက်ရ
တာကလဲ"

"ဒါတော့တော်၊ ကျုပ်က ဘယ်
သူပေါင်းပေါင်း သွေးရင်းသားရင်းမှတ်
တာကိုး။ နောက်ပြီး ကလေးမကလေး
က လုံချည်အဟောင်းပေး၊ ပိုက်ဆံပေး၊
ဆန်မရှိ ဆန်ပေး ပေးနေတယ်မဟုတ်
လား။ ကိုယ့်လုပ်စားနဲ့ အိမ်မှာ လောက်
လို့တဲ့လား။ သူများပေးစာကမ်းစာ
စားနေရတာကိုး"

"အေးလေ၊ ပေးတယ် ထား
ပါဦး။ သွားတာ လာတာက တန်ရုံ
ကောင်းတယ်။ မရှိ နိုးနိုးနိုး၊ မလှ စုန်း
နိုးနိုးဆို သမုတ်လား။ ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ်
ပေါင်းလိုက်ရင် ဖက်လုံဘနမ်း။ သူများ
အိမ်က ကလေး အင်ခနဲ ငိုသံကြား
လည်း သွားပြီ။ မခေါ်ဘဲလည်း မသွား
နဲ့တဲ့။ ခုတော့ ဟုတ်ပေါင်"

"ဒါကတော့ ကျုပ်စေတနာကိုး"

တော့။ နေမှ မနေတတ်ဘဲ”
“မနေတတ်လို့ တစ်ရွာလုံးက သမုတ်ကြတာပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ်တော်၊ ဟုတ်ပါတယ်။ ကျုပ်စေတနာတွေ ဝေဒနာဖြစ်ရတာပါပဲ။ ကျုပ်ကံကိုက ဆိုးပါတယ်၊ ဆိုးပါတယ်”

ဒေါ်အိုဇာ၏ အသံမှာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာ ငိုရိုက်ရင်း အဆုံးသတ်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်မှာ အဘိုးကြီး၊ အမယ်ကြီး ပြောစကား အရင်းအဖျားကို စဉ်းစားလိုက်မိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဝိတက် ဝိစာရတွေ လွင့်ပျောက်ကုန်ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် တဲတွင်းသို့ ခေါင်းလျှိုဝင်လိုက်လျှင်ပင် နှစ်ယောက်စလုံး အံ့အားသင့်သွားကြပါသည်။

“ဟင်...စာရေးကြီး”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်မိန်းမနေမကောင်းလို့...”

“မောင်က ကျုပ်ပြုစားတယ် ထင်လို့လား”

“ဟော...မိအိုဇာတို့ကတော့ အပြောမတတ်၊ ဆဲသလိုဆို ဖြစ်နေပြီ။ ဒီမှာ စာရေးကြီးရယ်၊ စိတ်မဆိုးပါနဲ့နော်။ ဒီဟာမကြီးက ဘာမှ မဝင်ဆံ့ဘူးကွယ်”

အဘိုးကြီးက အားတုံ့အားနာနှင့် ဝင်၍ တောင်းပန်နေရာပါသည်။

“ဒါမျိုးတွေကို ကျွန်တော်တို့ အယုံအကြည်နည်းနည်းမှ မရှိပါဘူး၊ ဘကြီးရယ်၊ ဘယ်သူက ဘာပြောပြော ကျွန်တော် မယုံပါဘူး။ ခုဖြစ်တာလည်း သွေးရိုးသားရိုးဖြစ်တာပါ”

“ဘယ် သွေးရိုးသားရိုးရမလဲကွယ်။ မင့်မယား ဗိုက်ကြီးတာ၊ ဗိုက်ကြီးတာ။ ငါသိပြီပြီ။ သွေးအရပ်မှာ ခေါင်းလျှော်တော့ အအေးပတ်ပြီး ရင်တလုပ်လုပ်နဲ့ မူးသွားမှာပေါ့။ ဒါပါပဲ။

မိအိုဇာတို့ကတော့ ဒီလိုဘက်ကတော့ နောနေလို့ မပြောဘဲနဲ့ အစင်းသိသဟေ့၊ နားလည်လား။ ကျုပ်ကို ခွဲပြောလိုက်လို့ စိတ်ကောက်နေပေမယ့် ဖြစ်တယ်ဆို ချက်ချင်းလာခေါ်မှ ကြိုက်တာ။ ခုတော့ ငါမှ အရေးမလုပ်ကြဘဲ။ ဒါတောင် မနေနိုင်လို့ လူကြီးတန်မဲ့အရှက်ငဲ့ပြီး ကျုပ် ခန့်ကပ် လာပါသေးတယ်။ ကျုပ်ကို စုန်းမကြီးလို့ သူတကာတိုက်တာ ယုံပြီး ပြောကြ တော့ ကျုပ် ဒေါသဖြစ်ပြီး ပြန်ခဲ့တာပေါ့”

အမယ်ကြီးက ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နှင့် ကျွန်တော်ကို ဖွဲ၍ ရန်တွေနေသည်။

“အိုကွာ... မိအိုဇာကလဲ၊ လာခေါ်ရာတဲ့ လူကို အေးအေးသက်သာပြောစမ်းပါကွာ။ ဒီလို စာရေးကြီးရေ ဒီလို ကျုပ်တို့မှာက အိုကြီးအိုမနဲ့ သားထောက် သမီးခံလည်း ရှိတာမဟုတ်။ အလုပ်ကလည်း ထမင်းနပ်မမှန်။ ပြောပါရစေတော့၊ ကျုပ်တို့ မရှက်ပါဘူး။ ဒီတော့ သူများအိမ် ဝိုင်းလုပ် ဝိုင်းစား သူက သွားသွားလုပ်သမျှ၊ ဒီကောင်မကြီးက ဗေဒင်ကလေးကလည်း မတောက်တစ်ခေါက်ကလေး နာမာတရာကျမ်းကလေးကလည်း မတောက်တစ်ခေါက်။ နတ်၊ စုန်းတို့ဆိုတာလည်း ရှေးလူကြီးပီပီ အယူရှိထင်ပါ့ဗျာ။ ဒါကလေးတွေနဲ့ တတ်သမျှ၊ မှတ်သမျှ လူစွာလုပ်ပြော၊ လူတတ်လုပ် ကု၊ ပျောက်တဲ့အခါလည်း ပျောက်ပေါ့လေ။ မခေါ်လည်း သွားတာပဲဗျ။ အမြင်မတော်လည်း အာကျယ်ပါကျယ်နဲ့ ပြောခဲ့တာပဲဗျ။ ဒီတော့ စုန်းလိုလို၊ ကဝေလိုလို ထင်ကြသပေါ့။ အဲသလို ထင်တာလည်း ရှက်ရကောင်းမှန်း မသိဘူး။ အစားရချောင်တယ်ဆိုပြီး ရောယောင် အထင်ခံမိတာ။ ကြာတော့ သူက အထင်မခံ

ချင်လည်း မရတော့ဘူး။ တစ်ရွာလုံးက ရွံ့ကြောက်ကြီး ကြောက်နေရတာပဲ စာရေးကြီးရဲ့”

“ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ် ဘကြီးရဲ့၊ တောရွာကလေးတွေဆိုတော့လည်း ဒီအယူအဆမျိုးတွေက ကျန်သေးတာကို ကဲ့...ကဲ့ ကျွန်တော်တို့ အိမ်သာ ပြန်လိုက်ခဲ့ပါ။ ခင် စိတ်ကောင်းသွားအောင်။ မိန်းကလေးတာကတော့ ပြောရင် ယုံလွယ်မယ်။ ကြောက်လွယ်မယ်ပေါ့ခင်ဗျာ။ စိတ်မရှိပါနဲ့”

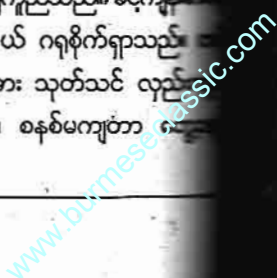
“မင်မိန်းမကို ကျုပ်သမီးကလေးအရင်းလို ချစ်တာပါတော်။ လူ့ဘဝတုံးရပါစေရဲ့”

“အေးလေကွယ်၊ ကျိန်မနေနဲ့၊ မိအိုဇာရဲ့၊ ဒီအမယ်ကြီးကို ဗွေမနေနဲ့နော် စာရေးကြီး၊ ခင်ဗျားတို့ ယောက်ျားကမ်းတာ သာဓုခေါ်လျက်ပဲ သာဓု...သာဓု”

ထိုနေ့က စ၍ ခင်ရော၊ ကျွန်တော်ပါ သံသယ ကင်းရှင်းစွာ အားကိုးအားထားပြုကြရပါသည်။ တစ်ရွာလုံးက ကျွန်တော်တို့အား ဘာမှ မပြောကြတော့ပါ။ စကားစပ်မိလျှင် ဒေါ်အိုဇာ၏ စေတနာရင်းကို ဝိသေသပေးသော်လည်း ယုံသလိုလို သာသလိုလို၊ အေးစက်စက်နှင့် ထပ်မံပြောကြပါသည်။

ဒေါ်အိုဇာကတော့ သူ့ကို အရေး အလေးအမြတ်ပြု၍ မလေ၊ ဝမ်းသာ၍ မဆုံး၊ တဖြည်းဖြည်း သိမ်းကျုံး၍ အောက်ခြေပိန်း ထုတ်ခင်ကို ပို၍ကူညီသည်။ ခင်ကျွန်တော်ကို တကယ် ဂရုစိုက်ရှာသည်။ အိမ်လုံးအား သုတ်သင် လှည့်ပေးသည်။ စနစ်ကျတာ

သည်း ဖျစ်တောက် ဖျစ်တောက်နှင့် ခြည်တွန်တောက်တီးသေးသည်။ ဒီ အကျင့်ကတော့ ဒေါ်အိုဇာ နည်းနည်း ဆေးမှ မလျော့။ သူ့ဘာသာကို သိထား ဆားလည်း ကျွန်တော်တို့ လင်မယား နာ ပြီး၍သာ သူ ကြိမ်းသမျှ ခံကြရ သည်။ သူ့ကြိမ်းတာကို ခံလျှင် အင်မတန် ဝမ်းသာသည်။ တစ်နည်း အားဖြင့်ဆိုသော် ယောက္ခမ၊ မိဘနှင့် နှစ်ယောက်လို့ စိစိပြည်ပြည် ပျော်ပျော် နှင်းနှင်းရှိခဲ့ပါသည်။ ခင်ကိုယ်ဝန်ကို ခင်တစ်နေ့တစ်ခါ မှန်မှန်စမ်း၍ ရှောင် သင့်တာ၊ ဆောင်သင့်တာတွေ ပြောရ သည်မှာလည်း အမော။ ဆန်လွတ် မှုန်ကို ကိုယ်တိုင် ထောင်းရသည်က သည်း အမော။

ဤသို့နှင့် လေးလလောက် လွန် သည်။

♦♦♦

တစ်နေ့သော် ရန်ကုန်ရုံးကြီးမှ ကျွန်တော်အား ပြန်ခေါ်သဖြင့် လိုက်၍ ဆက်ဆံရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ပြောကြားရတော့မည်ဟု ကြားလိုက် သည့်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဒေါ်အိုဇာကြီး ကျွန်တော် ဝိုင်းတော့သည်။ ခင်မှာလည်း ခင်သည်စက်လက်။ အကယ်၍သာ ကြီးကြီးတစ်ကိုယ်တည်းဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့ ခေါ်ခဲမည်အထိ စေတနာ ရှိသည်။ ယခုကား သူ့ကလည်း ခင်တိုင်နိုင်။ အဘိုးကြီးကလည်း မခွဲ နေ။

သွားမည့်နေ့ ငွေ ၅၀နှင့် ထိုင်၍ ကြီးတော့ကြသောအခါ အဘိုးကြီးပါ ကြည့်ရသည်။

သာဓုပါ မောင်တို့ရယ်။ သာဓု သာဓုပါ။ ကျုပ်တို့မှာ ဒီလောက် နည်းနည်း မကိုင်ခဲရတာက အနှစ် ၂၀ ကြီးခဲ့ပြီ။ နောက်လည်း သေသာ

သေမယ်၊ ကိုင်ရတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သားသမီးအရင်းမွေးထုတ်ထားတောင် မောင်တို့ လင်မယားလောက် သဒ္ဓါချင် မှ သဒ္ဓါကြမှာပါ။ ဒါတွေထက် ဝမ်းနည်း တာကတော့ တစ်ရွာလုံး အထင်သေး နေတဲ့ ဘဝမှာ မောင်တို့လို ခေတ် ပညာတတ် အထက်တန်းစား မြို့ကြီး သားတွေက ပေါင်းပြုကြတာ အရည် လည်တော့မယ် လုပ်ကာမှ အားကိုး ရာမဲ့တဲ့ မျက်နှာငယ်ဘဝ ပြန်ရောက်ရ တာ ဝမ်းနည်းတာပါပဲ။ ကဲ...ကဲ၊ သွားကြတော့...သွားကြတော့။

အဘိုးကြီးက ပြောအပြီး ဒေါ်အိုဇာကား ဘာတစ်ခွန်းမှ မပြောဘဲ အောင်၍ ရှိုက်နေရာက ပေါက်ကွဲကာ "အမယ်လေး...သမီးကြီး" ရဲ့ဟု ခင် ကို တအားဖက်ငို ပါတော့သည်။ ကျွန်တော်တို့မှာ သံယောဇဉ် အဘယ် မျှ ကြီးမားကြောင်း ကိုယ်ကိုယ်တိုင် အခုမှ သိကြရပါတော့သည်။

♦♦♦

ရန်ကုန်သို့ ပြန်ရောက်ခဲ့၍ လေးငါးလ ကြာသည်တိုင်အောင် ဒေါ်အိုဇာကြီးအကြောင်း နေ့စဉ်ရက် ဆက် ပြော၍ မပြီး။ ပြောတိုင်း ပြော တိုင်းလည်း ဝမ်းနည်းမိပါသေးသည်။ ထိုသို့ ဒေါ်အိုဇာကြီးအား မမေ့နိုင်သည့် အကြောင်းကတော့ တစ်နေ့တခြား ရင့်မာလာသော ခင်၏ ကိုယ်လေး လက်ဝန်ကိစ္စဖြစ်ပါသည်။ ရှေးလူကြီး ပီပီ နားလည်သည်။ ရှေးလူကြီးပီပီ ဂရုစိုက်ရာ စိုက်ကြောင်းတွေ တတွတ် တွတ်နှင့် သွန်သင်ပေးခဲ့ရာသည်။

မှတ်မှတ်ရရ ခင် မီးဖွားသည့်နေ့ ပင် ကျွန်တော် ရန်ကုန် ရွှေတံသာလမ်း သို့အလာ၊ စာပြုရာက ပန်းတိမ်ဆရာ ကိုစိန်အုပ်နှင့် ပက်ပင်းတိုးမိပါသည်။ ချက်ချင်းပင် သတိရ၍...

"ဒေါ်အိုဇာကြီးတစ်ယောက် ရှိ သေးရဲ့လားဗျာ"

"ဟာ...စာရေးကြီးရေ၊ ဒေါ်အို ဇာကြီးအကြောင်း ပြောရမှာများ သနား ပါသေးဗျာ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဆုံးရှာပြီလား။ သူပုန်တွေအတက် သေနတ်မှန်လို့ လား"

"အင်း...သူပုန်အတက်တော့ သူပုန်အတက်ပဲ။ သူပုန်တက်တုန်းမှာ ပေါ့ ဒီလိုဗျိုး...ဒီလို။ ခင်ဗျားမိတ်ဆွေ စပါးပွဲစား ကိုဘိုးဟန်က သူ့သား ကလေး ဖျားသေတာ ဒီမိန်းမကြီး ပြု စားလို့ပါဆိုပြီး ဓားနဲ့ တက်ခုတ်သဗျာ။ မိုက်လိုက်တဲ့ အကောင်"

"ဟောဗျာ...ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ။ သူ့ခမာ မဟုတ်ရာဘဲနဲ့ဗျာ"

"အေးလေ၊ သူတို့က တယ်ပြီး အစွဲအလမ်းကြီးတာ။ ဒါပေမယ့် ဒီကောင်လည်း သူ့အကုသိုလ်နဲ့ သူ ကရင်က ဝင်သတ်သွားတာပဲ"

"နို့...အဘိုးကြီးရောဗျာ"

"အဘိုးကြီးကတော့ အမယ်ကြီး စိတ်နဲ့ တစ်လသာ ခံတယ်၊ လိုက်သွား ရာတော့တာပေါ့"

ကျွန်တော် ကိုစိန်အုပ်နှင့် နှုတ် ဆက်ပြီး လမ်းခွဲခဲ့ပါသည်။

"စုန်း...စုန်း...စုန်း...တဲ့။"

သာသနာ နေလို၊ လလို ထွန်း အောင် ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာကြီး တင်တော့ မည်ဆိုသည်ဆဲဆဲ ဗဟိုဒွမိစ္ဆာအယူလွဲ တွေကို ချွတ်လွဲတော်မူနိုင်ကြသည်သာ ဗုဒ္ဓဝါဒ ပထမ သာသနာ ■

* * *

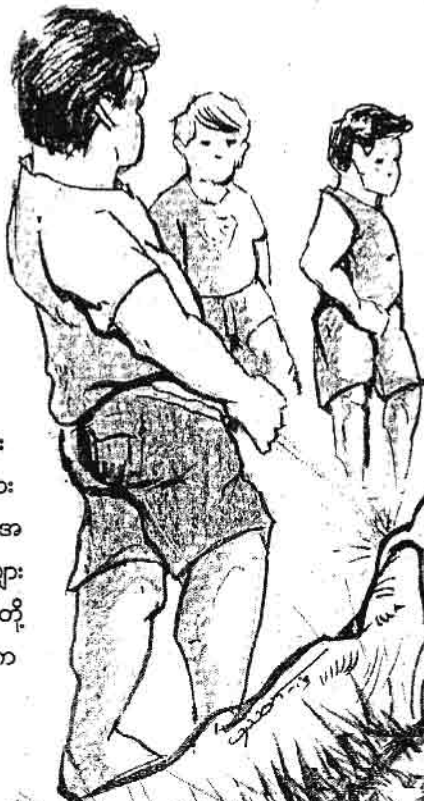
၁၃၁

ကျေးဇူး ကျော်ဝေ

ဝိမ္ဗိရ်ဆန်သော ပွဲထိုးညောင်မင်း

၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ၏ ဆောင်းရာသီတွင် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ကျွန်တော်တို့သည် လမ်းလျှောက်ထွက်ကြပါသည်။ အချိန်မှာ နံနက် ၅နာရီ ဖြစ်သော်လည်း မြူနင်းများက တဖြောက်ဖြောက်ဖြင့် အအေးဓာတ်က လွှမ်းမိုးလျက်ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်ရယ်၊ လွန်းမောင်ရယ်၊ တင်အောင်ရယ်က မူလတန်းကျောင်းသားများ ဖြစ်ကြသလို၊ အတန်းပညာအားဖြင့် လေးတန်းကျောင်းသား၊ အသက်အားဖြင့် ၁၀ နှစ်သားများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းနေစဉ်အချိန်ကာလက

သူငယ်တန်းလေး၊ သူငယ်တန်းကြီးမှ နေကြရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ အဖေများက မီးရထားဝန်ထမ်းများဖြစ် သြသဖြင့် ရထားဝင်း၏ လိုင်းခန်း တွင် အသီးသီးနေထိုင်ကြပါသည်။

မီးရထားဘူတာရုံ၏ မျက်နှာစာ အရှောက် ပေ ၂၀၀ ခန့်၊ ရထားသံ နားဆားတွင် အရိပ်ရ ညောင်ပင်ကြီး တစ်ပင်ရှိပါသည်။ ထိုညောင်ပင်ကြီး နှင့် ရုက္ခစိုက်ကြီးရှိသည်ဟု တွေ့ဖူးသူ များက ပြောကြပါသည်။ ဘူတာရုံတွင် နေထိုင်သဖြင့် ထိုညောင်ပင်ကြီးကို မှုတ်လှူ၍ သွားရန် လမ်းက မရှိပါ။ ဦးမားသော ထိုညောင်ပင်ကြီးသည် အကိုင်းအခက်များ ဝေဆာလျက်ရှိပြီး အထင်မြင်က ရထားလမ်းနှင့် ပြေမမျှ နှုတ်သော်လည်း အကိုင်းအခက်များက အစစ်ခါတစ်ရံ ရထားစက်ခေါင်းနှင့် တွတ်သဖြင့် ခုတ်ပစ်ရပါသည်။ ထိုအခင်းပန်ပွဲထိုးပြီး ခုတ်သည့်သူသာ သူ့ အသက်ဘေးက ချမ်းသာကြရပါ သည်။ မထီမဲ့မြင် အယုံအကြည်မရှိ သောသူတို့အတွက် လက်တွေ့ မှတ် သိလောက်အောင် ရုက္ခစိုက်ကြီးက ပြောပေးလေ့ရှိပါသည်။

တစ်နေ့သော တနင်္ဂနွေနေ့၏ မနက် ၅နာရီအချိန်ပိုင်းတွင် ကျွန်တော် သုံးယောက် လမ်းလျှောက်ရန် အတွက် ဘူတာရုံဘက်သို့ ထွက်ခဲ့ပါ သည်။ သူငယ်ချင်း လွန်းမောင်က ညောင်ပင်ကြီးနားရောက်မှ အပေါ် နှုတ်သော်လှူသဖြင့်...

“သူငယ်ချင်း... မင်းတို့ နှစ် ယောက် ဒီရထားလမ်းဘေးက စောင့် ကြကွာ။ ငါ အပေါ်သွားချင်တာ ထိန်း မိရတော့ဘူး”

ဟု ဆိုပြီး ညောင်ပင်ကြီးအောက်

သို့ ဝင်သွားလေတော့သည်။ လွန်းမောင် အပေါ်သွားပြီး ပြန် ထွက်လာသောအခါ သူငယ်ချင်း တင် အောင်က...

“ဟေ့ကောင် လွန်းမောင်၊ မင်း အပေါ်အပါးသွားတာ ညောင်စောင့် ရုက္ခစိုက်ကြီးကို တောင်းပန်ပြီးမှ သွား တယ်မဟုတ်လား”

ဟု မေးသောအခါ လွန်းမောင် က မထီမဲ့မြင်ဖြင့်...

“သစ်ပင်မှာ ရုက္ခစိုက်ရှိတယ်ဆို တာ အလကားပြောကြတာပါကွာ။ အယုံအကြည်မရှိပါဘူး။ လူတွေက ကြောက်အောင်၊ လန်အောင် ခြောက် လှန်ကြတာပါ။ ငါ့အဖေက ပြောတယ်၊ ယောက်ျားဆိုတာ မမြင်ရတဲ့ သရဲတို့၊ တစ္ဆေတို့ကို မကြောက်ရဘူးတဲ့။ ရဲရဲ ဝံ့ဝံ့ သတ္တိရှိရမယ်တဲ့ကွ”

ဟု ဆိုပြီး ကျွန်တော်ဘက်သို့ လှည့်ပြီး...

“ညီလေး ကျော်ဝေ၊ မင်းရော ကြောက်တတ်သလား။ ဘာမှမကြောက် နဲ့။ အဓိက ကြောက်ဖို့ ကောင်းတာက လူဆိုးလူမိုက်တွေကိုပဲ။ တွေ့ရင် ဝေးဝေးက ရောင်ပေါ်ကွာ ငါ့ညီရာ”

ဟု ဆိုပြီး လွန်းမောင်က သူ ကိုယ်သူ လူတတ်ကြီးသဖွယ် ကျွန် တော်ကို အားပေးစကားပြောသည်။ လွန်းမောင်သည် ကျွန်တော်ထက် လအနည်းငယ်သာ အသက်ကြီး သည်ဟု အမေက ပြောဖူးသည်။ သူက အတန်းထဲတွင် စာတော်သလို၊ ကျွန် တော်တို့အပေါ်တွင်လည်း ဆရာလုပ်ရ မှ ကျေနပ်သူဖြစ်သည်။ တင်အောင်က တော့ လူကြီးသူမ ဆိုစကားအရ မှတ်သားသင့်တာ မှတ်သားထားသလို အေးဆေးတည်ငြိမ်ပြီး တစ္ဆေ သရဲကို ကြောက်တတ်သူဖြစ်သည်။

ထိုညောင်ပင်ကြီးအောက်တွင် အပေါ်သွားသော လွန်းမောင် တစ် ယောက် သုံးရက်ခန့်ကြာသောအခါ ဝေးစေ့သည် ကတ္တီဝါဘောလုံးလောက် ကြီးလာပြီး မုတ္တရောင်လာသည်။ ပြောင်တင်း၍ အထိမခံနိုင်လောက် အောင် ဖြစ်တော့မှ ဆရာဝန်ထံ ပြ သည်။ ဆေးထိုး၊ ဆေးသောက်ပြုပါ သော်လည်း မုတ္တက အရောင်မလျော့။ မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်လာတော့မှ နတ်ခေါင်း စွဲ ဒေါ်ပြေအေးထံ ရောက်ပြီး နတ်မေး ကြည့်တော့ ဒေါ်ပြေအေးက တဆတ် ဆတ်တုန်ပြီး ဒေါ်နှင့် မာန်နှင့်...

“နတ်တို့က ငါ့ကို မလေးမစားနဲ့ ငါ့အပင်အောက်မှာ သေးလာပေါက် တာ။ ငါ မကျေနပ်လို့ ငါလုပ်ထားတာ ဟေ့။ ငါ နတ်မဟုတ်ဘူး။ ပွဲထိုးညောင် ပင်ကို ကြီးစိုးတဲ့ ရုက္ခစိုက်ကြီး။ ငါ နာမည် မိုးသီးတဲ့ဟေ့။ ငါ့ကို မယုံတဲ့ လူကို ယုံအောင် လုပ်ပြတာ။ အခုမှ လာပြီး မတောင်းပန်နဲ့။ ငါ့အရိပ် အာဝါသကို ဖျက်ဆီးသူမှန်သမျှ ငါက အသေလုပ်ရမှ ကျေနပ်တာဟေ့။ မင်းတို့ ကလေးမိဘတွေ မရှိမသေ မလေးမစား မလုပ်ကြနဲ့။ ဒီတစ်ခါ တော့ ရှိပါစေတော့။ ပြန်ပြန်ပျောက်ချင် ရင် ငါနေတဲ့ ညောင်ပင်မှာ ပွဲတစ်ပွဲ ထိုးပေးဟေ့။ ကဲ - ဒါပဲ။ ငါသွားတော့ မယ်”

ဟု ဆိုပြီး နတ်ဝင်သည် ဒေါ်ပြေ အေးကို ပူးပြီးပြောသော ရုက္ခစိုက်ကြီး ဦးမိုးသီး ထွက်သွားလေတော့သည်။ ငှက်ပျောဖီးဆိုင်း အုန်းသီး(ကြွက် ကြီး)တစ်လုံးနှင့် အမွှေးတိုင်ထွန်းပြီးစ လွန်းမောင်မိဘများက ပူဇော် တောင်း ပန်တော့မှ နှစ်ရက်အတွင်း လွန်းမောင် ခံစားရသော မုတ္တကြီးဝေဒနာမှာ သိသိ သာသာ ပျောက်သွားခဲ့လေတော့သည်။

လွန်းမောင်လည်း ကိုယ်တွေ့ကြုံပြီး ခံစားရမှ ပရလောကသား ရုက္ခစိုးကြီး ညောင်ပင်ကြီး၌ တကယ်ရှိသည်ဆိုတာကို ယုံမိလေတော့သည်။ လွန်းမောင်အတွက် နာမည်တစ်လုံး ထပ်တိုးခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ပါးစပ်ဖျားတွင် ရေပန်းစား၍ ခေါ်လို ကောင်းသည်မှာ "မှတ်ကြီး လွန်းမောင်" ဟူ၍သာပင်။

နောင်သောအခါတွင် ထိုညောင်ပင်ကြီးသည် အကိုင်းအခက်များကြီးမားလာပြီး ရထားနှင့် မလွတ်၍ အစိုးရအမိန့်ဖြင့် ပွဲထိုးပြီး ခုတ်လှဲသော အခါ ချောချောချူချူပင် ညောင်ပင်ကြီး လဲပြိုသွားပါတော့သည်။ ကျန်အမြစ်ဆုံများကို မြေကြီးကော် ဘူတို ဆာစက်ကားကြီးများဖြင့် ထိုးကော်ပြီး ရှင်းလင်း၍ အစပျောက်လိုက်တော့မှ

ရုက္ခစိုးကြီး ဦးမိုးသီးသည်လည်း ထိုညောင်ပင်ကြီးနှင့်အတူ ပျောက်ကွယ်သွားသည်မှာ ယနေ့ထိပင် ဖြစ်သည်။ ပရလောကသားတို့မည်သည်မင်းစိုးရာဇာ၏ အမိန့်ကို မလွန်ဆန်ဝဲသည်မှာ ကျွန်တော်၏ ကိုယ်တွေ့ပင်ဖြစ်ပါသည်။ မြောက်တိုင်းလည်း မကြောက်နှင့်၊ မြောက်တိုင်းလည်း မမြောက်နှင့်ဟူသော စကားသည် မှန်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ မမွေးခင်ကတည်းက ထိုညောင်ပင်ကြီးသည် ထီးထီးမားမားရှိခဲ့သလို၊ ရှေးလူတို့က ရိုသေသမှုလည်း ပြုကြပါသည်။ ရုက္ခစိုးစင်ကြီးတွင် အမြဲတမ်း ပန်းမညှိုးဘဲ၊ ညားခါစ လင်မယားတို့က သားဆုပန်ခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်းများလည်း ပြည့်ဝကြသည်ဟု ယုံကြည်ကြပါသည်။ တိုက်ဆိုင်မှုလည်း ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်

သည်ဟု ကျွန်တော်၏ အဖေက ဖြေပါသည်။

ထိုညောင်ပင်ကြီးကို အဘိဓာန်အာဏာဖြင့် လှဲမိန့်ပေးခဲ့သော မိရဏအရေးပိုင် DE ဆိုသူသည် ညောင်ပင်ကြီးလဲပြီး ရက်ပိုင်းအတွင်းတွင် ဖြေငြိမ်းရွှေသွားရပါသည်။ ထိုအရေးပိုင်က ဘာသာဝင် မဟုတ်ပါ။ လူမျိုးက ဘာသာခြားတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် ဘဝနှစ်သားအရွယ်က ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ပွဲထိုးညောင်ပင်ကြီးသည် ဂန္ထိရဆန်ပါသည်။ သစ်တစ်ပင်ကောင်းလျှင် ငှက်တစ်သောင်း နိုသကဲ့သို့၊ ညောင်တစ်ပင်ကောင်းလျှင်လည်း ပရလောကသားတို့ မိသားလိုက် နိုနိုင်မည်မှာ မလွဲကေန်ပင် ဖြစ်ပေမည်။

* * *

၀၅၁၆၆၆၆၆

ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့)

(လက္ခဏာပေဒင်ပညာ သုတေသီ)

☞ လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်သော အမှုအခင်းပြဿနာ မကြုံရစေဖို့၊ ☞ အမှုအခင်းကိစ္စမှာ အနိုင်ရရှိဖို့၊ ☞ အလှူအညီများသွားတောင်းရင် လွယ်ကူအဆင်ပြေစွာ ရရှိဖို့၊ ☞ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းအမြန်ဆုံး စတင်လုပ်ကိုင်ရစေဖို့၊ ☞ စံလူရှယ်ယာလုပ်ငန်းများအတွက် အတတ်ပညာရှိသူ၊ ငွေအရင်းအနှီးရှိသူ၊ စိတ်ကောင်းရှိသူများကို အမြန်တွေ့ရှိရဖို့၊ ☞ ဖောက်သည်ဟောင်းတွေ ပြတ်မသွားဘဲ ဖောက်သည်သစ်တွေ ထပ်မံ၍ တိုးပွားရရှိစေဖို့၊ ☞ လုပ်ငန်းအမြန်ဆုံးတိုးတက်ဖို့၊ ☞ လုပ်ငန်းအော်ဒါများများ လက်ခံရစေဖို့၊ ☞ နိုင်ငံခြားမှ အမှာစာများ များများရရှိဖို့၊ ☞ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးသောဆေးဝါး၊ စားသောက်ကုန်၊ လူသုံးကုန်၊ အလှကုန်စသည်ပစ္စည်းများကို လူကြိုက်များ၍ နာမည်ကျော်ကြား ရောင်းအားသွက်စေဖို့၊ ☞ လုပ်ငန်းကိုင်ပက်များ၏ လိမ်ညာကောက်ကျစ်သစ္စာဖောက်ခြင်းမခံရစေဖို့၊ ☞ ဂုဏ်သိက္ခာကျနာမည်ပျက်၊ စီးပွားပျက်စေသော အနိစ္စရန်များ မကြုံရစေဖို့၊ ☞ လုပ်ငန်းအတွက် လျှောက်ထားသော မြေနေရာ၊ ပစ္စည်းများအဆင်ပြေစွာ အမြန်ဆုံးရရှိဖို့၊ လုပ်ငန်းအတွက် လျာထားသောမြေနေရာများကို အမြန်ဆုံးငှားရမ်း(သို့မဟုတ်)ဝယ်ယူရရှိစေဖို့၊ လုပ်ငန်းမှာ စိုက်သုံးထားသော ငွေများ အမြန်ပြန်ရဖို့

အမှတ်(၈၄၃)၊ ဦးဝိစာရလမ်း၊ (၃၄)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်။
 ☎ - ၀၁-၅၈၆၇၀၄၊ 📠 - ၀၉-၅၀-၆၂၈၄၃၊ ၀၉-၅၁-၇၇၆၂၂။
 ယုံကြည်အားကိုးမှသာ
 လာခဲ့ပါ

မာရ်ဘီ
ပုဂံ
ပုဂံ

Thank you

မနက်ဝေလီဝေလင်းအချိန်တွင် ဖြစ်သည်။ တောကြက်၊ အိမ်ကြက်များ အဆက်မပြတ် တွန်လာကြ၏။ ထို နောက် အရှေ့ဘက် ကောင်းကင် တစ်ခွင်တွင်လည်း ရောင်ဖြူများ ရစ် သမ်းလာလေသည်။ တောစတောင်စ များလည်း လင်းရှင်းစ ပြလာလေသည်။

ကိုထွန်းမြအောင်သည် ဘုရား ရှိခိုး၊ မေတ္တာပို့၊ ဆုတောင်း၊ အမှုဝေပြီး နောက် တဲအောက်သို့ ဆင်းလာခဲ့၏။ တိုင်းရေးပြည်ရေးကလည်း ဆိုးသည် ထက် ဆိုးလာနေပြန်သည်။ ယခင်က ဆိုလျှင် ဂျပန်များကိုသာ ကြောက်နေ ရပြီး ယခုအခါ ဂျပန်များ စစ်ရှုံးပြီး နောက် တပ်ဆုတ်ပြေးလာကြသည့် ဂျပန်များနှင့်အတူ အင်္ဂလိပ်တပ်များကို ပါ ကြောက်လန့်နေကြပြန်သည်။

အင်္ဂလိပ် စစ်ဗိုလ်များကလည်း အိန္ဒိယတိုင်းရင်းသားများကို စစ်သင်ပေး ကာ စစ်သားလုပ်ခိုင်းပြီး ဂျပန်တပ်များ နောက်သို့ ထက်ကြပ်မကွာ တိုက်ခိုက် ၍ ပါလာကြလေသည်။ အိန္ဒိယတိုင်း ရင်းသား စစ်သားများသည် အဘယ် ကြောင့်ရယ်မသိ၊ ရွာကို တွေ့တိုင်း မီး ရှို့၊ ဖျက်ဆီးကြ၏။ ထိုကြောင့် ရွာသူ ရွာသားများမှာ များစွာဒုက္ခရောက်ကြ ရလေသည်။

ယခု ကိုထွန်းမြအောင်တို့ မိသား စုမှာလည်း ရွာက အိမ် မီးထဲပါသွား သဖြင့် ဥယျာဉ်ထဲမှာပင် ဖြစ်သလို နေထိုင်ကြရ၏။ အခြား ရွာသူရွာသား များမှာလည်း ထိုနည်းအတူ အိမ်မဲ့ ယာမဲ့ဖြစ်ကာ ဒုက္ခကြီးစွာရောက်၍ နေကြရ၏။

“ထွန်းမြအောင်... ထွန်းမြ

အောင်”

သူ့နာမည်ကို ခေါ်သံကြား၍ ကိုထွန်းမြအောင် ခြံတက်ကို ကြည့် လိုက်ရာ ယခင်က ကိုထွန်းမြအောင် နှင့် ရင်းနှီးဖူးသော ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ကြီး တစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

“ဟာ... မာစတာကြီးပါလား”

ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ကြီးက စကားပြန် ၍မပြောဘဲ လက်ရပ်လှမ်းခေါ်နေသဖြင့် ကိုထွန်းမြအောင် ဆင်းလိုက်သွား၏။ အနားသို့ ရောက်သွားလျှင် ကိုထွန်းမြ အောင်က မေးကြည့်လိုက်သည်။

“မာစတာကြီး... တစ်ယောက် တည်းလား။ အခြား (ဂျပန်)ရဲဘော်တွေ မပါကြဘူးလား”

ဂျပန်ဗိုလ်ကြီးက ဆက်မမေးရန် လက်ကာပြပြီး သူ့နောက်မှ လိုက်ရန် ခေါ်၍ ကိုထွန်းမြအောင်လည်း ကြောင် အမ်းအမ်းဖြင့်ပင် လိုက်ပါလာရလေ သည်။ ဥယျာဉ်တဲမှ တစ်ခေါ်ခန့်သို့ ရောက်လျှင် လမ်းဘေးတွင် ဘယ် အချိန်ကပင် လာချထားမှန်း မသိသော မီးခဲသေတ္တာတစ်လုံးကို လက်ညှိုးထိုး ပြ၏။ ထိုနောက် ထိုမီးခဲသေတ္တာကို ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ကြီးက တစ်ဖက်၊ ကိုထွန်း မြအောင် တစ်ဖက် ကိုင်ဆွဲကာ ဥယျာဉ်တဲနားသို့ သယ်လာကြသည်။

ဥယျာဉ်တဲကို ရောက်လျှင် ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ကြီးသည် ထိုမီးခဲသေတ္တာ ကို အမဲဆီဖြင့် အထပ်ထပ်သုတ်လိမ်း လေသည်။ ထိုနောက် တာပိုလင်သား ဆင်ဆင် ကိုထွန်းမြအောင် မခေါ်တတ် သော အဝတ်ထူထူကြီးဖြင့်လည်း ထို မီးခဲသေတ္တာကို အထပ်ထပ်ပတ်၏။

ထိုအဝတ်ထူထူကြီးသည်လည်း အမဲဆီဝနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုနည်း အတိုင်းပင် မီးခဲသေတ္တာကို အမဲဆီ သုတ်လိမ်းလိုက်၊ အဝတ်ထူထူကြီးဖြင့်

ပတ်လိုက်နှင့် သုံးကြိမ်လှုပ်လိုက်ပြီး နောက် ခိုင်ခန့်အောင် အပြင်က ခြေ နန်းကြီးများဖြင့်လည်း အထပ်ထပ် တုပ်ချည်ထားလိုက်၏။

ဂျပန်ဗိုလ်ကြီးက စကားမပြော ၍ ကိုထွန်းမြအောင်လည်း တစ်ခွင် ထပ်မပြောရဲဘဲ ကြောင်၍သာ ကြည့်နေမိ၏။ ကိုထွန်းမြအောင်က သားသမီးများ ရောက်လာကြရာတွင် လည်း ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ကြီးသည် ကျေး အိတ်ထဲမှ ပေါင်မုန့်ခြောက်များ နှိုက်ယူပေးပြီး တွန်းလွှတ်၏။ ထို ကြောင့် ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ကြီး မကြောက် သည်ကို သိ၍ ကိုထွန်းမြအောင်က သူ့သားသမီးများအား ...

“နောက် မလာကြနဲ့”

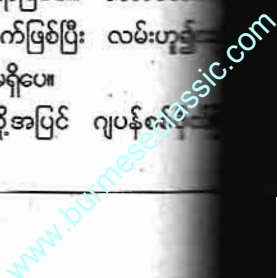
ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ကြီးသည် သေတ္တာကို စိတ်ကျေနပ်လေသော အောင် ပြုလုပ် စီမံလိုက်ပြီးနောက် ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်လိုက်၏။ ကိုထွန်း မြအောင်ကိုလည်း ထိုင်ခိုင်း၏။

“နောက်ကျောပိုးအိတ်ထဲက ခေါ်သံ ခြောက်များကို နှိုက်ယူပြီး နှိပ်ထား ကို ဓားမြှောင်ဖြင့် ထိုးဖောက်ကာ မုန့်နှင့် နှိပ်ကို သူလည်း ကျွန်ုပ် ကိုထွန်းမြအောင်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်

“ထွန်းမြအောင် မြန်မြန်စား ပြီးရင် ဒီသေတ္တာကို ထမ်းပြီး ကျွန်ုပ် ခေါင်းတောင်ပေါ် တက်ရအောင် ကိုထွန်းမြအောင် ခေါ်ကြည့် ကြပါ ။ ကျောက်ခေါင်းတောင်သား ကိုထွန်းမြအောင်၏ ဥယျာဉ်တဲမှ ရှိ ခရီးခန့်မျှလှမ်းသော တောင် တစ်နေရာဖြစ်၏။ တောင်တန်း သက်သက်ဖြစ်ပြီး လမ်းဟူ၍ မသိ သီးသန့်မရှိပေ။

ထို့အပြင် ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ကြီး

သည် ဤမီးခဲသေတ္တာထဲမှ အဖိုးတန်
အရာများချည်း ထည့်လာခြင်းဖြစ်ပေ
သည်။ ထို့ကြောင့် ဤမီးခဲသေတ္တာကို
ကျောက်ခေါင်းတောင်မှာ သွားမြှုပ်ရန်
အတွက်ကို ထွန်းမြဲအောင်အား ခေါ်
ခြင်းဖြစ်ပေမည်။

ဂျပန်များသည် ရတနာများကို
အင်းတူးပြီး မြှုပ်ကြရာ၌ ခေါ်လာသော
အင်းရင်းသားများအား သတ်၍ ထည့်
မြှုပ်လေ့ရှိသည်ဟု ကြားဖူးသည်။ ထို့
ကြောင့် ကိုထွန်းမြဲအောင်မှာ သည်မီးခဲ
သေတ္တာကို ပင်ပင်ပန်းပန်း ကျောက်
ခေါင်းတောင်ပေါ် ရောက်အောင်
အင်းပိုပြီးနောက် အသတ်လည်း ခံရ
အာမှာပါလားဟု တွေးကာ
ကြောက်ကြီး ကြောက်နေမိလေ၏။

အသေမခံဘဲ ဖြစ်သည်နည်းနှင့်
အရပေလိမ့်မည်ဟုလည်း ဆုံးဖြတ်
ဆုံးချထားလိုက်၏။

သို့သော်လည်း လက်ရှိတွင်
အမှုမလုပ်သေးပေ။ ဂျပန်စစ်ဗိုလ်
ကြီးမှာ ဓားတို ဓားရှည်၊ သေနတ်တို၊
သေနတ်ရှည် အပြည့်အစုံ ရှိနေ၍
အာသက်အန္တရာယ်နှင့် နီးစပ်
သည် ရှိနေလေသည်။

ထို့ကြောင့် နောက်မှ အခြေ
ကျက်ကြည့်ပြီးသာ လှုပ်ရှား(ထွက်
သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီး လက်ရှိတွင်
စစ်ဗိုလ်ကြီး ဦးဆောင်ခေါ်ရာ
မီးခဲသေတ္တာကြီးကို တုတ်လျှို
ရှေ့တစ်ယောက် နောက်
တစ်ယောက်ထမ်းကာ ကျောက်ခေါင်း
ကြီးဘက်ကိုသာ ဦးတည်ပြီး
ကြလေသည်။

ဂျပန် စစ်ဗိုလ်ကြီးသည်
အသေမြေသို့ ရောက်စကပင်
အသားများကို လှည့်လည်ပြီး

ကိုထွန်းမြဲအောင်နှင့် အမဲလိုက်ရန်
သွားထားဖူး၍ တောကျွမ်းလျက် ရှိ
သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ကျောက်
ခေါင်းတောင်တွင် ကျောက်ခေါင်းကြီး
ရှိသည်ကို ကြိုညှိနေခြင်းဖြစ်သည်။

ကျောက်ခေါင်းတောင်ပေါ်ကို
တက်ကြရာတွင် လမ်းဟူ၍ တိတိကျ
ကျမရှိဘဲ နီးစပ်ရာမှသာ အထမ်းကြီး
နှင့် လျှောက်တက်ကြရာသဖြင့် အလွန်
အမင်း ပင်ပန်းလေသည်။ တောင်
စောက်ပြီး သစ်တောကြီးကလည်း
ထူထပ်သည်။ ထို့ကြောင့် နှစ်ယောက်
လုံး ချွေးပြိုက်ပြိုက်ကျနေကြ၏။

ခက်ခဲပင်ပန်းစွာ အထမ်းကြီးနှင့်
လျှောက်တက်ကြရာသဖြင့် နှစ်နာရီမျှ
ခရီးကို သုံးနာရီကျော် ကြာအောင်
လျှောက်တက်ကြမှ ကျောက်ခေါင်း
ကြီး၏ အနီးအနားသို့ ရောက်လာကြ
လေသည်။

ကျောက်ခေါင်းကြီး၏ အထက်
ကျောက်စရစ် ကမ်းပါးယံကြီးသို့
ရောက်လျှင် အဆင်ပြေမည်နေရာတွင်
မီးခဲသေတ္တာကို ချထားလိုက်ပြီး ခဏ
နားကြ၏။ နှစ်နေ့သည် ကိုယ်က ချွေး
များကို သုတ်သင်ပြီး အမောအပန်း
ဖြေကြ၏။ ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ကြီးက ကိုထွန်း
မြဲအောင်အား ကြည့်ပြီး ပြုံးလျှင်
ကိုထွန်းမြဲအောင်လည်း အောင်သက်
သက်ဖြင့် ဝတ်ကျောတန်းကျေ ပြန်ပြန်
လိုက်၏။

ထိုနောက် ကျောက်ခေါင်းကြီးကို
အပေါ်စီးကာ ကြည့်ကြသည်။ ကျောက်
ခေါင်းကြီးကို ကမ်းပါးထိပ်ကသာ လှမ်း
ကြည့်ဖူးကြပြီး ကိုထွန်းမြဲအောင်ရော၊
ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ကြီးပါ တစ်ယောက်မျှ
အနားသို့ သွားမကြည့်ဘူးကြပေ။
ကျောက်ကမ်းပါးကြီး၏ အလယ်မှာ
သာ ကျောက်ခေါင်းကြီးရှိနေ၍ အသွား

ရခက်သောကြောင့် နယ်ခံဖြစ်သော
ကိုထွန်းမြဲအောင်သည်ပင် ကျောက်
ခေါင်းကြီးကို အဝေးကသာ မြင်ဖူးပြီး
တစ်ခါမျှ အနားသို့ သွားမကြည့်ဘူးပေ။

“ကဲ - ထွန်းမြဲအောင် နွယ်ကြီး
တစ်ပင်ခုတ်ဖြတ်စမ်း”

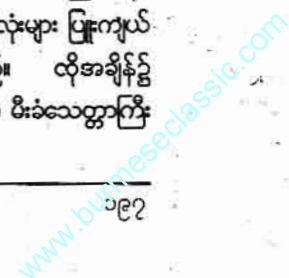
ဟု ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ကြီးက ခိုင်း၍
ကိုထွန်းမြဲအောင်သည် လက်ခါးနွယ်
(ဆင်တုံးမနွယ်)တစ်ပင်ကို ခုတ်ဖြတ်
ပြီး ပေးလိုက်၏။ နောက်တစ်စကို
သစ်ပင်အမြစ်မှာ ချည်နှောင်ပြီး မီးခဲ
သေတ္တာကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ထိန်း
ကိုင်လျက် တစ်ဖက်က ကြိုးစကို
လျှော့၍လျှော့၍ ကျောက်ခေါင်းကြီး
ဆီသို့ ဆင်းသွားလေသည်။

သို့သော် လူနှစ်ယောက် တအား
ထမ်းယူလာရသော မီးခဲသေတ္တာကို
မတ်စောက်သော ကျောက်ကမ်းပါးယံ
ကြီး၌ တစ်ယောက်တည်း ထိန်းပြီး
ဆင်းနေရာသည် ကိစ္စသည်ကား ထင်သ
လောက် မလွယ်ကူပေ။ အဓိက
အားကိုးနေရသော နွယ်ကြီးသည်
လည်း စိတ်ချရသည်အထိ ခိုင်မာခြင်း
မရှိရကား တစ်ခုသောနေရာတွင် ခြေ
ချော်သဖြင့် နွယ်ကြီးကို ဆောင်ဆွဲ
သလိုဖြစ်သွားကာ ထောင်းခနဲ ပြတ်
ဆင်းသွားလေသည်။

“အား....”

“နဲ... ခိုင်း... ဝွန်း...”

ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ကြီး အော်ဟစ်သံ၊
မီးခဲသေတ္တာ ကျောက်ခဲ၊ ကျောက်ဆိုင်
များနှင့် တိုက်ဆောင် ပြိုကွဲသံများ
တောတန်း တောင်စွယ်များသို့တိုင်
အောင်ပင် ဆူညံသွားလေသည်။ တအင်
တွင် ကိုထွန်းမြဲအောင်လည်း ရပ်
တောင်သွားပြီး မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်
ကာ ငေးနေမိသည်။ ထိုအချိန်၌
ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ကြီးရော မီးခဲသေတ္တာကြီး

ပါ ကျောက်ခေါင်းကြီးထဲသို့ ရောက် သွားကြလေပြီ။

တစ်အောင်ကြာမှ ကိုထွန်းမြ အောင်လည်း မေ့နေသော လူ တစ် ယောက်ကဲ့သို့ဖြစ်နေရာမှ သတိဝင် လာကာ ဥယျာဉ်တဲဘက်ဆီသို့ သုတ် ခြေတင်လေသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ဖြစ်၏။ ကိုထွန်းမြင့်အောင်သည် ညီဖြစ်သော အောင်သာလှအား ခေါ်ပြီး မီးခဲသေတ္တာ နှင့် ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ကြီး၏ ဖြစ်ကြောင်း ခြင်းရာကို ပြောပြလိုက်သောအခါ အောင်သာလှလည်း စိတ်ဝင်စားလေ သည်။

“ဒါဆိုရင် အစ်ကို၊ အဲဒီ မီးခဲ သေတ္တာဟာ ရွှေ၊ ငွေတွေထက် တန် ဖိုးကြီးတဲ့ ကျောက်သံ ပတ္တမြားတွေကို ထည့်ထားတာပဲ ဖြစ်မယ်ဗျ။ ဒါကြောင့် မိုလည်း အခြား ဂျပန်စစ်သားတွေကို တောင် အသိမပေး၊ အဖော်လည်း ခေါ်မလာဘဲ သူတစ်ယောက်တည်း လျှို့ဝှက်ပုဂံဝက်နဲ့ လုပ်တာ ဖြစ်နိုင် တယ်”

“သူတစ်ယောက်တည်း လုပ်ပုံ ကို ထောက်ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် ငါလည်း အဲလိုပဲ ယူဆတယ်။ သူ့ကိစ္စ အားလုံးပြီးရင် ငါ့ကိုပါ လက်စ၊ ဖျောက် ထားခဲ့ပြီး အဆင်ပြေတဲ့ တစ်နေ့မှာ သူ လာယူမယ်ဆိုတဲ့ သဘောမျိုးပဲ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်ကွ”

“အတိအကျပေါ့။ ဒါ့အပြင် ဘာ ရှိမှာလဲ။ ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ကြီး သူ့စွဲရိတ်နဲ့ သူ ရှေ့သွားတာကိုတောင် ကျေးဇူး တင်ရမှာ။ အဲလိုသာမဟုတ်ရင် အစ်ကို ကို ကိစ္စချောပစ်မှာ သေချာတယ်”

“အရူးလားကွ။ ငါကလည်း ဘယ်အချောခဲမလဲ။ အခုတော့ သူဟာ

နဲ့သူ ချောသွားလို့သာပေါ့။ အဲလိုသာ မဟုတ်ရင်လည်း ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ကြီး ကျောက်ခေါင်းထဲ ရောက်သွားတာနဲ့ ငါထွက်ပြေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးသားပါ”

“ကဲ - အစ်ကို၊ ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ အဲဒီကျောက်ခေါင်းကြီး ကို သွားကြည့်ရအောင်။ ဂျပန်စစ်ဗိုလ် ကြီး မစားထိုက်တဲ့ ရတနာတွေကို ကျွန်တော်တို့ညီအစ်ကို စားထိုက်တာ သေချာသွားပြီ”

ယုတ်စွအဆုံး အိမ်သူ မိန်းမများ ကိုမျှပင် အသိမပေးဘဲ ညီအစ်ကိုနှစ် ယောက် ဥယျာဉ်တဲမှ တိတ်တဆိတ် ထွက်လာကြ၏။ အချိန်အားဖြင့်ကား မနက်စောစောဖြစ်သည်။ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လာကြသဖြင့် သစ်ရိပ်မှ နေရောင်မှ အချိန်မှာပင် ကျောက်ကမ်း ပါးယံကြီးထိပ်သို့ရောက်လာကြသည်။

သို့သော် ထင်သလိုကား ဖြစ် မလာခဲ့ပေ။ ကျောက်ကမ်းပါးယံကြီး ထိပ်မှ လှမ်းကြည့်လိုက်ကြရာ ကျောက်ခေါင်းဝမှ မျက်လုံးကြီးဝင်းဝင်း တောက်နေသော ရောမ မြွေကြီး တစ်ကောင် ခေါင်းပြုပြီးထွက်လာနေ သည်ကိုသာ တွေ့လိုက်ကြရသဖြင့် ကြောက်လန့်ပြီး လာလမ်းအတိုင်း သုတ်ခြေတင်လိုက်ကြလေသည်။

(စာကြောင်း) ဦးထွန်းမြအောင်မှာ စာရေးသူ၏ အဘိုးဖြစ်ပြီး ဦးအောင် သာလှမှာလည်း စာရေးသူ၏ ဘိုးလေး တစ်ယောက်သာ ဖြစ်လေ၏။ ကျောက် ခေါင်းတောင်ဟူသည်မှာ စာရေးသူတို့ ရွာ၏ မြောက်ဘက်တွင် ရှိ၏။ ရွာမှ ငါးမိုင်မျှ လှမ်း၏။ ထိုတောင်ကြီးကို တန်းတင်တောင်ကြီး၊ မဲတောင်ကြီး စသည်ဖြင့်လည်း ခေါ်ကြ၏။ အတော်

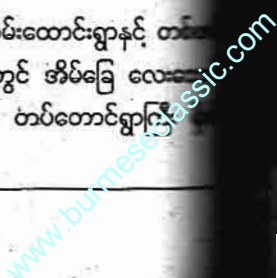
လေးလည်း မြင့်၏။ ရခိုင်ရိုးမကြီး တောင်လက်မောင်း ဖြစ်သောကြောင့် တောလည်း နက်၏။

ထိုနောက် ဆန်းကြယ်သော အကြောင်းများမှာ (အဘိုး) ဦးထွန်းမြ အောင်တို့ ညီအစ်ကိုသွားကြည့်ကြသော က တွေ့ခဲ့ရသော အကောင်ကြီးမှ မြွေကြီးမဟုတ်ဘဲ ရောမ ငါးကြီးတစ် ကောင်သာဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည် အရပ်အခေါ် ငါးဖရုံကြီးသည် အိမ်ပြန် သို့ ထွက်၍ အစာရှာစားပြီးနောက် ကျောက်ခေါင်းကြီးအတိုင်း လျှောက် သွားပြီး ကျောက်ခေါင်းကြီးမှ ခေါင်း ပိုင်းထွက်၍ နေဆာလှုံသည်ဟုလည်း အဆိုရှိသည်။

တစ်ခါက “ဦးဘဖြူ” အမည် ရှိသော တံငါသည်ကြီးတစ်ယောက် ထိုပဲကမ်းထောင်း ကျောက်ဆောင်ကြီး မှာ ထိုင်ပြီး ကျောက်ငါးများနေဆာ ရာ ရောမ ကျောက်ငါးကြီးတစ်ကောင် ဆွဲသဖြင့် လွတ်မသွားစေရန်အတွက် ငါးများကြီးကို အလျှော့အတင် ပေးနေရင်းက ရေပေါ်ကို ငါးကြီး တစ်ကောင် လာနေပြီးမှ ထိုငါးဖရုံကြီး ရောက်လာ ပြီး ဆွဲသွားသည်ကို ကြိုလိုက်ရသော် ဟု ဆို၏။

တစ်ခါကလည်း စခမ်းခေါ် သော တံငါကြီးတစ်ယောက် ထိုပဲကမ်း ထောင်း ကျောက်ဆောင်ကြီးမှ ကျောက်ငါးများ၍ ဆွဲသောငါးတစ် ဟည်သည်ငါးကြီးမျိုး ဆွဲသည်ဟု မတတ် လေ့ဦးပါ နှစ်သွား၍ ငါး တံကြီးကို လွှတ်ချထားခဲ့ပြီး ထွက်လာ လာရကြောင်းကိုလည်း တစ်ဆင့် ပြော ဖူး၏။

မဲကမ်းထောင်းရွာနှင့် တစ်ကောင် တစ်ကမ်းတွင် အိမ်ခြေ လေးဆင့် ခန့်ရှိသော တပ်တောင်ရွာကြီး

၁၉၈၀ခုနှစ် ဝန်းကျင်ကဟု ထင်၏။ ထိုတပ်တောင်ရွာကြီးတွင် ပုလဲနှင့် ရေလုပ်ငန်း တည်ဆောက်၏။ ထိုအခါ ရေအောက်ကိရိယာဖြင့် အမ်းမြစ်ကို လေ့လာကြည့်ရာ ထိုငါးဖရုံကြီးကို တွေ့သွားသည်ဟု ဆို၏။

ထိုငါးဖရုံကြီးသည် အမ်းမြစ်၏ အထက်ဘက် နတ်ကျောက်ကြီးဝဲ ဆိုတိုင်အောင် လည်းကောင်း၊ အမ်းမြစ်၏ အောက်ဘက် ငမြတ် ကျောက် ဝဲ ဝါးတောင်မော်ဝဲ စသည်များ ဆိုတိုင်အောင် လည်းကောင်း၊ စုန်ဆန် သွားလာ လှုပ်ရှားလေ့ရှိသည်ကို တွေ့ကြောင်း တစ်ဆင့်စကား ကြားဖူးသည်။

နောက်အကြောင်းတစ်ခုမှာ ထို ကြီးသည် အေးသော ဆောင်းရာသီ

၏ နံနက်အချိန်တွင် ကျောက်ခေါင်း တောင်ရှိ မူလကျောက်ခေါင်းကြီးမှ ကိုယ်တစ်ပိုင်းထွက်၍ နေပူဆာလှူလေ့ ရှိသည်ကို တောလုပ်သားများတွေ့ရှိရ ကြောင်းကိုလည်း ဆိုကြသည်။

ထိုအဆို၌ ၎င်းမှာ ငါးဖရုံကြီး မဟုတ်ကြောင်း၊ ရောမ မြွေကြီးတစ် ကောင်သာဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် လည်း ဆိုကြပြန်သည်။ ဤသို့ဆိုလျှင် ကျောက်ခေါင်းတောင်ကြီး၏ ကျောက် ခေါင်းထဲက အကောင်သည် မြွေကြီး ဖြစ်ပြီး မဲကမ်းထောင်းရွာအောက် ကျောက်ဆောင်ကြီး ခေါင်းထဲက အကောင်သည် ငါးဖရုံကြီးဖြစ်လေ သလား။ ထိုနှစ်ကောင်သည်ပင် ကွဲပြား မှု ရှိလေသလား။

ငါးတစ်ကောင်၊ မြွေတစ်ကောင်

စသည်ဖြင့်ပင် သီးခြားဖြစ်လေသလား၊ တစ်ကောင်တည်းကပင် ရေကို ဆင်း လျှင် ငါး၊ ကုန်းကို တက်လျှင် မြွေဟု ရှိပင် ဖြစ်သွားလေသလား။ နားလည် ရန်ခက်၏။ ဤအဖြစ်သည် ရတနာ ပစ္စည်းများနှင့် တပ်ဦးအရာရှိကြီး တစ်ယောက်တို့မှ အစပြုပြီး ဆက်နွယ် ဖြစ်တည်လာသောကြောင့်လည်း သာ၍ ပင် နက်နဲသည်ဟု ထင်၏။

ထို့ကြောင့် ဤစာရေးသူသည်၊ ဤဖြစ်ရပ်ကို ဤနည်းတူ ရေးသားတင်ပြ နိုင်ပြီး အလုံးစုံကို ဉာဏ်မမီပါသဖြင့် ဂမ္ဘီရ ပညာရှင်များ၏ အရာသာလျှင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်ဟု ယူဆမိပါ ကြောင်း... ■

* * *

မင်းမာ်နိုးဆိပ်

ဆရာကြီးရာဇာဇော်ဝင်း (LL.B.)

ည်ပေးကင်ပွန်းတပ် နက္ခတ္တဗေဒအကြားအမြင် လျှို့ဝှက်နတ်နဲသောပညာဖြင့် အနာဂတ်ဟောကိန်းများ

ရင်သွေးငယ်များနာမည်ပေးခြင်းကင်ပွန်းတပ်ရက်အခမဲ့ရွေးပေးခြင်းရွေးမှုမပျက် နာမည်လှလှလေးများရွေးချယ်ပေးခြင်းရင်သွေးငယ်များဘဝတစ်သက်တာဟော စာတမ်းကုမ္ပဏီများနာမည်ရွေးခြင်းကုန်အမှတ်တံဆိပ်များအောက်ခံအရောင်စာလုံး များကုမ္ပဏီဖြင့်ပို့အချိန်၊ နာရီ၊ နေ့ရက်များမြန်မာဇာတာအင်္ဂလန်ဇာတာမြန်မာ ဟောစာတမ်းအင်္ဂလိပ်ဟောစာတမ်းနိုင်ငံခြားမြန်မာများအတွက်နာမည်ပေးခြင်း စသည့်နာမည်ပေးပါရဂူဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ (ဉာဏ်ပုဇော်၁၇၀၀၀ကျပ်) သံတမန်ဝန်ထမ်းအင်္ဂလိပ်နာမည်နှင့်မိဘနာမည်တို့ဖက်၍ အထူးဆောင်ရွက် ပေးခြင်း ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များခွဲစိတ်မွေးဖွားမည့်ရက်ကောင်းရက်မြတ်ကို နာရီမိနစ်စက္ကန့် အပါအဝင်လိုအပ်သောယတြာများ O.G ဆရာဝန်နှင့်တိုင်ပင်ပြီးပါက ဆက်သွယ်နိုင်သည်လူကြီးများအတွက်ရက်လနှစ်ပိုင်းခြားထားသောဟောစာတမ်း များ လက္ခဏာဖြင့်ဟောခြင်း ဓါတ်ပုံဖြင့်ဟောခြင်း မွေးသက္ကရာဇ်ဖြင့်ဟောခြင်း အကြားအမြင်ဖြင့်ဟောခြင်းနိုင်ငံခြားသင်္ဘောသားများလင်းကောင်းကောင်းရေစရန် နိုင်ငံခြားသွားသူများမိမိရောက်သည့်နိုင်ငံတွင်အဆင်ပြေစေရန်ချစ်သူမောင်နှံများ စုံတွဲဇာတာစစ်ဆေးခြင်းအကြားပြန်ရစေရန်အမှုနိုင် / မနိုင်ပညာရေးထူးချွန်မှုရှိ / မရှိအိမ်ထောင်ရေးတွင်အနှောင့်အယှက်များဖယ်ရှားပေးခြင်း ရုပ်ရည်ချောမော သော်လည်းအဆင်မပြေဖြစ်နေသည်လူပျိုကြီးအပျိုကြီးများကပွင့်အောင်ပြုလုပ် ခြင်းအိမ်ခြံကားရောင်းထွက်စေရန်ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းအင်းပညာဝိဇ္ဇာအစီအရင် ပညာဓာတ်ရှိတ်ခါတ်ဆင်ပညာများဖြင့်ဆရာထံရောက်လျှင်သင်အောင်ပညာဖြင့်စေရ မည်ဟုမှတ်ပါ။ နှုတ်ဟောဉာဏ်ပုဇော်၁၇၀၀၀ကျပ်) နာမည်ပေးခြင်းနှင့်ဟောစာတမ်း များ ဒီနေ့အပ်လျှင်မနက်ဖန်ရမည်နယ်သို့ V.P.L ဖြင့်လည်းကောင်းဘက်မငွေလှ လှိုင်ချက်ချင်းပို့ပေးမည်နယ်မမွေးသက္ကရာဇ်နေ့ရက်လိပ်စာဖော်ပြ၍ မွေးမြန်းနိုင်ပါ သည်ရန်ကုန်မြို့အတွင်းနာမည်ပေးနှင့်ဟောစာတမ်းများကိုကြော်ငြာပေးစရာမလိမ့်ပေး မည်ဖုန်းသားဆက်လိုက်ပါတ်ကင်(၄၆)မြေညီထပ်လမ်း(၉၀)မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်

☎ (ပိတ်ရက်မရှိ) ☎ 01-394727, 0949 312100, 0949 320960, 01-73009994, 0951 53321

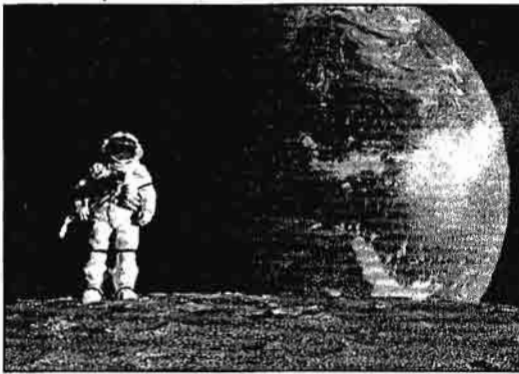

လူ့ဆန်းထွေလာ ဤကမ္ဘာ

မောင်လင်းအောင်

အာကာသထဲတွင် ကြီးထွားနှုန်း ပိုမြန်

အာကာသအတွင်းတွင် လူသားတို့သည် ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်မှာထက် ကြီးထွားနှုန်း ပိုမြန်ကြောင်း သိပ္ပံပညာရှင်များကတွေ့ရှိခဲ့ကြသည်။ အာကာသထဲတွင် ကမ္ဘာမြေဆွဲအားနှုန်းသည် လူ့ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ သက်ရောက်မှု မရှိသောကြောင့် လွတ်လပ်စွာ ကြီးထွားနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာပေါ်

ရှိ လူတစ်ဦး၏ ကြီးထွားနှုန်းနှင့် အာကာသတွင်းရှိ လူ၏ ကြီးထွားနှုန်းကို တစ်ချိန်တည်း။ တစ်ပြိုင်တည်း စတင်မှတ်သားမှု ပြုပြီးချိန် အတိုင်းအတာတစ်ခုရောက်ပါက ယှဉ်လျက် တိုင်းတာကြည့်မည်ဆိုလျှင် အာကာသတွင်းရှိ လူသည် ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်ရှိ လူထက် ၅စင်တီမီတာ (၂လက်မခန့်) ပိုကြီးထွားနေမည်ဖြစ်သည်။ အာကာသခရီးစဉ်တစ်ခုတွင် ထိုအချင်းအရာသည် ပြဿနာတစ်ခုဖြစ်ခဲ့ရပြီး အာကာသယာဉ်သည် ကြီးထွားနှုန်း ပိုမြန်ဆန်လာသောကြောင့် ၎င်းတို့ ထိုင်သော ထိုင်ခုံများနှင့် မဆံ့ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

တောင်နှင့် မြောက် နေရာပြောင်းနိုင်သလော

ရှေးခေတ် ပင်လယ်ရေကြောင်းခရီးသွားများမှ အစပြု၍ ယနေ့ထက်တိုင်အောင် အရပ်ဒေသကို တိတိကျကျ သိလိုလျှင် သံလိုက်အိမ်မြှောင်ကို အားကိုးကြရသည်။ သံလိုက်အိမ်မြှောင် လက်တံသည် အမြဲ မြောက်အရပ် (မြောက်ဝင်

ရိုးစွန်း)ကိုသာ ညွှန်ပြနေသည်။ လက်ရှိ သံလိုက်အိမ်မြှောင်၏ သဘောတရားအရ မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းအရပ်သည် ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်ရှိ အာတိတ် ရေခဲပြင်ဒေသ(Arctic)တွင်တည်ရှိပြီး တောင်ဝင်ရိုးစွန်းဒေသသည် ကမ္ဘာ့တောင်ခြမ်း အန္တာတိတ်

ရေခဲပြင်ဒေသ(Antarctic)တွင် ရှိသည်။ သို့သော် ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ခုသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၈၅သန်းအတွင်း အကြိမ်ပေါင်း (၁၇၇)ကြိမ်မျှ နေရာပြောင်းလဲမှု ရှိခဲ့သည်။ ထို အချင်းအရာသည် ကမ္ဘာမြေပြင်အတွင်းပိုင်းရှိ အရည်လှုပ်ရှားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု သိပ္ပံပညာရှင်များက ယူဆထားကြသည်။ ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဖက် ပြောင်းလဲချိန်တွင် တောင်ဝင်ရိုးစွန်းဒေသသည် မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းဖြစ်လာခြင်းဖြစ်ပြီး တောင်ဝင်ရိုးစွန်းအရပ်သည်လည်း မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားမည်ဖြစ်သည်။

သမုဒ္ဒရာအတွင်း လမ်းဆင်းလျှောက်ခြင်း

ရေခဲခေတ်များအကြောင်း ကြားဖူးကြမည်ဟု ထင်သည်။ နေနှင့် ဝေးကွာသော ပတ်လမ်း ကျရောက်မှု ကမ္ဘာပေါ်တွင် ရေခဲခေတ်ဖြစ်ပွားလေ့ရှိသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း တစ်သောင်းရှစ်ထောင်ခန့်က နောက်ဆုံး ခြေခံခဲ့သော ရေခဲခေတ်တွင် ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်သည် ထက်ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်အောက် ပေပေါင်း ၃၃၀ခန့် (၁၀၀၀ မီတာ) နိမ့်ကျခဲ့သည်။ ထိုရေခဲခေတ်တွင် ပင်လယ်ရေအများစုသည် အေးခဲနေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်မျက်နှာပြင်အောက်တွင် ပင်လယ်ရေခြားနေသော ဥ

www.burmeseclassic.com

သံပွင့်များထက် ပိုများသော ကြယ်စင်များ

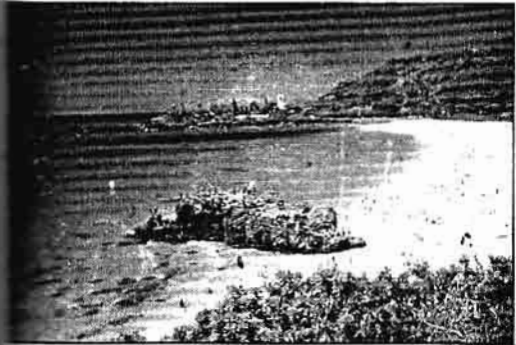
အိတ်မကြီးနှင့် ဗြိတိန်ကျွန်းစုအကြား အာရှတိုက်နှင့် အမေရိကတိုက် အလားစကပြည်နယ်တို့ကြားတွင် အိတ်ခေတ်အခါက ပင်လယ်ရေများရှိမနေဘဲ ကုန်းမြေပေါ်နေခဲ့ဘူး။ ကုန်းလမ်းခရီးဖြင့် ဆက်သွယ်သွားလာနိုင်ခဲ့သည်။

သိပ္ပံပညာရှင်များ၏ အဆိုအရ အနန္တ စကြာဝဠာ အတွင်းရှိ ကြယ်စုစုပေါင်း၏ အရေအတွက်ထက်ပင် ပို၍ များနေသေးကြောင်း သိရသည်။

သစ်ပင်ဘိုးအေးကြီးများ

ကမ်းရိုးတန်းများမှ အာကာသတွင်းဆီသို့ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ရှိရှိသမျှသော ကမ်းရိုးတန်းဒေသများ၊ ပင်လယ်ကမ်းခြေများ၊ ကျွန်းစုငယ်လေးများရှိ ကမ်းခြေများ၏

ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးဆုံးနှင့် အမြင့်ဆုံးသစ်ပင်ကြီးများအဖြစ် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ကယ်လီဖိုးနီးယားဒေသမြောက်ပိုင်းတွင် ပေါက်ရောက်သည့် 'California redwoods' အပင်ကြီးများကို သတ်မှတ်ကြသည်။ ပေပေါင်း ၃၆၀(၁၁၀မီတာ)အထိ မြင့်မားသော အဆိုပါ သစ်ပင်ကြီးများဖြစ်သည်။ ၁၉ရာစုအတွင်း ဩစတြေးလျတိုက်တွင်

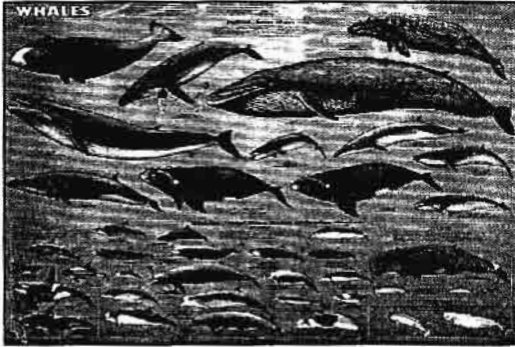
အရှည်ပိုင် စုစုပေါင်းသည် ကမ္ဘာမှ နေ၍ လအထိတိုင် အဆင် ရောက်ရှိသွားနိုင်သည်။

ပေါက်ရောက်သည့် ရာဘာပင်မျိုးနွယ်ဝင် သစ်ပင်ကြီးများသည် ပေ ၅၀၀(၁၅၀မီတာ)အထိ မြင့်မားခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ကျောက်တောင်ထူထပ်သော အရပ်ဒေသများတွင် ပေါက်ရောက်လေ့ရှိသည့် ထင်ရှားပင်မျိုးတစ်မျိုးသည် သက်တမ်း နှစ်ပေါင်း ၆၀၀ကျော်မျှ ရှိပြီဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

ဝေလငါးများ၏ တေးသံစဉ်

ဝေလငါးများသည် တေးသီချင်းသံကဲ့သို့သော စူးစူး ရှုရှုအသံမျိုးကို ပြုလုပ်တတ်ကြပြီး လူအများက ဝေလငါး တေးဂီတဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ ဝေလငါးများ ဂီတသံ ပြုလုပ်

ချိန်သည် မိနစ် ၃၀ခန့်အထိ ကြာမြင့်တတ်ပြီး ဝေလငါး အချင်းချင်းသည် မိုင် ၁၀၀ ခန့်အကွာအဝေးမှပင် ကြားသိ နိုင်သည်။

သဘာဝ စွန့်ပစ်ပစ္စည်း

လူတစ်ဦးချင်းစီ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း (၄ ကီလိုဂရမ်) အလေးချိန်ပမာဏမျှရှိသော အရေခွံပေါ့ရှိ

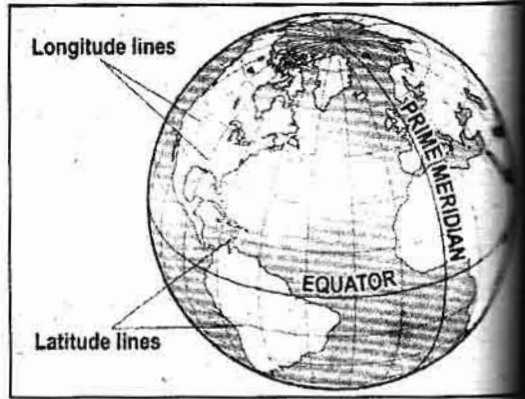

ဆဲလ် အသေများ၊ အရေအတွက် ၃၀၀၀၀ ခန့်ရှိ ဆဲလ်များ

နှင့် ၅စင်တီမီတာ(၂လက်မ)ခန့်ရှည်သော လက်သည်များ ကို စွန့်ပစ်လေ့ရှိသည်။

အမြန်ဆုံး ဝိတ်ကျစေနည်း

ကမ္ဘာမြေကြီးသည် တိကျစွာ လုံးဝန်းခြင်း မရှိသောကြောင့် ၎င်း၏ မြေဆွဲအားသည်လည်း တစ်နေရာနှင့် တစ်နေရာတွင် တူညီမှု မရှိပေ။ အကယ်၍ လူတစ်ဦးသည်

မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းအရပ်ဘက်တွင် ၃၀ကီလိုဂရမ် (၆၆ပေါင်) အလေးချိန်ရှိသော အရာဝတ္ထုတစ်ခုကို အံ့ကွေတာ ရင်း အေသတွင် ပြန်လည်ချိန်ကြည့်မည်ဆိုပါက (၂၉ ကီလိုဂရမ် (၆၅.၈ပေါင်)သာ ရှိတော့မည်ဖြစ်သည်။

နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကြာမြင့်ပြီးနောက်

သားအမနှစ်ဦးသည် ငယ်ရွယ်စဉ်က ဓာတ်ပုံရိုက်ခဲ့သည့် နေရာ၌ပင် နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကြာမြင့်ပြီးနောက်

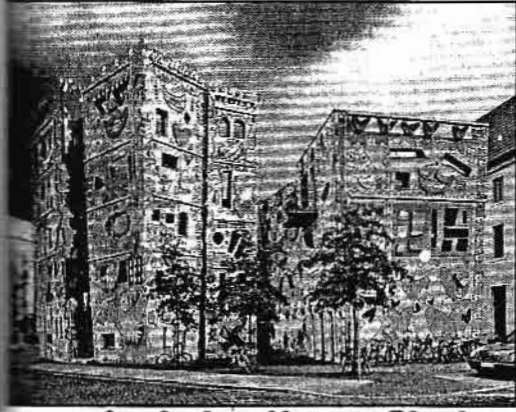

ဓာတ်ပုံရိုက်ယူခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

နေချင်စဖွယ် ချစ်စရာအိမ်လေးများ

ဂျာမနီနိုင်ငံရှိ ကာတွန်းရုပ်လေးများဖြင့် အလှူ

www.burmeseclassic.com

သာ နေချင်စဖွယ် ချစ်စရာအိမ်လေးများပုံဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး ယုန်ကြီး

ပုံတွင်မြင်တွေ့ရသော ယုန်ကြီးသည် Guinness ကမ္ဘာ

အိမ်တန်းစာအုပ်ကြီးတွင် ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး ယုန်ကြီးအဖြစ် ဖော်ပြထားဝင်ခဲ့သည်။

ဘိုးသက်ရှည် ဘွားသက်ရှည်တို့ တိုင်းပြည်
ဂျပန်နိုင်ငံတွင် အသက် ၁၀၀နှင့်အထက် သက်ကြီး

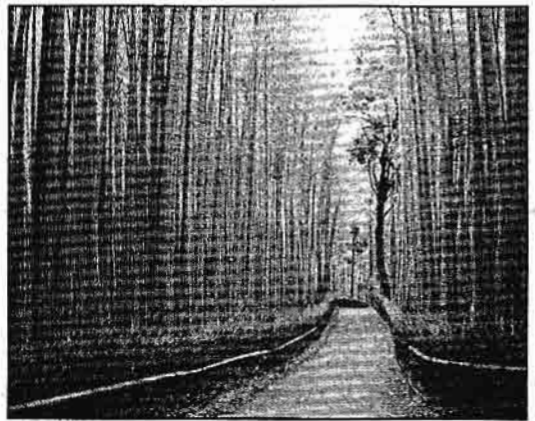

Japan has over 50,000 people who are over 100 years old.

အဘိုးအဘွားပေါင်း ငါးသောင်းကျော်မျှရှိသည်ဟု မှတ်တမ်းများအရ သိရသည်။

စိမ်းအေးတဲ့ ဝါးရုံတောလေး

ဂျပန်နိုင်ငံ ကျိုတို(Kyoto)မြို့အနီးရှိ 'Sa go no'

ဝါးရုံတောလေးသည် ကမ္ဘာ့အလှဆုံး ဝါးရုံတောများတွင် တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်သည်။

သင်ဟာ လူချမ်းသာတစ်ယောက်ပါ

သင့်ထဲတွင် စားစရာများကို တာရှည်ခံစေရန် သိမ်းဆည်းနိုင်သည့် ရေခဲသေတ္တာတစ်လုံး၊ အဝတ်အစားများကို စနစ်တကျ ခေါက်သိမ်းနိုင်သည့် စီရို၊ ဝိမ်ကျကျ အိပ်ခက်အနားယူနိုင်မည့် ခုတင်တစ်လုံးနှင့် လေဒဏ်မိုးဒဏ် ခံနိုင်ရည်ရှိသော အမိုးအကာလုံခြုံသည့် အိမ်လေးတစ်လုံး

**If you keep your food in refrigerator
your clothes in a closet
if you have a bed to sleep in
And a roof over your head**

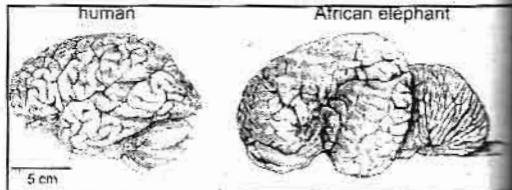
You are richer than 75 % of world population

Appreciate what you have!

အစရှိသည်တို့ကို ပိုင်ဆိုင်သူဖြစ်ကာ သင်သည် ကမ္ဘာလူဦးရေ၏ ၇၅ရာခိုင်နှုန်းထက် ပိုချမ်းသာသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ စားစရာ၊ ဝတ်စရာ၊ နေစရာပင် မရှိလောက်အောင်ပင် ဆင်းရဲသူများ၊ အငတ်ဘေးကြုံတွေ့နေရသည့် ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသူများ ကမ္ဘာပေါ်တွင် မြောက်များစွာ ရှိနေသည်ကို မမေ့ပါနင့်။ လောကကြီးသည် နေတတ်လျှင် ကျေနပ်စရာချည်းပါ။

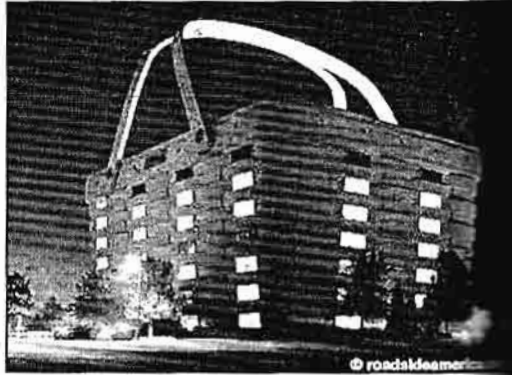
ဆင်တို့၏ ဦးနှောက်

ဆင်တစ်ကောင်၏ အလေးချိန်သည် သာမန်လူသားတစ်ယောက် ကိုယ်အလေးချိန်ထက် အဆ ၁၀၀ကျော်မျှ ပိုလေးသော်လည်း၊ ၎င်းတို့၏ ဦးနှောက်ထက် ၅ဆမျှသာ

ပိုလေးကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရသည်။

ဆွဲခြင်းတောင်းပုံ အဆောက်အအုံ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု 'Ohio' ပြည်နယ်တွင် သော The Longaberger Basket ကုမ္ပဏီ ပိုင်ဆိုင်သော ဆွဲခြင်းတောင်းပုံအဆောက်အအုံကို ဒေါ်လာထက်

၃၀မျှ အကုန်အကျခံကာ ၂နှစ်ကျော်ကြာ အချိန်ယူ ဆောက်ခဲ့ရသည်။

သားလောင်း လင်းပိုင်လေး

မိခင် လင်းပိုင်မကြီး၏ သားအိမ်ထဲရှိ လင်းပိုင်လေး၏ ပုံဖြစ်ပါသည်။

လက်ဝဲကပ်မောင်းစနစ်မှ လက်ယာကပ်မောင်း
စနစ်သို့ ကူးပြောင်းလေသောအခါ

၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ ဆွီဒင်နိုင်ငံတွင် လက်ဝဲကပ်မောင်း
စနစ်မှ လက်ယာကပ်မောင်းစနစ်သို့ စတင် ကူးပြောင်းချိန်

တွင် ကျင့်သားမရသေးဘဲ ကားများ ကမောက်ကမ ဖြစ်ခဲ့
ပေပြန်သည်။

မိန်းမ အာနိလ်:

ရုရှားနိုင်ငံရှိ အသက် ၁၇နှစ်အရွယ် မိန်းကလေး
တစ်ဦး၏ ပုံဖြစ်သည်။ သူမသည် အရုပ်မလေးသဖွယ် လှပ
သာ မျက်နှာလေး ပိုင်ဆိုင်ထားသော်လည်း ကိုယ်ကာယ

ထူကျင့်ခန်းများကို အပြင်းအထန်လေ့ကျင့်ထားသော
ကြောင့် ကိုယ်ခန္ဓာမှာ အားနီးကဲ့သို့ပုံ ဖြစ်နေရသည်။
သူမသည် အလေးမ အားကစားမယ်တစ်ဦးလည်း ဖြစ်
သည်။

မောင်လင်းစေအောင်

အယ်ဒီတာအဖွဲ့၊ ရုံးခန်းနှင့် ဖြန့်ချိရေး
အမှတ်-၁၇၉၊ တတိယထပ်(၁) (၃၁)လမ်း(အထက်)
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း - ၇၃၀၅၀၄၇၁။

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၃ ဒီဇင်ဘာလအတွက်

ကံကောင်းစေမည့် အကြံပြု စာမျက်နှာ

ခေတ္တရာ ဆရာကျော်

ဒီစာမျက်နှာဟာ သင့်အတွက် ကံကောင်းစေမည့် အကြံပြု စာမျက်နှာဖြစ်ပါတယ်။ ပင်လယ်ပြင်မှာ မှန်တိုင်းထဲတွဲ သံလိုက်အိမ်မြှောင်က တောင်-မြောက် လမ်းညွှန်ပြသလို၊ သင့်ဘဝကံအတွက် အထောက်အကူပြုပါလိမ့်မယ်။
 “မီးနှင့် တူသော ဆန္ဒနှင့်၊ ရေနှင့်တူသော ခွဲတို့သည် စက်နှင့်တူသော အခြေအနေကောင်း၌ ပေါင်းစည်းမိကြခြင်း ဖြင့် ရေခွေးငွေနှင့်တူသော ငွေများ ပေါ်ထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။”

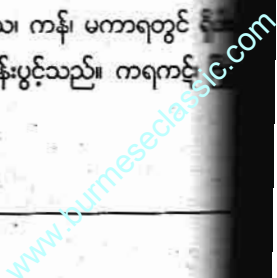
(မိုက်ကယ်ဒီ)

၂၀၁၃၊ ဒီဇင်ဘာလ စန်းပွင့်ရက်များ

၁၊ ၈၊ ၉၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၇၊ ၂၈ ရက်များ	အနောက်အရပ် စန်းပွင့်သည်။
၂၊ ၃၊ ၁၁၊ ၁၁၊ ၂၀၊ ၂၀၊ ၂၉၊ ၃၀ ရက်များ	မြောက်အရပ် စန်းပွင့်သည်။
၄၊ ၅၊ ၁၂၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၃၁ ရက်များ	အရှေ့အရပ် စန်းပွင့်သည်။
၆၊ ၇၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၆ ရက်များ	တောင်အရပ် စန်းပွင့်သည်။

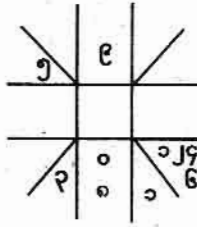
အထက်ဖော်ပြပါ ဇယားကွက်အတွင်းရှိ ရက်များမှာ ဆိုင်ရာ စန်းပွင့်ရက်များကို ဖော်ပြပေးထားခြင်းဖြစ်ပြီး ဤဇယားကို အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ အရေးတကြီးကိစ္စရပ်များအတွက် စန်းပွင့်အရပ်ဘက် မျက်နှာပျဉ်း အကြံအစည် ရှေ့လများတွင် သုံးစွဲပုံများနှင့် စပ်ပြီး ရေးသားဖော်ပြပြီးဖြစ်လေရာ ရှာဖွေကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။

စန်းသည် မိဿ၊ သိဟ်၊ ဓနရာသီများတွင် ရှိပါက အရှေ့အရပ် စန်းပွင့်သည်။ ပြိဿ၊ ကန်၊ မကာရတွင် စန်းပွင့်တောင်အရပ် စန်းပွင့်သည်။ မေထုန်၊ တူ၊ ကုမရာသီများတွင် ရှိပါက အနောက်အရပ် စန်းပွင့်သည်။ ကရကဋ်၊ မိန်တွင် ရှိပါက မြောက်အရပ် စန်းပွင့်သည်။

ထိကံ

ဤဇာတာသည် သူငွေလောင်းရွေးမည့် ကောဇာ ဇာတာဖြစ်သည်။ (၁၊ ၂၊ ၀၊ ၈)ဂဏန်းများ များများပါအောင် ထည့်ပါ။ အဓိဋ္ဌာန် အာရုံယူ ဂဏန်းမှာ (၅၊ ၉)ဖြစ်သည်။

ဇာတာအဆောင်

ဤလတွင် ဂေါ်ဇိတ် (သို့မဟုတ်) နီလာကို အဆောင်ပြုပါ။ ဂေါ်ဇိတ်သည် အခက်အခဲကို ကျော်ဖြတ်နိုင်သောအစွမ်း ပေးပါမည်။

ငွေကြေးကံ ပွင့်လန်းရန်

အလှူခံပုံးများထဲသို့ တစ်လလုံး တစ်ရက်မပျက် အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ငွေကြေးလှူဒါန်းပါ။

မြဲဆေး ယတြာ

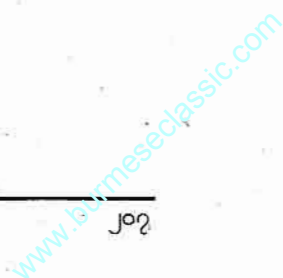
နီးစပ်ရာ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ သံဃာတော်များကို တစ်ခါလုံး ဂျူတ်(ခေါင်းရိတ်စား) ၁၀-ချောင်း လှူပါ။

အကြံပြု ယတြာ

ခုနစ်ရက်သားသမီးများအားလုံး ခုနစ်ရက်သားသမီးများအား သောက်ရေသန့် လှူပေးပါ။

* * *

ဧည့်လာ ဆရာကျော်

ရှားစောင်းလက်ပပ်နှင့် ရောဂါအမျိုးမျိုး

မင်းကျော်နိုင်

ကျွန်ုပ်သည် တစ်နေ့သောအခါတွင် မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ကိုသက်တင်အိမ်သို့ လမ်းကြိုသဖြင့် သွားရောက်လည်ပတ်ရာ သူ၏ အိမ်ရှေ့တွင် စင်ပြုလုပ်ပြီး ရှားစောင်းလက်ပပ်ပင်များ စိုက်ပျိုးထားသည်ကို တွေ့ရသော် ကျွန်ုပ်က...

ကိုသက်တင်...ရှားစောင်းပင်တွေက များလှချည်လားဗျ

ရှားစောင်းလက်ပပ်ပင်ရဲ့ အသုံးဝင်ပုံကို ခင်ဗျား မသိသေးလို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်"

"ဒီလောက်လည်း မဟုတ်သေးပါဘူးဗျာ။ အထင်မသေးပါနဲ့၊ ကျွန်တော်လည်း သိသင့်သလောက်တော့ သိပါတယ်"

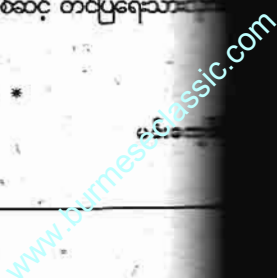
ကိုသက်တင်သည် ရုံးဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်သော်လည်း တိုင်းရင်းဆေးဆရာတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ တော်ရုံတန်ရုံ ရောဂါများဆိုလျှင် သူထံသို့သွားပြီး ကုသရာ ပျောက်သွားတတ်သဖြင့် ဆရာ သက်တင်ဆိုသော အမည်သည်အခေါ်စရာကား ရပ်ကွက်ထဲတွင် အမည်တွင်လာခဲ့သည်။

"ရှားစောင်းလက်ပပ်ကို အခွံခွာပြီး မျက်စိကို အုပ်ပေးလျှင် မျက်စိအပူထွက်တယ်ဗျ။ အထူးအားဖြင့် ဂက်စ်ဆော်တဲ့ လူတွေအတွက် ပိုအသုံးဝင်တယ်ဗျ။ ဂက်စ်ငွေက မျက်လုံးကို ကန်းစေတဲ့အထိ ထိခိုက်တတ်တယ်။ ညအိပ်ခါနီးလျှင် ရှားစောင်းလက်ပပ်ကို အပေါ်အခွံခွာပြီး စည်းပေးရင် သက်သာတယ်ဗျ။ ဇနီးကို ပြီး ရေခွေးပူလောင်ခြင်း၊

မီးလောင်ခြင်းများကိုလည်း ထုထောင်းပြီး အနာပေါ်ပေးရင် နှစ်ရက်သုံးရက်နဲ့ ပျောက်ကင်းစေတယ်။ ယောဇူလာ၊ မိန်းမ မီးယပ်ဆိုတဲ့ ရောဂါကို ခင်ဗျားကြားဖူးတာဗျာ။ အဲဒီရှားစောင်းလက်ပပ်ကို အပေါ်အမြှေးပါးထုတ်ဆန်ဆေးရေထဲ တစ်ညစိမ်ပြီး သောက်လျှင် ရောဂါသက်သာပျောက်ကင်းစေတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်မှ ထွက်တဲ့ အပူအနာတွေအပြင် အလွန်ဆိုးရွားတဲ့ လိင်ထိပ်ဖျားမှာ သက်တတ်တဲ့ ခူနာဆိုတဲ့ ရောဂါတစ်မျိုးကို ရှားစောင်းလက်ပပ်ကို ထုထောင်းပြီး တစ်နေ့ သုံးကြိမ်စည်းပေးရင် သုံးရက်နဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းစေတယ်။ ရှားစောင်းလက်ပပ်ကို သတ္တုရည်ညှစ်ပြီး နှမ်းဆီနဲ့ ရောလိမ်းလျှင်လည်း အပူပတ်ခြင်းကို ပျောက်ကင်းစေတဲ့အပြင် အသားအရေအလွန်ချောမွေ့ ပြီး လှပစေတယ်ဗျ"

"ခင်ဗျားရဲ့ ရှားစောင်းလက်ပပ်က ရောဂါအမျိုးမျိုးကို ပျောက်စေတာပဲဗျ။ ကျွန်တော်သိတာတစ်မျိုး နှစ်မျိုးလောက်ပဲ သိတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်လည်း စိုက်ဦးမှပဲ" ဟုဆိုပြီး အပင်နှစ်ပင်သုံးပင် တောင်းယူလာအိမ်တွင် စိုက်ပျိုးထားပြီး စာဖတ်သူ ပရိသတ်များ အသုံးရန် ကမ္ဘာ့ဆန်ကြယ်မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် တင်ပြရေသာမည်။

* * *

ရုပ်ရှင်

ဆေးစွမ်းကောင်းများ

- ရုပ်ရှင်နားဆန်ဆေးကြိုး
- ရုပ်ရှင်နားရောဂါပျောက်ဆေးကြိုး
- ရုပ်ရှင်မျက်စိကြည်ဆေးကြိုး
- ရုပ်ရှင်မျက်စိရောဂါပျောက်ဆေးကြိုး
- ရုပ်ရှင်သွားရောဂါပျောက်ဆေးကြိုး
- ရုပ်ရှင်နာခေါင်းရောဂါပျောက်ဆေးကြိုး

အစလ မှတ်ပုံတင်အမှတ် အစ ၁၂(၁၀၂၉၆)
လင မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၄/၁၄၅၉

မထင်မှတ်သော နေ့ရက်များ

မထင်မှတ်သော နေ့ရက်များ

မထင်မှတ်တဲ့ အချိန်၊ မထင်မှတ်
 တဲ့ နေရာ၊ မထင်မှတ်တဲ့ စကား
 တစ်ခွန်း (သို့မဟုတ်) မထင်မှတ်တဲ့
 အကြောင်းအရာတစ်ခုကြောင့် မထင်
 မှတ်တဲ့ ဖြစ်ရပ်လေးတွေ ဖြစ်ပေါ်တတ်
 တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်ဘဝမှာ ကိုယ်
 တွေ့ကြုံလိုက်ရတော့မှ ဩော်... လူ
 ဘုံ၊ လူ့ဘဝ၊ လူ့လောကဟူသည်
 မထင်မှတ်တဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေနဲ့ ဝန်းရံ
 ပြည့်နှက်နေပါလားလို့ တွေ့မြင် ခံစား
 လိုက်ရပါတယ်။ ဒါကလည်း အသိ
 တရားနဲ့ သတိထားကြည့်မှ သိနိုင်တာ
 မျိုးပါ။ လူတိုင်း လူတိုင်း တစ်မျိုးမဟုတ်

တစ်မျိုး ဖြစ်ရပ်အမျိုးမျိုးနဲ့ နေ့စဉ် ကြုံ
 တွေ့နေကြတာ အမှန်ပါ။ သို့သော်
 လည်း သတိမရှိကြတော့ အသိမရှိ
 ဖြစ်နေကြတယ် ထင်ပါရဲ့။ ဥပမာဆိုရ
 ရင် မိမိကိုယ်ပေါ်မှာ စက္ကန့် နာရီနှင့်
 အမျှ ပြောင်းလဲနေတဲ့ မမြဲခြင်း သင်္ခါရ
 တရားတွေ အစဉ်ဖြစ်ပေါ်နေပေမယ့်
 သိသူနဲ့ မသိသူ၊ သိသူက အလွန်နည်း
 ပါတယ်။ ဒါက ကျွန်တော်အပါအဝင်
 ဆိုပါတော့။ အဲဒီ တစ်ချက်ချက်နဲ့

တစ်ရက် တစ်ရက် ပြောင်းလဲရွေ့လျား
နေတဲ့ နာရီလက်တံလေးတွေဟာ
တကယ်တော့ ပြီးဆုံးခြင်းဆိုတဲ့ ဆုံးရှုံး
မှုအချိန်တွေကို သယ်ဆောင်ရင်း ဘဝ
တစ်ခုရဲ့ နောက်ဆုံးနေ့၊ နောက်ဆုံး
အချိန်တွေကို ညွှန်းဆို ဖော်ပြနေခြင်းပဲ
ဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်တော့ကြည့်ရင်
ရင်လေးစရာ၊ ကြောက်လန့်စရာကောင်း
လှတဲ့ နေ့ရက်၊ အချိန်၊ နာရီတွေပဲ

မကောင်းမှုများတဲ့ ကွက်လပ်တွေထက်
ကောင်းမှုအကျိုးကို ပိုမိုခံစားရမှာ ဖြစ်
ပါတယ်။ ဆိုရင် နိဗ္ဗာန်နဲ့ ငရဲ ဘယ်
လိုလဲ ဆိုတာပါပဲ။

အဲဒီ နယ်လီလဲ ဆိုတာကို
အသိတရားနဲ့ သတိထားမိသူတစ်ဦး
ကျွန်တော့်ဘဝမှာ ကိုယ်တွေ့ ကြုံခဲ့ဖူး
ပါတယ်။ ဒါကလည်း တစ်သက်မှာ
တစ်ခါ(တစ်ကြိမ်)သာ ကြုံဖူးခဲ့တဲ့ ဖြစ်
ရပ်မှန်တစ်ခုပါ။ နောက်ထပ် ကြုံတွေ့
နိုင်စရာ မမျှော်လင့်ရဲတဲ့ ရှားရှားပါးပါး
ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခုလို့လည်း ထင်ပါ

ဖြစ်ပါတယ်။

ဘဝတစ်ခုရဲ့ အစနဲ့ အဆုံးကြား
မှာ ကွက်လပ်များစွာရှိပါတယ်။ အဲဒီ
ကွက်လပ်တွေကတော့ ကောင်းမှုနဲ့
မကောင်းမှုဆိုတဲ့ ကွက်လပ်နှစ်ခုပါ။
ကောင်းမှုများတဲ့ ကွက်လပ်တွေက

တယ်။ ပိုပြီးစိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းတာ
က အဲဒီဖြစ်ရပ်လေးကို စတင်ခဲ့သူက
မမြင်အပ်တဲ့ ပရလောကသားတစ်ဦး
ဖြစ်နေလို့ပါပဲ။ သူနဲ့ ပတ်သက်ပြီး
ဆက်နွယ်လို့ ဖြစ်တည်ခဲ့တာပါ။
အကြောင်းဆိုရသော် မထင်မှတ်တဲ့
အချိန်၊ မထင်မှတ်တဲ့ နေရာ၊ မထင်
မှတ်တဲ့ စကားတစ်ခွန်း၊ မထင်မှတ်တဲ့
ပြောင်းလဲမှုတစ်ခုဆိုသော်လည်း ...

ည...ညဆို သူရောက်လာပါတယ်။ ဘာရယ်လို့ မသိဘူး။ ခြေသံ တဖျပ်ဖျပ်နဲ့ ကြုံရာ တွေရာ ပစ္စည်း တစ်ခုခုကို တွန်းထိုးတွန်းတိုက် ပြုလုပ် သွားတတ်ပါတယ်။ ထကြည့်ရင် ဘာမှ မတွေ့ရပါဘူး။ ဒါက တစ်ညဆို သုံးလေးကြိမ်ပါ။ ကြာလာတော့ ကျွန်တော်စိတ်မှာ ပုထုဠ်လူသား တစ်ဦးပီပီ စိတ်ဆိုး စိတ်ညစ်လာပါတယ်။ ဆိုးတာက အိပ်ရေးပျက်ရင် ကျွန်တော် ခေါင်းမူးတတ်ပါတယ်။ ဒါ ကြောင့်လည်း ဘာလုပ်ရရင် ကောင်း မလဲလို့ အမြဲတွေးနေမိပါတယ်။ ကြမ်း ရမလား၊ နှမလားပေါ့။ ကြမ်းရအောင် လည်း သူ့ကို ကိုယ်က မတွေ့ရ၊ မမြင် ရဆိုတော့ ခက်သားလား။ နှမအောင် လည်း ကျွန်တော် ညစဉ် ဘုရားရှိခိုး၊ ပုတီးစိပ်၊ အမျှဝေ၊ မေတ္တာပို့ပြီးမှ အိပ် တတ်သူပါ။ ခုလို ခရီးထွက်ပြီး တစ်နယ်တစ်ကျေးမှာ အလုပ်လုပ်တဲ့ အချိန်တွေဆိုရင် ပိုပြီး နိစ္စပတ်ဝတ် မြပါတယ်။ သူ့ကို ရည်မှန်းပြီး မေတ္တာ ပို့ပါတယ်။ အနှောင့်အယှက် မပြုဖို့၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေက ညေညညတွေပါ။ အမှားရှိရင်လည်း သည်းခံခွင့်လွှတ်ဖို့ အကြိမ်ကြိမ် တောင်းပန်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ညစဉ်ညတိုင်း သူလုပ်နေကျအလုပ် တွေကို ပြုလုပ်မြဲ ပြုလုပ်ဆဲပါ။ ခက် ပြီ ကျွန်တော် ဘာဆက်လုပ်ရမည် မသိတော့။

ဒီလိုနဲ့ အတွေးတွေ ချာချာလည် နေတုန်း ဖြန်းဆို မထင်မှတ်ဘဲ ကျွန်တော့်ဖေဖေ တစ်ချိန်က ပြောဖူး ခဲ့တဲ့ စကားလေးတစ်ခွန်းကို ပြန်ပြီး အမှတ်ရလိုက်မိပါတယ်။ ဒါက ပရလောကသားတွေဆိုတာ တချို့က အမျှအတန်းလိုတယ်။ သူတို့အတွက်

ရည်စူးတဲ့ ကောင်းမှုကုသိုလ်တွေနဲ့ အမျှအတန်းကို စောင့်နေကြတယ်။ ကျွတ်ချိန်တန်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဆိုရင် သူတို့အတွက် ကောင်းမှုပြုဖို့ ပုဂ္ဂိုလ် တွေကို ငဲ့လင့်နေကြတယ်ဆိုတဲ့ စကား သံတွေပါပဲ။ အဲ - ဟုတ်ပြီ၊ ငါမေ့နေ လိုက်တာ။ ဒီပုဂ္ဂိုလ် ဒါလိုသလား မသိ၊ ဟုတ်ပြီလိုသာ ကျွန်တော်တစ်ယောက် တည်း တွေးတော ဝမ်းသာနေမိပါ တယ်။

အဖြေကတော့ ရခဲ့ပါပြီ။ သို့ သော် ဒီအဖြေကို အကောင်အထည် ဖော်ဖို့ကျတော့ ခက်နေပြန်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ခုရောက်နေတဲ့ နေရာက မြို့နဲ့ ၁၀မိုင် လောက် ဝေးပါတယ်။ ပြီးတော့ လူသူ မနီးတဲ့ နေရာတစ်ခုပါ။ ဝန်းကျင်မှာက မြေပြန့်တွေရယ်၊ ခင်တန်းတွေရယ်၊ ကုန်းမြင့်ကမူတွေနဲ့ သစ်ပင်ကြီးငယ် တောင်အသွယ်သွယ်သာ ဝန်းရံထား လေတော့ ဘုန်းကြီးမရှိ၊ ကျောင်းနတ္ထိ မို့ ဘယ်လိုလုပ်ရပါလို့ တွေးတောရင်း သက်ပြင်းအကြိမ်ကြိမ်ချနေမိပါတယ်။

ခက်တာက ကျွန်တော်တို့မှာ သုံးစရာ ကားမရှိတာပါ။ ၁၅ရက်မှ တစ်ကြိမ်သာ ဈေးဝယ်ထွက်ဖို့ ကားရ ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ စီမံကိန်းဆိုတာ ဒီလိုပါပဲ။ မြို့နဲ့ ဝေးတဲ့ အရပ်၊ ပြီးတော့ မြို့၊ စွန် မြို့ဖျား၊ တစ်ခါတစ်ရံ တော တောင်တွေကြား လှုပ်ရှားနေရတဲ့ ဘဝ မျိုးဆိုတော့ ကိုယ်ပြုသမျှကံ ကိုယ်သာ ခံပေါ့။ သို့သော် ကျွန်တော် ဇွဲမလျော့ ပါ။ ဖြစ်ချိန်တန်ရင် ဖြစ်ရမယ်ဆိုတဲ့ ယုံကြည်ချက်နဲ့ ကြိုးစားနေတုန်း ဖြန်း ဆို မျှော်လင့်ချက် ရောင်ခြည်အလင်း ရောင်တန်းလေး သမ်းခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့နဲ့ တစ်မိုင်လောက် ဝေး တဲ့ တောထဲမှာ ရဟန်းတစ်ပါး သီတင်း

သုံး တရားအားထုတ်နေတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းစကားပါပဲ။ ဒီသတင်းကို ယူလာ သူက ကျွန်တော်တို့နဲ့ ပါလာတဲ့ မြို့ လူ ကိုစိုးဖြစ်ပါတယ်။ သူက ငှက်ပစ် ဝါသနာပါတယ်။ တစ်နေ့ လေသေနတ် တစ်လက်နဲ့ ငှက်ပစ်ထွက် ဟင်းစား ရင်း တဖြည်းဖြည်း ဝေးမှန်းမသိ မေ သွားခဲ့တာ အဲဒီ ရဟန်းတော်နဲ့ တွေ့မိ အကြောင်းဖန်ခဲ့ပါတယ်။

သူက “ဆရာသွားချင်ရင် ကျွန်တော်လိုက်ပို့မယ်” ဆိုတော့ ကျွန်တော်ဝမ်းသာလိုက်တာ။

“ကဲ...ဒါဆို ခုပဲ လိုက်ပို့ကွာ အကျိုးအကြောင်းပြောပြီး ငါဆွမ်းစား ပင်မယ်။ ဖြစ်ရန်၊ မဖြစ်ရန်ကတော့ သူ ကံ ကိုယ်ကံပေါ့။ ကဲ - ကြာပါတယ် ကွာ၊ လာ - သွားကြစို့”

ဆိုပြီး ကျွန်တော် မျှော်လင့်ခြင်း ဝမ်းသာခြင်းဆိုတဲ့ ခြေလှမ်းတွေနဲ့အတူ ခပ်သွက်သွက် ရှေ့က လှမ်းထွက်ခဲ့မိ တယ်။

“ဆရာ...ကျွန်တော့်ကို စောင့် ပါဦး၊ စောင့်ပါဦး ဆရာ”

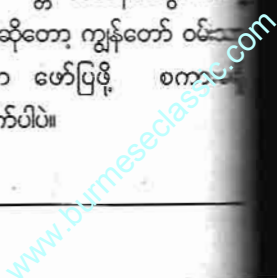
ဆိုတဲ့ ကိုစိုးစကားသံကို ကြား လိုက်ရတော့မှ...

“အို...ဟုတ်ပါရဲ့၊ ငါမှ လမ်း မသိတာကိုး”

လို့ တွေးရင်း လှမ်းနေတဲ့ မြေ အစုံကို ရပ်လို ကျွန်တော်တစ်ချက်ဖြင့် လိုက်မိပါတယ်။

ဆရာတော့ဆီက ပြန်လာတော့ တောင်စွယ်မှာ နေကွယ်ခဲ့ပါပြီ။ ဆရာ တော်က သတ္တဝါတွေအပေါ် သနား ကရုဏာ မေတ္တာစေတနာတွေ ထားတဲ့ ကြွဲ့ခဲ့မယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော် ဝမ်းသာ လိုက်တာ ဖော်ပြဖို့ စကားမှ သလောက်ပါပဲ။

“ကျုပ်ကို လာမကြိုနဲ့။ ကျုပ် အစီအစဉ်နဲ့ ကျုပ် သန်ဘက်ခါမနက် ကြဲခဲ့မယ်။ ထွေထွေထူးထူးတွေ ဘာမှ လုပ်နဲ့။ ဆွမ်းနဲ့ ဆွမ်းဟင်းတစ်ခွက်ဆို ခင် ရပြီ။ ကျုပ် သူ့အသက်ကို မစား ဘူး။ ဆွေတော်မျိုးတော်တွေရဲ့ အသား ခြံ ရှောင်တယ်”

လို့ မိန့်လိုက်ပါတယ်။
ဒါဆို အဆင်ပြေပေါ့။ ကျွန်တော် တစ်လစာ ရိက္ခာတွေထဲမှာ ဆန်၊ ဆား၊ ပဲ၊ မြေပဲ၊ အာလူး၊ ကြက် နှုတ်နဲ့ ခေါက်ဆွဲခြောက်နဲ့ ကြာဆံဆိုတာ တွေ ရှိနေလေတော့ ခု အပြန်လမ်းမှာ ဆောင် ကျွန်တော် စိတ်ကူးနဲ့ တွေးပြီး နှုတ်နေတဲ့ ဆွမ်း၊ ဆွမ်းဟင်းတွေဟာ သေအချာ ဝေဝေဆာဆာရှိနေပေမိ။ ပြည်နားမှကုသိုလ်ဆိုတာ... ဒါဆိုရင် ကျွန်တော် ကုသိုလ်တွေ အများကြီး ပြုထင်ပါရဲ့။ ဪ... အတွေးတွေ ဆွေလျော်နေတဲ့ ကျွန်တော်၊ ပါလာ ကိုစိုးကိုတောင် မေ့လျော့နေမိပါ တယ်။ စကားလည်း မဆိုဖြစ်။ ဒါကို မည်သို့ထင်လေမည် မသိ။
ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ခွဲရုံ ဆက် ပြန်ရောက်တော့ တော်တော် ဆင်နေပါပြီ။ ဇိုရိန်တတ်တဲ့ ကျွန်တော် တို့နဲ့ တပည့်သုံးဦး၊ ပြီးတော့ မြို့နယ် အကူထည့်လိုက်တဲ့ မြို့ခံ လူ ယောက်တို့ ခွဲရုံအပြင်လေးမှာ ဆင်းပြီး ကျွန်တော်တို့အလာကို ဆင်မောင်နေကြပါတယ်။ ကျွန်တော် တို့ယောက်ကို တွေ့တော့မှ “ဟင်း ချိုခင်ကြတယ်လို့ ပြောပြပါတယ်။ ကျွန်တော်ဆရာက...”

ဘယ်လိုလဲ မောင်မောင်၊ အဆင်ပြေခဲ့ရဲ့လား။ ဘုန်းကြီးနဲ့ရာ ချစ်လား။
“ဟဲ့ သိချင်တော့နဲ့ ဦးစွာမေးပါ

တယ်။
“အဆင်ပြေပါတယ် ဆရာ။ အားလုံး ချောချောမွေ့မွေ့ပါပဲ။ သန် ဘက်ခါမနက် ဆရာတော် ကြွပါလိမ့် မယ်။ ကျွန်တော် ဝမ်းသာလိုက်တာ ဆရာရယ်၊ အားလုံး အဆင်ပြေပါ တယ်”

“အေး၊ ကောင်းတာပေါ့ကွာ။ ဆရာလည်း ဝမ်းသာပါတယ်။ ပြုလုပ် ရမယ့် လိုအပ်တဲ့ အစီအစဉ်တွေကို တော့ မင်းပဲ တာဝန်ယူပါ။ ဆရာ ဒါတွေ သိပ်မသိဘူး။ ကောင်းမယ်ထင် ရင် အကုန်သာ လုပ်ကွာ”

လို့ ပြောပြီး လှုပ်စစ်ခွဲရုံလေးထဲ ဝင်သွားပါတယ်။

ဪ... ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော် ဆရာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောစရာရှိပါ တယ်။ ဆရာက ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ဂျူးကပြားတစ်ယောက်ပါ။ သူ့အမည် က “မစ္စတာ ဒဗလူးဒီးဂျင်း” လို့ ခေါ်ပြီး ကျွန်တော်ကတော့ ဆရာဂျင်းလို့ပဲ အတိုကောက် ခေါ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် လည်း “ဆရာ ဒါတွေ သိပ်မသိဘူး၊ ကောင်းမယ်ထင်ရင် အကုန်သာလုပ် ကွာ” လို့ ပြောသွားခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ မျှော်လင့်နေတဲ့ တစ် မနက်ကို ရောက်ခဲ့ပါပြီ။ ဆရာတော်ကို လမ်းခရီးကနေ ခရီးဦးကြိုပြုဖို့ ကိုစိုး နဲ့ တပည့်လေးယောက်ကို စောစော ပဲ စေလွှတ်လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော် နဲ့ ကျန်လူတွေက ဒီမှာ ပြင်ဆင်စရာ တွေ ပြင်ဆင်လို့ နေပါတယ်။ ထင်းရှူး သားနဲ့ ရိုက်ထားတဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဘဝ ယောက် နေ့စဉ် ထမင်းစားတဲ့ ထမင်း စားပွဲလေးကို ရေဆေးပြီး တဘက်ကြီး နှစ်ထည်ခင်းလိုက်တော့ ကြည့်ပျော် ရှုပျော်ရှိပသာ။ ပြီးမှ အဲဒီအပေါ်ကို ဆွမ်း

နဲ့ ဆွမ်းဟင်းပွဲတွေ တင်လိုက်တော့ ဝေဝေဆာဆာနဲ့ နှစ်သက်စဖွယ် မြိုင် မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်ဖြစ်သွားပါတယ်။ ဆရာ တော် ခေတ္တသီတင်းသုံးရန်အတွက် စောင်သန်သန်တစ်ထည်ခင်းလိုက်ပြီး အချို့ပွဲက ကော်ဖီနဲ့ ပေါင်မုန့်ဆိုတော့ အင်း... အားလုံး ပြည့်စုံနေပြီ ထင်ပါရဲ့ လို့ တွေးတောပြင်ဆင်နေတုန်း ဆရာ တော်ဘုရား ကြွရောက်လာပါတယ်။

“ကြွပါ ဘုရား၊ ဒီမှာ ကျောင်း အမှတ်နဲ့ ခေတ္တ သီတင်းသုံးတော်မူပါ ဘုရား”

လို့ ကျွန်တော် ခရီးဦးကြိုပြုပြီး ဆရာတော်ကို နေရာချထား လျှောက် ထားလိုက်ပါတယ်။

“ကောင်းပါပြီ ဒကာ၊ သာဓု... သာဓု... သာဓုပါ။ ဒကာတို့လည်း အလုပ်များသွားပြီ ထင်ပါရဲ့”

“မများပါဘူး ဘုရား။ တပည့် တော်တို့ ဒီလိုကြိုခွင့်ရတာကိုပဲ ကုသိုလ်ကြီးလုပ်ပြီ ဘုရား”

“ကောင်းပေစွာ ဒကာ၊ ကောင်းပေ စွ။ ဒါနဲ့ ဒကာတို့လူ ဒါအကုန်ပဲလား”

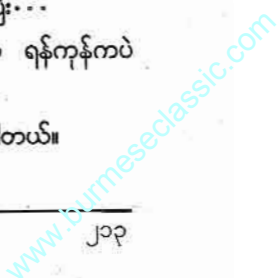
“တင်ပါ ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ အားလုံး ဘဝယောက်ပါ ဘုရား။ တပည့် တော်တို့ ၅ယောက်က ရန်ကုန်ကပါ။ ကျန် ၅ယောက်က ဒီမြစ်ကြီးနားမြို့က ပါ။ ဒါက တပည့်တော်တို့ရဲ့ အုပ်ချုပ်သူ အရာရှိ၊ ဒီလုပ်ငန်းရဲ့ တာဝန်ခံပါ။ အမည်က မစ္စတာ ဒဗလူးဒီးဂျင်း လို့ ခေါ်ပါတယ်”

လို့ ပြောပြီး ဆရာဂျင်းနဲ့ မိတ် ဆက်ပေးလိုက်ပါတယ်။

ဆရာတော်က ဆရာဂျင်းကို သေသေချာချာကြည့်ပြီး...

“ဒကာကြီးက ရန်ကုန်ကပဲ လား”

လို့ မေးလိုက်ပါတယ်။

“ဟုတ်ပါတယ် ကိုယ်တော်”
လို့ ဆရာဂျင်းက ပြန်ဖြေပါတယ်။

“ဒကာကြီးက ဘာလူမျိုးလဲ”
လို့ ဆရာတော်က ထပ်မေးပါတယ်။

“ကျွန်တော်အဖေက ဂျူးလူမျိုးပါ။ အမေကတော့ မဂိုလူမျိုး။ ကျွန်တော်ကျတော့ ဂျူးနဲ့ မဂိုစပ်တဲ့ ဂျူးမဂို ကပြားတစ်ယောက်ပါ”

လို့ ခပ်ပြုံးပြုံးပြန်ဖြေပါတယ်။

“ဪ...ဒါကြောင့် ဒကာဂျင်း ရဲ့ ရုပ်ဆင်းရူပါက တင့်တယ်ပေသကဲ့”

လို့ ပြောပြီး ဆရာတော်လည်း ပြုံးနေပါတယ်။ ပြီးမှ...

“ဒါဆို ဒကာကြီးက ဘယ် ဘာသာကိုးကွယ်ပါသလဲ”

လို့ ကောက်ကာငင်ကာ မေးလိုက်ပါတယ်။

“ကျွန်တော် ခရစ်ယာန်ဘာသာကိုးကွယ်ပါတယ် ကိုယ်တော်”

“ကောင်းလိုက်လေဗျာ။ ကျုပ်တို့ ညီနောင်တွေ တွေ့ကြပြီပဲ။ ကျုပ်တို့ ရဲ့ နောင်တော်ကြီးဖြစ်တဲ့ သခင်ယေရှုရဲ့ သားတစ်ယောက်ကို မမေ့ရဲလင့်ဘဲ ခုလို ဒီနေရာမှာ တွေ့ရတာ ကျုပ်ရင်ထဲမှာ အတိုင်းအဆမရှိ ဝမ်းသာမိတယ်”

လို့ လှိုက်လှဲဝမ်းသာ စကားဆိုပြီး...

“တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ် ဒကာဂျင်း”

လို့ ပြောပြောဆိုဆို ဆရာတော်က လက်ကမ်းမေးလိုက်ပါတယ်။ ဒါကို ဆရာဂျင်းက အလိုက်တသိ ပြန်လည် လက်ကမ်းလို့ နှုတ်ဆက်ခြင်းအမူ ပြုပါတယ်။ ဝမ်းသာစရာကောင်းတဲ့ ကြည့်နူးမှု မြင်ကွင်းလေးတစ်ခုပါ။ မြင်

တွေ့ရသူရင်ကို အေးမြစေပါတယ်။ ကျွန်တော် ဝီတီတွေနဲ့ ငေးနေတုန်း...

“ဒကာအောင်”

လို့ ဆရာတော်က ခေါ်လိုက်ပါတယ်။

“ဘုရား”

“ကျုပ် ဆရာဂျင်းနဲ့ ပြောလက်စ စကားအနည်းငယ် ဆက်ပြောချင်ပါသေးတယ်။ ပြီးတော့မှ ကျုပ်တို့ ပြုလုပ်စရာတွေ ဆက်လုပ်ကြတာပေါ့။ ပြီးတော့ ဒီမှာ ရှိနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း ဒကာအောင် ဖိတ်လိုက်ပါဦး။ သူ့ရောက်နေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဖိတ်လိုက်ပါ”

လို့ မိန့်ဆိုပါတယ်။

“တင့်ပါ ဘုရား”

ဆိုပြီး ကျွန်တော် ခွဲရုံပြင်ပ ထွက်လို့ ရိုက်သေသေနဲ့ ဒီက ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဖိတ်မန္တက ပြုပါတယ်။ ပြီးတော့ ပြန်ဝင်လာပြီး ဆရာတော်နဲ့ အနီးဆုံး နေရာမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ပါတယ်။

“ဒကာအောင်”

“ဘုရား”

“ကျုပ်ရှေ့ကို တိုးခဲ့ပါဦး။ ခု ကျုပ်ပြောမယ့် စကားတွေက ဒီမှာ ရှိနေတဲ့သူတွေတင်မဟုတ်ဘဲ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ ရှိတဲ့ လူသားအားလုံးကို ပြောပြချင်တဲ့ စကားတွေပါ။ အဲ - ကျုပ် ဒီလိုပြောလို့ စကားတွေ ကြီးကျယ်သွားခဲ့ရင် ခွင့်လွှတ်ကြပါ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ရင်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့ သိနေတဲ့ အသိတွေက ဒီကနေ ဒီလိုတိုက်ဆိုင်ခဲ့လေတော့ ပြောရဦးမှာ ဖြစ်ပါတယ်”

“ဒီလို ဒကာအောင်ရေ...” လို့ ပြောပြီး ဆရာဂျင်းဘက်ကို မျက်လုံးတစ်ချက်ဝေကြည့်လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့မှ ဆရာဂျင်းလို့ ခေါ်လိုက်ပြီး - “တကယ်တော့ ကျုပ်တို့

ဘာသာနဲ့ ဆရာဂျင်းတို့ ခရစ်ယာန်ဘာသာဆိုတာ ဆက်နွယ်မှုရှိဘဲ ဘာသာတစ်ခုပဲ။ ဒါကို ကျုပ် အရင်ကတယ် မထင်လိုက်ပါနဲ့။ ကျုပ်မှ သက်သေပြစရာရှိပါတယ်။ တကယ်တော့ သခင်ရှေ့ကိုယ်တော်ဟာ ကျုပ်တို့ဘုရားရှင်ရဲ့ အဆုံးအမတွေကို ခံယူပြီးတဲ့ ဘုရားသားတော် တပည့်သာတစ်ပါးပါ။ ထူးမြတ်တဲ့ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဒကာဂျင်း သိရဲ့လား”

လို့ မေးလိုက်ပါတယ်။ ဆရာတော်က...

“ကျွန်တော် မသိပါ ဆရာတော် လို့ ပြန်ဖြေပါတယ်။

“အေး၊ သိနိုင်ရန်လည်း မရှိလေ။ ဒါက လေ့လာကြည့်မှ သိနိုင်မှာပေါ့။ ခု သိရပြီပဲ။ မှတ်ထားပေါ့။ ကျုပ်လည်း အစက မသိခဲ့ဘူး။ ဒါပေမယ့် အမှတ်မထင် တစ်နေ့ ကျုပ်သိခဲ့လိုက်တယ်။ ဒါက ဦးဌေးလှိုင်ရေ... “ကမ္ဘာကို ချုပ်ကိုင်မည့်သူ” ဆိုတဲ့ အုပ်လေးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီစာပေ ပြပါဆိုရင်တော့ ခု ကျုပ်မှာ ပြောမရှိဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် မရှိလို့ပဲ။ ဒါပေမယ့် ဆရာဂျင်းတို့ ရန်ကင်းပြီး ပြန်ရောက်ခဲ့ရင် ရှာကြည့်ပါ။ သိနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ စာအုပ်လေးက သိစိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းတယ်။ မြစ်ကြောင်းကျိုးဆီလျော်ပါတယ်။ သခင်ယေရှုအသက် ၂၂နှစ်ကနေ ၃၀ကြား ဘာတွေဖြစ်ခဲ့သလဲဆိုတာရော ဆရာဂျင်း သိပါသလား”

လို့ ထပ်မေးပြန်ပါတယ်။ “မသိပါ ကိုယ်တော်”

“အေး၊ ဟုတ်တယ်။ ဒီဒကာအောင် ရေးထားတဲ့ အဖြမ်းအခုပ်တွေ ဆရာဂျင်းတို့ သမ္မာကျမ်းစာအုပ်

သဲမှာ ရှိမှ မရှိဘဲကိုး။ ဒါက လျှို့ဝှက် နှက်နဲ့ မြှုပ်ကွက်တစ်ကွက်ပဲ ဆရာ ဂျင်း”

ကျွန်တော် ဒီနေရာမှာ ဒီစကား ကြားရတော့ တော်တော်အံ့ဩသွား တယ်။ စိတ်ဝင်တစားလည်း ဖြစ်မိ တယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာတော်ကို သိချင် အားနဲ့...

“ဒါဆိုရင် အဲဒီ ၁၈ နှစ် ဆိုတဲ့ အချိန်အတောအတွင်းကာလမှာ သခင် ဆရာကိုယ်တော် ဘယ်တွေ့ရောက်လို့ အာတွေ လုပ်နေပါသလဲ ဘုရား”

လို့ လျှောက်ထားမိလိုက်ပါ တယ်။

“ပြောမယ် ဒကာအောင်။ သိချင် အာတွေ စာရွက်နဲ့ ရေးမှတ်ထားလိုက် ခဲ့။ ဒါ ပိုပြီးကျိန်းသေပါတယ်။ စကား ဆိုတာက ခုပြော ခုပျောက်ဆိုတော့ ဒကာအောင် စာရွက်နဲ့ ခဲတံယူပြီး ဖတ်နိုင်ပါတယ်”

ကျွန်တော်လည်း တပည့် တစ်ယောက်ကို စာရွက်နဲ့ ခဲတံယူခိုင်း ပြီး မှတ်ရန်အသင့်ရှိနေတော့မှ ဆရာ ဆက်က...

“ကဲ - ကျုပ် အတိုချုံးပြီး လိုရင်း ကိုပဲ ပြောပြမယ်။ မှတ်ပေတော့ ဒကာ အောင်”

“ခရစ်တော်ဟာ အသက် ၁၂နှစ် အားကနေ ၃၀ဆိုတဲ့ အသက်အတွင်း အရားရှာထွက်တယ်ဆိုပြီး ဇာတ်မြုပ်နေ တယ်။ အဲဒီအချိန်တွေမှာ ခရစ်တော် ကိုနေတဲ့ နေရာက တိဘက်ပြည်၊ မွန် အနွှင်းတိုက် ဘုန်းတော်ကြီး အရှင် အရိယပုတ္တ မထေရ်မြတ်ထံမှာ ဖြစ်ပါ တယ်။ ရောက်ခါစ ၆လမှာ ကျောင်း အဖြစ်နဲ့ ပညာသင်ရတယ်။ နောက် သံဃာအပါး ၃၀တို့နဲ့ ရှင်သာမဏေ

ဝတ်ပေးခဲ့တယ်။ .ဘွဲ့အမည်က “ဇီဝ ကိရိဋ္ဌ”လို့ ခေါ်တယ်။ အသက် ၂၀ မှာ ရဟန်းဖြစ်ပြီး ရဟန်းတရားအား ထုတ်ရာ ဈာန်အဘိညာဉ်ရတဲ့ ရဟန္တာ ကြီး ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ ဇီဝကိရိဋ္ဌ ကိုယ်တော်ဟာ ရဟန်း ၁၀ ဝါရတော့ မိမိတိုင်းပြည်မှာ ရှိနေတဲ့ ဆွေမျိုးတွေ ကို မိမိကဲ့သို့ ချမ်းသာခြင်းရှိစေရန် ဗုဒ္ဓ ၏ တရားတော်များကို ဝေငှလိုတဲ့ စိတ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ဆရာအရှင် အရိယပုတ္တထံ ခွင့်ပြုရန် အကြိမ်ကြိမ်တောင်းပန် လျှောက်ထား ခဲ့တယ်။ ဆရာသခင်လည်း သူ့ရဲ့ အနာ ဂတ်ကို အဘိညာဉ်ဖြင့် ကြည့်ရှုတော် မူလျှင် ဇီဝကိရိဋ္ဌသည် ဆိုးဝါးသော အန္တရာယ်ဖြင့် ကွယ်လွန်ရမည်ကို မြင် တော်မူ၍ ခွင့်မပြုခဲ့ပါ။ သို့သော် အကြိမ်ကြိမ်တောင်းပန် လျှောက်ထား လေသောကြောင့် တားမရနိုင်သည့် အဆုံး ကတိများ တောင်းပြီး ခွင့်ပြု ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ ကတိတွေကတော့ - တရားဟောသည့်အခါ ရန်သူ့အပေါ်မှာ မေတ္တာမပျက်ရ။ သည်းခံရမယ်။ အမြဲ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားမှတ်နေရမယ်။ အမြဲ ဈာန်ဝင်စားရမယ်။ နည်းပရိယာယ်သုံး ရမယ်။ ဤသို့နေသော် သေလျှင် ဗြဟ္မာ့ပြည်ရောက်လိမ့်မယ် ဆိုတဲ့ ကတိတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ ကတိတွေပေးပြီး ဇီဝကိရိဋ္ဌ ကိုယ်တော်ဟာ မိမိနိုင်ငံ၊ မိမိလူမျိုး၊ မိမိဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟများထံ ပြန်ကြွ သွားခဲ့ပါတယ်။

သို့သော် မကြာခင် ဆန့်ကျင် ဘက် ရဟူဒီလူမျိုးနွယ်တွေကြောင့် နောက်ဆုံးတွင် ဆရာသခင် အရိယ ပုတ္တ ဟောကြားလိုက်သည့်အတိုင်း လက်ဝါးကပ်တိုင်တွင် သံမှိုနက်၍ အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့်

ဇီဝကိရိဋ္ဌကိုယ်တော်ဟာ ဆရာသခင်ရဲ့ စကားကတိကိုတော့ နောက်ဆုံးထွက် သက်အထိ မြဲခဲ့ပါတယ်။ တန်ခိုးကုန္တိ ကို သုံးနိုင်သော်လည်း မသုံးဘဲ အသက်ပေးခဲ့တယ်”

လို့ ပြောရင်း “ဒကာအောင်”လို့ ကျွန်တော့်ကို ခေါ်လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ဇီဝကိရိဋ္ဌဇာတ်တော် ထဲမှာ မျောပါနေလေတော့ ခေါ်သံကြား သော်လည်း ရုတ်တရက် ပြန်လည် မထူးမိပါဘူး။ နောက် သတိထားမိ တော့မှ...

“ဘုရား... အမိန့်ရှိပါ ဘုရား”

လို့ ပြန်လည်လျှောက်ထားမိ ပါတယ်။

“ဒါကြောင့်မို့ ကျုပ် တစ်ခါတစ်ခါ ဇီဝကိရိဋ္ဌကိုယ်တော်ကြီးကို ကျုပ်တို့ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က တန်ခိုး အရာမှာ သူမတူခဲ့တဲ့ လက်ဝဲတော်ရံ အရှင်မောဂ္ဂလာန် ကိုယ်တော်ကြီးနဲ့ တစ်ဂိုဏ်းတည်းထားပြီး ကြည့်ညှိမိ တယ်။ နှစ်ပါးယှဉ်လို့လည်း ပြေးပြေး မြင်မိတယ်။ သူတို့နှစ်ပါးရဲ့ အဖြစ်တွေ က ခပ်ဆင်ဆင်မို့ အဲသည်လို တွေး ကြည့်မိတိုင်း ကျုပ်ရင်မှာ ရင်နင့်အမျှ ခံစားရပါတယ်။ ဇီဝကိရိဋ္ဌ တစ်ဖြစ်လဲ သခင်ယေရှုကိုယ်တော်ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိက တော့ ဒါပါပဲ ဆရာဂျင်း။ ဩော်... ဒီဖြစ်ရပ်မှန်တွေကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သူ က ချီကာဂိုမြို့မှ နယ်လှည့် ပါမောက္ခ ဂိုးရစ်(ခ)ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ သူ က ပြောသေးတယ်။ အဲဒီ တိဘက် ပြည်မှာ ခရစ်တော်ကိုယ်တိုင်ရေးသားခဲ့ တဲ့ စာတွေဟာ စာမျက်နှာ ၁၀၀ ရှိ ကြောင်း အတိအလင်းဖွင့်ဆိုထားပါ တယ်။ ကဲ - ကျုပ်ပြောချင်တာ ဒီလောက်မို့ တော်ကြဦးမို့။ ကျုပ် ဒီနေ ကုသိုလ်သိပ်ထူးပါတယ်။ လာရင်းက

ပထမ ပရလောကသား ဝိညာဉ်တစ်ဦး အတွက် လာခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒုတိယ ဆွေမျိုးတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ရ တယ်။ ကျွတ်ချိန်တန်သူ ကျွတ်လို့၊ လွတ်ချိန်တန်သူ လွတ်လိမ့်မယ်။

“... သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မသကာပါ တကား။ ဘုရား... ဘုရား... ဘုရား”
လို့ တိုးညှင်းစွာ ရွတ်ဆိုရင်း စကားအဆုံးသတ်လိုက်ပါတယ်။

ပရလောကသားတစ်ဦးနဲ့ ပတ် သက်ပြီး ပြုခဲ့တဲ့ ကောင်းမှုကုသိုလ် တစ်ခုကတော့ အောင်အောင်မြင်မြင်နဲ့ ပြီးမြောက်ခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ သူ့ အတွက် အမျှဝေ သာဓုခေါ်ခဲ့တဲ့ အသံ တွေကလည်း ခွဲရဲလေးထဲမှာ လွင့်ပျံ ရိုက်ခတ် ပဲ့တင်ထပ်ခဲ့ပေါ့။ အားလုံးရဲ့ မျက်နှာတွေပေါ်မှာ ကြည်နူးမှု အပြုံး တွေနဲ့။

နေမမြင်မီ ဆရာတော် ပြန်ကြွ တော့မယ်ဆိုတော့ ဆရာဂျင်းက ကျွန်တော်တို့ ရိက္ခာထဲက တချို့ကို ဆရာတော်အတွက် လှူပေးပါလို့ ပြော လာပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ပစ္စည်း တချို့ကို ခွဲဝေထပ်ပိုးပြီး တပည့် သုံးယောက်နဲ့ စီစဉ်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ဆရာတော်နောက်ပါးကနေ တောစပ်လမ်းအထိ ဆရာဂျင်းနှင့်အတူ လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးပါတယ်။ ဆရာ ဂျင်းမျက်နှာမှာတော့ အပြုံးတွေ ဝေလို့၊ စိတ်ချမ်းသာနေတယ် ထင်ပါရဲ့။ တော်တော်လှမ်းလှမ်းရောက်တော့ ဆရာတော်က...

“ကဲ - ဆရာဂျင်းနဲ့ ဒကာအောင်၊ ဒီလောက်ဆို ရပါပြီ။ ခုလို လိုက်ပို့ပေး တာ ကျေးဇူးတင်ပါယတံ။ ကြံ့ခွင့်ရှိရင် ကြံ့ကြသေးတာပေါ့။ ခုတော့ ဒီလောက် နဲ့ပဲ ကျေနပ်ကြပါ။ မြို့ပြန်ရောက်ရင်

သာ ကျုပ်ပြောတဲ့ ဦးဌေးလိုဦး ရေးတဲ့ “ကမ္ဘာကို ချုပ်ကိုင်မယ်သူ” ဆိုတဲ့ စာ အုပ်လေးကို ရှာဖတ်ပါ။ ဒါဆို ပိုရှင်းပါ လိမ့်မယ် ဒကာတို့။ ခုတော့ ကျုပ်ကို ခွင့်ပြုဦး”

လို့ ပြောပြီး တောလမ်းခရီး အတိုင်း ဖြည်းညှင်းစွာ လျှောက်လှမ်း ကြွသွားပါတော့တယ်။

ဆရာတော်ရဲ့ နောက်ကျောပြင် ကို မျက်စိတစ်ဆုံးကြည့်ရင်း လက်အုပ် ချီပြီး ကျန်ရစ်သူက ဆရာဂျင်းနဲ့ ကျွန်တော်ပါ။ ဆရာတော် ခင်တန်း အကွေ့လေးထဲ ကွေ့ချိုးဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်သွားတော့မှ ကျွန်တော် တို့နှစ်ယောက် ပြန်ခဲ့ပါတယ်။ အပြန် လမ်းမှာတော့ စကားမဆိုဖြစ်ကြ။ ကိုယ့် အတွေးနဲ့ ကိုယ် နှုတ်ဆိတ်နေကြပါ တယ်။

ခွဲရဲထဲ ပြန်ရောက်တော့မှ ဆရာ ဂျင်းက ပက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ် ထိုင် ချလိုက်ရင်း...

“မောင်အောင်... ခဏ”
လို့ ကျွန်တော့်ကို လှမ်းခေါ်လိုက် ပါတယ်။ အနားရောက်တော့ “ထိုင် ကွာ” လို့ ပြောပြီး...

“ငါ ကိုယ်တော်ပြောသွားတဲ့ စကားတွေ ရင်ထဲမှာ စွဲကျန်ခဲ့သလိုပဲ။ မသိတာတွေ သိရတယ်။ ပြီးတော့ အမြင်မှာ နူးညံ့သိမ်မွေ့လွန်းတဲ့ ကိုယ် တော်ရဲ့ မျက်နှာနဲ့ ဟန်ပန်အမူအရာ တွေ ငါ့မျက်စိထဲမှာ စွဲကျန်ခဲ့တယ်။ ငါ တစ်ခါမှ အဲဒီလိုမဖြစ်ဘူးသေးဘူး။ အဲဒါ ဘာဖြစ်တာလဲ မောင်အောင်။ မင်းသိရင် ပြောပြပါ”

လို့ ကျွန်တော့်ကို မေးလာပါ တယ်။

“အဲဒါ ကောင်းမှုကုသိုလ်တစ်ခု ရဲ့ တုံ့ပြန်တဲ့ ပီတိအဟုန်လို့ ထင်ပါ

တယ် ဆရာ။ ပြီးတော့ သဒ္ဓါစိတ်၊ ကြည်စိတ်နဲ့ အားထားလိုစိတ်၊ ပါဝင်ပတ်သက်နေပါလိမ့်မယ်။ ကောင်း ပါတယ် ဆရာရဲ့ ဘာဖြစ်လို့တုန်း”

လို့ ကျွန်တော် ပြန်မေးလိုက် တယ်။

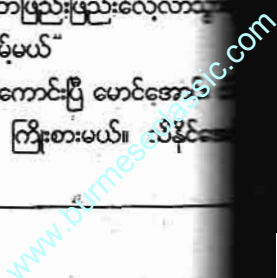
“အေးကွ၊ ငါ ဘာတွေ ဖြစ်လဲ မသိတော့ပါဘူး။ ရင်ထဲမှာ တစ်ခု ပဲကွ။ ပြီးတော့ ဟို မမြင်ရတဲ့ ဟိုအ ကိုလည်း ငါတွေ့ပြီး ကြောက်တဲ့အ တွေ ဖြစ်မိတယ်”

“ဆရာက ဘာကို ကြောက်လဲ”

“အေးကွ၊ ငါ ဘာကို ကြောက် တာလဲဆိုတော့ သူ့လိုတာပေါ့။ ငါ့အ သွားမှာ ကြောက်နေတယ်။ ရှင်အေး ပြောရရင် ငါ တစ်ခါမှ ဒီလိုအဖြစ် မကြုံဘူးသေးဘူး။ ခု ကြုံလိုက်ရင် ငါ့စိတ်မှာ အတွေးတွေ ဝင်လာတာ အဲဒီဘဝ မရောက်အောင် ငါ ရှန်သွား ချင်တယ်။ ရှန်းဖို့ နည်းလမ်းရော လား မောင်အောင်။ ရှိတယ်ဆိုရင် သိချင်တယ်”

“သိပ်ရှိတာပေါ့ ဆရာ။ ကျွန်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ ဒီစကား မရောက်အောင် ကျင့်ကြံအားထုတ် တရားနည်းလမ်းတွေ အများကြီး ပြီးတော့ ဒါက ကိုယ်ကျင့်တရားနဲ့ မတူ တယ်။ စိတ်ထားနဲ့လည်း ဆိုင်တာ စေတနာ သဒ္ဓါတရားနဲ့လည်း မတူ တယ်။ ဒါနု သီလ၊ ဘာဝနာတဲ့ ဆရာ ဒါတွေ ပြောရရင် အများကြီးပဲ။ ထိုင်တည်းနဲ့ ပြောလိုရတဲ့ အကြောင်း အရာတွေ မဟုတ်ဘူး။ အချို့က ဆရာ တဖြည်းဖြည်းလေ့လာသွား သိပါလိမ့်မယ်”

“ကောင်းပြီ မောင်အောင်၊ အောင် ကြိုးစားမယ်။ သိနိုင်အောင်

ဆည်း မောင်အောင် ကူညီပါ။

“စိတ်ချပါ ဆရာ။ ကျွန်တော် ထတပေးပါတယ်။ သိအောင် လုပ်ရင် သိလာမှာပါ။ ကျွန်တော် ကူညီပါ့မယ်။ ကျွန်တော်တို့ဗုဒ္ဓက ပြောတယ်။ သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ရှိတယ်။ အဲဒီသေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဆရာပြောတဲ့ ဆရာကြောက်တဲ့ သရဲဘဝ ပြိတ္တာဆိုတာတွေနဲ့ အဝေးဆုံး ဆန်နေရာပါ။ ကြီးစားရင် ကြီးစား သလောက် ခရီးပေါက်နိုင်တဲ့ နေရာ ဆန်ပါ။ အဲဒီနေရာသွားဖို့က “သတိပဋ္ဌာန်”ဆိုတဲ့ တရားအားထုတ်မှုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ အားထုတ်မှုအတွက် နိမိတ်တို့ အာမခံချက်တွေလည်း ရှိနေ သေးတယ်။ ဒါက အတိတ်ကံ ပါရမီ သို့မဟုတ် မူတည်လို့ တစ်ထိုင်၊ တစ်ရက်၊ တစ်လ၊ တစ်နှစ်၊ နောက်ဆုံး ဂုဏ်ဆိုင် ဆို အတိုင်းအတာအတွင်းမှာ ရရှိ၊ ဆောက်ရှိနိုင်ပါတယ် ဆရာ”

“အို... သေချာလှတဲ့ အာမခံ ချက်တွေပါလား။ ဆရာ စိတ်ဝင်စားပါ သယ်။ ဘာတဲ့... သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်၊ ပြီးတော့ အဲဒီ နိဗ္ဗာန်သွားရန် အတွက် သတိပဋ္ဌာန်တရားတော်... သတိပဋ္ဌာန် တရားတော်တဲ့လား ဆောင်အောင်”

လို့ ပြောပြီး ဆရာ ဟိုးအဝေး ခြေကို အကြာကြီး ငေးကြည့်နေပါ သယ်။ နှုတ်ကလည်း “သတိပဋ္ဌာန် တရားတော်... သတိပဋ္ဌာန်တရားတော်” ဆို တိုးတိုးလေး ရွတ်ဆိုနေသံကို ကျွန်တော်နားမှာ ကြားနေရတယ်။ ကျွန်တော်ထင်တယ်။ ဆရာရဲ့ အသည်း ဆုံးတစ်စုံမှာ ဗုဒ္ဓရဲ့ တရားတော်အချို့ ဆင်းနစ်ဝင်ခဲ့ပြီ ထင်ပါရဲ့။

ရန်ကုန်ကို ပြန်ရောက်တော့

ဆရာနဲ့ ကျွန်တော် ဆရာတော် ပြော လိုက်တဲ့ ဦးဌေးလိုင်ရဲ့ “ကမ္ဘာကို ချုပ် ကိုင်မည့်သူ” စာအုပ်ကို ရှာပုံတော်ဖွင့်ခဲ့ ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်မှာမှ ရှာမရ ဖြစ်နေတယ်။ သို့သော် တခြား သင့် လျော်တဲ့ စာအုပ်တချို့နဲ့ သတိပဋ္ဌာန် ကျင့်စဉ်စာအုပ်တချို့ကို ဆရာဖတ်ဖို့ ကျွန်တော်ဝယ်ပေးလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီ စာအုပ်လေးတွေ ဖတ်ရင်း တချို့ မရင်းတဲ့ စာတွေရှိရင် ကျွန်တော် ကို ခေါ်ခေါ်မေးပါတယ်။ ဆရာကို ကြည့်ရတာ စိတ်ဝင်တစားနဲ့ အဲဒီစာ တွေအပေါ်မှာ ပျော်နေသလိုပဲ။ ဒါပေ မဲ့ အဲဒီအပျော်တွေဟာ သိပ်မကြာ လိုက်ပါဘူး။ ဆရာနဲ့ ကျွန်တော် ခွဲခွာ ရဖို့ အကြောင်းဖန်လာပါတယ်။ ဆရာ ရာထူးတိုးပြီး အထက်မြန်မာပြည် တာဝန်ခံအနေနဲ့ မန္တလေးကို ပြောင်းရွှေ့ မိန့်ကျလာပါတယ်။ ဆရာ မျက်နှာ မကောင်းပါ။ မကောင်းသော်လည်း ဘယ်တတ်နိုင်မလဲလေ။

ကျွန်တော်တို့ ဝန်ထမ်းဘဝဆို တာက ကျရာတာဝန် ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ တော့လည်း ကျွန်တော် နှစ်သိမ့်စကား ဆိုရုံမှတစ်ပါး အခြားမရှိတော့ပါ။

“ဘဝဆိုတာ ဒီလိုပါပဲ ဆရာ ရယ်။ တည်မြဲခြင်းဆိုတာ ဘယ်အရာ မှ မရှိပါဘူး။ တွေ့ကြုံဆုံကွဲ ဖြစ်မြဲ မေ့တာပါ။ ဒါက တရားသဘောနဲ့ ကြည့်ရင် အမှန်တွေချည်းပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ ကံမကုန်သေးရင် ပြန်ဆုံ နိုင်ပါသေးတယ်။ ကျွန်တော်အတွက် တော့ ဆရာ စိတ်ချပါ။ တပည့်ကောင်း အဖြစ် ပန်းကောင်းပန်းနေပါမယ်။ ဆရာ အတွက်သာ ကံကောင်းသော နေ့ရက် တွေ ပိုင်ဆိုင်နိုင်ပါစေလို့ ကျွန်တော် ဆုတောင်းနေပါမယ် ဆရာ”

လို့ ကျွန်တော် စကားအဆုံး သတ်လိုက်တော့ ဆရာမျက်ဝန်းမှာ မျက်ရည်စတွေ ထွေထွေ လို့ နေပါတယ်။ ကျွန်တော်ရင်မှာလည်း မကောင်းပါ။ ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုတွေနဲ့။

ဒီလိုနဲ့ ဆရာပြောင်းသွားတော့ ဆရာနေရာမှာ ကျွန်တော် တာဝန်ယူ ရပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ရာထူးတိုး ခဲ့ပါတယ်။ ပထမတော့ ဆရာနဲ့ ကျွန်တော် အဆက်အသွယ်ရှိသေး တယ်။ ကြာလာတော့ အဆက် အသွယ် နည်းနည်းကျလာတယ်။ နောက်တော့ တဖြည်းဖြည်း အဆက် အသွယ် လုံးဝ ပြတ်တောက်သွားပါ တယ်။ ကိုယ်အလုပ်နဲ့ ကိုယ် လုပ်ရား နေရတော့ စိတ်သာ ရောက်သော် လည်း ဘာမှ မတတ်နိုင်ခဲ့ပါ။ အချိန် တွေသာ ကုန်ဆုံးခဲ့ပါတယ်။ ခုချိန်ဆို ဆရာ ပင်စင်သွားလောက်ပြီလို့သာ မှန်းဆကြည့်မိတဲ့ အချိန်တွေထိ ဆရာ နဲ့ ကျွန်တော် ထေးကွာခဲ့ပါတယ်။ ဪ... တစ်နေ့... တစ်နေ့... တရွေ့ရွေ့ နှင့် ပြောင်းလဲနေသော နေ့ရက်အချိန် တို့သည်...။

တစ်နေ့...

ဒီနေ့က မှတ်မှတ်ရရ အဘိဓမ္မာ အခါတော်နေ့။ ဒီနေ့မှ တိုက်တိုက်ဆိုင် ဆိုင် ကျွန်တော်ထံသို့ စာလေးတစ် စောင် လူကြိုနှင့် ရောက်လာပါတယ်။ စာအိတ်ပေါ်မှာ ဘာမှ ရေးမထားပါ။ ကျွန်တော် တပည့်တစ်ယောက်မှ တစ်ဆင့် ယူလာပေးလို့ “ဘယ်က စာ ပါလိမ့်” လို့ တွေးရင်း ဖောက်လိုက်ပါ တယ်။ လက်ရေးက ကျွန်တော်မှတ်မိ တဲ့ ကျွန်တော်ဆရာ ဆရာဂျင်းရဲ့ လက်ရေး။ ကျွန်တော် ဝမ်းသာလိုက် တာ။ ဆရာ... ဆရာလို့လည်း နှုတ်က

အလိုလိုခေါ်နေမိပါတယ်။ ကျွန်တော် မျှော်လင့်မထားတဲ့ စာတစ်စောင်ပါ။ ဘာတွေရေးထားပါလိမ့်လို့ သိချင်ဇောနဲ့ ကျွန်တော် အမြန်ဖတ်လိုက်ပါတယ်။ စာလေးက...

သို့

ဒကာအောင်...

ဦးဇင်း စာရေးလိုက်ပါတယ်။ စာကို ဖတ်ပြီး အံ့အားသင့်သွားမယ်ဆိုတာ သိပါတယ်။ ကျုပ်တို့ ခွဲခွာခဲ့ကြတာ ကြာပြီနော်။ ဦးဇင်း ပင်စင်သွားတာ နှစ်ဝါရပြီ ဘုန်းကြီးဝတ်ခဲ့တာလည်း နှစ်ဝါရပြီ ဆိုပါတော့။ ဒကာမကြီး ဆုံးသွားခဲ့တာ သုံးနှစ်ထဲမှာပါ။ သားသမီးတွေက သူ့အိမ်ထောင်နဲ့ သူ့အဆင်ပြေကြပါတယ်။ ပထမတော့ ကျုပ်တစ်ယောက်တည်း ယောင်ချာချာ ယောင်လည်လည်နဲ့ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိဘူး။ အားလည်းဝယ်မိတယ်။ ဘဝမှာ ရှေ့ဆက်ရမယ့် ခရီးတွေကို ငေးမော တွေးတောရင်း ဝဲလည်နှစ်မွန်းနေမိတယ်။ နောက်တော့ ကျုပ်အဖြေရသွားတယ်။ ဒါကလည်း တစ်ချိန်က ဆရာတော်ပြောတဲ့ စကားတွေက ကျုပ်ရဲ့ အသည်းနည်းမှာ စူးနှစ် ဝင်ရောက်နေလို့ပဲ။ ပြီးတော့ ဒကာအောင်ကို ပြောစရာ စကားရှိပါတယ်။ ဒါက ကျုပ်လက်ထဲမှာ အခု ဦးဌေးလှိုင်ရေးတဲ့ "ကမ္ဘာကို ချုပ်ကိုင်မည်သူ" ဆိုတဲ့ စာအုပ်လေး ရှိနေတဲ့ အကြောင်းပါ။ ဒီစာအုပ်လေးနဲ့ ဆရာတော်ရဲ့ စကားသံတွေဟာ ကျုပ်လျှောက်လှမ်းရမယ့် ဘဝခရီးလမ်းကို ညွှန်းဆို ဖော်ပြနေပါတယ်။ ဒါက ကျုပ်ရင်ထဲမှာ ခံစားရတဲ့ ကျုပ်ရဲ့ ခံစားချက်ပါ။ အများသူနဲ့တော့ ဆိုင်ချင်မှ ဆိုင်ပါလိမ့်မယ်။ တစ်ခါက ဒကာအောင် ပြောခဲ့တဲ့ "သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်" သို့ သတိပဋ္ဌာန်တရားတွေ

ကျင့်ကြံအားထုတ်ရင် ရောက်နိုင်တယ် ဆိုလို့ ကျုပ် အခု ကျင့်ကြံအားထုတ်ရင်း လျှောက်လှမ်းကြည့်နေပါတယ်။ သာဓုခေါ်ပါ ဒကာအောင်။

ခြုံပြောရရင် ကျုပ်တို့ တစ်ချိန်က မြစ်ကြီးနားမြို့ရဲ့ ခွဲရဲလေးမှာ တွေ့ဆုံခဲ့တဲ့ ပရလောကသားတစ်ဦးက အစပြုလို့ တိုက်ခိုင်းမှုတွေနဲ့ ဖြစ်တည်ခဲ့တဲ့ ကျုပ်ရဲ့ အကြောင်းပါ။ မထင်မှတ်တဲ့ အချိန်မှ မထင်မှတ်တဲ့ နေရာမှ မထင်မှတ်တဲ့ စကားတွေနဲ့ မထင်မှတ်တဲ့ အကြောင်းအရာတွေက မထင်မှတ်တဲ့ ပြောင်းလဲမှုတစ်ခုကို ဖြစ်တည်စေခဲ့တယ်ဆိုတာ တွေးကြည့်ရင် အံ့မခန်း ဖြစ်ရပ်ဆန်းတွေ ထင်ပါရဲ့။ ပြီးတော့ ဆရာတော်ပြောခဲ့တဲ့ ပထမဦးဆုံး စကားသံလေးဟာ ခုထိ ကျုပ်နားထဲမှာ ပျံ့နှံ့နေပါတယ်။ အဲဒီ စကားသံတွေက ကျုပ်တို့ ညီနောင်တွေ တွေကြည့်ပဲ" လို့ ပြောပြီး နောက်ဆုံးမှာ "ကျုပ် ဒီနေ့ ကုသိုလ်သိပ်ထူးတယ်။ လာရင်းက ပထမ ပရလောကသား ဝိညာဉ်တစ်ဦးအတွက် လာခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒုတိယ ဆွေမျိုးတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ရတယ်။ ကျွတ်ချိန်တန်သူ ကျွတ်လို့၊ လွတ်ချိန်တန်သူ လွတ်လိမ့်မယ်" ဆိုတဲ့ စကားသံတွေပါပဲ။

ကဲ - စာလည်း ရည်သွားပြီ။ ခွင့်ပြုပါဦး ဒကာအောင်။ ခုတော့ ကျုပ် ဘဝ လွတ်ချိန်တန်ပြီ ထင်ပါရဲ့။ ဒကာအောင် ကျန်းမာချမ်းသာပြီး သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ လှမ်းတက်နိုင်ပါစေ။

တစ်ချိန်က ဆရာကျင်း (သို့) ဦးကောဝိဒ ခေတ္တ ပုံစွာ

လို့ ဆိုပြီး စာလေးကို အဆုံးသတ်သွားပါတယ်။ သို့သော် ကျန်နေ

သေးတဲ့ မျဉ်းလိုင်းအလွတ်တွေပေါ် ဦးဇင်း ဦးကောဝိဒရဲ့ ပြောချင်စကားလုံးတွေ ရှိလေဦးမလာဘဲ ကျွန်တော် ဆက်လက်ရှာဖွေတယ်။ ပြီးတော့ ဟိုးအဝေးအတိမ်ဆီမှာ လွင့်ကျန်ခဲ့တဲ့ ဆရာကျင်းရဲ့ သဏ္ဍာန်တွေ တဖျတ်ဖျတ်နဲ့ တရားကျန်တော်မျှက်လုံးအိမ်ထဲမှာ စာထဲရိုက်သလို တစ်ကွက်ချင်း တစ်ကွက်ချင်း ပေါ်ပေါ်လာတယ်။ ကျွန်တော်ရင်ထဲမှာတော့ ဝမ်းသာခြင်း၊ ကြည်ခြင်းတွေနဲ့အတူ အံ့ဩခြင်း၊ ခြေခြင်းဆိုတဲ့ ဝမ်းနည်းမှု ယက်လှိုင်းတစ်ပြိုင်နက် ရောထွေးဝင်ရောက် မွေ့နှောကနေလေရဲ့။

အဲဒီအချိန်မှာ ကောင်းကင်ထဲက အလင်းရောင်တန်းတစ်ခု ဝင်လာလက်သွားတာ ကျွန်တော်တွေ့လိုက်တယ်။ ဖျတ်ခနဲ ရုတ်တရက် ကြည့်လိုက်တော့ မိုးပြာထက်မှာ မြောနေတဲ့ တိမ်တိုက်ဖြူတွေရဲ့ အပေါ်မှာ ရှင်ကောဝိဒ ကိုယ်တော်ကြီးတော်မူလို့ ကျွန်တော်ကို ပြုံးပြီး ခြေနေတာ ဖူးတွေ့လိုက်ရတယ်။ ဒီထူးဆန်းလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တက်မိစွာ ငေးမောကြည့်နေမိတဲ့ သတိရလို့ လက်အုပ်ချိမ်း ရိုက်တော့ လွင့်မျောနေတဲ့ တိမ်တိုက်တွေနဲ့အတူ ရပ်တော်မူနေတဲ့ ကောဝိဒ ကိုယ်တော်ကြီးရဲ့ သဏ္ဍာန်ဟာ တဖြည်းဖြည်းလွင့်ဝေးကွာသွားလိုက်တာ နောက်မှန်းမှန်းပျောက်ကွယ်ခဲ့လေပေါ့။

အောင်ဦးဦးလှိုင်

■ တက္ကသိုလ်စိုးမိုးနိုင် ■

ဘဝပုစ္ဆာ အဖြေရှာကဏ္ဍ

မောင်ကျော်ဝင်းထွန်း
အောင်ဇေယျ တိုးချဲ့ (၆)လမ်း၊ စာသင်ကျောင်း
အနောက်၊ ဦးထွန်းအောင်သစ်အရှေ့၊ မွန်ပြည်နယ်၊
သံဖြူဇရပ်မြို့။

■ ဘဝအောင်မြင်ရေးကျင့်စဉ်တစ်ရပ်ကို
သိလိုပါသည်။

■ မောင်ကျော်ဝင်းထွန်းသည် တရုတ်ဂန္ထိရဝေဒ
အင်ပညာရပ်အရ ကြွက်(သစ်သား)နှစ်ဖွားဇာတာရှင်ဖြစ်ပြီး
အနောက်တိုင်းဗေဒင်အရ ကရကင့်ရာသီဖွား(Cancer)ဖြစ်
သည်။ ဂဏန်းဗေဒင်ပညာရပ်အရ (၃)ဂဏန်းသမားဖြစ်ခြင်း
ကြောင့် အစားအသောက်ကောင်းများကို မက်မောသူ၊ အခွင့်
အရေးကို အရယူတတ်သူ၊ ဝိမ်ခံ ပစ္စည်းများကို မက်မောသူ၊
အိမ်ရှားကိုယ်ချွန် ကြိုးစားတတ်သူ၊ ဝီရိယကောင်းသူဖြစ်

မောင်ကျော်ဝင်းထွန်းအတွက် ဘဝအောင်မြင်ရေး
ကျင့်စဉ်တစ်ရပ်မှာ ပညာမရှိ၍ ဖြစ်စေ၊ အရင်းအနှီးမရှိသော
ကြောင့် ဖြစ်စေ၊ စိတ်ဓာတ်ကျနေစရာ မလိုချေ။ ဘဝ
အောင်မြင်ရေးအတွက် အဓိက အရေးကြီးသော အချက်မှာ
တိကျသော ရည်မှန်းချက်ထားရှိရန်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုတိကျ
သော ရည်မှန်းချက်ကို ပုံဖော်ခဲ့သူများအကြောင်းကို ဖော်ပြ
အံ့။

ငွေကြေးချိုတဲ့သော်လည်း ကြွယ်ဝခဲ့သူ အင်ဒရူးကာနက်ဂျီ

ခေတ်ပညာနှင့် ငွေကြေးချိုတဲ့သော အင်ဒရူးကာနက်
သည် အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ သံမဏိခေတ်ကို တည်ထောင်
အမေရိကန်နိုင်ငံကို စက်မှုနိုင်ငံအဖြစ် ပို့ဆောင်ပေးနိုင်
သည်။ ဤသည်မှာ အင်ဒရူးကာနက်ဂျီ၏ ငွေ၊ ဝီရိယကို
အတိုးကာ ကြိုးစားပြီး တိကျသော ရည်မှန်းချက်ကို
အမှန်လိုက်ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

သောမတ်အယ်ဒီဆင်
သောမတ်အယ်ဒီဆင်သည် ရူပဗေဒ၊ ဓာတုဗေဒ၊ သင်္ချာ
ထက်ထရုန်းနစ်နှင့် အခြားသိပ္ပံဘာသာရပ်များကို

ကိုယ်တိုင် မတတ်မြောက်သော်လည်း ထိုပညာရပ်များကို
အသုံးချလျက် တီထွင်မှုများ ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ခေတ်
အဆက်ဆက်တွင် သူ့အား တီထွင်သူ ဘိုးအေဘဝသို့ ပို့
ဆောင်ပေးခဲ့သည်။ တိကျသော ရည်မှန်းချက်ကြောင့်
သောမတ်အယ်ဒီဆင်သာမက ကမ္ဘာသူ၊ ကမ္ဘာသားအားလုံး
က ခေတ်မီ တိုးတက်မှုကို ရရှိခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

တိကျသော ရည်မှန်းချက်နဲ့ အောင်မြင်မှု တစ်ခုပြီးတစ်ခု ရရှိခဲ့သူ အက်ဒွပ်ဘွတ်ခ်

အက်ဒွပ်ဘွတ်ခ်သည် အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ ရောက်ခါစ
တွင် အင်္ဂလိပ်စကားပင်လျှင် ကောင်းစွာ မပြောတတ်ချေ။
ပိုက်ဆံမရှိသဖြင့် ကျောင်းလွှတ်လျှင် အလုပ်ကို အပြေး
အလွှားလုပ်၍ သူခိုခင်နှင့် ညီမများကို ကူညီထောက်ပံ့ရ
သည်။

ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့်ပင် သူလိုချင်သော အရာကို ရယူ
နိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။ သူ၏ ပထမ လိုလားချက်
သည် ဆိုင်းရပ်စ် အိပ်ချ်ကေ ကားတစ်စင်းဖြစ်သည်။ မကြာ
ခင်မှာပင် သူ၏ ပထမ လိုလားချက် ပြည့်ဝခဲ့သည်။ ဒုတိယ
လိုလားချက်ဖြစ်သော “လေဒီဟူးဂျာနယ်”တွင် အယ်ဒီတာ
လုပ်လိုသော ဆန္ဒမှာလည်း ထပ်မံ ပြည့်ဝခဲ့သည်။ ထို့နောက်
သူ၏ အကြိုးမားဆုံး ဆန္ဒတစ်ခုမှာ ထိုဂျာနယ်ကို ကမ္ဘာ
ကျော်ဂျာနယ်တစ်စောင်အဖြစ်သို့ ရောက်စေလိုခြင်းဖြစ်သည်။
ဤဆန္ဒသည်လည်း ပြည့်ဝခဲ့သည်။ ဤသို့ အောင်မြင်ခြင်း၏
အခြေခံ အုတ်မြစ်မှာ တိကျသော ရည်မှန်းချက်ဖြင့် အလုပ်
ကို အားတက်သရော လုပ်ဆောင်ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အောင်မြင် ပျော်ရွှင်လိုသူ မောင်ကျော်ဝင်း
ထွန်းအနေဖြင့် အောင်မြင်မှုအပေါင်းတို့၏ အခြေခံ သော့
ချက်ဖြစ်သော တိကျသော ရည်မှန်းချက်ကို ချမှတ်လိုက်ပါ။

အောင်မြင်သူသည် တိကျသော ရည်မှန်းချက်ဖြင့်
အခက်အခဲကို မကြောက်မရွံ့ ရင်ဆိုင်တတ်သည်။

ရှုံးနိမ့်သူသည် မိမိလျှောက်လှမ်းရမည့် လမ်းမှာ
အခက်အခဲကိုသာ မြင်ပြီး၊ ထိုအခက်အခဲကို ဖယ်ရှားနိုင်
သော စွမ်းရည်သတ္တိများက မိမိကိုယ်တွင်းမှာ ကိန်းအောင်း

နေကြောင်း မသိခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

မောင်ကျော်ဝင်းထွန်းအနေဖြင့် အောင်မြင်မှုအတွက် မိမိဖြစ်ချင်သော ရည်မှန်းချက်များကို ချရေးကို သေချာပေါက် အကောင်အထည်ဖော်လိုက်ပါ။

အောင်မြင်မှုအတွက် အကောင်အထည်ဖော်ရာမှာ ဘာသာတရားသည် လွန်စွာအရေးကြီးသည်။ ထို့ကြောင့် နံနက်တိုင်း ဘုရားမှာ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆွမ်း ကပ်လှူလျက် မင်္ဂလာသုတ်ကို ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ပါ။

ဘာသာတရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့် မောင်ကျော် ဝင်းထွန်းဘဝမှာ အခက်အခဲဟူသမျှ ကင်းပျောက်ပြီး အောင်သင့်၊ အောင်ထိုက်သော မင်္ဂလာဟူသမျှ ပြည့်စုံကာ ကျန်းမာပါစေဟု ဆရာ ဆုမွန်ကောင်း တောင်းပေးလိုက်ပါ သည်။

မဝတ်ရည်ဝင်းကျော် မော်လမြိုင်

မေး ■ အချစ်၏ ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်ကို အဖြေထုတ်လို ပါသည်။

ဖြေ ■ မဝတ်ရည်ဝင်းကျော်သည် တရုတ်ဂမ္ဘီရဝေဒ ဗေဒပညာရပ်အရ ဆိတ်(သတ္တ)နှစ်ဖွား တာတာရှင်ဖြစ်ပြီး အနောက်တိုင်းဗေဒပညာရပ်အရ မေထုန်ရာသီဖွား (Gemini)ဖြစ်၏။ ဂဏန်းဗေဒပညာရပ်အရ (၈)ဂဏန်း သမားဖြစ်ခြင်းကြောင့် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများသူ၊ အစားအသောက် ဇီဝကြောင့်သူ၊ အစွဲအလမ်းကြီးသူဖြစ် သည်။

မဝတ်ရည်ဝင်းကျော်၏ အချစ်ပုစ္ဆာကို အဖြေထုတ် ရမည်ဆိုလျှင် မချစ်သင့်သူ၊ မချစ်ထိုက်သူမှန်း သိသိကြီးဖြင့် စွဲလမ်းနေသောစိတ်က ထပ်တလဲလဲဖြစ်နေသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်း၏ အဓိကအချက်မှာ မိမိစိတ်ကို ထိန်းချုပ်နိုင်သော စိတ်တန်ခိုးစွမ်းအား နိမ့်ကျခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

စိတ်သည် တစ်ကြိမ်မှာ တစ်ခုသာ တွေးနိုင်သည်။ ထိုအတွေးသည် မိမိဘဝအတွက် ကုသိုလ်၊ ပညာ၊ ဥစ္စာရ စေမည်အတွေးဖြစ်ဖို့ အရေးကြီး၏။

ဝတ်ရည်ဝင်းကျော်အနေဖြင့် စိတ်ပညာကို အကျိုး ရှိစွာ အသုံးပြုပြီး အချစ်ခွဲနေသောစိတ်ကို ဆေးကြော သန့်စင်လိုက်သင့်၏။ မိမိ၏ စိတ်တန်ခိုးစွမ်းအင်ကို မြှင့်တင် ရန် လိုသည်။

ယနေ့ခေတ်တွင် စိတ်တန်ခိုးစွမ်းအင် (Will power)ကို တော်တော်များများ ပြောလာကြသည်။ စိတ်

တန်ခိုးစွမ်းအင်ဆိုသည်မှာ ဆောင်ရွက်စရာရှိသော ကိစ္စ ကို လုပ်ဆောင်မည်ဟု ပိုင်းဖြတ်လိုက်သည့် အသိစိတ် ဖြစ် သည်။ စိတ်တန်ခိုးစွမ်းအင်သည် အလိုအလျောက် ပေါ်ထွက် လာခြင်းမျိုး မဟုတ်ပေ။ ဗဟုသုတ အတွေ့အကြုံဆရာ ကိုယ်တိုင်ရာမှီးထားသော ပညာများကို အခြေခံလျက် ဆောင်ရွက်ရန် စိတ်ဖြင့် ဆောင်ရွက်မှသာ စိတ်တန် ခိုးစွမ်းအင်ပေါ်ထွက်လာမည်။

စိတ်တန်ခိုးစွမ်းအင်ရှိသူသည် မိမိစိတ်ကို မိမိ အသုံးချနိုင်ပြီး ဘဝကို တိုးတက်အောင်မြင်အောင် တည် ဆောက်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

စိတ်တန်ခိုးစွမ်းအင် (Will power) ကောင်းစေရန် လေ့ကျင့်နည်း

တိတ်ဆိတ်၍ အနောင်အယုက်ကင်းသော အခန်း သို့ ဝင်ပါ။ အလင်းရောင်မရှိလျှင် စိတ်ပိုမိုတည်ငြိမ်မှု ဖြစ် နိုင်သောကြောင့် အလင်းရောင်မရှိမိန့်ကို အသုံးပြုလျှင် ကောင်းပါသည်။

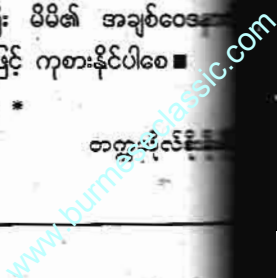
ရှေးဦးစွာ သက်သောင့်သက်သာဖြင့် မိမိကြိုက်နှစ်သက် သောပုံစံဖြင့် ထိုင်ပါ။

စိတ်နှင့် ကိုယ်ကို လွတ်လပ်စွာ အနားယူလိုက်ပြီး အာရုံပြုပါ။ ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ထပ် မှ တစ်ပါးပါးကို အာရုံပြုနေပါ။ သို့မဟုတ် ဝင်သည့် ထွက်သက်ကို အာရုံပြုနေပါ။ မိမိပြုနေသော အာရုံမှတစ်ပါး တခြားသို့ စိတ်မရောက်စေပါနှင့်။ လေ့ကျင့်စဉ် စိတ်သည် မတည်မငြိမ်ဖြင့် ဟိုဟိုဒီဒီ ပြေးလွှားနေသည်။ စိတ်အာရုံ ပျံ့လွင့်မှု များနေလျှင် အားပျက်၊ စိတ်မလျော့သွားပေ။ မိမိပြုနေသော အာရုံဆီသို့ စိတ်ကို ပြန်လည်ဆွဲဆောင်ရန် လိုသည်။

ဤသို့ လေ့ကျင့်ရာတွင် သည်းခံစိတ်ထားလျက် စိတ် ရှည်ရှည်ထားရန် အထူးအရေးကြီး၏။ စိတ်ရှည်ပြီး သည်း ထားကာ လေ့ကျင့်ပါလျှင် တစ်နေ့ပြီးတစ်နေ့ မိမိစိတ် နိုင်လာမည်။ မိမိစိတ်ကို နိုင်ခြင်းသည် မိမိကိုယ် မိမိနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ မိမိစိတ်ထဲသို့ ကြည်လင်အေးချမ်း ပီတိတစ်မျိုးဝင်လာမည်။ ပီတိဝင်လာခြင်းသည် တိုင်း ချမ်းခြင်း၏ အရိပ်ပင်ဖြစ်သည်။ လေ့ကျင့်စဉ်တွင် ခက်ခဲသော အရာ နောက်ပိုင်းတွင် လွယ်ကူလာပေလိမ့်မည်။

မဝတ်ရည်ဝင်းကျော်အနေဖြင့် အထက်ပါနည်းအတိုင်း မိမိစိတ်တန်ခိုးကို မြှင့်တင်ပြီး မိမိ၏ အချစ်ဝေဒအထက် မြက်သော စိတ်တန်ခိုးဖြင့် ကုစားနိုင်ပါစေ။

တက္ကသိုလ်နည်းစာ

ဂမ္ဘီရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်း၏လက်ဆောင်မွန် ဆရာတက္ကသိုလ်ခိုးမိုးနိုင်၏ ဘဝပုစ္ဆာအဖြေရှာကဏ္ဍ

ဘဝရဲ့အောင်မြင်မှုမှာ အရေးအကြီးဆုံးက ဒဿနနဲ့ မှန်ကန်တဲ့ အသိတရားရှိဖို့လိုပါတယ်။
ရလိုက်လွဲရင် အောင်မြင်မှုနဲ့ ဝေးလိမ့်မယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ ယောင်ဝါးဝါးနဲ့လျှောက်နေရင်း ဘဝခရီးထဲမှာ မောပန်း
ဆမ်းပျောက်နေမှုတွေ ရှိတတ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် . . . ဒဿနိကပေဒါစိတ်ပညာပိုင်းဆိုင်ရာနက္ခတ္တဗေဒအမြင်၊ဂဏန်းဗေဒပညာ၊
ဆင်းရင်းဆေးပညာအမြင် ရှုထောင့်စုံမှ သင့်ဘဝအောင်မြင်ရေးအတွက် ဆရာနိုင်သမျှ သင့်ကိုကူညီမှာပါ။
အောက်ဖော်ပြပါ အချက်အလက်များထဲမှ သင်နှစ်သက်ရာတစ်ခုကိုသာ မေးခွင့်ရှိပါသည်။

- A** = ဒီနှစ်ထဲမှာ ကံကောင်းမလား။
- B** = ကံကောင်းခြင်းရဲ့လက်ဆောင်၊ ယတြာတစ်ခု လိုချင်ပါသည်။
- C** = ကျန်းမာရေးဓာတ်စာကို ပေးပါ။(ခံစားနေရမှု ဝေဒနာကို ဖော်ပြရန်လိုသည်။)
- D** = ကျန်းမာရေးကောင်းစေရန် ယတြာကိုပေးပါ။
- E** = အချစ်၏ ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်ကို အဖြေထုတ်လိုပါသည်။ (ချစ်သူ၏ မွေးနေ့၊ရက်၊လ၊ ခုနှစ်၊ မွေးဒေသနှင့် လူမျိုးတို့ကို ဖော်ပြရန်လိုပါသည်။)
- F** = ဘဝအောင်မြင်ရေး ကျင့်စဉ်တစ်ရပ်ကို သိလိုပါသည်။(အမည်၊ မွေးနေ့၊ရက်၊လ၊ခုနှစ်၊အချိန်၊ မွေးဒေသ၊ အရပ်အမြင့်၊ ကိုယ်အလေးချိန်၊ ပညာအရည်အချင်းတို့ကို ဖော်ပြရန် လိုပါသည်။)
- G** = အပ်စပ်သော အဓိဋ္ဌာန်တစ်ရပ်ကို သိလိုပါသည်။

ဆရာတက္ကသိုလ်ခိုးမိုးနိုင်၏ ဘဝပုစ္ဆာအဖြေရှာကဏ္ဍ

အမည် _____

မွေးနေ့၊လ၊ရက် _____

အရပ်လိပ်စာ _____

မေးလိုသည် _____

မေးခွန်းအကြောင်းအရာ _____

အသိလိုသော မေးခွန်းတစ်ခု၏အက္ခရာကို အမှန်(✓) ခြစ်၍ ဖော်ပြပါ။

- A** () **B** () **C** () **D** () **E** () **F** () **G** ()

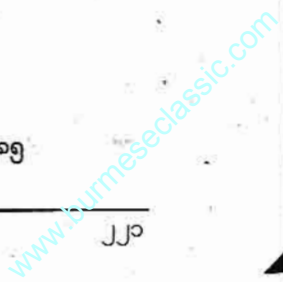
အဖြေအတွက် ဖြည့်စွက်၍ ဖြတ်ပြီး လျှင် အောက်ပါလိပ်စာသို့ ပို့လိုက်ပါလေ။ (သို့မဟုတ်)

အဖြေအတိုင်း မိမိလက်ရေးဖြင့်လည်း ပေးပို့လိုရပါတယ်။

ဂမ္ဘီရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်း

ဘဝပုစ္ဆာအဖြေရှာကဏ္ဍ

အမှတ် - ၁၇၉ (မြေညီထပ်)၊ ၃၁ - လမ်း (အထက်)၊ ပန်းဘဲတန်း၊ ပြုံးနယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဇန်နဝါရီ - ၃၇၄၄၈၅

ကြာသပတေးဂြိုဟ်နှင့် စနေဂြိုဟ်တို့ ဆုံမိကြစဉ် အမေရိကန်သမ္မတများ လုပ်ကြံခံရမှု ဖြစ်စဉ်များ

■ နန္ဒာဦးကျော် ■

လူတို့သည် အလွန်ရှေးကျသော ကာလများကတည်းကပင် နေ၊ လနှင့် ဂြိုဟ်၊ နက္ခတ်တို့အကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားခဲ့ကြသည်။ စိတ်ဝင်တစား စူးစမ်းလေ့လာရင်းကောင်းကင်ယံရှိ ဂြိုဟ်၊ နက္ခတ်၊ တာရာတို့၏ သဘောသဘာဝကို အခြေပြု၍ လူတို့၏ ကံကြမ္မာကို ကြိုတင်ဟောပြောသိရှိနိုင်သည်ဟူသော နက္ခတ်ဗေဒဆိုင်ရာ ယုံကြည်မှုသည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူမျိုးတိုင်းလိုလို၏ ယဉ်ကျေးမှုနယ်ပယ်တွင် ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ရှိနေနှင့်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

“ဗေဒင်”ဟူသော ပညာရပ်သည် မြေပြင်နှင့် အာကာသ ကောင်းကင်တွင် ဖြစ်ပေါ်လာသမျှသော အတိတ်၊ နိမိတ်နှင့်တကွ ဂြိုဟ်၊ နက္ခတ်၊ တာရာတို့၏ အထွန်း၊ အညှိုး၊ အငုပ်၊ အပေါ၊ ကြယ်ကြွေခြင်း၊ ဥက္ကာပျံခြင်း၊ တိမ်

ဘာကြောင်း၊ ကြယ်တံခွန်ပေါ်ခြင်း၊ နေကြတ်၊ လကြတ်၊
ဂြိုဟ်ပူးဂြိုဟ်မြင်မှ စ၍ ဖြစ်ပေါ်လာသမျှသော အတိတ်၊
နိတ်များကို အခြေပြု၍ ဟောဆိုရသော ပညာရပ်ဖြစ်ပါ
သည်။

မွေးဖွားသက္ကရာဇ်နှင့် အသက်ကို တည်၍ ၇ခု၊ ၈ခု၊
၉ခု စား၍ အကြွင်းအရ ဝီထွင်ဟောပြောသော နည်းများ
အစ၊ အချိန်၊ နာရီကို မှတည်၍ ဟောသော ဟူးရားဗေဒင်၊
ဘလကြီးဗေဒင်၊ ဂဏန်းဗေဒင်၊ မွေးဖွားချိန်အရ ကောင်း
ဆင် ၁၂ရာသီဂြိုဟ်၊ လဂ်၊ စန်းတို့ကို ကြည့်၍ ဟောဆို
သော ဗေဒင်ဟူ၍ အမျိုးမျိုးရှိသည်အနက် မွေးဖွားချိန်တွင်
ကွက်ယူရရှိသည့် ကောင်းကင် ၁၂ရာသီဂြိုဟ်ခွင်၏ အလား
အလာကို စစ်ဆေးဟောပြောသော ဗေဒင်ပညာသည်

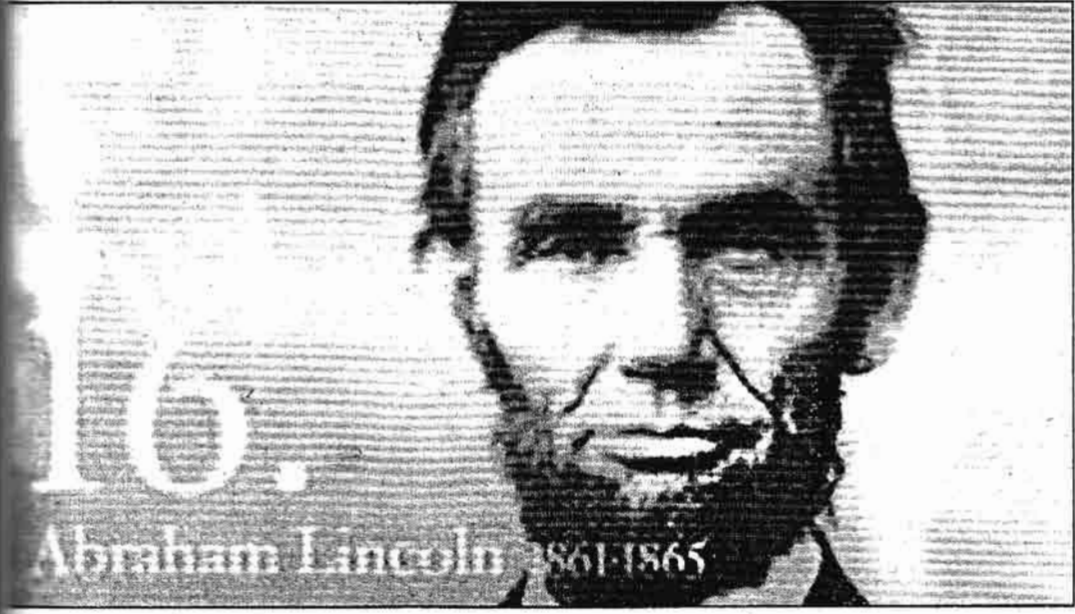
အင်္ဂါဂြိုဟ်သည် အစွမ်းသတ္တိ၊ အရည်အချင်း၊ ငွေလုံ့လ၊
စွန့်စားမှု၊ ဒိုက်ရန်ဒေါသစိတ်၊ ဘေးရန်ပဋိပက္ခ၊ စစ်မက်၊
ကျေးကျွန်၊ လင်ယောက်ျားတို့ကို အစိုးရသည်။

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်သည် အသိဉာဏ်၊ သားသမီး၊ အတတ်
ပညာကို အစိုးရ၏။

ကြာသပတေးဂြိုဟ်သည် ပညာဉာဏ်၊ ငွေကြေး၊
ညွှာဓန၊ အကျင့်စာရိတ္တ၊ ဘာသာအယူဝါဒ၊ မိတ်ဆွေ၊ ဆရာ
တို့ကို ဖန်တီးပေးနိုင်သည်။

သောကြာဂြိုဟ်သည် အချစ်ရေး၊ ပျော်ရွှင်မြူးတူးခြင်း၊
မိန်းမ၊ မယား၊ ဂုဏ်ပကာသန၊ ထင်ပေါ်ကျော်စောခြင်းတို့ကို
ဆောင်ပေးသည်။

စနေဂြိုဟ်ကား ဆင်းရဲဒုက္ခ၊ အနှောင့်အယှက်၊ အချိန်

ဘာဝယုတ္တိရှိသည်။
ဂြိုဟ်၊ နက္ခတ်၊ ကြယ်၊ တာရာတို့သည် သက်ရှိ၊
သက်မဲ့ ခပ်သိမ်းအပေါ်တွင် သက်ဆိုင်ရာ သဘာဝအစွမ်း
အားဖြင့် အရှိန်အဝါဖြင့် လွှမ်းမိုးခြယ်လှယ်နိုင်သည်ဟု ရှေး
ပညာရှင်တို့က ယူဆခဲ့ကြသည်။

ဥပမာ - တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သည် နေကို ကိုယ်စားပြု၍
သက်ရှိ သက်မဲ့တို့၏ အပိုပြုရာဖြစ်သည်နှင့်အညီ အသက်
ဉာဏ်၊ အဖ၊ မာန၊ အရပ်အတိုင်း၊ ရာထူး၊ ဂုဏ်ထူးတို့ကို
အစိုးရ၏။

တနင်္လာဂြိုဟ်သည် လကို ကိုယ်စားပြု၍ အအေး
အစိတ်၊ ငွေ၊ ရတနာတို့ကို အစိုးရ၏။

နောင်နှေးကြန့်ကြာခြင်း၊ ဆွေမျိုးသားချင်း၊ တွေဝေစိန်းမော
ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်။

ရာဟုဂြိုဟ်နှင့် ကိတ်ဂြိုဟ်တို့သည် အမှောင်ဂြိုဟ်ဖြစ်
၍ ကောင်းကင်၌ ဂြိုဟ်ကိုယ်ခြပ်အနေနှင့် ထင်ရှားမရှိစေ
ကာမူ နေကြတ်၊ လကြတ်ကို ဖန်တီးပေးနိုင်ပြီး အမှောင်
လောကနှင့်တကွ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော အကျိုးအပြင်၊
ခြေလေးချောင်း တိရစ္ဆာန်တို့ကို အစိုးရလေသည်။

နက္ခတ်ဗေဒပညာ(Astrology)ဟူသော ဝေါဟာရ
သည် ကြယ်တာရာ(Astern)နှင့် ဆင်ခြင်စဉ်းစား ကောက်
ချက်ဆွဲသော ပညာ(Logic)ဟူသော ဝေါဟာရနှစ်ရပ်ကို
ပေါင်းစပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် နက္ခတ်ဗေဒပညာ

www.burmeseclassic.com

ဟူသည် နက္ခတ်ပညာဖြင့် ရာထားသော ဂြိုဟ်နှင့် ကြယ် တာရာတို့၏ သဘောသဘာဝကို အခြေခံ၍ လူတို့၏ ကံ ကြမ္မာကို ဟောပြောသော ပညာရပ်ဖြစ်လေသည်။

နက္ခတ်ဗေဒပညာအလိုအရ နေ၊ လ၊ ကြယ်၊ ဂြိုဟ် တို့၏ လှုပ်ရှားပြောင်းလဲမှု သဘာဝများသည် လူတို့အပေါ် တန်ခိုးဩဇာသက်ရောက်မှုရှိပြီး ကံကြမ္မာအပြောင်းအလဲကို ပြုပြင်စီမံလျက်ရှိသည်ဟု လက်ခံ ယုံကြည်ထားကြလေ သည်။

သာဓကအားဖြင့် ဂြိုဟ်တို့က လူသားတို့အပေါ် ထူးခြားသော ဖြစ်စဉ်မျိုးကို ပြောင်းလဲ ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သော ထင်ရှားသည့် ဖြစ်ရပ်များကို တင်ပြရမည်ဆိုပါက ကြာသ ပတေးဂြိုဟ်နှင့် စနေဂြိုဟ်တို့သည် အနှစ် ၂၀ ကြာတိုင်း ရာသီခွင်တစ်ခုအတွင်း၌ ဆုံမိကြချိန်တွင် ရွေးချယ် တင် မြှောက်ခြင်းခံရသော အမေရိကန်သမ္မတများသည် လက်ရှိ သမ္မတသက်တမ်းအတွင်း အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာကြောင့် လုပ်ကြံခံရခြင်း (သို့မဟုတ်) ထူးခြားသော အကြောင်း တစ်ခုခုဖြင့် သေဆုံးရခြင်းတို့ ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိတတ်ကြောင်း ကို သုတေသနပြုထားသော အောက်ဖော်ပြပါ အချက် အလက်ဖြစ်စဉ်များ၌ တွေ့ရှိနိုင်လေသည်။

၁။ ၁၈၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကြာသပတေးဂြိုဟ်နှင့် စနေ ဂြိုဟ်တို့ မကာရရာသီတွင် တွေ့ဆုံကြစဉ် ရွေးချယ် တင် မြှောက်ခြင်း ခံရသော အမေရိကန်သမ္မတ ဝီလီယံဟင်နရီ ဟာရစ်ဆင်(W. Harrison) သည် ရာထူးလက်ခံအပြီး ၃၁ရက်အကြာတွင် နန်းနီးယားရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

၂။ ၁၈၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကြာသပတေးဂြိုဟ်နှင့် စနေ ဂြိုဟ်တို့ ကန်ရာသီတွင် တွေ့ဆုံကြစဉ် ရွေးချယ်တင်မြှောက် ခြင်း ခံရသော အမေရိကန်သမ္မတ လင်ကွန်း(Lincoln)သည် ဒုတိယအကြိမ် သမ္မတသက်တမ်းအတွင်း ၁၈၆၅ ခုနှစ်၌ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခြင်း ခံရသည်။

၃။ ၁၈၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကြာသပတေးဂြိုဟ်နှင့် စနေ ဂြိုဟ်တို့ ပြဿရာသီတွင် တွေ့ဆုံကြစဉ် ရွေးချယ်တင်မြှောက် ခြင်း ခံရသော အမေရိကန်သမ္မတ ဂျိမ်းအေးဂါဖီ(James A. Garfield) သည် ၁၈၈၁ ခုနှစ်၌ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခြင်း ခံရသည်။

၄။ ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကြာသပတေးဂြိုဟ်နှင့် စနေ ဂြိုဟ်တို့ မကာရရာသီတွင် တွေ့ဆုံကြစဉ် ရွေးကောက် တင်မြှောက်ခြင်းခံရသော အမေရိကန်သမ္မတ ဝီလီယံမက် ကင်လေး(William Makinley) သည် ၁၉၀၁ ခုနှစ်တွင်

လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခြင်း ခံရသည်။

၅။ ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကြာသပတေးဂြိုဟ်နှင့် စနေ ဂြိုဟ်တို့ ကန်ရာသီတွင် တွေ့ဆုံကြစဉ် ရွေးကောက် တင် မြှောက်ခြင်း ခံရသော အမေရိကန်သမ္မတ ဝါရင်ဂျီဟာဒင် (Warren G.Harding) သည် ၁၉၂၃ ခုနှစ်တွင် သမ္မတ သက်တမ်းအတွင်း၌ပင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

၆။ ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကြာသပတေးဂြိုဟ်နှင့် စနေ ဂြိုဟ်တို့ ပြဿရာသီတွင် တွေ့ဆုံကြစဉ် ရွေးချယ်တင်မြှောက် ခြင်းခံရသော အမေရိကန်သမ္မတ ရူးဗဲ(Roosevelt)သည် သမ္မတသက်တမ်းအတွင်း၌ပင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

၇။ ၁၉၆၀ပြည့်နှစ်တွင် ကြာသပတေးဂြိုဟ်နှင့် စနေ ဂြိုဟ်တို့ မကာရရာသီတွင် တွေ့ဆုံကြစဉ် ရွေးကောက် တင်မြှောက်ခြင်း ခံရသော အမေရိကန်သမ္မတ ကင်နီ (Kennedy)သည် ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခြင်း ခံရသည်။

၈။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကြာသပတေးဂြိုဟ်နှင့် စနေ ဂြိုဟ်တို့ ကန်ရာသီတွင် တွေ့ဆုံကြစဉ် ရွေးကောက် တင် မြှောက်ခြင်း ခံရသော အမေရိကန်သမ္မတ ရီဂင်(Reagan) သည် ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၃၀ရက်နေ့တွင် လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ်ခြင်း ခံရသည်။ ခြွင်းချက်မှာ လုပ်ကြံခြင်း ခံရလည်း သမ္မတ ရီဂင်မှာ ယင်းသမ္မတသက်တမ်းအတွင်း မသေပါ။

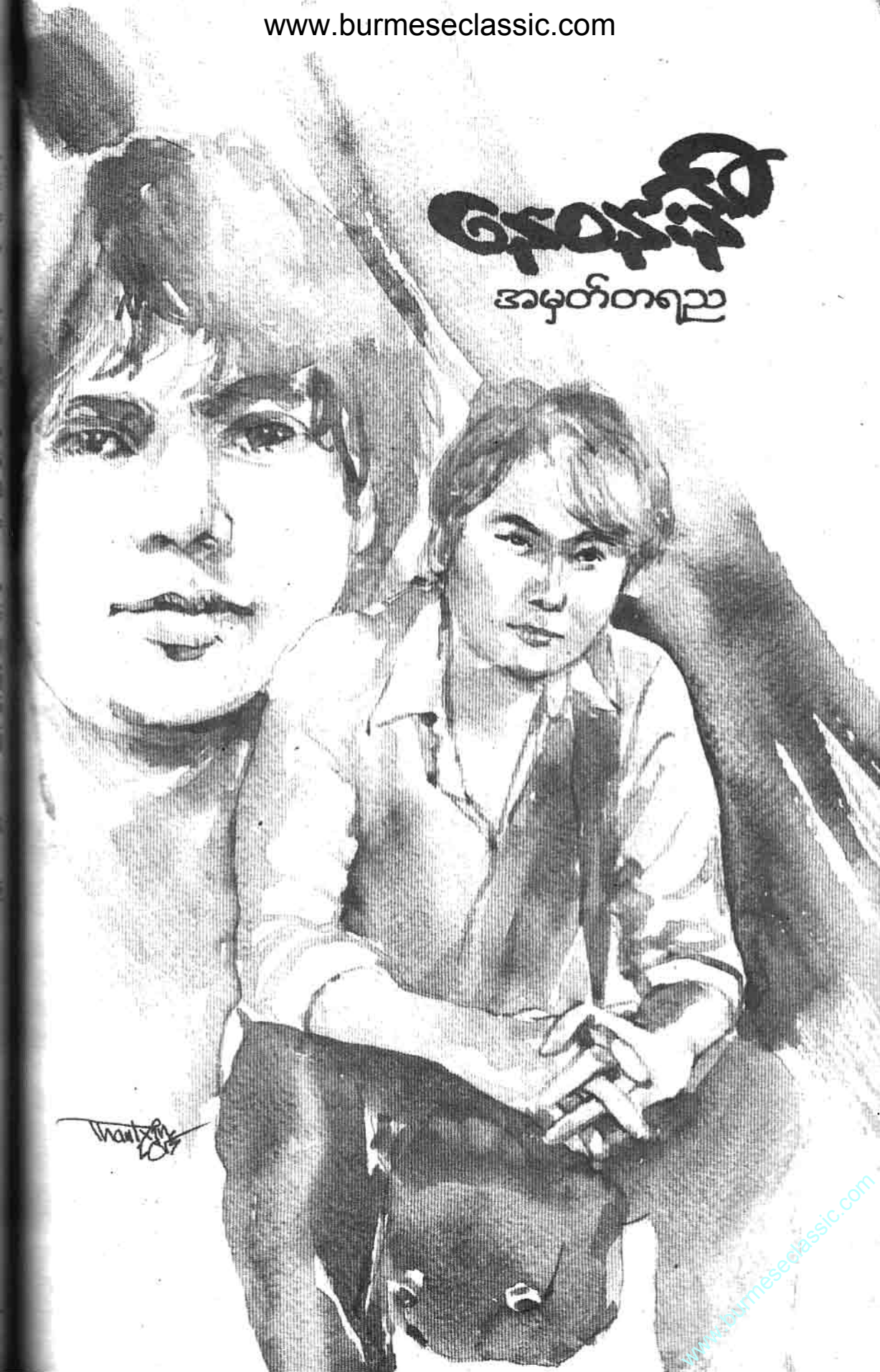
နက္ခတ်ဗေဒ

ကျမ်းကိုး - နက္ခတ်ဗေဒပညာနှင့် မြန်မာတို့၏ အတွေးအမြင် အလာ (နန္ဒာသိန်းဝင်း-ဒေါ်လှလဲ့ဝင်း)။

နေဝန်းချစ်

အမှတ်တရည

Thant

မြသိန်းတန်စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲတော်ကြီး...။

သည်ပွဲတော်ကြီးက တပေါင်းလရောက်တိုင်း နှစ်စဉ် ကျင်းပနေကျဖြစ်သည်။

တပေါင်းလဆိုသည်က တောရွာများ၌ လယ်တို့ ယာတို့ ရိတ်သိမ်းပြီး ခိုနံ့ဖြစ်သဖြင့် အလုပ်ခွင် အားလပ်ရက်လည်း ဖြစ်သည်။ သို့အတွက် ဘုရားလည်း ဖူးရင်း၊ ပွဲလည်း ကြည့်ရင်း ဘုရားပွဲဈေးလည်း လည်ရင်း တောသူတောင်သားတို့ လူကုန်နီးပါးတက်လာကြသဖြင့် ဘုရားပွဲက ကြိတ်ကြိတ်တိုးစည်ကားလေ့ရှိ၏။

ဘုရားပွဲတော်ကြီးက တတ်ပွဲအငြိမ့်ပွဲ ရုပ်ရှင်၊ ဗီဒီယို စသည်ဖြင့်လည်း စုံလှသည်။ နှစ်စဉ် ကျင်းပမြဲပွဲတော်ကြီးဖြစ်သဖြင့် ပစ္စည်းမျိုးစုံရောင်းသော ပွဲဈေးတန်းကြီးကလည်း ရောင်စုံ မီးရောင်တို့ ထိန်ထိန်နီးနေသည့်အောက်၌ ဟည်းတိုက်နေသည်။

ဇော်သက်သည် ပွဲဈေးတန်းတစ်ပတ်လည်ပတ်ပြီး ရဟတ်စင်နှင့် ချားများ လုပ်ထားသော ကွင်းပြင်ဘက်ရှိ အအေးဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်၏။ ဖာလူဒါတစ်ပွဲမှာပြီး ရဟတ်စင်နှင့် ချားစင်တွေဘက် ကြည့်နေလိုက်၏။ ထိုနေရာ၌လည်း လူငယ်လူရွယ်တို့ ပြည့်နေသည်။ ရဟတ်ကနှစ်ယောက်တွဲ ထိုင်ခဲ့လေးတွေနှင့် ပြုလုပ်ထားသည်။ ချားစင်ကတော့ အရုပ်ကလေးတွေနှင့် ထိုင်ခဲ့တွေကို လုပ်ထားသည်။ ကားရုပ်၊ ရထားရုပ်၊ လှေရုပ်၊ မော်တော်ဆိုင်ကယ်ရုပ်၊ ဆင်ရုပ်၊ မြင်းရုပ် အရုပ်တွေက စုံလှသည်။ ကလေးများ သဘောကျအောင် ပြုလုပ်

ထားသည့်အတွက် အနားမှာ ကလေးတစ်အုပ်တစ်မကြီး ဝိုင်းနေသည်။ တစ်သုတ်ပြီး တစ်သုတ် စီးကြသည်။

ဇော်သက်အတွက် သည်မြင်ကွင်းတွေက ရင်းနှီးခဲ့ပြီးသားဖြစ်သည်။ သူ တောမှာ နေစဉ်က မြသိန်းတန်ဘုရားပွဲတော် ကျင်းပတိုင်း လာသည်။ အပေါင်းအသင်းတွေနှင့် ပွဲတော်လျှောက်လည်သည်။ ပွဲဈေးတန်းမှာ လိုချင်သည့် ပစ္စည်းတွေ ဝယ်ကြသည်။ ရဟတ်တွေ စီးကြ၊ ချားတွေ စီးကြနှင့် ပျော်ခဲ့ကြသည်။ သူနှင့် အတွဲဆုံးက ကျောင်းနေဘက် သူငယ်ချင်း ခင်မောင်ဦးဖြစ်သည်။

ခင်မောင်ဦးက ဇော်သက်တို့ အိမ်နှင့် သုံးအိမ်ကျော်မှာ နေသည်။ သူတို့ချင်းက သက်တူရွယ်တူတွေ၊ ကျောင်းတက်တော့လည်း အတူတူ။ မိဘချင်းတွေကလည်း ခင်မင်ရင်းနှီးကြသူတွေ။ သည်တော့ သူတို့ချင်းလည်း ပိုရင်းနှီးကြသည်။ ဘယ်သွားသွား၊ ဘယ်လာလာ အတွဲညီကြသည်။ ဘုရားပွဲတော်ရက်ဆို ဘယ်သူပါပါ၊ မပါပါ သူတို့နှစ်ယောက်က ရှေ့ဆုံးရောက်ကြမြဲဖြစ်၏။

ခင်မောင်ဦး၌ စာရေးဆရာကြီးအမျိုးသား ဦးလှအင် ရေးသော သာယာဝတီသမိုင်းစာအုပ်ရှိသည်။ ခင်မောင်ဦးက ထိုစာအုပ်ဖတ်ပြီး ဘုရားပွဲတော်လာရင်း သာယာဝတီသုံးမြို့ရှင် သတိုးနော်ရထာမင်း၏ နမတော် ဝက်လှကတော်ခေါ် မြစိမ်းမင်းသမီး၏ တစ်သိန်းတန် မြသဘက်ကို ဌာပနာ၍ တည်ခဲ့သည့် “မြသိန်းတန်ဘုရား” သမိုင်းအကြောင်း လမ်းလျှောက်ပြောလေ့ရှိသည်။ ဌာပနာတိုက်ပိတ်ရန် အလယ်ရိုးမ၊ ဘော်ဘင်တောင်ခြေမှ ကျောက်ဖျာကြီးကို ဆင်တော် လော်ရိုနီးနှင့်

မောင်မဲခေါင် ဆွဲလာခဲ့သည့်အကြောင်းက ပိုစိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းသည်။

ယခုတော့ ခင်မောင်ဦးနှင့် သူကွဲခဲ့ကြသည်မှာ နှစ်တွေ အတော်ကြာခဲ့ပြီ။ သူ အစိုးရဌာနတစ်ခုတွင် အလုပ်ဝင်ခဲ့ကတည်းက ဖြစ်၏။ သူ့အလုပ်က နယ်လှည့်နေရသော အလုပ်မျိုးဖြစ်သဖြင့် တော်တော်နှင့် ရွာကို မြဲမရောက်။ နောက်တော့ ခင်မောင်ဦးလည်း အရှေ့ရွာမှ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ကျသွားသည်ဟု ကြားသည်။ သူ့မိဘတွေရှိရာ ရွာကို ပြန်တော့လည်း ခင်မောင်ဦးမဆုံခဲ့ကြရ။ ခင်မောင်ဦးကို တွေ့ချင်သွားတော့ ခင်မောင်ဦး တောတစ်ထင်းခုတ်တာနှင့် တိုး၍ မတွေ့ခဲ့။ ဘုရားပွဲတော် အတူတူသွားခဲ့တာ ကျောင်းအတူတူတက်ခဲ့ကြတာတွေ့ပြီး တစ်ခါတစ်ရံ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ဆုံပြီး ဟိုတုန်းကလို သွားချင် လာချင်သည်။ ငယ်ငယ်တုန်းက သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ပျော်ခဲ့ကြသလို ပျော်ချင်သည်။

ထို့ကြောင့် တစ်နှစ်နှစ် ဘုရားပွဲတော်ရက်တော့ ရွာကို ပြန်ဖြစ်အောင် ပြန်ပြီး သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ဟိုတုန်းကလို နေဦးမည်ဟု တွေးထားသည်။ သို့သော် တော်တော်နှင့် အခွင့်မကြုံ။ ယခုမှ တာဝန်ဝတ္တရား တွေ့ရသည့် ဝန်ထမ်းတစ်ဦးအဖြစ် အမှုထမ်းကောင်းလက်မှတ်နှင့် ခွင့်တစ်လခန့်ခွင့်ရသည့်အတွက် ဇော်သက် ရွာပြန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

တိုက်ဆိုင်ချင်တော့ သူ နှစ်သည်ရက်နှင့် မြသိန်းတန်ဘုရားပွဲဈေးပူဇော်ပွဲတော် ကျင်းပရက် တွဲနေသည်။ ပွဲစရက်ဖြစ်သဖြင့် ရွာလူတွေနှင့် ခင်မောင်ဦးကို တွေ့

တွေ့ပြော ဘုရားဝင်ခဲ့သည်။ ဘုရား
တစ်ပတ်ပတ်ပြီးသည့်တိုင် မည်သူမျှ
မတွေ့ရ။ ဈေးတန်းတွေ နဲ့အောင် ရှာ
သည်။ မတွေ့နိုင်သည့်အဆုံး မောက
သည်။ မောနှင့် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြစ်
ကာ အအေးခိုင် ဝင်ထိုင်နေလိုက်ခြင်း
ဖြစ်၏။

ဖာလူဒါတစ်ခွက်ကုန်တော့
ဇော်သက် ကျသင့်ငွေ ရှင်းပြီး ရွာပြန်
ရန် ဆုံးဖြတ်၍ ထိုင်ရာမှ ထလိုက်
သည်။

လပြည့်ကျော် ၃ရက် လက
ဆိန်ထိန်ကျဲ သာနေသည်။ ခုညတော့
မကြည့်တော့။ နောက်ညမှ ခင်မောင်
နှင့် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်လာတော့
သည်။ ပွဲကြည့်တော့မည်ဟု တွေးရင်း
ခင်းအပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့၏။

သူတို့ရွာက ဘုရား၏ အနောက်
ဘက်မှာ ရှိသည်။ ဘုရားနှင့် ဂြိုဟ်ခန့်
အောက် ဝေးသည်။ လယ်ကွင်းပြင်ကို
ဖြတ်ပြီးမှ လယ်ကျိုင်းနံဘေး ကန်သင်း
သင်းလေးအတိုင်း သွားရ၏။ ရိုးကမ်း
နံဘေးတစ်လျှောက် ကုက္ကိုပင်ပိုင်ပိုင်
သေးတွေက တန်းစီပေါက်နေကြ
သည်။

လရောင်ဖြင့် ဇော်သက် လယ်
ကျိုင်းနံဘေး ကန်သင်းလမ်းလေး
အတိုင်း တဖြည်းဖြည်းလျှောက်လာခဲ့
၏။ လမ်းက မြက်ခြောက်များဖြင့် ရှုပ်
ထွေးနေသည်။

တစ်မိုင်ခန့်လောက် ရောက်
ကာ ကုက္ကိုပင်ပေါ်မှ အိပ်မောကျနေ
ကြသည့် စာပုတီးငှက်တွေ တဖြော
ဖြော လန်ပျံသွားကြပြီ။ လေပွေလေး
တစ်ချက် နွေလိုက်သည်ကို မြင်လိုက်
သည်။ ကုက္ကိုပင်တွေ ယိမ်းခနဲ ယိမ်း
ဖြစ်သွားကြသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် သူနံဘေးမှ လူ
တစ်ယောက် ဖြတ်ကျော်သွားသလိုမျိုး
သူ့စိတ်ထဲမှာ ခံစားလိုက်ရ၏။ ကြက်
သီးလည်း ဖြန်းခနဲ ထဲသွားသည်။ သို့
သော် သည်လမ်းက ဟိုတုန်းက သူ
အချိန်မရှိ၊ အချိန်ရှိ ခဏခဏသွားနေ
ကျ လမ်းဖြစ်သဖြင့် ဘယ်လိုမှတော့

မနေ။ သို့ကြောင့် လာမြဲတိုင်း ခပ်
ဖြည်းဖြည်း ခပ်မှန်မှန်လျှောက်လာခဲ့
သည်။

ရှေ့သို့ ခြေလှမ်း ၁၉လှမ်း
လောက် လှမ်းလိုက်မိတော့ သူ့ရှေ့
ကိုက် ၅၀ လောက်၌ လူရိပ်တစ်ခုကို
ခပ်ဝါးဝါး လရောင်ဖြင့် မြင်လိုက်ရ၏။
သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်တော့
ခင်မောင်ဦးဖြစ်နေသည်။ သူ့ရှေ့က
ဖိနပ်တဖျပ်ဖျပ်နှင့် လျှောက်သွားနေ၏။
ဇော်သက် ခင်မောင်ဦး၏ နောက်ကျော
ပြင်ကို ကြည့်ရင်း “ဒီကောင်ကြီးလည်း
ပွဲက ပြန်တာဖြစ်မယ်။ သူ ငါမုန်းမသိ
တာ ဖြစ်မယ်။ စောစောက ငါ့ဘေးက
ဖြတ်သွားတာ သူ့ကို”ဟု တွေးရင်း...

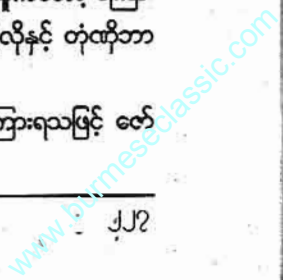
“ဟေ့ကောင်-ခင်မောင်ဦး၊ နေပါ
ဦးဟ။ ဘာလဲ၊ မင်းလည်း ပွဲက ပြန်
လာတာလား၊ တစ်ယောက်တည်းလား”
ဟု လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

ဇော်သက်ခေါ်သံကြားတော့ ရှေ့
က လူက ခပ်စောင်းစောင်းပြန်ကြည့်
လာသည်။ သို့သော် ဘာစကားမျှ ပြန်
မပြော။ ထူးလည်း မထူး၊ လမ်းသွား
လည်း မပျက်။

“ဟေ့... ခင်မောင်ဦး၊ မင်း ဘယ်
လိုဖြစ်နေတာလဲ။ ငါကွ၊ ဇော်သက်
ရယ်”

သူက ထပ်ပြောလိုက်သည်။
ရုပ်က ခင်မောင်ဦးရုပ်။ ဝတ်ထား
သည့် အဝတ်ကလည်း သူ့အမြဲဝတ်
နေကျဖြစ်သည့် ရခိုင်ပုဆိုး၊ မီးခိုးရောင်
နှင့် တက်ထရွန်အညိုကွက်။ သည်
တော့ ခင်မောင်ဦးမှ ခင်မောင်ဦးအစစ်
ဖြစ်သည်ဟုလည်း သူ အတတ်စွပ်စွဲ
သည်။ သို့သော် ထိုသူကတော့ မကြား
သလိုလို၊ မသိသလိုလိုနှင့် တုတိုဘာ
ဝေလုပ်နေသည်။

တုံ့ပြန်သံ မကြားရသဖြင့် ဇော်

သက်စိတ်ထဲ မခံချိ မခံသာဖြစ်လာ၏။ ဒီကောင် ဘာဖြစ်နေတာပါလိမ့်ဟု တွေးရင်း ခင်မောင်ဦးကို မိအောင် အပြေးလေး လိုက်ခဲ့သည်။ မိလှမီခါနီး ဖြင့်ပင် မမိနိုင်ဘဲ ရှိနေသည်။ မိအောင် ထပ်လိုက်ပြန်သည်။ သို့သော် ဘယ် လောက်လိုက်လိုက် မမီ။ မမိနိုင်သည့် အဆုံး ဇော်သက် ဘယ်လိုဖြစ်တာပါ လိမ့်”ဟု တွေးရင်း လက်လျှော့လိုက် ရတော့၏။

အိမ်ရောက်တော့ လမ်းမှာ ကြုံ ခဲ့ရသည့် အဖြစ်ကို အဖေနှင့် အမေကို ပြောပြသည်။

“ဪ...လူလေး ခင်မောင်ဦး နဲ့ တွေ့ခဲ့တာကိုး”

ဟု အဖေက ပြောသည်။ အဖေ စကားက ဝတ်စုံဖြစ်နေသဖြင့် ဇော် သက်က...

“ဟာ...အဖေကလည်း ခင် မောင်ဦးဆို သားခေါ်တာ ထူးမှာပေါ့။

ခုတော့ ထူးမှထူးတာ။ မဟုတ်နိုင်ပါ ဘူး”

ဟု ပြောလိုက်သည်။ ထိုအခါ အဖေက...

“အင်း... ထူးတော့ ထူးချင် မှာပေါ့ လူလေးရယ်။ မထူးနိုင်လို့ ဖြစ် မှာပါ”

ဟု စိတ်မကောင်းစွာ ဆိုရင်း ခင်မောင်ဦးအကြောင်းကို ပြောပြလေ ၏။

“မောင်ခင်မောင်ဦး မရှိတော့ဘူး လူလေးရဲ့။ မောင်ခင်မောင်ဦး ဆုံးတာ ၅နှစ်လောက် ရှိသွားပြီကွဲ့။ ခု လူလေး တွေ့ခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ နေရာမှာပဲ သူ လူဆိုး တွေနဲ့ တွေ့ပြီး အသတ်ခံခဲ့ရတယ်။ သူသေတော့ မိန်းမနဲ့ ကလေး သုံး ပေးတာ ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒါတွေ စွဲ လမ်းပြီး မကျွတ်မလွတ်ဘဲ ဖြစ်နေ တာ။ သူ့မိဘတွေကရော၊ သူ့မိန်းမက ပါ ဆွမ်းတွေတော့ သွတ်ကြတာပါပဲ ကွယ်။ အင်း... စွဲလမ်းခြင်းတရားက

ခက်တယ် လူလေး။ အဲဒီအစွဲကြောင့် သူ ခုထိ မကျွတ်လွတ်နိုင်ဘဲ ဒုက္ခ ရောက်နေရတာပေါ့။ အစွဲတရား... အစွဲတရား...”

ဇော်သက် ခင်မောင်ဦးအကြောင်း ကြားလိုက်ရတော့ လုံးဝ စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားသည်။ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ဖြစ် ခဲ့တာကို မည်သည့်နည်းနှင့် ကယ် တင်ရမည်ကိုလည်း စဉ်းစားနေရင်း သူငယ်ချင်းနှင့် သူက ဘဝခြားသွား ပြီးဖြစ်သော်လည်း သူငယ်ချင်းကော ပီပီ သူငယ်ချင်း ခံစားနေရသည့် အ တွေကို အတတ်နိုင်ဆုံး ကယ်တင် မည် မဟုတ်ပါလား။

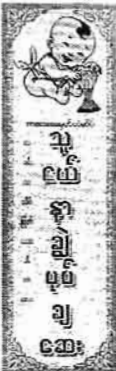

(ဤဇာတ်လမ်းအား ပြောပြ သည့် ဇီးကုန်းမြို့ တိုးဘွားရိပ်သာ ဘုရား (ယခင် စာရင်းစစ် အရာရှိ) ဦးညွန့် အား ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း ဤ ဖြင့် အတုမှတ်တမ်းတင်အပ်ပါ၏။

၁၈၇၉ - ခုနှစ်မှစ၍ ကလေးဆေးများသာ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိလျက်ရှိသော

ဆရာဘိန်းဆရာလှဆေးတိုက်

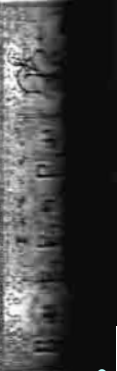
ကလေးဆေးဆို မေးမနေနဲ့

ဆရာဘိန်း - ဆရာလှ ကလေးဆေးကို သတိရပါ

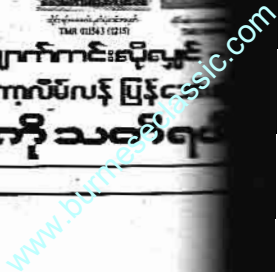
ပင်ရင်း - အမှတ် ၈၁၊ အထက်ကြည့်မြင်တိုင်လမ်း၊ ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။ ဖုန်း - ၅၃၅၀၄၈၊ ၀၉ ၇၃၀ ၉၉၀၀၉

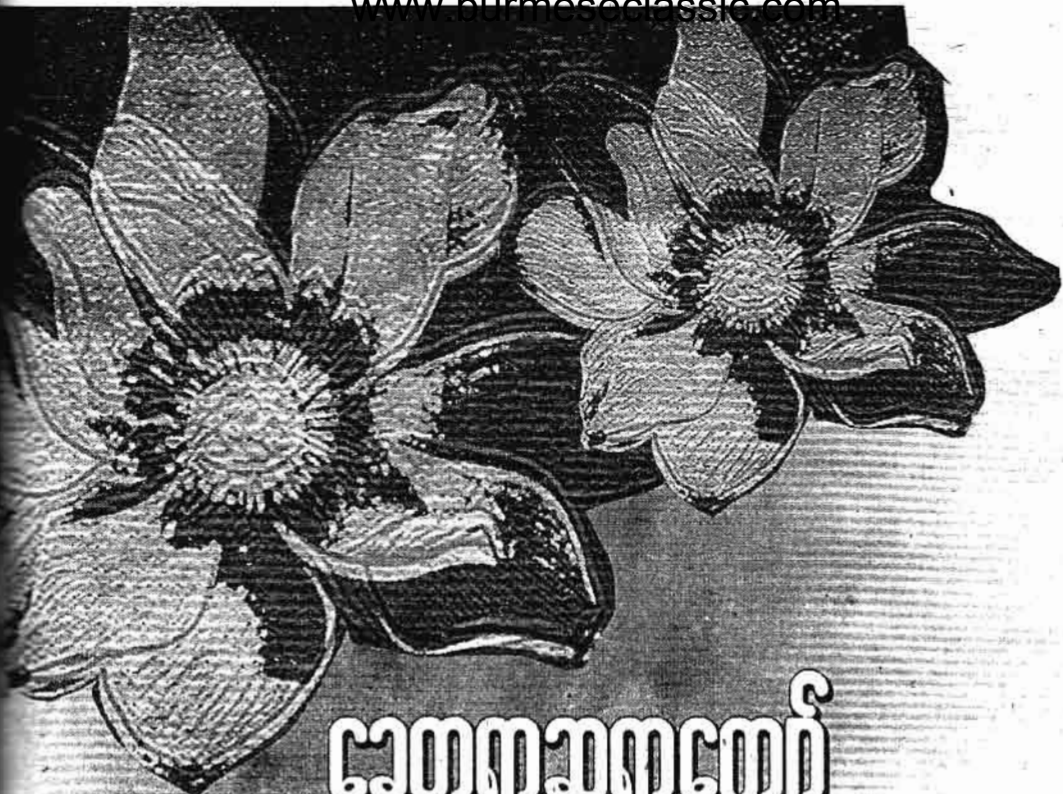
၇/၂၀၁၃ ဘဏ်ထုတ် (၂၄၈၇)

www.facebook.com/savabai

ကလေးများ၏ ချွံသလိပ်ရောဂါနှင့် သူငယ်နားရောဂါ အမြစ်ပြတ်ပျောက်ကင်းပေးရန် သင်၏ကလေး လေဆန်နာ - ကျွမ်းမာ - တစ်ညလုံး ကျယ် ကြက်ကြက်ညီ - ကုလိပ်ပန် ပြန် ပြန် ဆရာဘိန်း - ဆရာလှ ကလေးဆေးတိုက်ကို သတိရပါ

သတ္တရာသရာကျော်

ကျိကြောင်းဆင်ခြင်
တတ်ရိုက်တတ်ဆင်

Illustration by LauhokyaW34@09421054457

ဗေဒင်ပညာနှင့် ဆက်နွယ်နေသော ယတြာနှင့် ဓာတ်
နက် ဓာတ်ဆင်သည် လောကီပညာ၏ အဝန်းအဝိုင်းနယ်ပယ်
ဆဲတွင် ရှိသည်။

ဗေဒင်ပညာအပါအဝင် လောကီပညာမှန်သမျှသည်
ဘာသာရေးမဟုတ်။ သမုတိသစ္စာ၊ ပညတ်ဘောင်အတွင်း
နိဗ္ဗာန်သွားရာ အတတ်အသိမဟုတ်။ လောက လိုအပ်
ချက်အရ ပေါ်ပေါက်လာရသော ပညာရပ်သာဖြစ်သည်။

လူနှင့် သတ္တဝါတို့၏ ကောင်းကျိုးအတွက် ဖြည့်စွမ်း
သော အတတ်ပညာ၊ အသိပညာအမျိုးမျိုးတွင် လိုအပ်
သောအချိန်တွင် လိုအပ်သော လူသားတို့အတွက် ဗေဒင်
ပညာနှင့် ဆက်နွယ် ပညာရပ်များသည် တန်ဖိုးရှိကြောင်း
ဆရာလာသူများမှသာ သိမြင်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် အလင်းနှင့် အမှောင်၊ ဖိုနှင့် မ၊ အဖြူနှင့်
အနက်၊ အပူနှင့် အအေး၊ အရှေ့နှင့် အနောက် စသော
အနက်ကျင်ဘက် သဘာဝတို့ ရှိမြဲဖြစ်ရာ ဗေဒင်ပညာအပေါ်

ယုံကြည်လက်ခံသူနှင့် မယုံကြည် လက်မခံသူဟူ၍ ရှိနေ
မည်မှာ မဆန်းပါ။ ဘာသာတရား၌ပင် ကွဲပြားခြားနားစွာ
ယုံကြည်လက်ခံနေကြသည်ပင် ဖြစ်သည်။

တံကယ်တမ်းတွင် လောကနှင့် မကင်းသူမှန်သမျှ
လောကီပညာ၊ လောကီပညာမှ ဖြစ်ထွန်းသော အကျိုးကို
ဆက်ဆံနေကြရသူများသာဖြစ်ကြောင်း စေ့စေ့တွေးလျှင်
ရေးရေးပေါ်နိုင်ပါသည်။ အကျယ်ရေးပြရလျှင် ကျမ်းတစ်
စောင် စာတစ်ပွဲမက ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ဟန်ရေးမပြဘဲ မာန်
ကလေးချကာ တွေးဆ ဆင်ခြင်ကြည့်ကြပါကုန်။

အနစ်ထုတ်ပြောရလျှင် လောကသစ္စာနှင့် လော
ကုတ္တရာသစ္စာ (သမုတိသစ္စာနှင့် ဝရမတ္တသစ္စာ)ကို ပိုင်းခြား
ထင်ထင် မြင်တတ်ဖို့ လိုအပ်ပါသည်။ သို့မှသာ အပြစ်ကင်း
ပေလိမ့်မည်။

တံကယ်တမ်းတွင် လောကအဝန်ရှိ အရာအားလုံးကို

သည် မမြင်ရသော စွမ်းအားများဖြင့် ကြီးမိုင်းသဖွယ် ဆက်သွယ် နှယ်ယှက်နေကြပါသည်။ ဤယုံကြည် ထင်မြင်ချက် ရှိမှသာလျှင် ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်ကို ပြုလုပ်အောင်မြင်နိုင် ကြမည်ဖြစ်သည်။

ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်တွင် အဓိက အခြေခံကြီး နှစ်ရပ် မှာ မပါမပြီးဖြစ်သည်။

(က) အသုံးချ / ပြု ပစ္စည်းများ။

(ခ) ထင်မြင်ယုံကြည်ချက်နှင့် စိတ်စေတနာတို့ ဖြစ်သည်။

အသုံးချ ပစ္စည်းများ အခင်းအကျင်းတွင် ပစ္စည်းမျိုးစုံ ပါဝင်နိုင်သည်။ ဥပမာ - သစ်သားစများ၊ အဝတ်စများ၊ အခြားပစ္စည်းများ ပါဝင်သည်။

နားလည်တတ်ကျွမ်းသူသည် အသုံးချ ပစ္စည်းများကို သူနည်းသူဟန်အတိုင်း အသုံးအစွဲပြုလေသည်။ မြေကြီးထဲ ရိုက်သွင်းခြင်း၊ ပီ-ရို ခြင်း၊ ရေလောင်းခြင်း၊ အမြင့်တင်ခြင်း၊ လျှံဖိန်းခြင်း၊ စွန်းကြဲခြင်း၊ ရေမေ့ခြင်း၊ တန်းလန်းစွဲခြင်း စသော နည်းစနစ်မျိုးစုံကို လိုအပ်သလို အသုံးအစွဲပြုပါ သည်။

နည်းစနစ်တွင်လည်း အမျိုးမျိုးရှိကြသည်။ မိမိတို့ သန်ရာသန်ရာ နည်းစနစ်ကို သုံးစွဲကြသလို၊ တစ်ကျောင်း တစ်ဂါထော၊ တစ်ရွာတစ်ပုဒ်ဆန်း အသုံးအစွဲများ ရှိသည်။ လောကီပညာဖြစ်ရာ သူနုရီ၊ သူစည်းသူဂမ်း၊ သူသဘော တရားအတိုင်း မှန်ကြသည်။

လောကီပညာထဲမှ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်ပညာသည် နက်နဲသော အဓိပ္ပာယ်များ ရှိသည်။ အသုံးချ ပစ္စည်းတို့၏ စွမ်းအားနှင့် ၎င်းတို့ကို ခေါ်ဝေါ်သော ပညတ်အသံ၏ စွမ်းအား တို့ ယှက်နှယ်သည်။ ထို့ပြင် အသုံးပြုပုံ နည်းစနစ်အရ လည်း အကျိုးပြုပုံစွမ်းအားတို့ ရှိသည်။

ထင်မြင်ယုံကြည်ချက်နှင့် စိတ်စေတနာအပိုင်းက တော့ အတော်ကျယ်ဝန်း လေးနက်သည်။ မိမိလုပ်ရပ် အပေါ် ဆရာသမားအပေါ် အလေးအနက်ရှိဖို့ လိုသည်။

တစ်ဖန် သက်ဆိုင်ရာ ဒေဝတာများ (သို့မဟုတ်) မွန်မြတ်သော အစောင့်အရှောက် ဒေဝတာများ ရှိကြောင်း ကိုလည်း တချို့သော ဓာတ်ဆင်မှုအပိုင်းတွင် ယုံကြည်ရ တာများ ရှိသည်။

နောက်တစ်ချက်မှာ စွမ်းအားနှင့် စေတနာတို့ အပြန် အလှန် အကျိုးပေး ဆက်သွယ်ပုံဖြစ်၏။

ဆိုလိုသည်မှာ စွမ်းအားတို့သည် မိမိ၏ စေတနာ

အလျောက်သာ ပေါ်ပေါက်သည်။ ထက်သန်သော စေတနာ အလျောက်၊ ထက်သန်သော စွမ်းအားမျိုးဖြစ်လာသည် ဆရာသမားများ ဓာတ်ဆင်ယတြာပြုပေးနိုင်ခြင်းမှာ အချက်ကို သတိထားတတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

တချို့ လုပ်သော်လည်း အကျိုးမရောက်ဟု ခေါ် သည်။ ကိုယ်စိတ်စေတနာ ထက်သန်မှု မည်မျှလောထာ သည်ကို ဆန်းစစ်ရမည်။ အားနည်းသော စိတ်ထက်သန် သည် လိုရင်းမရောက်တတ်ပေ။

နောက်တစ်ပိုင်းမှာ ကိုယ်ဘက်က မှန်ကန်မှု၊ အား ဖြစ်မှုအား ဘယ်ရွေးဘယ်မျှ ရှိမလဲဟူသော အချက် ဖြစ်သည်။ ကြံတုန်း ပြောချင်ပါသေးသည်။

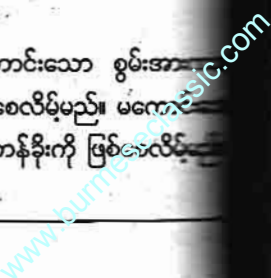
ကျွန်ုပ်ထံသို့ အတော်ချမ်းသာသော အမျိုးသမီး တစ် ယောက် ရောက်လာပြီး အကူအညီတောင်းသည်။ သူ့အဖေ မှာ အရာရှိတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူက နောက်လင်ငယ် နှင့် ဖောက်ပြန်သည်။ ယောက်ျားကြီး၏ မကောင်းကြောင်း များကို စိကာပတ်ကုံး ရွန်းရွန်းဝေအောင် ပြောသည်။ မိမိ မည်သာ ပြောနေသည်။ သူမီးသော ကားမှာ ယောက်ျား ဝယ်ပေးထားတာဖြစ်သည်။ နေ့စဉ် သုံးပြုနေသော ခဲဆံမှာ ယောက်ျားရှာပေးထားတာ ဖြစ်သည်။

နောက်တစ်ချက်မှာ ဗေဒင်ဆရာတော်တော်များများ ရောက်ပြီး ဘာမှလည်း ဖြစ်မလာဘူးဟု သူက ဆိုသလို ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်ကို ထပ်ပြီး အကူအညီတောင်း ဟုလည်း ပြောလာသည်။

တကယ်တော့ အတော်ရယ်ဖို့ ကောင်းသည်။ ဗေဒင် ဆရာကို သူ ဘာများထင်နေပါလိမ့်။ သူ ခိုင်းချင်ရာ လို ရမည်လူဟု ထင်နေပါသလား။ သိကြားမင်းလို လူတွေဟုများ ထင်နေပါသလား။ အရေးကြီးဆုံးမှာ ကိုယ်ထု ရပ်ဟာ မှန်ကန်နေပါသလား။ ထိုအချက်သည် အရေး ပါသည်။

ကောင်းသော စေတနာသည် ကောင်းသော စွမ်းအား ကို ရစေပြီး မကောင်းသော စေတနာသည် မကောင်း သော စွမ်းအားမျိုးကိုသာ ဖြစ်စေပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်ထု က မမှန်မကန်သော၊ သီလပျက်နေသော လူမျိုးကို ခေါ်ဆင်ယတြာအစွမ်း မတိုးနိုင်တော့ပေ။ ဘယ်ဆရာနှင့် လုပ် ဘာမှဖြစ်မည်မဟုတ်။

ပြောခဲ့သလိုပင်။ ကောင်းသော စွမ်းအားနှင့် မကောင်းသော တန်ခိုးကို ဖြစ်စေလိမ့်မည်။ မကောင်း သော စွမ်းအားမှာ မကောင်းသော တန်ခိုးကို ဖြစ်စေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ကောင်းကျိုး၊ ဆိုးကျိုးသည်လည်း ထား
နီးသာ စိတ်စေတနာအပေါ်၌ တည်ရှိနေမည်သာ ဖြစ်သည်။
ထိုအချက်သည် လောကထဲမှ သဘာဝစွမ်းအား ဥပဒေသ
ဖြစ်သည်။ အားလုံး ထိုဥပဒေသကို လိုက်နာကြရမည်သာ
ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ထိုဥပဒေသအကျိုးဖြစ်စဉ်ကို မျက်စိဖြင့်
မြင်နိုင်တွေ့နိုင်၊ ရာနိုင်ဖွေနိုင်ရန်တော့ မဖြစ်နိုင်။ စေတနာ
အမျိုးမျိုးအလျောက် ပေါ်ထွက်လာသော စွမ်းအားသဘော
သာဖြစ်သည်။

ဤအချက်သည် ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင် လောကီပညာ
ဆရာကို ထဲထဲဝင်ဝင် တကယ်တမ်း တတ်ကျွမ်းလေ့လာ
နေသော လက်တွေ့ ရွက်ဆောင်နေသော အစင်းသံ ပုဂ္ဂိုလ်
များသာ သိနိုင်သောအရာဖြစ်သည်။ ဂန္ဓဝရီလမ်း၊ ဂန္ဓဝရီခန်း
ရပ်ဝန်းနယ်ပယ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ လမ်းညွှန်စကားလည်း ဖြစ်
သည်။

သို့ဖြစ်လေရာ ဓာတ်ဆင် ဓာတ်ရိုက်ကို လွယ်လွင့်
ဆရာ အရမ်းမဲ့ ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းမျိုးကို ဆရာများ
ဆောင်ရွက်သင့်သလို၊ ကာယကံရှင်များလည်း အရမ်းမဲ့ မပြု

သင့်ပေ။

ထိုစကားသည် ဆရာကြီးလုပ်၍ လူတတ်ကြီးလုပ်
၍ ပြောနေခြင်းမဟုတ်ပါ။ တကယ်တမ်း စေတနာမှာ
အမှားမကြံကြစေရန် အချင်းချင်း ရိုင်းပင်း အသိပေးခြင်း။
သတိပေးခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မိမိစေတနာ၊ မိမိလုပ်ရပ်
မမှန်ကန်ပါက မိမိထံသို့ တစ်ပတ်ပြန်တတ်သောကြောင့်
ဖြစ်ပါသည်။ ဓာတ်ရိုက် ဓာတ်ဆင်ပညာကို ကျိုးကြောင်း
ဆင်ခြင်၍ လုပ်ဆောင်ခြင်း မပြုပါက ခုရော နောင်ပါ
ကြီးစွာသော အန္တရာယ်ဖြစ်စေပါသည်။

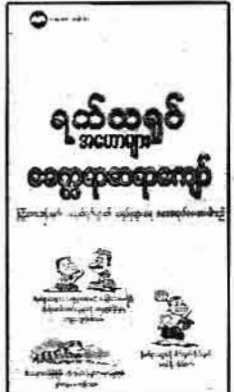
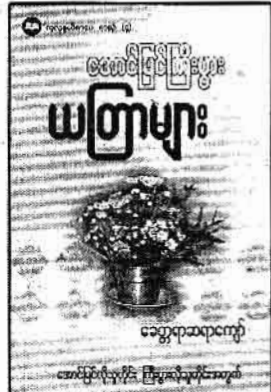
တချို့သော လူများ၏ ဖြစ်ရပ်များသည် အစွမ်းကုန်
ကုသပေးသော်လည်း ကံအလျောက် သေဆုံးသွားသော
လူနာတစ်ဦးအပေါ် ဆေးဆရာလုပ်သူက ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်
စိတ်မိုင်းဖြတ်နိုင်ခြင်းမျိုးရှိရန် လိုအပ်သလိုမျိုး စိတ်ထားနိုင်
ဖို့သာ လိုပါလေသည်။

စေတနာဖြင့်...

ဓမ္မဇရာဆရာကျော်

ဓမ္မဇရာဆရာကျော်၏ စာအုပ်များရပြီ

ခေတ္တရာဆရာကျော် ၏ စာအုပ်များရပြီ

မေဒင်ဝါသနာရှင်များ မိမိဘဝအတွက် အသုံးဝင်နေမည်။
တို့ယ်တိုင်ယတြာ အစီအရင် ပြုလုပ်နိုင်မည့် စာအုပ်များဖြစ်သည်။

စာအုပ်ဆိုင်တိုင်းတွင်မေးဝယ်ပါ

www.burmeseclassic.com

အိမ်ထောင်ရေး
အိမ်ထောင်ရေး
အိမ်ထောင်ရေး

မြင့်ကျော်မှာ ကားမောင်းသင်
တန်းတက်၍ ကားမောင်းတတ်ကာ
မောင်းလိုင်စင်ပင်ရထားပြီး ဖြစ်သည်။
သူ့အနေနှင့် သူ့ဌေးအိမ်တစ်အိမ်တွင်
ဒရိုင်ဘာ ဝင်လုပ်ခဲ့ဖူးသည်။ နောက်
တော့ ထိုသူ့ဌေးနှင့် အဆင်မပြေဖြစ်
ကာ အလုပ်မှထွက်၍ ကုမ္ပဏီတစ်ခု
တွင် ဒရိုင်ဘာ ဝင်လုပ်ခဲ့ပြန်သည်။ ထို
ကုမ္ပဏီတွင် ဒရိုင်ဘာလုပ်ရသည်က
နေ့စဉ်ပင် ခရီးထွက်နေရခြင်းကြောင့်
ပင်ပန်းရကာ ရာသည့်လစာနှင့် အလုပ်
က မမျှမတဖြစ်နေသဖြင့် လစာတိုး
ပေးရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်။

“မင်းကို ပေးထားတဲ့ လစာက
အမြင့်အံ့ပဲ။ တခြားဒရိုင်ဘာတွေလည်း
ဒီလောက်ပဲ ရကြတာပဲ။ ပေးထားတဲ့
လစာနဲ့ မမောင်းနိုင်ဘူး ဆိုရင်လည်း
မင်းသဘောပဲလေ”

ထိုသို့ပြောလာသဖြင့် မြင့်ကျော်
လည်း လစာတိုးမရသဖြင့် ကုမ္ပဏီမှ
ထွက်ခဲ့လေသည်။

နောက်နှစ်လခန့်အကြာတွင်
စတိုးဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် ဒရိုင်ဘာအဖြစ်
ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်ခဲ့ပြန်လေသည်။
ထိုစတိုးဆိုင်တွင် ဒရိုင်ဘာလုပ်ရသည်
က အဆင်ပြေသည်။ နေ့စဉ် စတိုးဆိုင်
နှင့်ချိန်နှင့် ဆိုင်သိမ်းချိန်တို့တွင် ကြိုပြီ
ဆုပ်နေရုံသာဖြစ်၏။ ကျန်သောအချိန်
တို့တွင် နားနေ၍ရ၏။ အဝေးခရီးသို့
ထစ်ခဲတစ်ရံမှသာ မောင်းပေးရလေ
သည်။ စတိုးဆိုင်ပိုင်ရှင်မှာလည်း
သဘောကောင်းလှ၏။ သွားလေရာ
ဆားမသီ ရန်မခရအောင် မောင်းပေး
နိုင်ခဲ့၍လည်း သူ့အား ပို၍သဘောကျ

လေသည်။ ထိုအပြင် သူ့အား ဒရိုင်ဘာ
တစ်ယောက်ကဲ့သို့ သဘောမထားပဲ
သူတို့ရဲ့ မိသားစုဝင်တစ်ယောက်လို
ဆက်ဆံကြသည်။ မြင့်ကျော်လည်း
ထိုစတိုးဆိုင်ပိုင်ရှင်အိမ်တွင် ဒရိုင်ဘာ
ဘဝဖြင့် မြဲနေလေသည်။

“မောင်မြင့်ကျော်ရေ... မနက်
ဖြန် ဝါဆိုလပြည့်နေ့ဖြစ်လို့ ဆိုင်ပိတ်
တယ်ကွ။ အဲဒါ ဦးတို့မိသားစု ရွှေတိဂုံ
ဘုရားကို ဘုရားဖူးသွားကြမယ်။
မောင်မြင့်ကျော်လည်း ဦးတို့နဲ့အတူ
ဘုရားလိုက်ဖူးပေါ့ကွာ။ ဘုရားမှာ
တစ်နေ့ကုန်နေကြမှာဆိုတော့ အိမ်က
ထမင်းပါ တစ်ပါတည်းယူသွားကြမယ်။
မောင်မြင့်ကျော်လည်း ဦးတို့နဲ့ အတူ
စားပေါ့ကွယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ဦး၊ ကျွန်တော်လည်း
ဘုရားကို မရောက်တာ ကြာပြီ ဦးရဲ့။
ကားပေါ်ကပဲ ဘုရားကို မြင်ရင် လှမ်း
ကန်တော့နေရတော့တာပဲ။ အခုတော့
ဦးတို့နဲ့ အတူသွားပြီး ဘုရားမှာ ဆီမီး၊
ရေချမ်း၊ ပန်းများ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ
လှူပေးနိုင်တော့မှာပါပဲ ဦးရယ်”

“ဒါပေါ့ကွာ၊ မင်းက စက်တပ်
ထားတဲ့ ကားမောင်းနေရသူဆိုတော့
ကားချို့ယွင်းလို့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ သတ်မမူ
လို့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အချိန်မရွေး ယာဉ်
အန္တရာယ် ကြုံလာနိုင်တယ် မဟုတ်
လား။ ဒီတော့ ဘုရား တရား မမေ့ဘဲ
အန္တရာယ်အပေါင်းမှ ကင်းဝေးရအောင်
လှူဒါန်းသမူပြုပေးရတယ်ကွယ်”

နောက်တစ်နေ့ နံနက် ၉နာရီ
အချိန်ခန့်တွင် စတိုးဆိုင် မိသားစုနှင့်
တကွ ရွှေတိဂုံသို့ မောင်းထွက်လာခဲ့ရ
သည်။ လပြည့်နေ့ဖြစ်သောကြောင့်
ဘုရားတွင် ဘုရားဖူးလာကြသူများနှင့်
စည်ကားလှသည်။ ရန်ကုန်မြို့တွင်

သာမက၊ ကမ္ဘာမှာပါ နာမည်ကျော်
လူသိများသော ဘုရားဖြစ်သောကြောင့်
ကမ္ဘာလှည့် နိုင်ငံခြားသားအများကို
လည်း ဘုရားရင်ပြင်တော်ပေါ်၌ တွေ့
မြင်ရသည်။ ဘုရားတွင် အလှူဒါနများ
ထည့်ဝင်လှူဒါန်းကြသည်။ အမှတ်တရ
အဖြစ် သူတို့တွင် ပါလာသော
ကင်မရာများဖြင့် ဓာတ်ပုံရိုက်ယူနေ
ကြသည်။ ထိုအပြင် ဘုရားစောင်းတန်း
များမှ အမှတ်တရပစ္စည်းများ ဝယ်ယူ
အားပေးနေကြလေသည်။

“ဟာ...ဟိုနိုင်ငံခြားသားကြီး
က ဘုန်းကြီးဆောင်းတဲ့ ထီးကြီး
ဆောင်းသွားနေပါလား”

“အေး၊ ဟုတ်တယ်လေ သားရဲ့။
အဖေတို့ဆီမှာတော့ လူတွေက ဘုန်း
ကြီးထီးကို မဆောင်းကြဘူး။ နိုင်ငံခြား
သားတွေကတော့ ဘုန်းကြီးထီးကို
အထူးအဆန်းအဖြစ် ဆောင်းကြတာပဲ
ကွယ်”

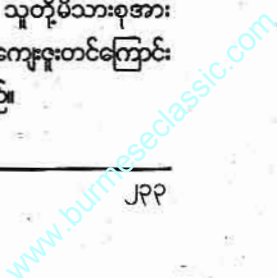
“ဟော...ဟော...ဟိုနိုင်ငံခြား
သားကြီးက သားတို့ဆီ လာနေပြီ”

“ဟုတ်တယ်၊ သူ ဘာမေးချင်
နေလဲ မသိဘူး”

အနားရောက်လာသောအခါ ပန်း
စည်းကိုင်ထားသော သားလေးအား
မတ်တတ်ရပ်ကာ ပန်းစည်းကိုင်ထား
စေပြီး၊ နောက်က ရွှေတိဂုံဘုရားကို
နောက်ခံထား၍ ကင်မရာနှင့် ချိန်ဆ
နေလေသည်။

“သား... ပန်းစည်းကလေး
ကိုင်ပြီး ကင်မရာဘက်ကို ငြိမ်ငြိမ်ကြည့်
နေလိုက်။ သားကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူချင်
လို့ပဲ သားရဲ့”

နိုင်ငံခြားသားကြီးက ဓာတ်ပုံရိုက်
ယူပြီးသောအခါ သူတို့မိသားစုအား
“သင်းခဲယူ”ဟူ၍ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း
ပြောသွားလေသည်။

“ဖေကြီး... ဒီလောက် လူတွေ များတဲ့အထဲမှာ ဘာကြောင့် သားကိုမှ ရွေးပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်ယူခဲ့တာလည်း မသိဘူးနော်”

“ဪ... သားလေးက မြန်မာ ဆန်ဆန် တိုက်ပုံကလေးနဲ့ ပြီးတော့ ဘုရားလှူဒါန်းဖို့ ပန်းစည်းကလေးကို ထားတာ တွေ့ကြတော့ သဘောကျပြီး ရိုက်ယူကြတာပေါ့ကွယ်”

“ဟာ... ဒါကို သားကိုယ်တိုင် နိုင်ငံခြား မရောက်ဘူးပေမဲ့ သားရဲ့ ဓာတ်ပုံကတော့ အဲဒီ နိုင်ငံခြားသားရဲ့ နောက် ပါသွားတော့မှာပေါ့နော်”

“ဒါပေါ့ သားရဲ့ သားက အရွယ် ငယ်ပေမယ့် မြန်မာ့လေ့နဲ့ ကိုက်ညီ တဲ့ ဝတ်စားဆင်ယင်ထားတော့ သူတို့ အလေးထား ဂုဏ်ယူကြပြီး ရိုက်ယူ သွားခဲ့ကြတာပေါ့ကွယ်”

“တကယ်လို့ အဲဒီ ဓာတ်ပုံရိုက် ယူတဲ့ နိုင်ငံခြားသားဟာ ကမ္ဘာလှည့် သတင်းဓာတ်ပုံ စုဆောင်းသူဆိုရင် တော့ သားရဲ့ ဓာတ်ပုံဟာ ကမ္ဘာအနှံ့ အထိ ပျံ့နှံ့သွားနိုင်တယ် သားရဲ့”

“ဟာ... ဒါဆိုရင် သိပ်ကောင်း မှာပဲပေါ့နော် ဖေကြီး”

“ဒါပေါ့... သားရယ်”

မြင့်ကျော်လည်း စတိုးဆိုင် မိသားစုနှင့်အတူ ဘုရားစောင်းတန်း တစ်ခုတွင် သီလပေးနေသော ဆရာ တော်ထံမှ သီလဆောက်တည်ခဲ့ကြ သည်။ ပြီးလျှင် ဘုရားတစ်ပတ်လှည့် ပတ်ကာ ဖူးမြော်ကြသည်။ မိမိ၏ မွေးနံ့ထောင်များတွင် ဆီမီး ပန်း၊ ရေ ချမ်းတို့ကို လှူဒါန်း ပူဇော်ပေးကြလေ သည်။

နံနက် ၁၁ နာရီအချိန်တွင်တော့ တန်ဆောင်းထဲမှာပင် ယူလာသော ထမင်းချိုင့်မှ ထမင်းဟင်းများကို စား

သောက်ခဲ့ကြသည်။ ကလေးများက တော့ ဘုရားရင်ပြင်တော်ပေါ် လျှောက် ကြည့်နေကြသည်။ လူကြီးများကတော့ တန်ဆောင်းအတွင်းမှာပင် ပုတီးစိပ်ကာ ယူထားသော သီလကို မကျိုးပေါက် အောင် စောင့်ထိန်းနေကြလေသည်။ ညနေ ၄နာရီအချိန်ခန့်မှ ဘုရားပေါ်မှ ပြန်ဆင်းလာကြကာ နေအိမ်သို့ ပြန် လာခဲ့ကြတော့သည်။

“မောင်မြင့်ကျော်ရေ... ဒီနေ့ည နေမှာ မန္တလေးက ဦးရဲ့ အဒေါ် အိမ် ကို လာလိမ့်မယ်ကွယ်။ အဲဒါ ဘူတာ မှာ ကားနဲ့ သွားကြိုရမယ်”

ရထားဆိုင်လျှင် ထိုအဒေါ်အား တင်၍ ပြန်မောင်းလာခဲ့သည်။

ထိုအဒေါ်က သူ့တူ မိသားစုထံ မရောက်တာ ကြာ၍ မန္တလေးမှ အမြန် ရထားဖြင့် လိုက်ပါလာကာ အလည် ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ရန်ကုန် ရောက်လာတုန်း ရန်ကုန်ရှိ ဘုရားစုံကို လိုက်ပို့ပေးရသည်။ သန်လျင်-ကျောက် တန်းဘုရားကို တစ်ရက်သတ်သတ် သွားကြ၍ အပြန်တွင် ပါဒါကြီးဘုရား ကျိုက်ခေါက်ဘုရားသို့ ဝင်ဖူးခဲ့သည်။

“ဟဲ့ - ငါ နင်တို့ဆီမှာ တစ်ပတ် နေပြီးရင် မန္တလေးပြန်မယ်ကွယ်”

“ဟင်... အဒေါ်ကလည်း တကူး တက ရောက်လာပြီးတော့ ရက်ကြာ ကြာလေးများ နေသွားပါလား အဒေါ် ရယ်”

“မဖြစ်ပါဘူးကွယ်။ နင်တို့မှာ လည်း စတိုးဆိုင်က တစ်ဖက်၊ ငါ တာဝန်က တစ်ဖက်နဲ့ ပြီးတော့ ငါ့အိမ် မှာကလည်း ငါ မရှိရင် မဖြစ်ဘူးလေ”

“အဒေါ် ဘာနဲ့ ပြန်မှာလဲ”

“ငါ ရထားနဲ့ပဲ ပြန်မယ်လေ”

“အို... အဒေါ်ကလည်း အိမ်က

ကားနဲ့ လိုက်ပို့ပေးမှာပေါ့ အခု အပြန် အဝေးပြေးလမ်းမကြီးက သွားရင် ခဲ လည်း တိုတယ်။ မန္တလေးကို နေ့နံနက် တောင် ရောက်တယ်လေ”

“ဪ... ဟုတ်လား၊ ငါတောင် တစ်ခါမှ အမြန်လမ်းက မသွားဘူးဘူး ဘူးကွယ်”

“အဲဒါကြောင့် အမြန်လမ်းက သွားဖူးရအောင် ကားနဲ့ လိုက်ပို့ပေး မယ် အဒေါ်ရယ်”

“ကဲ... မောင်မြင့်ကျော်၊ ဦး အိမ်ကို မင်းပဲ လိုက်မောင်းပို့ပေးလေ ကွယ်။ ဒီတော့ မင်းအဖော်ရအောင် ဆိုင်က ကောင်လေးတစ်ယောက် ဝယ် ထည့်ပေးလိုက်မယ်။ အပြန်မှာ အဖော် ရတာပေါ့ကွယ်”

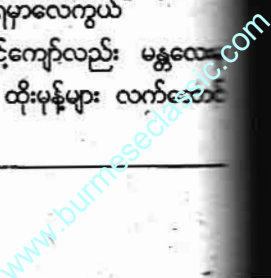
မန္တလေး အဒေါ်အိမ်သို့ ရောက် ခဲ့ကြပြီး ရေဖိုးချိုးကြကာ နေ့ဆင်း တစ်နေ့တမော အိပ်နေကြရသည်။ ည ၇ တစ်ညလုံး မောင်းလာခဲ့ကြ၍ အိမ် ရေးပျက်လာကြသည် မဟုတ်လား ညနေပိုင်းတွင်တော့ မန္တလေးဦး ထင်ရှားလှသော မဟာမြတ်မုနိဘုရား သို့ သွားရောက် ဖူးမြော်ကန်ထော ခဲ့ကြသည်။

“ကဲ... ငါတို့တို့ ညနေစာစား ကြကွယ်။ မင်းတို့က ညဘက်မှာ ရန်ကုန်ကို ကားပြန်ထွက်မှာ ဆိုထား လမ်းမှာ ဆာနေကြရင် ခက်မယ်”

“ဆာရင်လည်း မိုင်တိုင် (၁၀၅) မှာ တိုးဂိတ်မှာ ရှိတဲ့ စားသောက်ဆိုင် တွေမှာ ရပ်နားပြီး ဝင်စားလို့ ရပါတယ် အဒေါ်”

“မင်းတို့ တိုးဂိတ်က ရောက်မှ ဝင်စားလို့ ရမှာလေကွယ်”

မြင့်ကျော်လည်း မန္တလေး မြင်မြင်ခင် ထိုးမုန့်များ လက်ခံပေး

လာခဲ့သည်။

“ကဲ... အဖေ၊ ဘာများမှာချင်
သေးလဲခင်ဗျာ”

“တခြားတော့ ထွေထွေထူးထူး
ဆရာမရှိပါဘူးကွယ်။ မင်းရဲ့ ဆရာကို
အဖေ မန္တလေးကို ချောချောမောမော
ဆက်တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း ပြောပြ
နိုင်ပါကွယ်”

မြင့်ကျော်တို့နှစ်ယောက်လည်း
နောက်ဖန်အိမ်ခန်းတွင် မန္တလေး
ကားစထွက်လာခဲ့ကြတော့သည်။
မြင့်လမ်းမကြီးတစ်လျှောက် လမ်း
ထိပ်ကြီးအတိုင်း မောင်းနေကြ၍
အထွေထွေတွင်လှသည်။ အသွားတစ်လမ်း
မြင့်တစ်လမ်းဖြစ်၍ လမ်းရှင်းလှ
သည်။

“အစ်ကို... ဒီလိုမောင်းရင်
ကုန်ကို အချိန်စောစောပြန်ဝင်မှာ
ပေါ့”

“အေးလေကွာ၊ ရန်ကုန်နဲ့
မန္တလေးက နေ့ချင်းရောက်သွားနိုင်တာ
ပေါ့”

ထိုအမြန်လမ်းမကြီးမှာ တောင်
သစ်တောများအတွင်းမှ ဖြတ်
သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ လမ်းတစ်
လျှောက် ဝဲယာဘေးနှစ်ဘက်တွင်
တောင်ကုန်း၊ သစ်ပင်၊ သစ်တောများ
မြင်တွေ့ကြလေသည်။

“ဟင်... ကားနောက်ဘီး ရမ်း
မလား”

“ဘာများဖြစ်သွားပါလိမ့်”
မြင့်ကျော်လည်း ကားကို လမ်း
ကပ်ရပ်ထားကာ၊ ကားပေါ်မှ
မြင်ဖူးထိုအကြည့်ခဲ့သည်။

“သွားပြီကွာ”
“ဟင်... အစ်ကို၊ ကား ဘာဖြစ်

“ကားနောက်ဘက် ရုပ်ကျွန်းသွား
တာကွ”

“ထိန်းမောင်းသွားလို့ မရဘူး
လား အစ်ကို”

“ရုပ်ကျွန်းတာပဲကွ၊ ဘယ်ထိန်း
မောင်းလို့ ရတော့မှာလဲကွာ”

“ခက်ပြီကွာ၊ တကယ်တော့ထဲ
မှာမှ ကားပျက်ရတယ်လို့ကွာ”

“ကားရုပ်က အသစ်ဝယ်ပြီး
ပြန်လဲတပ်ယူရမှာကွ၊ ဝပ်ရှော့ဆရာ
တစ်ယောက်ကို ကားရုပ်ယူလာပြီး
ပြင်ယူရမှာပဲ”

“ဟင်... ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်တို့
တစ်ညလုံး ကားထဲမှာ ဝင်နေရတော့
မှာပေါ့နော် အစ်ကို”

“ဒါပေါ့ကွ၊ ဟို တိုးဂိတ်နဲ့ နီးနီး
နားနားဆိုရင်လည်း အကောင်းသားကွ
တိုးဂိတ်က စားသောက်ဆိုင်ထဲ ဝင်ပြီး
တစ်ခုခုသွားစားနိုင်တာပေါ့။ အခုဟာ
က လမ်းခုလတ်ကြီးမှာ ပျက်နေတာ
ဆိုတော့ ဟိုမရောက် ဒီမရောက်နဲ့
တစ်ညလုံး ခြင်ကိုက်ခံပြီး စောင့်ကြရ
တော့မှာပဲဟေ့”

နှစ်ယောက်သား ကားတံခါးဖွင့်
ဝင်ထိုင်ကြကာ စိတ်ပျက်နေကြလေ
သည်။ ကားမောင်းသွားနေစဉ်မှာတော့
ဘာကိုမျှ ကြောက်ရွံ့စရာ မရှိသော်
လည်း ယခုကဲ့သို့ ကားရပ်နေရသော
အခါ တောတောင်ထဲမှ တောတိရစ္ဆာန်
များ၊ လူဆိုးစားပြုများ၏ ရန်ကို တွေး
ပူကာ စိုးရိမ်နေကြလေသည်။ ကား
တံခါးပြန်ပိတ်ပြီး ကားထဲ ဝင်ထိုင်
နေကြကာ နောက်ဖိုကို ဖြို၍ မှိန်းနေကြ
လေသည်။ မှိန်းနေရာမှ နှစ်ယောက်
စလုံး အိပ်ပျော်သွားခဲ့ကြသည်။

“ထီ... ထီ... ထီ... ဗေထီ
ဗေထီ”

“ဟာ... ပတ်မကြီး တီးသံ

ကြားလားဟ၊ ဒီအနီးအနားမှာ ဘာများ
ရှိနေပါလိမ့်ကွာ”

“ဟင်... အစ်ကို၊ ဟိုအနောက်
ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းက အနိမ့်ဘက်
တဲမှာ မီးရောင်တွေ မြင်နေရတယ်ဗျာ”
“ဘယ်မလဲကွ”

“ဟို... ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာလေ
အစ်ကိုရဲ့”

“အေးဟ၊ ဟုတ်တယ်။
ဒီအနောက်ဘက် တောင်ကုန်းတွေ
ပေါ်မှာက ဘုရားစေတီကလေးတွေ
ရှိနေတတ်တယ်ကွ။ အဲဒီ စေတီတစ်ဆူ
ဆူအတွက် ဘုရားပွဲတော်များ ကျင်းပ
နေသလားပေါ့ကွာ”

“ဟာ... အစ်ကို၊ ဒါဆိုရင် အဲဒီ
မှာ မုန့်ပဲသရေစာတွေ၊ စားသောက်
စရာတွေ ရောင်းတဲ့ ဆိုင်တွေလည်း
ရှိနိုင်တယ်ဗျာ”

“ဟုတ်တယ်၊ ရှိနိုင်တယ်။ ဘုရား
ပွဲတော်ဆိုတော့ ပွဲပါ ဝါမယ်ထင်တယ်”

“ကျွန်တော်တို့ အဲဒီကို သွားပြီး
တစ်ခုခုစားရင်း ပွဲကြည့်ကြရင်
မကောင်းဘူးလား အစ်ကို”

“အေးကွာ၊ ကားထဲမှာ ခြင်
ကိုက်ခံပြီး အမှောင်ထဲ ထိုင်နေကြမယ်
အစား အဲဒီဘုရားပွဲသွားပြီး တစ်ခုခုစား
ကြရင်းနဲ့ ပွဲခဏကြည့်ကြတာပေါ့”

နှစ်ယောက်သား ကားတံခါးများ
ကို အသေအချာပိတ်ခဲ့ကာ ထိုမီးရောင်
တွေရာ အနိမ့်ဘက်ထဲ ဆင်းလာခဲ့ကြ
သည်။

“ဟာ... ဟုတ်တယ်ဟေ့။ ပွဲ
ဈေးတန်းတွေနဲ့ ပွဲလည်းထွက်နေပြီကွ။
ပွဲကြည့်နေကြသူတွေလည်း အများ
ကြီးပဲ”

“မင်း... ဘာစားမလဲကွ”

“ကျွန်တော်တို့ အကြော်ဆိုင်ထဲ
ဝင်ပြီး ကောက်ညှင်းကျည်တောက်နဲ့

အကြော်စားပြီး ရေနှေးကြမ်းသောက် ကြမယ်လေဗျာ”

“အေး၊ ကောင်းတယ်ကွ”

နှစ်ယောက်သား ဗူးသီးကြော်နှင့် ကောက်ညှင်းကျည်တောက် အဝစား ကြပြီး၊ ပွဲခင်းဘက် ထွက်လာကာ နောက်နားမှ ရပ်ကြည့်နေကြသည်။

“ပွဲက နှစ်ပါးသွားကနေတာပဲ ကွာ၊ ပျင်းစရာကြီးပါ။ ပြန်ပြီး ကားထဲ ဝင်အိပ်နေကြတာပဲ ကောင်းပါတယ် ကွာ”

ကားဆီသို့ ပြန်လာကြကာ ကားထဲဝင်၍ တံခါးပိတ်၍ အိပ်ခဲ့ကြ လေသည်။

နံနက်မိုးစင်စင်လင်းမှပင် နိုး လာခဲ့ကြသည်။

“ကဲ... ပွဲခင်းဘက်သွားပြီး

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ လက်ဖက်ရည် သောက်ကြမယ်။ ပြီးမှ မင်းက ကား စောင့်ကျန်ခဲ့။ ငါက နီးရာ ဝပ်ရှော့ ဆရာသွားခေါ်မယ်”

သူတို့ ညက ပွဲခင်းရှိရာ အနိမ် ပိုင်းထဲဆင်းလာခဲ့ကြသည်။ အတော်ဝေး ဝေး လျှောက်လာခဲ့ကြသည့်တိုင် ပွဲခင်း နေရာကို လုံးဝရှာမတွေ့ခဲ့ကြချေ။

ထိုစဉ် အနောက်ဘက်တောထဲ မှ ထင်းစည်းကြီးထမ်းထွက်လာသူ တစ်ဦးကို တွေ့ကြ၍ မေးစမ်းကြည့် ခဲ့ကြသည်။

“ဟာဗျာ...၊ ကျုပ်က ဟိုအရှေ့ ဘက်တောင်ခြေရွာမှာ နေတာဗျ။ ဒီနေရာနားမှာ ဘာဘုရားပွဲမှ မရှိခဲ့ပါ ဘူးဗျာ”

“ဟင်... ညကတော့ ကျွန်တော် တို့ ပွဲခင်းသွားကြပြီး အကြော်ဆိုင်

ဝင်စား၊ ပွဲလည်း ရပ်ကြည့်ခဲ့ကြ တာပဲဗျ”

“ဟာ...ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် တော့ ညက တောထဲက ပရလေး သားတွေ ကပြတဲ့ ဇာတ်ပွဲကို ကြည့် ကြပြီ ထင်တယ်ဗျ”

“ဟုတ်မှာပါဗျာ။ ဒါကြောင့် မနက် လက်ဖက်ရည်သောက်ဖို့ ရှာကြတော့ ဘာမှ မတွေ့ခဲ့ကြတာ။ ထိုအခါကျမှပင် မြင်ကော်

နှစ်ယောက်လည်း ညက ပရလေး သားများ တီးမှုတ် ကခုန်ခဲ့တဲ့ ပွဲကို ကြည့်ခဲ့မိကြကြောင်း သိလာ တော့ကာ ပြန်တွေးမိပြီး ကျော့ နေခဲ့ကြတော့သည်။

* * *

တင့်ထူး (စာရေးဆရာ)

အတိတ်ကံဘဝတစ်ခုမှာ

သင်နှင့် ကျွန်ုပ် ဆုံတွေ့ခဲ့ဖူးတယ်ဆိုရင်တော့...

ဒီဘဝမှာလည်း ပြန်ပြီးရေစက်ဆုံကြဦးမှာပါ။

ဆရာမြတ်ထွဋ်ခေါင်

(မြန်မာ့ရိုးရာဗေဒင်ပညာရှင်)

ဝတ္တီရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်း ပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင်

ဟောကြားချိန် - နေ့စဉ် မနက်(၉)နာရီမှ ညနေ(၄)နာရီထိ။
(တနင်္လာနေ့တိုင်း ဟောခန်းပိတ်သည်)

ဟောခန်းလိပ်စာ - ကျိုက္ကစံဘုရားအနောက်ဘက်မုခ်၊ ဘီလူးညီနောင်ဓာတ်ခန်းအနီး
သယ်န်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၇၃၀ ၂၅၉၉၄

E-mail - myat htut 2009 @ gmail com.

သင်တန်းသား လက်...
www.burmeseclassic.com

ကျော်တင့်ဆွေ

တိုင်းရင်းဆေးဝါးပင်များနှင့်
ရောဂါကုသနည်း

မှားကြီးဆေးပင်၏ စွမ်းရည်သတ္တိ

မှားကြီးဆေးပင်ကို ရောဂါဘယများ ကုသရာတွင် ဆေးဖက်ဝင် အာနိသင်များအကြောင်း စာဖတ်ပရိသတ်များ သက်တွေ့ အသုံးပြုနိုင်စေရန် တင်ပြထားပါသည်။ မှားကြီး ဆေးပင်ဖြင့် ရောဂါဝေဒနာများကို ကုသရာတွင် မြန်မာ့ဆေး ဘုန်းအစောင်စောင်များနှင့် ညှိနှိုင်းပြီး လက်တွေ့ ကုသ အောင်မြင်ခဲ့သော ကုသနည်းများပင် ဖြစ်ပါသည်။

အမျိုးသမီးများ ကျန်းမာရေး

အမျိုးသမီးများဆိုင်ရာ ရောဂါဝေဒနာတို့တွင် အသုံး ခံပါသည်။ လက်တွေ့ကုသ ပျောက်ကင်းစေနိုင်သော ရောဂါဝေဒနာမှာ မီးယပ် သွေးလွန်ရောဂါပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဣသရန် ဆေးဝါးအဖြစ် အသုံးပြုနည်းမှာ လတ်ဆတ်သော မှားကြီးစိမ်းရွက်ကို ထုထောင်း၍ ကြိတ်ညှစ်ပြီး ရရှိလာ သော သတ္တုရည် တစ်ဆယ်သားကို သကြားခဲ တစ်ဆယ် သားဖြင့် ရောစပ်ထားပါ။ ဆေးတစ်ခွက်စာ ပမာဏမှာ ဘင်းစား စတီးငွန်းတစ်ခွန်းဖြစ်ပြီး နေ့စဉ် သုံးရက်ခန့် ဆက် ထိုက် သောက်ပေးရပါမည်။ ဆေးချိန်အနေနှင့် တစ်နေ့ကို သုံးကြိမ်သောက်ပေးရန် လိုအပ်ပါသည်။ နံနက်တစ်ကြိမ်၊ နေ့လယ်တစ်ကြိမ်၊ ညအိပ်ရာဝင်တစ်ကြိမ် သောက်ပေးရ ပါသည်။ အမျိုးသမီးများအတွက် ကျန်းမာရေးဆေးတစ်ခွက် အဖြစ် အိမ်တွင်းကုသနိုင်သော ဆေးနည်းဖြစ်ပါသည်။

သွေးလွန်ရောဂါ၊ သွေးကျရောဂါ၊ သွေးအန်ရောဂါ ကုသနည်း

ဤဆောင်းပါးအထက်ပိုင်းတွင် ဖော်ပြထားသော မှား ကြီးဆေးပင် ဆေးနည်း၊ ဆေးညွှန်းအတိုင်း အသုံးပြုပေးခြင်း အားဖြင့် သွေးအန်ရောဂါ၊ သွေးလွန်ရောဂါ၊ သွေးကျရောဂါ တို့ကိုလည်း သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါသည်။

ဖုံးမသိန်းပင် ဆေးဝါးအာနိသင်များ

ဖုံးမသိန်းပင် ဆေးပင်သည် ရောဂါဝေဒနာများကို ကုသ ရာတွင် တန်ဖိုးရှိသော ဆေးပင်လည်း ဖြစ်ပေသည်။ မြန်မာ တိုင်းရင်းဆေးပညာတွင် ဖုံးမသိန်းဆေးပင်ကို ဆေးဖက်ဝင် အဖြစ် သာမန်ရိုးရိုးကုသရာတွင် သုံးစွဲသည်ထက် ဆေးဝါး အာနိသင် ပိုမိုထိရောက်မှုကို ရရှိစေရန်အတွက် ရုက္ခမူဆား အဖြစ် ချက်လုပ်၍ ရရှိသော ပြာဓာတ်ကို ဆေးဝါးကုသရာ တွင် ပိုမိုအသုံးပြုလေ့ရှိကြပေသည်။

ရုက္ခမူဆားချက်နည်း

ရုက္ခမူဆားချက်နည်းမှာ ဖုံးမသိန်းပင် ပဉ္စငါးပါးကို ခုတ် စင်း၍ နေ့တွင် အခြောက်လှန်းထားပါ။ အစိုဓာတ်ကင်းစင် ၍ ကောင်းစွာ ခြောက်သွေ့လျှင် သံပြားတစ်ချပ်ကို မီးဖိုပေါ် ၌ တင်ထားပါ။ သံပြားပေါ်တွင် ဆေးပင်အခြောက်များကို တင်ထားပါ။ မီးအပူရှိန်ကြောင့် အပင်မှာ ပြာအဖြစ်ရရှိပါသည်။

မည်။ ရရှိလာသော ပြာများကို တစ်ဆ၊ ရေကောင်းရေသန့် ငါးဆတို့ကို ရောစပ်၍ ငါးရက်ခန့် စိမ်ထားပါ။ သတ်မှတ်ရက် စေ့လျှင် စိမ်ရည်များမှ ရေကြည်များရရှိအောင် စစ်ထုတ် ယူပါ။ ထိုစစ်ရည်များကို အိုးတစ်လုံးတွင် ထည့်၍ မီးဖိုပေါ် တင်ပြီး ကျိုချက်ပါ။ အရည်များ ခန်း၍ ဆားကဲ့သို့ ဖြစ်လာ ချိန်တွင် ဖိုပေါ်မှ ချပြီး ခြောက်သွေ့စေရန် အခြောက်လှန်း ပါ။ ကောင်းစွာ ခြောက်သွေ့လျှင် သန့်စင်သော ပုလင်းတစ်လုံး နှင့် ထည့်ထားပါ။ ဆေးဝါးဖော်လိုချိန်တွင် ထုတ်ယူ၍ အသုံး ပြုနိုင်ပါသည်။

ရုက္ခမူဆားကို ဆေးဝါးဖော်စပ်နည်း

ဖုံးမသိန်းရုက္ခမူဆား၊ တစ်ကျပ်သား၊ သဘာဝပျားရည် စစ်စစ် ငါးဆယ်သားတို့ကို သမအောင် ရောစပ်၍ နေပူ တွင် နှစ်ရက်ခန့် ချထားပါ။

ဆေးတစ်ခွက်စာ ပမာဏ

ရုက္ခမူ ပျားရည်ဆေးကို ဆေးတစ်ခွက်စာ ပမာဏ အဖြစ် လက်ဖက်ရည်ခွန်းတစ်ခွန်းကို သောက်ဆေးအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ ဆေးကို တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ်သောက်ပေး နိုင်ပါသည်။ နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညအိပ်ရာဝင် တစ်ကြိမ် သောက်ပေးနိုင်ပါသည်။

ဆေးဖက်ဝင် အာနိသင်များ

ဤရုက္ခမူဓာတ်ဆေးပြာသည် အစားအသောက်များ၍ အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆေးများ၍ အဆိပ်ဖြစ်ခြင်းတို့ကို ပျက် ပြယ်စေနိုင်ပါသည်။ ထို့အပြင် သတိလစ်ခြင်း၊ မေးခိုင်သွား ခြင်း၊ အတက်ရောဂါများ ဖြစ်ခြင်း အစရှိသည် ဝေဒနာတို့ တွင် ရုက္ခမူဆားအနည်းငယ်မျှကို အရည်ဖျော်၍ အစက်ချ ပြီး ဝမ်းတွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားချိန်တွင် တစ်ခဏချင်း သက် သာစေနိုင်ပါသည်။ အကောင်းဆုံးသော အစာဖျက်ဆေးပင် ဖြစ်ပါသည်။

အဆိပ်အတောက် သတ္တဝါများ

အဆိပ်အတောက်ရှိသော သတ္တဝါများ ကိုက်ခဲခြင်း တို့ ခံရလျှင် ဤရုက္ခမူဆားအနည်းငယ်မျှကို သောက်ဆေး အဖြစ် သောက်ပေးခြင်း၊ အကိုက်ခံရသော နေရာတစ်ပိုက် ကို ဆေးပြာဆေးမှုန့်သိပ်ပေးခြင်းဖြင့် အပျောက်မြန်စေပါ သည်။

ပန်းနာရောဂါကုသနည်း

မြန်မာဆေးပညာအရ သွေးပန်းနာရောဂါ၊ သည်း ပန်းနာရောဂါ၊ လေပန်းနာရောဂါ၊ သလိပ်ပန်းနာရောဂါ၊ ဆေး ဆန်ပန်းနာရောဂါ အစရှိသည့် မည်သည့်ပန်းနာရောဂါမျှ မဆို ကုသရာတွင် အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ ဤရုက္ခမူဆားအနည်း ငယ်မျှကို ရှောက်ရည်နှင့် ဖြစ်စေ၊ သံပရာရည်နှင့် ဖြစ် စေ ရောစပ်တိုက်ကျွေးပေးခြင်းဖြင့် ရောဂါဝေဒနာကို လျော့ သက်သာစေနိုင်ပါသည်။ ထို့အပြင် လျှာနာများကို ကုသ တွင်လည်း လျှာပွတ်ဆေးအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

သွေးဝမ်းကိုက်ရောဂါကုသနည်း

အစာအိမ် ဇူလမ်းကြောင်းရောဂါတွင် ဖြစ်ပွား စေ တတ်သော သွေးဝမ်းကိုက်ရောဂါကို ကုသရာတွင် ဤရုက္ခမူ ဆားအနည်းငယ်မျှကို ပျောက်လွယ်သော ရောဂါမျိုးဖြစ်သော ခြေ ဆင်ခြင်ကုသမှုကို ပြုလုပ်သင့်ပေသည်။ ဖုံးမသိန်းပင် အရည်ကို ဟင်းစား စတီးဇွန်းတွင် အိမ်သုံးဆားအနည်းငယ် ရောစပ်၍ တိုက်ကျွေးပေးနိုင်ပါသည်။

အချို့သော ရောဂါဝေဒနာများသည် ဆေးဝါးတို့ ကျွေးနေသည့်ကြားကပင် နာတာရှည်ဘဝသို့ မြင့်တက် စေ တတ်ပေသည်။ ဤသို့သော ရောဂါမျိုးတွင် ဖုံးမသိန်း သတ္တုရည်ကို အထက်ပါ ဆေးချိန်အတိုင်း တိုက်ကျွေး ခြင်း ပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါသည်။

အခြားရောဂါများ

ဤဆေးဝါးပါးအထက်ပိုင်းတွင် ဖော်ပြထား သော ဖုံးမသိန်းသတ္တုရည်ကို လေအောင်ခြင်း၊ လေထိုးခြင်း အစ သည့် ရောဂါလက္ခဏာများကို ကုသပျောက်ကင်းစေ နိုင်ပါ သည်။ ဤဆေးနည်းများသည် ကျေးလက်ဒေသခံ ဆေးပညာ အစဉ်အဆက် လက်ခံ အသုံးပြုဆဲ ဆေးနည်းကောင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဧကုန်ဆုံး

ဝန်စော်စော်
ပေါက်ကုန်၊
ကျနော်သိသော
ဦးဂျာဒေး

illustration by raungkyaw @09421054457

“ဦးဂျာအေး” ဟု ဆိုလိုက်လျှင် အများသိနေကြသည်မှာ အစွမ်းရှိသော ဘိုးတော်တစ်ပါးဟု သိကြသည်။ ဦးဂျာအေးက သူနှင့် တွေ့ ကြုံကြသော လူပုဂ္ဂိုလ်များအား ဘုရားရုပ်ပွားတော်များကို သူ၏ အစွမ်းဖြင့် ယူပေးခဲ့သည် ဟု သိရသည်။ ထိုပြင် ဝေဒနာရှင်များကိုလည်း သက်သာပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးခဲ့သည်။ ထိုထက် ဦးဂျာအေး၏ အံ့မခန်းအစွမ်းကို တွေ့မြင်ကြရသည့်အတွက်လည်း ဦးဂျာအေးအား ဘိုးတော်တစ်ပါးဟု ယူဆကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့ အစွမ်းများ ရှိသော ဦးဂျာအေးနှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာတို့ကို မဂ္ဂဇင်းအချို့၌ စာရေးဆရာတို့က ရေးသားဖော်ပြခဲ့ကြဖူးသည်။ သို့သော်လည်း ဦးဂျာအေး၏ အကြောင်းကို ပြည့်စုံအောင် ဖော်ပြနိုင်ခြင်း မရှိသေးပေ။ စာရေးသူသည်လည်း ပြီးပြည့်စုံအောင် သိနိုင်သည်တော့ မဟုတ်။ စာရေးသူ ယခု ရေးသားဖော်ပြမည့် အကြောင်းအရာတို့သည် အများ မသိနိုင်သေးသော အကြောင်းအရာတို့ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆမိသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဟု ဆိုလျှင် ဦးဂျာအေး၏ ငယ်ဘဝဖြစ်စဉ် တချို့နှင့် သူ၏ မိသားစုအတွင်းက ထူးဆန်းသော အဖြစ်အပျက်တချို့ကို ဦးဂျာအေး၏ မိခင်ကိုယ်တိုင်စာရေးသူအား ပြောပြခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ စာရေးသူက ထိုအကြောင်းအရာများကို တစ်ဆင့် ပြန်လည်ရေးသား ပြောပြလိုခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

လူတစ်သန်းလျှင် တစ်ယောက်

ဆိုရမလောက် လူထူးဆန်း ဦးဂျာအေး၏အကြောင်းကို စာရေးသူသည်လည်း အကြောင်းတိုက်ဆိုင်စွာပင် သိခွင့်ရခဲ့သည်။ လွန်ခဲ့သော ၁၅နှစ်ခန့် တစ်နေ့၌ ဦးဂျာအေး၏ မိခင် “ဒေါ်ဟာတော” ဆိုသူ အမျိုးသမီးကြီးနှင့် စာရေးသူတို့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်၏ အိမ်၌ ဆုံခဲ့သည်။ စာရေးသူက ထိုအမျိုးသမီးကြီးအား ဦးဂျာအေး၏ မိခင်မုန်း မသိ။ သူငယ်ချင်း၏ ဇနီးက ထိုအမျိုးသမီးကြီးနှင့် မိတ်ဆက်ပေးလျှင် စာရေးသူသည်လည်း ဦးဂျာအေးအကြောင်း သိလိုသမျှတို့ကို စပ်စုရန် ကြိုးစားမိသည်။

“အတော်ပဲ၊ အဘွားက ဦးဂျာအေးအမေဆိုတော့ ကျွန်တော် သိချင်တာလေး မေးကြည့်ချင်လို့”

“အေး၊ နေဦး။ မင်းက အင်္ဂါသားလား”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ အဘွားရဲ့”

“ငါ အိမ်က ထွက်လာခါနီး ငါ့သား ဂျာအေးက မှာလိုက်လို့”

“ဘာမှာလိုက်လို့လဲ”

“ဒီနေ့တဲ့ အင်္ဂါသားတစ်ယောက် ယောက်က မေးရင် အကုန်လုံး သိသမျှ လျှောက်မပြောနဲ့တဲ့”

စာရေးသူ အံ့ဩသွားမိသည်။ မိမိအကြောင်းကို ကြိုသိနေလေသလားဟု တွေးမိသည်။

“မဟုတ်ပါဘူး အဘွားရဲ့။ ကျွန်တော်က ဦးဂျာအေးကို လေးစားလို့ သူ့ရဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ အစွမ်းတွေ အကြောင်းကို သိချင်တာပါ။ အဘွားက ဦးဂျာအေးရဲ့ မိခင်ဆိုတော့ ပိုသိမှာပေါ့”

“သိပါပကော ငါ့တူရယ်။ ငါ့သား ဂျာအေး ထူးဆန်းတာကတော့ သူ့ကို ကိုယ်ဝန် စလွယ်ကတည်းက ထူးဆန်း

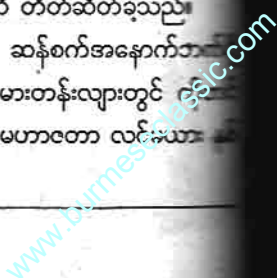
တာကွဲ့။ ဒီလိုကွဲ့”

ဂျပန်ခေတ်ပြီးလောက်အချိန်ဖြစ်သည်။ မြို့ရွာများ စစ်ဘေး စစ်ဒဏ်ကြောင့် အပျက်အစီးများစွာဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ မြို့ပျက်၊ ရွာပျက်အဖြစ်နှင့် ကျန်ခဲ့ကြသည်။ အဆောက်အအုံကြီးကြီးမားမားမှန်သမျှ ဖုံးအုပ်ကြောင့် ပျက်စီးခဲ့ကြရသည်။ ဝါးခယ်မြို့သည်လည်း စစ်ဘေး စစ်ဒဏ်ခံခဲ့ရသည်။ ဝါးခယ်မြို့၏ တစ်ဖက်ကမ်း ရွာသစ်ရွာ (ထိုအချိန်က အဆင့်သာ ရှိသေးသည်)ရဲ့ အစွမ်း “ဟောင်စိန်” ဆန်စက်ကြီးသည်လည်း ဖုံးအုပ်ကြောင့် ပျက်စီးခဲ့ရသည်။

လူကြီးသူမတို့ ပြောပြချက်အရ ထိုဆန်စက်ကြီးအတွင်း၌ တစ်ထူးထူးသော ဂျပန်စစ်သားများ အင်္ဂါသားတို့၏ ဖုံးကြံတိုက်ခိုက်ခြင်းကို ခံရပြီး အတုံးအရုံးသေကြရသည်ဟု သိသည်။ ထို့နောက်ပိုင်း ဟောင်စိန်ဆန်စက်ကြီး၌ သရဲခြောက်သည်ဆိုသော သတင်းက အနီးအပါးသို့တိုင် ကျော်ကြားသွားသည်။ ထိုဆန်စက်ကြီးအနောက်ဘက်၌ ဆန်စက်အထူးသမားများ နေထိုင်သော အလုပ်သမားတန်းလျားများ ရှိသည်။ ဆန်စက်အလုပ်သမားအများစုက ကုလားလှူမှုများ ဖြစ်ကြသည်။ ဆန်စက်ကြီးအနောက်ဘက်ကပ်လျက်၌ ပြုတ်ကျကြီးရှိသည်။ ပျက်စီးနေသော ဆန်စက်ကြီးက နေ့အခါတွင်ပင် တိတ်ဆိတ်၍ ချောက်ချားစရာကောင်းသည်။ အနီးအပါးသို့ လူသွားလူလာကင်းသည်အထိ တိတ်ဆိတ်ခဲ့သည်။

ဆန်စက်အနောက်ဘက် အလုပ်သမားတန်းလျားတွင် ကောင်းမောင်နှင့် မဟာတော လင်းမား

ရင်မာ၍ ဂုလနီးပါးဖြစ်လာသည်။

မဟာတော ပထမ သားဦးလေးကို ဂုလနှင့် လမစေ့တဲ့ မွေးဖွားခဲ့သည်။ အရပ်ထဲက ထိုကလေးကို လူ့ခြောက်ကလေးဟု သမုတ်ကြသည်။ ကလေးက သာမန်ထက် အလွန်သေးသည်ဟု ဆိုသည်။ မဟာတောက ထိုကလေးကို "ဂျာအေး"ဟု အမည်ပေးခဲ့သည်။ ဂျာအေးလေး ဥလသားအရွယ်က အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို အများက အံ့ဩကြသည်။

မဟာတောတို့ အိမ်ပတ်ဝန်းကျင်၌ မိုးအခါ ကွင်းရေများ ရောက်သည်။ ကွင်းရေက လူ၏ နူးခေါင်းနီးပါးခန့် ရှိသည်။ ဂျာအေးလေးသည်လည်း လေးဘက်သွားအရွယ်ရောက်နေပေပြီ။ ထိုနေ့က မဟာတော နံနက်ပိုင်း အလုပ်များ ပင်ပန်း၍ နေ့လယ်စာ စားသောက်ပြီး သားဖြစ်သူနှင့်အတူ တစ်ရေးတမောအိပ်ခဲ့သည်။ မဟာတော အိပ်ရာမှ နိလာချိန်တွင် အနီး၌ ကလေးကို မတွေ့သဖြင့် အိမ်တွင်းတွင် ရှာဖွေသော်လည်း မတွေ့ပေ။ ထို့ကြောင့် အိမ်အနီးအပါးတွင် ရှာကြည့်ရာ အိမ်ရှေ့ ရေကပြင်အနီး ရေထဲ၌ သားဖြစ်သူ ရေနစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ အချိန်မည်မျှကြာနေပြီမသိ။ မဟာတော သားဖြစ်သူကို အဆောတလျှင် ဆယ်ယူလိုက်သည်။ အိမ်အနီးအပါးများလည်း ကလေးရေနစ်သော သတင်းကြားသဖြင့် ချက်ချင်းရောက်လာကြသည်။ ရေထဲမှ ဆယ်ယူလိုက်ပြီး ခဏကြာလျှင် ဂျာအေးလေး ပြီးရယ်ကာ စကားပြောလာသည်။ အားလုံးက သေပြီဟု ထင်ထားသော ကလေးက အသက်ရှင်လာသည်မို့ အံ့ဩကြရသည်။

သည်ကို တွေ့ရသည်။ သော်ကစေတီနှင့် မဟာတောတို့ အလုပ်သမား တန်းလျားက လယ်ကွင်းတစ်ကွင်းသာ ခြားသည်။ မဟာတော၏ အိမ်နောက်မှ လှမ်းကြည့်လျှင် သော်ကစေတီကြီးကို မြင်ရသည်။ မီးလုံးကြီးက တဖြည်းဖြည်း ပို၍နီးလာပြီး သူတို့နေသော ပတ်ဝန်းကျင်၌ လှည့်လည်နေသည်။ ထိုအကြောင်းကို ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ကိုတင်မောင်အား ပြောပြရာ ကိုတင်မောင်က အပြင်သို့ ထွက်ကြည့်ပြီး ဘာမှမတွေ့ကြောင်း ပြောသည်။ မဟာတောတစ်ယောက် အလွန်ကြောက်လန့်ခဲ့ရသည်။

ထို့နောက် မဟာတော တဖြည်းဖြည်း ကျန်းမာလာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်၌ မဟာတောတွင် ပထမဦးဆုံးသော ရင်သွေးကို လွယ်ထားရနေပေပြီ။ မဟာတောတို့ လင်မယားနှစ်ယောက် စလုံး မမြင်ရသေးသော သားဦးလေးကို ချစ်ကြသည်။ ထိုကိုယ်ဝန်ကို လွယ်ထားရစဉ်တွင် မဟာတော နေ့စဉ် လုပ်ချင်လိုသော ဆန္ဒတစ်ခုမှာ ရေငုပ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ကိုယ်ဝန်

ယောက် နေထိုင်ကြသည်။ ဆန်စက်ကြီး ပျက်စီးသွားပြီဖြစ်သော်လည်း အလုပ်သမားများကို တန်းလျား၌ နေထိုင်ခွင့်ပြုထားပြီး အလုပ်သမားများမှာ ကြိုရာကျပန်းအလုပ်ကို လုပ်ကိုင်၍ အသက်မွေးကြသည်။ အချို့သည် အခြားဆန်စက်များသို့ သွားရောက် လုပ်ကိုင်ကြသည်။

ကိုတင်မောင်က ရွာသစ်ရွာနှင့် ဆက်လျက်ရှိသော သော်ကရွာရှိ ဆန်စက်တစ်လုံးတွင် ပရုံးထမ်း အလုပ်သမားအလုပ်ကို လုပ်သည်။ ကိုတင်မောင်နှင့် မဟာတောတို့ လင်မယား၌ အိမ်ထောင်သက် ၅နှစ်ခန့် ရှိလာချိန်ထိ သားသမီးရတနာ မထွန်းကားသေး။ နို့သော်လည်း မဟာတောတစ်ယောက် စတာရှည်ရောဂါသည် အဖြစ်နှင့် အသက်ရှင်နေရသည်။ ဆရာစုံတို့ဖြင့် နုသခဲ့သော်လည်း ပျောက်ကင်းဆက်သာခြင်း မရှိခဲ့ပေ။ တစ်ည၌ မဟာတော အိပ်မက်တစ်ခု မက်ခဲ့သည်။ အိပ်မက်ထဲ၌ မီးတောက်မီးလျှံကြီးတစ်လုံး သူ့ဆီသို့ ရောက်လာပြီး လူကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်သွားသည်။ ထိုလူကြီးက...

"ဟဲ့ - ကလေးမ၊ နင်တို့ဆီကို ဘာချင်တယ်။ ငါ့ကို နေ့ခွင့်ပေးရင် ငါ့ရောဂါလည်း ပျောက်ကင်းအောင် ဆုပ်ပေးမယ်"

မဟာတောကလည်း ရောဂါအနက် နှစ်ရှည်လများ ခံစားခဲ့ရသူ ဖြစ်သောကြောင့် လိုတော့ဖြင့် နေ့ခွင့်ပေးနိုင်သည်။

ထိုသို့ အိပ်မက်မက်ပြီး သုံးရက်ကြာ လပြည့်ည၌ မိုးချုပ်ပြီးစသော အနောက်ဘက်အရပ်ရှိ သော်ကစေတီကြီးဆီမှ မီးလုံးကြီးတစ်လုံး သူမရှိရာဆီ ဦးတည်လာနေ

ထိုအချိန်မှ စ၍ ဂျာအေးလေး အား ထူးခြားသော ကလေးတစ် ယောက်ဟု ပြောစမှတ်ပြုကြသည်။ ဂျာအေးက စကားကောင်းကောင်း မပြောတတ်။ ဦးနှောက် ကျပ်မပြည့် သော ပုံစံမျိုး နေထိုင်သည်။ တစ် ယောက်တည်း စကားတွေ ပြောနေ တတ်ပြီး ရယ်ချင်လျှင် ဘာရယ်မဟုတ် ရယ်နေတတ်သည်။ ထူးခြားသည်က ဂျာအေးက သူ၏ လက်တစ်ဖက်ကို အမြဲဆုပ်ထားလေ့ရှိခြင်းပင်။ ထို နောက် ဦးတင်မောင်၊ ဧဗိဟာဇတာ တို့နီးသားစု ဦးတင်မောင်အလုပ်လုပ်ရာ သော်ကရွာသို့ ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်ခဲ့ကြ သည်။ ဂျာအေးကို မွေးဖွားပြီးမှ သား သမီးများ ဆက်၍ ထွန်းကားလာခဲ့ သည်။

ဂျာအေး ၈နှစ်အရွယ်၌ ဖြစ် သည်။ ဂျာအေးကို အမြဲတမ်းလိုလို လမ်းပေါ်၌သာ တွေ့ရသည်။ မြို့ပေါ် အနံ့၌လည်း ဂျာအေးကို တွေ့ရတတ် သည်။ အများက ဂျာအေးကို ကျပ် မပြည့်သော ကောင်လေးဟုသာ သိ ကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သာမန်လူပင် ရေစီးသန်လှသော ဝါးခယ်မမြစ်ကို ဖြတ်မကူးဝံ့သည်ကို ဂျာအေးက မြစ် ကို ဖြတ်ကျန်ပြသဖြင့် အံ့ဩကြရသည်။

တစ်ခါက ဝါးခယ်မမြို့ ဆိပ်ကမ်း သို့ ဆိုက်ကပ်လာသော အစိုးရသင်္ဘော တစ်စီးပေါ်မှ အရာရှိတစ်ဦး၏ လက် ပတ်နာရီတစ်လုံး မြစ်ထဲသို့ ပြုတ်ကျ သွားသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဂျာအေးက သင်္ဘောဆိုက်ကပ်ရာ ဆိပ်ကမ်းအနီး တွင် ရှိနေသည်။ လက်ပတ်နာရီ ရေ ထဲ ကျသွားသဖြင့် ပိုင်ရှင်က နှမြော တ,သဖြစ်နေသည်မို့ မြို့ခံ လူတစ် ယောက်က ရေကူးကျွမ်းကျင်သော

ဂျာအေးကို အကူအညီတောင်းရန် အကြံပေးလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် နာရီပိုင်ရှင် အရာရှိ က ဂျာအေးကို ခေါ်ကာ မြစ်ထဲကျသွား သော နာရီကို ယူပေးရန် ပြောလျှင် ဂျာအေးက ရေထဲသို့ ခုန်ချပြီး ရေပင်၍ နာရီကို ဆယ်ယူပေးခဲ့သည်။ ပိုင်ရှင် အရာရှိက ဂျာအေးကို ကျေးဇူးတင် သဖြင့် အကြွေစေ့ ငါးမူးစေ့တစ်စေ့ကို ပေးသည်။

ဂျာအေးက သူ့လက်ထဲ အကြွေ စေ့ရောက်သည်နှင့် ဘာမပြော ညာ မပြော အကြွေစေ့ကို ရေထဲသို့ ပစ်ချ လိုက်သည်။ အကြွေစေ့က ရေထဲ မြုပ်သွားသည်။ ထိုအခါမှ ဂျာအေးက ရေထဲ ခုန်ချပြီး ရေပင်၍ အကြွေစေ့ကို ပြန်ယူလာသည်။ ထိုအချင်းအရာကို မြင်တွေ့ကြသော သင်္ဘောသားများ အံ့ဩသွားကြသည်။

အချို့ မယုံကြည်သော သင်္ဘော သားများက အကြွေစေ့တစ်စေ့ကို အမှတ်အသားပြုလုပ်၍ စမ်းသပ်ခဲ့ ကြသေးသည်။

ကိုဂျာအေး အသက် (၂၀) ဝန်း ကျင်လောက်တွင် သော်ကစေတီကြီး အနီးအပါးတွင် အနေများလာသည်။ သော်ကစေတီကြီး၏ ဝေယျာဝစ္စများ ကိုလည်း နေ့တိုင်း ဝတ္တရားမပျက် လုပ်ခဲ့သည်။ ယခင်က သော်ကစေတီ ကြီးသည် ဥစ္စာစောင့် သိုက်နန်းများ ရှိသည်ဟု ကျော်ကြားခဲ့သည်။ တစ်ခါ တစ်ရံ ကိုဂျာအေးက လူအများထံ လက်ဝါးဖြန့် အလှူခံ၍ ဘုရား၊ ပုထိုး၊ ကျောင်း၊ ကန်တို့ကို ပြုပြင်ရန် တတ် အားသရွေ့ ကူညီခဲ့သည်။

ထိုသို့ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်နေစဉ်တွင် ပုသိမ်မြို့မှ

ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးနှင့် ဆုံခဲ့သည်။ ဆရာတော်ကြီးက ကိုဂျာအေးအား သူ့ထံ၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခိုင်းသည်။ ဆရာ တော်ကြီးထံ၌ တစ်နှစ်ခန့်နေခဲ့ပြီး နောက် ကိုဂျာအေးတစ်ယောက် ဝါးခယ်မသို့ ပြန်ရောက်လာခဲ့ပေသည်။

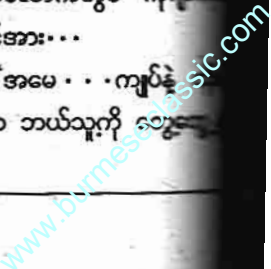
ကိုဂျာအေးတစ်ယောက် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို ယခင် ထက် ပို၍လုပ်သည်။ ဘုရားတော်၊ ကျောင်း၊ တန်ဆောင်းဆောက်ခြင်း ကို အခြားမြို့များသို့တိုင် သွားဆောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ကိုဂျာအေး ဆုပ်ထားသော လက်တစ်ဖက်ကို အမြဲလိုလို ငွေအကြွေများ ပြုတ် တတ်သည်။ ထိုငွေများဖြင့် သာသနာ ပြုနေခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ သာသနာ ပြုနေသော ကိုဂျာအေးကို အများ ဝိုင်း၍လှူကြသည်။ ထို့ကြောင့် ထို အေးတစ်ယောက် သာသနာပြုအား ကို ပို၍လုပ်နိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အချိန်က ဦးတင်မောင် ဆုံးပါးခဲ့ သည်။

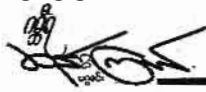
ကိုဂျာအေးက အလှူငွေများ သောငွေများကို အခြားမည်သူ့အား အပ်နှံလေ့ မရှိ။ သူ ပြုလုပ်ထားသော သေတ္တာပုံးထဲတွင် ထည့်၍ သေတ္တာ သိမ်းဆည်းလေ့ရှိသည်။ တစ်ခါ သူ့ခိုင် ဧဗိဟာဇတာက သူ့အနည်းအကျဉ်းပေးသုံးဖို့ ခြေထောက် ကိုဂျာအေးက...

“ဒီငွေနဲ့ စားပြီး အဝီထွက် နိုင်သလား”

ဟု ပြောလေ့ရှိသည်။ တစ်ခါတော့ ညနေ မှောင်စလောက်တွင် ကိုဂျာအေး သူ့ခိုင်အား...

“အမေ... ကျုပ်နဲ့ လမ်းမှာ ဘယ်သူ့ကို တွေ့ရသလဲ”

ဆက်နဲ့ ဘယ်သူက နှုတ်ဆက်ဆက် ပြန်မပြောနဲ့ ပြန်မထူးနဲ့”

ဟု မှာပြီး ခေါ်သွားသည်။

ဒေါ်ဟာတောသည်လည်း ဘာ နန်း ညာမှန်းမသိ၊ သားဖြစ်သူခေါ်သဖြင့် တစ်ဖက်တစ်ထည် ခေါင်းပေါ် တင်၍ နောက်မှ အသာလိုက်လာခဲ့သည်။ ဂျာအေး သွားနေသည်က အစတော့ သော်ကစေတီကြီးဘက်ဟု သိလိုက် သည်။ တဖြည်းဖြည်းမှောင်လာပြီမို့ ဘယ်နေရာတွေ ရောက်နေမှန်း မခန့် နန်းတတ်တော့။ ဒေါ်ဟာတော တစ် သောက် ကိုဂျာအေးနောက်မှ လိုက် ထာခဲ့သည်မှာ အတန်ပင် လျှောက်မိ ထာသည်မို့ ချွေးပင် စို့လာသည်။ သက်ထဲ ကိုင်လာသည် ဆေးလိပ်ကို ဖြုတ်ချင်စိတ်ဖြစ်လာသဖြင့် မီးညှို့ဖွားရိုက် နှိပ် စိတ်ကူးလိုက်သော်လည်း မီးခြစ် ထာ ပါမလာ။ ထို့ကြောင့် ဆေးလိပ် သောက်ချင်စိတ်ကို မျှိုသိပ်၍ ဆက် လျှောက်လာခဲ့သည်။

ထိုစဉ် ရှေ့ မလှမ်းမကမ်းဆီမှ အိမ်တစ်အိမ်တွင် မီးတိုင်ခွက်တစ်လုံး ထွန်းထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဒေါ်ဟာတော ဝမ်းသာသွားသည်။ ဆေးလိပ်မီးညှို့ရန် သားဖြစ်သူကို ပြော ထိုက်သည်။

“သား...ဂျာအေး၊ အမေ ဆေး လိပ်သောက်ချင်လို့ ရှေ့က အိမ်မှာ မီး တိုင်ညှို့လိုက်ဦးမယ်”

“ဟာ...အမေ့ကို ကျွန် ဘာ ပြောထားလဲ။ ရွှေတွေ ငွေတွေ အမေ မလိုချင်ဘူးလား။ လိုချင်ရင် ငြိမ်ငြိမ် သိုက်ခဲ”

ဒေါ်ဟာတောလည်း ရွှေတွေ ငွေတွေရမည်ဆိုသဖြင့် ငြိမ်၍ လိုက် ထာ သည်။ ယခင်ကတည်းက ဂျာ အေးကို ဥစ္စာစောင့်သိုက်ကဟု ယူဆ

ထားပြီးဖြစ်သည်။ ယခု သူ့အား ရွှေ တွေ ငွေတွေ ပေးမည်ဟု ဆိုသဖြင့် ဒေါ်ဟာတော ဝမ်းသာသွားသည်။

အတန်ငယ်လျှောက်လာမိသည် တွင် မီးရောင်တထိန်ထိန်နှင့် အိမ်ကြီး အိမ်ကောင်းများကို တွေ့ရပြန်သည်။ လူတွေကလည်း အိမ်ထဲတွေမှ ဝင် လိုက် ထွက်လိုက် လုပ်နေကြသည်။ သူတို့တွေကို ကြည့်ရသည်မှာ ဝတ် ကောင်းစားလှတွေနှင့် လူချမ်းသာများ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း ထိုကဲ့ သို့ဘဝမျိုး နေချင်၊ ဖြစ်ချင်မိသည်။ ဦးတင်မောင်း ဆုံးပါးပြီးချိန်က စ၍ သူတို့မိသားစုဘဝကို ကလေး ၆ ယောက်နှင့် ရုန်းကန်၍ ဆင်းဆင်းရဲရဲ နေခဲ့ရသည်မှာ ယခုချိန်ထိဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်...

“ခွေးလေး... ညကြီး အချိန် မတော် ဘယ်သွားမလို့လဲ။ လာ... လာ...ခွေးလေး၊ အိမ်ထဲ ဝင်နားဦး”

အသံက ချိုသာ၍ ရင်းနှီးနေ သော အသံမျိုးဖြစ်ပြီး အသံရှင်ရုပ်ကို မသံမကွဲမြင်ရသည်မို့ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါဆိုသည်ကို မခွဲခြားတတ်။

သို့သော်လည်း အသိဆွေမျိုးတွေထဲက ဘယ်သူ့မျိုးဟု စိတ်က မှတ်လိုက်သည်။ နှုတ်ဆက်နေပြီမို့ ပြန်မပြော၍ မဖြစ်တော့။ ထို့ကြောင့်...

“အေး၊ မဝင်တော့ပါဘူး တူမ ရယ်။ သွားစရာလေးရှိလို့၊ နောက်မှ လာလည်မယ်”

ထိုတွင် စောစောက တွေ့နေရ သည့် မိန်းကလေးရေး၊ မီးအလင်း ရောင်များပါ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

“အမေကလဲဗျာ၊ ကျွန်မှာထား ရဲသားနဲ့။ ကဲ - အခုတော့ သွားပြီ ဘာမှမရတော့ဘူး။ ပြန်နင်း၊ ကျွန်ကို မစောင့်နဲ့တော့”

ထိုညက ဒေါ်ဟာတော တစ် ယောက် အမှောင်ထဲတွင် တစ်ယောက် တည်း လမ်းလျှောက်ပြန်ခဲ့ရာ ညအချိန် မတော်ကုမူ အိမ်ပြန်ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုနောက် ကိုဂျာအေးလည်း အိမ်မပြန် ဘဲ သုံးရက်ခန့် ပျောက်နေခဲ့သည်။ တစ်ခါတစ်ရံလည်း ကိုဂျာအေးက ထိုကဲ့သို့ အိမ်သို့ ပြန်မလာဘဲ နေ တတ်သည်။ ထိုအဖြစ်အပျက်ဖြစ်ပြီး နောက်တစ်လခန့်အကြာတွင် ကိုဂျာ အေးက ဒေါ်ဟာတောအား အလေးချိန် ငါးရွေးခန့်ရှိ ဓာတ်လုံးလိုလို၊ ရွှေတုံး လိုလိုအရာကို ပေးသည်။

“အမေ... ကျွန် ခရီးသွားမလို့၊ ဒီတစ်ခေါက်ခရီးက ကြာလိမ့်မယ်။ အဲဒီဓာတ်လုံးကို ဘယ်သူ့ကိုမှ မပေး နဲ့”

“ဟဲ့ - ဂျာအေး၊ နင် ခရီးသွား မယ်ဆိုလည်း အမေ့ကို ရှေးသုံးလေး ဘာလေး ပေးခဲ့ပါလားကွယ်”

“ကျွန်ပေးတဲ့ ဓာတ်လုံးကိုသာ သိမ်းထားပါ”

ကိုဂျာအေးက ထိုဓာတ်လုံးသေ

ပေးခဲ့ပြီး ခရီးထွက်သွားသည်။ ကိုဂျာ
အေး ခရီးထွက်သွားစဉ် ဒေါ်ဟာတော
တစ်ယောက် နေ့တိုင်းနီးပါး တစ်နေရာ
ရာမှ ပိုက်ဆံကောက်ရတတ်သည်။
တစ်ခါတစ်ရံလည်း အိပ်ရာအောက်
လှန်ကြည့်မိရာမှ ရတတ်သည်။ အိမ်
အတွင်းတစ်နေရာရာမှလည်း ငွေစက္ကူ
အဟောင်းကို တွေ့တတ်သည်။ သို့
သော်လည်း များများစားစားတော့
မဟုတ်။ ဈေးသုံးနိုင်လောက်ရုံသာ ရခဲ့
ခြင်းဖြစ်သည်။ ဒေါ်ဟာတောက
အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့ဖြစ်သည်ကို
မသိနိုင်ခဲ့ပေ။

ကိုဂျာအေးက သူ သိမ်းဆည်း
ထားသောငွေများကို ထုတ်ယူ ရောတွက်
လေ့မရှိ။ ရလာသော ငွေစများကို သူ
၏ သေတ္တာထဲသို့သာ ထည့်၍ သိမ်း
လေ့ရှိသည်။ ထိုငွေများက ဘုရားတည်
ဖို့ဟု ပြောသည်။ ထိုငွေများထဲမှ
မိသားစုအတွက် ထုတ်ယူသုံးစွဲခြင်း
မပြု။ မိသားစုကိုလည်း သုံးစွဲခြင်း မပြု
ရန် တားမြစ်လေ့ရှိသည်။

ဒေါ်ဟာတော၌ သားသမီး ၆
ယောက်ရှိရာ ကိုဂျာအေးအောက်
သားသမီးတချို့ လက်လွတ်ကုန်ကြပြီ။
နို့ညှာသားတစ်ယောက်နှင့် ကိုဂျာအေး
သာ အိမ်ထောင်မကျသေးဘဲ ကျန်
သည်။ ကိုဂျာအေးက အိမ်ထောင်ပြု
မည် မဟုတ်တော့။ သူ့လိုပုံစံကိုလည်း
မည်သူကမှ လက်တွဲမည် မဟုတ်ပေ။
ကိုဂျာအေးကလည်း အိမ်ထောင်ရေးကို
တွေးတောင် တွေးဖူးမည်မထင်။

ကျန်တစ်ယောက် နို့ညှာကောင်
က ဆိုးဆိုးပေပေပေ။ လောင်းကစား
ဝါသနာကြီးသူဖြစ်သည်။ သူ အလုပ်
လုပ်၍ ရသမျှက သူ့ပြန်တားနှင့် မကာ
မိပေ။ ထိုသားအတွက်လည်း ဒေါ်ဟာ
တော ရတက်မအေးရပေ။

တစ်နေ့ ကိုဂျာအေးက သူ့
သေတ္တာပုံးထဲမှ ငွေများကို ထုတ်ယူ
သည်။ သိမ်းဆည်းထားသော ငွေများ
ထဲမှ တချို့လျော့နေသဖြင့်...

“အမေ... ကျုပ်သိမ်းထားတဲ့
ပိုက်ဆံထဲက ဘယ်သူ ယူသုံးသေး
လဲ”

“ဟဲ့ - ငါလည်း မယူဘူး။ နင့်
သေတ္တာ နှင်ပဲ ကိုင်တာ။ ဘယ်သူမှ
မကိုင်ဘူး”

“မဟုတ်ဘူး။ တစ်ယောက်
ယောက်ယူသုံးလို့ လျော့နေတယ်။
အဲဒီပိုက်ဆံကို ပြန်ထည့်နော်။ ခုကွ
ရောက်ကုန်မယ်။ နောက်မှ ကျုပ်
မပြောလို့ မဖြစ်စေနဲ့”

“ဟဲ့ - ဂျာအေး။ အိမ်မှာ ငါ
တစ်ယောက်လုံး ရှိတယ်။ ယူသူရှိရင်
ငါသိရမှာပေါ့။ ဘယ်သူမှ ယူတာ မတွေ့
လို့ မယူဘူး ပြောတာကို နင်က ဘာ
ဖြစ်နေတာလဲ”

“အမေသား ဟိုကောင် ယူသုံး
တာ နေမှာပေါ့။ ကျုပ်သိတယ်။ ခုကွ
မရောက်ချင်ရင် အဲဒီပိုက်ဆံ ပြန်ထည့်
ထားနော်”

ဒေါ်ဟာတောလည်း နို့ညှာ
ကောင် ပြန်လာတော့ ထိုငွေကိစ္စမေး
ရသည်။ နို့ညှာကောင် ယူသုံးတာ မှန်
နေသည်။ ထိုကြောင့် ယူသုံးမိသည့်ငွေ
များ ပြန်ပေးရန် ပြောသောအခါ သား
ဖြစ်သူက မပေးနိုင်ကြောင်း ငြင်းဆန်
နေသဖြင့် ဒေါ်ဟာတော အခက်တွေ့
ရသည်။ ထိုသို့ဖြင့် သုံးရက်ခန့်ကြာ
လျှင် နို့ညှာကောင်တစ်ယောက် ရေ
ဆိပ်၌ ရေဆင်းချိုးရာမှ ရေနစ် သေဆုံး
သွားခဲ့ရသည်။

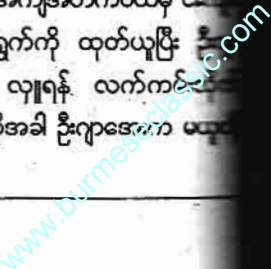
ထိုသို့ဖြင့် ကိုဂျာအေး တစ်
ယောက် အသက် (၅၀)ကျော် ဦးဂျာ

အေးအဖြစ် အရွယ်ရလာခဲ့သည်။
အချိန်၌ ဦးဂျာအေးက ဘုရားတည်
ကျောင်းဆောက် သာသနာပြုအထူး
များ လုပ်သလို၊ တစ်ဖက်ကလည်း
လူတွေ ခံစားနေရသော စုန်းတိုက်
နတ်တိုက် စသော ပယောဂတို့ကို
ကုသပေးသောအလုပ်ကို လုပ်သည်။
ထို့ကြောင့် လူအများက ဦးဂျာအေး
ပို၍ယုံကြည်လာကြသည်။

လူတချို့က ဦးဂျာအေးကို
လှူလျှင် ဈေးရောင်းကောင်းသည်
ပန်းလှူလျှင် လာဘ်လာဘရသည်
စသော အယူအစွဲများကို ယုံကြည်
ကြသည်။ သို့သော်လည်း ဦးဂျာအေး
က လူတိုင်းထံ၌ အလှူခံသည်မဟုတ်
ဓာတ်ကုသည့်သူထံ၌သာ အလှူခံ
ရှိသည်။ ထိုအခါ အလှူရှင်များ
ထိုနေ့တွင် ထူးထူးခြားခြား ရောင်း
ဝယ်ပန်းကောင်း၍ လုပ်ငန်းများ အောင်
မြေကြသည်ဟု ဆိုကြသည်။

တစ်ခါက “ဗန္ဓုလ” လက်ထက်
ရည်ဆိုင်တွင် ဦးစိန်ထွန်းဆိုသော
ကြီးတစ်ယောက် လက်ဖက်ရည်
သောက်ရင်း ထိုင်နေသည်။ ဦးစိန်ထွန်း
၌ ကျောရိုးထဲမှ ထိုးအောင့်သော
ရောဂါရှိသည်။ ထိုကြောင့် ဆေးခန်း
သွားရန်လည်း စီစဉ်ထားသည်။

ထိုစဉ် ဦးဂျာအေးက သူ့
အတိုင်း လက်ညှိုးတထောင်ထောင်
တစ်ယောက်တည်း စကားပြော
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်လာသည်။
ဦးစိန်ထွန်းရှေ့သို့ ရောက်လျှင် ထို
အုပ်ချီကာ ရပ်လိုက်ပြီး ဦးစိန်ထွန်း
လည်း ပြုံးပြ နှုတ်ဆက်သည်။ ဦး
ထွန်းက အင်္ကျီအိတ်ကပ်ထဲမှ ငါး
တန်တစ်ရွက်ကို ထုတ်ယူပြီး ဦး
အေးထံ လှူရန် လက်ကမ်းပေး
သည်။ ထိုအခါ ဦးဂျာအေးက မယူ

ကြောင်း လက်တားပြီး ဦးစိန်ထွန်း၏ အနောက်ဘက်နားသို့ ရောက်သွားကာ ဘာမပြော ညာမပြောနှင့် ဦးစိန်ထွန်း ၏ ကျောပြင်အား သူ၏ လက်ဝါးဖြင့် အားရပါးရ ရိုက်ချလိုက်သည်။

ဦးစိန်ထွန်းလည်း ကျောကော့ သွားကာ ဒေါသလည်း ထွက်သွား သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဦးဂျာအေးက သာ သူ ဘာမှမလုပ်သည်အတိုင်း ခပ်ယောက်တည်း စကားတွေပြော ခင်း ဆိုင်အပြင်သို့ ထွက်ခွာသွားနေ သပြီ။

ဦးစိန်ထွန်းကတော့ ဒေါသဖြစ် ခင်း ဆိုင်ထဲ၌ ကျန်ခဲ့သည်။ ခဏကြာ သွင် ဦးစိန်ထွန်း၏ ကျောထဲက အာင့်သော ဝေဒနာမှာ တစ်စတစ်စ သက်သာလာပေသည်။ ထိုနောက်ပိုင်း မေးမထိုး ဆေးမစားလိုက်ရတဲ့ လုံးဝ သောက်ကင်း သက်သာသွားပေသည်။ ခုကဲ့သို့သော အကြောင်းများကြောင့် ဘုရားအေးကို ဘိုးတော် ဦးဂျာအေးဟု ခေါ် ကင်ပွန်းတပ်ကြသည်။

တစ်နေ့ ဒေါ်ဟာတောသည် သည်း အသက် ၇၅နှစ်ဝန်းကျင်ရှိ နှစ်စိမ့်နုနု နားထိုင်းသော အဘွားအို အရွယ်ရောက်နေပေပြီ။ သားဖြစ်သူ ဂျာအေး နေမကောင်းဖြစ်၍ အိပ်ရာ ထက် လဲလျောင်းနေသည်ကို ဆေး ဆက်ရန် ပြင်ဆင်နေစဉ် အိမ်ရှေ့ခံီမှ ခဏသော အမျိုးသမီးသုံးယောက် တွေလိုက်ရသည်။ မျက်လုံးတွေက အပြင်မကောင်း၍ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆို သည်ကို မသိကွဲ။ ဂျာအေး၏ ဆွေသည် သူ့ဟု ယူဆလိုက်သည်။ ယခင်က ဂျာအေးထံသို့ ဆေးလာကုသော ဆွေ သည်တွေလည်း ရောက်လာတတ်ကြ သည်။

ထိုအမျိုးသမီး သုံးယောက်စလုံး ဦးဂျာအေးအနီးသို့ ရောက်သွားကြ သည်။ ခဏကြာလျှင် အမျိုးသမီး တစ်ဦး ပြန်ထွက်သွားပြီး အသက်ကြီး ကြီး အဘိုးကြီးတစ်ဦးကို ခေါ်၍ ပြန် ရောက်လာသည်။

ထိုနောက် ဦးဂျာအေးအနီး၌ ဘာတွေပြော၍ ဘာတွေလုပ်ကြသည် မသိ။ ခဏကြာလျှင် သူတို့အားလုံး ပြန်ထွက်သွားကြသည်။ ထိုလေး ယောက်က ဒေါ်ဟာတောအား ဘာမှ မပြော မမေးကြဘဲ ပြန်သွားကြသည်။ ထိုကြောင့် ဒေါ်ဟာတောက...

“ဟဲ့...ဂျာအေး၊ အခုပြန်သွား ကြတာ ဘယ်သူတွေလဲ။ ဘာလာလုပ် ကြတာလဲ”

“အမေအမျိုးတွေလေ”

“ဟဲ့ - ငါ့အမျိုးက ဘယ်သူတွေ လဲ”

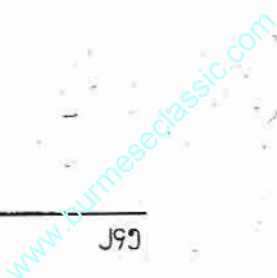
“အမေ ညဘက်ကြီး တစ် ယောက်တည်း ပြန်လာခဲ့ရတဲ့ အမျိုး တွေလေ”

ထိုအခါမှ ဒေါ်ဟာတောသည် စောစောက ပြန်သွားကြသူများမှာ

ဥစ္စာစောင့်တွေမှန်း သိလိုက်ရသည်။ သူ့အား ထိုညက နှုတ်ဆက်ခဲ့သူတွေ မှာ နာနာဘာဝလောကမှ ဥစ္စာစောင့် တွေ ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုညက သူမအား သိုက်ထဲသို့ ခေါ်သွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သိုက်နန်းထဲ ဝင်နိုင်လျှင် ရွှေငွေများ ရနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့သော်လည်း ထိုညက စည်းပေါက်သွားသည်မို့ ဘာမှမရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအခွင့် အရေးမျိုး နောက်ထပ် မရနိုင်တော့ ကြောင်း စသည်တို့ကို တစ်ခါက သား ဖြစ်သူ ဂျာအေးက ရှင်းပြခဲ့ဖူးသည်။

အထက်ပါ အကြောင်းအရာတို့ သည် အဘွား ဒေါ်ဟာတော ပြောပြခဲ့ ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုအချိန်၌ အဘွား ဒေါ်ဟာတောနှင့် ဦးဂျာအေးတို့ နှစ်ဦး စလုံး လူ့လောကမှ ထွက်ခွာသွားကြ ပေပြီ။ မည်သူသည် မည်မျှပင် အစွမ်း တို့ ရှိနေစေကာမူ သင်္ခါရတရားကိုကား ရှောင်လွှဲ လွန်ဆန်၍ မရပေသည် တကား။

တင်မောင်မောင်(ခေါက်ကုန်း)

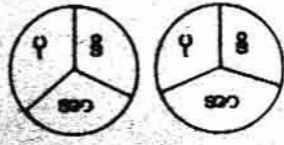

ဉာဏ်တော်သုံးပါး စက်စီရင်နည်း ကျေးဇူး ဝွန်းဝွန်း

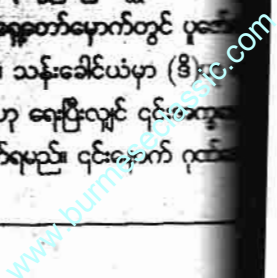
ကျေးဇူးမာဘုရင်များလက်ထက်တွင် အသုံးပြုကြသော လောကီပညာရပ်များမှာ ယနေ့အချိန်ထိ ဖြစ်ပါသည်။ အဆောင်လက်ဖွဲ့သည် မည်သို့ပင် အစွမ်းထက်ပါသော်လည်း ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းမွန်ပြီး သီလမြဲသွင်ပင် အစွမ်းကို ပြု၍ ကောင်းကျိုးကို ပေးတတ်လေ၏။ ကျေးဇူးများလက်ထက်တွင် ဓားခတ်၊ လှံထိုး၊ လေးအတတ်တို့ ရှိသဖြင့် လောကီပညာရပ်များမှာ မိမိတိုင်းပြည်ကို ကာကွယ်မှုအတွက် တတ်ကျွမ်းသော ပညာရပ်များမှ မှန်ကန်သည့် ဘက်မှ စီရင်ဆောင်ရွက်ပေးတတ်ကြပါသည်။ ယခုအချိန်တွင် ခေတ်ကာလတိုးတက်လာသည်နှင့်အမျှ အမျိုးမျိုးပြောင်းလွှဲလာသဖြင့် ကျေးဇူးဟောင်း လောကီပညာရပ်တို့မှာ ပျောက်ကွယ်ခဲ့ရပါသည်။ စာပေပညာ ဗဟုသုတလိုက် စားသောက်အတွက် အသိပညာရရှိစေရန်နှင့် ကျေးဇူးဟောင်း လောကီပညာများ ပပျောက်မသွားစေရန် ရည်ရွယ်၍

ဉာဏ်တော်သုံးပါး စက်စီရင်နည်းကို ရေးသားတင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဉာဏ်တော်သုံးပါး စက်စီရင်ပုံ

၎င်းစက်ကို ရွှေပြား၊ ငွေပြား၊ မိုးကြိုးပြား၊ ကမ္ဘာတစ်ခုမှာ လက်ဖွဲ့သို့၍ ဘုရားပွဲပြင်ပြီး ရွှေပယောင်၊ ငွေပယောင်တိုင်နှင့် ဘုရားရှေ့တော်မှောက်တွင် ပူဇော်ညွှတ်ဦးယံမှာ (ပု)ဟု ရေးပါ။ သန်းခေါင်ယံမှာ (ဇိ)ဟု ရေးပါ။ အရက်လာလျှင် (အာ)ဟု ရေးပြီးလျှင် ၎င်းမာတူပယ် (၁၀၀၀)ပြည့်အောင် စုတ်ရမည်။ ၎င်းမောက် ဂုဏ်

ကိုးပါးဖြင့် (၁၀၀)ခေါက်ပြည့်အောင် ထပ်မံ၍ စုတ်ရမည်။ ပြီးလျှင် လက်ယာတစ်လုံးလိပ်၊ လက်ဝဲတစ်လုံးလိပ်ရမည်။ လက်ဖွဲ့ကို လိပ်ရာတွင် လက်ဝဲ-လက်ယာ မှန်ကန်ရမည့် အပြင်၊ ၎င်းစက်ကို စိမ့်ရေးသားပြုလုပ်ရာတွင် ဟိန်းရမည် ကား "ဥုံ... ပူဇာစ ပူဇ နေယျာနံ" ဟု ဆို၍ (ပု)ကို ရေး။ "ဥုံ... ဒီဝါစရတ္တော စာရန္တိ ယေဗလီ" ဟု ဆို၍ (ဒီ) ကို ရေး။ "ဥုံ... အာသောကံ၊ ဝိရင် ခေမံ" ဟုဆို၍ (အာ) ကို ရေးရမည်။ ရေးရမည့်စာလုံးအလိုက် ရွတ်ဆိုသော ဂါထာ မှာ ပီသမှန်ကန်ရမည်။ မှား၍ ရွတ်ဆိုမိလျှင် မရပါ။ သေချာ ကျနစွာ စီစဉ်ဆောင်ရွက်ရမည်။

မှန်ကန်စွာ စီရင်ပြီးသော ဉာဏ်တော်သုံးပါးစက်၏ အစွမ်းမှာ ကာယသိဒ္ဓိ၊ ဝီရိယသိဒ္ဓိ၊ ဓနသိဒ္ဓိတို့တွင် အလွန် သိသာထင်ရှား၏။ သီလနှင့် ပြည့်စုံသူ၊ ဘုရားတရားမြဲသူ တွေမှာ ယာဘက် လက်မောင်းတွင် မြှုပ်သော် ကာယတွင် အလွန်အံ့ဖွယ်ထိုက်၏။ အဟန္တ အတားအဆီး အပေါ့အပါးမှာ အထူးပြောဖွယ်ရာ မရှိပါ။ ဗားမဲ့ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှာ အနောက်ဘက် သာလွန်မင်းတရားကြီးကို စီရင်ပေးဖူး

ကြောင်း စာပေဟောင်းများတွင် ရေးသာသည်ကို တွေ့ မြင်ရ၏။

သို့ပါ၍ မည်သည့်အဆောင်၊ အင်း၊ လက်ဖွဲ့ဟူသမျှ အား ရေးသားရမည့် ရွှေပြား၊ ကြေးပြား၊ ကမ္မဝါတို့တွင် စနစ်တကျ စီရင်ဆောင်ရွက်ရမည့် ဂဏန်းအက္ခရာများ သွတ်သွင်းရေးသားရာတွင်လည်း ဟိန်းဆိုရမည့် မန္တန်အတိုင်း ပီသစွာ ရွတ်ဆိုရမည်ဖြစ်ပြီး၊ ကိုင်ဆောင်ထားသူမှာလည်း အကျင့်သီလ၊ သမာဓိ၊ သစ္စာ မြဲမြံမှုသာ အဆောင်လက်ဖွဲ့ ၏ အစွမ်းသတ္တိကို ရရှိပေလိမ့်မည်ဖြစ်၍ ဤဉာဏ်တော် သုံးပါးစက်စီရင်နည်းကို အမျိုးသားကောင်း၊ အမျိုးသမီးကောင်း များ၊ ပညာလိုသူ ဗဟုသုတရှာဖွေသူများအတွက် သိရှိကြ စေရန် ဤဂမ္ဘီရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဝင်းကြီးမှ တင်ပြလိုက်ပါ တယ်။

စာဖတ်သူများ စိတ်ချမ်းသာနိုင်ကြပါစေ...

ဓရာမြေထွန်းထွန်း

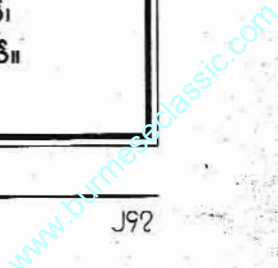
ဆရာဦးပိုင်ဇအောင် (ဝိဇ္ဇာဘွဲ့)

(လက္ခဏာပေဒင်ဟောခန်း)

- ▶ ပင်လယ်ကမ်းခြေ အပန်းဖြေစခန်းနှင့် ဟိုတယ်လုပ်ငန်းအမျိုးမျိုးမှာ ပြည်တွင်း ပြည်ပတို့မှ ဧည့်သည်များများလာပြီး ငွေဝင်ကောင်း၍ ကြီးပွားတိုးတက်စေဖို့
- ▶ အနုပညာဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းအမျိုးမျိုးမှာ နာမည်ကျော်ကြား ငွေဝင်များစေဖို့
- ▶ ဆိုင်လုပ်ငန်းအမျိုးမျိုးမှာ လူဝင်များ ရောင်းအားကောင်းလာဖို့
- ▶ ဆေးကုသမှုလုပ်ငန်းများမှာ ဆေးစွမ်းထက်မြက် နာမည်တက်စေဖို့
- ▶ မပျော်လင့်ဘဲ စီးပွားပျက်ခဲ့ရသူများအတွက် စီးပွားအမြန်ဆုံး ပြန်တက်လာစေဖို့
- ▶ စီးပွားရေး အတွက် အကူအညီတောင်းတာ အဆင်ပြေစွာ အမြန်ဆုံးရရှိဖို့
- ▶ ငွေကြေးအကျပ်အတည်းမှ အမြန်ဆုံး ရန်းထွက် လွတ်မြောက်နိုင်စေဖို့
- ▶ ယခုကြုံတွေ့နေရသော အခက်အခဲများကို အမြန်ဆုံး ကျော်လွှားနိုင်ဖို့
- ▶ အာမခံနှင့် လျော်ကြေးကိစ္စများ မှန်မှန်နှင့် မြန်မြန် ပြန်လည်ရရှိစေဖို့
- ▶ ပြည်ပနှင့် ဆက်သွယ်လုပ်ကိုင်ရသော လုပ်ငန်းအမျိုးမျိုး မှာ အနှောင့်အယှက်ကင်းပြီး အဆင်ပြေပြေနှင့် အောင်မြင်ကံကောင်းနေစေဖို့
- ▶ ဘယ်မှာနေနေ အယုဉ်အပြိုင် နည်းပြီး ဘာပဲလုပ်လုပ် အခက်အခဲမရှိဘဲ အမြန်အောင်မြင်နိုင်စေဖို့။

ဟောခန်းအမှတ် - အခန်း(B-1)၊ မြေညီထပ်၊ တိုက်(၄၀)၊ မဟာမြိုင်အိမ်ရာထိပ်၊ (မဟာရန်ကုန်ဆိုင်သစ်ကြီးအနီး)၊ ဦးဝိစာရလမ်း၊ (၄၁)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်။

၀၉ ၇၃၁ ၄၇၀ ၂၄၊ ၀၉ ၅၀ ၉၃၀၉၁

(၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ)

၁၂-ရာသီခွင်နှင့် သင်္ကေတများ

တက္ကသိုလ် စိုးမိုး

မိသဏာသီ

ARIES

(မတ်လ (၂၀) ရက်မှ ဧပြီလ (၂၀) ရက်အတွင်း)

ရည်ရွယ်ချက်သစ်၊ ဆန္ဒသစ်တို့ကို အောင်မြင်စွာ အကောင်အထည်ဖော်ခွင့်ရရှိမည်။ ဆန်းသစ်တီထွင်မှုနှင့် အထူးပင် အကျိုးပေးကောင်း၏။ ယခုကာလမှာ မိတ်ဆွေသစ်ကို သတိပြုသင့်သည်။ အသစ်အသင်းကို ရွေးချယ်ဆက်ဆံသင့်ချိန်ဖြစ်၏။ မိသားစုအတွင်းမှ မွေးနံတူတစ်ဦးကြောင့် လာဘ်ရှင်သည် စက်ပစ္စည်းအတွက် စကားပြောဆိုမှုများ အဆင်ပြေမည်။ နိုင်ငံရပ်ခြား ရပ်ဝေးခရီးကိစ္စမှာ အထစ်အခနည်းငယ် ကြုံရတတ်သည်။ ပညာရေး ကောင်းနေချိန်ဖြစ်သည်။ အချစ်ရေးကိစ္စကို လေးနက်စွာ တွေးခေါ်နေမည်။ ကျန်းမာရေးသင့်၏။

ထိထိုးသင့်သောနေ့ - ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ။

ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၇)အစ (၁)အဆုံး၊ (၃)အစ (၆)အဆုံး။

ယတြာ - မွေးနေ့တွင် အိမ်ရှိဘုရားမှာ သီလခံယူပြီး အန္တရာယ်ကင်းပရိတ်ကြီး (၁၁)သုတ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

ပြီသဏာသီ

TAURUS

(ဧပြီလ (၂၀) ရက်မှ မေလ (၂၀) ရက်အတွင်း)

အစိမ်းရင့်ရင့် သစ်တောတစ်ခုပမာ မြစ်မ်းရောင်ဝေလျက် တည်ငြိမ်အေးဆေးမှု ရှိနေပါလိမ့်မည်။ အကြားအမြင် ဗဟုသုတများဖြင့် လူမှုရေးကြွယ်ဝခြင်း ကြုံရတတ်၏။ မည်သည့်လုပ်ငန်းကိစ္စတွင်မဆို စိတ်ရည်ရည်ထားလျက် ရိုးသားစွာ လုပ်ကိုင်နေတတ်ချိန်ဖြစ်ပါသည်။ ဆန္ဒနှင့် ရည်ရွယ်ချက်များတစ်ချိန်ဖြစ်သောကြောင့် အဓိက ရည်ရွယ်ချက်ကို မေ့နေတတ်သည်။ လူကြီးမိဘတို့၏ အကြံပေးချက်လက်ခံညှိနှိုင်းပါ။ ရပ်ဝေးခရီးမထွက်သင့်။ ပြိုင်ဆိုင်သူတို့ကို နားလည်ခွင့်လွှတ်ခြင်း၊ မေတ္တာတရားထားသည့်ခံခြင်း ပြုလုပ်ပါ။ ထိပါကကိန်းရှိသည်။ ချစ်သူနှင့် ကံစမ်းကြည့်ပါ။ ကျန်းမာနေမည်။

ထိထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး။

ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၁)အစ (၂)အဆုံး၊ (၃)အစ (၆)အဆုံး။

ယတြာ - မွေးနေ့တွင် တစ်နေ့တည်း ဘုရားသုံးဆူဖူးကာ ရွှေထီး (၃)လက်လှူပါ။

မေထုန်ဏာသီ

GEMINI

(မေလ (၂၁) ရက်မှ ဇွန်လ (၂၀) ရက်အတွင်း)

မိုးရိပ်မိုးငွေများ ကုန်ဆုံးလွန်မြောက်ပြီး နှင်းဖြူအချို့ကို တွေ့ရှိရချိန်။ မျှော်လင့်ချက်ကြောင့် အစွမ်းတောက်ပြောင်နေပါလိမ့်မည်။ ကံမြူးနေသော ကာလဖြစ်သောကြောင့် ယခုကာလမှာ လုပ်ငန်းပျက်နေမည်။ အကြံအစည်သစ်များကို ရဲရဲသာ လုပ်ဆောင်လိုက်ပါ။ လုပ်ငန်းသစ်ကိစ္စမှာ အကြံတူသူရန်သူများ ရှိနေသော်လည်း သင်က ခြေတစ်လှမ်းအသာဖြင့် အနိုင်ယူခွင့်ရပေလိမ့်မည်။ ချီးကျူးဂုဏ်ထူးသံများကို ကြားခွင့်ရပေလိမ့်မည်။ ကတိသစ္စာတည်ကြည်သော ချစ်ခင်ဖော်နှင့် ဘဝခရီးကို ပြီးပျော်လျှောက်လှမ်းခွင့်ရမည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် တရားထိုင်ပါ။

ထိထိုးသင့်သောနေ့ - အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး။

ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၃)အစ (၉)အဆုံး၊ (၄)အစ (၁)အဆုံး။

ယတြာ - သီလရှင်များကို ဆန်၊ ဆီ၊ ဆေးနှင့် ငွေကြေးလှူဒါန်းကာ ဒါနကောင်းမှု ပြုပါ။

www.burmeseclassic.com

ကရကင်္ဂရာသီ

(ဇွန်လ (၂၁) ရက်မှ ဇူလိုင်လ (၂၁) ရက်အတွင်း)

CANCER

အပူရှိန်ပြင်းသော နေရံနီကြီးသည် ပင်လယ်ရေအောက်သို့ ဝင်ရောက်သွားပါပြီ။ နေကွယ်လျှင် လထွက်ပါလိမ့်မည်။ အေးမြသော လပြည့်ဝန်းကို မကြာခင်ကာလမှာ သင် ကြုံတွေ့ရပါလိမ့်မည်။ ကြည်နူးဖွယ်၊ သာယာဖွယ်ကောင်းသော မိသားစုဘဝလေးကို တည်ဆောက်ခွင့် ရရှိပါလိမ့်မည်။ သင်သည် နူးညံ့သိမ်မွေ့၊ စိတ်ရှည်ကာ အကောင်းမြင်၊ အပြုတွေးနေပါလိမ့်မည်။ အင်္ဂါနံပစ္စည်းက သင့်ကို ရေရှည် အကျိုးပြုပါလိမ့်မည်။ ငွေကြေးပူပင်သောက ကင်းဝေးနေမည်။ အချစ်ရေး စိတ်အေး ရမည်။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာနေမည်။

- ဆီထိုးသင့်သောနေ့ - ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး။
- ချွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၅)အစ (၂)အဆုံး၊ (၁)အစ (၇)အဆုံး။
- သိကြား - ကိုယ်ဝန်ဆောင်တစ်ဦးကို သစ်သီးနှင့် ငွေကြေး ဒါနပြုပါ။

သိဟ်ရာသီ

(ဇူလိုင်လ (၂၂) ရက်မှ ဩဂုတ်လ (၂၁) ရက်အတွင်း)

LEO

စိတ်ဝင်စားစရာ၊ စိတ်လှုပ်ရှားစရာ စွန့်စွန့်စားစား ပြောင်းလဲမှုတို့နှင့် ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ သင်သည် ကံကြမ္မာကို ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ရင်ဆိုင်တတ်သော စရိုက်သဘာဝ ရှိနေပါလိမ့်မည်။ စီးပွားရေးတွင် အပျင်းမဖက် ပညာစွက်၍ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်မှုကြောင့် ဘဝအဆင့်အတန်း တိုးတက်ထည့်ဝါသွား ပါလိမ့်မည်။ တိကျလွန်းသော အသိဉာဏ်ကို အသုံးပြုတတ်မှုကြောင့် အတိတ်က မအောင်မြင်ခဲ့သော ကိစ္စရပ်တို့ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ ကိစ္စရပ်တို့ အဆင်ပြေမည်။ နနယ်လွန်းသော နှလုံးသားကြေးမုံပြင်မှာ အချစ်ပုံရိပ် ထင်ဟပ်လာမည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် စိတ်လေးနေရမည်။

- ဆီထိုးသင့်သောနေ့ - ကြာသပတေး၊ စနေ။
- ချွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၂)အစ (၇)အဆုံး၊ (၉)အစ (၃)အဆုံး။
- သိကြား - ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို သတိရတိုင်း မကြာခဏ ရွတ်ဆိုပါ။ ကူညီသင့်၊ ကူညီထိုက်သူကို တတ်နိုင်သရွေ့ ကူညီပါ။

ကန်ရာသီ

(ဩဂုတ်လ (၂၂) ရက်မှ စက်တင်ဘာလ (၂၂) ရက်အတွင်း)

VIRGO

လပြည့်ညမှာ လမင်းထွန်းလင်းမှုကို အမှတ်တမဲ့ နေခဲ့ရာမှာ လကွယ်ညတွင် လမင်းကို တမ်းတမ်း တာတ ရှာဖွေမှုမျိုးကို ကြုံတွေ့ရတတ်ပါသည်။ မည်သည့်အရာ၊ မည်သည့်ကိစ္စမှာမဆို လူကြီးမိဘ၊ အကြီးအကဲ၊ အကြကောင်း ဉာဏ်ကောင်းရှိသူတို့နှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင် ဆောင်ရွက်ရပါလိမ့်မည်။ ဦးတည်ချက်မှန်ပြီး လုပ်ဆောင်မှုကောင်းမှသာ အောင်မြင်မှု တိုးတက်မှု ကြုံရပါလိမ့်မည်။ ငွေကြေး ဥစ္စာပစ္စည်းအပေါ် ဝင်ငွေ၊ ထွက်ငွေ မျှတစွာ သုံးစွဲသင့်၏။ အချစ်ရေးမှာ အရွေးရခက်စရာ လမ်း နှစ်သွယ်ပေါ်မည်။ ကျန်းမာရေး ကျဆင်းတတ်သည်။

- ဆီထိုးသင့်သောနေ့ - အင်္ဂါ၊ စနေ။
- ချွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၇)အစ (၄)အဆုံး၊ (၅)အစ (၈)အဆုံး။
- သိကြား - မွေးနေ့မှာ သီလခံယူပြီး သမ္မုဒ္ဓေါဂါထာကို သက်စေရွတ်ဆိုပါ။

(စက်တင်ဘာလ (၂၃) ရက်မှ အောက်တိုဘာလ (၂၂) ရက်အတွင်း)

ဘဝအခြေအနေတိုးတက် ကောင်းမွန်ပြီး စီးပွားတိုးတက်မှု ကြံ့ရပါလိမ့်မည်။ အကောင်းဆုံး နှစ်စေ့ရန် ကြိုးစားလိုစိတ်က အမြဲတမ်း ရှင်သန်နေတတ်သည်။ မိသားစု သာယာချမ်းမြေ့မှု ကြံ့ရစေ နွေးနွေးထွေးထွေး ကြင်ကြင်နာနာ ပြောဆိုဆက်ဆံသင့်၏။ ယခုကာလအတွင်း ကြံ့သမျှ အဆင်မပြေစေရန် အပြာရောင်၊ အဝါရောင်တို့ကို ဆောင်ပါ။ ရပ်ဝေး ပြည်ပခရီးသင့်၏။ အချစ်ရေးမှာ နှစ်သားနှင့် ဦးနှောက် လွန်ဆွဲရမည့် အချစ်ရေးအနေအထားနှင့် ကြုံမည်။ ကျန်းမာစေရန် မိမိစိတ်သင့်တင့်မျှတစွာ နှလုံးသွင်းပါ။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္လာ၊ စနေ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၂)အစ (၈)အဆုံး၊ (၇)အစ (၇)အဆုံး။
- ယတြာ - လူကြီးမိဘများ၏ ဝေယျာဝစ္စ ပိုမိုပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ကုသိုလ်ယူပါ။

(အောက်တိုဘာလ (၂၃) ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ (၂၂) ရက်အတွင်း)

စူးရှထက်မြက်ခြင်း၊ ဖျတ်လတ်သွက်လက်ခြင်းကြောင့် အောင်ပွဲရတတ်၏။ စီးပွားဥစ္စာတိုးတက်မှု ရှိပါ။ မိသားစုနှင့်အတူ ရပ်ဝေးပြည်ပခရီးသွားရတတ်သည်။ စီးပွားရေးအတွက် နောက်ထပ် ခြေလှမ်းလှမ်းမည့်ကိစ္စကို သေချာစွာ အမှားအယွင်းအချို့ ကြံ့ရတတ်သည်။ အမှားတစ်ခုကို နှစ်ခါတိုင် သင့်ကြောင်း ဆင်ခြင်သုံးသပ်ပါ။ စာချုပ်ချုပ်ဆိုမှု၊ လက်မှတ်ရေးထိုးမှု ကိစ္စရပ်တို့တွင် ပို၍ဂရုစိုက်ပါ။ အချစ်ရေးမှာ အလန်းလွန် အလွန်လန်းသောသူလေးနှင့် ဖူးစာဆုံ ရန်ခက်ရမည်။ ကျန်းမာရေးအင်အားမြင့်မြည်မည်။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၄)အစ (၁)အဆုံး၊ (၂)အစ (၁)အဆုံး။
- ယတြာ - မွေးနေ့မှာ အိမ်ရှိဘုရားတွင် သီလခံယူပြီး လက်ဖက်နှင့် ရွက်လှ လှူဒါန်းပါ။

(နိုဝင်ဘာလ (၂၃) ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ (၂၀) ရက်အတွင်း)

စွန့်စားမှုမပါသော မည်သည့်ကိစ္စကမှ သင့်ကို မဆွဲဆောင်နိုင်ပါ။ လေ့လာအကဲခတ်မှု စွမ်းအား အလွန်ထက်သန်နေ၏။ ဉာဏ်အလွန်ကောင်းသူတစ်ဦးဖြစ်၍ ယခုလကဲ့သို့ ကံကောင်းနေခြင်း ပိုမိုကြီးပွားတိုးတက်လိမ့်မည်။ လုပ်ငန်းရည်ရွယ်ချက်တိုင်း အောင်မြင်ပွဲဖြိုးမှာ အသေအချာဖြစ် အားလုံး စင်းလုံးချောချည်း ကြံ့တွေ့နေရပါလိမ့်မည်။ လတ်တလော ဆောင်ရွက်နေသော ကိစ္စအတွက် ကိုယ်ခွဲကိုယ်ချွန် ကြိုးစားရတတ်သည်။ အချစ်ရေး ကောင်းမွန်နေသော်လည်း ဘဝလက်တွဲရန် အချိန်ယူ လေ့လာသင့်၏။ ကျန်းမာရေးအတွက် ရသာခြောက်ပါးကို သင့်တင့်စွာ စားသုံးသင့်၏။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္ဂနွေ၊ စနေ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၉)အစ (၆)အဆုံး၊ (၉)အစ (၃)အဆုံး။
- ယတြာ - မွေးနေ့တွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူသို့ သွားပြီး တံခွန်၊ ကုက္ကားနှင့် အောင်သင်္ဃေတို့ကို

www.burmeseclassic.com

(ဒီဇင်ဘာလ (၂၁) ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ (၁၉) ရက်အတွင်း)

ရုပ်သေးရုပ်မဟာ ကံတရား၏ ကြီးဆွဲရာအတိုင်း မကတတ်ပါ။ ကိုယ့်ကြံမှာ ကိုယ်ဖန်တီးလိုစိတ် ရှိနေမည်။ အခြေအနေအရပ်ရပ်က အပြောင်းအလဲကို ဖန်လာလိမ့်မည်။ ကြံစည်တွေးတောမှု၊ စိတ်ကူးသစ်များနှင့် တီထွင်လုပ်ကိုင်၍ အောင်မြင်မှု ကြုံမည်။ စိတ်ကူးတစ်ခု၊ အကြံကောင်းတစ်ခု ရရှိတတ်သည်။ ရုံးဌာန၊ အိမ်နေရာပြောင်းရွှေ့ခြင်း ကြုံမည်။ အလွန်ခင်မင်ရင်းနှီးထားသူတစ်ဦးနှင့် အဆင်မပြေဖြစ်လျက် လမ်းခွဲရတတ်ပါသည်။ အချစ်ကြောင့် ဘဝအခြေအနေပြင်မားမှု ကြုံရတတ် ပါသည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် ကြေခဲသောအစာကို ရှောင်ပါ။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၂)အစ (၄)အဆုံး၊ (၂)အစ (၇)အဆုံး။
- ယတြာ - ဘုရားမှာ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆွမ်းနှင့် အဝါရောင်ပန်းများ ကပ်လှူပူဇော်ပါ။

(ဇန်နဝါရီလ (၂၀) ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၈) ရက်အတွင်း)

လသာခိုက် ဗိုင်းငင်ပါ။ ယနေ့လုပ်ရမည့်အလုပ်ကို မနက်ဖြန်သို့ မရွှေ့ပါနှင့်။ လောကတွင် မည်သည့် အရာမှ သူ့အလိုလိုဖြစ်မလာတတ်ကြောင်း သတိရှိရမည့် အချိန်မျိုးပါ။ အချိန်ကို အကျိုးရှိရှိ အသုံးပြုကြည့်လိုက်ပါ။ လုံ့လ စီရိယရှိလေလေ အောင်မြင်လေလေ ကြုံပါလိမ့်မည်။ သင့်အိမ်အနီး မှာ အလှူမင်္ဂလာပွဲလမ်းသဘင်ရှိလျှင် စီးပွားဥစ္စာတိုးတက်မှု ကြုံရပါလိမ့်မည်။ လက်ရှိ အခြေအနေ ထက် ပိုမိုမြင့်မားတိုးတက်မှု ထူးထူးခြားခြား ကြုံရပါလိမ့်မည်။ ချစ်သူချောနှင့် ခရီးသွားရတတ်သည်။ ခရီးသွားပြီး ကျန်းမာနေမည်။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - သောကြာ၊ စနေ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၈)အစ (၂)အဆုံး၊ (၃)အစ (၉)အဆုံး။
- ယတြာ - အရှောင်းသားများကို စာအုပ်နှင့် စာရေးကိရိယာများ ပေးလှူကာ ဒါနပြုပါ။

(ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၉) ရက်မှ မတ်လ (၂၀) ရက်အတွင်း)

အပြေးအလွန်သန်သော ယုန်ပင်ဖြစ်သော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံမှာ အလွန်နူးသော လိပ်ကိုပင် လက်မြှောက် အရုံးပေးရတတ်သည်။ ကြိုတင်တွက်ဆမထားသော ဆုံးရှုံးမှု ကြုံရတတ်သည်။ မိမိ ကိစ္စမဟုတ်သော အလုပ်ပို ကိစ္စပိုများကို လုပ်ဆောင်ရတတ်သည်။ လုပ်ငန်းသစ်ကိစ္စကို အထူးပင် ချင့်ချိန်ရန် လိုအပ်၏။ အချစ်ရေးအနေဖြင့် ရင်မှာ ဖြစ်ထွန်းလာသော အချစ်ပန်းငုံကလေးက လေ အတောမှာ ကြွလွင့်သွားရတတ်သည်။ ကျန်းမာစေရန် ရာသီဥတုနှင့်အညီ ဝတ်စားနေထိုင်သင့်သည်။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၉)အစ (၃)အဆုံး၊ (၈)အစ (၅)အဆုံး။
- ယတြာ - ခင်မင်ရင်းနှီးသူ မိတ်ဆွေများကို ကြာဆံချက်ကျွေးမွေးဒါနပြုပါ။

www.burmeseclassic.com

နတ်မောက် မှတ်ကျောက်

ဆံပင် နက်မှောင်သန်စွမ်း ဖောက်ကင်းစေသည့် ခေါင်းလိမ်း အုန်းဆီ ပြုလုပ်နည်း

“မိန်းမတို့ဘုန်း ဆံထုံး၊ ယောက်ျားတို့ဘုန်း လက်ရုံး”
“ပိတုန်းရောင် ကေသာ”
“ဆံကိုလည်း မယုဉ်နဲ့၊ -----ကိုလည်း မယုဉ်နဲ့”
“ဆံတောက်ဖားဖား”

“ဆံထုံးတော်ကြီး တမာသီး”

စသည်...စသည်ဖြင့် ဆံပင် ဆံကေသာနှင့် ပတ်သက်သော စကားအသုံး၊ စကားပုံတွေ များစွာ များစွာရှိနေပါသည်။

လူတိုင်း လူတိုင်းပင် မိမိတို့ ဦးခေါင်းထက်မှ ဆံပင်ကို နက်မှောင်သန်စွမ်း ပျော့ပျောင်းနူးညံ့၍ ဖောက်၊ သန်းကင်းရှင်းချင်ကြပါသည်။ လူတို့၏ ကျက်သရေကို အထူးဆောင်သော ဆံပင်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

သို့အတွက် ဆံပင်နက်မှောင်သန်စွမ်း၍ ဖောက်၊ သန်းကင်းစေသည့် ခေါင်းလိမ်း အုန်းဆီ စီရင်ရန်မှာ...

* အုန်းဆီစစ်စစ်(စားအုန်းဆီမဟုတ်ပါ) တစ်ဆယ်သားတွင် ပဲနံ့သာစေ့ ဟင်းသောက်ငွန်းတစ်ငွန်း၊ ဖန်းခါးစေ့ ခုနစ်စေ့မှ ကိုးစေ့ ထည့်စိမ်ထားပြီး ဆံကေသာကို လိမ်းပေးပါ။

* ခေါင်းလျှော်လျှင် မြန်မာ့ရိုးရာ တလျှော်ကင်ပွန်သာ လျှော်ပါ။ ခေတ်ပေါ် ဓာတုခေါင်းလျှော်ရည်များ သင့်ပါ။ ရှောင်ပါ။

* အုန်းဆီ၊ ဘီးခေါ်၊ နေ့သုံးဖော်၊ ဆီနော် မလိမ္မော်ဟု ဆိုရသည်။ တနင်္ဂနွေနေ့၊ အင်္ဂါနေ့၊ ကြာသပတေးနေ့တွင် ဦးခေါင်း၌ ဆီမလိမ်းရပါ။ ကျက်သရေယုတ်တတ်သည်ဟု ရှေးလူကြီးသူမတို့ ဆိုရိုးပြုခဲ့ပါသည်။ နေ့များဖြစ်သော စနေ၊ တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာနေ့တွင် လိမ်းခြင်းဖြင့် ကျက်သရေမင်္ဂလာတိုးစေပါသည်။

ရှေးထုံးလည်း မပယ်နံ့ဟူသည့်အတိုင်း ရှေးရိုးစဉ်က နမူနာကောင်းကို တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်မှု မဖြစ်ရလေအောင် တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

* * *

ခုတ်မောက်မှတ်ကျောက်

ဂျာဗားဆုမှ
ရွှေမင်းသမီး
ဘနင်း
(မြန်မာပြန်)

အိမ်ထောင်ရေး

၁၈၇၇ ခု ဧပြီလ တစ်ညနေခင်း။
နေရာမှာ ဂလောက်စတာရှိုင်း
ယားပြည်နယ်၊ အယ်(လ်)မွန်ဘာဘရီ
မြို့။

ထိုညနေတွင် အသက် ၂၀
အရွယ် လှပသော မိန်းကလေး
တစ်ယောက်သည် မြို့ထဲသို့ ရောက်
လာခဲ့၏။

မိန်းကလေးမှာ ဆာလောင်မွတ်
သိပ်နေပြီး ပိုက်ဆံလည်း တစ်ပြားမှ
မရှိပေ။ သူမ ပြောသော စကားကို
မည်သူမှ နားမလည်ပေ။ သူမမှာ ထို
မြို့တွင် အသိရှိပုံ မရပေ။

သနားကြင်နာတတ်သော တရား
သူကြီး မစ္စတာ ဝေါရယ်က သူမအား
သူ့အိမ်သို့ ခေါ်သွား၏။ သူတို့ ဇနီး
မောင်နှံသည် မိန်းကလေးအား သူမ
ဘယ်က လာသည်၊ သူမ ဘယ်သူဖြစ်
သည်ကို မေးရန် ကြိုးစားကြ၏။ သို့
သော် မိန်းကလေးက “ကာရာဘူး” ဆို
သော စကားလုံးကိုသာ ထပ်တလဲလဲ
ပြောနေ၏။ ကာရာဘူးသည် သူမ
နာမည်လားဟု အမူအရာဖြင့် မေးသော
အခါ ခေါင်းညိတ်ပြ၏။

မိန်းကလေးမှာ အရှေ့တိုင်းသူ
ရုပ်ရည်ရှိပြီး အစားအစာကို သူမဘာ
သာ ပြင်ဆင်စားသောက်၏။ ကြမ်းပေါ်
မှာ အိပ်၏။

ရက်သတ္တပတ်အကြာတွင် “ဆီ
ညော်မင်နရယ်အင်နက်ဆို” အမည်ရှိ
ပေါ်တူဂီလူမျိုးတစ်ယောက် ရောက်
လာခဲ့၏။ ထိုလူသည် အရှေ့တိုင်းတွင်
အတော်ကြာ နေထိုင်ခဲ့ဖူး၏။ ထိုလူ
သည် ကာရာဘူးနှင့် လာတွေ့ပြီး
အချိန်အတော်ကြာအောင် နှစ်ယောက်
တည်း စကားပြောကြ၏။

ထိုနောက် ပေါ်တူဂီလူမျိုးက

သူသည် အမျိုးသမီး၏ စကားကို နား
လည်ကြောင်း ပြောပြ၏။ ကာရာဘူး
အပါအဝင် အားလုံးပင် အံ့ဩသွားကြ
၏။ ကာရာဘူးသည် သူမ ပြောသည့်
စကားကိုပင် သူမ နားမလည်ပေ။

စကားပြန် ပေါ်တူဂီက ဤသို့
ပြောပြ၏။

မစ္စတာ ကာရာဘူးသည် ဆူမာ
တြာကျွန်းအနီး “ဂျာဗာဆု” အမည်ရှိ
ကျွန်းမှ မင်းသမီးဖြစ်ကြောင်း၊ ဘူးဂိုး(စ်)
ခေါ် လူသားစား လူရိုင်းများနှင့် စစ်ဖြစ်
သဖြင့် သူမမိခင် သေဆုံးခဲ့၏။ သူမ
အား မလေးပင်လယ်စားပြေများက
ဖမ်းဆီး၍ ကျွန်အဖြစ် ရောင်းစားခဲ့၏။
သူမကို ခေါ်ဆောင်သွားသော သင်္ဘော
သည် အာဖရိကတောင်ပိုင်း ဆိပ်ကမ်း
မြို့တစ်မြို့ကို သွားခဲ့၏။ ထိုနောက်
ဥရောပတိုက်သို့ ရှေ့ရှုထွက်လာခဲ့၏။
လေမှန်တိုင်း တိုက်ခိုက်နေချိန်တွင်
သင်္ဘောပေါ်မှ ခုန်ချထွက်ပြေးလာခဲ့၏။
ကမ်းသို့ ရေကူးလာပြီးနောက် တောထဲ
တွင် ရက်သတ္တပတ်ပေါင်းများစွာ
လှည့်လည်သွားလာနေပြီးနောက် ရွာ
ထဲသို့ ဝင်လာခြင်းဖြစ်၏။

ပေါ်တူဂီ စကားပြန်၏ စကား
ကြောင့် အားလုံး အံ့ဩသွားကြ၏။
နိုင်ငံတစ်ဝှမ်းလုံးမှ လူအများသည်
ထူးဆန်းသော မင်းသမီးကို ကြည့်ကြ
၏။ သူမသည် ခြေတစ်ဖက်ကို လေ
ထဲသို့ မြှောက်၍ ထူးဆန်းသော အက
ကို ကပြ၏။ ထူးဆန်းသော ဘာသာ
စကားကို ပြော၏။

သို့သော် ဤအရာအားလုံးမှာ
လိမ်ညာမှုသာ ဖြစ်၏။ ဒေဗီမြို့မှ ဖိနပ်
ချုပ်သမား၏ သမီးဖြစ်သော သူမမှာ
“မေရီဘက်ကာ” ဖြစ်သည်။ သူမသည်
ဆင်းရဲသော ဘဝမှ လွတ်မြောက်၍

ကြွယ်ဝချမ်းသာစွာ နေရန် အမြဲ
လင့်ခဲ့၏။ သူမသည် ပေါ်တူဂီလူမျိုးအား
သူမ၏ လိမ်ညာမှုတွင် ပါဝင်ရန် ချေ
ဆောင်ခဲ့၏။

သို့သော် ကာရာဘူး မင်းသမီး
ကျော်ကြားမှုမှာ ကြာရှည်စွာ မခံခဲ့
ဘဲ ရုတ်တရက် မစ္စတာ “မစ္စကီရာလီ”
အမည်ရှိ အမျိုးသမီးသည် ကာရာဘူး
မင်းသမီး၏ အကြောင်းကို သတင်း
တွင် ဖတ်ခဲ့ရ၏။

မင်းသမီး၏ ပုံသဏ္ဍာန်သည်
သူမနှင့်အတူ အခန်းငှားနေခဲ့သော
မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် တူ
ကြောင်း သူမက ပြောပြ၏။ မစ္စကီ
ရာလီအား ကာရာဘူးမင်းသမီးနှင့်
ပေးခဲ့၏။

မစ္စကီရာလီသည် မေရီအား
ချက်ချင်းမှတ်မိခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် မေရီ
မှာ အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရတော့၏။ သူမ
၏ ဆင်းရဲသော နောက်ကြောင်း
ရာဇဝင်နှင့် မိဘများက စွန့်ပစ်သဖြင့်
ငတ်ပြတ်မွဲတောစွာ နေခဲ့ရပုံကို သိသော
အခါ အားလုံးက သနားကြပြန်၏။
အမေရိကားသို့ ပြန်ရန် ခရီးစရိတ်ပေး
ကြ၏။

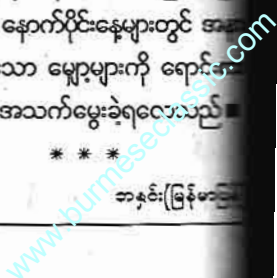

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင်
ဤကဲ့သို့ လိမ်ညာလှည့်ဖြားမှု လုပ်ရန်
အခွင့်မသာပေ။

နောက် ဂုနစ်အကြာတွင် ဘာရာ
တိုသို့ ပြန်လာခဲ့ပြီး ကာရာဘူးမင်းသမီး
ကဲ့သို့ ဝတ်ဆင်၍ ပြပွဲလုပ်ခဲ့၏။
တစ်ကြိမ်ကြည့်လျှင် တစ်သီလင်
ရ၏။ ထိုလုပ်ငန်း မအောင်မြင်သဖြင့်
သူမဘဝ နောက်ပိုင်းနေ့များတွင် အား
ပြည့်စုပ်သော မျှော့များကို ရောင်းအား
ခြင်းဖြင့် အသက်မွေးခဲ့ရလေသည်။

ဆန်း(မြန်မာ့)

အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်ကြီး သခင်မြ၏

ဘဝကံကြမ္မာ

တင်နိုင်တိုး

အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်ကြီး သခင်မြ၏ ဘဝကံကြမ္မာ ကား ထူးခြားလှပေသည်။ သခင်မြသည် လူချစ်လူခင်များသူ ဖြစ်သည်။ သူ၏ ဇာတိလည်း ရန်သူဟူ၍ မတွေ့ရ သလောက်ဖြစ်သည်။ သခင်မြသည် သူ၏ဘဝတွင် သူ့ကြိမ် ထက်မနည်း အသက်ဘေးမှ သိသိကလေး လွတ်မြောက်ခဲ့ ရဖူးကြောင်း သိရှိရပါသည်။

သခင်မြသည် ပင်ကိုယ်စိတ်ရင်းကောင်းသူ၊ ရိုးသားသူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။ မည်သည့်အခါမျှ ကိုယ်ကျိုးအတွက် မကြည့်ခဲ့ပေ။ သို့ကြောင့်လည်း အသက်ဘေးမှ လူ့ဗ

မြောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ဟန် တူပါသည်။ သခင်မြအတွက် ပထမဆုံး အမှတ်ထင်ထင်ဖြစ်ခဲ့ရသည့် အတွေ့အကြုံက ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် ဖြစ်ပါသည်။ တို့ဗမာအစည်းအရုံးအား မတရားအသင်းအဖြစ် ကြေညာလိုက်ပြီးနောက် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည့် သခင်မြလည်း တိမ်းရှောင်ခဲ့ရသည်။ ထိုစဉ်အတွင်း တိုင်းပြည်မှာလည်း ဖရိုဖရဲဖြစ်လျက်ရှိနေ၏။

ဗမာလွတ်လပ်ရေး တပ်မတော်မှာလည်း ဝင်ရောက်လာတော့မည်ဖြစ်ရာ မူလအစီအစဉ်အတိုင်း သခင်မြက မြန်မာပြည် ယာယီအစိုးရအဖွဲ့ကို ဦးဆောင်ရန် တနင်္သာရီဒေသသို့ လျှို့ဝှက် စွန့်စားစွာဖြင့် သွားရောက်ရမည်ဖြစ်၏။ စစ်ကြေညာလိုက်ပြီသဖြင့်လည်း ရန်ကုန်၊ မော်လမြိုင်၊ ထားဝယ်တစ်လျှောက် ဗုံးများ အဆက်မပြတ် ကြဲချနေသည်။ တောကြောင် လူဆိုးများကလည်း ထကြွသောင်းကျန်းနေကြသည်။

ရေ၊ ကန်ဘောက်ဒေသသို့ ရောက်ရှိစဉ် ယင်းဒေသ၏ တော်လှန်ရေးတောဝန်ခံ သခင် သင်းကြူအား လူဆိုးများက လုပ်ကြံပြီးချိန်ဖြစ်သည်။ လူဆိုးများက သခင်မြကို ဖမ်းဆီးလိုက်ပြီး ရှိသမျှ လက်နက်၊ ရိက္ခာ၊ ငွေတစ်ပေတင်တို့ဖြင့် လာရွေးရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်။ မပေးလျှင် သခင်မြနှင့် သခင် သင်းကြူ၏ ဦးလေးကျားကြီး ဦးဘငြိမ်းတို့အား သတ်ပစ်မည်ဟု ရာဇသံပို့ခဲ့သည်။ တော်လှန်ရေးဆက်လက်လုပ်ကိုင်မည့်သူများ ခေါင်းခံသွားကြသည်။ ခေါင်းဆောင်ကြီး သခင်မြ အသက်တဲတဲမျှသာ ရှိတော့၏။

ထိုစဉ် ထားဝယ်ကို ဗိုလ်လက်ျာ၏ ဘီအိုင်အေက သိမ်းပိုက်လိုက်ပြီးဖြစ်ရာ ချက်ချင်း ဆက်သား စေလွှတ်သတင်းပို့၏။ သို့ဖြင့် ဘီအိုင်အေများက လူဆိုးများရှိရာ သဲချောင်းရွာကို ပိုင်းထားကြသည်။ လူဆိုးများကလည်း နေမထူး သေမထူးဖြစ်နေ၍ သခင်မြကို ပစ်သတ်ရန် ပြင်ဆင်ကြသည်။ ကံကောင်းချင်တော့ အားလုံးက လေးစားကြသည့် "ဖိုးသာဘော်"ဆိုသူ အဖိုးအိုက လူဆိုးများနှင့် သွားညှိသည်။ သခင်မြတို့ကို လွှတ်ပေးလျှင် အသက်အန္တရာယ် မထိခိုက်အောင် သူတာဝန်ယူကြောင်း ပျောင်းဖျပြောဆိုသည်။ နောက်ဆုံး အဆင်ပြေသွားပြီး သခင်မြတို့ကို လွှတ်ပေးလိုက်တော့၏။ အဖြစ်အပျက်များက သည်းထိတ်ဖွယ်ကောင်းလှပေသည်။

နောက်တစ်ကြိမ် အသက်ဘေးမှ သီသီကလေး လွတ်မြောက်ခဲ့ပုံကလည်း အသည်းထိတ်ဖွယ်ပင်ဖြစ်သည်။ ကျိုက်ထိုတွင် ရှိနေစဉ်က ခေတ္တတည်းခိုရာ အိမ်ပေါ်တည့်

တည့်သို့ အင်္ဂလိပ် လေတပ်မှ ကြဲချသော ဗုံးတစ်လုံးသည်။ အခြားခန်းရှိ အိပ်နေသူတစ်ဦးနှင့် ထိုင်နေသူတစ်ဦးတို့မှာ မရှုမလှသေဆုံးသွားကြသည်။ သခင်မြတစ်ယောက်သာ ကံကောင်းထောက်မစွာဖြင့် အသက်ရှင်လျက် ရစ်ခဲ့၏။

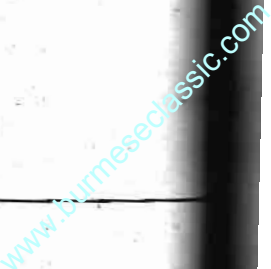
ဘီအိုင်အေတပ်ကြီး၏ အရှိအသေပြုမှုကို မော်လမြိုင်၊ မြို့တော်ခန်းမကြီး၌ ခံယူနေစဉ်ကလည်း ရေလေယာဉ်ပျံများက စက်သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်ခဲ့ရာ သခင်မြမှာ အသက်ဘေးမှ သီသီကလေး လွတ်မြောက်ခဲ့ရသည်။ ဂျပန်ခေတ် ဂျပန်များ ဆုတ်ခွာကြစဉ် သခင်မြ ဂျပန်တို့နှင့် အတူလိုက်ပါခဲ့ရသည်။ ထိုစဉ်ကလည်း ကြီးသော အန္တရာယ်ကို နေ့စဉ်ကျော်ဖြတ်ခဲ့ရ၏။

သို့သော် သခင်မြကား ၁၉၊ ဇူလိုင်၊ ၁၉၄၇ ခု ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့နှင့်အတူ ကျဆုံးခဲ့ရသည်။ သခင်မြ ကျဆုံးခဲ့ရပြီးနောက် ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်ဒေါ်ညွှန်းက...

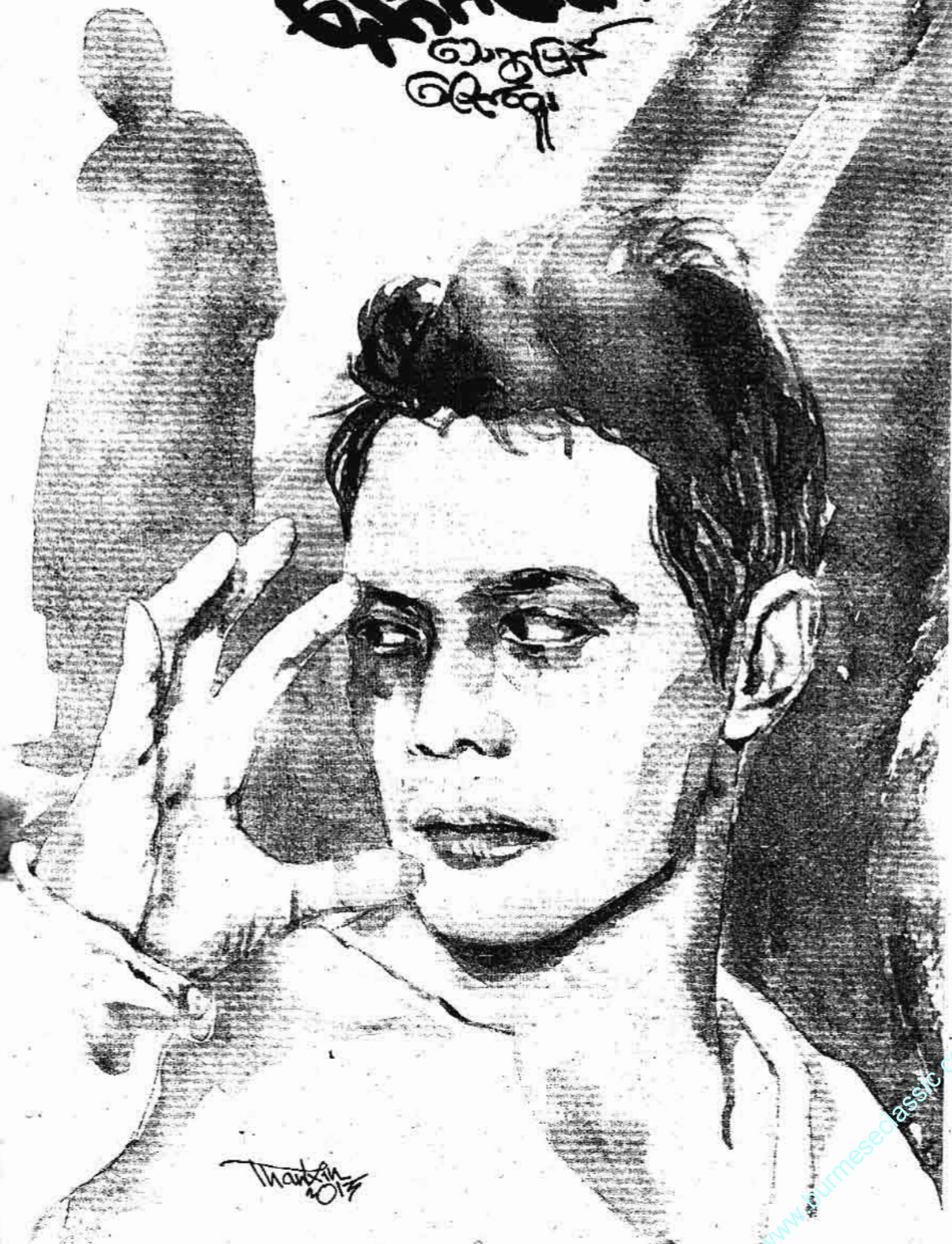
"ကျွန်မတော့ဖြင့် ကျွန်မရဲ့ ခင်ပွန်းသည် ဒီတစ်သက်မှာ ရန်သူလက်ချက်နဲ့ ဒီလို မရှုမလှ ကျဆုံးမယ်ဆိုတာ ဘယ်တုန်းကမှ မယုံခဲ့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုလျှင် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်ဖြစ်နေပေမယ့် အသက်သော ရန်သူကပင် သူ့ကိုဖြင့် မုန်းတီးတယ်ဆိုတာ မယုံခဲ့ဖူးဘူး။"

ဟု ဆိုခဲ့ဖူးပါသည်။
သခင်မြကား အသက်ဘေးမှ သီသီကလေး လွတ်မြောက်ခဲ့သည်မှာ အကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်သော်လည်း ၁၉၊ ဇူလိုင်၊ ၁၉၄၇ တွင်မူ မလွတ်မြောက်နိုင်တော့ပေ။

ကျမ်းကိုး
၁။ အမျိုးသားအာဇာနည်ခေါင်းဆောင်ကြီး သခင်မြ (သခင်ချစ်မောင်)။

၁၄၅၆၇၈
မင်းသိင်္ခ
သွေးဇွဲ
ရေစို

Thakin
2013

ဖေဖေနာမည်က ဦးကြီးရွှေ။
မေမေနာမည်က ဒေါ်မြရွှေ။ ဖေဖေက
ပျော်ပျော်နေတတ်တဲ့ လူ။ သူက သူ့
မိတ်ဆွေ ကျေးလက်ကျန်းမာရေးမှူး
တို့၊ ဆရာ မန်းထိန်ဝင်းစိန်တို့ကို...

“ကျွန်တော် မပြရွှေကို ယူတာ
က ရွှေချင်းထပ် မြတ်လို့ ယူတာဗျ”
ဟု ဆိုပြီး ရယ်ရွှန်းဖတ်ရွှန်း
ပြောခဲ့ဖူးပါတယ်။

ရုပ်ရှင်မင်းသား အဆိုကျော်
ဇော်ဝမ်းကို ဖေဖေက သိပ်သဘောကျ
တာ။ ဖေဖေတို့ခေတ်တုန်းက ဇော်ဝမ်း
က ဓူပါစတာ၊ မင်းသား။ ဒါကြောင့်
သားသုံးယောက်ဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော်တို့
ညီအစ်ကိုသုံးယောက်ကို ဖေဖေက
ဇော်မင်း၊ ဇော်တူ။ ဇော်သနီလို နာမည်
ပေးထားတာ။ တော်သေးတာပေါ့။
နောက်ထပ် ညီလေးတစ်ယောက်
မမွေးလို့၊ မွေးများ မွေးရင် “ဇော်ဖိုး”
လို့ ပေးမှာ သေချာတယ်။

ကျွန်တော်တို့ နေတာက မရမ်း
ရွာ။ စခန်းသားတဲ့ မရမ်းရွာဆိုတာ
ကျွန်တော်တို့ရွာ။ ပန်းတနော်မြို့နယ်
ထဲက ရွာကြီးတစ်ရွာ။ ရောဝတီတိုင်း
ဒေသကြီးမှာ ရှိတယ်။

ဇော်ဝမ်းက ဘန်ကောက်မှာ။
သူက ပြည်ပသွားပြီး အရောင်းအဝယ်
လုပ်နေတာ။

ဖေဖေက ဆံပင်ညှပ်တယ်။
ဖေဖေဆိုင်နာမည်က “ဇော်ညီနောင်
(၁)”။ ကျွန်တော် ဇော်တူးကလည်း
ဆံပင်ညှပ်တယ်။ “ဇော်ညီနောင် (၂)”
တဲ့။ ဇော်သနီကလည်း ဆံပင်ညှပ်တာ
ပါ။ သူ့ဆိုင်က “ဇော်ညီနောင် (၃)”ပါ။

ကျွန်တော် မှတ်မိသေးတယ်။
ဆံပင်ညှပ်ရင်း ချောင်းဆိုးတာကို
ပြောတာ။ ပထမတော့ တစ်ခါ နှစ်ခါ၊
နောက်တော့ ခဏခဏ။

“မင်း ခဏခဏ ချောင်းဆိုးနေ
တာ မကောင်းဘူး။ ဆေးမြီးတိုသောက်၊
ပျောက်တဲ့။ မင်းသောက်ဖို့ ငါ ဆေးမြီး
တိုပေးမယ်”

ဆိုပြီး သူငယ်ချင်း ငှက်ရိုးက
ကျွန်တော့်ကို ဆေးမြီးတိုတိုက်ခဲ့တယ်။
ငှက်ရိုးရဲ့ နာမည်ရင်းက ဇော်လှိုင်ထွေး။
ကျွန်တော်နဲ့ ငှက်ရိုးက ငယ်သူငယ်ချင်း။

ငှက်ရိုးဆိုတဲ့ ဇော်လှိုင်ထွေး
ကျွေးတဲ့ ဆေးမြီးတိုနဲ့ ကျွန်တော်
ချောင်းဆိုး မပျောက်ပါဘူး။

“မိတ်ဆွေ... ချောင်းဆိုးနေ
သလား။ မကြောက်ပါနဲ့။ ဆိုးချင်
သလောက် ဆိုးပါစေ၊ ဒီဆေးကို ချက်
ချင်းသောက်၊ လက်ငင်းပျောက်” ဆိုတဲ့
ကြော်ငြာကြောင့် ကျွန်တော် အဲဒီ
တိုင်းရင်းဆေးကို ဝယ်ပြီး သောက်ခဲ့ဖူး
ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ချောင်းဆိုး
မပျောက်ပြန်ပါဘူး။ ဒီအကြောင်းကို
ကျွန်တော်က သူငယ်ချင်း ငပြုံးကို
ပြောပြမိတော့ ဒီကောင်က ရယ်ပြီး -

“မင်း တော်တော်ရယ်ရတာပဲ
ဇော်တူ။ ကြော်ငြာပါဆိုမှ ကျော်အောင်
ညာတာပေါ့ကွ”

တဲ့။ အဲဒီအခါ ကျွန်တော်က
မြင်မြတ်ဝေဆီမှာ အကြံဉာဏ်တောင်း
တယ်။ “ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ”
ပေါ့။

ဝေလို့ ကျွန်တော် ချစ်မြတ်နိုးမှာ
ခေါ်တဲ့ မြင်မြတ်ဝေက ကျွန်တော်နဲ့
သမီးရည်းစားဘဝက ဖြစ်လာတဲ့ ဇနီး
မယား။ ဆိုးတိုင်ပင် ကောင်းတိုင်ပင်ဖြစ်
လို့ ဝေက...

“မောင်ရယ်... ဆေးရုံသွားပြီး

ဆေးစစ်ခံတာ အကောင်းဆုံးပဲ မဟုတ်
လား”

လို့ အကြံပေးခဲ့တယ်လေ။
တစ်ဦးတည်းသာ ရှိသေး
သားလေး ပြီးခန့်စည်သူကတော့
အဖေနဲ့ အမေ ဘာတွေ ပြောနေ
လဲလို့ သိရာမယ် မထင်ပါဘူး။ သူငယ်
တန်းတောင် မနေရသေးတဲ့ ကလေး
ဆိုတော့ ဘယ်သိပါ့မလဲ။

အဲဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော် ပန်းတ
မြို့ ပြည်သူ့ဆေးရုံကို သွားပြီး ဆေး
ခံယူ ကုသခဲ့ဖူးပါတယ်။

သလိပ်ထဲမှာ ပိုးတွေ့လို့ ဆေး
က တီဘီပိုးလို့ ယူဆပြီး တီဘီ
တိုက်တယ်။ သက်သာတာတော့
တယ်။ ပျောက်မပျောက်တော့
ဘူး။ ၆လ ဆက်သောက်ခဲ့ရတာ။

ပျောက်သလောက်ဖြစ်တာ
ထင်ပါရဲ့ ၁၀နှစ်လောက် ချောင်း
ခဲ့တာ သေချာတယ်။ ဒါပေမယ့် ၁၀
လည်း ကျော်လာရော ချောင်း
ရောဂါ ပြန်စလောတာပါပဲ။

“အဟွပ်... အဟွပ်... အဟွပ်...
အဟွပ်...”

ဆိုပြီး ချောင်းဆိုးတတ်တဲ့
တော့်ကို သူငယ်ချင်း ငှက်ရိုးက
ရင်း...

“အကြပ်ကြီး ဇော်တူး”
လို့ ခပ်တည်တည်ခေါ်ခေါ်
တော့ ငပြုံးကလည်း မရယ်မပြုံး

“ရှိ”
ဆိုပြီး ထူးပါတယ်။ အဲဒီအခါ
ကျွန်တော် ချောင်းဆိုးတာနဲ့ ပတ်သက်
လို့ သူငယ်ချင်းတွေက နောက်ပြော
ကြတာ။

“မောင်... အာရုဏ်တော်ဝင်း
ကောင်းမယ်”

တဲ့။ ဝေကကားကြောင့် ကျွန်တော်

ထ ရန်ကုန်မှာ ရှိတဲ့ အာရှတော်ဝင် ဗုဒ္ဓလိက ဆေးရုံကို သွားပြီး ဓာတ်မှန် နိုက်ခဲဖူးပါတယ်။ ဓာတ်မှန်ထဲမှာ ပေါ် တာက အဆုပ်မှာ အမာရွတ်။

“မကြောက်ပါနဲ့ ဒီအမာရွတ်က ဘာဘိဆေးသောက်လို့ ဖြစ်လာတာပါ။ ဘာအန္တရာယ်မှ မရှိပါဘူး။”

ဆိုတဲ့ အားပေးစကားကို ယုံယုံ ကြည်ကြည် လက်ခံ နာယူပြီး ကျွန် တော် မရမ်းရွာကို ပြန်လာတာ ကြာ ပြီ။

ဒီတစ်ခေါက် ကျွန်တော် ရန်ကုန် ကို သွားခဲ့တာက ဖန်နီပစ္စည်းတွေ ဝယ် နဲ့ အလှကုန်ပစ္စည်းတွေ ဝယ်ဖို့။ ကျွန်တော်က ဆံပင်ညှပ်သလို ဝေက နံနီပစ္စည်းလေးတွေ ရောင်းတယ်လေ။ ဆောင်တစ်ထမ်း မယ်တစ်ရွက် တူတူ နှိုင်း ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ နှစ် ချမ်းမြေ့သာယာတဲ့ သီရိဂေဟာ လေးကို တည်ဆောက်နေကြတာ။

ရန်ကုန်သွားတာက ည ၉နာရီ ထက်မှ။ ကျွန်တော်မှာ ကျော်သူလို ဆိုတဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လည်း မေးတယ်။ သူက ကားကြီးကြီးစီးပြီး ချက်ကြီးကြီးနဲ့ နေတဲ့သူ။ သူတိုက်က နှစ်မင်းစတိုး။

သစ်မင်းစတိုးဆိုင်ပိုင်ရှင် ကျော် တော် ရန်ကုန်ကို မလိုက်ပါဘူး။ ကားမောင်းသမား ကိုမြင့်စိုးကိုပဲ ကားနဲ့ ရန်ကုန်ကို လွှတ်တာ။

ကိုမြင့်စိုးနဲ့ ကျွန်တော် ရန်ကုန် လို လှိုင်သာယာ တိုးဂိတ်ကို တော်တော် အဲဒီဂိတ်မှာပဲ ခိပ်တယ်။ တန်းက ညလယ်၊ နီးလာတော့ မှတ် ဖန်နီထိုးခါနီးပြီ။

ဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်ရင်ထဲ တော်သလို ဖြစ်ခဲ့တယ်လေ။

အသက်ရှူရတာကလည်း ကျပ်နေ သလိုပဲ။ ထိန်းမရတဲ့ ချောင်းဆိုးလိုက် မိတော့ သလိပ်တွေ ထွက်ကျလာတာ ပေါ့။ ပြီးတော့ သလိပ်နဲ့ အတူတူပါလာ တာက သွေးတွေ။

စိုးရိမ်ပူပန်စိတ်တွေနဲ့ ကျွန်တော် ကိုမြင့်စိုးကို အကူအညီတောင်းခဲ့ရပါ တယ်။

“ကိုမြင့်စိုး... ကျွန်တော်ကို ပန်းတနော်ဆေးရုံ ပြန်ပို့ဗျာ။ ကား တစ်စီးလည်း ငှားပေးပါ။ ကျွန်တော် မိန်းမဆီလည်း ဖုန်းဆက်ပေးပါ။”

ကိုမြင့်စိုးက တကယ်မိတ်ဆွေ ကောင်မိသတဲ့ လူ။ ကျွန်တော့်အတွက် အကူအညီ အပြည့်အဝပေးပါတယ်။ သူငှားပေးတဲ့ ကားငှားခက လေး သောင်း။ အဲဒီကားနဲ့ပဲ ကျွန်တော် ပန်း တနော်မြို့၊ မြို့နယ်ဆေးရုံကို ရောက်ခဲ့ ရပြန်တာပါ။

နောက်နေ့နံနက် ၁၀နာရီခွဲမှာ ပန်းတနော်မြို့နယ် ဆေးရုံကို ကျွန်တော် ရောက်တယ်။ ဒေါက်တာ ဒေါ်စန်းဌေး နဲ့ တွေ့တယ်။

သူက မေးတယ်။ ကျွန်တော်က လိုရမယ်ရ ပြရအောင်ဆိုပြီး ယူခဲ့တဲ့ အာရှတော်ဝင်မှာ ရိုက်ခဲ့တဲ့ ဓာတ်မှန် ပြားကို ထုတ်ပြရင်း ဒေါက်တာ မေး သမျှကို ဖြေရပါတယ်။

ဒေါက်တာ ဒေါ်စန်းဌေးက ကျွန်တော်ကို သေသေချာချာမေးပြီး ဓာတ်မှန်ပြားကို ဂရုတစိုက်ကြည့်ပြီး လိုအပ်သလို ပြုစုကုသမှုတွေ ပြုလုပ် ပေးတာနဲ့ သက်သာလာပါတယ်။ ကျွန်တော်ခုတင်ဘေးက ခွာခါနီးမှာ ဒေါက်တာက သူ့နာပြု ဆရာမ တစ် ယောက်ကို...

“လူနာကို ဂရုတစိုက် ကြည့်ရုံ ပြုစု စောင့်ရှောက်ပါ။ လိုအပ်ရင် သူ့

ကို လာခေါ်ပါ။”
လို မှာခဲ့တာကို ဆရာမလေးက လည်း ရိုရိုသေသေနဲ့...
“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဒေါက်တာ”
တဲ့။

အဲဒီအချိန်က စပြီး ကျွန်တော့် ကျန်းမာရေးကောင်းနေတာ နှစ်ရက် တိတိ။ ဘာမှမဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။

“နံနက်ကျရင် ဆေးရုံဆင်းနိုင်ပါ ပြီ”

ဆိုတဲ့ သတင်းကောင်းလည်း ကြားရော အဲဒီဆေးရုံမဆင်းခင် ညမှာ ချောင်းပြန်ဆိုးခဲ့ပါတယ်။ သလိပ်ထဲမှာ သွေးပြန်ပါလာပြန်ပါတယ်။ ရင်ထဲမှာ မနေနိုင်အောင် ကျပ်လာပြန်တာ ကြောင့် ဝေကို...

“ဆရာမ မြန်မြန်ခေါ်”
လို ကျွန်တော်ပြောလိုက်တယ်။ ကိုမြင့်စိုးကျေးဇူးကြောင့် မရမ်း ရွာမှာ ကျန်ခဲ့ကြတဲ့ ဝန်းသည် ဝေနဲ့ သူ့အမေတို့ ကျွန်တော်ခုတင်ဘေးကို ရောက်နေခဲ့တယ်လေ။

“ဟုတ်ကဲ့”
ဆိုတဲ့ စကားနဲ့အတူ ဝေက ဆရာမကို ခေါ်ဖို့ ထွက်သွားပါတယ်။

ဝေနဲ့ ဆရာမ ပြန်မရောက်လာ ခင်မှာပဲ ကျွန်တော် သတိလစ် မေ့မြော သွားခဲ့တယ်တဲ့။ ခေါ်လို့ အော်လို့ မရ တော့ဘူးတဲ့။ အဲဒီလို တခြားလူတွေက ပြောကြတာ။ ဒါကို နောက်မှ ကျွန် တော်ကို ပြန်ပြောကြတာ။

တကယ်တော့ ကျွန်တော် သတိ လစ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ မြောသွားတာ။ ဒီအကြောင်းကို ခဏနေတော့မှ ပြော ပါရစေ။

ဝေနဲ့ ဆရာမ ပြန်ရောက်လာ တော့ သတိလစ်နေတယ်ဆိုတဲ့ ကျွန်

တော် တော်တို့ကို ဆရာမက အောက် ဆီဂျင်ပေးပါတယ်။ သွေးခုန်နှုန်း တိုင်း ပါတယ်။ သွေးခုန်နှုန်းက ဇီးရီး။

ချက်ချင်း အသက်ကယ်ဆေး တစ်လုံးထိုးပေးတယ်။ ဝေ ပြန်ပြော တာ ဆရာမက သိသနားစရာကောင်း တာပဲတဲ့။ သူ့မျက်နှာက တော်တော် စိတ်လှုပ်ရှားနေတဲ့ မျက်နှာ၊ တုန်လှုပ် နေတဲ့ မျက်နှာ။ သူ့ခဲမျှာ ဒေါက်တာမ ကို ချက်ချင်းပြောပြီး သတင်းပေးချင်ရှာ မှာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် လူနာကို ဒီအတိုင်း စိုးရိမ်ရတဲ့ အနေအထားမှာ ထားခဲ့ဖို့ တော်တော်ကို ခက်လို့ စိတ်သိပ်လှုပ် ရှား ခံစားခဲ့ရရှာမှာပါ။

နောက်ထပ် ဂမိနစ်အကြာမှာ ကျွန်တော့်ကို အသက်ကယ်ဆေး တစ် လုံး ထပ်ထိုးပေးပေးမယ့် သွေးခုန်နှုန်း ကတော့ တက်မလာပါဘူး။ စောစော ကအတိုင်း ဇီးရီး။

“မရနိုင်တော့ဘူး၊ ပြန်ခေါ်သွားရင် ခေါ်သွားတော့”

တဲ့။

အဲဒီလို ဆရာမဆီက စကားသံ လည်း ထွက်လာရော ဝေဆိုတာ ငို လိုက်တာ မျက်ရည်နဲ့ မျက်ခွက်ပါပဲ။ မောင့်ကြောင့် မျက်ရည်ကျရတာ ခွင့် လွှတ်ပါ ဝေရယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ဖြူရော်ရော်ဖြစ်နေ တဲ့ ကျွန်တော်မျက်နှာက သွေးရောင် နည်းနည်းသမ်းလာတယ်လို့ ဆရာမက ထင်လိုက်တယ်။ အထင်မှန်လား၊ မမှန် လား သိချင်လို့ သွေးခုန်နှုန်း ပြန်တိုင်း တော့ နည်းနည်းတက်လာတာ တွေရ တယ်တဲ့။

သွေးနည်းနည်းခုန်လာပြီဆိုတဲ့ ဆရာမ စကားကြောင့် ဝေငိုသံတိတ် သွားတယ်။ ဒီအချိန်မှာ...

အင်း...

ဆိုတဲ့အသံ ကျွန်တော့်နှုတ်ဖျား က ထွက်လာတာနဲ့ ဆရာမက...

“သတိပြန်ရလာပြီ၊ ငြိမ်ငြိမ်နေ ပါ။ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား မလုပ်ပါနဲ့”

လို့ ပြောတဲ့ ဆရာမရဲ့ မျက်နှာ က စာစောကလို လငပုပ်မဖမ်းတော့ ဘူး။ ဖိရွှေလမယ်ကြီး ထိန်းထိန်းသာသာ လင်းလို့၊ ဝင်းလို့။

ဒါနဲ့ပဲ ကျွန်တော် လူကောင်း သူကောင်း ပြန်ဖြစ်လာတာ ဆိုပါတော့။

♦♦♦

စောစောက “ခဏကြာတော့မှ ကျွန်တော် သတိလစ်နေတုန်း ကျွန် တော် ဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ပြောပြ ပါမယ်”ဆိုတဲ့ စကားကို မှတ်မိမယ် ထင်ပါရဲ့။

အဲဒီအကြောင်း မပြောခင် အရင်ဆုံး ကျွန်တော့်အလုပ်ကလေး တစ်ခုကို ပြောပါရစေ။ ကျွန်တော်က မြတ်စွာဘုရားသခင်ရဲ့ ဂုဏ်တော်တွေ လို အာရုံပြုတဲ့ ဘုရား ကလေး သံဃာ

ဆိုတဲ့ ရတနာသုံးပါးကို နေ့ညမပြတ် ရိုနှိုးပါတယ်။ ပြီးတော့ ရတနာမြတ်သုံး ပါး၊ အနန္တောအနန္တဇီးပါး၊ ရဟန္တာပြတ် များ၊ ပုဂ္ဂိုလ် သူတော်စင်များ၊ သမုတိ သံဃာတော်မြတ်များ၊ ဥဝ ဘုံသားများ အားလုံး ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျွန်တော် ချမ်းသာကြပါစေ၊ ကောင်းကျိုးလိုရာ ဆန္ဒပြည့်ဝကြပါစေ၊ ဆင်းရဲနဲ့ ငို ကင်းကြပါစေဆိုတဲ့ သန့်စင် မွန်မြတ် တဲ့ စေတနာနဲ့ မေတ္တာသုတ်ကို တစ်ရက် မပြတ် နေ့တိုင်း ရွတ်ဖတ်ပွားများခဲ့တာ ဒီနေ့ဆို ဉာဏ်တင်းတင်းပြည့်ခဲ့ပြီပဲ။

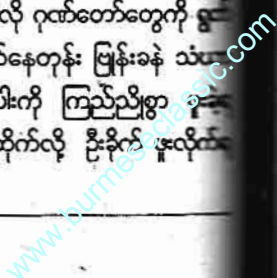
ဆေးရုံပေါ်က ကျွန်တော့်ကို သတိလစ်နေတယ်လို့ ထင်တဲ့အချိန် မှာ ကျွန်တော်က သတိမလစ်တဲ့ ခု သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိလို့ သရဏံ သုံးပါးကို ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ကြည်ညို ရိုသေစွာ အထပ်ထပ်အခါခါ ရွတ်ဖတ် ပူဇော်နေပါတယ်။

အဲဒီလို ဂုဏ်တော်တွေကို ကျွန်တော် ရွတ်ဆို ကြည့်ညိုနေတုန်း ကျွန်တော်နားထဲမှာ နားကွဲမတင် ခံစားရအောင် အော်ဟစ်လိုက်တဲ့ အသံနက်ကြီး ကြားခဲ့ရတာပေါ့။

“ဂုဏ်တော်တွေ မရွတ်နဲ့”တဲ့ ကျွန်တော်က သူ့အမိန့်ကို မနာခံဘူး။ “ရွတ်မယ်”လို့ ပြောရင်း ရွတ်ဆ တာပါပဲ။

အသံရှင်က မရွတ်နဲ့လို့ အထပ် ထပ်ပြောနေတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော်က ရွတ်မယ်... ရွတ်မယ်လို့ ဆိုရင် အကြိမ်ကြိမ် စဉ်ဆက်မပြတ် ရွတ်ဖတ် ပူဇော်နေခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီလို ဂုဏ်တော်တွေကို ရွတ် ဖတ် ပူဇော်နေတုန်း မြန်းခနဲ သံဃာ တော်တစ်ပါးကို ကြည့်ညိုစွာ ချီးမွမ်း တယ်။ ဖူးထိုက်လို့ ဦးခိုက် ဖူးထိုက်

တဲ့ သံဃာတော် ဆရာတော်က ကျွန်တော်တို့ရွာရဲ့ ကျက်သရေဆောင် “သဟပုညကာရီ” ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းက ပဓာန နာယက ဆရာတော် ဦးကုသလ။ ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော် အင်မတန် ကြည်ညို ရိုသေတဲ့ ဆရာ တော် ဦးကုသလပါ။

ရန်ကုန်ကို ဖန်စီပစ္စည်းတွေ ဝယ် ဖို့ မသွားခင် တစ်ရက်က ဆရာတော် ဘုရားကို ကျွန်တော် ဇနီးသီးတစ်လုံး ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပေးပါတယ်။ ရွာထဲက ဝယ်တာပါ။ တစ်ထောင်ပေးခဲ့ရတယ် လေ။

“တပည့်တော် မနက်ဖြန် ရန်ကုန်သွားရင် ဇနီးသီးတွေ ဝယ်ခဲ့ ပြီး လှူပါဦးမယ် ဘုရား”

လို့တောင် ကျွန်တော် ကတိ စကားကျခဲ့တဲ့အထိ။ ကျွန်တော်အာရုံမှာ မြင်ရတာ

က ဆရာတော်ဟာ မတ်တတ်ရပ် အနေအထား။ ခြေထောက်တွေက မြေကြီးနဲ့ မထိဘူး။ လေထဲမှာ စုန်နဲ့ ရပ်တော်မူနေတာမျိုး။ မျက်စိနဲ့ မြင်ရ တာတော့ ဘယ်ဟုတ်မလဲ။ စိတ်အာရုံ နဲ့ မြင်ရတာ။ အသံရှင်ရဲ့ စကားကို လည်း နားနဲ့ ကြားရတာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ထဲမှာ ကြားတယ်လို့ပဲ ထင်ရတာ။ ကျွန်တော် သရဏာဂုံရွတ်တာကလည်း နှုတ်နဲ့ ရွတ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ရွတ် တယ်လို့ စိတ်ထဲမှာပဲ ထင်တာ။

တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အသံရှင်ရဲ့ မရွတ်နဲ့ဆိုတဲ့ တားတဲ့ စကားသံ ပျောက်သွားတော့ ကျွန်တော် သရဏာဂုံ ရွတ်တာလည်း ရပ်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီ အခါ မြင်တယ်လို့ စိတ်ထဲမှာ ထင်ရ တဲ့ ဆရာတော်ရဲ့ ပုံတော်လည်း ပျောက် သွားတော့တာပေါ့။ ဒီတော့မှ ကျွန်တော်နှုတ်က “အင်း...” ဆိုတဲ့

အသံ တကယ်ထွက်လာတာ။ နားထဲ မှာလည်း “ဟော... သတိရပြန်ရလာ ပြီ” လို့ ပြောတဲ့ ဆရာမအသံနဲ့ “မောင် ... မောင် သတိရလာပြီနော်၊ ဝမ်းသာ လိုက်တာ မောင်ရယ်” ဆိုတဲ့ ဝေအသံ ကြားခဲ့ရတော့တာပါပဲ။

♦ ♦ ♦

အခုဆို ကျွန်တော် လူကောင်း ပြန်ဖြစ်နေပါပြီ။ ကျန်းမာရေး ပြန် ကောင်းနေပါပြီ။

ဒါ ကျွန်တော်ရဲ့ ကောင်းတဲ့ အတိတ်ကံနဲ့ ကောင်းတဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ကံ ကြောင့် မဟုတ်ပါလား။

ကံဆိုတာ အလုပ်တဲ့။ ကောင်း တဲ့ အလုပ်တွေ လုပ်ပြီး ကောင်းကျိုး သုခတွေ ခံစားရရှိကြပါစေ။

* * *

မန်းတစ်ခန်းစာပေလင်

ကျောက်ဆင်းရဲခြင်းကင်းဝေးဒောင် “ဘုန်းကြွယ်” သေးကိုသောင်

ဆရာပထွေး ဒေါ်လှလှကြွယ် ၏

ဘုန်းကြွယ်

ဝမ်းမှန်ဆေး

ဖာမီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်တိုင်အမှတ်-2011Y 008995

ပိုင်ရင်း- ဘုန်းကြွယ်ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး- အမှတ်(၉၆)၊ ဓရေပင်လမ်း၊ ၂/(က)ရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
ရုန်း- ၀၁၆၅၅၅၀၃၊ ၀၉ ၇၃၁၇၈၄၅၂ ၊ ၀၉ ၄၄၈၀၂၁၅၂၅

မင်းသိန်းလှိုင်

မင်းသိန်းလှိုင်
သွေးနံ့ပက်တံ
တစ်ခဲ

ကြည့်မြင်တိုင်၊ ထီးတန်းအိမ်ရာ၊
ချေးကလေးလမ်း၊ ပန်းတဦးတန်း၊
တော်ဝင်လမ်းနဲ့ ဟုန်းလမ်း (ခ) ပန်း
ဆိုင်လမ်းကြီးများမှာ လူအများ ကြိတ်
ကြိတ်တိုး စည်ကားနေသည်။

နံနက် ဝှက်ဝှက်လှည့်ကလေးက လူ
တွေ ရုတ်ရုတ်သံသံဖြစ်နေခြင်း ဖြစ်၏။
ထောင်ပေါင်းများစွာသော လူများ
အထက် () ကျောင်းရှိရာသို့
သွားနေကြခြင်းဖြစ်၏။

အရန်မီးသတ်၊ ကြည့်မြင်တိုင်
နှင့် ထီးတန်း၊ ပန်းလှိုင် ပန်းတဦးမှ
ဆက်ဆိုင်ရာ ရပ်ကွက်လူကြီးများ
သည် ထိုအထက် () ကျောင်းသို့
ဆက်ရှိနေကြ၏။

စာရေးသူသည် သတင်းသမား
၎င်းနေရာသို့ ရောက်သွားပြီး
ချင်သမျှ မေးမြန်းကြည့်ရာတွင်
ကျောင်းဝဲဆောင် ထုတ်တန်းပေါ်တွင်
လေးမ သူရဲကြီးသည် ဒယ်အိုးထဲ
ထဲသို့ သွေးများထည့်ထားပြီး ကျောင်းသူ
လေးသုံးဦးအား ပက်နေကြောင်း
ပြောကြ၏။

၎င်းသူရဲမကြီးအား ကျန်သူများ
မြင်ရဘဲ မနှင်းဆီ၊ မဒေလီယာနှင့်
မယ်တို့ သုံးဦးသာလျှင် မြင်တွေ့ရ
ခြင်း ပြောကြရာ စာရေးသူသည်
ထိုသူဖြင့် တိတ်တိတ်ကလေး ကြိတ်
ရယ်မိ၏။

စာရေးသူ မယုံကြည်သည်ကို
သူတစ်ဦးက ဆရာကြီး ရုံးခန်းကို
ကြည့် ယုံလိမ့်မည်ဟု ပြောသဖြင့်
ကြည့်ရာတွင် အထက်က ဆိုခဲ့ပြီး
သော ကျောင်းသူကလေးများ၏ အင်္ကျီ
ထောက်များတွင် သွေးများ ရွှံ့ရွှံ့နေ
ခြင်းကို တွေ့ မြင်ရလေရာ များစွာ
အံ့သြသည်။

ကျောင်းသူကလေး သုံးဦး၏

ပြောပြချက်မှာ ထိုသူရဲမကြီး၏ အနီး
တွင် ဤကျောင်းမှပင် ရေနစ်သေခဲ့သူ
မချောချောနှင့် ကားတိုက်၍ မကြာ
သေးမီက သေသွားခဲ့သော မောင်လူ
ချောတို့လည်း ရှိနေကြောင်းနှင့် မိမိတို့
အား အတူလာပြီး ကစားဖို့ ဖိတ်ခေါ်
နေကြောင်း ပြောပြ၏။

သင်္ကြန်ကျွန်းကလည်း သုံးရက်
ပဲ လိုတော့သည်။ နွေကျောင်းလည်း
ပိတ်တော့မည်။ သို့သော် စာမေးပွဲရှိနေ
သဖြင့် ကျောင်းပိတ်၍ကလည်း မဖြစ်။
သရဲမှာ ကျန်သော ကျောင်းသူ၊ ကျောင်း
သားလေးများကို မခြောက်ဘဲ ဤ
ကျောင်းသူ သုံးယောက်ကိုသာ ရွေး၍
ခြောက်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ကျောင်းသူသုံးယောက်ကလည်း
လုံးဝ မကြောက်။ ဤသို့ ဖြစ်ရပ်မှာ
မဆန်းဟု ပြော၏။ ဗဟန်းကျောင်းမှာ
နေစဉ်တုန်းကလည်း သင်္ကြန်ကာလ၌
ဤကျောင်းသူသုံးဦးကို ဤကဲ့သို့ပင်
ခြောက်လှနဲ့ခဲ့ကြောင်း ပြောပြ၏။

ရပ်ကွက်အသီးသီးမှ ဝတ်ရွတ်အ
ဖွဲ့များ သံဃာဆရာတော်ကြီးများကို ပင့်
ဖိတ်၍ ဘုရားစာများ ရွတ်ဖတ်ပါသော်
လည်း သရဲမှာ ဘာသာခြားဖြစ်နေ
သဖြင့် ပျောက်မသွားပါ။ သွေးများဖြင့်
ပက်မြဲ ပက်နေ၏။

သတင်းမှာ ချက်ချင်းပြန်သွား
သဖြင့် ရပ်ကွက်အသီးသီးမှ လူများ
ရောက်ရှိ၍ များပြားလာရာတွင် ရဲကင်း
ပင် ချထားရတော့၏။

တာဝန်ကျ ကင်းသမား တစ်
ယောက်မှာ မယုံကြည်သဖြင့် ထို
ကျောင်းဆောင်အတွင်း ဝင်ရောက်ခဲ့ရာ
ဝတ်ထားသော ယူနီဖောင်းကြီးတစ်ခု
လုံး သွေးများ ပေကျဲသွားအောင် သွေး
ဖြင့် အပက်ခံလိုက်ရလေရာ တစ်ချိုး
တည်း ထွက်ပြေးလာရတော့၏။

ကျောင်းတော့ ပိတ်မထား။ ထို
ကျောင်းဆောင်ထဲမှ ကျောင်းသား၊
ကျောင်းသူများကို တခြားအခန်းသို့

ပြောင်းပြီး စာသင်ခဲ့ရ၏။
မနှင်းဆီ၊ မဒေလီယာနှင့် မယ်တို့
တို့ သုံးယောက်ကိုတော့ ခွင့်ပေးထား
ပြီး အိမ်မှာပဲ စာကြည့်ခိုင်းထားရသည်။
ဤသို့ဖြင့် မနှင်းဆီတို့ မရှိသောအချိန်
တွင် သရဲကိစ္စမှာ ငြိမ်သွားခဲ့သည်။

တစ်ပတ်မျှ ကြာသော် မနှင်းဆီ
တို့ သုံးယောက်ကို ကျောင်းတက်ခိုင်း
၏။ မနှင်းဆီတို့ ကျောင်းတက်သော
အခါ ၎င်းတို့ စာသင်သော အဆောင်
သို့ ပြောင်း၍ သွေးသင်္ကြန်ကျပြန်၏။
မနှင်းဆီတို့က ထိုသရဲများနှင့်
စကားပြော၏။ လုံးဝ မကြောက်ကြ။
သူတို့က ပျော်၍ပင် နေကြ၏။ သွေး
စွန်းနေသော ကျောင်းဝတ်စုံများမှာ ဖွပ်
လျော်၍ မရသဖြင့် အသစ်လဲ၍ ဝတ်
လာသော်လည်း ထိုအဝတ်သစ်များ
သွေးစွန်းပြန်သဖြင့် ဆရာ၊ ဆရာမတို့
မှာ ကြိရာမရဖြစ်နေကြရ၏။ စိတ်ညစ်
နေကြ၏။

အလွန်မတန် စွမ်းပါသည်ဆို
သော အထက်လမ်း၊ အောက်လမ်း
ဆရာများကို ဖိတ်၍ ၎င်းသရဲညံ့ကောင်
အား နှင်ရာ ဆရာများသာ လက်လျှော့
ထွက်ပြေးကြရ၏။

ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများမှာ
စာကို စိတ်မဝင်စားတော့ဘဲ ထိုအခန်း
မှ သရဲများကိုသာ သွားရောက်ကြည့်
နေကြ၏။ ကြာတော့ သရဲများနှင့်
ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများ ခင်မင်
သွားကြပြီး သွေးများဖြင့် ရေပက်ကစား
သကဲ့သို့ ကစားနေကြတော့သည်။

စာသင်ကြားခြင်းကို စွဲကို
အနှောင့်အယှက်ဖြစ်နေသဖြင့် မလေး
ရှားနိုင်သည့် စုန်းပညာသွားရောက် ယှဉ်
ပြိုင်ခဲ့သော ဆရာကြီးရှိန်းကို ပင့်ဖိတ်
ရတော့သည်။

ဆရာကြီး ရှိန်းသည် “ပိဇ္ဇာ
မဟိန္ဒိ မဟာထေရ် သုပိနောသမ အိမ်
မက်ရ ဆေးတော်ကြီးကို” ကို ၁၉၅၂

ခုနစ်က စတင်တည်ထောင်ထားသူဖြစ်သည်။

မလေးရှားနိုင်ငံသို့ သွား၍ ကမ္ဘာပေါ်မှ ထင်ရှားကျော်စောသော စုန်းများ ပညာပြိုင်ပွဲတွင် ပထမရ အောင်မြင်လာသူဖြစ်သည်။

ဆရာရှိန်းသည် မန္တလေးမြို့ စစ်တပ်တွင် အမှုထမ်းဆောင်နေစဉ်က မင်းကွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး အကူအညီတောင်းခံခြင်းကို သွားရောက်ကူညီခဲ့ရဖူး၏။

ဖြစ်စဉ်မှာ မင်းကွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တူမ မလှလှမြင့် တစ်ယောက် မင်းကွန်းတောင်ရှိမှ သီလရှင်ကျောင်းတွင် ပရိယတ္တိစာပေများ လေ့လာဆည်းပူးနေစဉ် ကိုယ်နှင့် စိတ်ကင်းကွာလျက် အရူးဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ရ၏။

သိပ္ပံခေတ်တွင် ထူးခြားလှသော ရောဂါရှာဖွေရေး စက်ကြီးများဖြင့် မလှလှမြင့်၏ ရောဂါကို ရှာဖွေကြည့်ပါသော်လည်း မည်သို့မှ ရှာမတွေ့ ဖြစ်နေ၏။

ဤသို့ အင်္ကျီ ထဘီချွတ်လျက် ရှုန်းနန်းနေသော မလှလှမြင့်အား စွမ်းလှ ပါပြီဆိုသော အထက်လမ်း၊ အောက်လမ်းဆရာများဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓနည်း၊ ဓမ္မနည်းဖြင့် လည်းကောင်း ကုသပါသော်လည်း မည်သို့မျှ မရရှိသဖြင့် ဆရာကြီးရှိန်းကို ပင့်ဖိတ်ပြီး စစ်ဆေးကြည့်ရှုစေခြင်းဖြစ်၏။

ဆရာကြီးရှိန်း စစ်ဆေးကြည့်လိုက်သောအခါတွင် မလှလှမြင့်သည် ကလေးဘဝ ငယ်စဉ်က "မိမိသည် ပရိယတ္တိစာပေကို သင်ကြားမိပါက အရူးအနမ်းဘဝ ရောက်ရပါလို၏" ဟု ဆုတောင်းခဲ့မိသည်ဟု ဆို၏။

ထို့ကြောင့် မလှလှမြင့် တစ်ယောက် ဆယ်တန်းအောင်ပြီး အားလပ်ရက်အတွင်းတွင် ပရိယတ္တိစာပေများ လာရောက်သင်ကြားနေရာမှ ရှေးက

တောင်းဆိုခဲ့သော ဆုတောင်းအများကြောင့် ဤသို့ ရူးသွပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ဆရာကြီးရှိန်းသည် မလှလှမြင့်အတွက် အနန်းငှက်ပျော့ ဆီမီးနှင့် ပန်းတို့ ဘုရားသို့ လှူဒါန်းကာ တစ်ရက်လျှင် မိနစ် ၃၀ခန့် ဂုဏ်တော်ပုဇွန်ကို ၁၅ရက်တိုင်တိုင် စိပ်ပေးခဲ့၏။

ထို့နောက် သက်ဆိုင်ရာတို့အား အမျှအတန်းဝေပေးရာမှ မလှလှမြင့်လူကောင်းပကတိပြန်ဖြစ်ခဲ့ပြီး မိမိသင်ယူလိုသော ပရိယတ္တိစာပေကို ဆုံးခန်းတိုင်အောင် သင်ကြားတတ်မြောက်ခဲ့လေ၏။ ဤကား ၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၃ရက်နေ့က ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အဖြစ်အပျက်ဖြစ်ပါ၏။

ပထမ တိပိဋကဓရ မင်းကွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဆရာကြီးရှိန်းအား ၎င်း၏ တူမကို ကုသပေးနိုင်သဖြင့်

"ဒကာ မောင်ရှိန်း... ဒကာရဲ့ ပညာတော်ဟာ အံ့မခန်းအောင် ရှိလှပေတယ်။ ဒါဟာ လူသားတွေအတွက် အသက်ကယ်ခြင်းဖြစ်သလို၊ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကိုလည်း ပြုခြင်းဖြစ်တယ်။ ဒကာဟာ တစ်နေ့မှာ ဒီပညာနဲ့ အထွဋ်အထိပ်ရောက်ရှိလိမ့်မယ်။"

လို့ မိန့်မြွက်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဆရာကြီး ရှိန်းသည် ယနေ့ 'On the Way into Next Dimension' ရှုထောင့်သစ်သို့ သွားရာလမ်း ဇာတ်ကားကြီးကို ဒါရိုက်တာ စာရေးဆရာ "ကူဖီး" က ရိုက်ကူးပြီး အင်တာနက်တွင် တင်ခဲ့ရာ ကမ္ဘာကျော်သွားပြီး ကမ္ဘာ့စုန်းနတ်တစ္ဆေအဖွဲ့မှ လည်းကောင်း၊ ဆေးပညာအဖွဲ့မှ လည်းကောင်း ဒေါက်တာဘွဲ့အပ်နှင်းခံရသူဖြစ်၏။

မနှင်းဆီ မဒေလီယာနှင့် မစံပယ်တို့ သုံးယောက်၏ ပြဿနာအား ဆရာကြီးရှိန်း လာရောက်ကြည့်ရှု စစ်ဆေးပြီး ထိုကျောင်းသူသုံးဦးကို မိမိ၏

ကားပေါ်သို့ တက်စေလျက် သုံးကောင်ကိုလည်း မိမိ၏ နောက်လိုက်ခဲ့ကြရန် ခေါ်ပြီး ကားဖြင့် ချွတ်ချကာ ဆရာကြီး နေထိုင်ရာ ခြံအောက် (၆၅၂) မြဝတီရည်လမ်း၊ (ဆ/၁၀) ကွက်၊ သယ်န်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်း (ကျိုက္ကဆံဘုရားနှင့် ရန်ကုန် အားကစားဘုရားကြား) ၄၁၀၀၀ဟောင်းသို့ ဆေးနှင့်ခဲရာ ကြည့်မြင်တိုင်မှ အိမ်ဝင်ရောက်သည့်တိုင် သွေးများဖြင့် ပက်စကားတစ်စင်းလုံး သွေးများဖြင့် လျက် ရှိခဲ့၏။

ဆရာကြီး၏ အိမ်ပိုင်းထဲသို့ သွားတော့မှ သွေးများဖြင့် ပက်စခြင်း ရပ်သွားလေ၏။

ဆရာကြီးရှိန်းသည် ကလေးသုံးယောက်အတွက် မိမိ၏ ငွေကြေးဖြင့် ကန်တော့ပွဲများ ပြင်ဆင်ပေးမည်ဟုဆိုသော မစံပယ်တို့အား စစ်ဆေးကြည့်ရှု၍ ၎င်းတို့ သုံးယောက်ဆုံတိုင်း ဤသို့ ဖျားတခြားကျောင်းများတွင်လည်း ခဲ့ဖူးကြောင်း သိရ၏။

အမှန်တော့ ဤကလေးတို့ ဘုရားတရားမေ့ပြီး အပျော်ကြားမှုကြောင့် ဤသို့ဖြစ်ရကြောင်း အဖြေရှာ၍ မရဘဲ ကလေးများအား စက်ကြီးတင်ဆက်သုံးပါးကို ရွတ်ဆိုနည်းများ သင်ပေးခဲ့ပြီး နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဆိုနေရန်နှင့် ကျောင်းတစ်ကျောင်းဆီ သုံးယောက်မဆုံမစေရန် သတိပေးအိမ်သို့ ပြန်ပို့ပေးခဲ့သည်။

ဤကလေးသုံးယောက်က တစ်ကျောင်းစီ ပြောင်းထားပြီး ဤကဲ့သို့သော ကိစ္စရပ်များ ယနေ့တိုင် မရှိတော့ပါကြောင်း...

သဗ္ဗေ အနိစ္စ။ * * *

ခင်ချိုဆွေ

မောင်အောင်ထိုက်

ဆရာမိတ်မောင်ထွဋ်
ဖူးစာကံအရေး
ဆွေးနွေးမယ်

“တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး မေတ္တာရှိလို ချစ်အပြေပေးပြီးကာ မှ ဘယ်လို ဘယ်အကြောင်းနဲ့ ဘာဖြစ်တယ် မသိဘူး။ တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး ရင်ဆိုင်တွေ့ကြပြီဆိုရင် မပြောချင်၊ မဆို ချင်သလိုချည်း ဖြစ်ဖြစ်နေတယ်။ မေတ္တာဓာတ်တွေ ပျက်ပြီ ထင်ပါရဲ့”

သည်သို့ စာရေးသူထံ ရောက်ရှိလာပြီး ညည်းညည်း တွားတွားပြောဆိုသူကား အိမ်နီးနားချင်းဖြစ်ရမက၊ ဆွေမျိုး ရင်းချာသဖွယ်လည်းဖြစ်သော တူမငယ် ခင်ချိုဆွေဖြစ်သည်။

ခင်ချိုဆွေမှာ အသက် ၂၀ခန့် ရှိပါပြီ။ သူ့အမျိုးသား ကလေးက အသက် ၂၄နှစ်၊ ရှေ့သွားနောက်လိုက် ညီသည် ဟုပင် ကောက်ချက်ချရပေလိမ့်မည်။ ချစ်သူနှစ်ဦးစလုံးပင်

ခေတ်ပညာတတ် ဘွဲ့ရ။ အလုပ်အကိုင်ကိုယ်စီနှင့်။ ခုနေသာ သူတို့ချစ်သူချင်း လက်ထပ်လိုက်ကြမည်ဆိုပါက နှစ်ဖက် မိဘဆွေမျိုးသားချင်းများအနေဖြင့် ကန့်ကွက်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်။ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့် “သည်လင် သည်မယား အိုအောင်မင်းအောင် ပေါင်းကြရပါစေ” ဟု ဆုတောင်းပေး လိုက်ကြဦးမည်သာ။

ခု မည်သို့ဖြစ်ရတာတဲ့နည်း။

ခင်ချိုဆက်ကတော့ “မေတ္တာဓာတ်တွေ ပျက်ပြိုထင်ပါ ရဲ့” ဟု ကောက်ချက်ချသည်။ လောကမှာ ပြင်နိုင်ရန် ခက်ခဲ တာတွေ ရှိသည်။ အိမ်ထောင်မှု၊ ဘုရားတည်း၊ ဆေးမင်ရည် စုတ်ထိုးတာတွေက သာကေဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်ကျပြီး သွားပါက ဘယ်သူမှ အပျိုစင်၊ လူပျိုစင်တွေ မဖြစ်နိုင်တော့ ပါ။

“ဆက်အနေနဲ့ မောင်ဇော်ထိုက်အပေါ် မေတ္တာကုန်ချင် တဲ့ သဘောလား”

“အဲသည်လိုလည်း မဟုတ်ရပါဘူး။ ဆက် ချစ်တာ ပေါ့။ ဆက်အနေနဲ့ အနေအထိုင် ဆင်ခြင်တာ အားလုံး အသိပါပဲ။ ကိုဇော် အထင်လွဲမယ်၊ အမြင်စောင်းမယ် ကိစ္စ တွေမှန်သမျှ ဘာတစ်ခုမှ လုပ်ခဲ့တာ မရှိဘူး”

“မောင်ဇော်ထိုက်ကရော ဆက် မကြိုက်တာတွေ လုပ်နေသလား”

“မျက်မြင်ပကတိ အခြေအနေအရ ဘာတစ်ခုမှ မရှိ သလောက်ပါပဲ။ အရက်မသောက်ဘူး။ လောင်းကစား မလုပ် ဘူး။ ဘယ်မိန်းကလေးနဲ့မှလည်း ပရောပရီလုပ်တာမျိုး မရှိ ဘူး။ အဲ...တစ်ခါတလေ ခံတွင်းနဲ့ပျောက်အောင် ဆိုပြီး ကွမ်းယာလေး တစ်ယာစ နှစ်ယာစ ဝါတားမျိုးတော့ ရှိတာ ပေါ့လေ”

သည်လိုမျိုး ဟီရိုဩတ္တပ္ပတရားနှင့် ပြည့်စုံ၍ အနေ အထိုင်၊ အပြောအဆို၊ အပြုအမူ ယဉ်ကျေးလိမ္မာကြကုန် သော အရွယ်ကောင်း ချစ်သူနှစ်ဦးကိုဖြင့် အောင်မြင်သော ဘဝတစ်ခုတည်ဆောက်ဖြစ်စေလိုပါသည်။ အဆိုပါ ဆန္ဒကို အတွင်းသိ အစင်းသိတွေအနေနှင့်လည်း ပြည့်ဝစေချင်ကြ ကုန်သည်။

“သည်အတွက်တော့ စိတ်ညည်းညူမနေပါနဲ့ ဆက် ရယ်။ အင်မတန် ထိရောက်အောင် လုပ်နိုင်တဲ့ လောကီ အစီအရင်ကလေးတစ်ခုရှိပါတယ်။ ပြောတဲ့အတိုင်းသာ ယုံယုံကြည်ကြည်လုပ်မယ်ဆိုရင်ဖြင့် မအောင်မြင်စရာ အကြောင်း ဘာမှမရှိပါဘူး”

“ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲဟင်။ ပြောပြပါ။ ယုံယုံကြည် ကြည်နဲ့ လုပ်ပါမယ်”

“ဒါဖြင့် စွယ်တော်ရွက်တစ်ရွက်သွားခူးလာခဲ”

“ဟုတ်ကဲ့”

စွယ်တော်ရွက်က စာရေးသူ၏ အိမ်ရှေ့ မျက်နှာစာမှ ရှိသည်။ ခင်ချိုဆက်လည်း သွက်လက်စွာဖြင့် အိမ်ထဲ ဆင်းကာ စွယ်တော်ရွက်သွားခူး၏။ ပြီးတော့ စာရေးသူလက် ထဲသို့ ထည့်၏။

“စွယ်တော်ရဲ့ သဘောက နှစ်လွှာပေါင်းမှ တစ်ရွက် ဖြစ်တာ။ အဲဒီဓာတ်ကို ယူပြီး ဆက်နဲ့ မောင်ဇော်ထိုက်ထံ လည်း နှစ်ဦးပေါင်းတော့ ဘဝတစ်ခုဖြစ်ရမှာပေါ့ကွယ်”

ထိုသို့ပြောရင်း စွယ်တော်ရွက် ဘယ်ဘက်အခြမ်းတွင် ခင်ချိုဆက်ဟု ဘောလ်ပင်ဖြင့် ရေးလိုက်သည်။ နောက် ညာဘက်အခြမ်းတွင် မောင်ဇော်ထိုက်ဟု ရေးလိုက်သည်။

“ကိုင်း... ဟောဒီ စွယ်တော်ရွက်ကို ယူသွား ကိုယ်အိပ်တဲ့ ခေါင်းအုံးအောက်မှာ ထားအိပ်။ ၁၀ ရက်ကြည့် ပြီဆိုရင် ထူးခြားလာလိမ့်မယ်”

စွယ်တော်ရွက်အစီအရင်လေးက တကယ်ကို ထူးခြား လှပါတီ။

စာရေးသူ စေညွှန်သည့်အတိုင်း ခင်ချိုဆက်သည် တစ်သံဝေမတိမ်း လုပ်ခဲ့ပါသည်။ သို့ဖြင့် သတ်မှတ်ကာလ ၁၀ရက်ကျော်လွန်ပြီးသည့်သမယ စာရေးသူထံ ခင်ချိုဆက် ရောက်လာခဲ့ပါသည်။ တစ်ယောက်တည်းတော့ မဟုတ်။ သူမနှင့်အတူ မောင်ဇော်ထိုက်လည်း ပါလာသည်။

“ကဲ - အပူကပ်တယ်လို့လည်း မထင်ပါနဲ့။ ဆက်နဲ့ ကိုဇော်တို့ ရုံးတက် လက်မှတ်ထိုးကြတော့မယ်”

“ဟယ်... မြန်လှချည်လား”

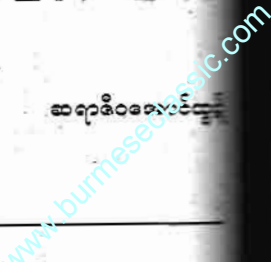
“အဲဒါ မင်္ဂလာညွှန်ခွဲလေး ကျင်းပဖို့ နေ့ကောင်းရက် မြတ်သာ ရွေးပေးပေတော့”

မပြင်းသာပါ။ ခုလိုမျိုး ပွင့်လင်းရာသီ ဝါလကင်းလွတ် သည့် အခါသမယ၌ အာဝါဟာ ဝိဝါဟာများနှင့် ပတ်သက်၍ နေ့ကောင်းရက်သာတွေ ခဏခဏရွေးပေးနေကျ မဟုတ်ပါ ကလား။

ချစ်သူတိုင်း ညားကြ၍၊ ညားကြသူတိုင်းလည်း ချစ်ခင် ကြပါစေ။

* * *

ဆရာဒီဝေခေလင်ဇူး

KIDS ZONE

Baby Fancy World

(1) Junction Square Level (2), C-228 C-235 C-248, Kamaryoot Tsp. Yngon.

(2) Taw Win Center Level (2), 3084-3085, Da Gon Tsp. Yangon.

Ph : 09 524 2121, 09 4922 1290

မှန်သောသစ္စာ မြေကပင် မောင်တင်ယုံ

ကျွန်ုပ် မောင်ဖိုးစိသည် ရန်ကုန် မြို့၊ ဗဟန်းရပ်၊ ကြားတောရလမ်း၊ ရွှေတိဂုံဘုရားအရှေ့မုခ်ခြေရင်းရှိ အဘိုးတော်စပ်သူ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် ကျောင်းကပ္ပိယတစ်ပိုင်းလုပ်၊ ကျောင်းအိပ်ကျောင်းစား တစ်ဖက်၊ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝဖြင့် နေစဉ်က ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်က ဟိုး ရှမ်းပြည်၊ အင်းလေးဘက်မှ လာရောက် သင်္ကန်းစဉ်၊ ကိုရင်ဝတ် ပညာသင်ကြားနေသော

ကိုရင် “ကုသလ” ဆိုတာ ရှိသည်။ ကျွန်ုပ် မောင်ဖိုးစိတို့က ကိုရင် ကုသလို့ပဲ ခေါ်သည်။ ထိုကိုရင် ကုသသည် ဖင်အလွန်ပေါ့ပါးသည်။ ဘာကလေး ခိုင်းလိုက် ခိုင်းလိုက် ရုတ်ခနဲ ထပြေးလုပ်ပေးတတ်သည်။ နောက်ပြီး သိပ်လည်း လိမ္မာရေးခြားရှိပြီး အဘိုး(အဘ) ဘုန်းတော်ကြီး မူလတန်းသင် ကျောင်းမှာပင် ယခုနှစ် စတုတ္ထတန်းပညာကို သင်ကြားနေပေပြီ။ တစ်နှစ် တစ်တန်း

မှန်မှန်အောင်မြင်သဖြင့် ယခုအားဖြင့် ၁၀နှစ်ခန့်သာ ခိုမည်။

မူလတန်းလွန်သည်နှင့် တွင် အခြေခံတန်းမှ စ၍ သင်ကြား စာဝါကို ဆက်တက်ခဲ့သည်။ ထိုမှ အခြေခံ၊ ဒုတိယတန်း၊ အကြီးတန်း ဆိုသော အတန်းစဉ်တွေ တော်ကြီး စာဝါဘွဲ့ ရှိသည်။

နိုင်သည်အထိ ရည်ရွယ်ရင်းရှိကြောင်း လည်း သိရလေသည်။

ဒါပေမယ့် အဲဒီ ကိုရင် ကုသလ မှာ ရပ်ရည်ကလေး ဖြူဖြူချောချော။ ရယ်လိုက်လျှင်၊ ပြီးလိုက်လျှင် ပါးချိုင့် ကလေးခွက်ဝင်၍ ချစ်စရာကလေးဖြစ် နေပေမယ့် တစ်ခေါင်းလုံးက အကွက် အကွက် ဒက်အနာများက သူ့ရုပ်၊ သူ့ အလှကို အလွန်မှ အကျည်းတန် အရပ်ဆိုးစေပါသည်။

တစ်ခေါင်းလုံး စွဲထင်နေသော ထိုဒက်ရောဂါအနာကို နည်းအမျိုးမျိုး ဖြင့် ကုသကြလေသည်။ အင်္ဂလိပ်ဆရာ အရေပြား အထူးကု သမားတော်များ၊ စားဆေး၊ လိမ်းဆေးများဖြင့် ကုသပါ သော်လည်း ခဏတာမျှသာ ပျောက် ကင်းသယောင် အရိပ်ပြု နောက်ပြီး အနာရောဂါက အကွက်လိုက် အကွက်လိုက် ပေါ်လာပြန်လေသည်။

မြန်မာဆေးပြီးတိုတွင် လူပြော များ။ အထူးကောင်းလှသည်ဆိုသော ဟင်းနုနွယ်အရိုင်းဆူးပေါက် ပဉ္စငါးပါး လုံးပါ အပင်ကို နေပြလုနန်း၊ အဲဒီပင် ခြောက်ကို မီးရှို့ ပြာချ၊ နောက်ပြီး ရေနံချေးစစ်စစ်ဖြင့် သမရောမွှေ၊ ရရှိ သော ထိုဆေးကို မီးဖျင်းဖျင်းပြု ညည ခေါင်းမှာ လိမ်းအိပ်ပြီး ကုတာလည်း မပျောက်။

ကျွန်ုပ် မောင်ဖိုးစီလည်း ဒီကိုရင် ကုသအတွက် အတော်ပင် စိတ်မှာ မကောင်း။ သောက အလွန်ရောက်ရ လေသည်။ ကောင်းနိုးရာရာ ဆရာ၊ ကောင်းနိုးရာရာ ဆေးဝါးတွေနှင့် ကျကြ သည်ဖြစ်သော်လည်း ဘယ်ဆေးဆရာ၊ ဘယ်ဆေးခန်းမှ သက်သာပျောက်ကင်း သည် မရှိလေသဖြင့် အတော်အခက် ကြုံရလေတော့သည်။

ထိုစဉ် နောက်ဆုံး ဆေးနည်း

တစ်ခုကို သွားသတိရမိလေသည်။ “ကတိသစ္စာတည်သောခါ၊ နွယ်မြက် သစ်ပင်၊ ဆေးဖက်ဝင်၏” ဆိုသော အဆိုစကားကိုပင် ဖြစ်လေသည်။ မှန် သော သစ္စာစကားတိုင်တည် ဆေးကု သခြင်းကိုပင် ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့၌ ကျွန်ုပ်သည် ရေစင် သန့်သန့်တစ်ခွက်ကို ယူ၊ ဗန်းတွင် ထည့်၍ ဘုရားစင်ရှေ့တည်တည်ချ၊ ဘုရားဝတ်ပြု ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းအမှုကို ပြု၏။ မွန်မွန်မြတ်မြတ် တန်ဖိုးထား၊ ဆွမ်း၊ သစ်သီး၊ ပန်းမန်ကို ကပ်၏။ မျက်နှာသစ်ရေ သောက်တော်ရေချမ်း တို့ကို ကပ်လှူ၏။ အမွှေးနံ့သာ၊ ဆီမီး ထွန်းညှိ ဘုရားရှင်ထံ ဝတ်ပြု ရှိခိုးခြင်း အမှုကို ပြု၏။ သရဏဂုံတည်ဆောက်၊ ငါးပါးသီလခံယူ၊ မေတ္တာပို့၊ အမျှဝေ၊ သာဓုခေါ် နောက်ပြီးမှ ဗန်းမှ ရေစင် ခွက်ကို ကိုင်၍ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အား အာရုံပြု အဓိဋ္ဌာန်ထား၊ မှန်သော သစ္စာစကားကို ဆိုလေတော့သည်။

စကားဖြတ်ဆိုရသော် လွန်ခဲ့ သော သုံးနှစ်ခန့်က ကျွန်ုပ်သည် တက္ကသိုလ်ကျောင်းမှ ကျွန်ုပ်နေထိုင်ရာ အဘိုး ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ အပြန် ကားလမ်းဖြတ်အကူးတွင် တစ်ဖက် မမြင်ကွယ်ရာမှ မောင်းဝင်လာသော ကားပွတ်တိုက်မိလေသဖြင့် ခေါင်းကို လည်း အနည်းငယ် ထိမိ၍ ရှေးခဲဖြစ် ပြီး သတိလစ် မေ့မြောကာ ဆေးရုံပေါ် ရောက်ခဲ့ရသည်။

သတိမရတစ်ချက်၊ ရတစ်ချက်။ အဲဒီ ရတံ့ သတိ၊ အသိကလေး တစ်ချက်အဝင်မှာပင် ကျွန်ုပ်သည် အခါမလပ် ကျင့်ကြံပွားများနေကျ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ မိဘနှင့် ကျေးဇူးရှင် ဆရာသမားများ၏ ဂုဏ် ကျေးဇူးတော်ကို မှန်းဆရည်မျှော်

အနန္တော အနန္တငါးပါးနှင့် ဗုဒ္ဓ သရဏ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဆိုပြီး သရဏဂုံတည် ဆောက်ပြီး အမြဲမပြတ် အာဂုဏ်မှ စွဲမြဲအမှတ်ထားလေ့ ရှိပါသည်။

ထို့ကြောင့် ယခုလည်း ...

“ကျွန်ုပ်သည် ဤရတနာသုံးပါး အနန္တော အနန္တငါးပါးနှင့် သရဏ တည်ဆောက်ခြင်းကို နေ့စဉ်မပြတ် အစဉ်ထာဝရ ရွတ်ဖတ် သရဏာ မကျင့်ကြံပွားများ တည်ဆောက်ခြင်း အမှုကို ပြုအပ်ခဲ့ပါသည်။

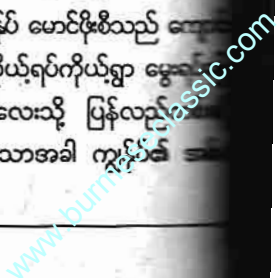
ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့် ဤရေစင်သည် ဆေးအဖြစ် အစွမ်း ထက်ရပါလို၏ ဘုရား။ ကိုရင် ကုသ တွင် ကျရောက်စွဲကပ်နေသော ဒက် အနာရောဂါဝေဒနာတို့သည်လည်း ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သကဲ့သို့ လျော့ကျ ပျောက်ဆုံးကုန်ရပါလိုစေ ဘုရား။”

ဟူ၍ သစ္စာဆိုပြီး ကိုရင် ကုသလခေါင်းအား ထိုရေစင်လောင်း လေသော် ဘယ်ဆေးဝါးမှ ကုသမှု ပျောက်ကင်းချမ်းသာခွင့် မရရှာသော ဒက်ဝေဒနာရောဂါတို့သည် နောက်ရက်... နောက်ရက်လည်း အလွှာလိုက် အလွှာလိုက် ခေါင်းထစ် မှ ကွာကျ ပျောက်ဆုံးခြင်းသို့ ရောက် လေတော့သည်။

ဒါသည် ကျွန်ုပ်၏ ဤမှန်သော သစ္စာစကားတော်ကြောင့်ဟု ကျွန်ုပ် မောင်ဖိုးစီ အံ့ဩယုံကြည် ကောင်း ချက်ချစ်လေတော့သည်။

ကျွန်ုပ် မောင်ဖိုးစီသည် ကျောင်း အပြီး၌ ကိုယ်ရပ်ကိုယ်ရွာ ဆေးကု နယ်မြို့ကလေးသို့ ပြန်လည်ရောက် ရောက်ရှိသောအခါ ကျွန်ုပ်၏ အ

ကြီးတော်စပ်သူသည် ဈေးသွား၊ အလုပ်သွား၊ အိမ်မှုကိစ္စများ ဆောင်ရွက်လျက် ကျန်းမာရွှင်လန်းစွာ ရှိနေပါသော်လည်း ကောက်ကာငင်ကာ အောက်ပိုင်းချည်နဲ့သလိုဖြစ်ပြီး လမ်းလျှောက်မရ ဖင်ထိုင်ကျလေတော့သည်။

အစ်မကြီး မိသားစုသည် ရန်ကုန်မြို့ကြီးသို့ တက်၍ အကောင်းဆုံးဆိုသော ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းများတွင် လှည့်လည်ကုသကြလေသည်။ သို့သော် ရောဂါက အဖြေပင် ရှာမရဆိုသော စစ်ချက်ဖြင့်သာ ကားပေါ် ပွေ့ဘင် ဆိုမ၍ အိမ်ပြန်ခဲ့ရသည်ချည်းသာ ခြစ်လေသည်။

ထိုရောဂါသည် နာကျင်ကိုက်ခဲ၍ မခံမရပ်နိုင်အောင် အော်နေရခြင်းမည်း မရှိ။ ထုံကျင်ရောင်ကိုင်း အထိ ခံနိုင်သည့် ဝေဒနာကိုလည်း မခံစားပုံမှန်သွေးလေ ဖြတ်လျှောက်နေသော်လည်း မတ်တတ်ရပ်၍ မရ။ လမ်းလျှောက်ဖို့ဆိုလှည်းမှာ စဉ်းတောင် ခြင်းစားနိုင်သည့် အဖြစ်ပင်။

ကျွန်ုပ်သည် အစ်မဖြစ်အင်ကို ညည်းပြီး စိတ်မသက်မသာဖြစ်ရာသဖြင့် အဆက်ဆုံးအဆင့် အထက်ပါ သစ္စာထားကိုသာ တိုင်တည်ဆေးအဖြစ် ကြံကြံကျွေးပြီး သူ့ကိုယ်ခန္ဓာအနံ့အား ညည်း ထိုရေစင်ဖြင့် ပက်ဖျန်း၍ နေနေသည့် ပြုအပ်လေသော် ရက်သတ္တပတ်ခန်းအတွင်း အစ်မသည် နဂိုအကောင်းပကတိအတိုင်း လမ်းလျှောက်ခြင်းအမှုကို ပြုနိုင်လေတော့သည်။

ဒါသည်လည်း ဤမှန်သော အကောင်းရဲ့ တန်ခိုးအာနုဘော် ဖြစ်ဟု ကျွန်ုပ်စိတ်မှာ စွဲထင်ချက်ပြုမိလေတော့သည်။

တစ်ချိန်တစ်ခါသော် ကျွန်ုပ်သည် မွန်ပြည်နယ်၊ မြို့နယ်ကလေး တစ်ခုသို့ စီမံကိန်းချ လုပ်ကွက်တစ်ခု တွင် တာဝန်ကျ၍ ရောက်ရှိနေလေသည်။

ကျွန်ုပ် တာဝန်ကျရာ အလုပ်ဌာနအရပ်နှင့် ကျွန်ုပ် နေထိုင်ရာ ဝန်ထမ်းအိမ်ရာသည် မိုင်ဝက်ခရီးမျှ ကွာဝေး၍ နေစဉ်ပုံမှန် လမ်းလျှောက်သွားပြန်လေ့ရှိသည်။

တစ်နေ့သော် အရေးကြီးလုပ်ငန်း တစ်ရပ်ကို အပြီးအပြတ်လုပ်ရမည်ဖြစ်သဖြင့် တစ်နေ့ကုန် လုပ်ပါသော်လည်း မပြီးမပြတ်လေသဖြင့် ညကြီးမိုးချုပ်တိုင် ဆက်ထိုင်လုပ်လေရာ ည ၉နာရီခွဲ ၁၀နာရီခန့်တွင် ထိုလုပ်ငန်းတို့ ပြီးပြတ်ခြင်းတိုင်လေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် အလုပ်ယူနီဖောင်းတို့ကိုပင် မချွတ်မလဲနိုင်အားတော့ဘဲ အိမ်ရှိရာသို့ သုတ်ခြေတင်၍ ညအမှောင်အတွင်း ဝင်ရောက်ပြန်လာခဲ့လေတော့သည်။

ပြည်နယ်မြို့ကလေး ဖြစ်သည်က တစ်ကြောင်း၊ နယ်အစပ် မထင်မရှား မြို့ငယ်ကလေး၏ တစ်ဖက်အစွန်းကျ အရပ်လည်း ဖြစ်နေသည်က တစ်ကြောင်းကြောင့် ထိုအချိန်တွင် ယာဉ်စက်ဘီး၊ ဆိုက်ကားတို့လည်း မရှိတော့လေသဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ အိမ်အပြန်ခရီးသည် ကိုယ့်ခြေထောက်ကိုယ်သုံးဆိုသလို တစ်ကိုယ်တည်း လမ်းလျှောက်ပြန်ဖြစ်လေတော့သည်။

ထိုစဉ်က ထိုမြို့ကလေးရှိ “အေးမေတ္တာ” ဆိုသော ဘူတာရုံကလေးနံဘေး မြေလမ်းကလေးအတိုင်း ဖြတ်လျှောက်ပြန်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ထို အေးမေတ္တာဘူတာရုံကလေးနှင့် မနီးမဝေး လူတစ်ခေါ်သာ

သာခန့်ခရီးတွင် ပင်စည်တုတ်တုတ် ထွားထွား အရွက်အခက် အုပ်အုပ် ဆိုင်းဆိုင်း စိမ်းစိမ်းစိုစို ကုက္ကိုပင်ကြီး တစ်ပင်လည်း ထီးထီးပေါက်လျက် ရှိလေသည်။

ထို ကုက္ကိုပင်ကြီးသည် နေဘက် အရိပ်အာဝါသကောင်း၍ လူအများ တစ်ထောက်နားခိုနိုင်သော်လည်း ညဘက်အခါတွင် လူတစ်ဦး တစ်ယောက်မျှ ထိုအနား မသိမကပ်။ သရဲတစ္ဆေ အလွန်ခြောက်တတ်သည် ဟူသောအသိ စွဲကပ်လေသောကြောင့် ပင်ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုသရဲတစ္ဆေ ဆိုတာကို အယုံအကြည်မရှိ။ ကြောက်ခြင်း၊ ထိတ်လန့်ခြင်း၊ ရွံ့ခြင်းလည်း အလျဉ်းမရှိတတ်ပေ။ လရေးရေးအောက် ထိုကုက္ကိုပင်အောက်မှပင် ဖြတ်ပြန်ခဲ့ရလေသည်။ ထိုစဉ် ကုက္ကိုပင် ဟိုတစ်ဖက်ဘေး လမ်းတစ်ဖက် ချဲ့အကွယ်ကို မျက်နှာမူပြီး ကျွန်ုပ်အား ကျောပေးထိုင်၍ အပေါ်အပါးသွားနေသော လူတစ်ယောက်ကို မှောင်မှောင်မည်းမည်းအရိပ်အောက်တွင် တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် အတော်ပင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်သွားမိလေသည်။ ထိုလူသည်လည်း ကျွန်ုပ်လိုပင် တစ်ဖက်ရွာများဆီသို့ လမ်းလျှောက် ဖြတ်ပြန်မည့်သူ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ ခုချိန်တွင် ရွာတွင်းမှ လူများသည် ကုက္ကိုပင်အောက်တွင် မလွတ်မကင်း အပေါ်အခင်းကို ဘယ်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ လာစွန့်ပစ်မည် မဟုတ်နိုင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ခုတော့ အဖော်ရပြီ ဟူသော အသိကြောင့် ကျွန်ုပ်ဝမ်းသာမိခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုလူအပေါ်အပါးသွားခြင်းကို အနှောင့်

အယုတ်တစ်စုံတစ်ရာဖြစ်မည်စိုးသောကြောင့် ရှေ့ဆက်သွားရင်း စောင့်နေမိသည်။

ထိုစဉ် ကျွန်ုပ် အထင်ရှိသည်အတိုင်း ကျွန်ုပ်နောက်မှ ခြေသံတရပ်ရှုပ်ဖြင့် အသံပြု အမိလိုက်လာကြောင်း သိရလေတော့သည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်နှင့် မိနိုင်းသောအရပ်ရောက်သော်လည်း ကျွန်ုပ်နှင့် ယှဉ်မသွားဘဲ နောက်နားဆီမှသာ တရုပ်ရှုပ်အသံပေး လိုက်လာသဖြင့် ကျွန်ုပ် ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လေသော် လူတော့ လူသဏ္ဍာန်ပင်။ ပီပီပြင်ပြင်မရှိသော လူတစ်ဦးဖြစ်နေလေသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်သည်ဘောင်းဘီတွင် ပတ်ဆင်ထားသော လီဇိုက်ခေါ် ခါးပတ်အား ချွတ်၍ ထိုသူအား တဖြန်းဖြန်းဖြင့် လှည့်ရိုက်လေသော် ဘယ်လိုမှ မဖြစ်။ ကျွန်ုပ်တစ်ဦးတည်းသာ လေတွင် ဝှေ့ရမ်းရိုက်နေရသလိုမျိုး ဖြစ်နေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်က “မင်း ငါ့ကို မနောင့်ယုက်နဲ့ ငါခရီး ငါ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်းတန်းသွားပါရစေ၊ မင်း နေခဲ့တော့” ဟု ဆိုပြောပြောပြီး ရှေ့ဆက်သွားလေသော်၊ ကျွန်ုပ်စကားအား မကြားလေဟန်ပြု၍ တရုပ်ရှုပ်အသံပြုလျက် နောက်မှသာ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်မြဲလိုက်နေလေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် အလွန်တရာ ခြေထောက်ကွဲပြီး လက်တွင် ဆွဲကိုင်ထားသော ခါးပတ်နှင့် လွှဲရိုက်မိပြန်လေသည်။ အားကုန်လွှဲရိုက်သော်လည်း ကျွန်ုပ်သည်သာ တစ်ဦးတည်း၊ တစ်ယောက်တည်း ပတ်ချာလည်၍ အရှုံးကြီးတစ်ပိုင်းသဖွယ်ဖြစ်နေလေသည်။ နောက်ဆုံး အမောသာ အဖတ်တင် ကျန်ရစ်လေတော့သည်။

ထိုကဲ့သို့ သူက နောက်မှ လိုက်

လာ၊ ကျွန်ုပ်က လွှဲရိုက်လိုက်ဖြင့် အတောမသတ်နိုင်ဖြစ်နေစဉ် ကျွန်ုပ်၏ ခေါင်းထဲတွင် လက်ခနဲ အကြိတ်တစ်ခု ဖိစင်သည်နှင့် နောက်ဆုံး ဖြစ်နိုင်သည်ကို ပြုကျင့်မိလေတော့သည်။

ထိုနေရာတွင် စာရှုသူအား စကားဖြတ်ပြောရသော် ကျွန်ုပ်သည် ဂုဏ်တော်ပဋ္ဌာန်း (သို့မဟုတ်) ဂါထာတော်တစ်ပုဒ်ရွတ်ဖတ်လေတော့မည် ဟု ထင်ကောင်း ထင်မြင်မိကြပေလိမ့်မည်။ မဟုတ်ရပါ။ ကျွန်ုပ် ရွတ်ဖတ်မည်ဆိုလျှင် ဩကာသ ကန်တော့ခန်းမှစ ဘုရားရှိခိုးအမျိုးမျိုး၊ တောင်ကျွန်း၊ မြောက်ကျွန်း၊ အရှေ့ကျွန်း၊ သမ္မုဒ္ဒေ ဂါထာတော်၊ ပရိတ်ကြီး (၁၁)သုတ်၊ ဂုဏ်တော်ကွန်ချာ၊ အာဇာနည်ယုတ် သုတ် အစရှိသည်တို့ကို နှုတ်တိုက်ရွတ်ဆိုရရှိသော်လည်း ကျွန်ုပ် မရွတ်မဆိုခဲ့ပေ။ ကျွန်ုပ်ရွတ်ဆို တိုင်တည်သည်မှာ သစ္စာစကားပင် ဖြစ်လေတော့၏။ ကျွန်ုပ်ရွတ်ဆို တိုင်တည်သော သစ္စာစကားမှာ...

“ဘုရားတပည့်တော်တို့ ယုံယုံကြည်ကြည် လေးလေးစားစား ရိုသေဝတ်တားဆည်းကပ် ကိုးကွယ်အားထား ယုံကြည်ရာ ရှင်တော် ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် အရဟံ အစရှိသော ဂုဏ်တော်ကိုးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေသည်။ အရဟံ အစရှိသော ဂုဏ်တော်ကိုးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေသည်”

ဟူ၍ သုံးကြိမ်သုံးခါတိုင် ရွတ်ပွားလိုက်မိလေသည်။

ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့် ကျွန်ုပ်နောက်တွင် တကောက်ကောက် လိုက်နေသော ထိုအနောင့် နာနာဘာဝ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခြေလှမ်း ၁၀လှမ်းပြည့်သည်နှင့် အချိန်အခါမဟုတ်၊ မကြာ

စဖူး ထက်ကောင်းကင်မှ ဝိုင်းကြည့်၍ လဲပြိုကျ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါစေသော ဟူ၍ သစ္စာတိုင်ဆိုလိုက်သည်။

ထိုသစ္စာစကားဆိုပြီးသည်တွင် ကျွန်ုပ်သည် ရှေ့သို့ တစ်လှမ်းလှမ်း သုံးလှမ်း အစရှိသဖြင့် ရှေ့သွားလေသော်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်လည်း နောက်ကျောဘေးမှ ဆက်လိုက်လိုက်လာလေသည်။

သို့သော် ကျွန်ုပ်နှုတ်ဖျားခံရမှ “ကိုးလှမ်း” ဟူ၍ ရွတ်ဆိုအလေးတွင်တော့ ကျွန်ုပ်နောက်မှ ကပ်ထိပါလာသော အနီ နာနာဘာဝ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ခြေသံကိုလည်း မကြားလေသလို၊ အရိပ်အယောင်လည်း မပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။ ထိုစဉ်မှစ တစ်ကိုယ်တည်းဘေးကင်းရန်ကွာ အိမ်ရှိရာအထိ အေးအေးသက်သာ ပြန်ခံနိုင်လေသတည်း။

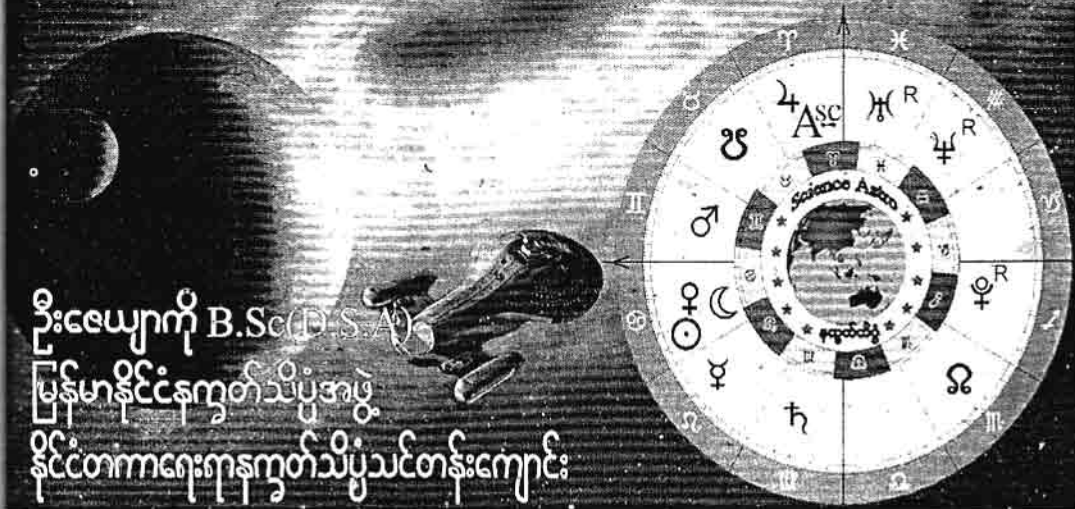
(ကြည်လင် အေးမြကြည်လင်) * * * မြေရာမင်းစာတော်

၂၀၁၃ ဒီဇင်ဘာလ ကောင်းကင်ဂြိုဟ်ရပ်တည်မှု

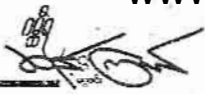
(၁၂) ကုသိလက်ပိုင်ရှင်တို့၏ နက္ခတ်တိုက်ရိုက်ပေးပို့မှုများကို အခြေခံ၍ ဝင်ထွက်ချိန်များ

ဦးဇေယျာကို B.Sc (D.S.A)
မြန်မာနိုင်ငံနက္ခတ်သိပ္ပံအဖွဲ့
နိုင်ငံတကာရေးရာနက္ခတ်သိပ္ပံသင်တန်းကျောင်း

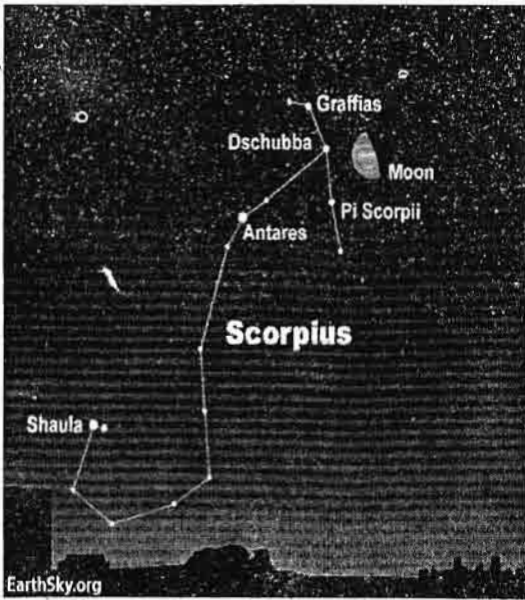
၂၀၁၃ - ဒီဇင်ဘာလ၊ ကောင်းကင်ဂြိုဟ်ရပ်တည်မှု

၂၀၁၃၊ ဒီဇင်ဘာလ၏ ကောင်းကင်ထက်၌ ဗြိစ္ဆာရာသီရောက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် နိုဝင်ဘာ ၁၆ရက်နေ့တွင် ဓနုရာသီသို့ ပြောင်းရွှေ့ဝင်ရောက်မည်ဖြစ်ပြီး အင်္ဂါဂြိုဟ် ကန်ရာသီ၌ ရပ်တည်နေပါမည်။ တူရာသီမှ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် ဒီဇင်ဘာ ၂ရက်နေ့၌ ဗြိစ္ဆာရာသီ၊ ဒီဇင်ဘာ ၂၁ရက်နေ့တွင် ဓနုရာသီသို့ ပြောင်းရွှေ့ ရပ်တည်ပါမည်။ မေထုန်ရာသီတွင် တည်ရှိနေသော ကြာသပတေးဂြိုဟ် ဂြိုဟ်ပတ်လမ်းကြောင်းအတွင်း ဆက်လက်၍ဖောက်ပြန်သွားလာပါမည်။ ဒီဇင်ဘာ ၆ရက်နေ့ တွင် ဓနုရာသီမှ သောကြာဂြိုဟ် မကာရာသီသို့ ပြောင်းရွှေ့ရပ်တည်ပြီး ဒီဇင်ဘာ ၂၂ရက်နေ့၌ ဂြိုဟ်ပတ်လမ်းကြောင်းအတွင်း ဆက်ပြန်သွားလာပါမည်။ စနေဂြိုဟ် တူရာသီတွင် ရပ်တည်နေပြီး ရာဟုနှင့် ကိတ်ဂြိုဟ်များ တူနှင့် ဗိဿရာသီများအတွင်း တည်ရှိနေ၍ ယုရေးနပ်စ်ဂြိုဟ် မိန်ရာသီ၌ ဒီဇင်ဘာ ၁၅ရက်နေ့တွင် အတည်ပြန်သွားပြီး နက်ပကျွန်းဂြိုဟ် ကုမ်ရာသီ၊ သူတိုဂြိုဟ် ဓနုရာသီအတွင်း တည်ရှိနေပါလိမ့်မည်။ ဒီဇင်ဘာ ၁ရက်နေ့၊ မြန်မာစံတော်ချိန် ညနေ ၄နာရီ ၂၄မိနစ်တွင် အလင်းအား ၄ရာခိုင်နှုန်းခန့်ရှိသော လမင်းနှင့် စနေဂြိုဟ်ယိုင်ထောင့် (၂.၂) ဒီဂရီအကွာအဝေးဖြင့် အရှေ့လောင်ဂျီတွင်း ၆ ဒီဂရီ ၅၅မိနစ်နှင့် တောင်လတ္တီတွင်း ၁၄ ဒီဂရီ ၅၅မိနစ် အင်ဂိုလာနိုင်ငံအနောက်ပိုင်း တောင်အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာအတွင်း နေထိုင်ပါမည်။ ဒီဇင်ဘာ ၂၇ရက်နေ့၊ နံနက် ၇နာရီ ၂၉မိနစ်တွင် ကန်ရာသီအတွင်းရှိ စိကြာနက္ခတ်ကြယ် (Star Spica) လမင်းအား ထွင်းဖောက်သောဖြစ်စဉ် ဖြစ်ပေါ်ပါမည်။ အရှေ့လောင်ဂျီတွင်း ၉၁ဒီဂရီ ၁၄မိနစ်နှင့် တောင်လတ္တီတွင်း ၀၉ ဒီဂရီ ၅၆မိနစ် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံအနောက်တောင်ပိုင်း၊ အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာအတွင်း ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပေါ်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံ၏ မွန်းကည် ကောင်းကင်တွင် ဖြစ်သည်။ ဖြစ်စဉ်မဖြစ်မီ နံနက် ၁နာရီခွဲခန့်မှ အရုဏ်တက်ချိန်အတွင်း အရှေ့ဘက် မိုးကောင်းကင်၌

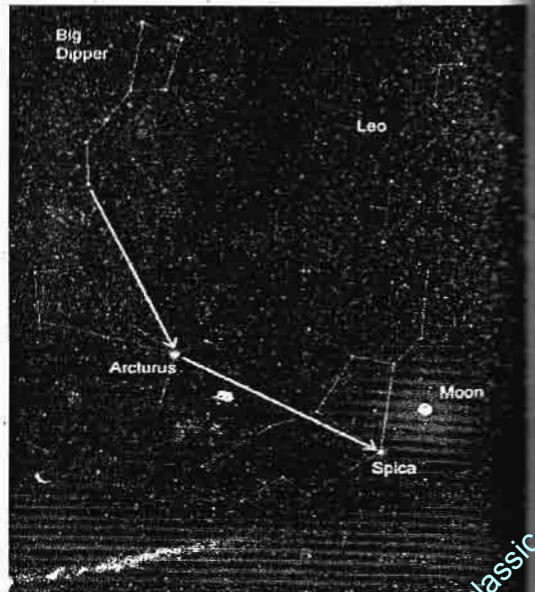

လေ့လာနိုင်သည်။ အလင်းအား ၄၀ရာခိုင်နှုန်းခန့်ရှိသော လခြမ်းသဏ္ဍာန် လမင်းအနီးနား၌ စိတြနက္ခတ်ကြယ်အား တွေ့မြင်နိုင်ပါမည်။ ယင်းတို့၏ မလှမ်းမကမ်း၌ အင်္ဂါဂြိုဟ်ကို ကြယ်ပွင့်အနီသဏ္ဍာန်ဖြင့် တွေ့မြင်ရပါလိမ့်မည်။

ဒီဇင်ဘာ ၂၀ရက်နေ့ မြန်မာစံတော်ချိန် နံနက် ၉နာရီတွင် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် နေ၏ အနောက်ဘက် ဂြိုဟ်ပတ်လမ်းကြောင်းထဲ ရောက်ရှိပြီး ကမ္ဘာဖြင့် တစ်တန်းတည်းကျရောက်ပါမည်။ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် နေ၏ လောင်မြိုက်မှုခံရသော ဖြစ်စဉ်အတ္ထမိသောဖြစ်စဉ်အဖြစ် ခေါ်ဆိုနိုင်ပြီး ဖြစ်စဉ်အား မမြင်တွေ့နိုင်ပါ။ ဒီဇင်ဘာ ၃၀ရက်နေ့ မြန်မာစံတော်ချိန် နံနက် ၅နာရီ ၀၀မိနစ်တွင် အလင်းအား ၉ရာခိုင်နှုန်းခန့်ရှိသော လမင်းကို ဗြိစ္ဆာရာသီကြယ်စုမှ Star Graffias ကြယ်မှ နီးကပ်စွာ ထွင်းဖောက်သောဖြစ်စဉ် ဖြစ်ပေါ်လာပါမည်။ ယင်းဖြစ်စဉ်အား အရှေ့ဘက် မြန်မာ့မိုးကောင်းကင်တွင် နံနက် ၄နာရီခွဲမှ အရုဏ်တက်ချိန်အတွင်း လေ့လာကြည့်ရှုနိုင်သည်။ လခြမ်းသဏ္ဍာန် လမင်းအား Star Graffias ကြယ်၏ အထက်နားတွင် တွေ့မြင်နိုင်မည်။

Star Graffias ကြယ်ဖြင့် လမင်းပူးယှဉ်နေပုံ

Star Spica (စိတြနက္ခတ်)ကြယ်ဖြင့် လမင်းပူးယှဉ်နေပုံ

၂၀၁၃၊ ဒီဇင်ဘာလ (၁၂) ရာသီ လက်ပိုင်ရှင်တို့၏ နက္ခတ်ကံကြမ္မာ

ARIES

မိဿလင်

စိတ်ရွံ့ထွေးမှု များပြားသော်လည်း လုပ်ငန်းတွင် ထူးခြားစွာ အကျိုးရှိ ကံကောင်းမည်။ ထိပေါက် သက်သို့ ငွေကြေးအများအပြားရရှိတတ်သည်။ စပ်တူစပ်ဖက် ထိက်စမ်းပေးပါ။ လုပ်ငန်းသစ်များ ဆောင်ရွက်ရန် အခွင့်အလမ်းကောင်းများ ပေါ်ပေါက်လာတတ်သည်။ ဩဇာအရှိန်အဝါမြင့်မားသော ကာလ။ အတိုက်အခံများကြောင့် အမှုပြဿနာများ တွေ့ကြုံရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရတတ်သည်။ စိတ်လိုက် မာန်ပါ ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်မှုများ သတိပြု ဆင်ခြင်ပါ။ ဦးခေါင်းနာကျင်ကိုက်ခဲမှုဝေဒနာများ ခံစားရတတ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ တရားမဝင်လုပ်ငန်းကိစ္စများ သတိပြု ရှောင်ကြဉ်သင့်ချိန်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ လူမှုရေး အပျော်အပါးကိစ္စများကြောင့် ရည်မှန်းချက်များ လွဲချော်ချိန်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်တွင်းရေး ကုတောက်ကဆ ပြဿနာအသေးအဖွဲ့များ တွေ့ကြုံရင်ဆိုင် ဖြေရှင်းရမည်။ ချစ်သူများ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး နားလည်မှု လွဲချော်နေမည့်အချိန်ကာလ။

TAURUS

ပြိဿလင်

အခွင့်အရေးကောင်းများ ပေါ်ပေါက်လာသော်လည်း ဝီရိယအားနည်းမှုကြောင့် လွဲချော်နေမည်။ လူမှုရေး အားနာမှုများကြောင့် ငွေကြေးဆုံးရှုံးမှုများ ရင်ဆိုင်ရတတ်သည်။ ကံအကောင်း-အဆိုး ဖွန့်တွဲနေချိန်။ အထက်အကြီးအကဲများနှင့် ပတ်သက်၍ အတိုက်အခံ ပဋိပက္ခများ တွေ့ကြုံရင်ဆိုင် ရတတ်သည်။ အတိုက်အခံပြဿနာ သောကမီးများ ဝန်းရံနေသည့်အချိန်ကာလ။ လူမှုရေးထိုးနှက် ချက်များအောက် အလင်းရောင် ကွယ်ပျောက်သောအချိန်။ အရာရာ၌ စိတ်အလိုမကျမှုများ ပြည့်နှက်နေတတ်သည်။ အေးချမ်းတည်ငြိမ်သည့် စိတ်ခွန်အားဖြင့် အတားအဆီးများ ကျော်ဖြတ်သင့် ချိန်။ လုပ်ငန်းရှင်များ ငွေကြေးပိုင်း ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုများ တွေ့ကြုံရမည့် အချိန်ကာလ။ ပညာရေးတွင် ကျန်းမာရေးအညံ့ကြောင့် အဆင်မပြေမှုများ တွေ့ကြုံမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်တွင်းရေးပဋိပက္ခ များ ပြင်းထန်ပေါက်ကွဲချိန်။ ချစ်သူများ အချစ်ရေးကံခေမှု များပြား၍ စိတ်ဖိစီးမှု မကြာခဏ တွေ့ကြုံတတ်သည်။

GEMINI

မေထုန်လင်

တောက်ပသော ရွှေရောင်နေ့ရက်များအောက် အေးချမ်းစွာဖြင့် ခရီးနှင့် ရွက်လွှင့်နိုင်ချိန်။ ငွေကြေးကံ အထူးကောင်းမွန်၍ ထိက်စမ်းပေးသင့်ချိန်။ အဖက်ဖက်မှ တိုးတက်ပြည့်စုံ ကြွယ်ဝမှုများ စိတ်တိုင်း ကျ ပုံဖော်ခွင့်ရရှိမည်။ တည်မတ် မှန်ကန်သော ဆုံးဖြတ်ချက်များဖြင့် အောင်မြင်မှုများ တည်ဆောက် နိုင်မည်။ ကံကောင်း စန်းသ၍ ရည်ရွယ်ချက်၊ ရည်မှန်းချက်များ ထူးခြားစွာ ပြည့်စုံအောင်မြင်လာချိန်။ ဘာသာရေးနှင့် အလှူပန်လက်ကိစ္စများ မိသားစု၌ ဆောင်ရွက်ခွင့်ရရှိမည်။ ထမ်းရွက်သော ရာထူးတာဝန် များ လုပ်ငန်းတာဝန်များအတွက် စိတ်သောက များပြားတတ်သည့် အချိန်ကာလ။ လုပ်ငန်းရှင်များ ငွေကြေး စီးပွားဖြစ်ထွန်းမှုကံ အထူးကောင်းမွန်လာမည်။ ပညာသင်ကြားသူများ ပညာရေးတွင် အတိုက်အခံများကြားမှ အောင်မြင်မှုများ ရရှိချိန်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအကျိုးပေးကံ ကောင်းမွန်ချိန်။ ချစ်သူများ ရည်ရွယ်၊ ရည်မှန်းချက်တို့ အောင်မြင်ပြည့်ဝ ကံကောင်းချိန်။

CANCER

ဆရကဋ်လင်

အမည်နှင့် ဂုဏ်သတင်း ထင်ရှားကျော်ကြားမည့် အချိန်ကာလ။ ဆောင်ရွက်ကြိုးပမ်းမှုများ၌ အလွယ်တကူ ပြည့်ဝ အောင်မြင်မည့်အချိန်။ ငွေကြေးကြွေးမြီဟောင်းများ ပြန်လည်ရရှိမည့်အချိန် ကာလ။ ထိက်စမ်းပေးသင့်ပြီး လုံ့လ ဝီရိယအကျိုး ခံစားရမည်။ အောင်မြင်တိုးတက်မှုများ ရယူ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရရှိမည်။ ဘုန်းကံဩဇာအရှိန်အဝါ တောက်ပ လင်းလက်ပြီး အောင်မြင်မှု ကြွယ်ပွင့်များ လက်ဝယ်သို့ ရောက်ရှိလာချိန်။ ဘာသာရေးနှင့် အလှူအတန်းကိစ္စများ ထူးခြားစွာ ဆောင်ရွက်ခွင့် ရရှိချိန်။ မိသားစုနှင့် ပတ်သက်၍ ကံကောင်းသော အခွင့်အရေးသစ်များ ပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံလာမည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ်များ ထူးခြားစွာရရှိမည့် အချိန်ကာလ။ ပညာသင်ကြားနေသူ များ လုံ့လ၊ ဝီရိယအကျိုး ခံစားရမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ ငွေကြေး စီးပွားဥစ္စာတိုးတက်ဖြစ်ထွန်းပြီး အေးချမ်းမှုဖြင့် ပြည့်စုံချိန်။ ချစ်သူအတွက် ပင်ပန်းမှုများ ပြင်းထန်နေမည့် အချိန်ကာလ။

LEO

သိဟ်လင်

အတိုက်အခံပြဿနာမကင်းသည့် ငွေကြေးပိုင်း အကျိုးရှိ ကံကောင်းမှုများ တွေ့ကြုံလာမည် လုပ်ငန်း၌ ကြီးမားသော အပြောင်းအလဲများ တွေ့ကြုံ ရင်ဆိုင်ရမည့်အချိန်ကာလ။ ဝေခွဲဆုံးဖြတ်ရန် ခက်ခဲသောအကြောင်းကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်လာတတ်သည်။ ဦးခေါင်းနာကျင်ကုန်ခံရမှု၊ ကျန်းမာရေးအညံ့ကိစ္စများ တွေ့ကြုံရတတ်သည်။ လုပ်ငန်း၌ ကံကြမ္မာ၏ မျက်နှာသာပေးမှု တွေ့ကြုံသော်လည်း စိတ်ပင်ပန်းဖိစီးမှုများပြားပြီး လုပ်ငန်း၌ အကျိုးခံစားခွင့်များ နည်းပါးချိန် အတိုက်အခံများ ဖြေရှင်းရာ၌ အကူအညီများ ရရှိမည်။ ဘာသာရေးကိစ္စများ အလေးအနက်ထား ဆောင်ရွက်ပါ။ လုပ်ငန်းရှင်များ ကံဇာတာအကောင်းအဆိုး ဖွန့်တွဲနေမည့်အချိန်ကာလ။ ပညာသင်ကြားနေသူများ အခက်အခဲများကြားမှ ပညာရေးအောင်မြင်မှုများ ဖန်တီးပုံဖော်နိုင်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ မိမိအိမ်ထောင်ဖက်၏ ကံဇာတာမြင်မားတိုးတက်သော အချိန်ကာလ။ အခက်အခဲများ ကျော်ဖြတ်ရန် ချစ်သူထံမှ အကူအညီကောင်းများ ရရှိမည်။

VIRGO

ကန်လင်

ပြဿနာတစ်ခုပြီးတစ်ခု ရင်ဆိုင်ရမည်။ ပင်ပန်းပြီး အရာမထင်သည့် ကာလဖြစ်သည်။ မိမိဆုံးဖြတ်မှုများတွင် တတ်ပြီး ငွေကြေးဆုံးရှုံးနစ်နာမည်။ အကြီးအကဲ၊ မိသားစုအသိုင်းအဝန်းဖြင့် နားလည်လွဲချော်နေမည်။ ခိုက်ရန်ဒေါသ ထိန်းချုပ်ပါ။ လုပ်ငန်းတွင် အခက်အခဲများ စိန်ခေါ်နေသော်လည်း မှန်ကန်သော ဆုံးဖြတ် ယူဆချက်ဖြင့် အောင်မြင်စွာ ကျော်ဖြတ်နိုင်မည်။ ဘာသာရေးကိစ္စများ ထူးခြားစွာ ဆောင်ရွက်ရချိန်။ ခက်ခဲပင်ပန်းမှု၏ နောက်ကွယ်မှ အောင်မြင်မှုပန်းတိုင်ဆီသို့ လျှောက်လှမ်းနိုင်မည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ အောက်လက်ကြောင့် ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုများ တွေ့ကြုံတတ်သည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ ပညာသင် ပြင်းထန်စွာ တွေ့ကြုံတတ်သည့် အချိန်ကာလ။ အိမ်ထောင်ရှင်များ ဆွေမျိုးသားချင်းအရေးကိစ္စများအတွက် အတိုက်အခံ၊ ပဋိပက္ခများ တွေ့ကြုံရင်ဆိုင်ရတတ်သည်။ ချစ်သူဖြင့် အမှန်းစစ်ပွဲများ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရမည့် အချိန်ကာလ။

LIBRA

တူလင်

ကံကောင်းကြီးပွားမှုများ တွေ့ကြုံ၍ မိမိကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်မှုများ လွယ်ကူစွာ ပြည့်ဝအောင်မြင်နိုင်စွမ်း ဘုန်းကံဩဇာအရှိန်အဝါ မြင့်မားတိုးတက်၍ အခွင့်အရေးကောင်းများ လက်ဝယ်ရောက်ရှိလာမည် လူမှုရေးနယ်ပယ်၌ စနစ်ထသော အချိန်ကာလ။ လူမှုရေးအဆင်မပြေမှုနှင့် အတိုက်အခံ အထိန်းအဆီးများ ရင်ဆိုင်ကျော်ဖြတ်ရမည်။ ခရီးဝေးသွားလာမှု များပြားတတ်ပြီး နိုင်ငံရပ်ခြားခရီးစဉ် တွေ့ကြုံပေါ်ပေါက်တတ်သည်။ စိတ်ဆိုးဒေါသဖြစ်ရမှုနှင့် စိတ်အလိုမကျ ပေါက်ကွဲလိုမှုများ လွှမ်းမိုးထားချိန်။ ကျန်းမာရေးအညံ့နှင့် မတော်တဆ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရရှိမှုများ သတိပြုပါ။ လုပ်ငန်းငွေကြေးပိုင်း အကျိုးရှိသော်လည်း လက်ထဲ၌ ငွေမမြဲသောကာလ။ လုပ်ငန်းရှင်များ အခွင့်အရေးပေါ်ပေါက်လာပြီး ပြန်လည်ပျောက်ကွယ်သွားတတ်သည်။ ပညာရေးတွင် ပင်ပန်းပြီး အကျိုးမမြဲတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ မိသားစုအရေးကိစ္စများအတွက် ပင်ပန်းမှု ပြင်းထန်စွာ ပြဿနာရှာသည့် ချစ်သူအပေါ် အလျှော့ပေး အနစ်နာခံရချိန်။

SCORPIO

ဗြိစ္ဆာလင်

ကျန်းမာရေးအညံ့ဖြစ်စဉ်များ ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံတတ်သည်။ အပူများခြင်း၊ အဖျားကြီးခြင်း ဝေဒနာများ ခံစားရချိန်။ စိတ်ဆိုးဒေါသဖြစ်ရသော အကြောင်းကိစ္စရပ်များ သတိပြုပါ။ အတိုက်အခံများကြောင့် သောကကြုံမည်။ မတော်တဆ ထိခိုက်မှုများ တွေ့ကြုံတတ်သည်။ အတိုက်အခံများပြားသောကာလဖြစ်ပြီး ဆုံးရှုံးမှုကြီးမားတတ်သည်။ ဆန့်ကျင်ဘက် ဆောင်ရွက်လိုမှုနှင့် တရားကို ထိန်းချုပ်ပါ။ တန်ဖိုးကြီး ပစ္စည်းများ ပျောက်ရ ပျက်စီးတတ်သည်။ ဆုံးဖြတ်ယူဆချက် လွဲချော်၍ အရာရာ၌ ကံခေနေမည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ လူမှုရေးပြဿနာ အနှောင့်အယှက် ရင်ဆိုင်ရတတ်သည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ စိတ်လေလွင့်မှု များပြားနေသည့်အချိန်ကာလ။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ဖက်၏ သံသယပြဿနာများကြား ဗျာများနေတတ်သည်။ အခက်အခဲများတွင် ရောက်ရှိနေတတ်သည့် အချိန်ကာလ။

SAGITTA

RUS

ဓနုလင်္ဂ

ကံလာတာကောင်းမွန်သော အခြေအနေတွင် ရပ်တည်နေပြီး လုပ်ငန်းကိစ္စများအတွက် ခရီးဝေးများ သွားလာရပြီး အကျိုးရှိမည်။ လုပ်ငန်းကိစ္စများတွင် အထူးအခွင့်အရေးများ ရရှိပြီး အောင်မြင်သော လမ်းကြောင်းထက် ဆက်လက်ရပ်တည်နိုင်မည်။ မိမိနှင့် မိသားစုအတွင်း ကြီးပွားအောင်မြင် တိုးတက်မည်။ အိမ်ခြံမြေယာဉ်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးရှိမည်။ ငွေကြေးရှာဖွေရလွယ်ကူပြီး နိုင်ငံခြားငွေကြေးရရှိမှုက ကောင်းမွန်မည်။ ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်ပြေနေသည့် ကာလဖြစ်သည်။ လူမှုရေးအနှောင့်အယှက်ကိစ္စများအတွက် ခေါင်းစားနေမည်။ နိုင်ငံခြားနှင့် ပတ်သက်သည့် ငွေကြေးအကျိုးခံစားခွင့်များ ရရှိမည်။ အဆက်အသွယ်သစ်များ ရရှိနိုင်သည့် ကာလဖြစ်သည်။ ငွေကုန်ကျမှု များပြားနေမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ရေး အတိုက်အခံ ပဋိပက္ခများပြားသော ကာလဖြစ်သည်။ ချစ်သူများ အစစအရာရာ သဘောထား ယူဆချက်များ ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်နေတတ်သည်။

CAPRI

CORN

မကာရလင်္ဂ

လုပ်ငန်းကိစ္စများတွင် အတိုက်အခံယှဉ်တွဲ၍ ငွေကြေးရရှိမှုက အထူးကောင်းမွန်မည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ ဆောင်ရွက်ရန် အခွင့်အရေးကောင်းများ ပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံ၍ အောင်မြင်သည့် လမ်းကြောင်းထက် ရောက်ရှိ ကြီးပွားမည်။ အဖက်အဖက်မှ တိုးတက်သော အခြေအသစ်များ ရယူဖန်တီးခွင့် ရရှိ၍ ဘဝကအကျိုးပေးချိန်ဖြစ်သည်။ လူမှုရေးပိုင်းဆိုင်ရာ အခက်အခဲများနှင့် အနှောင့်အယှက်ပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်ရင်ဆိုင် ဖြေရှင်းရမည်။ အကြီးအကဲမိဘများအတွက် စိတ်အနှောင့်အယှက် ပဋိပက္ခဖြစ်စဉ်များ ပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံလာနိုင်သည်။ ကံကောင်းသော အခွင့်အရေးများ ပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံလာသော်လည်း အခက်အခဲများ ယှဉ်တွဲနေတတ်သည်။ ခရီးဝေးသွားလာမှုများ သတိပြု ရှောင်ကြဉ်သင့်သောကာလဖြစ်ပြီး ယာဉ်အန္တရာယ်ဖြစ်စဉ်များ သတိပြုပါ။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေမည်။ ချစ်သူများ အရာရာတွင် စိတ်ကတောက်ကဆ ပြဿနာများ ယှဉ်တွဲနေမည်။

AQUARIUS

ကုမ်လင်္ဂ

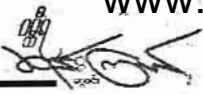
ပါးနပ်လိမ္မာသောအကျိုးကြောင့် မိမိကြီးပမ်း ကြံစည်မှုများ ပြည့်ဝ အောင်မြင်မည်။ လူမှုရေးကိစ္စ ပြဿနာများအား မိမိမောင်နှမသားချင်းများကြောင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံ ဖြေရှင်းရမည်။ ရုတ်တရက် မထင်မှတ်သည့် အခွင့်အရေးကောင်း၊ အခြေအနေကောင်းများ တွေ့ကြုံပေါ်ပေါက်လာပြီး မိမိ၏ ဂုဏ်သတင်းထင်ပေါ် ကျော်စောမည်။ ထိပေါက်တတ်သည့်ကာလဖြစ်ပြီး ငွေကြေးအမြောက်အများ အကျိုးရှိနိုင်သော ကာလဖြစ်သည်။ လျှပ်တစ်ပြက် ပေါ်ပေါက်လာတတ်သည့် အကြံဉာဏ်ကောင်းများကြောင့် ငွေကြေးက အထူးကောင်းမည့် အခွင့်အရေးများ ပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံလာမည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ လုပ်ငန်းတွင် ကောင်းသော အထောက်အပံ့ အကူအညီများ ရရှိ၍ တိုးတက်အောင်မြင်မည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ ကံလာတာ အထူးတိုးတက်မြင့်မားသော ကာလဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ရေးအညံ့ကြုံတတ်၍ ချစ်သူများ လုပ်သော အချစ်နေရက်များ ဖန်တီးတည်ဆောက်နိုင်မည်။

PISCES

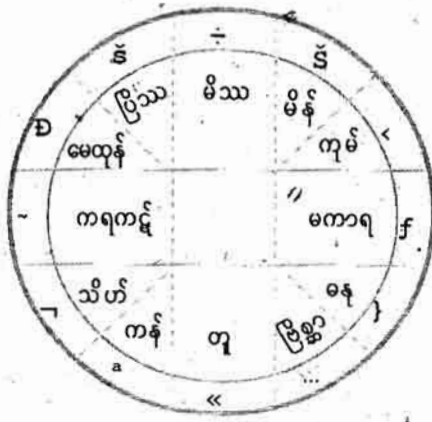
မိန်လင်္ဂ

ကျန်းမာရေးအညံ့နှင့် မတော်တဆ ဘေးအန္တရာယ်ဖြစ်စဉ်များ အထူးသတိပြုပါ။ ဦးခေါင်းပိုင်း ဆိုင်ရာနှင့် ဆီးကျောက်ကပ်နှင့် ဆိုင်သော ရောဂါများကို သတိပြုပါ။ စိတ်ဖိစီးမှု၊ လေလွင့်မှုများ ကြား မိမိဘဝတည်ငြိမ်မှုအတွက် ပြန်လည်တည်ဆောက်ရန် ခက်ခဲနေတတ်သည်။ မိမိယုံကြည် အားထားလေးစားသူများ၏ သစ္စာဖောက်ခြင်း ခံရလိမ့်မည်။ ဘာသာရေးကိစ္စများ အထူးအလေး အနက်ထား ဆောင်ရွက်ပါ။ အတိုက်အခံ ဆန့်ကျင်ဖက် ဆောင်ရွက်လိုသော စိတ်ဓာတ် ပေါ်ပေါက်လာတတ်သည်။ အခြားသူတို့နှင့် အသွင်မတူသော၊ ရှုထောင့်အမြင်မှ အရာရာကို ပုံဖော်ဆောင်ရွက်မှုများကြောင့် လွဲချော်မှုအမှားအယွင်းများ ပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံလာမည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများတွင် အောက်လက်ကြောင့် ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုများ တွေ့ရမည်။ လူမှုရေး အကြောင်းကိစ္စများကြောင့် ငွေကုန်ကြေးကျ များပြားမည်။ လုပ်ငန်းပိုင်း ရာထူးပိုင်း အတိုက်အခံ များကြောင့် နစ်နာမှုများ အထူးသတိပြုပါ။ အိမ်ထောင်ရှင်များ သံသယအတွေးများဖြင့် ပြဿနာရာလိုသော ကာလ။ ချစ်သူများ မေတ္တာတရားများ လျော့ပါး၍ သံသယများ စိုးမိုးနေမည်။

၂၀၁၃၊ ဒီဇင်ဘာလ၊ မွန်းတည့်နက္ခတ်ဝင်ထွက်ချိန်များ

ကမ္ဘာကြီးပေါ်၌ လက် ၁၂လက်ဖြင့် လူတန်းစား ၁၂ပိုင်းခွဲခြားပြီး မိမိတို့မွေးဖွားချိန် ကောင်းကင်မွန်းတည့်အလင်းအား ထွန်းတောက်သော နက္ခတ် ၁၂လုံးဖြင့် မိမိတို့၏ အရေးကြီးကိစ္စများ စီရင်ဆောင်ရွက်လျှင် ထူးခြားအကျိုးဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ချက်ကြောင့် နက္ခတ်သိပ္ပံအဖွဲ့မှ လက်တွေ့ သုတေသနပြုလုပ်ပြီး အကျိုးအသုံးပြုနိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ စနသိပ္ပံနက္ခတ်တစ်လုံးတည်းအား လူသားအားလုံးမှ အသုံးပြု ဆောင်ရွက်နေခြင်းသည် အခြားသော နက္ခတ်များကို လျစ်လျူထားသည်နှင့် တူနေပါသည်။ အဘိဇိနက္ခတ်အပါအဝင် နက္ခတ်အသီးသီးတို့သည် ကောင်းကျိုးများ ဖန်တီးပေးနိုင်ပြီး မိမိတို့မွေးဖွားချိန်အတိအကျဖြင့် စစ်ဆေးတွက်ချက်ပါက လူအသီးသီးအတွက် နက္ခတ် (၂၀)လုံးအား တန်ဖိုးရှိရှိ အသုံးချနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ယခုဖော်ပြချက်တွင် မွေးဖွားချိန် ၂နာရီကို လက်တစ်လအဖြစ် သတ်မှတ်၍ လက် ၁၂လက်အတွက် နက္ခတ် ၁၂လုံးဖြင့် တွက်ကိန်းဆင်ထားပါသည်။ နက္ခတ် ၁၂လုံးသည် လက်တစ်ခုချင်းအလိုက် စွမ်းအားအမြင့်မားဆုံး မွန်းတည့်နက္ခတ်များသာဖြစ်ပြီး သိပ္ပံနည်းကျ (Modern Astrology) နက္ခတ်ပညာရပ်စနစ်တွင် ဖော်ပြထားသော နက္ခတ္တသိပ္ပံပညာရှင်များ၏ စံနှုန်းပြုထားသည့် အလင်းအားကို စံပြုထားပါသည်။ နက္ခတ်တစ်လုံးပိုင်ဆိုင်မှုကို ၁၃ ဒီဂရီ ၂၀မိနစ် သတ်မှတ်ထားသော်လည်း ခြွင်းချက်အနေဖြင့် အဆိုပါ နက္ခတ်၏ နောက် ၄ ဒီဂရီအတွင်း ကျရောက်မည့်အချိန်များကို မွန်းတည့် နက္ခတ်၏ ဝင်ချိန်၊ ထွက်ချိန်များအဖြစ် သတ်မှတ်ထားပါသည်။

မိမိတို့မွေးဖွားချိန်လက် အလွယ်တကူရှာဖွေနိုင်ရန်အတွက် လက်ဖွေ နည်းဇယားအား ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးထားပြီး လအလိုက်အလိုက် ပျမ်းမျှ နေထွက်ချိန်များအပေါ် မူတည်၍ နှစ်နာရီလျှင် လက်တစ်လစီ နှုန်းဖြင့် လက် ၁၂လက်အတွက် အလွယ်တကူ ကောက်ယူနိုင်ပါသည်။ ဥပမာ - ဧပြီ ၁၃ မှ မေ ၁၃ အတွင်း နံနက် ၅:၄၅ မှ ၇:၄၅ အတွင်း မွေးဖွားသူတစ်ဦးသည် မိဿလက်ပိုင်ရှင်ဖြစ်ပြီး ယင်းနေ့နံနက် ၉:၄၅ မှ ၁၁:၄၅ နာရီအတွင်း မွေးဖွားပါက မေထုန်လက်ပိုင်ရှင်ဖြစ်သူ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ လက်သတ်မှတ်ရာတွင် ၁၂ရာသီစက်ဝန်းအတွင်း မိဿမိန်အထိ အစဉ်အတိုင်း သတ်မှတ်ထားပါသည်။

မိမိတို့၏ မွေးဖွားချိန်လက်များအား လက်ကောက်ယူမှု ဇယားတွင် ဦးစွာရှာဖွေ၍ မွန်းတည့် နက္ခတ်တို့၏ နေထွက် မွန်းတည့်မတ်ချိန်များတွင် လောကီ၊ လောကုတ္တရာအရေးကိစ္စများ ကြံစည်ဆောင်ရွက် လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့် အကျိုးထူးများ ရရှိလာပါလိမ့်မည်။ လစဉ် မွန်းတည့်နက္ခတ်များအပေါ် စန်း(တနင်္လာ) ဖြတ်သန်းသည့်နေ့များအား မျဉ်းသားပေးထားပြီး အဆိုပါ နေ့ရက်တို့သည် လတစ်လအတွင်း အနည်းဆုံး တစ်ရက်မှ အများဆုံး နှစ်ရက်ထိ ကြုံတွေ့နိုင်ပါသည်။ လက်အသီးသီးအတွက် မွန်းတည့်နက္ခတ်များ မွန်းတည့်ချိန်နှင့် စန်း(တနင်္လာ) မွန်းတည့်ချိန်များ ထပ်တူဖြစ်သည့်ရက်များသည် လတစ်လအတွက် အကောင်းဆုံး နေ့ရက်အချိန်အခါများဖြစ်ကြသည်။ အဆိုပါ နေ့ရက်အချိန်အခါများ၌ ထိက်စမ်းခြင်း လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ခြင်း၊ အရေးကြီးကိစ္စ စီမံဆောင်ရွက်ခြင်း၊ အိမ်ခြံမြေယာဉ်ကား ဝယ်ယူရန် စာချုပ်များ ချုပ်ဆိုခြင်းတို့အား ဉာဏ်ရှိသလို အကျိုးရှိရှိ အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

ဦးဇေယျာကို (B.Sc)(D.S.S)
နက္ခတ်သိပ္ပံအဖွဲ့

ဧပြီလရက်မှ မေလရက်အထိ		
မွေးချိန်	လက်	
၅:၄၅မှ ၇:၄၅	မိသ	
၇:၄၅မှ ၉:၄၅	မြသ	
၉:၄၅မှ ၁၁:၄၅	ဖေထန်	
၁၁:၄၅မှ ၁၃:၄၅	ကရကင်	
၁၃:၄၅မှ ၁၅:၄၅	သိဟ်	
၁၅:၄၅မှ ၁၇:၄၅	ကန်	
၁၇:၄၅မှ ၁၉:၄၅	တု	
၁၉:၄၅မှ ၂၁:၄၅	မြစွာ	
၂၁:၄၅မှ ၂၃:၄၅	ဓန	
၂၃:၄၅မှ ၁:၄၅	မကာရ	
၁:၄၅မှ ၃:၄၅	ကျမ်	
၃:၄၅မှ ၅:၄၅	မိန်	

မေလရက်မှ ဇွန်လရက်အထိ		
မွေးချိန်	လက်	
၅:၂၅မှ ၇:၂၅	မြသ	
၇:၂၅မှ ၉:၂၅	ဖေထန်	
၉:၂၅မှ ၁၁:၂၅	ကရကင်	
၁၁:၂၅မှ ၁၃:၂၅	သိဟ်	
၁၃:၂၅မှ ၁၅:၂၅	ကန်	
၁၅:၂၅မှ ၁၇:၂၅	တု	
၁၇:၂၅မှ ၁၉:၂၅	မြစွာ	
၁၉:၂၅မှ ၂၁:၂၅	ဓန	
၂၁:၂၅မှ ၂၃:၂၅	မကာရ	
၂၃:၂၅မှ ၁:၂၅	ကျမ်	
၁:၂၅မှ ၃:၂၅	မိန်	
၃:၂၅မှ ၅:၂၅	မိသ	

ဇွန်လရက်မှ ဇူလိုင်လရက်အထိ		
မွေးချိန်	လက်	
၅:၂၀မှ ၇:၂၀	ဖေထန်	
၇:၂၀မှ ၉:၂၀	ကရကင်	
၉:၂၀မှ ၁၁:၂၀	သိဟ်	
၁၁:၂၀မှ ၁၃:၂၀	ကန်	
၁၃:၂၀မှ ၁၅:၂၀	တု	
၁၅:၂၀မှ ၁၇:၂၀	မြစွာ	
၁၇:၂၀မှ ၁၉:၂၀	ဓန	
၁၉:၂၀မှ ၂၁:၂၀	မကာရ	
၂၁:၂၀မှ ၂၃:၂၀	ကျမ်	
၂၃:၂၀မှ ၁:၂၀	မိန်	
၁:၂၀မှ ၃:၂၀	မိသ	
၃:၂၀မှ ၅:၂၀	မြသ	

ဇူလိုင်လရက်မှ ဩဂုတ်လရက်အထိ		
မွေးချိန်	လက်	
၅:၃၀မှ ၇:၃၀	ကရကင်	
၇:၃၀မှ ၉:၃၀	သိဟ်	
၉:၃၀မှ ၁၁:၃၀	ကန်	
၁၁:၃၀မှ ၁၃:၃၀	တု	
၁၃:၃၀မှ ၁၅:၃၀	မြစွာ	
၁၅:၃၀မှ ၁၇:၃၀	ဓန	
၁၇:၃၀မှ ၁၉:၃၀	မကာရ	
၁၉:၃၀မှ ၂၁:၃၀	ကျမ်	
၂၁:၃၀မှ ၂၃:၃၀	မိန်	
၂၃:၃၀မှ ၁:၃၀	မိသ	
၁:၃၀မှ ၃:၃၀	မြသ	
၃:၃၀မှ ၅:၃၀	ဖေထန်	

ဩဂုတ်လရက်မှ စက်တင်ဘာလရက်အထိ		
မွေးချိန်	လက်	
၅:၄၀မှ ၇:၄၀	သိဟ်	
၇:၄၀မှ ၉:၄၀	ကန်	
၉:၄၀မှ ၁၁:၄၀	တု	
၁၁:၄၀မှ ၁၃:၄၀	မြစွာ	
၁၃:၄၀မှ ၁၅:၄၀	ဓန	
၁၅:၄၀မှ ၁၇:၄၀	မကာရ	
၁၇:၄၀မှ ၁၉:၄၀	ကျမ်	
၁၉:၄၀မှ ၂၁:၄၀	မိန်	
၂၁:၄၀မှ ၂၃:၄၀	မိသ	
၂၃:၄၀မှ ၁:၄၀	မြသ	
၁:၄၀မှ ၃:၄၀	ဖေထန်	
၃:၄၀မှ ၅:၄၀	ကရကင်	

စက်တင်ဘာလရက်မှ အောက်တိုဘာလရက်အထိ		
မွေးချိန်	လက်	
၅:၅၀မှ ၇:၅၀	ကန်	
၇:၅၀မှ ၉:၅၀	တု	
၉:၅၀မှ ၁၁:၅၀	မြစွာ	
၁၁:၅၀မှ ၁၃:၅၀	ဓန	
၁၃:၅၀မှ ၁၅:၅၀	မကာရ	
၁၅:၅၀မှ ၁၇:၅၀	ကျမ်	
၁၇:၅၀မှ ၁၉:၅၀	မိန်	
၁၉:၅၀မှ ၂၁:၅၀	မိသ	
၂၁:၅၀မှ ၂၃:၅၀	မြသ	
၂၃:၅၀မှ ၁:၅၀	ဖေထန်	
၁:၅၀မှ ၃:၅၀	ကရကင်	
၃:၅၀မှ ၅:၅၀	သိဟ်	

အောက်တိုဘာလရက်အထိ		
မွေးချိန်	လက်	
၅:၅၅မှ ၇:၅၅	တု	
၇:၅၅မှ ၉:၅၅	မြစွာ	
၉:၅၅မှ ၁၁:၅၅	ဓန	
၁၁:၅၅မှ ၁၃:၅၅	မကာရ	
၁၃:၅၅မှ ၁၅:၅၅	ကျမ်	
၁၅:၅၅မှ ၁၇:၅၅	မိန်	
၁၇:၅၅မှ ၁၉:၅၅	မိသ	
၁၉:၅၅မှ ၂၁:၅၅	မြသ	
၂၁:၅၅မှ ၂၃:၅၅	ဖေထန်	
၂၃:၅၅မှ ၁:၅၅	ကရကင်	
၁:၅၅မှ ၃:၅၅	သိဟ်	
၃:၅၅မှ ၅:၅၅	ကန်	

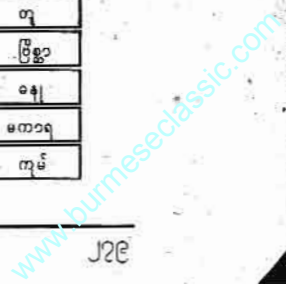
နိုဝင်ဘာလရက်မှ ဒီဇင်ဘာလရက်အထိ		
မွေးချိန်	လက်	
၆:၁၀မှ ၈:၁၀	မြစွာ	
၈:၁၀မှ ၁၀:၁၀	ဓန	
၁၀:၁၀မှ ၁၂:၁၀	မကာရ	
၁၂:၁၀မှ ၁၄:၁၀	ကျမ်	
၁၄:၁၀မှ ၁၆:၁၀	မိန်	
၁၆:၁၀မှ ၁၈:၁၀	မိသ	
၁၈:၁၀မှ ၂၀:၁၀	မြသ	
၂၀:၁၀မှ ၂၂:၁၀	ဖေထန်	
၂၂:၁၀မှ ၂၄:၁၀	ကရကင်	
၂၄:၁၀မှ ၂၆:၁၀	သိဟ်	
၂၆:၁၀မှ ၂၈:၁၀	ကန်	
၂၈:၁၀မှ ၃၀:၁၀	တု	

ဒီဇင်ဘာလရက်မှ ဇန်နဝါရီလရက်အထိ		
မွေးချိန်	လက်	
၆:၃၀မှ ၈:၃၀	ဓန	
၈:၃၀မှ ၁၀:၃၀	မကာရ	
၁၀:၃၀မှ ၁၂:၃၀	ကျမ်	
၁၂:၃၀မှ ၁၄:၃၀	မိန်	
၁၄:၃၀မှ ၁၆:၃၀	မိသ	
၁၆:၃၀မှ ၁၈:၃၀	မြသ	
၁၈:၃၀မှ ၂၀:၃၀	ဖေထန်	
၂၀:၃၀မှ ၂၂:၃၀	ကရကင်	
၂၂:၃၀မှ ၂၄:၃၀	သိဟ်	
၂၄:၃၀မှ ၂၆:၃၀	ကန်	
၂၆:၃၀မှ ၂၈:၃၀	တု	
၂၈:၃၀မှ ၃၀:၃၀	မြစွာ	

ဇန်နဝါရီလရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလရက်အထိ		
မွေးချိန်	လက်	
၆:၄၀မှ ၈:၄၀	မကာရ	
၈:၄၀မှ ၁၀:၄၀	ကျမ်	
၁၀:၄၀မှ ၁၂:၄၀	မိန်	
၁၂:၄၀မှ ၁၄:၄၀	မိသ	
၁၄:၄၀မှ ၁၆:၄၀	မြသ	
၁၆:၄၀မှ ၁၈:၄၀	ဖေထန်	
၁၈:၄၀မှ ၂၀:၄၀	ကရကင်	
၂၀:၄၀မှ ၂၂:၄၀	သိဟ်	
၂၂:၄၀မှ ၂၄:၄၀	ကန်	
၂၄:၄၀မှ ၂၆:၄၀	တု	
၂၆:၄၀မှ ၂၈:၄၀	မြစွာ	
၂၈:၄၀မှ ၃၀:၄၀	ဓန	

ဖေဖော်ဝါရီလရက်မှ မတ်လရက်အထိ		
မွေးချိန်	လက်	
၆:၃၀မှ ၈:၃၀	ကျမ်	
၈:၃၀မှ ၁၀:၃၀	မိန်	
၁၀:၃၀မှ ၁၂:၃၀	မိသ	
၁၂:၃၀မှ ၁၄:၃၀	မြသ	
၁၄:၃၀မှ ၁၆:၃၀	ဖေထန်	
၁၆:၃၀မှ ၁၈:၃၀	ကရကင်	
၁၈:၃၀မှ ၂၀:၃၀	သိဟ်	
၂၀:၃၀မှ ၂၂:၃၀	ကန်	
၂၂:၃၀မှ ၂၄:၃၀	တု	
၂၄:၃၀မှ ၂၆:၃၀	မြစွာ	
၂၆:၃၀မှ ၂၈:၃၀	ဓန	
၂၈:၃၀မှ ၃၀:၃၀	မကာရ	

မတ်လရက်မှ ဧပြီလရက်အထိ		
မွေးချိန်	လက်	
၆:၃၀မှ ၈:၃၀	မိန်	
၈:၃၀မှ ၁၀:၃၀	မိသ	
၁၀:၃၀မှ ၁၂:၃၀	မြသ	
၁၂:၃၀မှ ၁၄:၃၀	ဖေထန်	
၁၄:၃၀မှ ၁၆:၃၀	ကရကင်	
၁၆:၃၀မှ ၁၈:၃၀	သိဟ်	
၁၈:၃၀မှ ၁၀:၃၀	ကန်	
၂၀:၃၀မှ ၂၂:၃၀	တု	
၂၂:၃၀မှ ၂၄:၃၀	မြစွာ	
၂၄:၃၀မှ ၂၆:၃၀	ဓန	
၂၆:၃၀မှ ၂၈:၃၀	မကာရ	
၂၈:၃၀မှ ၃၀:၃၀	ကျမ်	

ရက်	မိဿလင်		ပြဿလင်		မေထုန်လင်		ကရတင်္ဂလင်		သိဟ်လင်		တန်လင်	
	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်
၁	၁၆ : ၂၃	၁၆ : ၅၅	၁၈ : ၀၁	၁၈ : ၃၀	၂၀ : ၂၂	၂၀ : ၅၁	၂၂ : ၀၀	၂၂ : ၄၂	၂၂ : ၅၇	၂၃ : ၃၀	၀၂ : ၄၉	၀၃ : ၂၄
၂	၁၆ : ၀၉	၁၆ : ၅၁	၁၇ : ၅၇	၁၈ : ၂၆	၂၀ : ၁၈	၂၀ : ၄၇	၂၂ : ၀၆	၂၂ : ၃၈	၂၂ : ၅၃	၂၃ : ၂၇	၀၂ : ၄၅	၀၃ : ၁၉
၃	၁၆ : ၁၅	၁၆ : ၄၇	၁၇ : ၅၃	၁၈ : ၂၂	၂၀ : ၁၄	၂၀ : ၄၄	၂၂ : ၀၂	၂၂ : ၃၄	၂၂ : ၅၀	၂၃ : ၂၃	၀၂ : ၄၁	၀၃ : ၁၅
၄	၁၆ : ၁၁	၁၆ : ၄၃	၁၇ : ၄၉	၁၈ : ၁၈	၂၀ : ၁၀	၂၀ : ၄၀	၂၂ : ၅၈	၂၂ : ၃၀	၂၂ : ၄၆	၂၃ : ၁၉	၀၂ : ၃၇	၀၃ : ၁၁
၅	၁၆ : ၀၇	၁၆ : ၃၉	၁၇ : ၄၅	၁၈ : ၁၅	၂၀ : ၀၆	၂၀ : ၃၆	၂၂ : ၅၄	၂၂ : ၂၆	၂၂ : ၄၂	၂၃ : ၁၅	၀၂ : ၃၄	၀၃ : ၁၇
၆	၁၆ : ၀၃	၁၆ : ၃၅	၁၇ : ၄၁	၁၈ : ၁၁	၂၀ : ၀၂	၂၀ : ၃၂	၂၂ : ၅၀	၂၂ : ၂၂	၂၂ : ၃၈	၂၃ : ၁၁	၀၂ : ၃၀	၀၃ : ၁၃
၇	၁၅ : ၅၉	၁၆ : ၃၁	၁၇ : ၃၇	၁၈ : ၀၇	၁၉ : ၅၈	၂၀ : ၂၈	၂၂ : ၄၆	၂၂ : ၁၈	၂၂ : ၃၄	၂၃ : ၀၇	၀၂ : ၂၆	၀၃ : ၁၅
၈	၁၅ : ၅၅	၁၆ : ၂၇	၁၇ : ၃၃	၁၈ : ၀၃	၁၉ : ၅၄	၂၀ : ၂၄	၂၂ : ၄၂	၂၂ : ၁၄	၂၂ : ၃၀	၂၃ : ၀၃	၀၂ : ၂၂	၀၃ : ၁၁
၉	၁၅ : ၅၂	၁၆ : ၂၃	၁၇ : ၂၉	၁၈ : ၀၉	၁၉ : ၅၀	၂၀ : ၂၀	၂၂ : ၃၈	၂၂ : ၁၀	၂၂ : ၂၆	၂၃ : ၀၉	၀၂ : ၁၈	၀၃ : ၀၇
၁၀	၁၅ : ၄၈	၁၆ : ၁၉	၁၇ : ၂၅	၁၈ : ၀၅	၁၉ : ၄၆	၂၀ : ၁၆	၂၂ : ၃၄	၂၂ : ၀၆	၂၂ : ၂၂	၂၃ : ၀၅	၀၂ : ၁၅	၀၃ : ၀၃
၁၁	၁၅ : ၄၄	၁၆ : ၁၅	၁၇ : ၂၁	၁၈ : ၀၁	၁၉ : ၄၂	၂၀ : ၁၂	၂၂ : ၃၀	၂၂ : ၀၃	၂၂ : ၁၈	၂၃ : ၀၁	၀၂ : ၁၁	၀၃ : ၀၀
၁၂	၁၅ : ၄၀	၁၆ : ၁၁	၁၇ : ၁၇	၁၈ : ၀၇	၁၉ : ၃၈	၂၀ : ၀၈	၂၂ : ၂၆	၂၂ : ၅၉	၂၂ : ၁၄	၂၃ : ၀၇	၀၂ : ၀၆	၀၃ : ၀၀
၁၃	၁၅ : ၃၆	၁၆ : ၀၇	၁၇ : ၁၃	၁၈ : ၀၃	၁၉ : ၃၄	၂၀ : ၀၄	၂၂ : ၂၃	၂၂ : ၅၅	၂၂ : ၁၀	၂၃ : ၀၃	၀၂ : ၀၂	၀၃ : ၀၀
၁၄	၁၅ : ၃၂	၁၆ : ၀၃	၁၇ : ၀၉	၁၈ : ၀၉	၁၉ : ၃၀	၂၀ : ၀၀	၂၂ : ၁၉	၂၂ : ၅၁	၂၂ : ၀၆	၂၃ : ၀၁	၀၂ : ၀၀	၀၃ : ၀၀
၁၅	၁၅ : ၂၈	၁၆ : ၀၀	၁၇ : ၀၅	၁၈ : ၀၅	၁၉ : ၂၇	၁၉ : ၅၆	၂၂ : ၁၅	၂၂ : ၄၇	၂၂ : ၀၂	၂၃ : ၀၆	၀၂ : ၅၄	၀၃ : ၀၀
၁၆	၁၅ : ၂၄	၁၅ : ၅၆	၁၇ : ၀၂	၁၈ : ၁၁	၁၉ : ၂၃	၁၉ : ၅၂	၂၂ : ၁၁	၂၂ : ၄၃	၂၂ : ၅၈	၂၃ : ၀၂	၀၂ : ၅၀	၀၃ : ၀၀
၁၇	၁၅ : ၂၀	၁၅ : ၅၂	၁၆ : ၅၈	၁၇ : ၂၇	၁၉ : ၁၉	၁၉ : ၄၈	၂၂ : ၀၇	၂၂ : ၃၉	၂၂ : ၅၄	၂၃ : ၅၈	၀၂ : ၄၆	၀၃ : ၀၀
၁၈	၁၅ : ၁၆	၁၅ : ၄၈	၁၆ : ၅၄	၁၇ : ၂၃	၁၉ : ၁၅	၁၉ : ၄၄	၂၂ : ၀၃	၂၂ : ၃၅	၂၂ : ၅၁	၂၃ : ၅၄	၀၂ : ၄၂	၀၃ : ၀၀
၁၉	၁၅ : ၁၂	၁၅ : ၄၄	၁၆ : ၅၀	၁၇ : ၁၉	၁၉ : ၁၁	၁၉ : ၄၁	၂၂ : ၅၉	၂၂ : ၃၁	၂၂ : ၄၇	၂၃ : ၅၀	၀၂ : ၃၈	၀၃ : ၀၀
၂၀	၁၅ : ၀၈	၁၅ : ၄၀	၁၆ : ၄၆	၁၇ : ၁၆	၁၉ : ၀၇	၁၉ : ၃၇	၂၂ : ၅၅	၂၂ : ၂၇	၂၂ : ၄၃	၂၃ : ၄၆	၀၂ : ၃၄	၀၃ : ၀၀
၂၁	၁၅ : ၀၄	၁၅ : ၃၆	၁၆ : ၄၂	၁၇ : ၁၂	၁၉ : ၀၃	၁၉ : ၃၃	၂၂ : ၅၁	၂၂ : ၂၃	၂၂ : ၃၉	၂၃ : ၄၂	၀၂ : ၃၁	၀၃ : ၀၀
၂၂	၁၅ : ၀၀	၁၅ : ၃၂	၁၆ : ၃၈	၁၇ : ၀၈	၁၈ : ၅၉	၁၉ : ၂၉	၂၂ : ၄၇	၂၂ : ၁၉	၂၂ : ၃၅	၂၃ : ၀၈	၀၂ : ၂၇	၀၃ : ၀၀
၂၃	၁၄ : ၅၇	၁၅ : ၂၈	၁၆ : ၃၄	၁၇ : ၀၄	၁၈ : ၅၅	၁၉ : ၂၅	၂၂ : ၄၃	၂၂ : ၁၅	၂၂ : ၃၁	၂၃ : ၀၄	၀၂ : ၂၃	၀၃ : ၀၀
၂၄	၁၄ : ၅၃	၁၅ : ၂၄	၁၆ : ၃၀	၁၇ : ၀၀	၁၈ : ၅၁	၁၉ : ၂၁	၂၂ : ၃၉	၂၂ : ၁၁	၂၂ : ၂၇	၂၃ : ၀၀	၀၂ : ၁၉	၀၃ : ၀၀
၂၅	၁၄ : ၄၉	၁၅ : ၂၀	၁၆ : ၂၆	၁၆ : ၅၆	၁၈ : ၄၇	၁၉ : ၁၇	၂၂ : ၃၅	၂၂ : ၀၇	၂၂ : ၂၃	၂၃ : ၅၆	၀၂ : ၁၅	၀၃ : ၀၀
၂၆	၁၄ : ၄၅	၁၅ : ၁၆	၁၆ : ၂၂	၁၆ : ၅၂	၁၈ : ၄၃	၁၉ : ၁၃	၂၂ : ၃၁	၂၂ : ၀၃	၂၂ : ၁၉	၂၃ : ၅၂	၀၂ : ၁၁	၀၃ : ၀၀
၂၇	၁၄ : ၄၁	၁၅ : ၁၂	၁၆ : ၁၈	၁၆ : ၄၈	၁၈ : ၃၉	၁၉ : ၀၉	၂၂ : ၂၇	၂၂ : ၀၀	၂၂ : ၁၅	၂၃ : ၄၈	၀၂ : ၀၇	၀၃ : ၀၀
၂၈	၁၄ : ၃၇	၁၅ : ၀၉	၁၆ : ၁၄	၁၆ : ၄၄	၁၈ : ၃၅	၁၉ : ၀၅	၂၂ : ၂၃	၂၂ : ၅၆	၂၂ : ၁၁	၂၃ : ၄၄	၀၂ : ၀၃	၀၃ : ၀၀
၂၉	၁၄ : ၃၃	၁၅ : ၀၅	၁၆ : ၁၀	၁၆ : ၄၀	၁၈ : ၃၁	၁၉ : ၀၁	၂၂ : ၂၀	၂၂ : ၅၂	၂၂ : ၀၇	၂၃ : ၄၀	၀၂ : ၀၉	၀၃ : ၀၀
၃၀	၁၄ : ၂၉	၁၅ : ၀၁	၁၆ : ၀၇	၁၆ : ၃၆	၁၈ : ၂၇	၁၈ : ၅၇	၂၂ : ၁၆	၂၂ : ၄၈	၂၂ : ၀၃	၂၃ : ၃၆	၀၂ : ၀၅	၀၃ : ၀၀
၃၁	၁၄ : ၂၅	၁၄ : ၅၇	၁၆ : ၀၃	၁၆ : ၃၂	၁၈ : ၂၃	၁၈ : ၅၃	၂၂ : ၁၂	၂၂ : ၄၄	၂၂ : ၅၉	၂၃ : ၃၂	၀၂ : ၀၁	၀၃ : ၀၀

“ခရေဆီ” လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၌ ထိုင်နေစဉ်ဖြစ်သည်။
ပျောက်နေသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော ကျေးတော စောလှိုင်
ရောက်လာခဲ့သည်။

ညက ဗီဒီယိုကားတစ်ကားကြည့်သည်။ ခင်မောင်လွင်
(ဝါးခယ်မ) ရိုက်သော “ဝက်မိစ္ဆာ” ကား၌ ကျေးတော စော
လှိုင်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ကျေးတော စောလှိုင်က ခင်မောင်လွင်၏ ကြေးပုံ
ဓာတ်ပုံဗီဒီယိုလုပ်ငန်းတွင် ဝင်လုပ်ဖူးသူဖြစ်သည်။ ခင်မောင်
လွင် ရန်ကုန်သို့ ပြောင်း၍ ဗီဒီယိုလုပ်ငန်း လုပ်သောအခါ
ဆရာက ခိုင်း၍ အခန်းတစ်ခန်းတွင် ဝင်ပါရခြင်းဖြစ်တော့
သည်။

“ဟေ့ကောင်... မင်း အရက်ဆိုင် မဖွင့်ဘူးပေါ့”
ဝက်မိစ္ဆာကား၌ ကျေးတော စောလှိုင်က အရက်ဆိုင်
ပိုင်ရှင်အဖြစ် ပါဝင်ထားသောကြောင့် ကျွန်ုပ်က နောက်လိုက်
ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

“ဟာ... ဆရာမိုးကတော့ နောက်ပြီ”
ကျေးတောက ရယ်မောရင်း ကျွန်ုပ်ဘေးခံ၌ ဝင်ထိုင်
လိုက်သည်။

“အခု မင်း ဘာတွေလုပ်နေလဲ”
ပခုံးမှာ ကင်မရာအိတ်လွယ်ထားသည်ကို တွေ့၍

ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်သည်။

“ကိုကျော်နိုင်နဲ့ တွဲပြီး ဓာတ်ပုံ ဗီဒီယိုလိုက်ရိုက်နေ
တယ်။ ဆရာ ကိုခင်မောင်လွင်ကတော့ ခေါ်ပါတယ်။

ကျွန်တော့်မှာက မိသားစုနဲ့ ခွဲသွားလို့ မရဘူးလေ”
နွေပေါက်နေပြီဖြစ်၍ ရှင်ပြုမင်္ဂလာဆောင်များ လိုက်
ရိုက်နေပုံပေါက်နေပါသည်။

ကြည့်ရသည်မှာ ပြေလည်နေပုံရသည်။

ကျေးတော စောလှိုင်က စားပွဲထိုးလေးကို လက်ဖက်
ရည်လှမ်းမှာလိုက်သည်။

“ဆရာမိုးကို မေးစရာရှိလို့ဗျ”

ကျွန်ုပ် ကြိုတင်သိနေပါသည်။

ကျေးတော လာတိုင်း မေးခွန်းက ပါလာတတ်သော
ကြောင့်ဖြစ်၏။

“ငါသိတယ် ကျေးတော။ ကျားထိုးသလိုပေါ့ကွာ။
တစ်ကောင်ကျွေးပြီး နှစ်ကောင်၊ သုံးကောင်စားသလိုမျိုးပေါ့။
ကဲ - ပြော၊ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ”

ကျွန်ုပ်က ပြောရင်း ရယ်တော့ ကျေးတောကပါ
လိုက်ရယ်သည်။

“ဒီလို သဘောမထားပါနဲ့ အာစရိရာ။ ဘာပဲပြောပြော
အာစရိက အာစရိပါ။ ပညာဖြန့်ဝေတယ်လို့ သဘောထား

www.burmeseclassic.com

ပေါ့။ ဟဲဟဲဟဲ...။

“ကဲ - ကြော်ငြာတွေ များနေပြီ။ လိုရင်း ပြောပေတော့”

“ဒီလို ဆရာမိရေ၊ မိန်းမတွေရဲ့ ဓာတ်စာဖြစ်တဲ့ ရတနာဆင်ချင်လို့၊ အဲဒါ ဘာဆင်ပေးရင် ဗေဒင်သဘောအရ ကောင်းမလဲဆိုတာ”

ကျွန်ုပ်ထင်သည့်အတိုင်း ကျေးတော အလုပ်အဆင် ပြေနေကြောင်း သိလိုက်ရသည်။

“ဒီလို စာဆိုရုံတယ် ကျေးတောရ။

ပတ္တမြား ဘုန်းတောက်၊

မြကျောက်အေးချမ်း၊

စိန်စွမ်းဂုဏ်ရောင်

ကြောင်ကာသဒ္ဓိ၊

မထိနီလာ

မေတ္တာလွန်စိတ်

ဂေါ်မိတ်ခွန်အား

ဥဿဖရား ကျန်းမာ

သန္တာကြီးကဲ

ပုလဲကျက်သရေ

ဆိပ်ပြေ မဟူရာ မင်္ဂလာကျောက်စိမ်း၊

မှူးမိုက်တိမ်းကာ၊ ပယင်းကိုသာ ရှုရှိုက်ရာ၏ - တဲ့။

ခုနစ်ရက်သားသမီးများအတွက် ရတနာအဆောင်

နံပါတ်	မဟာဘုတ်သုံး ပထမ အမျိုးအစား	ရှေးရိုးရာသုံး ဒုတိယ အမျိုးအစား	ဆန်းကျမ်းသုံး တတိယ အမျိုးအစား
တနင်္ဂနွေ	ရွှေ၊ စိန်	သန္တာ-ပတ္တမြား	ဥဿဖရား
တနင်္လာ	ပုလဲ-ငွေ	ပုလဲ	ကြောင်-ဂေါ်မိတ်
အင်္ဂါ	ပတ္တမြား-ကျောက်နီ	သန္တာ	စိန်-ကျောက်စိမ်း
ဗုဒ္ဓဟူး	မြ	မြ	မဟူရာ
ကြာသပတေး	နီလာ	ဥဿဖရား	ပတ္တမြား-မြ
သောကြာ	ပုလဲဖြူ	စိန်	သန္တာ
စနေ	မဟူရာ	နီလာ	နီလာ

ရတနာတွေမှာ အစွမ်းသတ္တိရှိတယ်ကွ။ မင်းမိန်းမသာ မကဘူး၊ တခြားအမျိုးသမီးတွေပါ ဓာတ်စာရတနာ ဆောင်နိုင်အောင် အခု ငါရေးပေးတဲ့ ဇယားသာ ကူးယူထွားပေတော့”

ကျွန်ုပ်က အသင့်ပါလာသော ဇယားကို ထုတ်ပေး

လိုက်သည်။

မူလ မဟာဘုတ်ခွင်အရ...။

(၁) အထွန်း - ရတနာဆောင်လျှင် ထက်မြက်စွာ ဘေးကင်းမည်။ ထင်ပေါ်ကျော်စောမည်။ သတ္တိကောင်းကတိတည်သူဖြစ်မည်။

(၂) သိုက် - ရတနာဆောင်လျှင် ပရိယာယ်ကြွယ်မည်။ စိတ်ကောင်း၊ နှလုံးကောင်းရှိမည်။ ခေါင်းဆောင်ပေးနိုင်မည်။ သူတစ်ပါး ကြည်ညိုခံရမည်။ ဇွဲနှင့် အလုပ်ထမ်းမည်။

(၃) ရာဇ - ရတနာဆောင်လျှင် မိတ်ဆွေပေါများမင်း၊ ကျွမ်းဝင်မည်။ ရာထူးတိုးမည်။ ကတိတည်မည်။

(၄) အဓိပတိ - ရတနာဆောင်လျှင် အနုပညာထူးငန်းနှင့် ကျော်ကြားမည်။ စကားပြောကောင်းမည်။ ပျော်နေပါးပါးနေတတ်မည်။ ရာထူးတိုးမည်။ ခေါင်းဆောင်ကောင်းဖြစ်မည်။

ကျွန်ုပ် ဤဆောင်းပါးရေးနေစဉ် အနီးမှာ ရိုနေသော တူမ(ဆရာမ)က သူဆောင်ရမည့် ရတနာကို မေးလာသည်။

တူမ၏ မဟာဘုတ်သုံး ပထမ အမျိုးအစားသော ကြာသမီးဖြစ်၍ ပုလဲဖြူဖြစ်သည်။

တူမ၏ မူလ မဟာဘုတ်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

	၄	
၆	၂	၅
၃	၀	၁

အထွန်းမှာ မွေးနံ-သောကြာရှိ၍ ပုလဲဖြူပင် ဆောင်နိုင်လိုက်ပါတော့သည်။

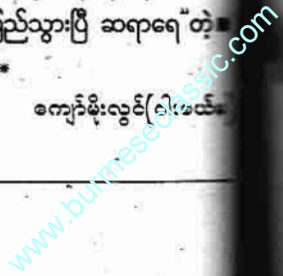

နှစ်ပတ်မျှအကြာတွင် ဖြစ်၏။

ကျေးတော စောလှိုင်ကို ဆိုင်ကယ်နောက်မှာ ထိုင်လျက် တွေ့လိုက်ရ၏။

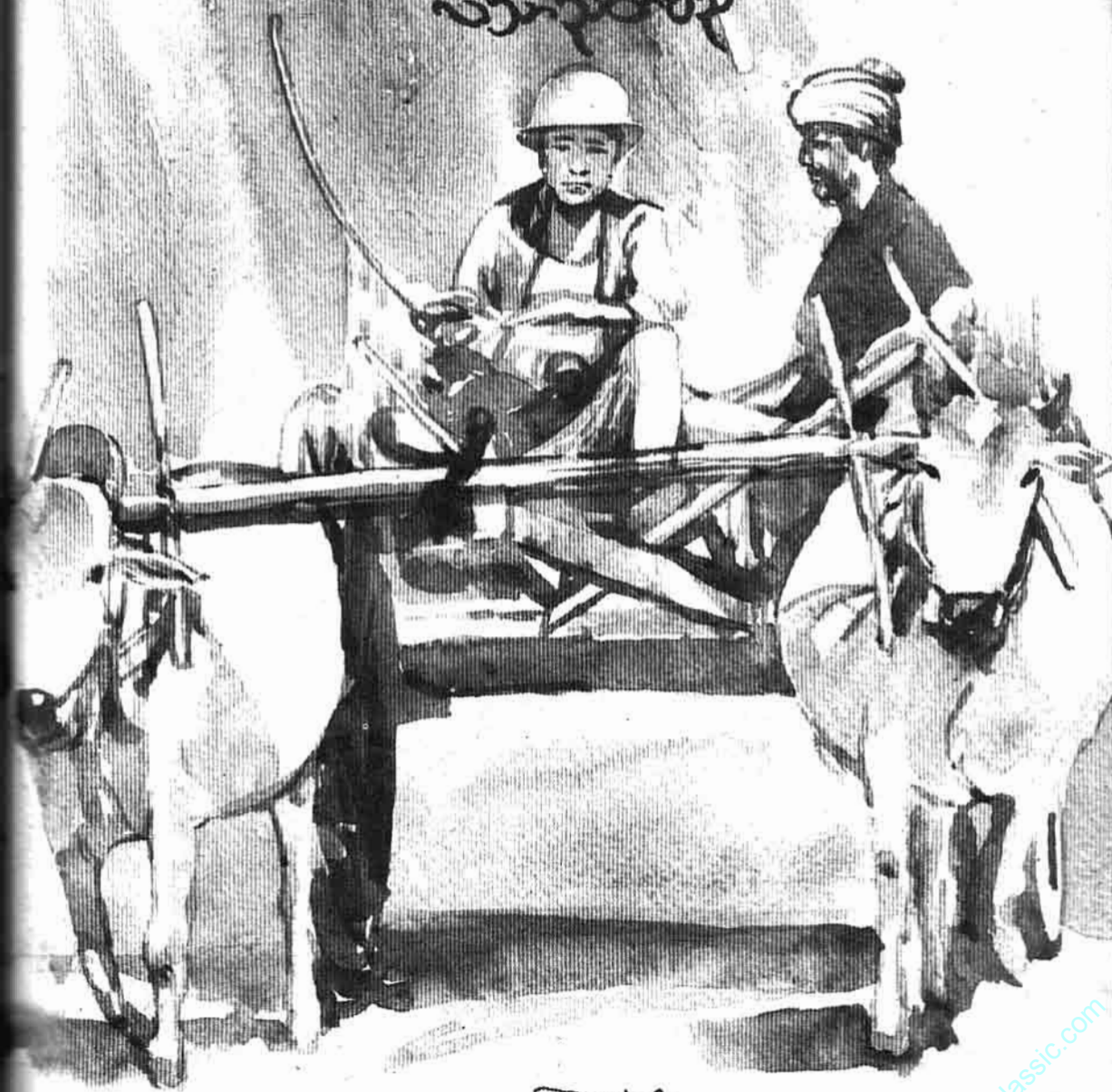
“ဆရာမိုး ပြောတဲ့အတိုင်း မိန်းမကို ရတနာဓာတ်ကျွေးလိုက်တာ အိုကေမှာ စိုပြည်သွားပြီ ဆရာရေ”တဲ့။

ကျော်စိုးလွင်(ခေါ်)မင်း

ကျွန်းကျွန်း

ပြန်လည်
ယူဆောင်

Thant Sin
074

“ဒုတ်...ဒုတ်...ဒုတ်...”

သာအေးတစ်ယောက် နောက်ဖေး နွားတင်းကုပ်ထဲတွင် မြက်များကို စဉ်းနေသည်။ ဂုတ်ကြီးနဲ့ မြိုင်ညို ဖွားဖက်တော် နွားကြီးနှစ်ကောင်ကတော့ မကြာခင်ကပင် ထည့်ကျွေးလိုက်သော ကောက်ရိုးခြောက်များနဲ့ ပွဲနုဆမ်းထားသော နတ်သုဒ္ဓါအစားအစာများကို စားကျက်ကျင်းထဲတွင် ခေါင်းမဖော်အောင် လှေးနေကြသည်။

“ခင်မေရေ...ခင်မေ၊ ဟဲ့ - ခင်မေ၊ ဘယ်သူမှ မရှိကြဘူးလားဟဲ့”

အိမ်ရှေ့က ခေါ်သံကြားလိုက်သည်။ စဉ်းတုံးပေါ်တွင် တင်၍ စင်းနေသော မြက်များကို ထားရင်း သာအေးအိမ်ရှေ့ထွက်လာ၏။ တစ်ရွာတည်းမှ အပျိုကြီး မမြခင်ဖြစ်သည်။

“ဟဲ့ - သာအေး၊ ငါဟယ် ခေါ်လိုက်ရတာ။ ခေါ်မကြား အော်မကြားနဲ့။ ဒါနဲ့ ခင်မေ မရှိဘူးလား”

“မရှိဘူး ခေါ်မြခင်။ ဈေးသွားလေရဲ့ဗျာ။ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ”

“ကိစ္စရှိတာလေ၊ ဒေါ်လေးလှည်းတားချင်လို့”

“ဘယ်ကို သွားမှာမို့လဲ ဒေါ်လေး”

“အေး၊ သွားမယ်ရွာကတော့ ထန်းလေးပင်ရွာကို အမေသွားခေါ်ချင်လို့လေ။ အမေက သူ့သား ငထွန်းရှိတဲ့ ထန်းလေးပင် လှူကြံနဲ့ လိုက်သွားတာ တစ်ပတ်လောက်ရှိပြီ။ ခု ပြန်လာချင်လို့တဲ့ဟေ့၊ လှူကြံနဲ့ မှာလိုက်တယ်။ အဲဒါ အစတုန်းကတော့ ဒေါ်လေးပါလိုက်ပြီး သွားခေါ်မလို့ပါပဲ။ ခုတော့ ကိစ္စတစ်ခုက ပေါ်လာလို့ မောင်သာ

အေးပဲ အမေကို သွားပြီး ခေါ်ခဲ့ပေးပါလား။ ဒေါ်လေး မလိုက်တော့ဘူးကွယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ရပါတယ်။ ဪ... ဒေါ်လေး ခဏတော့ စောင့်နော်။ ခု အိမ်မှာ ဘယ်သူမှ မရှိကြဘူး။ ကလေးတွေလည်း ကျောင်းသွားနေတယ်။ ခင်မေ ဈေးက ပြန်မလာသေးလို့”

“အေးပါကွယ် ရပါတယ်။ ညနေစောင့်မှ သွားပေါ့။ ဪ...ငါ သေသေချာချာမှာလိုက်ဦးမယ်။ အမေကိုတော့ သေသေချာချာသွားခေါ်ခဲ့ပါဟယ်...နော်”

“ဪ...စိတ်ချပါ ဒေါ်လေးရယ်။ ကျွန်တော် အရီးလေးကို သေသေချာချာ ဂရုစိုက်ပြီး ခေါ်ခဲ့ပါမယ်”

စကားဆုံးတော့ အပျိုကြီး မမြခင် အိမ်ဝိုင်းလေးမှ ထွက်၍သွားသည်။ စဉ်းလက်စ နွားစာများကို ဆက်၍ စဉ်းနေမိသည်။ သာအေးသည်ပင် ငါးဘတ်အင်းရွာသူ ခင်မေနဲ့ အိမ်ထောင်ကျခဲ့သည်မှာ ၁၀နှစ်ခန့်ရှိပြီ။ သားသမီးနှစ်ယောက်ပင် ပွားစည်းခဲ့မိ၏။ ဤလို လယ်နားချိန်ရက်များ၌ အပိုဝင်ငွေလေးရရန် ဟိုနားသည်နား ရွာနီးချုပ်စပ်မှ ရံဖန်ရံခါ လာရောက် ခေါ်ငင်တတ်ကြသည့် ကြံတိုက်၊ ဝါးတိုက်၊ စပါးချ စသော အတိုအထွာ အလုပ်လေးများကို လှည်းတားလိုက်ရင်း အပိုဝင်ငွေရှာရသည်။

ယခုလည်း တစ်ရွာတည်းနေ အပျိုကြီး ဒေါ်မြခင်မှ ထန်းလေးပင်ရွာ မောင်မြစ်သူ ငထွန်း၏ အိမ်တွင် ရောက်နေသော အမေဖြစ်သူအား သွားရောက် ခေါ်ငင်ပေးရန် လှည်းတားလာလေ၏။

“ကိုသာအေး...ကိုသာအေး” အတွေးမဆုံးခင် ဇနီးဖြစ်သူ ခင်မေအသံကြားရသည်။

“ဟဲ့ - ခင်မေ၊ ပြန်လာပြီလား။

ငါ ဒီမှာ ရှိပါတယ်ကွာ။ နွားစာစဉ်းမတယ်”

“ဪ...အိမ်ရှေ့မှာ ဘယ်သူမှ မရှိလို့ ခေါ်ကြည့်တာပါ။ ခြိတ်ခါးကြီးကလည်း ပွင့်နေတယ်”

သာအေး အိမ်ရှေ့သို့ ထွက်လာသည်။

“ဟုတ်တယ်ကွာ။ ခုန အပျိုကြီး ဒေါ်မြခင် လာရင်း အပြန်မှာ တံခါးပြန်ပိတ်မသွားတာ”

“ဒေါ်မြခင်...ဘာလာလုပ်တာလဲ ကိုသာအေး”

“ဪ...လှည်းလာတားတာလေ၊ ထန်းလေးပင်ရွာမှာ ရောက်နေတဲ့ သူ့အမေကို သွားခေါ်ပေးပါတဲ့”

“ဟုတ်လား”

“အေး၊ ငါလည်း မင်း ပြန်မလာသေးလို့ စောင့်နေတာ၊ မင်းပြန်လာရင်တော့ သွားဖို့ ပြင်ရမယ်”

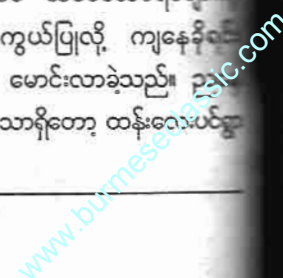
စကားဆုံးတော့ သာအေး တစ်ယောက် အိမ်ပေါ်တက်သွားရင်း အိမ်တိုင်တွင် ချိတ်ရင်း ဆွဲထားသည့် နွားအသုံးအဆောင် လည်ကွန်ပေါက်၊ ချွတ်ဆာများကို ယူရင်း နွားနှစ်ကောင်တွင် တပ်ဆင်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင် ခင်မေထည့်ပေးလိုက်သော ရေတုန်းလှည်းကပ်အိမ် ယိုင်တိုင်တွင် ချိတ်ဆွဲလိုက်ရင်း နွားနှစ်ကောင်ကို ထမ်းပိုင်တွင် တပ်၏။

“ကဲ - သွားမယ်၊ ခင်မေရေ”

“ဖြည်းဖြည်းလည်း မောင်းသွားပါ ကိုသာအေးရယ်။ နေပူတာမို့ နွားတွေလည်း မောနေပါဦးမယ်”

ရွာစပ် သစ်ပင်သစ်ရိပ်များအောက်အကွယ်ပြုလို ကျနေခဲ့သော သာအေး မောင်းလာခဲ့သည်။ ညှပ်ငှာနာရီသာသာရှိတော့ ထန်းလေးပင်ရွာ

ကို ရောက်တော့၏။

“ငထွန်းရေ... ငထွန်းရေ... ”

ဟေ့ - ငထွန်း”

ခေါ်သံကြောင့် ငထွန်း နောက်

ဖေး တလင်းထဲမှ ထွက်လာ၏။

“ဪ... ကိုသာအေးကြီးပဲ”

“အေးကွ၊ အရီးလေးကို မင်း အစ်မ ဒေါ်မြခင်က ခေါ်ခိုင်းလိုက်လို့ ငါ့ လှည်းနဲ့ လာခေါ်တာ”

“မမြခင်ရော ပါမလာဘူးလား”

“အေး၊ သူလည်း အစတုန်းက တော့ လိုက်လာမလို့ဘဲ။ ဒါပေမယ့် နုတော့ ကိစ္စရှိလို့ဆိုလား။ သူ မလိုက် လာတော့ဘူး။ ငါ့ကိုသာ အရီးလေးကို ဆွဲသေချာချာခေါ်ခိုင်း မှာလိုက်တယ်”

သာအေး ငထွန်းတို့ ခြံဝိုင်းလေး ထဲတွင် နွားများကို ဖြတ်၍ ချည်နှောင် ရင်း အိမ်ပေါ် တက်ခဲ့တော့သည်။ အရီးလေး ငြိမ်းမေကို တွေ့ရသည်။

“ဟဲ့ - သာအေး၊ မြခင်က နင့်

တို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်တယ်။ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် အရီးလေး။ ကျွန် တို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်တာ”

“အေးကွယ်၊ ငါလည်း ဒီမှာ နှင်းနေပြီ။ အိမ်ပြန်ချင်လှပြီ။ ဒါပေမယ့် တစ်ညတော့ အိပ်ပါဦးလို့ သူတို့ ဆင်မယားနှစ်ယောက်လုံးက တားနေ ဩတယ်”

ဒေါ်ငြိမ်းမေ စကားအဆုံး...

“ဟုတ်တယ် သာအေးရ။ သူ့ နှင်းမကလည်း ဘာကိစ္စရှိတယ် မသိ ဘူးကွာ။ မနက်ကျမှပဲ သူ့ကိုယ်တိုင် ဆက်ပိုမယ်။ ဒီတစ်ညတော့ အိပ်ပါဦး နဲ့ ပြောနေတယ်”

“အိဆို...”

“ဒီလိုလုပ်ဖျာ ကိုသာအေး။ လာ အတူတူတော့ မထူးတော့ဘူး။ ကံကံဖြင့် အမေပြန်ရင် ပေးဖို့ လုပ်

ထားတဲ့ လဲအိတ် ဂုအိတ်နဲ့ ကောက် ညှင်းဆန် ၅တင်းကို ခင်ဗျားလှည်းနဲ့ တင်သွားဗျာ။ အမေ့ကိုတော့ မနက်ကျ မှ သူ့ချွေးမကိုယ်တိုင် လိုက်ပို့လိမ့် မယ်။ မမြခင်ကိုလည်း ပြောပြလိုက်”

“ဖြစ်ပါတယ် ငထွန်းရယ်။ ဒေါ်လေးအတွက် အဆင်ပြေရင် ပြီး တာပဲ”

“ကဲ - ဒါဆိုလည်း ဖြည်းဖြည်း မှသာ ပြန်ပါ သာအေးရယ်။ ရေခွေး ကြမ်းသောက်ဦးဟဲ့”

ထိုမှ ငထွန်း၏ ဇနီး တည်ခင်း ချလာပေးသော မြေပုံကြော်နဲ့ ရေခွေး ကြမ်းများကို သောက်ရင်း စကားစမြည် တောင်တောင်အီအီ ပြောဆိုနေမိသည်။

“နေသည် တအိအိပြုဆင်းလာ သည်။ မကြာမီ ရွာနောက်ဖျားဆီသို့ မေးတင်နေတော့၏။ နာရီကြည့်၏။ ၅ နာရီခွဲနီးစ ပြုပြီ။

“ကဲ - အရီးလေးနဲ့ ငထွန်း၊ ငါ သွားတော့မယ်။ နေလည်း ကျီသွားပြီ။ ဘယ်မှာလဲ မင်းပေးလိုက်မယ့် ပစ္စည်း

တွေ”

“ဟိုတလင်းထဲမှာပါ ကိုသာ အေး”

ထိုမှ ငထွန်းနဲ့ နှစ်ယောက်သား ရွာသို့ ပေးလိုက်မည့် ပစ္စည်းများကို တင်၍ နေညှိချင်း လေပျံဖုန်းတွေ သွေးစမှာ သာအေး ရွာသို့ ပြန်လာခဲ့ တော့သည်။

နေလုံးသည် သစ်ပင်သစ်ရိပ်များ ကို ကွယ်လွှားရင်း တစ်ခါတစ်ခါ ငှားငှားစွင့်စွင့်ပေါ်လာ၏။ ထိုမှတပြုန်း ဖြည်း ငှပ်လျှိုးကာ ကွယ်ပျောက်သွား တော့သည်။ နေလုံး လုံးဝ ကွယ်ပ သွားသည်မို့ အမှောင်ရိပ်တွေက မြူး မြူးစတွေလို ဟိုမှသည်မှ လွင့်လာ သည်။

သာအေးသည် လှည်းကို တရွေ ရွေ့မောင်းရင်း ကညွတ်ကွင်းရွာလေးကို လွန်လာ၏။ ကွင်းနှစ်ကွင်းကျော်ကျော် ကို ဖြတ်မိတော့ ရှေ့ တစ်ပြုသာသာ တွင် ဖလန်တောင်ဝှေးကုန်းဟူသော ရွာကို ရောက်လာ၏။ အမှောင်သည် ဆောင်းကာလလေလားမို့ မသိ၊ ရုတ် ခြည်း ဆိုက်ရောက်လာသည်။ လယ် ဝိုင်းတစ်ခုကို ဖြတ်ကျော်ရင်း ဗျိုက် ကွင်းစပ်တစ်ခုနားသို့ အရောက်၊ ရွာ စပ်ကပ်ရက်ဖောက်ထားသည့် လမ်း လေးအတိုင်း လှည်းကို မောင်းရင်း ထွက်လာသည်။

သာအေး လှည်းမောင်းနေရင်းမှ ရေညှိ တစ်ချက်ကြည့်လိုက်၏။ ကုက္ကို ပင်ရိပ်အောက်တွင် လူတစ်ယောက် ရပ်နေကြောင်း တွေ့ရ၏။ လှည်းက တစ်စတစ်စ နီး၍လာသည်။ ထိုမှ ကုက္ကိုပင်ရိပ်အောက်တွင် ရပ်နေသူမှာ အဘိုးအိုတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ ရတော့သည်။ သာအေး၏ လှည်းနား

ရောက်လေတော့ အဘိုးအိုမှ လှည်းကို တားလာ၏။

“ဗျို...လှည်းဆရာ၊ ဘယ်ရွာသွားမှာတန်းကွဲ့”

“ကျွန်တော် ငါးဘတ်အင်းရွာထဲကို ပြန်မှာပါ”

“ဒါဆို အဘ လှည်းကြိုလိုက်ခဲ့ပါရစေကွယ်”

“ရပါတယ်ခင်ဗျာ၊ လိုက်ခဲ့ပါ”

လှည်းပေါ်သို့ အဘိုးအို တက်ပြီး လေသောအခါ သာအေး လှည်းကို မောင်းရင်း ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ အဘိုးအိုသည် ထင်းချောင်းစည်းလေးကို သူနဲ့ဘေးတွင် ချ၍ထားသည်။ သာအေးနောက်မှ ထိုင်ရင်း လိုက်ပါလာ၏။ ခရီးသွားလာရင်းမှလည်း ဟိုဟို ဒီဒီ စကားများ ပြောဆိုလာ၏။ အဘိုးအိုမှ မေးလာလေသည်။

“ဒါနဲ့ ငါ့တူက ဘယ်က ပြန်လာတာလဲကွဲ့”

“ဪ...ကျွန်တော်က ထန်းလေးပင်ဆိုတဲ့ ရွာကို လူတစ်ယောက် သွားခေါ်ရင်း မလိုက်ဖြစ်လို့ ပြန်လာတာပါ”

“ဒါနဲ့ အဘကရော ဘယ်က ပြန်လာတာလဲခင်ဗျာ”

“အင်း...အဘကတော့ ဒီအနီးအနားတစ်ဝိုက်က စောလေးမှာ ထင်းလည်ခုတ်ရင်း၊ ခုလည်း ထင်းခုတ်ရာကပဲ ပြန်လာတာ”

“ဪ...အဘရယ်၊ အိမ်မှာ လုပ်မယ်ကိုင်မယ်သူ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် မရှိကြဘူးလား”

“အင်း...မရှိကြပါဘူးကွယ်။ အဘနဲ့ အဘဇနီး၊ ဒါပဲ ရှိတယ်။ အဘဇနီးကလည်း မျက်မမြင် ဒုက္ခိတမို့ အဘကပဲ လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးနေရတာပါ”

“ဒါနဲ့ နေတာကရော ဘယ်မှာလဲ အဘ”

“ဟိုးရှေ့နားက ရွာလေးနားမှာပါ။ အဘရောက်ရင် ပြပါမယ်ကွယ်။ ဪ...ဒါနဲ့ စကားမစပ်၊ ငါ့တူ ခုလို နေဝင်ရီတရော အချိန်အခါမျိုးတွေမှာ ဝေးဝေးလံလံ ခရီးတွေကို သွားလာဖူးသလားကွဲ့”

“ဪ...ဟုတ်ကဲ့၊ သွားလာဖူးပါတယ်။ ကျွန်တော်က လှည်းတားလိုက်တဲ့သူဆိုတော့ တစ်ခါတလေ ညအချိန်မတော်တွေမှာတောင် ပိုးထိတာတို့၊ ဓားခုတ်မှုဆိုတဲ့ ကိစ္စမျိုးတွေ ရှိလို့ မြို့သွားချင်ရင် လှည်းလာတားကြတယ်။ ကျွန်တော် လိုက်ပို့ဖူးပါတယ်”

“ငါ့တူ အဲဒီကို သွားလာတဲ့အခါ တွေမှာ သဘောတွေများ ထူးထူးခြားခြား ကြားဖူးလဲကွဲ့”

“အဘ ဘာကို ပြောတာလဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် သဘောမပေါက်ဘူး”

“ဪ...ဒီလိုပါကွယ်။ အဲဒီလို အချိန်မရှိ အခါမရှိ သွားလာတဲ့ ညတွေမှာ နာနာဘာဝလို့ ခေါ်ကြတဲ့ ပရလောကက အနှောင့်အယှက် တစ်စုံတစ်ရာဆိုတာမျိုး တွေဖူး ကြုံဖူးလားလို့၊ ဥပမာ - လှည်းကို ရှေ့ကနေ ရပ်ပြီး တားတာတို့၊ လှည်းသွားမရအောင် ဆွဲထားတာမျိုးတို့၊ နွားတွေကို ကြောက်လန့်အောင် ခြောက်လန့်တာမျိုးတို့ကို ပြောတာ”

“အင်း...အဲဒီလိုမျိုးတွေ နှောင့်ယှက်တာတော့ တစ်ခါမှ မကြုံခဲ့ဘူးပါဘူး အဘ။ ဘာဖြစ်လို့ မေးတာလဲ အဘ”

“ဪ...ဒီလိုအနှောင့်အယှက်တွေ ပေးတဲ့အကြောင်း အဘ ကြားဖူးလို့ မေးကြည့်တာပါကွယ်။ အင်း...

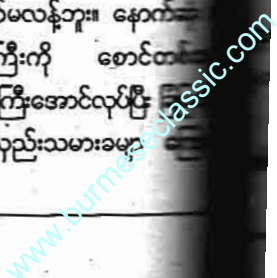
တကယ်လို့များ အဲဒီလို ကြုံလာရင် မောင်ရင် ဘယ်လိုဖြစ်မလဲ”

“ဘယ်လိုဖြစ်ရမလဲ အဘ၊ ကျွန်တော်က ငယ်ငယ်ကတည်းက မကြောက်တတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ငါ့လားလည်း ကြောက်မှာ မဟုတ်ဘူးခင်ဗျာ”

“အင်း...မောင်ရင်လို့ပဲ အခြေကြီးတဲ့သူတွေ အတော်များများ အကြုံဖူးတယ်။ မကြုံခင်တော့ ဆင်မယ်၊ ကျားမယ်ဖမ်း ဘာညာဘာညာဟော...နဖူးတွေ၊ ခူးတွေလည်း ငါ့လာရော ကယ်ပါယူပါ တစားသွေးပျက်မတတ် ကြောက်လန့်ကြောက်အဘကြုံဖူးတယ်”

“ကျွန်တော်ကတော့ အဘတို့တဲ့ လူစားမျိုးတွေမှာ မပါဘူးခင်ဗျာ”

“သိပ်လည်း အပြောမကြီးနဲ့ကွယ် ငါ့တူရယ်။ ငါ့တူ ကြားဖူးမသိဘူး။ ကြောက်အောက် ခြောက်ကြောက်ပါသကော ဆိုတဲ့ ပုံပြင်တစ်ခုရှိခဲ့ဖူးတယ်။ အဲဒီ ပုံပြင်တော့ လူတစ်ယောက်ဟာ ခုလိုသာညတစ်ညမှာပေါ့ကွယ်။ မြို့ကွမ်းသွားရောင်းပြီး ရွာကို ပြန်လာတယ်။ အဲဒီအခါမှာ အဘိုးအို ယောက်က လမ်းတစ်နေရာမှာ လှည်းကြိုထား စီးလာတယ်။ သူဟာ လူမဟုတ်ဘဲ နာနာဘာဝတော့ လှည်းသမားနဲ့ စကားပြောရင်း စကားထဲက ဇာတိပြင်မူလရုပ်သဏ္ဍာန်က ပေါ်လာတာနာနာဘာဝ ဝိဇ္ဇာက ဘာကြောက်ခြောက် လှည်းသမားမကြောက်မလန့်ဘူး။ နောက်နားရွက်ကြီးကို စောင့်တည်းလောက် ကြီးအောင်လုပ်ပြီး တော့ လှည်းသမားခမှာ

အောင် ခြောက်၊ ကြောက်ပါသကောလျှင်
လို အော်ပြီး လှည်းပေါ်က ဆင်းပြေး
ပါလေရော”

“အဲဒါက ပုံပြင်ထဲမှာ အဘရယ်။
ပြီးတော့ လှည်းသမားချင်း တူပေမယ့်
သတ္တိချင်းကတော့ မတူနိုင်ပါဘူး။”

“အင်း...ဟုတ်ပါပြီကွယ်။ ထား
ပါတော့...ထားပါတော့”

စကားတပြောပြောနဲ့ သာအေး
လှည်းကို မောင်းရင်း ညောင်ကုန်းဟူ
သော ရွာလေးနားက သင်္ချိုင်းကုန်းစပ်
သို့ ရောက်လာသည်။ ထိုစဉ် မိမိနဲ့အေး
မှ စူးစူးရှရှ တိုးဝင်လာသော လူသေ
ကောင်ပုပ်နံ့ကြီးက နှာခေါင်းထဲသို့
တိုးဝင်လာ၏။

“ဟာ...နံ့လိုက်တာဗျာ၊ ဘယ်
က အပုပ်နံ့ကြီးလည်း မသိဘူး။ ထို့
...ဝေါ့...ဝေါ့...”

“ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ မောင်ရင်
ရဲ့”

“ဘာဖြစ်ရမလဲဗျာ၊ လူသေကောင်
ပုပ်နံ့ကြီး၊ အဘ မနံ့ဘူးလား။”

“ဪ... အပုပ်နံ့လား၊ အဲဒါ
အဘဆီကပဲလေ”

“ဗျာ...”

အာမေဇိုတ်သံတစ်ခုနဲ့အတူ
သာအေး မိမိနောက်နားဆီတွင် ထိုင်၍
ဆိုက်လာသော အဘိုးအိုကို လှည့်
ကြည့်လိုက်သည်။ အဘိုးအိုမှာ လှည်း
ပေါ် လိုက်ပါလာစက ရုပ်ခန္ဓာမျိုး
မဟုတ်တော့။ ပုပ်ပွ နံ့စော်နေသော
သတိစရာ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ကြီးနဲ့အတူ
ဆိုင်နေသည်ကို တွေ့ရတော့သည်။

“ဟာ...ခင်...ခင်ဗျား ဘယ်
သူလဲ သွား...သွား။ ကျုပ်လှည်းပေါ်က
ခ ဆင်းသွား”

“ဒေါသမကြီးပါနဲ့ ငါ့တူရယ်။
ဆင်းမှာပါ။ အဘနေတဲ့ သင်္ချိုင်းကုန်း

လည်း ရောက်လာပြီမို့ မင်းခေါ်လည်း
အဘ မလိုက်ပါဘူး။ ခုလို အဘကို
လှည်းကြိုနဲ့ ခေါ်လာတာ မင်းကို
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွယ်”

“ဟာဗျာ...သွား...သွား။ မြန်
မြန်ဆင်း...ဆင်း...”

သာအေး လှည်းကို ရပ်လိုက်
သည်။ အဘိုးကြီးက လှည်းပေါ်မှ
ဆင်းသည်။ မိမိလှည်းကို တားစဉ်က
ယူလာသော ထင်းခြောက်စည်းမှာ
လည်း ထင်းစည်းမဟုတ်တော့ဘဲ လူ
သေအလောင်းများထည့်သည့် ခေါင်း
တလားကြီးတစ်လုံးဖြစ်နေကြောင်း
တွေ့လိုက်ရတော့သည်။

“အမလေး... ဒီခေါင်းကြီးက
ဘာကြီးလဲဗျာ”

“ဪ... ဒီပစ္စည်းက အဘရဲ့
ပစ္စည်းပါကွယ်။ မကြာခင် ရက်ပိုင်းမှာ
ဒီရွာထဲက ရောက်လာမယ့် လူတစ်
ယောက်အတွက် အဘ ကြီးပြင်ဆင်
ထားရတာ။ အဘ မနိုင်လို့ ကျပြီး
မပေးပါဦးကွယ်”

“ဟောဗျာ...၊ သွား...သွား။
မြန်မြန်ယူပြီး ဆင်းသွားပါဗျာ”

အဘိုးကြီး လှည်းပေါ်မှ ဆင်း
တော့ ခေါင်းတလားကြီးကို ကူမ၍
ပန်းပေါ် တင်ပေးလိုက်ရ၏။

“အမလေးလေ...လုပ်...လုပ်
ကြပါဦးဗျာ”

သာအေး အော်လည်း အော်ရင်း
လှည်းကို အပြင်းမောင်းကာ ရွာဆီ
ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

အဘိုးကြီးမှာတော့ ခေါင်းတလား
ကြီးကို မနိုင်တနိုင်ထမ်းရင်း ညောင်
ကုန်းရွာ သုသာန်လေးထဲသို့ လသာည
တစ်ညအောက်တွင် ဝင်ရောက်သွားပါ
လေတော့သည်။

* * *

ဇေယျန်ဦး(ဟင်္သာတ)

ဤစာအုပ်ကို ရေးသားသူ ဦးကျော်စွာ
အမှတ်-၁၇၉၊ တတိယလမ်း(၁)၊ (၃၁)လမ်း(အထက်)
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း - ၇၃၀၅၀၅၇၁။

၂၀၁၃၊ ဒီဇင်ဘာလအတွက်

နာမက္ခရာဆန်း အထူးဟောစာတမ်း

ဂန္ထီရ ဆရာလှမျိုး (B.Sc)

တနင်္ဂနွေခံအက္ခရာ

(အ၊ အာ၊ ဣ၊ အိ၊ အီ၊ ဥ၊ ဥ၊ ဇ၊ ဩ) စသည့် အံအသံထွက်နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် မိမိလုပ်နေကျအလုပ်ကို ပုံမှန်ဆက်လုပ်နေခြင်းသာ ပိုကောင်းသည်။ ငွေရင်းနှီးမြှုပ်နှံရသောအလုပ် မပြုလုပ်သင့်သေးပါ။ ပညာရေးဆိုင်ရာ အလုပ်၊ စီးပွား၊ သင်တန်း အောင်မြင်မည်။ ဘာသာရေးလုပ်ငန်း၊ ပရဟိတလုပ်ငန်း ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရမည်။ ခရီးဝေးသွားလာခြင်း မကောင်းသေးပါ။ ဝင်ငွေထက် ထွက်ငွေများနေမည်။ ချစ်သူ၊ ဇနီးမယားနှင့် ခွဲခွာနေထိုင်ရမည်။ လူမျိုးခြား နိုင်ငံခြားသားနှင့် ပူးတွဲပေါင်းစပ် လုပ်ကိုင်ရမည်။ ဒေါသ၊ လောဘ ထိန်းပါ။ သူတစ်ပါးကို ကြားဝင်ဖြေရှင်းခြင်း ရှောင်ပါ။ တနင်္လာ+သောကြာနဲ့ အဓိက ရှောင်ပါ။ ထို ၂+၆အတွဲ လူအမည်၊ နေ့နံ၊ အစားအစာတို့ တစ်လတာ ရှောင်ထားပါ။ သွားနာ၊ သွားကိုက်ဝေဒနာ ခံစားရတတ်သည်။

ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - မွေးနံထောင့်တွင် ဝိတောက် (၁၂)ညွန့်၊ ဖယောင်းတိုင် (၅)တိုင် ပုလဲလှူဒါန်း၍ ဆုတောင်းပါ။

တနင်္လာခံအက္ခရာ

(က၊ ခ၊ ဝ၊ ယ၊ င)နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလပိုင်းတွင် အကြံအစည်များ လွဲချော်နေတတ်သည်။ ရတာ မလို၊ လိုတာ မရဖြစ်နေမည်။ သူတစ်ပါးကို အာမခံခြင်း၊ သက်သေလိုက်ခြင်း ရှောင်ပါ။ အကြွေးငွေကိစ္စ ပြဿနာဖြေရှင်းရတတ်သည်။ ဘာသာရေးအဓိကွန် မပျက် မကွက်ပြုလုပ်ပါ။ ကြာသပတေး၊ စနေသားသမီးနှင့် ပူးတွဲပေါင်းစပ် လုပ်ကိုင်ပါ။ တနင်္လာ+သောကြာအမည်တွဲ လူ၊ နေ့ ရှောင်ပါ။ စက်ပစ္စည်း၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း ပျက်-ထွက်ကိန်းရှိသည်။ အိမ်၊ မြို့ မြေ၊ ကားအရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ရမည်။ အရောင်းအဝယ်မှ အကျိုးအမြတ်ခံစားရမည်။ ချစ်သူနှင့် သဘောထားကွဲလွဲနေမည်။ ဇနီး ကျန်းမာရေး(သို့မဟုတ်)မိသားစု ကျန်းမာရေးအတွက် ငွေကုန်ကျမည်။ လူငယ်များ ပညာရေးကိစ္စ ဦးစားပေး ဆောင်ရွက်ပါ။ သင်တန်းတက်ခြင်းများ ပြိုင်ပွဲကိစ္စများ အောင်မြင်မှုရမည်။

ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - မွေးနံထောင့်တွင် ထီးဖြူ (၇)လက်၊ ဖယောင်းတိုင်အဖြူ (၅)တိုင် လှူဒါန်းပူဇော်ပါ။

အင်္ဂါခံအက္ခရာ

(ဇ၊ ဆ၊ ဇ၊ ဈ၊ ည) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

အကြံအစည်၊ ရည်ရွယ်ချက်တွေ အောင်မြင်တော့မည်။ အပြိုင်အဆိုင်၊ အတိုက်အခံကြားမှ အောင်မြင်မှု ရမည်။ မိတ်ဆွေ၊ ဆရာသမားထံမှ အကျအညီရမည်။ လူမျိုးခြား နိုင်ငံခြားသားနှင့် စပ်စွာလုပ်ကိုင်ခြင်း ပြည်ပအလုပ်အကိုင် ခရီးထွက်ရခြင်း ကြုံတွေ့ရမည်။ တစ်ယူသန် အခွဲအလမ်းကြီးများသောစိတ်ထားဘဲ စီးပွားရေး ဦးစားပေးလုပ်ပါ။ ထိုထို နာရီ၊ ဖိနပ်၊ အထည်၊ နီနှင့် နီထွက်ပစ္စည်း၊ ဓာတုပစ္စည်း(ဓာတ်မြေသြဇာ၊ သတ်အေး)လုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့ဆောင်ရွက် ရမည်။ ဥပဒေနှင့် မကင်းသောအလုပ် အထူးရှောင်ပါ။ ဆွေမျိုးသားနှင့်တစ်ဦးဦး ကျန်းမာရေး စိုးရိမ်ရမည်။ ထိုဝါသနာ ပါက ၅အစ ၇အဆုံး၊ ၇အစ ၅အဆုံး အောင်ဘာလေထီထိုပါ။

ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - နေအိမ်ဘုရားတွင် ဆီမီး၊ စံပယ်ပန်း၊ ဆီထမင်းကပ်လှူပါ။ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် လှူဒါန်း (ရှောင်စံမီး) ဒါနပြုပေးပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးနံအက္ခရာ

(ဃ၊ ရ၊ လ၊ ဝ၊ ဋ) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် ပညာနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေဝင်နိုင်သည်။ အမွေရကိန်း၊ ထိပေါက်ကိန်း၊ ခြံမြေအရောင်းအဝယ်မှ အကျိုးအမြတ်ရကိန်း ရှိသည်။ အလှူမင်္ဂလာကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရမည်။ ဆွေမျိုးသားချင်းနှင့် စကားများ သဘောထားကွဲလွဲတတ်သည်။ တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ အမည်ပါသူများကို သတိထားရောင်ပါ။ ကွဲကွာနေသော ချစ်သူ၊ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရမည်။ အိမ်ထောင်ဖက်အပေါ် သံသယဝင်စရာတွေ ကြုံတွေ့ရမည်။ စိတ်ရှည် သည်းခံစိတ်ဖြင့် နေထိုင်ပါ။ ကြာသပတေး၊ စနေသားသမီးများနှင့် ပူးတွဲပေါင်းစပ် ဆောင်ရွက်ပါ။ ပဋ္ဌာန်းရွတ်ဆို၍ မေတ္တာများများပို့ပေးပါ။ ထိဝါသနာပါက (၅၇၀)ပါသော ဂဏန်းရွေးထိုးပါ။ မိမိပတ်ဝန်းကျင်တွင် ပဋ္ဌာန်းရွတ်သံကြားပါက ထိထိုးဖြစ်အောင် ထိုးလိုက်ပါ။

ကောင်းကျိုးပြု ယတြာ - ပျဉ်းမညွန့် (သို့မဟုတ်) မေမြို့ပုန်း (၁၉)ညွန့်၊ (၁၉)ပင် ဘုရားလှူပါ။ ပဲမုန့်၊ ပေါက်ပေါက်၊ ပေါင်မုန့် ဒါနပြုပါ။ ပဋ္ဌာန်း ၂၄ပစ္စည်း နေ့စဉ်ရွတ်ဆိုပါ။

ကြာသပတေးနံအက္ခရာ

(ပါ၊ ဖ၊ ဗ၊ ဘ၊ မ) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် မမျှော်လင့်ဘဲ ငွေအစုလိုက်ဝင်ကိန်းရှိသည်။ အမွေရခြင်း၊ မြေဝင်ခြင်း၊ ပညာရေးကိစ္စ အောင်မြင်ခြင်းတို့ ကြုံမည်။ မိတ်ဆွေ၊ ဆရာသမားထံမှ အကူအညီရမည်။ ပြည်တွင်းပြည်ပခရီးဝေးသွားလာရမည်။ ရွှေ၊ ဝါး၊ ရေလုပ်ငန်း၊ လှုပ်စစ် ဝစ္စည်း၊ ယွန်းထည်ပစ္စည်း စသည့် ဗုဒ္ဓဟူးနံများဝင်၍ အရောင်းအဝယ် အဆင်ပြေမည်။ စာချုပ်စာတမ်း၊ စာရင်းဇယားကိစ္စ သတိထား ဆောင်ရွက်ပါ။ ဆိုင်ခန်း၊ စက်ပစ္စည်း၊ စာအုပ်၊ ဆန် ထွက်မည်။ လက်အောက်ငယ်သားကြောင့် စိတ်ညစ်ရမည်။ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် စကားများရမည်။ ချစ်သူထံမှ လက်ဆောင်ရမည်။ အလှူမင်္ဂလာကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရမည်။ ထိဝါသနာပါလျှင် ၇အစ ၇အဆုံး၊ ၇အစ ၅အဆုံး (၅၀၇)ပါသော ထိလက်မှတ်များ ရွေးထိုးပါ။

ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - မိဘဘိုးဘွား ဆရာသမားအား မျက်နှာသုတ်ပဝါ၊ မုန့်ဘူး၊ ထီး၊ နာရီဖြင့် ကန်တော့ပါ။

သောကြာနံအက္ခရာ

(သ၊ ဟ) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

အကြံအစည်လွဲချော်နေတတ်သည်။ အပြိုင်အဆိုင်၊ အတိုက်အခံ ကြုံတွေ့ရမည်။ ပညာရေးနှင့်ဆိုင်သောလုပ်ငန်း၊ ဘာသာရေး အဆင်ပြေ အောင်မြင်မည်။ မိတ်ဆွေ၊ ဆရာသမား၊ အထက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထံမှ အကူအညီရမည်။ ပရဟိတလုပ်ငန်းများ ပါဝင် ဆောင်ရွက်ရမည်။ မည်သည့်ကိစ္စမဆို တနင်္လာ၊ သောကြာနေ့နံများကို ရောင်ပါ။ ငွေကြေးကိစ္စ စိတ်သောကြာကြုံရမည်။ အာမခံ၊ သက်သေလိုက်ခြင်း၊ စာချုပ်စာတမ်းလက်မှတ်ထိုးခြင်း စသည့်ကိစ္စများ သတိထား ဆောင်ရွက်ပါ။ တစ်ယူသန့်၊ တစ်စွတ်ထိုး ပြုလုပ်ခြင်း ရောင်ပါ။ အလုပ်နေရာဌာနအပြောင်းအရွှေ့ မကောင်းသေးပါ။ အိမ်ထောင်ဖက်၏ ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်နေရမည်။ ကိုယ်တိုင်လည်း ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ပါ။ အစာများ၊ ဆေးများဖြစ်တတ်သည်။ ချစ်သူနှင့် ခွဲခွာနေရမည်။ ဘာသာရေးအဓိဋ္ဌာန်တစ်ခု မျက်မကွက်ပြုလုပ်ပါ။

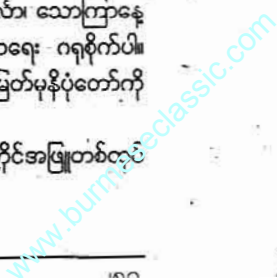
ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - ကြာသပတေးနှင့် စနေနေ့တိုင်း ပေါင်မုန့်ထောပတ်သုတ်၊ ပဲနံ၊ မုန့်ဖက်ထုပ်၊ ပလာတာ တစ်မျိုးမျိုး ဒါနပြုပါ။

စနေနံအက္ခရာ

(တ၊ ထ၊ ဒ၊ ဓ၊ န၊ ဌ) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် သတင်းထူးကြားရခြင်း၊ ဝမ်းသာရမည့်စကား၊ မင်္ဂလာရှိသောစကား ကြားရမည်။ လုပ်ငန်းသစ် စတင်ပြုလုပ်ရခြင်း၊ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ ပြောင်းရွှေ့ရမည်။ လှူပျိုးခြား၊ နိုင်ငံခြား၊ မင်းစိုးရာတနှင့် ဆက်သွယ်ပူးတွဲ ပေါင်းစပ်ဆောင်ရွက်ရမည်။ သားသမီးပညာရေး ကြည့် သင်တန်းအောင်မြင်မှုရရှိမည်။ စကားအပြောအဆို ဆင်ခြင်ပါ။ စေတနာသည် ဝေဒနာဖြစ်တတ်သည်။ တနင်္လာ၊ သောကြာနေ့ ဝေးသွားခြင်း၊ အကြံအစည်ပြုလုပ်ခြင်း မကောင်းပါ။ ချစ်သူနှင့် သဘောထားကွဲလွဲနေမည်။ မိဘကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ပါ။ သမီးများ ရာထူးတိုး ပြောင်းရွှေ့ကိန်းရှိသည်။ ထိဝါသနာပါက ၄၇၊ ၇၄အတွဲပါသော ထိထိုးပါ။ မဟာမြတ်မုနိပုံတော်ကို ကြွယ်ပူဇော်ပါ။

ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - မိတ်ဆွေများအား ဘုရားပုံတော်၊ ပုတီး၊ ပဋ္ဌာန်းစာအုပ် ဒါနပြုပေးပါ။ ဖယောင်းတိုင်အဖြူတစ်လုံး လှူ၍ရသည်။

ဆေးစွမ်းထက်သော တော သ ဗျက်

ရောမြေ ကျော်ဝေ

စာရေးသူ၏ နေအိမ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ဦးတင်ဦး (မြန်မာ့မီးရထားလက်မှတ်စစ်-အငြိမ်းစား)နှင့် ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်မြင့်မြင့်ဦးတို့ နေထိုင်ကြပါသည်။ ၂၇-၈-၂၀၁၃ရက်နေ့ ၏ နံနက် ၉နာရီအချိန်တွင် မောင်ထွန်းထွန်းဝင်းတစ်ယောက် သည် ထိုသူတို့၏ နေအိမ်ခြံထဲမှ တောသဗျက်သီး ငါးလုံးကို အညှာမှ ကိုင်တွယ်လျက် ထွက်လာသည်ကို တွေ့ရှိရသော အခါ စာရေးသူကလည်း အိမ်ရှေ့ခြံအပြင်ဝတွင် မြက်ပင်များ ကို နတ်လျက် သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်နေရင်းမှ မောင်ထွန်းထွန်းဝင်း လက်ထဲမှ ဇူးရင်းသီးနှင့် ပုံသဏ္ဍာန်တူ တောသဗျက် သီးများကို တွေ့လျှင်တွေ့ချင်းပင် ဤကဲ့သို့ မေးမိပါသည်။

“မောင်ထွန်းထွန်းဝင်း... မင်းလက်ထဲက တော သဗျက်သီးတွေက များလှချည်လား၊ ဘာဆေးအသုံးပြုဖို့ လဲ”

ဟု မေးသောအခါ မောင်ထွန်းထွန်းဝင်းကလည်း...

“ဒီတောသဗျက်သီးတွေက မိုးတွင်းမှာပဲ အသီးသီး တယ်လေ။ ကျွန်တော်ကို ဆရာတော် ဦးသုစိတ္တက ခူးခိုင်း လို့ပါ ဆရာကျော်။ ဆေးအသုံးဝင်ပုံကို ကျွန်တော် နောက်မှ ပဲ အေးအေးဆေးဆေး ပြောပြပါမယ်”

ဟု ဆိုသောခါ စာရေးသူကလည်း...

“မင်းကလဲကွာ၊ ဆေးနည်း အသုံးပြုဖို့ သိခင် မင်းကို မေးမိပါမှ နေ့ရွှေ ညရွှေနဲ့ ဈေးကိုင်နေသေးတာပဲ ဘာလဲ၊ ငါက ဆေးနည်းသိရင် မင်းတို့ ဖတ်နေကျ ဝမ်း ဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်းထဲကို ထည့်မှာစိုးလို့လား”

ဟု ပြောသောအခါ မောင်ထွန်းထွန်းဝင်းက...

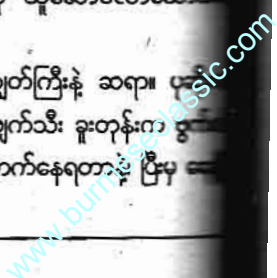
“မဟုတ်ရပါဘူး ဆရာရယ်၊ ဒီဆေးနည်းက ဆရာတော်တစ်ပါးတည်း သိလို့ပါ။ ကျွန်တော်က ခူးပေးရတဲ့ ဆရာသိချင်ရင် ကျွန်တော်နဲ့ ကျောင်းကို လိုက် ဆရာတော်ကို မေးကြည့်လေ”

ဟု ဆိုသောအခါ စာရေးသူကလည်း...

“အေး၊ ငါလိုက်ပြီး ဆရာတော်ကို မေးကြည့် အခု မင်း ကျောင်းကို မသွားနဲ့ဦး၊ မင်း ခူးထားတဲ့ တော သဗျက်သီး ငါးလုံးနဲ့အတူ ငါ မင်းကို စာတ်ပုံရိုက်ချင်တာပဲ”

ဟု စာရေးသူက ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် နေအိမ်ထဲမှ လက်စွဲတော် ကင်မရာလေးကို ယူဆောင်လာသော မောင်ထွန်းထွန်းဝင်းက...

“ကျွန်တော်က အင်္ကျီကျွတ်ကြီးနဲ့ ဆရာ၊ ပုခုံးကလေး လည်း ရွံ့တွေပေနေတယ်။ သဗျက်သီး ခူးတုန်းက ငွေ ကျတဲ့ အသီးတွေကို လိုက်ကောက်နေတာပဲ ငြိမ့်မို့

မယ်ဆိုပြီး ထွက်လာခဲ့တာပါ။ ကျွန်တော် ဓာတ်ပုံမရိုက်ချင်ဘူး။ ဟောဟိုက လာနေတဲ့ ကျွန်တော့်အဖေ အိမ်ခင်းလှိုင်နဲ့ ရိုက်ပါ ဆရာ”

ဟု ဆိုသောအခါ အိမ်ခင်းလှိုင်ကလည်း ရော့ရော့ရှုရှုပင် ဓာတ်ပုံမရိုက်ခံသဖြင့် အဆင်ပြေခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူလည်း တောသဗျက်သီး ငါးလုံးနှင့် အိမ်ခင်းလှိုင်၏ ဓာတ်ပုံတို့ကို မှတ်တမ်းတင်ရိုက်ပြီး ဦးဇင်းကြီးကို ဆေးအသုံးပြုပုံပြနည်း မေးကြည့်မိပါသည်။ ဦးဇင်းကြီး ဦးသုစိတ္တကလည်း ဂန္တီရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်းတွင် စာရေးသူ ဖော်ပြပေးမည်ဟု ပြောသောအခါ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့် ဤကဲ့သို့ ပြောပါသည်။

“စာရေးဆရာ ဒကာကြီး... ဦးဇင်းကိုတော့ ဓာတ်ပုံမရိုက်ပါနဲ့။ ဒကာမကြီး အိမ်ခင်းလှိုင်နဲ့ ရိုက်ထားတဲ့ သဗျက်သီးပုံ ပါတယ်ဆိုရင်ပဲ လုံလောက်ပါတယ်။ ကဲ - ဦးဇင်းဆေးနည်းပြောမယ်။ ဒကာကြီး လိုက်ပြီးရေးမှတ်ပေါ့။

“ဦးဇင်းရဲ့ အစ်ကိုတော်တစ်ဦး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ (ကင်ဆာ) ရောဂါပျောက်ဆေးနည်းကို နံပါတ် (၁) ပြောပြပါမယ်။ တောသဗျက်သီးအမှည့် ရဲရဲနီနေတဲ့ အမှည့်အတွင်းထဲက အစေ့ပါမကျန်ကို ထန်းလျက်ခဲ ဆတူရောပြီး ကျိုရောဂါဖြစ်နေသူ အဖုအကြိတ်အမြစ်ပင် တွယ်ပါစေ၊ ကျိုပြီးသားကို အအေးခံ၍ လေလုံတဲ့ ပုလင်းထဲမှာ ထည့်ပြီး ဟင်းစားခွန်းနဲ့ နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ်၊ တစ်လတိတိ စားပေးခြင်းဖြင့် ကင်ဆာခေါ် အမြစ်တွယ် အဖုအကြိတ်ရောဂါ ပျောက်ကင်းပါတယ်။ ဦးဇင်းရဲ့ အစ်ကိုတော်သူက ဆေးရုံက လက်လွှတ်လိုက်ပေမယ့် အမည်မသိ အဘိုးကြီး တစ်ယောက်က အိမ်ရှေ့မှာ ရေတောင်းသောက်ရင်း ပေးသွားတဲ့ ဆေးနည်းတစ်လက်ပါ။ ဦးဇင်းရဲ့ အစ်ကိုကြီးက လေးလေးစားစားနဲ့ လိုက်နာပြီး ဆေးကို မှန်မှန်သောက်ခြင်းကြောင့် ယခုတော့ သေမင်းလက်က လွတ်ပြီး သေရွာပြန် တစ်ယောက်လိုတောင် ပြောရမလားပဲ။ အသားအရည် စိစိပြေပြေနဲ့ ရောဂါစင်ပြီး ဖြူဖြူဝဝနဲ့ လူလှတစ်ယောက် ဖြစ်နေတာပေါ့။ ဦးဇင်းလည်း ဒီဆေးနည်းကို ဖော်ပြီး ရောဂါဖြစ်သူတွေအတွက် ဇီဝိတ ဒါနအဖြစ် ပေးလှူတယ်။ လူသိများတော့ ဆေးက ရှားတယ်လေ။ ဒီတော့သဗျက်က နွယ်ပင်တစ်မျိုးဖြစ်သလို၊ အသီးစိမ်းကလည်း အသုံးဝင်တယ်။

နံပါတ်(၂)အနေနဲ့ ဆေးနည်းကတော့ တောသဗျက်သီး အစိမ်းတစ်လုံးကို ရေစင်အောင် ဆေး၊ လေးစိတ် စိတ်ပြီး

အမဲသားနဲ့ ချက်စား၊ အပူနာ အဖုအကြိတ်မှန်သမျှ အားလုံး ပျောက်တယ်။

နံပါတ်(၃) ဆေးနည်းကတော့ ကင်ဆာလို အထင်ရှိတဲ့ စူဖြစ်ခါစ အဖုအကြိတ် အလုံးတွေ ရှိခဲ့ရင် သဗျက်သီး အစိမ်း (သို့မဟုတ်) ဝင်းရောင်သန်းနေတဲ့ မမှည့်တမှည့် အလုံးတွေထဲက အစေ့ကို ထုတ်ယူပြီး ရေစင်အောင် ဆေးထောင်းပြီး အရည်ညှစ်၍ လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်လုံးထဲ ထည့်ပြီး သောက်လျှင်လည်း ထွက်ခါစ အဖုအကြိတ်တွေ ပျောက်ပါတယ်။ မောင်ထွန်းထွန်းဝင်းက တောသဗျက်သီးတွေ ခူးလာပြီး ဦးဇင်းကို လာလှူတော့လည်း ဦးဇင်း ကုသိုလ်ရသလို သူလည်း ကုသိုလ်ရတာပေါ့။ ဆေးနည်းက မခက်ပါဘူး။ မိုးရာသီမှာ အသီးတွေက ပေါတယ်လေ။ ဦးဇင်းဆေးနည်းကို လူတိုင်း မပေးပါဘူး။ စားရေးဆရာ ဒကာကြီးက ဂန္တီရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ရေးပြီး တိုင်းသိပြည်သိအောင် ကြေညာမယ်ဆိုလို့သာ ဘုန်းကြီး ခွင့်ပြုလိုက်တာပါ။ ဒီကင်ဆာရောဂါပျောက်တဲ့ နွယ်ပင်တွယ်တတ် တောသဗျက်သီးဆေးနည်းတစ်လက်က လူပေါင်းရာထောင်မက အသက်ကယ်နိုင်ခဲ့ရင် စာရေးဆရာက ရေးရကျိုးနပ်သလို ဦးဇင်းကလည်း ဆေးနည်းပေးရကျိုးနပ်ပြီပေါ့။ အဆင်ပြေအောင်သာ ရေးပါ ဒကာ၊ ဘုန်းကြီး ခွင့်ပြုပါတယ်”

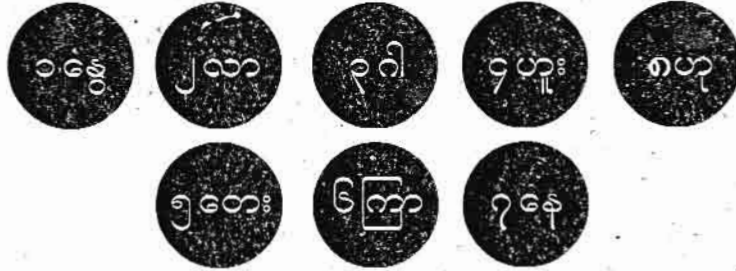
ဦးဇင်းကြီး ဦးသုစိတ္တသည် ကျေနပ်လောက်အောင် စာရေးသူကို ဆေးနည်းများ ပြောကြားပြီး သူ၏ ဓာတ်လုံးထိုးသည် ဖိုရုံထဲသို့ ကြွသွားလေတော့သည်။ စာရေးသူကို ဦးဇင်းလိုတစ်မျိုး၊ ဘုန်းကြီးလိုတစ်ဖုံ၊ အယောင်အမှားမှားဖြင့် ပြောကြားခြင်းကိုလည်း တွေးပြီး ရယ်မိပါသည်။ ဘယ်လိုဖြစ်ဖြစ် ဤဂန္တီရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်းကြီးတွင် လစ်လပ်နေသော ဆေးဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကို ကွက်လပ်ဖြည့်ပေးခြင်းဖြင့် မဂ္ဂဇင်းကြီး၏ စာဖတ်ပရိသတ်များအတွက် အနီးတန်ဆေးနည်းတစ်လက်ကို စေတနာမေတ္တာအရင်းခံဖြင့် ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ရခြင်းသည် စာရေးသူ၏ မြတ်သော ဆေးဒါနပင်ဖြစ်ပါတော့သည်။

အာရောဂျံ ပရမံ ထာထံ

* * *

ဒရေမြေတော်ဦးစေ

ဂဠီရ ဆန်း : ကြယ်

ခုနစ်ရက်သားသမီး

ကံကြမ္မာဟောစာတမ်း

အောင်အတိတ် အောင်နိမိတ်ဆရာ

➤ တနင်္ဂနွေသားသမီးများ

ဤလအတွင်း သင်၏ လုပ်ငန်းအတွင်း စာရင်းဖယားကွာဟမှုများ၊ ငွေကြေးလေလွင့်မှုများ ဖြစ်ပေါ်တတ်၏။ သင်၏ အထက်လူကြီးမှ သင့်အား အကြောင်းမဲ့ ငြိုငြင်မှုများ ခံစားရတတ်၏။ စပ်တူရှယ်ယာလုပ်ငန်း၊ အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်း လုပ်သူများ၊ စီးပွားရေးသမားများ ဤလအတွင်း ထူးခြားစွာ ဝင်ငွေများ ရနေတတ်၏။ သင်၏ မွေးနေ့၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား သစ်သီးဆွမ်း ဆက်ကပ်လိုက်ပါ။ ခက်ခဲနေသော ပြဿနာများသည် ကူညီဖြေရှင်းပေးမှုများကြောင့် ပြေလည်သွားပါမည်။ ဆွေမျိုးညီအစ်ကိုမောင်နှမများနှင့်လည်း စိတ်သဘောထားကွဲလွဲမှု ဖြစ်ပေါ်နေတတ်သည်။

ငယ်ရွယ်သူများ သင်ရည်ရွယ်ထားသော အချစ်ရေးနှင့် ပညာရေးသည် တစ်ပြိုင်နက်တည်း လွယ်လင့်တကူ အောင်မြင်မှု ရရှိလာပါလိမ့်မည်။ မတော်တဆ ထိခိုက်ဒဏ်ရာအနည်းငယ် ရရှိတတ်၏။ သတိပြုပါ။

သင့်အား အထူးမှာကြားလိုသည့်အချက်မှာ သင် ဘာကိုပင်လုပ်လုပ်၊ သင်ဖြစ်ချင်တာတွေအားလုံး ဖြစ်လာနိုင်ရန် သင့်ဘက်မှ ကံတရားက ရပ်တည်နေပေလိမ့်မည်။ ကံကောင်းနေတဲ့ အချိန်ပါပဲ။ အိမ်တွင်းရေး မကျေလည်တာလောက်တော့ ဖြစ်မည်။

ယတြာ။ ။ မိမိနေအိမ်ရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်အား အလင်းတိုင် ၉တိုင် ကပ်လှူ ပူဇော်ပါလေ။ အညံ့များ ပြေပျောက်၍ လိုအင်ဆန္ဒများ ပြည့်စုံလာပါလိမ့်မည်။

ကံစမ်းရန်။ ။ ၉-ဂဏန်းများများဖြင့် ထိထိုးပါ။ ကိုးနဝင်းအဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ။

► တနင်္လာသားသမီးများ

ဤလအတွင်း သင် ကြံစည် စိတ်ကူးထားသည့် လုပ်ငန်းများကို စတင်ပြုလုပ်ရတတ်၏။ ခရီးတစ်ခုသွားမည်ဟု ကြံစည်ထားပြီးမှ ပျက်သွားတတ်၏။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာအတွက် စိတ်ညစ်စရာ အနည်းငယ် တွေ့ကြုံနေရတတ်၏။ စပ်တူရှယ်ယာလုပ်ငန်း၊ အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်း လုပ်နေသူများအတွက် စိတ်ညစ်စရာအနည်းငယ် တွေ့ကြုံနေရတတ်၏။ နိုင်ငံရပ်ခြား(သို့မဟုတ်) ပညာတော် သင်(ပြည်တွင်းသင်တန်း)ခရီးတစ်ခု သွားရောက်သင်ကြား လုပ်ကိုင်ရတတ်၏။ ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့် စိတ်ဝမ်းကွဲစရာ ပြဿနာများ ဖြစ်ပေါ်နေတတ်၏။ အမှုအခင်းနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသူဖြစ်ပါမူ အမှု မပြီးပြတ်ဘဲ တိုးလိုးတန်းလန်းဖြစ်ပေါ်နေလိမ့်မည်။

ငယ်ရွယ်သူများ သင်၏ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းတစ်ဦးထံမှ လက်ဆောင်ပစ္စည်းတစ်ခုရရှိလိမ့်မည်။ ထိုလက်ဆောင် သည် ပညာရေးနှင့် ပတ်သက်သော လက်ဆောင်ဖြစ်ပါမူ သင် ဝိုင်းရိုင်းပုန်နေသော ပညာရေးသည် မလွဲမသွေ အောင်မြင်မှု ရရှိစေလိမ့်မည်။

သင့်အား အထူးမှာကြားလိုသည့်အချက်မှာ သင်၏စိတ်ကို လျော့၍ အနားယူပါ။ သင့်အတွက် ကံတတာအနည်းငယ် ညံ့နေတတ်ပါသည်။ စွပ်စွဲပုတ်ခတ် ပြောဆိုခံရတတ်၏။ ဘာပြဿနာမှ မဖြစ်အောင် နေပါ။ ငွေသုံးတာ၊ ချေးတားတာ၊ အာမခံတာ၊ ထားတာသို့တာ ဂရုစိုက်ပါ။ ဆင်ခြင်ပါ။

သကြား ။ မိမိမွေးနေ့တစ်ရက်တွင် သီလရှင်ကျောင်းသို့သွား၍ ဆန်နို့ဆီဘူး ၉လုံးလှူဒါန်းလိုက်ပါလေ။ (သို့မဟုတ်) ဘုရားတစ်ဆူသို့သွားပြီး တံမြက်စည်းလှည်းပါ။ သုံးကြိမ်တီတီလုပ်ပါ။ အညှိုးများ ပြောပျောက်၍ လိုအင်ဆန္ဒများ ပြည့်စုံလာပါလိမ့်မည်။

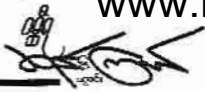
ကံစမ်းရန်။ ။ ကြံတဲ့ ဂဏန်းကို(ရွေးချယ်မနေဘဲ)ထိုးပါ။ အရပ်ဂုဏ်တော်ကို စွဲမြဲစွာစိမ်းပါ။ ကုသိုလ်ကံ ဖွင့်ပေးပါ။ နေ့စဉ် ပုတီး (၇)ပတ်စိမ်းပါ။ ထူးပါလိမ့်မည်။

► အင်္ဂါသားသမီးများ

ဤလတွင် ထိပေါက်သကဲ့သို့ ငွေများ အလုံးအရင်းနှင့် ဝင်လိမ့်မည်။ အလှူဒါနတွေ များစွာပြုဖြစ်မည်။ ကံတတာ အလွန်ကောင်းနေသည့်လပါ။ မျက်နှာပွင့်လန်းနေမည်။ ပြောဆိုသူမျှ အထူးအောင်မြင်နေမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ လင်မယား ကတောက်ကဆဲ ဖြစ်တတ်သော်လည်း ပြဿနာမဖြစ်ပါ။ သို့သော် အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေအောင်နေလျှင် ပိုပြီး ထောက်ပံ့နေမည်။ ငွေလည်း ပိုဝင်လာမည်။ အိမ်ထောင်ရေး သစ္စာရှိရမည်အချိန်ပါ။ နှလုံးသားရေး မြစ်လက်တက် သို့တတ်ချိန်ပါ။ ငယ်ရွယ်သူများအတွက် အချစ်ရေးကိစ္စ ပြေလည်တတ်ပါသည်။ သို့သော် မျက်နှာအလွန်ပွင့်နေတတ်ချိန် ဖြစ်သဖြင့် ချစ်သူအပေါ် သစ္စာရှိဖို့ လိုသည်။ စက်၊ စိန် စသည်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ စိတ်ညစ်ရတတ်သည်။ ထိပေါက်ကိန်း စည်းရို၍ ထိထိုးပါ။ စနေနေ့၌ ထိထိုးပါ။ တပ်ခါတစ်ရံတွင် အလုပ်၌ မပျော်ပိုက်သလိုလည်း ဖြစ်မည်။ ရွှေထွက်တတ်ပါ သည်။ ဝမ်းဗိုက် ဥပဒ်ပေးတတ်ပါသည်။ မိတ်ဆွေများ၊ သားသမီးများအတွက် စိတ်ညစ်နေရတတ်ပါသည်။ မြေကိစ္စ ကြားပြောရတတ်ပါသည်။ အိမ်ရှိ ဝါယာကြိုး ရှေ့နှံဖြစ်တတ်ပါသည်။ နားရသည်ဟု မရှိဘဲ အလုပ်များခြင်း၊ ခရီးတိုများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ထွက်နေရပါလိမ့်မည်။ နိုင်ငံခြားခရီး စီစဉ်ထားသူများ ယခုလ မှချွတ်ကုရအံ့။ ကောင်း၏။ ပျော်ပျော်နေပါ။ အာသာရေး ဖိလုပ်ပါ။ တစ်ချက်တည်းနှင့် တစ်သက်စာအတွက် ကောင်းစားခွင့် ကြုံနေသည့်ကာလပါ။

သကြား ။ တနင်္လာနေ့တွင် တစ်ကြိမ်၊ စနေနေ့တွင် တစ်ကြိမ် နန်းကြီးသုပ်ကို ဆွမ်းတော်ကပ်ပါ။ ထိုနောက် သင့်အိမ်မှ လွယ်အိတ်တစ်လုံးကို ပုံသကူပစ်သကဲ့သို့ အကျအနထုပ်၍ လမ်းပေါ်၌ ပစ်ပါ။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာများ သင့်ထံသို့ ရောက်လာပါလိမ့်မည်။ ယခုလမှစပြီး ကိုးနဝင်း မိုးလင်းမှ သိမယ်ဆိုသည့် အစိတ္တန်ကို စွဲစွဲမြဲမြဲ ပွားထုံသွားစမ်းပါ။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာတွေ မုချခံစားရပါအံ့။

ကံစမ်းရန်။ ။ (၇၊ ၁၊ ၂) ဂဏန်းများဖြင့် ထိကံစမ်းပါ။ ပြီးလျှင် ထိလက်မှတ်တွေကို ဘုရားကျောင်းဆောင်ပေါ်မှာ တစ် တသေတင်ထားပါ။

➤ ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် ရာဟုသားသမီးများ

ဤလအတွင်း နိုင်ငံရပ်ခြားတွင် သွားရောက်အလုပ်လုပ်ရန် ရည်ရွယ်ထားသူများ စတင် အကောင်အထည်ဆောင်ရွက်သင့်ပါသည်။ အလုပ်အကိုင် အကြံအစည်သစ်များကိုလည်း စတင်လုပ်ကိုင်ရန် အချိန်ကောင်းဖြစ်၏။ သင်ခက်ခဲနေသော ငွေကြေးများ၊ အကြံအစည်များကို ကူညီပံ့ပိုးပေးမည့် မိတ်ဆွေတစ်ဦး မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက်ရှိလာတတ်၏။ လုပ်ငန်းတွင်း၌ နေရာကောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့လုပ်ကိုင်ရခြင်း၊ ရာထူးတိုးခြင်း၊ ခရီးဝေးသွားရောက်ခြင်းများ ကြုံတွေ့ရခြင်း အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်း လုပ်သူများအဖို့ မျှော်မှန်းထားသည့်အတိုင်း ဖြစ်ပေါ်မလာဘဲ ထစ်ငေါ့နေတတ်၏။ အမှုအတွေ့ကြုံနေရသူဖြစ်ပါက မမျှော်လင့်သောသူတစ်ဦးထံမှ အကူအညီများ ရရှိလာတတ်သည်။

ငယ်ရွယ်သူများ အချစ်ရေးနှင့် ပညာရေး ရောထွေးဆက်နွယ်မှုများ ကြုံတွေ့နေရတတ်၏။ အသိဉာဏ်ကို ဦးစား၍ ဖြေရှင်းပေးပါက သင့်ရည်မှန်းချက်များ ပြည့်စုံလာပေလိမ့်မည်။

သင့်အား အထူးမှာကြားလိုသည့်အချက်မှာ မည်သည့်လုပ်ငန်းပြဿနာကိုလုပ်လုပ်၊ အချိန်ယူ စဉ်းစားပြီးမှ လုပ်ကိုင်သင့်ပါသည်။ ကံဇာတာ မညံ့ပါ။ ငွေဝင်မည်။ ငွေကံကောင်းသော လပါ။ မျက်နှာပွင့်လန်းနေသည်။

ယတြာ။ ။ မိမိမွေးနေ့ညနေပိုင်းတွင် စာကလေးများအား ဆန်စေ့လေးများကြဲပက်ပြီး နေ့စဉ်ကျွေးလိုက်ပါလေ။ အညံ့မပြေပျောက်၍ လိုအင်ဆန္ဒများ ပြည့်စုံလာပါလိမ့်မည်။

ကံစမ်းရန်။ ။ (၂) ၈) ဂဏန်းများဖြင့် ထိထိုးပါ။ ပစ္စန်း ၂၄၅ စွန်းကို တစ်နေ့လျှင် ၄၂ ခေါက်နှုန်းဖြင့် ၆ရက်တိုင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကာ ကုသိုလ်ကံဖွင့်ပေးပါ။ ထူးခြားစွာ ငွေဝင်ပါလိမ့်မည်။

➤ ကြာသပတေးသားသမီးများ

ဤလအတွင်း သင် ကြံစည် စိတ်ကူးထားသည့် လုပ်ငန်းများကို စတင်ပြုလုပ်ရတတ်၏။ ခရီးတစ်ခုသွားမည့် ကြံစည်ထားပြီးမှ ပျက်သွားတတ်၏။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာအတွက် စိတ်ညစ်စရာ အနည်းငယ် တွေ့ကြုံနေရတတ်၏။ စပ်တူရှယ်ယာလုပ်ငန်း၊ အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်း လုပ်သူများအဖို့ စိတ်ညစ်စရာ အနည်းငယ် တွေ့ကြုံနေရတတ်၏။ နိုင်ငံရပ်ခြားခရီး (သို့မဟုတ်) ပညာတော်သင်(ပြည်တွင်းသင်တန်း)ခရီးတစ်ခုသွားရောက်သင်ကြား လုပ်ကိုင်ရတတ်၏။ ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့် စိတ်ဝမ်းကွဲစရာ ပြဿနာများ ဖြစ်ပေါ်နေတတ်၏။ ကျန်းမာရေးတွင် တစ်ခါတစ်ရံ၌ နှလုံးသွေးအနည်းသော ဝေဒနာများ ဖြစ်ပေါ်နေလိမ့်မည်။

ငယ်ရွယ်သူများ သင်၏ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းတစ်ဦးထံမှ လက်ဆောင်ပစ္စည်းတစ်ခုရရှိလိမ့်မည်။ ထိုလက်ဆောင်ပညာရေးနှင့် ပတ်သက်သော လက်ဆောင်ဖြစ်ပါမူ သင် စိုးရိမ်ပူပန်နေသော ပညာရေးသည် မလွဲမသွေ အောင်မြင်မှု စေလိမ့်မည်။

သင့်အား အထူးမှာကြားလိုသည့်အချက်မှာ သင်၏ စိတ်ကို လျှော့၍ အနားယူပါ။ သင့်အတွက် ကံဇာတာ အနည်းငယ် ညံ့နေတတ်ပါသည်။ စွပ်စွဲပုတ်ခတ် ပြောဆိုခံရတတ်၏။ ဘာပြဿနာမှ မဖြစ်အောင် နေပါ။ ငွေသုံးချေးငှားတာ၊ အာမခံတာ၊ ထားတာသို့တာ ဂရုစိုက်ပါ။ ဆင်ခြင်ပါ။

ယတြာ။ ။ မိမိမွေးနေ့တစ်ရက်တွင် သီလရှင်ကျောင်းသို့သွား၍ ဆန်နီဆီဘူး ၉လုံးလှူဒါန်းလိုက်ပါလေ။ (သို့မဟုတ်) ဘုရားတစ်ဆူဆူသို့ သွားပြီး တံမြက်စည်းလှည်းပါ။ သုံးကြိမ်တီတီလုပ်ပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်၍ လိုအင်ဆန္ဒများ ပြည့်စုံလာပါလိမ့်မည်။

ကံစမ်းရန်။ ။ ကြံ့တဲဂဏန်းကို(ရွေးချယ်မနေဘဲ) ထိုးပါ။ အရဟံဂုဏ်တော်ကို စွဲမြဲစွာစိပ်၍ ကုသိုလ်ကံဖွင့်ပေးပါ။ ပုတီး (၇)ပတ်စိတ်ပါ။ ထူးပါလိမ့်မည်။

➤ သောကြာသားသမီးများ

ကံတောကောင်းနေပါသည်။ ရတနာသုံးပါးကို အထူးပူဇော်အားထုတ်မှု ပြုသင့်ချိန်ပါ။ မိဘဆရာတွေကိုလည်း အထူး ကန်တော့ပေးပါ။ ကောင်းကြီးထူးပါအံ့။ ထို့အပြင် ရိုးရာနတ်တွေကိုလည်း ပုသပေးတာ၊ ဂါဝပြုပေးတာ၊ အထူးအမျှဝေပေး တာမျိုးတွေ ပြုသင့်ချိန်ပါ။ ဤလအတွင်း ငွေရေးကြေးရေးခက်ခဲမည့်ပုံ ကြုံရသော်လည်း တာကာယ်တွင် အလိုလို အဆင်ပြေရ ပါလိမ့်မည်။ ငွေအတွက်နှင့် သောက မဖြစ်ပါနှင့်။ အလုပ်ကို စိတ်မဝင်စားဘဲ အလုပ်မှရွှေ့ပြောင်း၍ လုပ်ငန်းသစ်များ လုပ်ကိုင်ရန် စိတ်ကူးမိနေပေလိမ့်မည်။ လောလောဆယ်၌ ရွှေ့ပြောင်းရန် မသင့်သေးပါ။ အင်္ဂါနံပစ္စည်းများဖြစ်သည့် စက်၊ စိန်ဝင်တတ်ပါသည်။ နတ်အုန်းသီးတင်သည့် အလေ့ရှိသူများ နတ်အုန်းသီး အစို့ပေါက်တတ်ပါသည်။ ပေါက်လျှင် အဖိုးတန် ပစ္စည်းတစ်ခုဝင်လာပါလိမ့်မည်။ အမှုဖြစ်တတ်၏။ အစားမှားခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်းများ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ နိုင်ငံခြား ခရီးသွားရန် စာရင်းပါပြီးမှ အပယ်ခံရခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်ပါသည်။ စကားများရတတ်ခြင်း၊ တပည့်တပန်း၊ သားသမီးနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ညစ်ရတတ်ပါသည်။ မြေဝင်တတ်ပါသည်။ ပညာထူးတစ်ခုခုရတတ်ပါသည်။ ငယ်ရွယ်သူများ ရုတ်တရက် အိမ်ထောင်ပြုရတတ်သည်။ အနေအထိုင် အသွားအလာ ဆင်ခြင်ပါ။ စုတ်ရော လာဘ်ပါ ပွင့်လန်းနေ၏။ ကျန်းမာရေးကောင်းမည်။

ယတြာ။ ။ ဘုရားစင်ပေါ်မှာ စပယ်ပန်း ရှစ်ကုံးကို ပန်းမွေယာခင်းလိုက်ပါ။ ပြီးလျှင် မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်ကို ကျကျနန ရွတ်ပွားပူဇော်ပါ။ သတ္တဝါတွေကို လေးလေးနက်နက် အမျှဝေပေးပါ။ နံနက်စောတိုင်း ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ပါ။ ထို့ပြင် ထန်းလျက်ခဲ (၁၁)လုံးကို လမ်း၌ တွေ့သောခွေးအား ပစ်၍ကျွေးလိုက်ပါ။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာများ ရရှိလာပါလိမ့်မည်။

ကံစမ်းရန်။ ။ (၃၊ ၄၊ ၅)ဂဏန်းတွေနှင့် ထီထိုးပါ။ ထီပေါက်လျှင် ဆယ်ပုံ တစ်ပုံလျှို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါ။ ထီလက်မှတ်တွေကို အဝတ်စီရိတ်မှာ ထည့်ထားပါ။

➤ စနေသားသမီးများ

အနစ်နာခံရမည်လဲ။ မမျှော်လင့်သော စိတ်ထိခိုက်စရာတချို့ ကြုံမည်။ သစ္စာမဲ့ခံရမည်။ မာယာတွေ၊ လှည့်ဖြားမှုတွေ ကို သိသိနှင့် ခံရမည်။ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရမည်။ အံ့အားသင့်စရာတွေ ကြုံမည်။ ငွေကြေးဥစ္စာတွေ ဝင်မည်။ အလုပ်အကိုင် ကောင်းမည်။ စည်းစိမ်တိုးမည်။ သို့သော် စိတ်အိုက်ရမည်။ လိမ်လည်လှည့်ဖြားမှုတွေ ကြုံရမည်။ သည်လမျိုးမှာ မိတ်ဆွေတု၊ မိတ်ဆွေစစ်တွေကို ခွဲခြားနားလည်သွားမည်။ အလုပ်တွေကို ပုံမှန်ပဲ လုပ်ပါ။ ဘာမှအင်တိုက်အားတိုက် မလုပ်နှင့်။ ငွေတွေ ဝင်လာလျှင်လည်း လျှပ်စစ်၊ သုံးပစ်ပါ။ သိပ်အစွဲအလမ်းမထားပါနှင့်။ ယခုလ အနစ်နာခံသမျှ အနာဂတ်တွင် ကောင်းမည်။

အိမ်ထောင်ရှင်များ သဘောထားကြီးပါ။ နားလည်ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို လက်နက်သဖွယ် သဘောထားပါ။ အန္တရာယ်ခံလိုက် ပါ။ ငယ်ရွယ်သူများ အချစ်ရေးရှုပ်ထွေးနေမည်။ မာယာတွေကြား ရောက်နေမည်။ ဆုံးဖြတ်ရခက်နေမည်။ အလွန်စိတ်ရှုပ်ရမည် ကာလပါ။ ကိုယ့်ကို အဓမ္မချဉ်းကပ်တာမျိုးကိုလည်း ကြုံရမည်။ ရှောင်ပါ။ ချစ်သူအပေါ် သစ္စာရှိပါ။

ကျန်းမာရေးကတော့ သင့်အပေါ်မှာပဲ တည်ပါသည်။ သိပ်အပင်ပန်းခံရင် ကျန်းမာရေးညံ့မည်။ စိတ်သိပ်ပင်ပန်းက ကျန်းမာရေးညံ့မည်။ ဘာသိဘာသာနေပါ။ သွက်လက်ပေါ့ပါးစွာနေပါ။ ကျန်းမာရေးကောင်းပါလိမ့်မည်။

ယတြာ။ ။ ယခုလတွင် ပွဲလမ်းသဘင်တွေကို သွားပါ။ လျှောက်လည်ပါ။ ရုပ်ရှင်နှင့် ဗီဒီယိုကားတွေ ကြည့်ပါ။ လွတ်လပ် ပေါ့ပါးစွာ နေလိုက်ပါ။

ကံစမ်းရန်။ ။ ထီဂဏန်း မရွေးပါနှင့်။ နေမရွေးပါနှင့်။ ကြိုက်တဲ့နေ့ ထိုးပါ။ ကျတဲ့ ဂဏန်းယူပါ။ ပြီးလျှင် အိပ်ရာဘေးမှာ ပစ်ချ ထားလိုက်ပါ။ ထီပေါက်ခွင့်ရှိပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်။ ။ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို နေ့စဉ် ပုတီး(၉)ပတ် မပျက်တမ်း ပွားထိုခြင်းဖြင့် ကောင်းကျိုးထူးအံ့။

အားလုံးသတ္တဝါ ချမ်းသာပါစေ
အောင်အတိတ် အောင်အိုဝ်ဆရာ
(၀၉-၇၀-၂၅၇၁ / ၀၁-၅၅၉-၃၇)

ကျော်စွာဟိန်း(ရွှေလှော်ကား)

လူကိုအကျိုးပြုသော ခရမ်းချဉ်သီး

မြန်မာအမည်မှာ ခရမ်းချဉ်ပင်ဖြစ်သည်။ ရုက္ခဗေဒ အမည်မှာ LYCOPERSICON ESCULENTUM. MILLER ဟု ခေါ်ပါသည်။

ခရမ်းချဉ်ပင်အရွက်သည် တောက်တဲ့လက်ဝါးရွက်နှင့် သဏ္ဍာန်တူပြီး တစ်ပင်လုံး၌ အမွှေးနုများ ရှိသည်။ ပင်စည် မှာ အထက်သို့ ကိုင်းများ ဖြာထွက်နေပြီး အမြင့်မှာ လေးပေ ခန့်မြင့်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြားတွင် စိုက်ပျိုးပင်အဖြစ် တွေ့ရ သည်။

ခရမ်းချဉ်သီး၏ အရသာမှာ ချိုချဉ်ဖြစ်၏။ အေးသော သတ္တိရှိသည်။ (မြန်မာ့ဆေးကျမ်းများ အလိုအရ)

ဝမ်းမီးတောက်စေ၏။ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဝပြုံးစေ၏။ နှုတ် မြိန်စေ၏။ ခန္ဓာကိုယ်၌ ဓာတ်သတ္တိတို့ကို တိုးပွားစေ၏။ ခန္ဓာကိုယ်လျော့ပါးခြင်း၊ အတိသာရ ဝမ်းရောဂါ၊ ဝမ်းဗိုက် ရောဂါတို့ကို နိုင်၏ဟု ရှင်နာကသိန် အခြေပြု ဆေးအဘိဓာန် ၌ ဖွင့်ဆိုထား၏။

ဆေးအသုံးပြုပုံ

၁။ အရေပြားရောဂါကြောင့် အနာကွက်များ ပေါ်လာ ပြီး မန်းဝင်၍ ပါးစပ်နှင့် မေးရိုးများ နာကျင်လျက် သွားဖုံးမှ သွေးများ ယိုစီးသောအခါ ခရမ်းချဉ်သီးအမှည့်နီနီကို အရည် ညှစ်ယူ၍ ၎င်းအရည်ကို သကြားချိုချိုခတ်ပြီး တစ်နေ့လျှင် လေးကြိမ်သောက်ပေးပါက အရေပြားရောဂါများ ပျောက်ကင်း စေပါသည်။

၂။ သွေးအားနည်းခြင်းနှင့် အင်အားနည်းသော ရောဂါ ကို ခရမ်းချဉ်သီးမှည့်နီနီကို အရည်ညှစ်၍ ဖျော်ရည်ပြုလုပ်

ကာ နံနက်/ည ရေနွေးပန်းကန်တစ်လုံးခန့် သောက်ပေးပါ။ အားအင်နည်းပါးခြင်းရောဂါမှ ကင်းဝေးကာ ဝမ်းမီးတောက်၍ စားကောင်း အိပ်ပျော်စေပါသည်။ မျက်စိအမြင်အားနည်းခြင်း ကြက်မျက်သင့်ခြင်း စသော ရောဂါတို့လည်း ပျောက်ကင်း နိုင်ပါသည်။

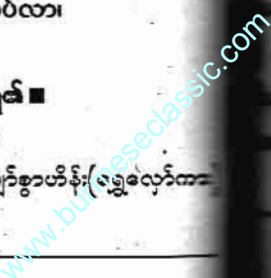
၃။ ခရမ်းချဉ်သီးမှည့်ဖျော်ရည်ကို သိန္နဲအနည်းငယ် ထည့်၍ အကြမ်းပန်းကန်တစ်လုံးခန့် သောက်ပေးပါက လူ့ ပေါ်တွင် အဖြူရောင် အရိအခွဲများရှိ၍ ခံတွင်းပျက်နေသူများ ခံတွင်းလိုက်၍ စားကောင်းပါလိမ့်မည်။

၄။ ခရမ်းချဉ်သီးအစိမ်းသည် တောတေ သည်းခြေ ကြိုက်ဖြစ်သည်။ အမှည့်သည် အာပေါသည်ခြေကြိုက်ဖြစ် သည်။ သားငါးအညှီအဟောက် အနံ့မခံနိုင်သူများ၊ ခံတွင်း ပျက်နေသူများ၊ ခရမ်းချဉ်သီးကို အမျိုးမျိုးပြုလုပ်စားသောက် ခြင်းဖြင့် “အရသာ လျှာက သိ” ဆိုသလို လျှာအရသာ ကောင်းမွန်လာပါလိမ့်မည်။

၅။ ခရမ်းချဉ်သီးမှည့်နီနီကို ထက်ခြမ်းခွဲ၍ အစေ့မီး အောင် ဆန်ကာနှင့် တိုက်ချပါ။ ထိုခရမ်းချဉ်သီးအနစ်ကို မိမိကြိုက်နှစ်သက်သလို ငါးပိချက် ချက်၍ စားသောက်လျှင် လွန်စွာထမင်းမြိန်သော၊ အစာလည်း ဆေး၊ ဆေးလည်း အစာဖြစ်ပါကြောင်း ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

ကိုယ်တွင်းရောဂါ၊ စွဲကပ်လာ၊
အနာမရင့်ပါစေနှင့်၊
အနာရင့်က သက်ရင်းရ၏။

ကျော်စွာဟိန်း(ရွှေလှော်ကား)

KSV

ရက္ခဲ မောင်မောင်မိုးအောင်

ရန်ကင်းဘက်ရှိ သူငယ်ချင်း
မီးညှိုးထဲသို့ သွားရန် ဆူးလေဘုရား
ရရှိ ကားမှတ်တိုင်တွင် ဘတ်စ်ကား
တင်နေချိန်ဖြစ်သည်။ ကားမှတ်တိုင်ရှိ
တံခွန်တွင် ကျွန်တော်ထိုင်နေစဉ်
တော်ကံနား လွတ်နေသော ထိုင်
လူကြီးတစ်ဦး ဝင်၍ထိုင်သည်။
ချင်း ကပ်နေ၍ ထိုလူကြီးမျက်နှာ
အမှတ်မထင် ကြည့်လိုက်မိသည်။

ထိုလူကြီးကလည်း ကျွန်တော်ကို ပြန်
ကြည့်သည်။ အကြည့်ချင်း ဆုံသွား၍
ပြုံးမိလျက်သား ဖြစ်သွားသည်။ နှစ်ဦး
စလုံး ပြုံး၍ နှုတ်ဆက်မိသည်။ တစ်
ဖက်သို့ မျက်နှာလွှဲသွားပြီးမှ ထိုလူကြီး
ကျွန်တော်မျက်နှာကို သေသေချာချာ
စူးစူးစိုက်စိုက် ပြန်၍ကြည့်သည်။

ကျွန်တော် မနေတတ်တော့၍ ထိုလူ
ကြီးမျက်နှာကို ကြည့်လိုက်မိသည်။
ထိုလူကြီးက...
“မင်း...မင်း ရုက္ခဲစိုးမဟုတ်
လား၊ မော်လမြိုင်က အပါရဲ့ သား
ရုက္ခဲစိုးမဟုတ်လား။”

ရုက္ခဲစိုးဟူသော အမည်မှာ
ကျွန်တော်နာမည်ပြောင်ဖြစ်သည်။ ဤ
နာမည်ကို ရန်ကုန်တွင် ခေါ်သူမရှိပါ။
ကျွန်တော် အံ့ဩလွန်း၍ ထိုလူကြီး
မျက်နှာကို အသေအချာကြည့်လိုက်
သည်။ အသက် ၈၀ နီးပါးရှိမည်ဟု
ခန့်မှန်းမိသည်။ အဖော်မပါ။ တစ်ဦး
တည်း ခရီးသွားလာနိုင်အောင် ကုန်းစာ

ရေး ကောင်းနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ငယ် နာမည် ရုက္ခစိုးလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ ဘကြီးက ဘကြီးပန်းတင် ထင်တယ်”

“အေး၊ သိပ်ဟုတ်တာပေါ့။ မင်းက မှတ်မိသားပဲ။ မင်း ငယ်ငယ်တုန်းက ဘကြီး မင်းကို ချိုဖိုး ထိန်းကျောင်းခဲ့ရတာ။ မင်းက ငယ်ရုပ်မပြောင်းသေးဘူး။ မင်းရဲ့ မျက်ခုံးတွေက ကကြီးပုံမျက်ခုံးမို့ ဘကြီးက မှတ်မိတာ။ မင်းက ရော ဘကြီးကို ပန်းတင်ရယ်လို့ ဘယ်လိုကြောင့် မှတ်မိတာလဲ”

“ကျွန်တော့်ကို ရုက္ခစိုးလို့ ခေါ်တာရယ်။ ပြီးတော့ ဘကြီး နာခေါင်းက မဲ့ကြီးကို တွေ့ပြီး မှတ်မိခဲ့တာပါ”

“ဒါနဲ့ မင်းအဖေ အပါရော နေကောင်းရဲ့လား”

“အမေဆုံးပြီး ငါးနှစ်လောက်မှာ အဖေဆုံးသွားခဲ့တာ။ မော်လမြိုင်မှာပဲ ဆုံးခဲ့တာ။ ခုဆို အဖေဆုံးတာ လေးနှစ်လောက် ရှိသွားပြီ”

“ဟာ... ငါ့သူငယ်ချင်း ဆုံးရှာပြီကို။ လာကွာ တို့တူဝန်းတွေ အမှတ်မထင် ဆုံကြတုန်း အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောရအောင်။ ဒီကားမှတ်တိုင်မှာ လူ့ရုပ်တယ်။ အသံတွေလည်း ဆူညံနေတာပဲ။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကံ သွားကြရအောင်”

ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး နီးစပ်ရာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲ ဝင်ခဲ့ကြသည်။

“ရုက္ခစိုး... အခု မင်း ဘယ်မှာ နေလဲ။ ဘယ်သွားမလို့လဲ”

“သာကေတဘက်မှာ နေတာ။ ရန်ကင်းသွားမလို့ ကားစောင့်နေတာ။ ဘကြီးရော ဘယ်မှာနေလဲ။ ဘယ်သွားမလို့လဲ”

“ဘကြီးက မြောက်ဥက္ကလာပ

မှာ နေတာ။ သမီးနဲ့ လိုက်နေတာ။ သမက်အိမ်မှာပေါ့။ ခု မြောက်ဥက္ကလာ ပြန်ဖို့ ကားစောင့်နေတုန်း မင်းနဲ့ ဆုံခဲ့တာ။ တို့တွေ ကွဲသွားတာ အနှစ် ၂၀ ကျော်လောက်ရှိပြီထင်တယ်”

“ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် အလုပ်စတင်ကတည်းက ရန်ကုန် ရောက်နေခဲ့တာ”

“မင်းကို ဘာကြောင့် ရုက္ခစိုးလို့ ခေါ်တာ သိရဲ့လား”

“ဟာ... ဘကြီးကလဲ၊ သိတာပေါ့။ ကျွန်တော့်အဖေနဲ့ အမေ ကလေး မရသေးလို့၊ ကလေးလိုချင်လွန်းလို့ လက်ပံပင်ကြီးမှာ သားဆုပန်ကြတယ်။ အဲဒီ လက်ပံပင်ကြီးကို စောင့်နေတဲ့ ရုက္ခစိုးက ကျွန်တော့်အမေဆီ ဝင်စားလယ်လို့ ပြောကြတာပဲ”

“အေး၊ ဟုတ်တယ်။ မင်းမိဘတွေ အိမ်ထောင်ကျပြီး ၅နှစ်လောက် အထိ သားသမီးမရလို့ ရွာက လက်ပံပင်ကြီးမှာ သားဆုသွားပန်ကြတယ်။ နောက်တော့ လက်ပံပင်စောင့် ရုက္ခစိုးက သူလာခဲ့မယ်လို့ မင်းအမေ မအုန်းကြူကို အိပ်မက်ပေးခဲ့တယ်။ ယောက်ျားလေးဆို ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လာခဲ့လို့ အိပ်မက်ထဲမှာ မင်းအမေက ပြန်ပြောလိုက်တယ်။ နောက် မကြာခင် မင်းကို ကိုယ်ဝန်ရတယ်လို့ ပြောတယ်”

“ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ကို ရုက္ခစိုးလို့ နောက်ပြောင်ခေါ်ကြတာပေါ့။ ကျွန်တော်ကတော့ တိုက်ဆိုင်မှုလို့ပဲ ထင်တယ် ဘကြီးရယ်”

“တိုက်ဆိုင်မှု ဆိုပေမယ့် တော်တော်ဆန်းတယ်။ ဒီထက် ဆန်းတာတွေ မင်းမိဘတွေ ကြုံခဲ့သေးတယ်။ အေးလေ၊ မင်းမိဘတွေလည်း မရှိကြတော့ဘူးဆိုတော့ အဲဒီအဖြစ်

ဆန်းတွေ မင်းကို ကြုံတုန်း ပြောပြမယ်”

“ဘယ်လို အဆန်းတွေ ကြုံခဲ့တာလဲ။ အဖေ အမေတို့နဲ့ ပတ်သက်နေလား”

“မင်းရဲ့ မိဘတွေ ကြုံခဲ့ကြတာ။ အဲဒီ အကြောင်းတွေက ထူးဆန်းပြီး အံ့ဩဖို့ ကောင်းတဲ့၊ ကြောက်ဖို့ ကောင်းတဲ့ မယုံနိုင်စရာအဖြစ်တွေပေါ့ကွယ်။ ဘကြီးကိုယ်တိုင်ကြုံပြီး သိခဲ့ရတာ။ အဲဒီအကြောင်းတွေ ဘယ်သူမှ မပြောဖို့ မင်းမိဘတွေ မှာထားခဲ့တာ။ အဲဒီအချိန်တုန်းက မင်းကိုတောင် မမွေးသေးဘူး။ ခု မင်းမိဘတွေလည်း မရှိကြတော့ဘူး။ မင်းက သားကြီးဆိုတော့ မင်းသိထားသင့်တယ် ထင်တယ်”

“ထူးဆန်းပြီး ကြောက်ဖို့ ကောင်းတဲ့ အဖြစ်ဆိုတော့ စိတ်ဝင်စားပါတယ်။ ဘကြီးပြောမှာသာ ပြောပါ”

“အဲဒီအဖြစ်တွေက ကြာခဲ့ပြီပဲ။ တို့နိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးရပြီး လေးနှစ် ငါးနှစ်လောက်က ထင်တယ်။ တိုင်းပြည် မငြိမ်မသက်နဲ့ သောင်းကျန်းသူတွေ ဆူပူနေတဲ့ ကာလပေါ့။ သံဗြဲ ဇရပ်မြို့နယ်ထဲက ဝဲကလိကျေးရွာလေးမှာ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အဖြစ်ပါ။ မင်းမွေးခဲ့တဲ့ ရွာလေးပေါ့။ မင်းအဖေက ဘကြီးရဲ့ သူငယ်ချင်း။ ဘကြီးနဲ့ သိပ်ချစ်ကြတာ။ မင်းအဖေက ဘကြီးထက် အသက်ငယ်တယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့အခြောက်တန်းအထိ ပညာသင်ခဲ့ပြီး သူ့က စာအတတ်ဆုံးပေါ့။

တစ်နေ့ တပ်မတော်သားတွေ ဝဲကလိရွာကို ရောက်လာကြတယ်။ သောင်းကျန်းသူတွေကို နှိမ်နင်းရောက်လာတာ။ ရွာလမ်းမကြီးအထိ အထွက်လမ်းတွေ ပိတ်လိုက်တယ်။

ရွာသားတွေကို ရွာပြင်ထွက်ခွင့် မပြု
တော့ဘူး။ ရွာသားတွေ ထိခိုက်မှာလို့
ထင်ပါတယ်။ တို့လယ်ယာတွေက ရွာ
ပြင်မှာ ရှိတာ။ စပါးရိတ်ပြီးစ ကာလ
ဆိုတော့ စပါးတွေ လယ်ထဲ ကျန်ရစ်ခဲ့
တယ်။ ရွာပြင် မထွက်ရဆိုတော့ စပါး
တွေ ရွာထဲ သယ်ဖို့ အခက်တွေ့တော့
တာပေါ့။ ဝမ်းစာအတွက် စပါးက
လိုလာပြီလေ။ အဲဒီမှာ မင်းအဖေက
ဦးဆောင်ပြီး လှည်း ၁၅စီးလောက်နဲ့
စပါးအသယ်သွားခဲ့ကြတယ်။ သွားနေ
ကျ ရွာလမ်းမကြီးက ပိတ်ထားတော့
ဖြတ်လမ်းဖြစ်တဲ့ သင်္ချိုင်းဟောင်းကုန်း
ကို ဖြတ်ပြီးသွားကြတယ်။ ညနေဘက်
မှောင်စပြုတဲ့ အချိန်မှာ သွားကြတာ။
အဲဒီ သင်္ချိုင်းဟောင်းက အပြန်မှာ
ကြောက်လန့်ဖွယ်အဖြစ်နဲ့ ကြုံခဲ့ရတာ
မယုံနိုင်စရာပဲ”

“ဆက်ပြောပါ ဘကြီး။ ကျွန်
တော် စိတ်ဝင်စားလာပြီ”

ဘကြီး ပန်းတင်က လွန်ခဲ့သော
နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကျော်က အဖြစ်အပျက်
ကို စိကာပတ်ကုံး စိတ်ဝင်စားဖွယ်
ပြောပြသည်။

လှည်း ၁၀ စီးကျော် ရှေ့နောက်
တန်း၍ ဝဲကလိရွာမှ ထွက်ခဲ့ကြသည်။
တောလမ်းအတိုင်း တအိအိမောင်းနှင်
လာသည်။ နေမွန်းတိမ်းစ အချိန်သာ
ဖြစ်သော်လည်း တောရိပ်တောင်ရိပ်
ကြောင့် မှောင်စပြုလာသည်။

“ရဲဘော်တွေက ရွာပြင် မထွက်
ရလို့ ပြောထားတယ်။ ခု တို့က ဆန့်
ကျင်ပြီး ထွက်လာတယ်။ တွေ့သွားရင်
ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ”

“မပူပါနဲ့ အစ်ကို ပန်းတင်။ ရဲ
ဘော်တွေကို ကျွန်တော်ကြည့်ပြောပါ
မယ်။ ကျွန်တော်တို့က သူပုန်သူကန်

တွေမှ မဟုတ်တာ”
“အပါရေ... မင်းပြောတာတော့
ဟုတ်နေတာပဲ။ ဒါပေမယ့် ကြောက်နေ
သလိုပဲ”

“အစ်ကိုက လူကြီးဖြစ်ပြီး ဘာ
ကို ကြောက်နေတာလဲ”

“တို့ကို သောင်းကျန်းသူတွေ
ထင်ပြီး ပစ်လားခတ်လားလုပ်မှာ စိုး
တာရယ်။ ပြီးတော့ သင်္ချိုင်းဟောင်းကို
ဖြတ်သွားရမှာ။ ဒီသင်္ချိုင်းဟောင်းက
သရဲခြောက်တဲ့ သင်္ချိုင်းဆိုတာ မင်းတို့
အသိပဲ။ ညနေစောင်းတာနဲ့ ဘယ်သူမှ
ဖြတ်သွားဖြတ်လာ မလုပ်ဝံ့ကြတော့
ဘူး”

“ကျွန်တော်တို့က လူစုနဲ့ သွား
ကြတာပါ။ အစ်ကိုလိုလူက ကြောက်
တယ်ပြောနေတော့ ကျွန်တို့သူတွေကို
ဘယ်လိုပြောရမလဲ။ အပြန်ကျတော့
ကျွန်တော်လည်း နောက်ဆုံးက လိုက်
ခဲ့မယ်။ ကျွန်တော် ဒါတွေ မယုံပါဘူး”

“မင်းမှ အခြောက်မခံရဘူးသေး

တာ။ အေးပါ။ ကဲ...ကဲ...သွားကြ
ဟော...ပြောရင်ဆိုရင် သင်္ချိုင်းဟောင်း
တက်မယ် ကုန်းထိပ်တောင် ရောက်
လာပြီ”

သင်္ချိုင်းဟောင်းကုန်းကို တအိအိ
တက်ခဲ့ကြသည်။ မကြာမီ သင်္ချိုင်း
ဟောင်းထဲ ရောက်လာသည်။ အားလုံး
ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြစ်နေကြသည်။
မည်သည့်ခြောက်လှန့်မှုမှ မတွေ့ရဘဲ
လယ်ကွင်းများရှိရာ ရောက်ခဲ့ကြသည်။

စပါးများကို လှည်းပေါ် အမြန်
တင်ကြသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ မှောင်
မည်းတိတ်ဆိတ်နေသည်။ ကျွန်တော်
တို့အုပ်စု စကားပြောသည့်အသံသာ
ခပ်တိုးတိုးကြားနေရသည်။ အမှောင်ထု
က ရောက်ရှိလာပြီဖြစ်သည်။ လှည်း
များ စုစည်းပြီး ပြန်ထွက်မည့်အချိန်တွင်
လက်နှိပ်ဓာတ်မီးရောင်များ ဟိုမှသည်မှ
ပေါ်လာပြီး ရဲဘော်များ ရောက်လာ
သည်။

“ခင်ဗျားတို့ ဘာလာလုပ်ကြတာ
လဲ။ ရွာပြင် မထွက်ရဘူးဆိုတာ မသိ
ကြဘူးလား။ ဒီက အစ်ကိုကြီးနာမည်
ဘယ်လိုခေါ်လဲ။ ခေါင်းဆောင် ဘယ်သူ
လဲ”

ရောက်ရှိလာသော ရဲဘော်များ
က အနီးဆုံး တွေ့ရသည့် အစ်ကို ပန်း
တင်ကို မေးလိုက်သည်။ လက်နှိပ်
ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကာ မေးမြန်းလာသူ
ကို ကြည့်လိုက်သည်။ သူ့လက်မောင်း
တွင် အရစ်သုံးရစ်တွေ့ရသည်။

“ကျွန်တော်နာမည် ပန်းတင်ပါ။
ဝဲကလိရွာသားတွေပါ။ စပါးပြတ်ပြီး
စားစရာမရှိတော့လို့ အရဲစွန့်ပြီး လာ
သယ်တာပါ။ အပါ ပြောပြလိုက်လေ”
ကိုပန်းတင်က အပါဘက်သို့
လှည့်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်တော် ဦးဆောင်ပြီး ခေါ်

လာတာပါ။ ကျွန်တော်နာမည် အပါလို
ခေါ်ပါတယ်။ ဝဲကလိရွာသားစစ်စစ်တွေ
ပါ။ လူစိမ်းမပါပါဘူး။ စပါးလာသယ်ရုံ
သက်သက်ပါ။ ဆန်ပြတ်နေလို့ပါ။
ရဲဘော်တို့ကို အကြောင်းမကြားမိတာ
တောင်းပန်ပါတယ်”

“ခက်တယ်ဗျာ။ သောင်းကျန်းသူ
တွေလို ထင်ပြီး ပစ်ခတ်မိရင် မခက်
ဘူးလား။ အခု စပါးတွေ တင်ပြီးပြီ
လား”

“ပြီးသလောက်ဖြစ်နေပါပြီ။
သောင်းကျန်းသူတွေ မီးရှို့လိုက်မှာစိုးလို့
အခုလို အသက်စွန့်ပြီး စပါးလာသယ်
ကြတာပါ”

“ကျွန်တော်တို့ ရဲဘော်တွေ ရှိ
နေသရွေ့ ဒီကောင်တွေ မလာရဲပါဘူး။
နောက်ဆို ကြိုတင် အသိပေးပြီးမှ ည
ဘက် ရွာပြင်ထွက်ကြပါ။ ကဲ...ကဲ
မှောင်နေပြီ၊ သွားကြတော့”

အဖြန့်ခရီးတွင် အပါလှည်းက
နောက်ဆုံးမှ ထွက်ရသည်။ အခြား
လှည်းများ သရဲကြောက်၍ နောက်နား
မှ မလိုက်ဝံ့ကြပါ။ အပါလှည်းရေတွင်
အစ်ကိုပန်းတင်လှည်းရှိသည်။ ညမှောင်
မှောင်တွင် သွားနေကျလမ်းမဟုတ်
သဖြင့် ခရီးမတွင်လှပါ။ ဝန်ပါသဖြင့်
သင်္ချိုင်းဟောင်းကုန်းအတက်တွင် နွား
များ ရုန်းနေရသည်။ မကြာမီ သင်္ချိုင်း
ဟောင်းသို့ ရောက်လာကြသည်။ နွား
လှည်းမောင်းသံမှအပ အားလုံးနှုတ်
ဆိတ်နေကြသည်။ ရေမှ လှည်းများပင်
သင်္ချိုင်းဟောင်းကို ကျော်လွန်စ ပြုနေ
ပြီဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးမှ အပါလှည်း
နှင့် အစ်ကိုပန်းတင်တို့လှည်းပင်
သင်္ချိုင်းဟောင်းကို ကျော်လွန်စ ပြုလာ
သည်။

“အစ်ကို ပန်းတင်ကသာ

ကြောက်နေတာ။ အသွားအပြန် ဘာမှ
ခြောက်လှန့်တာ မခံခဲ့ရဘူးလေ”

“အင်း... မင်းပြောတာလည်း
ဟုတ်နေတာပဲ။ ဒါပေမယ့် ဒီသင်္ချိုင်း
ဟောင်းက ဖြတ်သွားဖူးသူတိုင်း
အခြောက်ခံရတာ များတယ်ကွ။ ခု
ဘာမှ ခြောက်တာ မကြုံရဘူးလေ”

အပါနှင့် ကိုပန်းတင်တို့ လှည်း
သင်္ချိုင်းဟောင်းအလွန်တွင် လှည်းလမ်း
ဘေးမှ ကလေးငိုသံသံသံကို ကြား
လိုက်ရသည်။ ကလေးငိုသံကြားရာသို့
အပါက သေသေချာချာကြည့်လိုက်
သည်။

လမ်းဘေးတွင် အနီးဖြင့် ထုပ်
ထားသော လသားအရွယ် ကလေး
တစ်ဦး ငိုနေသည်ကို လှည်းပေါ်မှ
လှမ်းတွေ့လိုက်ရသည်။ ကလေးက
တအားငိုနေဆဲဖြစ်သည်။

ကိုပန်းတင်က ရှေ့မှ လှည်းများ
ခေတ္တရပ်ရန် အဆင့်ဆင့် အချက်ပေး
လိုက်သည်။

“ရှေ့က လှည်းတွေ ခဏရပ်
ကြပါဦး။ ဒီမှာ ကလေးငိုသံကြားနေ
ရလို့”

ကိုပန်းတင်အသံကြောင့် ရှေ့မှ
လှည်းများ ရပ်တန့်သွားသည်။ ကိုပန်း
တင်က သူ့နောက် လှည်းပေါ်မှ အပါ
ကို လှမ်းပြောလိုက်သည်။

“အပါရေ... သင်္ချိုင်းလွန်ရုံရှိသေး
တယ်။ ခု ငိုသံကြားတဲ့ ကလေးကို
နှင့် ဘယ်လိုသဘောရသလဲ၊ ငါတော့
သိပ်ပြီး မသင်္ကာဘူး”

“ဒါတွေ ကျွန်တော် မယုံဘူး။
ကျွန်တော် ဆင်းကြည့်လိုက်ဦးမယ်”

ပြောပြောဆိုဆို အပါက လှည်း
ပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလိုက်သည်။ ငိုနေသော
ကလေးအား အနီးပါမကျန် ကောက်

ယူ ထွေးပွေလိုက်သည်။ ကလေးမှာ
အပါလက်ပေါ်တွင် ချက်ချင်း အင်
တိတ်သွားသည်။

“တစ်ယောက်ယောက်က
အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် မမွေးချင်
လို့ လာစွန့်ပစ်သွားတာ ဖြစ်မယ်”

“ငါကတော့ မထင်ဘူး။ မင်းက
ဒီသင်္ချိုင်း သရဲခြောက်တာ မယုံတော့
အခက်သာပဲ။ ကဲ - ဒီကလေး မင်း
ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ”

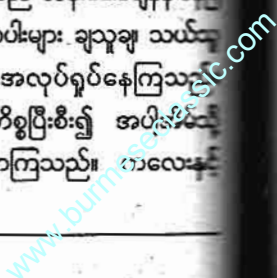
“နောက်မှ ကြည့်ရှင်းမယ်။
လောလောဆယ် ဒီကလေး ကျွန်တော်
ခေါ်သွားမယ်။ ပိုင်ရှင်တွေတော့ မြန်
ပေးလိုက်မှာပေါ့။ ပိုင်ရှင်မပေါ်တော့
ကျွန်တော်တို့လင်မယား မွေးစားမယ်”

“မင်းတို့လင်မယားက ကလေး
မရသေးတာ။ မင်းမိန်မ မအုန်းကြ
ကလေးရူး ရူးနေတာနဲ့ အတော်ပဲပေါ့
ဒါပေမယ့် အပါ...”

“ကဲပါ... အစ်ကိုပန်းတင်ရယ်
ဒါပေမယ့်တွေ ဘာတွေ လုပ်မနေပါ
တော့။ အစ်ကို ဘာပြောမယ်ဆိုတာ
ကျွန်တော် သိနေတယ်။ ကျွန်တော်
ဒါတွေ မယုံဘူး။ သရဲခြောက်ရင် ဒီလို
ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ။ ကြောက်စရာ
အကောင်ဗလောင်တွေ တွေ့ရမှာပေါ့
သွားကြစို့ အစ်ကို”

မည်သို့မျှ ပြောမရသည့်အဆုံး
အစ်ကို ပန်းတင်က လှည်းများ ဆင်
လက် ထွက်ခွာရန် အော်ပြောလိုက်
သည်။ အပါက ကလေးကို ထွေး
ရင်း လှည်းမောင်းလာသည်။

အပါတို့ လှည်းတန်းကြီး ရွာပြင်
ရောက်ချိန်သည် သန်းခေါင်ချိန်နီးနေပြီ
ဖြစ်သည်။ စပါးများ ချသူချ သယ်သူ
သယ်နှင့် အလုပ်ရှုပ်နေကြသည့်
အားလုံး ကိစ္စပြီးစီး၍ အပါ...
ရောက်ရှိလာကြသည်။ ကလေးနှင့်

ပတ်သက်၍ တစ်ယောက် တစ်ပေါက် ထင်ရာမြင်ရာ ပြောဆိုနေကြသည်။ သန့်ဦးဟောင်းအနီးမှ အချိန်မတော် ကောက်ယူခဲ့သော ကလေးမို့ အချို့က မွေးသင့်၊ မမွေးသင့် ဝေဖန်ပြောဆိုနေ ကြသည်။

“ကဲ...ကဲ၊ တော်ကြပါတော့။ မနက်ဖြန် ပိုင်ရှင်မပေါ်ရင် ကျွန်တော် တို့လင်မယား တရားဝင် မွေးစားမယ်။ ကလေးက ချစ်စရာ ဖြူဖြူမွှေးမွှေး ယောက်ျားလေးပါ”

ထိုညက အပါတို့လင်မယား အလုပ်ရှုပ်နေတော့သည်။ အိမ်ထောင် သည် ကလေးငယ်ရှိသော မိန်းမများ နို့လာတိုက်ကြသည်။ အပါတို့အိမ်မှာ ကလေးကြောင့် လူစည်နေတော့သည်။

“အပါတို့အိမ်က ခုမှ အိမ်နဲ့ တူ သွားတော့တယ်”

“သူတို့လင်မယားက ခုမှ မွေး စားဖို့ ကလေးရတာ”

“ငါးနှစ်လောက်တောင် ရှိပြီ၊ ကလေးမရတော့ဘူး ထင်ပါရဲ့”

“ဘယ်သူမြဲနေတာလဲမှ မသိ တာ”

“မအုန်းကြ၊ မြဲနေတာလားမှ မသိတာ”

မိန်းမများ အမျိုးမျိုးပြောနေကြ ပြီး ကလေးကို နို့တိုက်နေကြသည်။ ကလေးမှာ နို့စို့နေစဉ်အချိန်သာ အင် တိတ်သည်။ ကျန်သည့်အချိန်တွင် တစ်ချိန်လုံး ငိုနေတော့သည်။ တစ်ဦးစီ ချောသိပ်သော်လည်း အင်မတိတ်ပါ။ ပုခက်ဆင်၍ သိပ်လည်း မအိပ်ဘဲ ရုန်း ကန်နေသည်။ လင်မယားနှစ်ဦးကြား တွင် ထား၍ သိပ်သော်လည်း မအိပ် ဘဲ ငိုနေပြန်သည်။ နောက်ဆုံး အိမ် နောက်ဖေးဘက် အခန်းတွင် တစ်ဦး တည်း သိပ်ထားလိုက်တော့မှ အင်

တိတ်သွားတော့သည်။

အပါတို့ လင်မယားလည်း အပျော်ကြီး ပျော်နေကြသည်။ မနက် ဖြန်မှ ပိုင်ရှင်မပေါ်လျှင် သူတို့လင်မယား တရားဝင် မွေးစားမည်ဟု တွေးကာ ပျော်နေကြသည်။ သို့သော် သူတို့ လင်မယားအပျော်များက နောက် တစ်နေ့ မကူးခဲ့ပါ။

သန်းခေါင်ကျော်တွင် ပြဿနာ စ.လာပါတော့သည်။ နို့ဝအောင် စို့ ထားပြီး နောက်ဖေးခန်းတွင် အိပ်ပျော် နေပြီဖြစ်သည်။

အပါတို့ လင်မယားလည်း ပင်ပန်းထားသဖြင့် အိပ်ခန်းထဲတွင် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေကြသည်။ သန်းခေါင်ကျော်အချိန်ခန့်တွင် အပါတို့ မွေးထားသော အိမ်အောက်မှ ခွေးသုံး ကောင်၏ စူးစူးဝါးဝါးဟောင်သံကြောင့် အပါတို့လင်မယား အိပ်ရာမှ နိုးခဲ့ရ သည်။ ခွေးများ ဆက်လက်ဟောင်နေ ဆဲဖြစ်သည်။

“အစ်ကို...ထပါဦး။ ခွေးတွေ ဘာတွေလို့ ဒီလောက် ဟောင်နေတာ လဲ မသိဘူး”

“အေး၊ ဟုတ်တယ်။ ခွေးတွေ ဟောင်ပုံက တော်တော်ထူးနေတယ်။ တို့အိမ်က ခွေးတွေပဲ ဟောင်နေတာ။ ငါ ဆင်းကြည့်လိုက်ဦးမယ်။ လက်နိပ် ဓာတ်မီးပေးပါဦး”

ကိုပါက လက်နိပ်ဓာတ်မီးကိုင် ပြီး အိမ်အောက် ဆင်းလိုက်သည်။ ခွေးများက အိမ်နောက်ဖေးအခန်းကို ကြည့်ပြီး ထိုးထိုးဟောင်နေသည်။ အသေအချာကြည့်လိုက်မှ ကလေးသိပ် ထားရာ နောက်ဖေးခန်းကို ဦးတည်ကာ ဟောင်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုစဉ် ခေါင်းရင်းခြံမှ အစ်ကိုပန်းတင်လည်း

စားရည်တစ်ချောင်းကိုင်ကာ အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းလာသည်။

“မင်းရဲ့ ခွေးတွေက ဘာတွေလို့ ဒီလောက်ဟောင် - ဟောင်နေတာလဲ။ ငါ့ခြံက ခွေးတွေတော့ ငြိမ်နေတယ်။ ထူးဆန်းတယ်ထင်ပြီး ငါဆင်းလာခဲ့ တာ”

“ဟုတ်တယ် အစ်ကို ပန်းတင်။ ခွေးတွေက ကျွန်တော်အိမ်နောက်ဖေး အခန်းဘက် မော့မော့ပြီး ထိုးဟောင် နေကြတာ”

ထိုအခိုက်မှာပင် အနီးအနား အိမ်များမှ လူများလည်း အပါတို့အိမ် ခြံတွင်းသို့ ရောက်လာကြသည်။

“ဘာတွေတွေလို့ အပါအိမ်က ခွေးတွေ မရပ်မနား ဒီလောက်ဟောင် နေတာလဲ”

အစ်ကို ပန်းတင်ကို မေးလိုက် ခြင်းဖြစ်သည်။ အစ်ကို ပန်းတင်က -

“အေး၊ ငါလည်း သိချင်လို့ ဆင်းလာတာပဲ။ အပါအိမ်ပေါ် ကြည့်ပြီး ဟောင်နေတာ တော်တော်ထူးနေ တယ်”

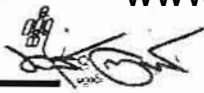
“ဟုတ်တယ်။ ဒီခြံက ခွေးတွေပဲ ဟောင်နေတာ။ ကျွန်တော်တို့အိမ်က ခွေးတွေတော့ ငြိမ်နေတာပဲ။ ခါတိုင်း တစ်ခုခုတွေ့ရင် အုပ်စုလိုက် ဟောင် ကြတာ။ ခုတော့ အပါအိမ်က ခွေးတွေ ပဲ ယောက်ယက်ခတ်ပြီး ဟောင်နေတာ တော်တော်ထူးနေတယ်”

ထိုစဉ် အစ်ကို ပန်းတင်က တစ်ခုခု သတိရဟန်ဖြင့် အပါကို မေး လိုက်သည်။

“ဒါနဲ့ အပါ၊ ညက မင်းကောက် ရခဲ့တဲ့ ကလေးရော ဘယ်မှာလဲ”

“ရှိပါတယ် အစ်ကို၊ အိပ်နေပြီ။ ဘာဖြစ်လို့ ကလေးကို မေးရတာလဲ”

“ငါ့စိတ်ထဲ တစ်မျိုးဖြစ်နေလို့ပါ။”

ကလေးကို ဘယ်မှာ သိပ်ထားလဲ။ မင်း တို့အိပ်ခန်းထဲမှာပဲလား။”

“ရှေ့ခန်းမှာ သိပ်လို့ မရလို့ နောက်ဖေးခန်းမှာ တစ်ယောက်တည်း သိပ်ထားတာ။ ကလေးအိပ်ပျော်သွားမှ ကျွန်တော်တို့ အိပ်ခဲ့တာ။ အိပ်ပျော်နေ တုန်း ခွေးတွေဟောင်လို့ နီးလာရတာ”

“မင်းက အယုံအကြည်မရှိတော့ ဝါ မပြောချင်ဘူး။ ခု ခွေးတွေ ဟောင် နေတာ မင်း ကလေးသိပ်ထားတဲ့ နောက်ဖေးခန်းကို မဟုတ်လား။”

“ဟာ... ဟုတ်တယ် အစ်ကို ပန်းတင်”

“ဒါဆို ကလေး၊ ခု အခြေအနေ ဘယ်လိုရှိနေလဲ။ မင်းမိန်းမ မအုန်းကြံ ကို မေးလိုက်စမ်း။ ကလေးကို သွား ကြည့်ပါဦးလို့”

အစ်ကို ပန်းတင် စကားအဆုံး တွင် အပါက အိမ်ပေါ်ရှိ သူမိန်းမ မအုန်းကြံကို လှမ်းအော်ပြောလိုက် သည်။

“အုန်းကြံ၊ ရေ... ခွေးတွေ ဒီလောက် ယောက်ယက်ခတ်ပြီး ဟိုပြေးဒီပြေးနဲ့ ဒီလောက်ဟောင်နေ တာ ကလေး မနီးဘူးလား။ ငိုသံလည်း မကြားဘူး။ ကြည့်လိုက်ပါဦး”

“ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို၊ ကျွန်မ သွား ကြည့်လိုက်မယ်”

ထိုသို့ပြောပြီး မအုန်းကြံက ကလေးသိပ်ထားရာ နောက်ဖေးခန်းသို့ ဝင်သွားသည်။ ခဏအကြာ မအုန်းကြံ အလန့်တကြားအော်သံ ကြားလိုက်ရ ပြီး အိမ်ပေါ်မှ ထိတ်လန့်စွာ ပြေးဆင်း လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“လာကြပါဦး။ ကလေးမရှိတော့ ဘူး။ ပျောက်သွားပြီ။ ကလေးဟာ...”

မအုန်းကြံ စကားမဆက်နိုင် တော့ပါ။

“ဘာတွေ့ခဲ့လို့လဲ ပြောပါဦး”
အတုအမူ မအုန်းကြံ စကား ပြောနိုင်တော့သည်။

“ကျွန်မရောက်သွားတော့ ဖျာပေါ် မှာ သိပ်ထားတဲ့ ကလေး မရှိတော့ဘူး။ နောက်ဖေးဘက် လှမ်းကြည့်လိုက် တော့ ဝိညာဉ်လိုလို လူရိပ်လိုလို ဖြူဖြူ အရိပ်ကြီးတစ်ခု တံခါးဘက် ရွေ့လျား သွားတာ ရိပ်ခနဲ တွေ့လိုက်ရတယ်”

“ဒါဆို ကလေးက ဘယ်ရောက် သွားတာလဲ”

“ကျွန်မ တွေ့လိုက်ရတဲ့ ဖြူဖြူ အရိပ်ကြီးဟာ ကလေးသိပ်ထားတဲ့ ဖျာ ပေါ်က ထ.သွားတာများလား။ အို... မပြောတတ်တော့ပါဘူး”

“ဟာ... ကလေးက ဘာလို့ မရှိတော့တာလဲ။ ကဲ - အိမ်ပေါ် သွား ကြည့်ကြမယ်”

အစ်ကို ပန်းတင် ဦးဆောင်ပြီး ကျွန်တော်တို့ လေးငါးဦး အိမ်ပေါ် တက်ခဲ့ကြသည်။

“ကျန်တဲ့သူတွေ နောက်ဖေး ခြံစပ်ဘက် သွားကြည့်စမ်းပါ။ ခွေးတွေ ထိုးထိုးဟောင်နေတာ တော်တော်ထူး နေတယ်။ သင်္ချိုင်းဟောင်က အယောင် ဆောင်ပြီး လိုက်လာတဲ့ အကောင်ဖြစ် မယ်ထင်တယ်”

ကျွန်တော်တို့ အိမ်ပေါ် တက် လာစဉ် နောက်ဖေး ခြံစပ်ဘက် သွား သူများ သွားနေကြသည်။ မီးဖိုချောင် အခန်းအရောက်တွင် ကလေးသိပ်ထား သည့် ဖျာပေါ်သို့ လက်နိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်လိုက်သည်။ ကလေးကို မတွေ့ရတော့ပါ။ ကလေး မတွေ့ရတော့ သလို မည်သည့်အရာမှလည်း မတွေ့ ရပါ။ ထိုအခိုက် အိမ်ပေါ်သို့ ထိုးထိုးပြီး ဟောင်နေသည့် ခွေးများ အိမ်နောက် ဖေး ခြံစပ်ဘက်သို့ ပြေးလွှားထွက်သွား ကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ထို နောက် ခြံစည်းရိုးအစပ်ကို ထိုးပြီး ဟောင်နေကြသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် အနီ အနားအိမ်များမှ ခွေးများပါ ရောက်လာ ပြီး နောက်ဖေး ခြံစည်းရိုးကို ထိုးထိုး ဟောင်နေတော့သည်။ ခွေးများ ပြုန် ပြန် က ထူးဆန်းနေသည်။ ဟောင်သည့် ခွေးက ဟောင် အူသည်ခွေးက အူဖြင့် ဆူညံနေတော့သည်။ အရုဏ်မတက်မီ အချိန်က ခွေးအူသံများဖြင့် ချောက်ချာ ဖွယ်ရာဖြစ်နေတော့သည်။ သင်္ချိုင်း ဟောင်းမှအပြန် အပါဝရှိ ကောက်မှု ခဲသော ကလေးကို မတွေ့ရတော့သည့် နည်းတူ မအုန်းကြံ တွေ့လိုက်ရသည့် ဆိုသော ဖြူဖြူအရိပ်ကြီးကိုလည်း မတွေ့ရတော့ပေ။

ထူးဆန်းလွန်းသော အခြေ ကြောင့် အားလုံး မှင်တက်မိနေကြ သည်။ ရုတ်တရက် မည်သူမျှ စကား မပြောနိုင်ကြဘဲ တစ်ယောက်မှတစ် ယောက် တစ်ယောက် ကြည့်မိလျက်သား ဖြစ်

နေကြသည်။

“ဘကြီးပြောပြခဲ့တာတွေက အဖြစ်မှန်တွေနော်၊ ကြောက်စရာကြီး နော်”

“ဘကြီးကိုယ်တိုင် ကြုံခဲ့တဲ့ အဖြစ်ပါကွယ်။ ဒီနေ့အထိ မမေ့သေး ပါဘူး။ ဒီအကြောင်းတွေ ပြန်မပြောပါ နဲ့လို့ ကတိတောင်းထားတဲ့ မင်းရဲ့ ဖိဘ နှစ်ပါး လောကကြီးမှာ မရှိတော့လို့ ပြောပြရတာပါ။ အဲဒီတုန်းက မင်းရဲ့ အဖေက မယုံကြည်ဘူးဆိုတော့ သူ့ကို မ ရွေးပြီး ခြောက်ပြခဲ့တာ ထင်ပါရဲ့ ပြီးတော့ မင်းနဲ့ ပတ်သက်တာတွေ ရှိ သေးတယ်”

“ကျွန်တော်နဲ့ ပတ်သက်တာ၊ ဘုတ်လား ဘကြီး။ ဘယ်လိုပတ်သက် တဲ့ အကြောင်းလဲ”

“အေး၊ မင်းနဲ့ ပတ်သက်တာ ဒီလိုကွဲ့၊ ကလေးအယောင်ဆောင်ပြီး သိုက်လာတဲ့ သရဲအခြောက်ခံခဲ့ရပေ မယ်၊ မင်းအဖေ မအုန်းကြူက အကြောက်တဲ့အပြင် ဖြူဖြူမွေးမွေး ဘလေးကိုပဲ အမှတ်တရဖြစ်နေခဲ့ တယ်။ အချိန်ပိုင်းလေးပဲ 'ထွေးပွေ့ ဒီလို'ခဲ့တဲ့ ကလေးကို သတိရနေခဲ့ တယ်။ ကလေးလိုချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေ ပြီးပြင်းပြလာခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံး နှုတ်လင့်ချက်အနေနဲ့ လူကြီးသူမတွေ ခြောက်တဲ့အတိုင်း လုပ်တော့တာပဲ”

“ကျွန်တော့်အဖေနဲ့ အမေတို့ က ကလေးရဖို့ ဘာတွေ လုပ်ခဲ့ကြ တာလဲ”

“သစ်ပင်ကြီးမှာ သားဆုသွားပန် တယ်လေ။ လူခြေတိတ်ချိန်မှာ ရွာထိပ် က လက်ပံပင်ကြီးဆီ သွားပြီး သားဆု ချားပန်ကြတယ်လေ”

“သားဆု ဘယ်လိုသွားပန်တာ

လဲ”

“လက်ပံပင်ကြီးအရင်းမှာ ဖယောင်းတိုင် ငါးတိုင်ထွန်းပြီး လင် မယားနှစ်ယောက်စလုံး ဆုတောင်းကြ တာ။ ဖယောင်းတိုင် မီးငြိမ်းတဲ့အထိ ထိုင်နေကြရတာ။ မင်းပြောခဲ့သလို တိုက်ခိုင်းမှုပဲ ထားပါတော့။ သားဆု သွားပန်ပြီး လေးငါးလအကြာမှာ မင်း အဖေ မင်းကို ကိုယ်ဝန်ရခဲ့တာ။ လက် ပံပင်စောင့် ရုက္ခစိုးက မင်းအဖေ ဗိုက် ထဲ ဝင်စားမယ်လို့ မင်းအမေကို အိပ် မက်ပေးခဲ့တာ။ မင်းအမေကလည်း ယောက်ျားလေး လိုချင်နေတော့ လာခဲ့ လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်တဲ့။ ဒါကြောင့် မင်းကို မွေးတော့ ရုက္ခစိုးလို့ ခေါ်ကြ တာပေါ့”

“လူတွေက ကျွန်တော့်ကို ရုက္ခစိုးဝင်စားတယ်လို့ ဘယ်လိုသိသွား ကြတာလဲ”

“ကလေးရူး ရူးနေတဲ့ မင်းအဖေ က မင်းကို ကိုယ်ဝန်ရတော့ ရုက္ခစိုး ဝင်စားတဲ့ ကိုယ်ဝန်။ ကျွန်မ အဖြူမ မဟုတ်ဘူးဆိုပြီး တစ်ရွာလုံးကို လိုက် ပြီး ကြေညာတော့တာပဲ။ ဒါကြောင့် မင်းကို မွေးတော့ ရုက္ခစိုးလို့ နောက် ပြောင်ခေါ်ကြရင်း ရုက္ခစိုးနာမည်တွင်ခဲ့ တာပေါ့။ မင်းရဲ့ မျက်ခုံးကလည်း ထူထဲ မည်းနက်နေပြီး ကကြီးပုံ မျက်ခုံးဖြစ် နေတယ်လေ”

“အဖြစ်တွေက ကြာခဲ့ပြီဖြစ်ပေ မယ်၊ ဘကြီးက အားလုံးကို မှတ်မိနေ တာပဲနော်”

“ဘကြီးကိုယ်တိုင် ကြုံခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်တွေပဲ။ မင်းကို မွေးပြီးတော့ ဘကြီးတို့ကပဲ ချိုး စောင့်ရှောက်ခဲ့ကြ တာ”

“ဘကြီးပြောပြလို့ ခုမှ သိခဲ့ရ တယ်။ အဖြစ်တွေက တော်တော်

ကြောက်စရာကောင်းတယ်။ အဖေတို့ အမေတို့ တစ်ခါမှ မပြောပြခဲ့ဘူး။ ဘကြီးလို ရှေ့နောက်မီ လူကြီးတွေနဲ့ ကြုံလို့ ဒီအကြောင်းတွေ သိရတာ။ ဘကြီးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဘကြီး ကို ရုတ်တရက် မမှတ်မိတာကိုလည်း တောင်းပန်ပါတယ်”

“မင်းနဲ့ မမျှော်လင့်ဘဲ ပြန်ဆုံရ တာ ဘကြီးလည်း ဝမ်းသာပါတယ်။ မင်းကို တွေ့တော့ မင်းအဖေနဲ့ အဖေ ကို ပြန်ပြီး သတိရမိတယ်။ မင်းက လူငယ်ပဲ၊ ဘကြီးဆီ လာလည်ပေါ့။ ဘကြီး လိပ်စာရေးပေးခဲ့မယ်။ အချိန်ရ ရင် လာခဲ့ပါ။ ရုက္ခစိုးရယ်... မင်းနဲ့ စကားတွေ ပြောချင်သေးတယ်”

ကျွန်တော်ပေးသော စာရွက်ပေါ် တွင် ဘကြီးက သူနေသည့် လိပ်စာ ရေးပေးသည်။

“ကျွန်တော်လည်း ဘကြီးနဲ့ တွေ့ချင်ပါသေးတယ်။ ကျွန်တော် ဘကြီးဆီ လာခဲ့ပါ့မယ်”

ထိုစဉ် ခြောက်ဥက္ကလာဘက်သို့ သွားသည့် ဘတ်စ်ကားတစ်စီး မှတ်တိုင် သို့ ဝင်လာသည်။

“ဟိုမှာ ဘကြီး စီးမယ်၊ ဘတ်စ် ကား လာပြီ သွားကြစို့”

ဘကြီး ပန်းတင် ဘတ်စ်ကား ပေါ် တက်ပြီးသည်နှင့် ဘတ်စ်ကား ထွက်သွားသည်။ ဘကြီး ပေးခဲ့သော လိပ်စာပါ စာရွက်လေးကို ကိုင်ရင်း အတွေးများဖြင့် ကျန်ရစ်ခဲ့ပါသည်။ အဖေတို့၊ အမေတို့ သားဆုပန်ခဲ့ကြ သည်။ လက်ပံပင်ကြီးရှိရာ မွေးရပ်မြေ သို့ တစ်ခေါက်ပြန်သွားလိုစိတ်များ ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။

* * *

မောင်မောင်မိုးအောင်

နေဝန်းသစ်

အကာကြီးတန်ပြန်စမ

ပန်း...အောင်နိုင်လတ်

ဂန္ဓာရီ ဆရာလေး ရဲ့လေး၏ ဖိတ်ခေါ်မှုကြောင့်
 တိုင်းဒေသကြီး၊ သာယာဝတီခရိုင်၊ နတ္ထလင်းမြို့အရှေ့ဘက်
 နတ္ထလင်းမြို့နှင့် ၁၄/၁၅ မိုင်လောက်ဝေးသော ရွှေတိန်
 တောင်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ရွှေတိန်ညောင်တောင်
 သမဏိတွင်းကျယ်ရွာ၏ အရှေ့ဘက် တစ်မိုင်ကျော်
 လောက်တွင်ရှိပြီး များစွာမမြင့်လှဘဲ သစ်ရိပ်ပါ ရိပ်ကောက်

၍ စမ်းချောင်းငယ်များ၊ ထုံးအိုင်ကြီးများ ပေါများသော
ဆိတ်ငြိမ်ပြီး ကျေးငှက်တို့ ကျက်စားရာတောင်ဖြစ်၏။

ဆရာလေး ရဲဇော်၏ ပြောပြချက်အရ ထိုတောင်၌
ချွတ်ငြိမ်းပြီးသည့် ကြက်တိန်ညင်(ကြက်ဖ)ရုပ်နစ်ကောင်ရှိ
ကြောင်း၊ လွန်ခဲ့သောကာလက ထိုတောင်၌ ဂန္ဓာရီကျင့်စဉ်
များ လာရောက်ကျင့်ရင်း အင်္ဂိုရတ်ကစားခဲ့သော ရသေ့
ကြီးတစ်ပါးမှ စီရင်၍ထားခဲ့ကြောင်း၊ အကြောင်းမှာ ထိုရသေ့
ကြီးသည် ကိစ္စရပ်များအားလုံး ပြီးမြောက်သည်နှင့် ၎င်း
ဝေယျာဝစ္စ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများနှင့် ၎င်းပြုလုပ်အား
ထုတ်ခဲ့သော ရွှေငွေများစွာတို့ကို နောင်ပွင့်မည့် အနိမေတ္တ
သုတရားရှင်အား အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်ကာ မြေမျှပ်
ထားခဲ့ပြီး ရွှေတိန်ညင်ရုပ်နစ်ရုပ်ကို အစောင့်အနေလုပ်ထား
ခဲ့ကြောင်း၊ အကြောင်းရှိပါက ကြက်တိန်ညင် အော်မြည်
တွန်ကြွေးသံများ နားမခံသာအောင် ကြားရကြောင်း။

တစ်ခါသော် အထက်တက်မှ သိုက်ဆရာတစ်ရ
ောက်လာပြီး၊ ထိုရသေ့သူမြတ် ထားခဲ့သည့် ပစ္စည်းများကို
ဘူးရာ ကြက်တိန်ညင်များ နားကွဲလှမတတ် တွန်ကြွေးသံ
များ ကြားကြရသဖြင့် နားနှစ်ဖက်ကို ပိတ်လျက် ရွှေတိန်
ညင်တောင်ကို ပတ်၍ အလဲလဲအကွဲကွဲနှင့် ပြေးလွှားနေ
ကြသည်ကို ထင်ခဲ့တတ်လာကြသူအချို့က တွေ့ရကြောင်း။
ဥပမာအချို့က “ခင်ဗျားတို့ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ” ဟု မေး
သတ်ပြန်ရလာပြီး ၎င်းတို့အများကို ဖွင့်ဟ ဝန်ချ တောင်း
ခံ၍ ထိုတောင်၌ မနေရဲတော့ဘဲ ချက်ချင်းပြန်ပြေးကြ
ကြောင်း၊ ထိုတောင်သည် နတ်ကြီးကြောင်း၊ သိုက်တွေ၊
ဘုတ်တွေ၊ ပရလောကသားတွေလည်း ပေါကြောင်း ပြော
ပြပါ၏။

ကျွန်တော်တို့လည်း ထိုရွှေတိန်ညင်တောင်သို့ ရောက်
သည်နှင့် ခေတ္တမျှ အမောအပန်းဖြေ အနားယူပြီး ထိုတောင်
၌ တွေ့ရှိရသည်ဟုဆိုသော လုံတွဲများ၊ ချောခဲများကို ရှာ
ဖွေကြပါသည်။ အဓိက ကျွန်တော်လိုက်လာခြင်းအကြောင်း
လည်း အင်္ဂိုရတ် ဝါသနာပါလှသည့် ကျွန်တော်အတွက်
အော်၊ဓာတ်ချင်း ကူး ဖြစ်ပွားစွာ ဟူသော အင်္ဂိုရတ်အဆို
အမိန့်အရ ရှေးက ပေါက်မြောက်၍ ထွက်ရပ်စခန်းသို့ မြန်း
သွားပြီဖြစ်သော ရသေ့ဆရာကြီးများ၏ လုံခွဲများ၊ ချော်များ
ခန့်ရန် အဓိကဖြစ်ပါသည်။

ဆရာ ရဲဇော်၊ ဦးဟန်ရှင်းနှင့် ဦးတင်မြတို့ကတော့
ထိုတောင်၌ ကိုးရက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီး ကိုးနဝင်းစေတီလေး
တစ်ဆူတည်ရန်ဖြစ်သည်။ သို့သော် အဓိဋ္ဌာန်မဝင်မီ ကျွန်တော်

အလိုရှိရာများကို ကူညီရာမှပေးကြသည်။ ထိုကောင်
ကောင်၏ အခွဲများကို မရရှိသော်လည်း အလွန်ကြီးမား
သော ခေတ်သုံး လုံနံပါတ် ၁၄ဆိုက်၊ ၁၅ဆိုက်အတွဲအချို့
ကို တွေ့ရသဖြင့် ချော်ဟု ထင်ရသော အဆိုအခဲအချို့နှင့်
အတူ ကောက်ယူခဲ့ပါ၏။

ညရောက်သောအခါ ဆရာ ရဲဇော်နှင့် ဦးဟန်ရှင်းတို့
အဖွဲ့လည်း ဘုရားရှိခိုး၊ ကိုးပါးသီလဆောက်တည်ကြကာ
တောပိုင်တောင်ပိုင် ရွှေတိန်ညင်တောင်ကို ပိုင်သသော
ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ရွှေတိန်ညင်တောင်၏ တွင်းပြင်နစ်ဝ နစ်ဌာန
တို့၌ ပိုတင်းနေထိုင်လျက်ရှိကြသည့် မြင်အပ်၊ မမြင်အပ်
ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို မေတ္တာပို့သကြပြီး ကိုးရက်
အဓိဋ္ဌာန် ၈၀၀ကြပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း ရိုးသားစွာ
ဝန်ခံရပါလျှင် ထိုကဲ့သို့ တောတောင်အတွင်း၌ အဓိဋ္ဌာန်မဝင်
ခဲ့ဘူးသော်လည်း ဆရာ ရဲဇော်တို့အဖွဲ့ကို အားကျသည့်
အတွက် အတူတကွ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သည့်ညတွင် တစ်ညလုံး
လေကြီးမိုးကြီးတိုက်၍ သစ်ပင်များ၊ သစ်ကိုင်းများ တုန်ခါ
တခိုင်းခိုင်း ကျိုးကျလဲပြဲသံများကို ကြားကြရပါ၏။ ထိုအတူ
မျောက်အော်သံများကလည်း ဆူညံနေကြ၏။ အိပ်တန်းတက်
ငှက်တို့၏ လန့်ဖျပ် ပုံသန်းသံတို့ကလည်း ညနေကြပါသည်။
သို့သော် နံနက်လင်းသောအခါ၌ မည်သည့် သစ်ပင်ဝါးပင်မျှ
လဲခြင်း၊ ကျိုးပဲ့ခြင်းတို့ မတွေ့ရသဖြင့် အံ့ဩရပါသည်။

နောက်တစ်နေ့၌တော့ နံနက်ခင်းကတည်းက ရွှေ
တိန်ညင်တောင်ရှိ ကျွန်တော်တို့ အဓိဋ္ဌာန် ဥပုသ်ဝင်ရာ
အနီးတစ်ဝိုက်၌ ထူးခြားနေပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ လာခဲ့ကြ
သည်မှာ နွေရာသီပေမယ့် မိုးဦးကာလများကဲ့သို့ တစ်မိုးလုံး
မှောင်ဝိန်းအုံ့ဆိုင်းကာ မိုးရွာတော့မည်ကဲ့သို့ လျှပ်စစ်လျှပ်
ရောင်များ တဝင်းဝင်း တလက်လက်နှင့် မိုးထစ်ချွန်းနေပါ
သည်။

နေ့လယ်မွန်းတည့် ဆွမ်းစားချိန်၌ (ကျွန်တော်တို့
အားလုံး ဆွမ်းစားနေကြချိန်) အကောင် ၂၀ခန့်မျှလောက်
ရှိ သမင်အုပ်ကြီးတစ်အုပ် ကျွန်တော်တို့ စခန်းချရာ ပျဉ်းပင်
ကြီးများရှေ့မှ ဖြတ်ပြေးသွားသည်ကို မြင်လိုက်ရပြီး မကြာခင်
၎င်းသမင်အုပ်နောက်မှ တအင်အင်နှင့် ပြေးလိုက်သွားသော
ဝက်အုပ်ကြီးကိုလည်း တွေ့လိုက်ကြရပါ၏။ ထိုဝက်အုပ်
ကြီးကို ကြည့်နေတုန်းမှာပဲ နောက်မှ နွားရိုင်းအုပ်ကြီးတစ်အုပ်
က တရုတ်ရူး၊ တရားရာဖြင့် ဟိုရော့ ဒီဝက်နှင့် တက်လာသည်
ကို တွေ့လိုက်ရပြန်ပါ၏။

“ဆရာတို့... ဘာမှမကြောက်ကြန့်။ စိတ်ခိုင်အောင်ထား။ မေတ္တာသာ ပွားများနေကြ”

ဆရာ ရဲဇော်က သတိပေးသဖြင့် မျက်စိစုံမှိတ်၍ မေတ္တာသုတ်ကို ရွတ်နေမိပါသည်။ မှန်ရာကို ဝန်ခံရပါလျှင် ကျွန်တော် ဘာ၊ ဘယ်လိုဖြစ်မှာလဲဟု တွေးရင်း စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့နေမိသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

“အဲဒါ တောခြောက်နေတာဗျ”

ဟု ဆရာ ရဲဇော် ဆက်ပြောမှ စိတ်သက်သာရာရသွားပါသည်။

သို့သော် နေ့လယ်နေ့ခင်းနှင့် ညနေပိုင်းရောက်သော အခါ၌ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့၌ ထူးခြားဖြစ်စဉ်တစ်ခုနှင့် တိုးပါလေတော့သည်။ အကြောင်းမှာ ဦးတင်မြဆိုသူ တရားထိုင်နေရင်း ခေါ်မရ အော်မရနှင့် သတိလစ် မေ့မြောနေသောကြောင့်ဖြစ်ပါ၏။

အားလုံး ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေချိန်၊ ဆရာ ရဲဇော်သည် လိုလိုမယ်မယ် အသင့်ယူဆောင်လာသည့် ကွမ်းရွက်ကို ညာဘက်လက်ညှိုးဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာရေး၍ ပါးစပ်ကလည်း တတွတ်တွတ်ရွတ်ဆိုပြီး အရည်ညှစ်ကာ ဦးတင်မြ၏ မျက်စိကို အတင်းမြဲ၍ မျက်စဉ်းခတ်လိုက်ပါသည်။ သည်တော့မှ ဦးတင်မြလည်း သတိပြန်ရလာပြီး သူ့အဖြစ်ကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြပါ၏။

နေ့လယ် ဆွမ်းစားပြီးကြသည်နှင့် ကျွန်တော်တို့ အားလုံး တရားပြန်ထိုင်ကြပါသည်။ (ကျွန်တော်တို့ တရားထိုင်ကြသည်မှာ စုပေါင်း၍ ထိုင်ကြခြင်းမဟုတ်ဘဲ၊ သစ်ပင်တစ်ပင်လျှင် တစ်ယောက်ကျ လှူခွဲ၍ ထိုင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။) ထိုအခါ ဦးတင်မြလည်း သူ တရားထိုင်ရာ သစ်ရာပင်ကြီးဆီ ပြန်သွားပါသည်။

သို့သော် သူ တရားထိုင်ရာ သစ်ရာပင်ကြီးအောက်၌ သူ့ထက်အရင် ထိုင်သူတစ်ယောက်က ရောက်နေပါ၏။ အသက် ၁၉/၂၀ ဝန်းကျင်ခန့် အမျိုးသမီးလေးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ စတွေ့တွေ့ချင်းတော့ ဦးတင်မြက အမျိုးသမီးလေးကို တအံ့တညံ့ ငေးကြည့်နေမိသည်။ အမျိုးသမီးက သူ့ကို နောက်ခိုင်းထိုင်နေသည်။ သူ့ရောက်လာတာကိုလည်း သတိထားမိပုံမရ။

သို့အတွက် ဦးတင်မြက ချောင်းတစ်ချက်ဟန်၍ သူ့ရောက်ကြောင်း အသိပေးလိုက်၏။ အမျိုးသမီးက လှည့်မကြည့်။ မလှုပ်။ ဦးတင်မြက အမျိုးသမီးငယ်ကို ကြည့်ရင်း

အတွေးတစ်မျိုးပေါက်သွားသည်။

“ဪ... ဒီအနီးအနားရွာတွေက ဒီလိုပဲ တရားထိုင်ကြတာ ဖြစ်မှာပါပဲလေ”

ထိုသို့တွေးပြီးသည်နှင့် တရားထိုင်နေသူအတွက် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မှာစိုးသဖြင့် အနီးရှိ ပိတောက်ပင်ထောအောက် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ သူ့ထိုင်လိုက်မိသည်နှင့် အနီးသမီးငယ်က တရားထိုင်ရာမှ ထပြီး သူ့ဘက် လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

ဦးတင်မြ အမျိုးသမီးကို မြင်လိုက်တော့ ကြက်ထောသေသွားသည်။ နှလုံးသွေးတွေပင် ရပ်ခမန်းဖြစ်သွား၏။ နောက်တော့ အသက်ရှူတွေ ကျပ်ပြီး သူ ဘာမျှမသိတော့ချေ။ သတိလစ်သွားလေတော့၏။

“ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲဗျ။ ကိုတင်မြ”

ဦးဟန်ရှင်းက မေးလိုက်သည်။

ထိုအခါ ဦးတင်မြက...

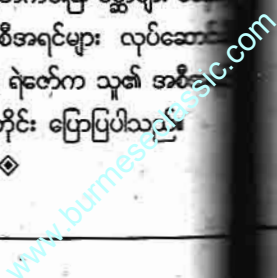
“ဟာ... ကိုဟန်ရှင်းရာ၊ ဘယ်လိုဖြစ်လဲဆို ပြောရတာတောင် ခပ်လန့်လန့်ပဲ။ နောက်က ကြည့်တော့ ကောင်မလေးချောချောပဲ။ မတ်တတ်ရပ်ပြီး ကျွန်တော်ဘက်လည်း လှည့်လိုက်ရော လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်လုံးလောက်ရှိတဲ့ မျက်စိရဲ့ရဲကြီးနစ်လုံးနဲ့ အစွယ်တွေ ငေါထွက်နေတဲ့ သရဲမကြီးဟု ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့် ပြောလိုက်လေ။ ထိုအခါ ဆရာ ရဲဇော်က ရယ်၍...

“အေးဗျ။ ဒီရွေတိုနည်းတစ်ဝိုက်က ကြမ်းမုန်သားနဲ့ ကျွန်တော်ကလည်း အတားအဆီး မလုပ်မိဘူးရပါတယ်ဗျာ။ နောက် သူတို့ ကျွန်တော်တို့စည်းထဲ မဝင်ပါဘူး”

ဟု ဆိုကာ သဲမန်း၊ ဆန်မန်းများလုပ်ကာ အပိုင်းအခြားဖြင့် ပက်လေ၏။

ထိုသို့ သဲမန်း၊ ဆန်မန်းပက်ပြီးသည့်အချိန်က ကျွန်တော်တို့ ပြန်လာကြသည့်တိုင် နောက်ထပ် ဘာအမှတ်အခဲ ဘာအနှောင့်အယှက်မှ မတွေ့ကြရတော့ဘဲ အေးချောစွာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နိုင်ခဲ့ကြပါတော့၏။

သို့ကြောင့် ကျွန်တော်က ဆရာလေး ရဲဇော်ဘေးရန်အန္တရာယ်အပေါင်းမှ လွတ်ကင်းပြီး မိစ္ဆာများ မပေးယှက်နိုင်အောင် မည်သည့်အစီအရင်များ လုပ်ဆောင်သနည်းဟု မေးကြည့်ရာ ဆရာ ရဲဇော်က သူ၏ အစီအရင်ကို မချွင်းမချန် အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြပါသည်။

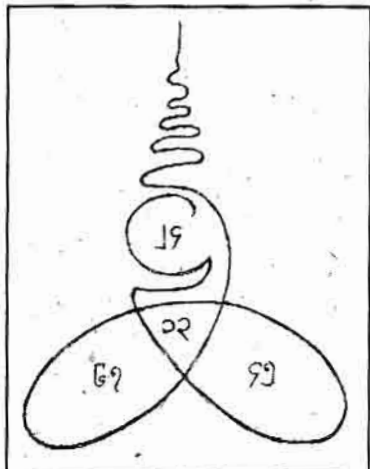

မိမိတို့၏ နယ်မြေ အိမ်၊ ခြံ၊ ကျောင်း၊ ယာက အစ အမှောင်ပယောကျ၊ ရုပ်ထား၊ နှာမိထား၊ အင်း၊ တိုက်၊ ရုပ် တိုက်၊ နတ်တိုက်၊ ဓာတ်တိုက်၊ အစိမ်းတိုက်၊ အောက်လမ်း တိုက် စသည့် အတိုက်အမျိုးမျိုးနှင့် သရဲ၊ တစ္ဆေ့၊ ကဝေ၊ မြေဘုတ်၊ နတ်ယုတ်နတ်မာတို့ ဝင်ရောက် မနှောင့်ယှက် နိုင်ရန် “အကာကြီး တန်ပြန် စမ”ကို သဲ၊ ဆန်တို့၌ အောက်ပါအတိုင်းရေးပြီး ပက်ပါက မည်သည့်မိစ္ဆာ၊ မည် သည့် အတိုက်အခိုက်မျှ မရောက်မကပ်နိုင်ဘဲ ဘေးရန် အန္တရာယ်အပေါင်းမှ လုံးဝ ကင်းဝေးနိုင်ပြီး လိုရာဆန္ဒတို့နှင့် ပြည့်ဝစေနိုင်ကြောင်း ပြောပြခဲ့ပါသည်။

ယခု ဤဆောင်းပါးမှာ ဆရာ ရဲဇော် ပြောပြခဲ့သည် များကို ပြန်လည်ဖောက်သည်ချ၊ ပညာဒါနပြုလိုက်ခြင်း ဖြစ် ပါ၏။

ပြုလုပ်ပုံ

လင်ဗန်းတစ်ချပ်တွင် ဖြစ်စေ၊ ငလုံကြီးကြီးထဲတွင် ဖြစ်စေ သဲ၊ ဆန် တစ်ခုခုထည့်ပြီး မျက်နှာပြင် ညီညာအောင် ပြု၍ ပုံပါအတိုင်း “အကာကြီး တန်ပြန် စမ”ကို လက်ညှိုး ဖြင့် ရေးပါ။

ထိုသို့ရေးပြီးပါက “ဥ - လပွတု၊ ဥတ္တရတု၊ မံဘန္တေ သံယော”ဆို၍ “ဋ”လိပ် စမကို တစ်ချက်ဆွဲ(တစ်ကြောင်း) ပြီးရေး၍ ၂၄-၄၅-၆၇-၁၃ အင်းဆံသွင်းရမည်။ ထိုသို့ အင်းဆံသွင်းစဉ်တွင်...

- “ဥ - ဘုရားဟူက မောက္ကလူ ၂၄၊
- ဥ - တရားဟူက ဗာလီကွေး၄၅၊
- ဥ - သံယာဟူက သံချပ်ဝတ် ၆၇၊
- ဥ - ဓူတင် တေရဿ ၁၃ပါးကို ကျင့်ဆောင်တော်

မူသော ရှင်မဟာကဿပ တို့နှစ်ဆက်နှစ်ဆက် အပျော်ကြကာသေ တိဋ္ဌာဟိ စေမေတ် ဓရသုမိ ဘဿ သတ္တိ၊ ဥ - အရောဘုရား၊ ဥ - အနောက်တရား၊ ဥ - တောင်က ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ဥ - မြောက်က ရဟန္တာ၊ ကာဆရာ ကာ၊ ကွယ်ဆရာကွယ်၊ ပြေးဆရာပြေး၊ လွင့်ဆရာလွင့် ဆို၍ ရွတ်ဆိုရမည်။

ထို့နောက် မိမိတို့ အလိုရှိရာအရပ်၌ ၎င်းသံမန်း၊ ဆန် မန်းတို့ကို ပက်ရမည်။ ဤသို့ ပြုလုပ်ပါက ဆိုခဲ့ပြီးသော ဘေးရန်အန္တရာယ်အပေါင်းမှ သေချာပေါက် လွတ်ကင်းမည် ဖြစ်ပါသည်။ (ကိုယ်တွေ့။)

ထို့ပြင် ရေ၊ ဆီ၊ ဆား၊ ပျားရည်၊ ကွမ်းရွက်၊ မြွေအာ ချုပ်၊ လိပ်ပြာချုပ်တို့ကိုလည်း ၎င်းဂါထာမန္တန်စုတ်၍ မေးနိုင် ပါသည်။

ဆရာ ရဲဇော်က ၎င်းအကာကြီးတန် ပြန်စမမှာ မိမိ အား မလိုမုန်းထားသူများရှိလျှင် သူ့ဒဏ် သူခံရကြောင်း လည်း ပြောပြပါ၏။ ၎င်း စမရေး၍ အဆောက်အဦများ၌ လည်း ဆွဲထားနိုင်ပါသည်။

ထို့နောက် ၎င်းစမနှင့် ပတ်သက်၍ ဘုရားဟူက “မောက္ကလူ ၂၄ ဟု ဆိုရာ၌ ၎င်းဝေဟာရသင်္ချာကို မှော်ပညာ ကျွမ်းတို့၌ လည်းကောင်း၊ သုတေသန သရုပ်ပြ အဘိဇာန် ကျွမ်း၌ လည်းကောင်း၊ ဘုရင့်နောင် စသော စစ်ဘုရင်များ စစ်သူကြီးများ ဆောင်းသည့် ဦးထုပ်ကို မောက္ကလူ ၂၄ဟု ခေါ်ကြောင်း၊ ၄၅ဝါ ကာလပတ်လုံး ဟောတော်မူသော တရားတော်များနှင့် ဗာလီကွေးသဖွယ် ကိုယ်၌ ဆင်မြန်း ကာရံသည်ကို ဗာလီကွေး ၄၅ဟု ခေါ်ကြောင်း၊ ထိုအတူ ဗောဓိပက္ခိယ တရား ၃၇ပါးနှင့် ပါရမီ ၁ဝ၊ အပြား ၃ဝတို့ သည် သံချပ်ဝတ်သဖွယ် ကိုယ်၌ လုံခြုံစေမှုကို သံချပ်ဝတ် ၆၇ဟု ခေါ်ကြောင်း၊ ၁၃ဟု ဆိုရာ၌ ရှင်မဟာကဿပ ရဟန္တာမြတ်ကြီးသည် ဓူတင် ၁၃ပါးဆောင်သည်ကို အစွဲပြု ၍ ဓူတင်တေရဿဟု ခေါ်ကြောင်းလည်း ဆက်လက် ရှင်းပြပါ၏။

နလုံးစိမ်ဝမ်း ငြိမ်းချမ်းကြပါစေ။

ဓနုဝန်းသစ်

မျက်နှာလက္ခဏာ နှင့် လက်ဟန်စရိုက်သဘာဝ ဟောကိန်း

ညွန့်လွင်(စက်မှုတက္ကသိုလ်)

အခြေခံမျက်နှာ လက္ခဏာပညာ

- * နားရွက်ရှည်ပါက တစ်ဖက်သားကို ရန်လိုတတ်ခြင်းနှင့် ခိုက်ရန်ဒေါသဖြစ်တတ်သည့် အကျင့်ရှိခြင်း ဟု ကောက်ချက်ချနိုင်သည်။
- * နားရွက်ကြီးပါက မြင့်မြတ်သော စိတ်ထား၊ မြင့်မြတ်သော အကျင့်အကြံရှိသည်။
- * နားရွက်ငယ်ပါက တစ်ကိုယ်ကောင်းစိတ်ရှိတတ်၏။
- * နားရွက်တွန့်လိမ်လျှင် ဉာဏ်ပညာနည်းခြင်း၊ လူ့ကျင့်ဝတ် နားမလည်ခြင်း၊ မိုက်မဲခြင်းများ ရှိမည်။
- * နဖူးကျယ်၍ မြင့်မားလျှင် ပညာအမျိုးမျိုးသင်ကြားရာတွင် လုံ့လ စိန်ခဲခြင်း၊ သဘောပေါက်လွယ်ခြင်းများ ရှိမည်။ အကင်းပါးမည်။
- * နဖူးပြင်ကျဉ်းလျှင် သိမှတ်ဉာဏ် အားနည်း ထိုင်းမှိုင်းခြင်းရှိမည်။
- * နဖူးပြင်ကို တွန့်သောအခါ မျဉ်းကြောင်းများ မပါလျှင် ပို၍ဆိုးမည်။
- * နှာခေါင်းသည် ကြက်တူရွေး နှာခေါင်းပုံစံမျိုး ကောက်နေလျှင် အလုပ်အကိုင် ပြဿနာအခက်အခဲများကို ငွေကောင်းကောင်းနှင့် ဖြေရှင်းတတ်

- သည်။ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာသည်။
- * နှာခေါင်းသည် ရှည်ပြီး အဖျားကော့နေလျှင် သိလိုတတ်လိုစိတ်ရှိသည်။ စဉ်းစားဆင်ခြင်တတ်သည်။
- * နှာသီးဖျား အောက်သို့ စိုက်ပါက ဇဝနဉာဏ်ရှင်သည်။ ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်းသည်။
- * နှာခေါင်းပြား၍ တိုပါက မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်စိတ်ကြီးမားသည်။
- * အပေါ်နှုတ်ခမ်းထူလျှင် အနေအထိုင်ပက်စက်ခြင်း ရိုင်းရိုင်းသည် အခြေခံရှိခြင်းတို့ ရှိမည်။
- * အပေါ်နှုတ်ခမ်းပါးလျှင် ဇိမ်ခံတတ်ခြင်း၊ ပျင်းရိခြင်းတို့ ရှိမည်။
- * အောက်နှုတ်ခမ်းထူလျှင် ကိုယ်ကျိုးရာတတ်ခြင်း အတ္တစိတ်ကြီးခြင်းများ ရှိမည်။
- * အပေါ်နှုတ်ခမ်းသည် လေးကိုင်းပုံရှိလျှင် သနားကြင်နာစိတ်ရှိခြင်း၊ စိတ်ထားဖြူစင်ခြင်းများ ရှိမည်။
- * နှုတ်ခမ်းစေ့နေသည့် သဘာဝရှိလျှင် စဉ်းစားတွေးခေါ်နေတတ်ခြင်း၊ စကားဆင်ခြင်၍ ပြောတတ်ခြင်းများ ရှိမည်။
- * နှုတ်ခမ်းဟနေသည့် သဘာဝရှိလျှင် သိလို တတ်လိုသည့် စိတ်ဆန္ဒသဘောရှိမည်။

- * မျက်လုံးနှစ်လုံး နီးကပ်နေလျှင် ကောက်ကျစ်သော၊ ကပ်စေးနဲ့သောသူဖြစ်၏။
- * မျက်လုံးနှစ်လုံး အလွန်ဝေးကွာလျှင် ထုံသော၊ ထိုင်းသော၊ ဉာဏ်မကောင်းသော၊ မိုက်မဲသောသူဖြစ်သည်။
- * မျက်လုံးတစ်လုံးနှင့် တစ်လုံး သင့်တင့်ရုံသာ ဝေးကွာပါက မှန်ရာကို မဆတ်မနှစ် လုပ်တတ်သော သစ္စာရှိသူဖြစ်မည်။
- * မျက်ခုံးမွေးရှည်လျှင် ကဗျာဆန်ဆန် တွေးတောလုပ်ကိုင်တတ်မည်။
- * မျက်ခုံးမွေး သေးသွယ်လျှင် ဉာဏ်ပညာထက်မြက်၍ အမြော်အမြင်ရှိမည်။
- * မျက်ခုံးမွေးထူ၍ နှစ်ဖက်ဆက်နေလျှင် စီးပွားဖြစ်မည်။ စိတ်ထားဖြူစင်မည်။
- * မျက်ခုံးမွေးနှစ်ဖက် ဝေးပါက သနားတတ်ခြင်း၊ ရိုသားခြင်း၊ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ကောင်းခြင်း၊ အလုပ်နှင့် လက် မပြတ်ခြင်း ရှိမည်။
- * မျက်ခုံးမွေးနှင့် မျက်လုံး နီးကပ်လျှင် သုံးသပ်ရွေးချယ်မှုဉာဏ် ကောင်းမည်။

လက်ဟန်အမူအရာနှင့် စရိုက်သဘာဝ လက္ခဏာ

လူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ သဘာဝ စရိုက်လက္ခဏာကို ဟန်အမူအရာက ဖော်ထုတ်ပြသနေတတ်ပေသည်။ လက်များ ထားနေကျအနေအထားဟန်ကို လေ့လာခြင်းဖြင့် ထိုသူ၏ စရိုက်သဘာဝ လက္ခဏာကို စူးစမ်းသိရှိနိုင်သည်။

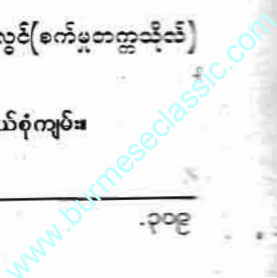
- * ထိုသူသည် လက်များကို ဝှက်၍ ထားတတ်သော သဘောရှိသည်ဆိုပါက တစ်စုံတစ်ရာ လျှို့ဝှက်လိုသူဖြစ်သည်။ မရိုးမမြောင့်သော၊ မယုံကြည်ထိုက်သော၊ လိမ်လည်တတ်သော သဘောရှိသည်။
- * ထိုသူသည် လက်နှစ်ဖက်ကို ရှေ့တွင် ပိုက်ထားသည်ဆိုပါက ဣန္ဒြေရသော၊ စိတ်တည်ငြိမ်သော သဘောရှိတတ်သည်။
- * ထိုသူသည် လက်နှစ်ဖက်ကို ကျောဘက်တွင် နောက်ပြန်ပိုက်၍ ထားတတ်ပါက သတိကောင်းသည်။ သင်္ကာမကင်းရှိတတ်သည်။ ကြောက်တတ်သည်။ သို့သော် သတိ ဝီရိယ ထူးကဲပြီး နိုးနိုးကြားကြားရှိတတ်သည်။
- * ထိုသူသည် လက်နှစ်ဖက်ကို ရှေ့တွင် ထုတ်ထား

- သည်ဆိုပါက ဝီရိယတတ်သော သဘောရှိသည်။
- * ထိုသူသည် သူ၏ လက်ကို မဟာဟာ ဆုပ်ထားသည်ဆိုပါက...
- * ထိုသူသည် နံဘေးနှစ်ဖက်တွင် လျော့ရဲရဲချကာ သွားလာတတ်သည်ဆိုပါက လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေတတ်သူဖြစ်သည်။ သတိရှိသော အားထားလောက်သည့် လူမျိုးဖြစ်သည်။
- * ထိုသူသည် လက်နှစ်ဖက်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားသည်ဆိုပါက ပြတ်သားသော သဘောရှိသည်။ မယုံသင်္ကာစိတ်ရှိတတ်သည်။ သတိ ဝီရိယ ရှိသည်။ နိုးနိုးကြားကြားရှိသည်။
- * ထိုသူသည် လက်နှစ်ဖက်ကို နံဘေးတွင် အသားတကျ ချထားကာ လက်သီးကို ကြိတ်မနိုင် ခဲမရ ဆုပ်ထားပါက နိုင်ထက်ကလူ ပြုမူတတ်သည်။
- * ထိုသူသည် လက်ဖဝါးဖြန့်ကာ လက်နှစ်ဖက်ကို နံဘေးတွင် မလှုပ်မယှက်ချထားသည်ဆိုပါက မပြတ်သားသော သဘော၊ ရည်ရွယ်ချက်ကင်းခဲ့သော သဘောရှိသည်။
- * ထိုသူသည် လက်ချောင်းများဖြင့် ကြယ်သီး လက်ကိုင်ပဝါ စသည့် တစ်စုံတစ်ခုကို အမှတ်တမဲ့ ကိုင်တွယ် ကစားနေတတ်သည်ဆိုပါက ခဏပန်းမျှ စိတ်မငြိမ်မသက်ဖြစ်တတ်သည်။ တုန်လှုပ်ချောက်ချားတတ်သည်။
- * ထိုသူသည် တတ်တခိုးအမူအရာဖြင့် လက်တစ်ဖက်နှင့် လက်တစ်ဖက်ကို ပွတ်လျက်ရှိသည်ဆိုပါက မတည်ကြည်သော ကြောင်သူတော် လူညာဖြစ်၍ မယုံကြည်ရသည့် သဘာဝရှိသည်။
- * ထိုသူသည် ဘယ်ဘက်လက်ကို နံဘေးတွင် ကပ်၍ ညာဘက်လက်က လက်ဖဝါးဖြန့်ကာ လှန်လျက် မိုက်မှာ ကပ်ထားလျှင် အတ္တစွဲအားကြီးသူဖြစ်၍ သူ့ကိုယ်သူ လွန်စွာ အထင်ကြီးသူဖြစ်သည်။
- * ထိုသူ၏ လက်သည် တုတ်ဖြိုးပြီး ပျော့တီးပျော့ဖတ်နိုင်ပါက စရိုက်ကြမ်းတမ်းသည်။ စိတ်ကူးဉာဏ်မရှိဟု ဆိုနိုင်သည်။

* * *

ညွန့်လွင်(စက်မှုဗဟိုဌာန)

ကျမ်းကိုး - ပိုလ်ညွန့်မောင်၏ သိပ္ပံလက္ခဏာ စွယ်စုံကျမ်း။

မိတ်တိုး ရန်ပယ် အစီအမံ

ဦးကိုကိုအေး
(ကြို့ပင်ကောက်)

ဆရာ ကျွန်ုပ် ဘာလုပ်လုပ် မအောင်မြင်ဘူး။ အတိုက်တွေ များတယ်။ အမူအရာနဲ့ ရန်လုပ်၊ အပြောနဲ့ ရန်လုပ်၊ ဘယ်နေရာနေနေ ရန်လုပ်မှုတွေ ခံနေရတယ်။ ဆိုင်ရောက်တော့လည်း နေရာအလှည့်ခံရတယ်။ အဆင်မပြေမှုတွေ စုထနေတာပဲ။ အဲသည်လို အခိုက်အတိုက်တွေ ခံနေရတယ် ဆရာ။

ရန်လည်း ငြိမ်းချင်တယ်။ ဘဝလည်း အေးချင်တယ်။ ငွေလည်း ရချင်တယ်။ ဆရာမှာ နည်းကောင်းလေးရှိရင် ပေးပါ ဆရာ”

ကျွန်တော့်ပရိသတ်ထဲမှ တပည့်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဝင်းနွယ်စိုးမှ ယတြာလာတောင်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်က အဲသည်လို ဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းကတော့ အညွန့်မိတ်ပျက်နေလို့ ဖြစ်တာပေါ့။

“ဘာလဲ၊ အညွန့်မိတ်ဆိုတာ”

ကျွန်တော့်ကို ပြန်မေးပါသည်။

လူတစ်ဦးရဲ့ ကြီးပွားတိုးတက်ခြင်းဆိုတာ သစ်ပင်တစ်ပင်လိုပဲ။ တက်မယ်အညွန့် အချိုးခံရရင်၊ တက်မယ့်အညွန့် ပိုးစားခံရရင် ရောဂါပိုးဝင်ရင် ဒီအပင်ရဲ့ အရွက်အသီး ကြီးထွားမှု လာပါဦးမလား။ အဲသည်လိုပဲ မင်းကို မေတ္တာမရှိသူ၊ ရန်လုပ်သူ ပေါများလာရင် မင်းလုပ်တဲ့ ကိစ္စမှာ ထိထိရောက်ရောက် မအောင်မြင်တော့ဘူးပေါ့။

အဲသည်လို ခုနစ်ရက်သားသမီးတွေဟာ ဘဝမှာ ကြံဖန်ပြီး အပြစ်အမျိုးမျိုးအပြောခံရခြင်း၊ ရန်ထောင်ခံရခြင်း၊ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စတွေမှာ ဝယ်သူက ရန်လုပ်ခြင်း၊ စီးပွားရေးအတွက်လုပ်သူက တိုက်ခိုက်ခြင်းတွေ ဖြစ်လာရင် အညွန့်ကို မိတ်ဓာတ်ယတြာပြုလုပ်ပေးရင် မိတ်တိုးပြီး ရန်

ပယ်သွားတယ်လို့ အင်္ဂလိပ်စာပရိယာယ် ဥပဒေသက ဆိုတယ်။ ဒါကြောင့် သမီး ဝင်းနွယ်စိုးက ဗုဒ္ဓဟူးသမီး မဟုတ်လား။ ဒါဆိုရင် ပျဉ်းမ (သို့မဟုတ်) မေမြို့ပန်း ဖွင့်ကို အုန်း ဖွင့်နဲ့အတူ ဘုရားမှာ လှူရမယ်။ လှူရမယ်နေ့က မွေးနေ့။ အချိန်က ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီပေါ့”

ဟု ကျွန်တော်က ပြောပြ၍ ခိုင်းလိုက်သည်။

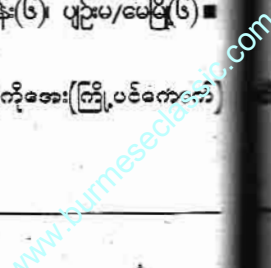
ထိုကလေးမလေးသည် ကျွန်တော်ခိုင်းသည့်အတိုင်း ပြုလုပ်လိုက်သည့်နောက်ပိုင်း ရန်လုပ်ခြင်း ကင်းဝေးကာ တစ်စတစ်စ စီးပွားဖွံ့ဖြိုးလာတော့သည်။

စာရှုသူများလည်း သိသာသော ပညာရေး၊ စီးပွားရေး အောင်မြင်မှုကို ရယူလိုသော် အောက်ပါ ယတြာကို ပြုလုပ်လျှင် အောင်အောင်မြင်မြင်ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။ မွေးနေ့ ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီအတွင်း ပြုလုပ်ပါ။ နေအိမ် ဘုရားမှာ ပူဇော်လှူဒါန်းပါ။

- တနင်္ဂနွေသားသမီးများ - ရွက်လှ (၆)၊ ကြံ (၆)။
- တနင်္လာသားသမီးများ - စိန်ပန်း (၆)၊ သပြေ (၆)။
- အင်္ဂါသားသမီးများ - ကံကော် (၆)၊ ဝါး (၆)။
- ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ - မေမြို့ (၆)၊ အုန်း (၆)။
- ကြာသပတေးသားသမီးများ - သီး/ သီဟိုဠ်သရက်(၆) သီး (၆)။
- သောကြာသားသမီးများ - နင်းဆီနီ(၆)၊ ရွက်လှ(၆)။
- စနေသားသမီးများ - အုန်း(၆)၊ ပျဉ်းမ/မေမြို့(၆)။

ဦးကိုကိုအေး(ကြို့ပင်ကောက်)

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအတွက်

လိုအင်ဆန္ဒပြည့်ဝ အောင်မြင်စေမည့်

(ကာ၊ ကျ၊ ဖွင့်) နဝင်းယတြာအစီအရင်များ

ဆရာ မြတ်ထွဋ်ခေါင် (မြန်မာ့ရိုးရာဗေဒင်ပညာရှင်)

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွှေးနံ့ထောင့်တွင် ပျဉ်းမ (၅)ညွှန်ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆု တောင်းပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွှေးနံ့ထောင့်တွင် ကံ့ကော် (၁၅)ညွှန်နှင့် ထီးဖြူ (၁၅)လက်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းကာ မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွှေးနံ့ထောင့်တွင် ပျဉ်းမ (၉)ညွှန်၊ ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းကာ မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၁၀နာရီမှ ၁၂နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထောင့်တွင် ကိတ်မုန့် (၉)ခုကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒိဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် မေမြို့ (၉)ညွှန်၊ ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး လိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - ကြာသပတေးနေ့ နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ပိတောက်(၉)ညွှန်နှင့် တံခွန်ကုက္ကား(၉)ခုကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- မီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၉)လုံးလှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ ကားရောင်းလိုလျှင် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း သီဟိုဠ် (၂၁)ညွှန်ဖြင့် မိမိရောင်းချလိုသော ကုန်ပစ္စည်းများကို ရိုက်ပါ။
- ဆံကံကြံ့မာ - (၄)ထိပ်စီ၊ (၄)နောက်ပိတ်နှင့် (ဆ)အကွရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

www.burmeseclassic.com

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင်တွင် ထီးဖြူ (၁၀)လက်နှင့် နင်းဆီ (၁၀)ပွင့်တို့ကို လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင်တွင် ရှိသော ဘုရားရှင်၏ ရင်ဘတ်တော်ကို ရွှေချ၍ မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့ ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင်တွင် အင်ကြင်း (၃)ညွန့် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - တနင်္လာနေ့ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာနေ့ထောင်တွင် သီဟိုဠ် (၆)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - အင်္ဂါနေ့ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင်တွင် ဩဇာ (၁၄)ညွန့် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင်တွင် နာနတ်ယို (၉)ကျပ်သားခန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းကာ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာနေ့ထောင်တွင် ဆီးယို (၉)ကျပ်သားခန့်ကို လှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ကားရောင်းလိုလျှင် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း သီဟိုဠ် (၂၁)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်း ထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၅)ထိပ်စီး၊ (၈)နောက်ပိတ်နှင့် (တ)အကွရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင်တွင် ထန်း (၁၀)ညွန့်၊ ဇူးရင်းယို (၉)ကျပ်သားတို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး လိုရာဆုတောင်းပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - သောကြာနေ့ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင်တွင် ရေသက်စေ့နှင့် ဆီမီး (၉)တိုင်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင်တွင် အုန်းယို (၉)ခုနှင့် ရေသန့်ဘူး(၉)ဘူးကို သွားရောက်လှူဒါန်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီအတွင်း ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင်တွင် သရက် (၉)ညွန့်၊ ဆီမီး (၉)တိုင်နှင့် ရေသက်စေ့တို့ကို လှူဒါန်းပြီး လိုရာဆုတောင်းပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - တနင်္လာနေ့ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင်တွင် ခရေ (၉)ညွန့်နှင့် ရေသက်စေ့လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - သောကြာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ သောကြာထောင်တွင် သရက်သားနှင့် ပြုလုပ်ထားသော ပုတီးတစ်ကုံးကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း မိမိအိမ်ရှေ့တွင် ဖြတ်လာသော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို ငွေ (၉၀၀)ကျပ်လှူပါ။
- အိမ်/ကားရောင်းလိုလျှင် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း နေအိမ်ရှိ ဘုရားတွင် နွားနို့တစ်ခွက်နှင့် နင်းဆီပန်း(၉)ပွင့်လှူဒါန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၆)ထိပ်စီး၊ (၉)နောက်ပိတ်နှင့် (န)အကွရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

ပုဒ္ဒဟူးသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - ပုဒ္ဒဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် အုန်း(၉)ညွန့်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော် (၉)ခေါက် ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ရေသက်စေ့လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေ့နံ့ထောင့်တွင် ကံ့ကော် (၁၅)ညွန့်လှူဒါန်းပြီး အရဟံဂုဏ်တော်ကို ပုတီး(၁၈)ပတ်စိပ်ပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထောင့်တွင် ကိတ်မုန့် (၉)ခုလှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - ပုဒ္ဒဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် မေပျိုပန်း (၉)ညွန့်၊ ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - သောကြာနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ပိတောက် (၂၉)ညွန့်နှင့် တံခွန်ကုက္ကား(၃)စုံတို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- ပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၅)လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ကားရောင်းလိုလျှင် - ပုဒ္ဒဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း သီဟိုဠ် (၆)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- အိမ်ကြံမ္မာ - (၆)ထိပ်စီး (၅)နောက်ပိတ်နှင့် (၈)အကွရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - ပုဒ္ဒဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ကံ့ကော် (၉)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့ ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် သီဟိုဠ် (၉)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ဇော်စိမ်း (၉)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထောင့်တွင် ဆီးယိုနှင့် ကိတ်မုန့်ဆွမ်း လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - ပုဒ္ဒဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် လောက်သေ (၉)ညွန့်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့ညနေ ၄နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း အင်ကြင်း (၉)ညွန့်ကို တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- ပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၉)လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ ကားရောင်းလိုလျှင် - ပုဒ္ဒဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း ဆီး (၉)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းများပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- အိမ်ကြံမ္မာ - (၇)ထိပ်စီး (၄)နောက်ပိတ်နှင့် (၈)အကွရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

သောကြာသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - သောကြာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ထန်း (၉)ညွန့်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - တနင်္လာနေ့ ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ရေသက်စေ့လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် ဆီး(၈)ညွန့် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး အရဟံဂုဏ်တော်ဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါထောင့်တွင် ရေသက်စေ့ သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် ထန်းလျက် (၉)ကျပ်သာ၊ နင်းဆီ (၉)ပွင့်၊ ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီး - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ဇီဝါ (၉)ညွန့်နှင့် တံခွန်ကုက္ကား (၉)စုံကို လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ဇော်စိမ်း (၈)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ် / ကား ရောင်းလိုသော် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီခွဲအတွင်း ရွက်လှ (၉)ညွန့်ကို တရော်ကင်ပွန်းနှင့် ဖလားတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၈)ထိပ်စီး၊ (၉)နောက်ပိတ်နှင့် (၁၀)အကွာရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

စနေသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - ပုဗ္ဗဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် မေမြို့ (၉)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့ ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် မီးသက်စေ့သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် ကံ့ကော် (၁၅)ညွန့် လှူဒါန်း၍ အရဟံဂုဏ်တော်ကို ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထောင့်တွင် ပေါင်မုန့် (၉)ခုကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - ပုဗ္ဗဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် ပုလဲပန်း (၉)ညွန့်၊ ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီး - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ပိတောက် (၂၉)ညွန့်နှင့် တံခွန်ကုက္ကားတစ်စုံလှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၅)လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ် / ကားရောင်းလိုလျှင် - ပုဗ္ဗဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီခွဲအတွင်း သီတိုင်း (၂၁)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်း ထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းများပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၁)ထိပ်စီး၊ (၂)နောက်ပိတ်နှင့် (၈)အကွာရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

